NUMBERS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{IPS}}$ Translation, and Rashi

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 licenses (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- にてアメーゼ(COUTCE: Mitysource.org/wiki/he.wikisource.org
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- הרגום אונקלוס/ikiwikisource.org/wiki/ה-אונקלוס Source: https://he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת נשא הפטרת בהעלתך הפטרת שלח לך הפטרת קורח הפטרת קורח הפטרת הקת	161
הפטרות הפטרת במדבר	
פרשת דברים	184
פרשת דברים למנחה בשבת מסעי	184
פרשה מסעי	991
פרשת ממות	121
פרשת פינחס	176
פרשה בלק	111
פרשת חקת	۷6
פרשת קורח	28
פרשת שלח לך	92
פרשת בהעלתך	44
פרשה נשא	61
פרשת במדבר	Ι
əbinə əgasəl	ĬV
Introduction	Λ

תוכן העניינים

OEL Carcin - noitoubortal

הפטרת שבת מו																		
הפטרת שבת ר																		
הפטרת מסעי.																		
הפטרת מטות .																		
הפטרת פינחס	• • • •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	٠	• •	• •	• •	٠	• •	٠	. 009
הפטרת בלק .	• • • •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	•	• •	• •	• •	•	• •	٠	. 66

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikna vetchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Maftir and Haftarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Jange Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra alpi Masorab project, or notes in Minhat Shai. The Mikra alpi Masorab project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bar with a space on of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bar with a space on word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. "Is and ">ARIW" indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

מאָבוֹ מֹגַנוֹם באַמָּנ: הַמָּלִי בַּשְּׁנָה הַמָּלִית לְצֵאִנָם אַ סִינֵי בְּצִּהֶל מוֹעֵּד בְּצִּחָר לַתֹּדִשׁ נוידבר יהווָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר

ڂڒٛڂڋڂڟڡ؞ אָבְעָׁם בְּמִסְפָּר שֵׁמְוִנו בְּלְ-זָבֶר לְבֵּית אָבְּחָהָהוֹן בְּמִּהֵן שִׁמְּחָוֹ ۽ نَشَدُ جُن جُنشِفَينَات جُڌُرِي يَخِتر نَشِدُجُح جُيَدُمُنُوبِالْ שְׁאַנִּ אָתַרְאָשְׁ כְּלְשְׁנְתְּיִ הְּנֵרְ קְבִּילוּ יָת חוּשְּׁבַּן כָּלְ כְּנִשְׁתָא

אָטֶׁם לָגִּבְאָטָם אַטָּׁע וֹאַבַּעוֹי بيّه خُرُه خُنهُدُهُم نَافَظُلُه رَفِيط تَارَعُ خَنهُدُهُم نَفْرِيا مَقِر مِשْرِيت שَנِينَ رَفِعِجُت جِحًا ــ

אָישׁ רָאַשׁ לְבֵּית־אָבֹקָיוּ הָוּא: ្នុ ស្រុក្្តុក ក្រុះ អ្គមេ អ្គមេ ឬថាល្អក

בּוֹשְבֵיאָנר: זְתְּמֹבׁ אַשְׁכֵּבׁם לְבַאִּנְדֵן אֶלְיִגִּנִּב הַ הַּמִּבְוֹן לְבַאִנִּבוֹ אֶלְיִגִּנִּב בַּב رْر، لِهُرْكِلْ שُولْنَا بِيَهِدِضُاتَ بِهُولَا بِهِرْا שُولِيَا مِنْ فِي الْمُولِيَا فِي وَالْمُوا

<u>הנורעשקר:</u> ء ڄنهڄنار הַבְנוּגּאַב

בְירוּידֶר נַהְשִׁין בֶּן־עַמִּינָדֶר:

« לְנִמִּמּלָר וֹעוֹלִאָּל בּוֹרַהוּמָר:

﴿ לִּוֹבוּלֵוֹ אֵלִּיִאֶּב בוֹּלְוֹי

° לְבְּנֵנְ נִוְסְּלֵּ לְאָפְׁבְּנִם אֵלְנִאָּמָת לְבָּנֵּג נִוּסָלּ לְאָפְּבַנִם אֵלְנִאָּמָת

جُالِ فَلُلِي لَا يُرْدِدُ : בּּן־עַמִּיהָי לְמִנְשֶּׁה נַמְלִיאָל בַּרַ עַּמִּיהָה לְמָנַשֶּׁה נַמְלִיאַל

- לְּלְנֹמָן אֶׁבֹנגוֹן בּוֹרַנּוֹמָן:

خَيْرِيَد: למפּלעון מאֹבֹאֹא בַמֹּגַנִים לנבוא שלולא להשא שלנושא Łoli tańci idta tul ומבול ון עם משה במדברא

בל דְבוּרֶא לְגוּלְגָּלְטְׁבוּן:

ئفىبا خترجىبا ھە نھتبا: מפֿר מַשְּׁרון שָׁנון וּלָמִולָא פֿר

אָבְקְתְוֹהֵי הוּא: לְמִּבֹמֹא יָבֹר בוּמִ לְבִּוּעוּ וֹמֹמֹכוּן וֹביוֹן צוּבֹבֹא צוּבֹבֹא

はいならい:

ないはいがん

Zrrwyr:

ליהודְה נַהְשׁוֹן בַּר עַמִּינְדְב:

לְנֹמִּמְכַּב נִעַנִּצְץ בַּב גַּנִמָּב:

לְזְׁבוּלְוּן אֶבְׁיִאֶב בַּר עַלְוּי

خَطَرُنُمْنا يُخَيِّلُ قِد يُلْمِيرُن:

year after the were come out of the of the second month, in the second the tent of meeting, on the first day Moses in the wilderness of Sinai, in AND THE Lorp spoke unto

their polls; number of names, every male, by fathers' houses, according to the Israel, by their families, by their To natiblida and to noisegargnoa Take ye the sum of all the

land of Egypt, saying:

their hosts, even thou and Aaron. Israel: ye shall number them by all that are able to go forth to war in from twenty years old and upward,

fathers' house. of every tribe, every one head of his And with you there shall be a man

Reuben, Elizur the son of Shedeur. to : uoy diw basts llads tadi And these are the names of the men

Zurishaddai. 9 Of Simeon, Shelumiel the son of

Amminadab. Of Judah, Nahshon the son of

Of Issachar, Nethanel the son of

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

the son of Pedahzur. Ammihud; of Manasseh, Gamaliel Ephraim, Elishama the son of Of the children of Joseph: of

Of Benjamin, Abidan the son of

п

(ב) למשפחחם. דע מנין כל שבע ושבע: לביח אבחם. מי שלביו משבע למד ולמו משבע למר יקוס על שבע לביו (ב"ב מנאן לידע מנין הנוחרים כשבא להשרוח שבינחו עליהן מנאן. באחד בניםן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם: (I) וידבר. במדבר סיני באחד לחדש. ממוך מינמן לפניו מונס לומס כל שעס כשיללו ממלריס מולן וכשופלו זעגל

קט, ב): לגלגלחם. על ידי שקלים בקע לגלגולמ:

(E) כל יצא צבא. מגיד שלין יולם בלבם פחום מבן עשרים:

(+) ואחכם יהיו. כשמפקדו מומס יסיו עמכס נשימ כל שנע ושנע:

. In his haddai.

Of Dan, Ahiezer the son of

17	מָאִנְע: (פּ) מְּאֵּנְע: (פּ)	מְאָה: אַרְבְּשִׁין לְשִׁבְּשָא אַלְפָּין וַחֲמֵישׁ מְנְנְנִירְהוֹן לְשִׁבְּשָא צִּלְפִּין וַחֲמֵישׁ	those that were numbered of them, of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.	17
۵ <i>۱</i> ،	ַרִּהְיָּר בְּנִי־רָאִּיבֵּן בָּכָּר יִשְׂרָאֵל הּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שֵׁמוֹת לְגָלְגָלֹהָם כְּלִ־זָּלָר מִבֶּּן צְבֶּא:	וּלְמֹּגלְא כַּגְ וֹפֿגט עַגלָא: פֿגְ גַּכִּינִא מִפָּר מִּמְּרֵוְ מִּנֵּו בְּמִּנִוֹ מִּמְטֵוּ לְנִילְנִּלְטִׁטְוּ בְּוֹבְׁמִּנִוּ לְבָּנִי אֲבְטִׁטִּיוּ בְּוֹבְׁמִּנְיִי בְּנִּי בְּבְּיִבְיוּ בּוֹמְנִאַרְ	And the children of Reuben, Israel's first-born, their generations, by their fathers' houses, according to the number of names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;	07
61	כַּאֲשֶׁר צְּנְה יְהֹוָה אָת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְּדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)	בְּמֵא דְפַקִּיד יִיְ יָה מֹשֶׁה יִמְנְנִין בְּמֵדְבְּרֶא דְּסִינְי:	As the Lord commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.	61
81	ز&ת چל"העלה הקהילי ק&קר להָדֶשׁ הַשֶּׁנִי יַיִּתְיִלְרִי עַל" מִשְּׁפְּחֹתָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוֹת מִבֶּן עָשִׁרִים שָׁנָה וָמַעְּלְה לְגָלְּגְּלֹהֱם:	ילְמִּגְלְא לְיִנְלְיֶּׁלְטִׁטְוּ! בְּמִּנְוֹ מְּמָטֵׁוֹ מִבָּר מִּמְּבְוּוֹ מִּנְוּ זְבְׁמִּנְטִׁ אֲבָטִׁטְׁיִוּ לְנְבִׁטְא טִּנְנְלָא נִאָּטִנִטִסִּי מַּרְ נְנְיִׁטְאַ טִּנְנְלָא בְּנָמִי בְּּטָבִּ	And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.	81
ישרחל	וּיַקַּח מֹשָׁה וְאַהַרָּן אָת הְאַנְשָׁים הַאַּלֶּה אַשֶׁר נִקְּבִּוּ בְּשֵׁמָֹת: (בספרי ספרד ואטכנו בְּשָׁמָוֹת)	וּדְבַר מֹשֶׁה וָאַהֲרֹן יָת װּבְרַיָּא הָאַכֵּין דְּאָהָפֶּרַשׁוּ בִּשְׁמָהָן:	And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.	Zτ
91	אָלֶּר (כִּי קריאִי)[קִּי קְרִּיאֵיִּ הְעֵּדְּה נְשִׁיאֵי מַפָּוֹת אָבוֹהָם הְאַשֶׁי אַלְפָּי יִשְׂרָאֵל הַם:	كَـنَــــُوكَـــــُـــــــــــــــــــــــــ	These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.	91
Şτ	ذِرْطَفَذٍ، אֲטִונֵה בُן_הִוּלו:	ذِرْفَفَذِ، אַֹנִינֵה פֿר הֵּנֶלו:	Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'	Şī
† ī	לְנְּג אֵלְיָמָׁנ בּוֹ בְּהִנּאֵל:	לְנֶׁר אֶלְוֹסִׁרְ בָּר דְּעִיאֵלִ:	Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.	ŧι
٤ī	كِيْمِيْدِ فَا مُحَدِّا:	לְאָמֶר פּנֹמִיאֶלְ בַּר מְּכִּבוֹ:	Of Asher, Pagiel the son of Ochran.	٤١

(או) האנשים האלה. את שנים עשר נשיפים כללו: אשר נקבו. לו כאן צשמות: (או) ויחילדו על משפחותם. הציאו מפרי יחומיהם ועידי חוקת לידמס כל אתד ואתד להתיימת על השבע:

(16) אלה קרואי העדה. סנקרמים לכל דבר משיבות שבעדם:

כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: וֹכֶּר מִבֶּּן מַּמְּרִים מִּלִּין וֹמָגַּלִים בְּמִסְפַּר שֵׁמִוּתְ לְנִּלְנָּקְעָם כַּלְ ∞ 〈dàēuðo 〈Élu ÁÇðo ēðill تهجرثارا

נפול הולא: מבּר הַּמְּרוֹן מִּנוֹן יּלְהַילָא כָּל לבות אַבְּהָהָהוֹ

forth to war; and upward, all that were able to go every male from twenty years old number of names, by their polls, numbered thereof, according to the their fathers' houses, those that were generations, by their families, by Of the children of Simeon, their

מָאִוֹת: (פַ) نفهُمُّ لَا لَيْتُمْهُم اللَّهُ عَلَى اللَّهُمُ لَا يُعْمُلُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ 八点 負し

Ü\$L: מִּטְׁמְוֹן מִוֹנִינִיוּן לְמִּבְמֹא בַּמִּטִמוּן

hundred. and nine thousand and three of the tribe of Simeon, were fifty

those that were numbered of them,

גווא אַבווא: מְבֶּן מְּמִבְים מִּלִּעְ וֹמְמִּלְע כִּלְ לבות אַבֹּמָם בְּמִסְפָּר שֵׁמֹוֹת לְזַרְשְּׁיָהוֹן לְבֵּית אַבְּהַהְחוֹן خختر بند مبخبته خمفه فبنه خختر

ילְהָּילְא כָּלְ נָפָּילַ חַילָא: במלנו המטן מבר ההנון הלון

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Gad, their

١ۺؚؖڝ و פְּקְּבֵיהָם ֻ לְמַּמְּה גְּדִּ חֲמִשְּׁה מִנְיָנִיהוֹן לְשִׁבְּמָא דְּנָד צַּרְבְּעִין

וְחַמְּמִוּן: מאָנִר וְחַמְשָׁא אַלְפִּין וְשִׁית מְאָרִ

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Judah, their

five thousand six hundred and fifty.

of the tribe of Gad, were forty and

those that were numbered of them,

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרֶים שְׁנָה ਲ਼ੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑ שולגונם ללני **LEEL**

ולְהָּגַלְאַ כָּלְ נָפָּגַלַ עַגַלָּאָ: במלנו המנו מבר מהבנו הנו ختلةنفسبا خضت تخففسبا

threescore and fourteen thousand of the tribe of Judah, were those that were numbered of them,

and six hundred.

וְשִׁבְעֵּים אֶלֶךְ וְשִׁשׁ מִאִּוֹת: (פּ) جه פְּקְּבֵיהָם לְמַּמַּה יְהוּדְה אַרְבְּעָה מִנְיִנִיהוֹו לִשְׁבְּמָא דִּיהוּדְה

מֹבֹמֹן וֹאַבֹבֹּמֹא אַלְפֹּן וֹמִינִי

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Issachar, their

וַמְמֹלְע כִּל יִצָּא צַּבְּא: جنم ورا بالمناط المنازية المنازية المنازية ڂڐ؞ٮ ₽₽₽₩ שולגונם לבני

ושְׁמּבְּר מִנְיָנִיהוֹן לְשִׁבְּטָא דִּיִשְּׁמַכָּר

בֹּמִנְיוֹ הְמִבְיוֹ מִבַּר מָהְגִּוֹן הַנְּוֹן

לַזַּבְׁהַנֹּטִבְיָן לַבִּיִם אָבַבַּטַבּיָן

ולַמּגלא כַּל לפֿגל שׁגלא:

hundred. and four thousand and four of the tribe of Issachar, were fifty those that were numbered of them,

67

87

97

57

₽7

٤7

ದ್ಗಳುಗ: (ಡ) هَلَحُمُّكِ لَكُنْ مِنْ الْمُلْكِمِ عَلَيْكُ لَمُلْكُمُ لَا يُعْلِمُ الْمُلْخُمُ مِكْمُ الْمُلْحُمُ فكترثت 八口魚口

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְאי: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרָים שְׁנָה STE שולדנם לבני

ילְמִּגלָא כָּלְ לֹפָּגלַ עַוּלָאִ: אָבִעָּם לְזִנְשְׁנִינִן לְבִית אָבִּעִינִינִן

מָאִות: (פּ) מְבְּמֵּר וַנְיִמְמָּנִם אָבְנָב וֹאַבְבָּמ יַנִּמְהֵו וְמִבְּמָא אָלָפּוּן וֹאַבְבַּמ 4点点に

זבנבון מונניטון לשבטא דובוכון

ŽΪX: てははほけばロ القلع خظة، אֶפֹּׁרָנִם לִלִנָּנ

خُدَّن سِيخَتُسُيل خُيَلَةَنُكِيل خُدَّنِ ılar İttı Xeria

מָאִנְת: (פּ) 346 رَلُوْمِ عَلَٰخُمْنا عَذِهَا رَلُوْمِ مُعْكِ: ׼ċά.□ אַפְּרָיִם מִנְיִנִיהוֹן לְשִׁבְּטָא דְאָפְּרָיִם فكترث **イロ型**口

מִּלִׁעְ וֹמְּמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבָּא: שֵׁמָנִע מִבֶּוֹ מִמְבַוֹם שולאונם ללני **LET**

ולְמֹּגלְא כָּלְ לֹפֿגלַ עוֹגלָא: אָּבְעָׂם לְזַנְהְּוֹטְעוּן לְבִּיִם אֶּבְעַטִּעוּן

וּשְׁלְשֵׁים: (פּ) שׁלִטֹוּן וּטְבוּן אַלְפָּוּן וּמָאִטּוֹ:

וְמָהְלְע כִּלְ יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשֶׁרֶים שְׁנְה جززظا שולגונה לבני

ילְהֹגלְא כָּלְ לָפֿוּלַ עוֹגלָא: במלנו המבו מבר מהבון הלון אָבְעָה לְזִוֹבְמִּיְהִיוֹ לְבֵּיִת אָבְהָהָהִוּוֹ

מֹאִנש: (פּ) שׁמִּמֵּׁט וּמִּׁלְמֵּׁים אָבֶלְבּ וֹאַבְּכֹּה טַּלְטַוּ וִטַּמָּמֵא אַלְפּוּ וֹאַבַּבּה בלנמו מלנישון למבמא בבלומון 4.4.4.1

> able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Zebulun, their

hundred. and seven thousand and four of the tribe of Zebulun, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by of the children of Ephraim, their Of the children of Joseph, namely,

thousand and five hundred. of the tribe of Ephraim, were forty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Manasseh, their

hundred. and two thousand and two of the tribe of Manasseh, were thirty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Benjamin, their

hundred. and five thousand and four of the tribe of Benjamin, were thirty those that were numbered of them,

28

98

Sε

46

٤٤

TE.

ξμ%: בְּמִנְיוֹ שְׁנְהוֹ וְמִשְׁלְה בֻּל יצֵא בְּמִנְיוֹ שְׁמִהְן מִבּר עֵשְׁרִיוֹ שְׁנִיןֹ ﴿ إِذِر هِٰ خِير اللَّهِ عِن فِول فِي مَا مَا فِي اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللللَّا الللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل خختر بال منجبت خميه فبنت خخت

ולְמָּגלְאַ כָּלְ נָפָּגַלַ עַגלְאַ:

וְמִׁמְּתִׁם אָבְלֵב וּמְבֹרֵת מֹאִנְע: (פּ) וּנִיבׁוֹן אַלְפֹּוֹ וְמִּבֹת מֹאִנִי و פְּקְבֵינהֶם לְמַמָּנִי דְוֹן שְׁנָיָם מִּנְיָנִירוֹן לְשִׁבְּטָא דְּדָן שִׁמִּין

וֹמָמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבּאי: בְּמִסְבָּר שֵׁמִּׁת מִבֶּּן מֶשְׁרֵים שְׁנָּר שולאונם ללני ×Ω.

ולְמָּגלָא כָּלְ לָפָּגלַ עַגלָא: אָבִלוֹם לְזִוֹבְהֹֹינִעוּן לְבִּיִּע אָבִּעִינִעוּוּן

מָאִית: (פּ) אָבוֹר וֹאַרְבָּהִים אָבְנּ וֹשְׁמָה אָבְבָּהוּ וִטִר אַלְבָּוּו וַטִּבּה فكترث 4位は1

ά<u>γ</u>μ: אַשֶּׂר מִנְיָנֵיהוֹן ム谷口口が

וֹמָמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבּאי: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנְת ** 수다박루터큐ロ שולַגוֹם בֹּנֹי

ילְהָּילְא כָּלְ נָפָּילַ חַילָא: אָּבְעַׂם לְזַנְהְּוֹנִינִע לְבִּיִת אָּבְּעִינִעוּן

הְּלְהֵּעׁ וֹעַהְׁהָּנִם אָלְנִּ וֹאַנְבֹּה עַתְּהָּגוּ וּטִּלְטֹא אַלְפֹּגוּ וֹאַנִבָּה **イロ型**口

رَفَفَكِرُ مَثَرُدُيدِيا كِمُحْمَٰهِ لَـرَفَفَحُ،

אָבטֿג בֿגנ: ַ ... וֹאַנִיגוֹ װְמִׁיִאָּר וֹמִּנִאָּר מְּלֵּוֹם וֹאַנִיגוּ וֹנַבְּבָרֵה וֹמְּנִאָּרְ יִׁנִינִ אַכֶּה הַפְּקַדְּים אֲשֶׁרְ פְּלַד מֹשֶׁה אִלֵּין מִנְיָנִיָא דִּמְנָא מֹשֶׁה

אָבְהְתוֹהִי הַוּוּ:

±:4; מְּנְׁעִ נְּמָהְלְעִ כֹּלְ-יָהָא הֹבֶּא מִּנְעִ יִּלְהִּנִלְאִ כָּלְ נְפָּנִעְ עִוּלְאִ ַ לְבָּוֹע אַבְעָהַ מִבֶּוֹ מַמְּבוֹים לָבִית אָבִנַהָהוֹ מִבַּב מַמְבוֹוֹ נֹיבְינִי בַּלְבַשְׁעִינֵי, בְדֵּינְ בִּמְבְּעִינִי, בַּלָּינְ בִּמְבְּעִינִי, בַּלָּי בִּמְבְּעִינִי, בַּלָּי

באָנה נַהַבִּישִׁים: אֶבְּלֵבּ וּהְבְּבְהֵע אֵבְפֿוּם וֹשְׁמָהָ <u>וּעִּבְרָה</u>ׁא אַבְפָּוּן וַשְׁמָהָ הִאָּע וַנְיְרְיִנְ כְּלְרְתַפְּקְרִים שֵׁשִׁ־מֵאָנְת וַהַוֹּוֹ כָּל מְנְנִנִּיָּא שֵׁית מְאָר

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Dan, their

hundred. and two thousand and seven of the tribe of Dan, were threescore those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Asher, their

one thousand and five hundred. of the tribe of Asher, were forty and those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Naphtali, their

hundred. and three thousand and four of the tribe of Naphtali, were fifty those that were numbered of them,

his fathers' house. twelve men; they were each one for and the princes of Israel, being which Moses and Aaron numbered, These are those that were numbered,

++

٤ŧ

74

οħ

to go forth to war in Israel; old and upward, all that were able fathers' houses, from twenty years of the children of Israel by their And all those that were numbered

and fifty. three thousand and five hundred were six hundred thousand and even all those that were numbered

لَانُهُٰ كُلُا خُلِادًٰتِ: (3) לא אֹטֹמֹנואוּ בּונוּיווּוּ: אָבְעָה לָאָ וֹכְיוֹמִי לָהָבָּהֹא בַּאָּבַבַינִינִיוּן

8+ וִיְדַבֶּר יְהֹזָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִּמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמִימַר:

i為L以<: لْمُע_كِمْمُه كُم نَشَمٌ خُنُيكَ خُرِّد الْنُهُ عَيْضًا كُم نَظَقَاهِ خُيْهِ אַּף אָת־טַמָּה לֵוֹי לַא הִפְּלְר בְּרַם יָת שִׁבְּטָא דְּלֵוִי לָא הִטְּנִי

בני ישְׁבָּאָל:

إنهار إوجرد كفيه في بهزير: ڠٮٮٮٙڣۿڂٳڶڠٮڂے؎ڿ؞ڔڶؾڡ ئرر چرکیس- حت شفت بهجر ٥٥ ظهُجَّا لَامَيُنَا لَمَّرَ خُرِ-خَرْدِي لَــُــُ لِتَدِينَاءِ لَمْرَ خُرِ مُدِينَاء וֹאַשְּׁר הַפְּקָר אָת־הַלְוּיִם עַל־ וָאָהְ עִּנִּי יָה לֵינְאֵי עַל מִשְׁכָּנָא

לַמַּמְבַּרָא וַמְּבוּוּ: וְאַנּוּן יְשְׁמְּשׁוּנֵּיה וּסְחוֹר סְחוֹר נו מַהַּכֹּוֹא נוֹט כֿב מֹנוָטִי, נעל בל דליה אנון ישלון

אָטׁ, בּלְוּיֶׁם וֹבַזָּר בַּפַּבר וּמֶּט: تَخْلَبُهُ لَكُنْ لِا لَا يَعْمُجُلًا تُكْنَادِ خِينَةً، لِخُمْمُتِ، مَمُخْتُهُ نَظِيمِنا

زنظمٰ،د: ئتيد څينې نندېټ لانځلت بجزولا המשְׁבְּן יוֹרֵידוּ אָתוֹ יִבְּמִשֵּל מִשְׁבָּנָא יָפְּרָקוּן יָתִיה

ľχίω الْللا خُدِّر الْمُلْعُدُ عُرَم مَرْ الْمُدِيا خُدْ الْمُلْعُمِ لَاحْد مَمِ

ځترځربړ: על־דְּגְלְוֹ מִשְּׁרוֹהִי וּגְּבַר עַל שִקְסֵיה

אָנַ מָאְמָבֶי מִאְבָּן הַמְּרִינִי: אַלָני בְּנֵנְ יִשְּׁרָאֵגְ וְשִׁמְּרִוּ ְעַלְוּיְם הְמִּלְּת וְלְאִיוִהְיָה לְּצֶּף עַּלְ־ לִעִּשְׁבָּנְא דְּפְּהֵדִינִא لْسَجْلَيْهِ يَسْتُدُ فَحَدِرٍ خُرْمُهُوٓا لِجُبْرَةِ. يَهْدِيا فِعَيِدِ فِعَيِد

מּמֹבע מַמַּכֹּנֹא בַּסְבַּבענֹא: וֹמִּבְאָב וֹוֹמִבוּן בֻוֹנֹאָּו וֹעַ וֹנו, בולוֹא מֹל כַּנֹמָשֹׁא בַבֹּנוֹ,

₫₫!: (Ē) אַשֶּׁר צַּנְּהְ יְהְנָה אָת־משֶּה בָּן דְפַפֵּיד יִיְ יָח משֶׁה בַּן עַבַּדוּ: נמבו בני ישראל בכל ڗڟ۪ڎ؉ٚڂ

> among them. their fathers were not numbered But the Levites after the tribe of

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

the children of Israel; thou take the sum of them among shalt not number, neither shalt Howbeit the tribe of Levi thou

round about the tabernacle. minister unto it, and shall encamp furniture thereof; and they shall shall bear the tabernacle, and all the over all that belongeth to it; they over all the furniture thereof, and the tabernacle of the testimony, and but appoint thou the Levites over

draweth nigh shall be put to death. up; and the common man that be pitched, the Levites shall set it down; and when the tabernacle is to forward, the Levites shall take it And when the tabernacle setteth

standard, according to their hosts. camp, and every man with his own their tents, every man with his own And the children of Israel shall pitch

tabernacle of the testimony.' shall keep the charge of the children of Israel; and the Levites upon the congregation of the testimony, that there be no wrath about the tabernacle of the But the Levites shall pitch round

commanded Moses, so did they. according to all that the LORD Thus did the children of Israel;

t5

٤ς

84

Δŧ

גוירה על כל הנמנין מבן עשרים שנה ומעלה שימוחו במדבר אמר אל יהיו אלו בכלל לפי שהם שלי שלא מעו בעגל: (9+) אך אח מטה לוי לא הפקד. כדלי סול לגיון של מלך לסיות נמנס לבדו. דבר אתר לפס סקב"ס שעתידס לעמוד

GG'7'G: (02) ואחה הפקד את הלוים. כמרגומו מני לשון מנוי שררס על דבר שסום ממונס עליו כמו (פעמר ב, ג) ויפקד סמלך

משר ישכון שם סענן וימנו שם ומקימין מומו: והזר הקרב. לעצודמס זו: יומה. צידי שמים (מנסדרין פד, מ): (IE) יורידו אחו. כמרגומו יפרקון כשבאין לישע במדבר ממשע למשע היו מפרקין אומו מהקממו ונושאין אומו עד מקוס

(22) ואיש על דגלו. כמו שהדגלים קדורים בקפר זה שלשה שבמים לכל דגל:

לכם (במדבר יו, ים) כי ילם סקלף וגוי: (33) ולא יהיה קצף. אם מעשה כתלומי לא יהיה קלף ואם לאו שיכנמו זרים בעבודמם זו יהיה קלף כתו שתלינו בתעשה

ב אַבְרָן לֵאמָר: خيريد: عرْعَ، וַיִּדְבֶּר יְהַנְּה אֶלְ־מֹשֶׁה וְאֱלֹ־ וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

Π

9

סְבָּיִב לְאִהֶלַ־מִּוֹמֵּד יַחַנְיִּ: אָבִלָּם וֹעֿוֹ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאָץ מִנְּינִּע

זְמְנָא יִשְׁרוּן: משביל סחור סחור למשפן אַבְהָהְהָהוֹ בְּנֵי וִשְּׁרֵוֹן בְּנֵי וִשְּׁרָאֵל אַנש עַלְיִדְיִנְלְוּ בְאָעִתְ לְבָּנִיתְ בְּבָרַ הַּלְ מִלְּסִיה בְּאָנְתָוֹ לְבִּיתִ

בן - וָרַבָּא לְבָנֵי יְהוּדָה נַהְשׁוֹן בִּרֹ ² מַחֲנָה יְהוּדֶה לְצִּבְאָתְם וְנְשִׁיאֹ מַשְּׁרִית, יְהוּדָה לְחֵילֵיהוֹן إبَىاندَ عِهِمُ مِنْدُبَات يَجِيْرُ إِيَّٰتِا مِدَيْمٌ فِرَدِبَهُ فِرَعَ

וֹאַבְבָּעָא אַלְפָּין וְשִׁיה מָאָה: אַרְבָּעָה וְחֵילֵיה וּמִנְיָנֵירוֹוְן

בוּגוֹת' : لْنُمْيْعِ كِلْدُنْ نَهْمَدِكِ ثَلَاثَكُمْ قُلِ لِيَهْمَدُكِ لَلْقَعْ كِلْدُرْ نَهْمَدُكِ ، וְהַחִּנִיִם, עְּלֶיִו מִשָּׂה יִשְּׂשְׁכֶּר וְדִּשְּׁרֵן סְמִיכִין עֵּלְוֹהִי שִׁבְּשָּׁא

וְמִבְׁמִּנִם אֶּבֶנְ וְמָּהָ מִאָּנִנִי:

حجير بدبت يبهار

מַטוּבֶוֹ בּי

לְטַלְאֶלְ בַּר צוּמְר:

אָלָל וֹאַוֹבָּה מֹאִוִנוּ: 9 ເຮັ \dot{c} ຮຸ່ງ ເອີບັນ ເລັບ \dot{c} ຕັນ ເມັດສູເຕ ໄມເຊເຍ ເຕີເຕັນເ

וּאַבְבּׁהֹא אַלְפָּגוֹ וֹאַבַבָּה מֹאָבי:

אָליאָב בָּוֹ־חַלְוֹי ﴿ מַּמֵּע וַבִּיּבְץׁ וֹנְמִּגִאָ לִבְּנָיֹ וַבִּיּבְץׁ מִבְּמָא צִּוֹבִילִין וַבִּבָּא לִבְּנָי

זְבוּלְוּן אֶלְיאָב בַּר חֵלְוּן:

אָלָל וֹאַוֹלָה מֹאִוָנו: « بېچېا بېچېار تېچېار تېتېښت اوېښتاد . « بېچېا بېچې

ראשנה יפְעוּ: (ס)

בּבֹלבתותא למֹלִון: אָלְפָּׁים וְאַרְבַּע מֵאִית לְצִּבְאָנִים וְאַרְבַּע و ظَهِن هُكِاء بَصْطِرْتِ هُكِاء لَصَّصُن عَهُن يَنْظُرُا لَصْنَهُ هَكُوْدًا בְּלְתַפְּקָדִּים לְעַחֲנָה יְהוּדְה כָל מִנְיָנִיָּא לְעַשֶּׁרִית יְהוּדָה

וְמִּבְׁמֹא אַלְפָּוּן וְאַּוֹבָּת מָאָׁנִי:

meeting. they pitch round about the tent of the ensigns; a good way off shall with his own standard, according to their fathers' houses; every man The children of Israel shall pitch by

Amminadab, deing Nahshon the son of prince of the children of Judah Judah, according to their hosts; the they of the standard of the camp of side toward the sunrising shall be Now those that pitch on the east

fourteen thousand and six hundred; numbered of them, threescore and and his host, and those that were

being Nethanel the son of Zuar, prince of the children of Issachar shall be the tribe of Issachar; the and those that pitch next unto him

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and four and his host, even those that were

Eliab the son of Helon, of the children of Zebulun being and the tribe of Zebulun; the prince

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and seven and his host, and those that were

set forth first. according to their hosts; they shall thousand and four hundred, and fourscore thousand and six of Judah being a hundred thousand all that were numbered of the camp

(3) קדמה. לפנים סקרוים קדם ומיוו זו רוח מורחים וסמערב קרוי מחור: וביניו כאלפים אמה שיוכלו לבא בשבת משה ואהרן ובניו והלוים חונים בקמוך לו (תנחומא שם ע): שדרום וכו' כדלימל במנמומל בפרשם זו: מנגד. מרמוק מיל כמו שנלמר ביסושע (יסושע ג, ד) לך רמוק יסים ביניכם ממלרים שנאמר (בראשים נ, יב) ויעשו בניו לו כן כאשר לום יהודה ויששכר וובולן ישאוהו מן המזרח וראובן ושמעון וגד מן וממוך כך יכיר כל אחד אח דגלו (מנחומא במדבר יב). דבר אחר באוחות לבית אבוחם באוח שמער להם יעקב אביהם כשנשאוחו (2) באחח. כל דגל יסיס לו אות מפה לבועה תלויה בו לבעו של זה לא כלבעו של זה לבע כל אחד כגוון אבנו הקבועה במשן

المُحْدِينَ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللّلْمُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللّل בְּגָלְ מַחֲנָהְ רְאִּיבֶן מֵימֶנְה מִיקִּסְ מַשְּׁרִית רְאִיבֵן הְיוֹמְא קצְבְאָנְה וְנְשִׁיא לְבְנֵי רְאִיבֵן לְחֵילִיהוֹן וְרַבָּא לְבְנֵי רְאִיבֵּן

וְמִשֹׁא אַלְפֹּגוֹ וַשְׁמִגְהָ מִאָּע: بخكلا بظكَّار هَشَكِ لَمَلَحُمْرِهِ لَتَرْبِكِ بَمُثَرَّبِكِ، مَلْحُمْرًا

אָלְיצוּר בַּר שְׁבִיאוּר:

בּוֹבוּהַבּוֹי: لْدُهُم خِدْدٌ هَمْمِيا هَكُمْد هُجْ لَـهُمُمْمِيا اُنْدَفِع خِدْدَ هَمْمِيا لْتَكِيرُتُ مَكْرِد مَقَل هَمُمُرِّلِ لِيَهْدَا مُمْرَدًا مُجَيِّد هَدُمُهِ

אָלֶב נֹשְׁמָהָ מֹאִנִיני:

הְּלְנְתִׁנְאֵלְ בַּרְ צִּנְרִישָּׁבְיִי:

تَلَمُهُمُ لَا يُفَرِّمُ مَنْ كُلًا لِمُكْمِ مَنْ كُلِا لِمُنْ لَا يُفْرِضُ مَنْ كُلُوا لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ ال נו וּבְּבְאָׁוֹ

נְיַבְאָלָהַ אַלְפָּגוֹ יִיִּבְלָים מִאָּבִי: ىقىۋى ئىدىد ىمېيىدىدا تىقىدا

בוַבוּגאַן: יי וּמִמּוֹע זְּגִּע וֹלְמִּגְאָ כְבְּדְוֹגִי זְּע אֵלְנִסְׁנֵב וֹמִבְּמֹא צִּיִּנִ וֹנִבּיָא כְבִּוֹּג יִּנִב

אָלְוֹסֹב בֿר רְעוּאָל:

ŢŢĠŸſŒ: إيجَاجَ الْكِلَّ الْكِلَّةِ الْكِلِّةِ الْكِلْكِةِ الْكِلْ الْكِلْبُ الْكِلْبُ الْكِلْبُ الْكِلْبُ الْكِلْبُ ا بۈكتىڭ

بتضميا: لتزشر نتريد بخثئيبا لالجندرا

לְגַּבְאָנִים וְמִּנִים וֹפֹּמוּ: (סִ) וֹאַבְבַּמַבְמָאָנָעַ נַעַוֹּמִאָּנִם י מְאַׁת אֶלֶך וֹאֵטְׁר וַחֲמִשָּׁים מְאַר וַחַמְשָׁין וַחַר אַלְפִין לַבְיַהַפַּׁלַבְיִם לַמִּוֹדְיַר בֹאִיבוֹ כֹּבְ מִוֹּנִהָּא לְמַמָּבִינִי בֹאִיבוֹ

לְנוֹנְנִינִוּ בְּּטִבְּנִוּים בּּמִבְּנוֹיִ בּמִיבִּינוּ LXLEA

خُلِادِدياتِه: (٥) בֹּנִוֹ כֵּנוֹ יִפְּׁמִנּ אָנְחָ מַּלְ-יִנְרִוּ נַּמְּרֵן כֵּנוֹ נַמְלְנוֹ נִּבַר מַלְ עַלְוּנִוֹם בַּעַּוֹנְיִבְ עַמְּעַוֹנְיִנִי כַּאַמְּבוֹר בַנִוֹאָנ בּינִ תַּהְּבוֹנִיאַ בַּמָאַ がじく ひになし

אַטְבִיה לְמִקְסֵיהוֹן: מַשְׁנַע וֹלְמִגַל מַמְּבוֹ וֹמִלָּא מַמָּבוּנִע

אָלְיִמְּטָׁת בּּן בַּמִּירְוּר: אַפֿבום אָבוְהָמָת פֿר מַמִּירוּר: المُعْظَرِبُونِ خُوْرَدِينِا ثِيمُلِكُمْ نُلِكُمْ خُكُرًا، וֹמִּׁע וֹנֹמִיאַ לִבְּנִיּ בַּנֶל מַחַנָּה אָפְּרָיִם לְצִּבְאָתָם שִּיקס

> Elizur the son of Shedeur, of the children of Reuben being according to their hosts; the prince standard of the camp of Reuben On the south side shall be the

thousand and five hundred; numbered thereof, forty and six and his host, and those that were

,isbbsdai, To nos oht leimuled? gnied prince of the children of Simeon shall be the tribe of Simeon; the and those that pitch next unto him

thousand and three hundred; numbered of them, fifty and nine and his host, and those that were

the son of Reuel, the children of Gad being Eliasaph and the tribe of Gad; the prince of

thousand and six hundred and fifty; numbered of them, forty and five and his host, even those that were

Sī

OI

they shall set forth second. hfty, according to their hosts; and thousand and four hundred and thousand and fifty and one of Reuben being a hundred all that were numbered of the camp

their standards. forward, every man in his place, by as they encamp, so shall they set forward in the midst of the camps; camp of the Levites, shall set Then the tent of meeting, with the

Elishama the son of Ammihud, of the children of Ephraim being according to their hosts; the prince standard of the camp of Ephraim On the west side shall be the

מניימן סלוים וסעגלום באמלע דגל יסודה במורה ושל ראובן בדרום ושל אפרים במערב ושל דן בלפון: (9) ראשונה יסעו. כשכואין סעון מסמלק מוקעין סכסניס במלולכות ונוסע מחנס יסידס מחלס וכשסולכין סולכין כדכך

ידו. מינשו"ן מיש"מ בלע"ו: לרוח הקבועה לו (שם יב): - על ידו. על מקומו ואין לשון יד זו ממשמעו רוח של לדו קרוי על ידו הסמוכה לו לכל הושמת (עו) ונסע אחל מועד. לאחר שני דגליס סללו: באשר יחנו בן יסעו. כמו שפירשחי סליכחן כחנייחן כל דגל מסלך

30	נְחֲמִאֶּנִם אֶּלֶבְ נִאַבְׁלָּת מָאִנְת: נִאְבָאָנִ נִפְּקְבֵינָהָם הָּלְתָּהָ	ױ֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	and his host, and those that were numbered of them, fifty and three thousand and four hundred;	90
67	ئۇڭى، ئۆنىڭى ئۇھىلا كېڭى سەھەت ئۇڭى ئۇھىلا كېڭى	וֹפְטַּׁלְ, אֲטִוּנַת פּֿנַ תְּוֹּוֹ: וְמִּבְּסֵא בַּוֹפַּטַלְ, וְנַבָּא לְבָׁוֹ,	and the tribe of Naphtali; the prince of the children of Naphtali being Ahira the son of Enan,	67
82	لْمَلْخُمْرَهِ مُكْلِدُ لِلْأَرْمِ مُعْلِدٍ: بَمْخُعْرِ بَغْظُنَانِهِ مُثَلِّدٍ	אַלְפָּׁגּו וַנִּוֹמֶנְהָ מִאָּׁנִי: אַבְפָּׁגּוּ וַמִּלְנִינִיתְ אַבְּפָּׁגּּגוּ וְּטַבִּ	and his host, and those that were numbered of them, forty and one thousand and five hundred;	82
Lτ	לְבְּנֵרְ אְמֶּר פַּנְעִיאֵל בָּן־עְּבְרֵן: יְהְבְנֵי אְמֶּר פַּנְעִיאֵל בָּן־עְּבְרֵן:	פּּנְמִיאֵל בַּר מְּבְרָוּ: הְאָשֶׁר וְרַבָּא לְבָנֵי אָשֶׁר וְדְשְׁרַן סְמִיכִין מֵּלְתָּי	and those that pitch next unto him shall be the tribe of Asher; the prince of the children of Asher being Pagiel the son of Ochtan,	<i></i>
97	אָבְּׁלְּ וּהֶּבָׁת מָאִנְט: וּאַבָּאַנִ וּפַּׁבַוֹנִנִים הָּנָנִם וֹהָהָּנִם	אּלְפֹּגו וּמִּבֹת מֹאֵׁנ: וְׁנִוּלְנִי וּמִּדָׁת תִּאִנוּ וּשִּׁנוּוּ	and his host, and those that were numbered of them, threescore and two thousand and seven hundred;	97
\$7	בַגָּל מַחֲנָה דָן צְּפִּנָה לְצִּבְאָתָם וְנְשִׁיאַ לְבְנֵי דְן אֲחִיעָּזֶר בָּּן־ עַמְּישׁבְּיי:	מֵיקַס מַשְּׁרִית דָּן צִפּוּנָא לְחֵילִיהוֹן וְרַבָּא לִבָּנֵי דָן אַחִיעָיה בַּר עַמִּישְׁדָּי:	On the north side shall be the standard of the camp of Dan according to their hosts; the prince of the children of Dan being Ahiezer the son of Ammishaddai,	S च
† 7	בְּלְ־תַפְּקָדִ"ִים לְעַתֲנָת אָפָרַיִם מְאָת אָלֶךּ יִשְׁמְנַת־אַלְפָּים ימֵאָת לְצִּבְאֹתָם יִשְׁלִשָּׁים יִפְּעּוּ: (ס)	לְנִיגְינִוּן בּטֹלְינִינִיאׁ לֹמֹלְנִוּ: מֹאִנִי וּטִׁמְנִוֹא אַלְפָּוּן וּמִאַנִי פֿלְ מִנְּנִנִּוֹא לְמַאָּבִינִי אָפָּבִּוֹם	all that were numbered of the camp of Ephraim being a hundred thousand and eight thousand and a hundred, according to their hosts; and they shall set forth third.	tz
٤٦	ישָׁלְשֶׁים אַלְבְּ וֹאַבְׁבָּמְ מָאִנְט: יִּאְבָאִי יִפְּׁלְבִינִיִם חַמִּשִָּּׂנִי	نىظھە ھۆھدا نھلىقە ظغىد: ئىدىجىك ىھئئتىدىل ئەۋىدا	and his host, and those that were numbered of them, thirty and five thousand and four hundred;	ध्र
77	אַבּידֶן בֶּן־גְּּדְעַנֵי: ישטה בּנְיָמֵן וְנְשִׁיאַ לִבְנֵי בִּנְיִמָּן	בְּנִוֹמֵן אֲבִיבֶן בַּרְ נָּבְמְנָנִ: וְמִבְּמָא בְּבְנִוֹמֵן וְרַבָּא לְבָנֵנ	and the tribe of Benjamin; the prince of the children of Benjamin being Abidan the son of Gideoni,	रर
17	אַלְנ ימָאמֵים: יּצְּבְּאָי יִפְּקְדֵיהָם שְׁנָיָם יִשְׁלְשָׁים	ىنتىل بخۇخىلىشىمىل: ئىدىجىد ىشئئتىدىل ئەئرىدا	and his host, and those that were numbered of them, thirty and two thousand and two hundred;	17
07	מׁנֹמֶּׁׁׁׁ נֹמֹלְנִאֵּׁלְ בּּׁלְׁשַׁבּׁׁלִּנִהְּי וֹמֹלְיִוּ מִּמֵּׁׁׁׁׁ עִׁנְׁמִּׁׁׁׁׁ וֹנְמִּיִּאְ לִבְׁנִוֹּ	נְּמְלְיאֵל בָּר פְּדָרִצִּיר: דְּמְנְשֶּׁה וְרַבָּא לִבְנֵי מָנַשֶּׁה הְסְמִיכִין עֲלְנִי שְׁבְמָא	and next unto him shall be the tribe of Manasseh; the prince of the children of Manasseh being Gamaliel the son of Pedahzur,	07
61	נְחֲמֵשׁ מֵאְנְת: נְאֶבְאָנִ נְפְּקְבֵיתָם אַרְבְּעָים אֶלֶר	ېرخوا يېښت ښېد: «چودا يېښې ښېد	and his host, and those that were numbered of them, forty thousand and five hundred;	61

خُللاًجْ، ١٤٥١ (١٤) جمجودير: יִסְעָּי וְשֶׁית מְאָה בְּבְּחָבִיתָא נְטְּלִין וְשֵׁשׁ מֵאִנת לְאַבַוֹרְנָת אֶּכֶּלְ וְמִּבְעָהַ וַחֲמִמָּהִם אָכֶּלְ מִאָּט וַחַמִּמָּוּן וְמִּבְעָּא אַלְכָּיוֹ בְּלְ חַפְּקְּרִים לְמָהַנִית דְן מִאָּנו כְּלְ מִוְנִנִיִּא לְמִהָּרִית דָּן

نَلْتُلْمُنُتُ! וּשְׁלַמֵּט אַׁלְפָּּים וַחֲמָשׁ מֵאִית אַלְפּוּן וַחֲמִישׁ מִאָּר וַחָמָשׁוּ שָׁשִׁ־מֶאָוֹת هَٰذِن فَطِيرَ خُرْدَ نَهُدُهُم مُرْدًى هُذِنا مُثَلِّدٌ خُرْدُ نَهُدُهُم مُرْدًى

هٰݣِل خِترجْنتنا سُنت شهٰت نمَخْته خْدِ خَدِيدُ، يَاشِيْنِ يُحْتَيْنِيا خَدِ مَثْنَةً، مَشْكَنُهُ

は發下: יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צְּוָּה יְהַוָּה אָתִר יִשְׁרָאֵל כְּמָא דְפַפַּיִר יְיָ יָת משה: וַנְילַנְנְּם לַאָ טַׁטַפּׁפֿרָנִ פַּטַנְרַ פֿנָ, וֹלָנִגָּגִּ לָא אַטַמָּנִאַנִּ פֿנִי בַנִּי

द्वंक्षंद्वमंद्वरा בּוֹ שׁלִי לְגִינְקְיִמִים וְבֹּוֹ וֹסְׁתִּי לְמִפְסִיבִיוּן וְבִּוֹ וֹמִלְיוֹ וֹבִּוֹ ĖÇS

מַּלְבַבּׁיִּעַ לְזַּבְׁמִּימִיִּהַ מַּלְ בִּיִּתְ אֶּבְּמִימִיִּי: אָת־מֹשֶׁה דְפַבֵּיר יִיְ יָה מֹשֶׁה בֵּן שְׁרַן נמברו בני ישראל בכל

Ģ۲Ę۲: ג בְּיוֹם דַּבֶּר יְהְוָהְ אָת־מֹשֶׁה בְּתַר בְּיוֹמָא דַּמַבִּיל יִיָּ יָה מֹשֶׁה ַכּנּיפּי וְאֶבֶּה תּוֹלְדָת צַּהַרָן וּמֹשֶׁה וָאָבֵין תּוֹלְדָת צַהַרוֹ וּמֹשֶׁר

בני אַבורן

י װאָלֶּע שְׁמִּוִע בְּנֵי־אַנִּרְן תַּבְּלָר וּ נְאָלֵין

אַלֶּה שְׁמּוֹת בְּנֵי אַהַרְּן הַכֹּהָנִים אָלֵין בְּיִבְרֵנִאָּ אֶּלְהֹזֹר וֹאִנִיםֶמֶר: בּוּכְרָא נִּדִּר וֹאָּבִירוּא אֶלְהֹזֹר

خَرَتا: حرباجنار كِسْفِيهِ: אַמְּבַרְמִבְּאַ יִּגְיִם כְּחָנִיִּאָ בְאִנְּרָבִיאִי בְאִנְקְבַר

> These are they that were numbered hindmost by their standards.' hundred; they shall set forth and fifty and seven thousand and six bnssuodt being a hundred thousand

all that were numbered of the camp

five hundred and fifty. thousand and three thousand and to their hosts were six hundred numbered of the camps according fathers' houses; all that were of the children of Israel by their

LORD commanded Moses. among the children of Israel; as the But the Levites were not numbered

families, and according to its fathers' forward, each one according to its by their standards, and so they set commanded Moses, so they pitched according to all that the LORD Thus did the children of Israel:

Sinai. LORD spoke with Moses in mount Aaron and Moses in the day that the Now these are the generations of

Ш

Abihu, Eleazar, and Ithamar. of Aaron: Nadab the first-born, and And these are the names of the sons

minister in the priest's office. anointed, whom he consecrated to Aaron, the priests that were These are the names of the sons of

מס שלמד מפי הגבורה: בן מבירו מורס מעלם עליו סכמוב כאלו ילדו (פנסדרין ימ, ב): ביום דבר ה׳ אח משה. נעצו אלו סמולדום צלו צלמדן (ו) ואלה חולדת אהרן ומשה. ולינו מוכיר ללל בני לסרן ונקרלו מולדום משם לפי שלמדן מוכס מלמד שכל סמלמד לם

מַּלְ פַּׁנֵי אַנַרָן אָבִיהָם: (פּ) خثات تذحتا لاخمئب الانفراب בְּמִבְבַּר סִינִוּ וּבְנִים כְאַבִּנוֹנוּ בְּחַקְרְבָם מֵּשׁ זְּלְה לְפְּנֵי יְהֹוְהֹ נימָת נְדֶב נַאָּבִיהָוּא לְפָּנֵי יָהוֹה

אֶבוּעוּ: אַלְהֹזָר וֹאִיטִמֶּר הַלְ אַפָּי אַנִּדְרָן ללבוכיעון אומטא זוכבוטא ומוט לבר וֹאַלובוא בבר ווֹ

ניָדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִּלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

וישמשון יָתוה: ŘΪLί הַפֿבּק אָּטַ־מָּמָּהַ כְּוְּי וֹתַהְּמָּדְמָּ פֿבּיב יָה שִּׁבְּמָא בְּלִוּי וּהָקִים

%UL: אָעִוּ לְפֹּנֵי אַנַרָן נַכְּנֵן וְמָּרָטִי נֶיֵּיִי בַּיָּבַ

דַמָּהֶבֶּן:

كُلِيرَا لَانَعِيْدِ لِإِلِيْدِ هُلَا يُؤْخِذُنَا رَامُوخِنَا بِنَ هَاذِنَا لِانْهُجِنِهِ: בָּל_הָבֶּלְע خفتر خح خنفنه كلت مفحا نفنه ן אָט_ וֹישֹׁבוּוֹ יִט מַשַּבַעוּ וֹיִט מַשַּבַע אָנוַ_מִמְּמִנוֹנִינוּ LACILL

אָת־עָבֹרָת לְמִפְּלָח יָת פּוּלְחַן מַשְּׁכָּנָא: בַּדָּן וַמְּלֹא וֹנִע מִסְּבַע בַּנָּג וַמְּבַאָּב はだばて جَثِح انفدا ئن خَر مُدَ مَمُواْ \$U__\$U__\$\; نشظيه

עַמָּהֶבֶּן:

מאָנו בֹּנָג נֹמְבַאָּב: ליה מן בני ישְׁרָאֵל: دَرْجِيرِير بِمَدَرُه بِمِدِينِهِ يَرْهِينَ ذَرَجِينَتِ مِودِينَ بِمِدِيا هِيدًا אַנַ נַלְנְיָּם לְאַנַוֹלְן וֹנִיפָּוּן זִּנִי לְאַנַוֹלְן

הַפְּרֵב יִּימֶת: (פּ) בולבד וללמוב: וְתַזְּרְ וִישְּׁרוּן יָת בְּהוּנַהָּהוֹן וְחִילֹוֹנִי אָתַ_כְּעַנְיִנְיָם نْݣْعَامُكُمُ لَهُ لَا يُعْمَا خُدُرًا فَخُمِّهِ لَذُنَا هَتَابِا نَبْنَا خَبْيَادًا فَمَوْلًا

ונידבר יְהֹנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמִלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

the presence of Aaron their father. ministered in the priest's office in children; and Eleazar and Ithamar wilderness of Sinai, and they had no strange fire before the LORD, in the the LORD, when they offered And Nadab and Abihu died before

And the LORD spoke unto Moses,

they may minister unto him. them before Aaron the priest, that Bring the tribe of Levi near, and set

tabernacle. meeting, to do the service of the To trest stion before the tent of the charge of the whole And they shall keep his charge, and

do the service of the tabernacle. charge of the children of Israel, to of the tent of meeting, and the And they shall keep all the furniture

children of Israel. wholly given unto him from the unto Aaron and to his sons; they are And thou shalt give the Levites

that draweth nigh shall be put to priesthood; and the common man his sons, that they may keep their And thou shalt appoint Aaron and

:Saiyss And the LORD spoke unto Moses,

- (+) על פני אהרן. נמייו (נמ"ר נ, כו):
- (6) ושרחו אחו. ומסו סשירום ושמרו אם משמרםו לפי ששמירם סמקדש עליו שלא יקרב זר כמו שנאמר (במדבר ים, א)
- (ע) ושמרו אח משמרחו. כל מנוי שסחדס ממונס עליו ומועל עליו לעשומו קרוי משמרם בכל סמקרם ובלצון משנס כמו . אסה ובניך ובים אביך אסך משאו אם עון המקדש והלוים הללו מסייעין אומס זו היא השירום:
- שלמכו בבגמן ומרש וסלם פין משמרמי ומשמרמך שוס (מגילס יג, ב) וכן משמרום כסונס ולויס:
- מסס סמעשרום בשכרן שנאמר (לסלן יח, לא) כי שכר סוא לכס חלף עבודמכס: (8) ואח משמרח בני ישראל. שכילן סיי וקוקין לנרכי סמקדש אלא שסלויס באיס מחמיסס בשליחוחס לפיכך לוקחיס
- וסוא נמנס לו שנאמר (שם מ, יע) ואמנה את הלוים נמונים וגוי: (פ) נחונם המה לו. לעזרס: מאח בני ישראל. כמו ממוך בני ישראל כלומר משחר כל סעדס נגדלו לכך בגורת סמקוס
- ומבוגוש טמפונוש (כטנים: (10) ואח אחרן ואח בניו חפקד. לשון פקידומוליני לשון מנין: ושמרו אח כהנחם. קנלמ דמיס וזכיקס וסקערס

וֹבַׁנוּ בֻ, וַבְּוֹנִם: בַּבְּוּר ְ פְּטָּר בָּטָם מִבְּנֵוּ יִשְּׂרָאֵלְ פְּטַּם וֹלְבָּאִ מִבְּנִי יִשְׁרָאֵלְ וּיִהְוֹן משול בנו ישְׁבְאֵל מַחַח בַּלְ בּנוּ ישִּׁרָאֵל חַלְּלְּ בַּלְ בּנְכַבָּא

יִהְיִּ אֲנֵי יְהֹוֶה: (פּ) בְּיִשְׁרָאֵל מֵאָרֶם עַּרְ־בְּחַמָּה לֵי בּיּכְּרָא בִּיִשְׁרָאֵל מֵאָנְשָׁא עַּר لاظةِ مُن حُر حُدِد لِ مُعْدَنه مُطَدِيمُ لِهِ كَالِمَ حُدِ מּ כְּלְ-בְּלְוּר בְּאָבֶיִּעְ מִאְרַיִּם צִּקְּטַּלִית כָּלְ בּוּכְּרָא בְּאָרִעָּא בּׁ, כְּ, כֹּלְ בַּׁכִוּנְ בֹּוּנִם ְ עַכִּעָי, אָבׁ, צִּילִ, כֹּלְ בּוּכֹבֹא בֹּוּנִמֹא

סנני לאמר: ממישי ניְדַבֶּר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר יִמִלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה בְּמַדְבְּרָא

נמהלע מפקדם: ﴿ مِنْ هُلَا جُرٍّ، ذِلْدُ مُقِلًا مُنْدُ ثِنَ خِرْدُ ذِنْهِ خُرِدُ لَا يُعْدَرُكُ فِلْ الْمُؤْدِدُ فَيْدًا ف غُرْدُنْهُ فَالِكُمْ هُذِكُمْ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَيْدًا فَيْدًا فَيْدًا فَيْدًا فَيْدًا فَيْدًا فَيْ

בּאַמור צַּוְּוֹה: ا וּיִפְקְּר אַהָם מֹשֶׁה עַל־פָּי יְהְוְּה יִמְנָא יָהְהוֹן מֹשֶׁה עַל מֵימֶרָא

يْلْسَالُ بْجَالِيد بْجَالِيد: לי נֹלְנוֹנְ אַבְּוֹנְ בֹּהְנְעִים נֹבִוּנְ אַבְּוֹ בֹּהְמְנִבֹים נַבִּוּנְ אַבְּוֹ בֹּהַ מְנִבְיַבְּיַהְ

⁸¹ וֹאָבֶּׁע הֻּלָּוָע בַּנִי יַנְהְאָן וֹאָבָּוּ הַמְּעַעַׁי בַּנִּי יַנְהְאָן

ניצה הבהון ועייאל:

מהמהון לבתו בולאו: וַאֶּנְיִ, עַנָּהַ לְאַטְּהָי, אֶת תַלְוֹנְּם וַאָּנָא הָא קָרִיבִית יָת לֵיוָאֵי מִגּוּ

דמולא בולו לבון אלא לל:

لمند خيرمد:

בנבא מבר ירוא ולמילא

ביין בְּמָא דְּאָהָפַּקַר:

דּבְשִׁוּן יִלְּהָת יִּלְּהָרִי:

ختلةئفسبا خخنا بهظمن

נוגביר הברון ושויאל: ולוֹ, מַנְיִׁטְ לְמָמֶּׁמֹּבְעִנִים מַּמְנִים וּלְנִי, מַנִים לְזַנְהְּזְיִבְיוֹן מַמְּנִם

> shall be Mine; children of Israel; and the Levites openeth the womb among the Israel instead of every first-born that To nearblide ohr gnoms mort serived And I, behold, I have taken the

71

they shall be: I am the LORD.' in Israel, both man and beast, Mine hallowed unto Me all the first-born I 1975 I for I he land of Egypt I the day that I smote all the for all the first-born are Mine: on

the wilderness of Sinai, saying: And the LORD spoke unto Moses in

old and upward shalt thou number families; every male from a month their fathers' houses, by their Mumber the children of Levi by

as he was commanded. according to the word of the LORD, And Moses numbered them

and Merari. their names: Gershon, and Kohath, And these were the sons of Levi by

and Shimei. of Gershon by their families: Libni And these are the names of the sons

and Uzziel. families: Amram and Izhar, Hebron And the sons of Kohath by their

מממיסס (מדרש לגדק): וכימי בסס ולקחמיס חמורחס לפי שהיחה העבודה בבכורום וכשחמאו בעגל נפסלו והלויס שלא עבדו עבודת אלילים נבחרו (SI) ואני הנה לקחתי. ומנימסיכן זכימי בסן: מחוך בני ישראל. שיסיו ישכאל שוכרין מומן לשירומ שלי על ידי סברורות

ai): ונמנים בשבעים נפשום שכשאמה מונה חשבונם לא ממלאם אלא שבעים חשר אחת והיא השלימה את המנין (חנחומא במדבר . אומו השבע להיום נמנה מן הבען שנהמר (להלן כו, נע) אשר ילדה אומה ללוי במלרים עם כניסמה בפחח מלרים ילדה אומה (15) מבן חדש ומעלה. משילא מכלל נפליס סוא נמנס ליקרא שומר משמרת סקדש. אמר רבי יסודס ברבי שלוס למוד סוא

באסל זה לכך נאמר על פי ה' (שם): ואני אששה שלי הלך משה ועמד על פסח האהל והשכינה מקדמם לפניו ובח קול יולאם מן האהל ואומרם כך וכך מינוקום יש (16) על פי הי. אמר משה לפני הקב"ה היאך אני נכנם לחוך אהליהם לדעם מנין יונקיהם אמר לו הקב"ה עשה אחה שלך

לבות אַבְטָם: الماني يجرئا يرت منهِ فِراد يرجَزْر الماني هِجَرَا هِوا يَرِيْنِ جَزَا بختر مُلْتِ، خُمْهُفَائِوَ مَنْخْرِ، بختر مُلْتِ، خَيْنَةَنْفِيهَا مَنْخِرِ،

לְבֵית אֲבְהָהְהִיוּן:

מְשְׁפְּחָת תַּגַּרְשְׁנֵּי: וממפֿבע במממל. ڂڗڐؠؠڔٳ COGUL

אַכֶּר הֹם שִׁמְעִיאָלֵין אָנּוּן זַרְעָּיָת גַּרְשׁוֹן: ْ يَاذِكُذِر كُرْتُلِهِذِا يَلْمُرِبِ كُرُدُر لْيَلْمُرِبِ

הְבֹּלֵע אֶׁלְפּֿיִם וַחֲמָשׁ מֵאִית: מچן ווֹגָהְ וֹמְהְלְע פַּצְּבֵינְיִם מכּר יַרְחָא יִלְמִילְא מִנְיִנִיהוֹן

הִּבְּעָא אַלְפָּגוֹ נִוֹיִמִּיִה מִאָּרוּ: ַ בַּׁלְ זְבָּׁרַ מִּנְינִוּנִיוּוּ בְּמִנְיוּ בַּלְ דְּכוּרֶא

יַהַנוּ יֶמֶּה: د משְׁפְּחָת תַּגּרְשָׁגַּיִ אַתַּבֵי תַמִּשְׁבָּן זַרְעַנִת גַּרְשׁוֹן אַחוֹבִי מַשְׁבָּנָא יִשְׁרוֹן מַעְּרָבָא:

#L_\$\$4: לי נוֹמָגאַ בֿיִנעַאָּב כְנִּנְבְמִנֹי אָלִוֹטָנ וֹנַב בּיִנִ בֹּא לְבִינִע נּוֹמָנִן

هُذِٰ أَفُكَ قَد خُهُمِ:

نْتِوْلِ قِيَا كُنْدُ مَانِيْد: מוּמְּׁב עַמִּאַבׁן וֹנִיאַבִילְ מִכְּסֶׁבוּ וַמִּנִאַ מַמְּבַּנָא וּפְּרָסָא עוּפְּאֵיה ىظھٰڟٚڎٮ ڂڗ؞ڗڶۿؠٳ ڂۼٝؿۮ

יפְּרְסָא דַּתְּבַע מַשְּׁכַּן זְמָנָא: ימּשְׁבַע בַּנִג יַּבְשְּוּן בַּמַשְּבַן

בובלא וונו פובסא

הֻבֹּבְעַׁנ: (ס) עמוּבע סבור וֹאָע מוּשֹבְווּ לַכִּלַ مَّ تَالَةٍ لَا كُمُّ لَمْ مَر لَا فِي قَالَ الْمُر الْمُ

אַמונוְהִי לְכִלְ פּוּלְטַנִיה: וֹמֹלְ מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר וְיָת בעובת בושא בהכ תהפלא

ಸರ್ಧ ಗೂ ಚಳಿತ್ರಗೇ ಗತ್ತರಗಳ: ĽŮĊĻţĸ ಣಭಡಿತ್ತಗ רג ומשְפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּעַע र्द्रिंप द्रिक्टिंग בוֹתַּמִבוֹבוֹת,

<u>ַ בְּיִלְּוֹיִאְבְ'ִוּ הְּוֹּאִבְ אִבְּוֹ אִפּוּן זַבְּעָּרִי בְּיַבִּיי</u> יִבְּקר וְזַרְעִית מִבְּרוֹן וְזַרְעִית וֹלְפַׁבַים זַבְּמִים מַּמֶּבָם וֹזַבְמִים

מאוט מטוו מממוט בשומ: زيربرك بهضيم يجزعاط إنون دجعاجه مجبدته يحجعا إسام و جِ جِ جِ جِ جِ حِ اِجُدِ * خِجْ اِجْدِ * خِجْ اِجْدِ خِجْ اِحْدِ اِجْدِ اِجْدِ اِجْدِ اِجْدِ اِجْدِ اِجْدِ ا

מאָנו לֹמֶנוֹ, מִמּוֹשׁא בַּעוּבַמֹּא:

according to their fathers' houses. are the families of the Levites families: Mahli and Mushi. These And the sons of Merari by their

the Gershonites. Shimeites; these are the families of Libnites, and the family of the Of Gershon was the family of the

thousand and five hundred. numbered of them were seven upward, even those that were males, from a month old and according to the number of all the Those that were numbered of them,

westward; to pitch behind the tabernacle The families of the Gershonites were

son of Lael, the Gershonites being Eliasaph the the prince of the fathers' house of

the door of the tent of meeting, covering thereof, and the screen for tabernacle, and the Tent, the Gershon in the tent of meeting the and the charge of the sons of

pertaineth to the service thereof. the cords of it, even whatsoever and by the altar, round about—and court—which is by the tabernacle, the screen for the door of the and the hangings of the court, and

the Kohathites: Uzzielites; these are the families of Hebronites, and the family of the the Izharites, and the family of the the Amramites, and the family of And of Kohath was the family of

Zτ

97

57

†7

17

the sanctuary. hundred, keepers of the charge of upward, eight thousand and six males, from a month old and according to the number of all the

(IS) לגרשון משפחת הלבני. כלומר לגרשון סיו ספקודיס משפחת סלצני ומשפחת סשמעי פקודיסס כך וכך:

(as) המשכן. יריעום המממונים: והאהל. יריעום עוים העשריים לגג: מכסהו. עורום מילים וממשים:

פתה. סול סוילון:

(26) ואח מיחריו. של משכן וסאסל ולא של מלר:

המשקן הימנה: وم بالله ورام جيد جمير البراية الإلا المرابع ا

שְׁבְא דְּמִשְׁכְּנָא דֶּרוֹמָא:

بَطْنُكُ، هُذِيهُ قَالِمُ اللَّهُ إِنَّا لَا يَعْدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال **ヸ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ_**%゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙

אָלְוּגֹּפֹּן פֿר מַּוּאָלִ: לִמְאָפְׁעַנִע וְנַר בִּית בָּא לְזַרְעֵּנִת לַמָת

ئبَقٰمُك نُجُمْ هُجِدُنُهِ: ĖΫ□ بَظِيُّم لِيَهُد بَهُدُنُهُ והמוִבוּהת بخڌر באבו

يۈۈم ارح قىڭلانىڭ: ځ⊥دا لتشكثا بمقاضبا لخبنه بطعبته

מְמְּמֶנֵנִי עַלַּנְנָה: אַבְרָן הַכְּבֵוֹן פְּקְבָּׁה שִׁמְרֵי לֵינָאֵי אֶלְמִּזָר בַר אַבַּרוֹ בְּבִּיִּאָ

מַמּבְיּהָא דְּקוּדְשָׁא: מקחות יְדוֹהִי מְמוּנַן נְשָׁבֵׁי للشبع لشبق تاخل هُجُمْلًا قل الهُولِ خَمْ يَصْفَلِهِ مَمْ يَخَلَتُ

ממפוש מבור: خظئي <u>riwei</u>ni

עמוּשָׁר אַלֶּח הַם מוּשִׁי אָלֵין אָפּון זַרְעַּיָה מָרָרִי: עַפָּטַבְי, בְמִּבְנִי, זַּבְמִּיִם מַטַּבְי, וֹזָבְמִים

וֹטָאטַוֹם: مِيْقِرَا بَايُهِ زَمْرُمُ لِي هُمُكُ مِي هُرُوْدً صَاحِدً يَلِمُم يَرْمُرِمُ هُمُمُ يظكديث خذفة خداجد بدائتيا خدائا خد لاحبله

אַלְפָּוֹן יִמְאָעַוֹּ:

ترة שְבְּן יַחַנִי צְפְּנָה: הוניאל פו אבינונל מלך ינו הוניאל פר אבינול מל שרא برُشِّ ١٨ جَرْبِ كُمْ خُرْبُهُ فَأِن مُلْلَالِ لَلْهُ حَرِيدُ خُمْ خُرِيْلُمُنْ مُلْلَالًا لِمُلْكِ

בְּמַמְּכֵּנְאִ נְמְרֵנוֹ צִפּוּנָאִ:

וֹאָבֹלְגְׁוּ וֹכְּלְ_כֹּלְגִוּ וֹכִּלְ הֹּדִבֹעֹוִ: كَلَمْر بَافِمُجُلُ بَكُنَائِنَا لَمَقَلَّانِ يظكن مه في عند المناب المنام المناب المنام المناب ا

نرح هنځلايد: לממידוהי וְסְמְכוֹהִי וְכָל מָנוֹהִי

ייהדקם ימיקדיקם: וֹסְמְבֵיהוֹן וְסְבֵּיהוֹן וַאֲּשׁנִּיִהוֹן: 26 الْمَشَاتُر ثَانِيْر مُحُرِد الْمَلَارَيْنَ الْمَصِيدِ، يُلْنِم مُعِيدِ مُعِيد

> and their charge the ark, and the Elizaphan the son of Uzziel, the families of the Kohathites being the prince of the fathers' house of

> > tabernacle southward;

were to pitch on the side of the

The families of the sons of Kohath

pertaineth to the service thereof; minister, and the screen, and all that sanctuary wherewith the priests altars, and the vessels of the table, and the candlestick, and the

sanctuary. them that keep the charge of the Levites, and having the oversight of being prince of the princes of the Eleazar the son of Aaron the priest

Mushites; these are the families of Mahlites, and the family of the Of Merari was the family of the

hundred; upward, were six thousand and two all the males, from a month old and them, according to the number of And those that were numbered of

northward; pitch on the side of the tabernacle the son of Abihail; they were to the families of Merari being Zuriel the prince of the fathers' house of

the service thereof; thereof, and all that pertaineth to thereof, and all the instruments the pillars thereof, and the sockets tabernacle, and the bars thereof, and Merari being the boards of the the appointed charge of the sons of

pins, and their cords. about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

Ζ٤

18

לקו מסס דמן ואבירס ומאמיס וחמשים איש עס קרח ועדתו שנמשכו עמסס במחלוקחס (חנחומא במדבר יב): (29) משפחת בני קחת יחנו הוי חימנה. וממוכין לסס דגל ראוצן סמוניס מימנס (לעיל ב, י) אוי לרשע ואוי לשכנו לכך

(1ε) והמסך. סים ספרכת שפף סים קרויס (שמות מ, כם) (פרכת) סממך:

CL(Q: (25) ונשיא נשיאי הלוי. ממונס על כלס ועל מס סיא נשיאות: 🗷 בקודת שומרי משמרת הקודש. על ידו סיס פקודת

וּהְבֹאָב וֹבּזָב נַפֿבר וּמָט: مَهُوْرُكُ مِن فَاكِلَةِ هِ خُمَهُوْكُ لَا خُرْدُ משְּׁרוּ וְאַבַּרָן יּבְּנָיוּ שְׁמְּרִים بتبيت خجير به فه في كيلين المنافرة الم

וטילוני דיקנב יהקטיל: ầho đạci iớts địths dâu וֹבְמָבוֹ עוֹבִם תַּמִּכֹּנֹא עַבוּנֹגא

be put to death. common man that drew nigh was to the children of Israel; and the the sanctuary, even the charge for and his sons, keeping the charge of sunrising, were Moses, and Aaron tent of meeting toward the the tabernacle eastward, before the And those that were to pitch before

\$\$\delta \(\alpha\) עַבְּׁהְ נְּקְהֹּלְע הְּלֵנִם נְמְהֹנִים נְבְיִהִּ נְלְהִּגִלְאִ הְּהְּנִוּן נִטְבִּוּן څح_ټڅلر ود طَهِم الْغَيْدَا وَلَا إِمَالِهِ إِمَالِهِ وَلَا الْعَيْدَا وَلَا בָּלְ פַּׁלִנְיָּה עַלְנִיָּם אָאָהַרְ פַּלְּר כָּלְ מִנְיֵנִי לְנִוֹאִי דִּמְנֹאִ מִאָּרִי

מבן_ לַוּבֹהֹנְטַעוּן בָּלְ גַּכוּבָאָ מִבּּר

the children of Israel from a month Number all the first-born males of And the LORD said unto Moses: thousand. upward, were twenty and two males from a month old and

the LORD, by their families, all the

numbered at the commandment of Levites, whom Moses and Aaron

All that were numbered of the

old and upward, and take the

מְסְפַּר שְּׁמִהֶם: מפּן שִׁבְּה וֹמִמְלְע וֹמֶא אֵט מִבּּר וֹבִיא וּלְמִוֹלְא וֹפַבּּילְ נִים عمر فر فرد أفر بغلاء نشلة في فديده لاديده في المراقع في المراقة المراقع المراق

הושְבַּן שְׁמָהָהָהַוּ: ينْعُود بِمَزَّا هِذَ مَنْفِهِ هِجُمْ يَهِود بِرِ خِطْهِم طِرِهِ جِحْ

Israel; and the cattle of the Levites the first-born among the children of Me, even the LORD, instead of all And thou shalt take the Levites for number of their names.

בַּבְוָר בְּבְּבַבְּבַלְתַ בְּנֵי, וֹאָבְאָבִ: נאַע פֿבּבֹמַע בּלִנְיָם שַּּעַע פֿבַ ַ װַּעַע פֿאַ בֿלָר פֿבָּוֹן וֹמֶּבָאָאַ וֹלְכַּטְשְׁ אָּעַרַבַּלְוֹיָם לִי אָדָּי יְּעַנְּע

בַבְנֵי וֹמֶבְאָב: שׁלָנ פֿל פוּכָּבא פַּבְּמִינָא וֹמְבֹּאֵלְ וֹנִינ בֹּמִנֹאִ בַּקְנוֹאָנ וֹן שׁלְנַ פּֿלְ דּוּכִּבֶּא דַּבָּדָוּ וְטַׁבַוֹר וֹטְ בֻוֹגִאָּ בַּבֹּבָתְ אַנֹא the cattle of the children of Israel.' gnoms sgnilterft and lls to besteni

ÄÄÄÄ יְהְנָהְ אָעָוֹ אֱעַ כְּלְ בְּכְּוֹרְ בְּבְנֵיִּ יָהֵיהִ יָּה כְּלִ בּוּכְּרָא בְּבְנֵיּ יייייייי ניפָקר משֶׁר כַאַשֶּׁר

צְנְּהְ וּמְנָא מֹשֶׁה כְּמָא דְפַקּיד יָיָ

among the children of Israel. commanded him, all the first-born And Moses numbered, as the LORD

מְלַמֵּׁע וֹמִבֹּמֹּים וּמָאָטָוֹם: (פּ) خفكتيثت هنتا لمهدرو فخلا th 谜다 מבורה"בש رَبُكرِ حُمْ خُرِيدٍ يُجُدِ خُمُوفِدٍ

نظحُلُمْ: יטבון אַלפון ימֹאַטוֹ וֹמָבֹהוֹן ילמילא למלוניהון וַבוּנוְ כַּלְ בַּכוּרַיַּא דכוּריא

thirteen. hundred and threescore and were twenty and two thousand two those that were numbered of them, from a month old and upward, of according to the number of names, And all the first-born males

٤ŧ

77

בינה וגו' מהתים ראשי קנהדרהות ומובולן (שופעים ה, יד) מושכים בשבע קופר (תנתומה שם): של משה שהיה עוסק במורה נעשו גדולים במורה שנאמר (מהלים ס, ע) יהודה מחוקקי (דה"א יב, לג) ומבני יששכר יודעי (85) משה ואהרן ובניו. וסמוכין לסס דגל ממנס יסודס וסמוניס עליו יששכר וובולן מוב ללדיק מוב לשכנו לפי שסיו שכניו

(04) פקד כל בכור זכר וגר מבן חדש ומעלה. מעינה מכול מפק נפלים: המנין לפדיון אמכו רבוחינו במסכח בכורוח (ה, א) אוחן שלש מאוח לויס בכוריס היו ודיס שיפקיעו עלמס מן הפדיון: . אלפיס ומאמיס. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הבכורות ולא יהיו וקוקים השלשה ושבעים ומאמים בכורות העודפים על ו בפרמן המה מולה עלע מהות יתרים בני גרעון עבעת הלפים ותמע מהות. בני קהת עמונת הלפים ועע מהות. בני מררי עעת (95) אשר פקד משה ואהרן. נקוד על ומסרן לומר שלמ סיס במנין סלויס (בכורות ד, מ): שנים ועשרים אלף.

יִּרְ זַּרְ יְרַנְוֹּדְ אֶלְ־מֹשֶׁׁדְ לֵאמְוֹר: יִּמַלֵּיל יְיְ עִם מֹשֶׁר לְמֵימַר:

הַלְוּיִם אָּדָּי יְהַוְּה: עלְנִיּם שַּׁטִּטְ בְּטַמְּשָׁם וְטִינְּ לֵי בְּמִּירָא בְּלִינָאִ שַׁלְּנְּ בְּמִירָעוֹן קַח אָת־הַלְוִיִּם תַּחַת בְּלְ־בָּכוֹר קִרֵיב יָת לֵינְאֵי הַלְּף בָּלִ

מבלור בני ישְרַאָּל: لْلَاقَّةُ لَا لَامْ لُحُورِ مَرْ لِلْأَلْبُولِ الْمُرْفَعِ لِمُرْدِدًا مَرْ جَرِثَةً، لْمُعْرِ فَدِيْرٌ بَهْمِهُدِ لْبَهْجُمُرُهِ لِزُنْ وَلِأَعَا يُعْمَلُ لَهُجُمُرًا

مُمُلِّاتِ يَتِكُت يَهُمُكِّح: حَرَّاخُرُبُكُم خَشَكُم بَوْلُيشِ نَوْلًا خُرُجُرُنِهِ خُوجُمْد خَادِيشِهِ וֹלְאַטִּטְׁ טְׁמְּמְּט שִׁמְּמֵט מִּלֵלְיִם וֹטִפַּר שַׁמִּיִּתִּ שַׁמִּיָּתִ סִלְּמִּוּ

פֿרונֵי הַעְּרָפָים בָּהֶם: * וֹלִינִינַׁי יַכְּמָב לְאַנִיבׁן יַלְבֹּלְגִׁי וִׁנִינֵּין כַּמָבֹּא לְאַנִיבוֹ וֹלְבֹנִינִי,

מאַע עַקּגַשָּׁם מֹלְ פַּגַנוֹן מוֹ גִּיִטִּינִוּן מּלְ פַּּגַנוּן לָתִּגָּי: ניקַח משֶׁה אָת בָּטֶך הַפּּרְיִיִם וּנְסִיב משָה יָה בְּסַרְ פּוּרְקְּנְהוֹן

ijά₩́п וְשְׁמְּיִם יָת כַּסְפָּא אֶלֶן וּהָלָת מָאָת מאָט בּבוֹנ בֹּוֹנ וֹמִּבֹאֹב בְצוֹט מו בּבוּנוֹא צַבוֹנ וֹמִבַאַן וֹסוּם וַלְנִיּם:

نظيُم: بمُرْم مَعْبِد نَعُرُك خُمُّكُم لَمِنَا تَعَمِّم مَرْمَا خَمَرُمً

ದಜ್ಞಗ: (ಡ) בּוֹ כַּמְא בְּפַפּוֹר וְיָ יְתְ מִשֶּׁה. CÄÄL לַאַבוֹלְן וּלְבַּנְוֹנִ מַּלְבַּׁנֵּ יָבוֹנְיִנִ לַאַבוּלְ וֹלְבַנִּינִי מַלְ מִוּמִבָּא נימׁן משֶׁה אָת־בָּסֶף הַפְּרִים וִיהַב משָה יָת כִּסַף פְּרִיקַיָּא

> וובון מהממו פובתו בולאו וֹאָטַבְבְּבְּבְּבְּלִטְ בּנְבְּבָגְא בַּבְּנָה הַהְבָּאָלְ וְנִט

מְבְּׁכִוְבִוֹּא צִבְנֵי וֹמְּבְאַבִּי:

שַּׁפַּב מַּמְּבוּן מָמִוּ סְלָּמָּא:

פולבן גוטונון בעון:

were over and above them that were redemption-money from them that

of Israel took he the money: a from the first-born of the children redeemed by the Levites;

them are redeemed unto Aaron and wherewith they that remain over of

them—the shekel is twenty gerahs.

thou shalt take five shekels apiece by above the number of the Levites,

children of Israel, that are over and

thirteen of the first-born of the

two hundred and three score and

And as for the redemption of the

Levites shall be Mine, even the instead of their cattle; and the

Israel, and the cattle of the Levites To nearlide of grooms arod-terin

Take the Levites instead of all the

And the Lord spoke unto Moses,

And thou shalt give the money

sanctuary shalt thou take the poll; after the shekel of the

And Moses took the

cons sid ot

Гокр's.

:Sarivas

6†

9t

shekel of the sanctuary. threescore and five shekels, after the thousand three hundred and

commanded Moses. тһе Ьокр, аз the Ьокр to his sons, according to the word of redemption-money unto Aaron and And Moses gave the

(64) ואח פדויי השלשה וגוי. ואם הצכורום הלריכין להפדום בהם אלו השלשה ושבעים ומאמים העודפים בהם וימרים של בן לוי פער כמס פערי חמוריס של ישראל חדע שסרי מנס סעודפיס באדס ולא מנס סעודפיס בבסמס (שס ד, ב): (פא) ואח בחמח חלוים וגוי. לא פרו נהמוח הלוים את בכורי נהמה מהורה של ישראל אלה את פערי המוריהם ושה אתר

על הלוים מהם מקת המשת שקלים לגלגלת כך היתה מכירתו של יותף עשרים כתף שהיה בכורה של רחל (ב"ר פד, ית):

(94) העדפים על פדויי הלוים. על מומן שפדו הלויס בגופן:

שקלים בללן ונמנן בקלפי אמר להן בואו ועלו פמקיכם לפי הגורל (במדרש רבה ד, י. סנהדרין יו, א): . אני מפדריי הלרים מה עשה הביא שנים ועשרין אלף פמקין וכמב עליהן בן לרי ומאמים ושבעים ושלשה פמקין כמב עליהן ה' בכורום שלש מאוח וחמשים שקל לשלש בכורום חמשה עשר שקל אמר כילד אעשה בכור שאומר לו מן חמשח שקלים יאמר לי (סe) חמשה וששים ושלש מאוח ואלף. כך סכוס המשבון המשה שקליס לגלגלה למחהים בכורות הלף שקל לשבעים

אַנְרִן לֵאַנְר: שנימי נוְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

خيريد:

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

ΛI

፠⊏₽□∶

المُحَدِّلُ اللهُ الله ללו. בוו במהפוסם בבוס מין לנו בוו בוו הוטון בכוס נְשְׁאַ אָּטַרְאָשׁ בְּנֵנְיַ קְהָהַ מִּקְיוֹךְ קַבְּילִי יָת חוּשְׁבַּן בְּנֵי קְהָת

'səsnoy their families, by their fathers' from among the sons of Levi, by Take the sum of the sons of Kohath

לְצְּשָׁוֹת מְלְאַכֶּת בְּאָמָל מוִמֶּר: בּּוֹשְׁנִמְּהָנִים הָּגֹנִי בּּלִיבְבָּאִ לְגִּּלְא מבָּן הַּבְתַּים שִׁנְהוֹ נִמַּגְּלָה וַעַּר

בְּמָמְכַן זִמְנָא: לְטִוּלָא לְמֶמְבַּׁר מְּבִוּעִלא בֿר חַמְשָׁוּן שְׁנִין כָּלְ צַּאָּטִי מבר הלמין שנין ולמילא ועד

in the tent of meeting. enter upon the service, to do work even until fifty years old, all that from thirty years old and upward

מוּצֶּר קֹבֶשׁ הַפֶּרְשָׁים: זְאָט הֹֹבְנֵט פֿוּ. עַבְּטֵט פֿאָטַר בּגו פּוּלְטוֹ פֿוּ. עַטַט פֿתּהָפֿן

וְמְנָא לוֹדֶשׁ לוּדְשַׁנְא:

screen, and cover the ark of the they shall take down the veil of the Aaron shall go in, and his sons, and when the camp setteth forward, about the most holy things:

Kohath in the tent of meeting,

This is the service of the sons of

וְלְפִּוּ בְּׁה אֵת אֲרָן הַעֵּהֶת: ןהוררי אָת פְּרָכָת תַמָּסָרִי الجُم هَلَالًا اجْذِرا جَبْوُلًا لَاقِلَائِل <u>בְּסְבְוֹרוּתְאַ:</u> בּבְּרְסָא וִיכַסון בַּה יָת אֲרונָא תַּמְבוּנִים וּיפְּרְקוּן יָת פָּרוּכְהָא ווומול אַבורן וּבְנוּהו בְּמִשָּׁל

cloth all of blue, and shall set the sealskin, and shall spread over it a To gariyoon a gooring of testimony with it;

staves thereof.

9

מַלְמָגְּלְע וְשִּׁמִוּ בַּבַּיוּ: نظَلْهُ تُلابِ خُرْدِ ڬػۮٮ וֹלְטַלָּנִי מְּלָנִוּ כַּסִנִּיְ מָּנָר שַּׁעַתָּ

ÄL,ULL: למור שַבְּלָא מַלְמִּילָא וּיִמִּיוּן וְיְהָנוֹן עֲלוֹהִי הוּפָּאָה דִּמִשְׁרִ

wherewith to pour out; and the pans, and the bowls, and the jars put thereon the dishes, and the they shall spread a cloth of blue, and And upon the table of showbread

continual bread shall remain

הּבְּיוּ יִבְיִיוּי: جَرَفُرَهُ وَيُولُدُ إِجْرُهُ لِمَا يُولُمُ لِمَا يُعْدِدُ لِمَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ ואָט_הַכַּפָּטַ וֹאָט_הַמִּנֹפֹּיָט וֹאָט ע שַׁכֶּבְּעַ וֹלִשְׁלֹּוּ מֻּבְּגֵּוּ אָטַ־עַפְּמְּלְּנִי וֹפְּרָסוּן לְבִוּהָ שַּׁכְלָא וֹוֹשִׁוּוּ لَمْحِ، هُخُلَلًا لَاقَئِينَ نَقَلُهِ قُرْبُ

ئْرَنْمُە ئىلىدە مُربىد ئىد: וני מכילמא ונה קסנת נסוכא הֹגוניו ג'ם מוֹפּיֹא וֹנִם בֹּוֹכּיֹא וֹמֹל פַּתוּרָא דַּלְחֵים אַפּּוֹא

זְהוְרֵי וִיכַסוֹן יָחֵיה בְּחוּפְּצָה

וופוסון הביהון לבוה אבת

set the staves thereof. with a covering of sealskin, and shall cloth of scarlet, and cover the same And they shall spread upon them a

וְשְׁמִי אֶת־בַּבְּיוּ: יפְּרְשָׁי עִּלְמִּנִי שִׁלְּיִ

וֹכֹסַׁוּ אָטָוַ בֹּמֹכַכֹּטִר הַּוָר שַׂוֹחַמִּ

כמו מכאן אמכו (אבות ה, כא) בן שלשים לכח והיותר על בן המשים כחו מכחיש מעתה: (ב) נשא אח ראש הר. מנס מסס לם סרלויין לעפודם משל וסן מבן שלשים ועד בן ממשים שנס וספוזם משלשים לה נממלה

(a) ובא אהרן ובניו וגרי. יכנימו כל כלי וכלי לנרמקו סמפורש לו צפרשה זו ולה יצערכו הלוים צני קהת הלה לשהת: בנסוע (+) קדש הקדשים. סמקידם שבכילן סלכיון וסשלמן וסמנוכס וסמובמום וספרוכם וכלי שרם:

袋に、口に亡、:

המחנה. כשקעון מסמלק שם יודעין שיסעו:

משר יופך בהם: (ד) קערות וכפות קשות ומנקיות. כנר פירשמי נמלחכת המשכן (שמות כה, כע): הנסך. הכסוי לשון מסך. (שס)

देष इत्वः בַּלְבַבַּנְ הַּמִּלְנִע אַּהָּב וֹהָבַעוּב מַלְשְׁמִינִי וֹאָנַרַמִּטְׁנִימָּיִנִי וֹאָנַן מְנַבְת הַמְּאִנְר ְנְאָת־נֵרֹמֶיהְ וְאָת־ וֹלְלִעוֹנוּו שְׁנֹיב שַׁכְּבִע וֹכִפָּנ אָעַ_

הַמְוּמֵ: מְבְּסֵׁׁרְ עַּוֹרְ מְּחַשׁׁ וְנְהְנְיִּנְ עַלְ לְחִוּפְּאָרְ דִּמְשַׁדְּ סְסְגוֹנְאַ וְיִהְנִיּן

שַׁבַּבַּבְיוּ מִּבַבַּבְּיוּ מִּבְבַבַּיוּ בִּבְּיוּ קַבֶּלֶת וְכְסַּוּ אָלְוֹ בְּמִרְסֵה עִּוֹר וְעָלְר וִמְוְבָּח הַוְּהָב וִפְּרְשׁוֹ בָּגָר

הַמְוֹמ: בְּמִבְסֵע מַּוָר מָחַשָּׁ וֹלִטִלִּוּ מַּלְ-אָבַבְּלֵינַ עַכְבָנִע וָכִסוּ אָנִעָם ¬ אֹמִוֹר וֹמְבוֹנוי_בָרָם בַּלֵבְמְ וֹלְטִוּנְ لْخُطُلِهِ \$1 حُج ـ خُجْرٍ ـ

בּצר צַרְנְבָּוֹן: וֹבְמָּלֵנְ אֵטַבְעַמְּלֵבְּעַ וּפְּבְעַהְ הַלְּגְנִ וְנִסְפַּנְן זִטְ טַמְמָא בַּמַבְבָּטַא

וְשְׁבָּוֹי בַּבְּיוֹי: יפְּרְשָׁי מְלֵיו כְּסָוּי עָוֹר תַּחַשׁ تفأثيه خر خُرْ، تفاظت אָר־הַמּוְלְגֹּת וְאָר־הַיִּעָּיִם וְאָר־ לְּהֵ נְמִּבְׁלֵּנִ הֹבְיֵם אָּטַבְּמַּטְטְּטַ

> וֹנִים כַּל מָנֵי שִׁמִּישָּׁה דִּישְׁמִשׁ וני ביבְתַהָא וני מַהְהְנִיהָא מׁנֹבׁשׁא בַאַנְבוב, וֹנִט פּוּאַנַבּא וופבון לבוּשׁ מַכְלָא ווּכַפּוּן זִת

מַל אֲבִיקא:

נת אָריחוהי: בְּחוּפְאָה דִּמְשַׁךְ סְסָגונָא וִישַּוּון לבוש תַּכְלָא וִיכַסוֹן וָתִיה נמכ מבלטא בבטלא ופבסנן

ווטנון על צַריהַא: נְהְהוּלְ בְּחוּפְּאָה דִּקְשַׁךְ סְסְגוֹנָא ווטנון ללבוש שכלא ווכפון וופבון ונו כל מנו שמושא

أنظلونا لأحبين كحيم لالأثا:

袋に、口に亡、: חופָאָר דִּמְשַׁךְ סָסְגוֹנָא וִישַּׁוֹלוֹ מני מדבקא ויפרסון עלוהי מֹנְרוּפִּוֹטֹא וֹנִע מִוֹבְלוֹא כּב מֹשְׁשׁׁנִים בּנִיבוֹשׁא וֹנִים אַנְיבוֹשׁא וּנִים דישַּמְשׁוּן עַּלוֹהִי בְּהוֹן יָת וֹלְטַלֵּוּ מְּלֵגוּ אֶשׁבַבַּלְבבּבֶגוּ אַמָּב וֹנִטַנוּוּ הַּבְוָטִוּ זִטַ בַּבְ מִנְטַוּ

> minister unto it. vessels thereof, wherewith they and its snuffdishes, and all the oil light, and its lamps, and its tongs, and cover the candlestick of the And they shall take a cloth of blue,

sealskin, and shall put it upon a bar. vessels thereof within a covering of And they shall put it and all the

and shall set the staves thereof. cover it with a covering of sealskin, shall spread a cloth of blue, and And upon the golden altar they

them on a bar. covering of sealskin, and shall put cloth of blue, and cover them with a in the sanctuary, and put them in a ministry, wherewith they minister And they shall take all the vessels of

cloth thereon. from the altar, and spread a purple And they shall take away the ashes

staves thereof. covering of sealskin, and set the and they shall spread upon it a the basins, all the vessels of the altar; flesh-hooks, and the shovels, and minister about it, the fire-pans, the vessels thereof, wherewith they And they shall put upon it all the

ו הין לה מחילה לפנים הלה מלדיה וחוחה בה הח דשן הנרום בשממיבן: ברחיד. לולי"ש בלע"ו שנוחנים בהן השמן והפחילום: (9) מלקחידו. כמין לבם שמושך בה את הפתילה לכל לד שירלה: מחחחידה. כמין כף קטנה ושוליה פשומין ולא סגלגלים

(10) אל מכסה עור תחש. כמין מרלוף (כליס לב):

הפנימי: (בו) אח כל כלי השרח אשר ישרחו בם בקדש. נמוך סמשכן שהוא קדש והן כלי הקמרת שמשרמין נהס במונת

(44): מן השמים רבולה חחח הבגד כארי בשעח המסעוח (יומא כא, ב) ואינה שורפחו שהיו כופין עליה פסכחר של נחשח (עירובין (13) ודשנו את המובח. מונת סנתשת: ודשנו. ימלו לת סדשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן. ולששירדס

ווידי"ל וסן של נמושמ ובסן מכבדין אם סדשן מעל סמובמ: מודלגות. לנוכיום של נחשם שבהן מכין באברים שעל המובח להפכן כדי שימעכלו יפה ומהר: יעים. הה מגרפות ובלע"ו (14) מחחח. שנקן מומיס גמליס למכומת קדשן שעשויק כמין ממנת שלין לה אלה שלש ממילות ומלפניה שוהנת התלים:

לבי באָביק מוּמֶר: הקבש נמתר אַלֶּה מְשָׁא בְּנִי־ יִקְּרְבוּן לְמִּרְשָׁא וֹלְא יִמוּתוּן בני קשאה ולא־יוּנִינוּ אָל־ בּנְסָעַ הַשְּׁהְיִהְאַ וְאַהְרִיבְוּ וְבְאַוּ בְּמִשְּׁלִ מִשְׁרִיהָא וּבְתַּר בֵּן ور הַפְּבֶה וֹאָט־בְּלִ־בְּבֶוֹ הַפֹּגָה יָה מּוּדְשִׁא וִיָה בְּלְ מָנֵי מּוּדְשִׁא إججِلَه אַהַרֹּן־וֹּבְנְיִנִ לְכַפָּת אָתַ־ וִישִׁיצִי אַהַרֹּן יּבְנוֹהִי לְכַפָּאָת

זַלוֹלָא: בון מסול בני קקה בו הגלגו לני לעי למסל ולא

نْدُدُدُّنْ (ق) עמְאָבּן וֹכֹּלְצְאָחֶרַבִּוּ בֹּלִינָת הַמְּמְׁנְוֹע פַּלְגַּע כַּלְ־ 口点はパア ז. הַכֹּהַן שֵׁמֶן הַמְּאוֹר יקְּטְּהָת בְּהַנְּא מִשְּׁהָא דְּצְּנְהְרוּהָא ופְּקְנֵיה אֶלְמְּזֶרוּ בּּרְאַהַרְן וְדְמְסִיר לְאָלְמָּזֶר בַּרְ אַהַרֹן

בְּלִירְשָׁא יִבְּטְנִיהִי: מֹסַבע פֿב מַהָּכֹּלֹא וֹכֹב בַּבוּע نظميثك בוסמוֹא ומֹנֹשׁמֹ

ר אַהַרְן לֵאמָר: מפמיר ווְדַבַּר יְהַנְה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַבִּיל יִי עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרוֹ

خيريد:

ַ הַלְּהָהָ מִּנְּוֹבְ הַלְוּנֶם: ¾ אַבְעַבְּיִנִינִי אָּטַ מֻּמְבֶּׁם מִמְּבּׁנַוֹנַ בְא טְמִּנְגוּוְ זְיַ מִּנְכַם זַבְעַּיִנִי

לבוש מנו בולאו:

בֿומֿאַנ: אֹנְהָה אֹנְהָה הֹלְבֹּלְדִינִין וֹאָלְב וּנִתּוֹנְן זֹטְבוֹן וֹלְבֹר וֹבֹר הֹלְ אַבוֹרָן יּבֹלִי, יַבְאִי וֹמִּטִּי אִיַשְׁם מִיּדְמִּיֹא אַבוֹרָן יּבִינִינִי וֹהֹבְיוֹ פּי בְּגִשְׁמֶם אֶמְרַקְּדֶשׁ תַפֵּדְשָׁיִם יִמוּחוּן בְּמִקְּרַבְּחוֹן לְמִיֹדֶשׁ וְנַאָּטוּ הַּמִּנִּ לַטָּם וְטִינִּ וְלַאִּ לֹמָטוּ וְדָא הַּבִּידוּ לְחִוּן וְיִיחוֹן וְלָא

פּוּלְעוֹנִיה וּלְמָּמוּלִיה:

הקֹדִשׁ נְמֵתּוּ: (פּ) ממיקים וְלֹאִ־יְבְּאִיּ לְרְאִוֹת בְּבַלָּע אָתִּד וְלָא יִיעַלּוּן לְמִחָּיִוּ בַּּד מְכַפַּן

נְישׁ מְנֵי לִידְשְׁא נְלָא נְמִיחִוּן:

meeting. sons of Kohath in the tent of These things are the burden of the touch the holy things, lest they die. to bear them; but they shall not that, the sons of Kohath shall come the camp is to set forward—after furniture, and all the holy vessels, as made an end of covering the holy And when Aaron and his sons have

sanctuary, or the furniture thereof.' all that therein is, whether it be the charge of all the tabernacle, and of anointing oil: he shall have the the continual meal-offering, and the the light, and the sweet incense, and Aaron the priest shall be the oil for And the charge of Eleazar the son of

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

among the Levites; families of the Kohathites from Cut ye not off the tribe of the

81

service and to his burden; appoint them every one to his Aaron and his sons shall go in, and approach unto the most holy things: may live, and not die, when they but thus do unto them, that they

covered, lest they die.' holy things as they are being but they shall not go in to see the

The Haftara is Hosea 2:1 - 2:22 on page 185. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 210.

- בידי שמים: (15) לכסח אח הקדש. סלרון וסמונה: ואח כל כלי הקדש. סמנורס וכלי שרה: ומחו. שלס יגעו היינין מיחס
- שכמוב בפרשמ נשל (להלן פקוק כת): המשכן וכל אשר בו כל הפדורים למעלה בפרשה זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש הקדשים על פי איחמר היה כמו ולסקריב בעם מניימן: בקדה כל המשכן. ועוד סיס ממונס על משל בני קסם לנוום ליש ליש על עבודמו ועל משלו וסול (16) ופקדה אלעזד. שהוא ממונה עליהם לשאה אוחם שמן וקטרה ושמן המשחה ומנחת ההמיד עליו מוטל לצוות ולורו
- (13) אל חבריתו. אל מגרמו לסס שימומו:
- אומו במכסה פלונים ובלוע שלו הוא כסויו: (OS) ולא יבאו לראוח כבלע אח הקדש. למוך נרמק שלו כמו שפירשמי למעלה צפרשה זו ופרשו עליו צגד פלוני וכמו

त्वव *[्र*म्ह्र र्म्ह्र अदेन्त्रक्षेत देश्वेतः

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵיעַר:

בום לבנת צבקם למשפחקם: יי למָאָ אָטַררָאָמָ בְּנֵינִ גַּרְשָּׁוֹן נַּםַרַ

אַבְרַר בְּאָנִר מוּמָר: כַּלְ עַכָּאַ לַגִּבָּאַ גַּבָּאַ בַהַּבָּע ַמְבֶּן שְׁלִשִּׁים שְּנְח וָמַעְּלְח עַר

לַמְּלָר יִלְמַשָּׂא: אָס עֲבֹדָר משְׁפְּחָת הַגּּרְשִׁנָּי בּיּ

إلْمُمَ تِوْلِهِ قِمِم كُبَرَا مَاثِيلًا: בַעַּבַעַ אָמֶבַבַּלֶּגִנְ מִלְמָגֹלִבַי לו' אַהֶל מוֹעַּר מִכְסֶּהוּ וּמִכְסֶה וֹנְהַאָּוּ אָעַ_וֹבוּהָעַ עַפָּהָבָּלְ וֹאָעַ_

حُكُم لَمُحُدِن מַבְבַבְיִם נְאָנו כַּלְ_אָאָהַר וֹמָאָנו נאַע מוטבוףם נאָטַבלַ בַּבוּ עַמְּאָבוֹ וֹמַגַעַיַמִּוֹבָּעַ סְבָּיִב ³⁵ פָּתַחו שַׁעַר הֶחְצֵּר אֲשֶׁר עַל־ דְּטִעְלִא דַּחָרַע דְּרָהָא דְּעַל لْمُعْرِ كَاكِٰمُ، لِتَافَةِدِ لَمُعَادِمُوكَ! لَنْهِ وَلَــُدِ، يَــُــُنِمُ لَنْهِ فَلَــُومُ

בְּמִמְּמֶבֶרת אֵנו בְּלַ_מַמְּאֶם: بذرك لاحتبيه بوحهم لإحتاه حَدِ لِمُحَدِيرِ فِيرٍ يَادُلُهُوْ، كِٰخِكِ مِهُمُ מַּלְ פִּי צַּעַרוֹן וּבָּנְיוּ מִּעַיָּטִר בָּלִ

> לַזְבְׁהֵּגְיִבְיוֹיִוּ אַר אַנּוּן לְבִּית אַבְּהָהָהוֹיוּן לבנק לנו שוּהְבּן בּנוּ דּבְהַוּן

זַלְוֹלֶא: פּוּלְטַוֹא בַּמָּהָכּוּ זטעון כַּלְ בַּאָנוּ, לְעַוּלָאִ עוּלָאִ בּר חַמְּמָוֹ מֻּנִוֹ מַמָּנִי מבר הלהון שניו ולעילא

לְמִפֹּלָע וּלְמִּמָּלִ: בון פולטן זרְעָּנִי גַּרְשִׁוּן

פֿבַסְא בּהָבַע מַשְּבַן זְמָנָא: בְּסְׁלַנְוָלָא בַּתְּלְוָנִי, מִלְּתִּילָא וֹנִת משְפַן זְמְנָא חוּפָאָרה וְחוּפָאָר נומבנו זנו ובותנו ממכוא נונו

דיתמסר להון ויפלחון: כל מני פולטורון ונת כל תַּהְּכַּנְא וַעַּל מַדְבָּהָא סְחוֹר

בַּל מַמּילְהוֹן: נֹטֹמָנוָן הַּבְּיבוּוֹן בַּמַּמָּבָא נִע מסולבון ולכל פולהנהון לא פולטו לני עלהון ללא מכן מומר אַבורן וּבְנוּהוי וָבוּ

> :Sarivas And the LORD spoke unto Moses

houses, by their families; Gershon also, by their fathers? Take the sum of the sons of

in the tent of meeting. wait upon the service, to do service number them: all that enter in to until fifty years old shalt thou from thirty years old and upward

bearing burdens: the Gershonites, in serving and in This is the service of the families of

meetings the screen for the door of the tent of sealskin that is above upon it, and its covering, and the covering of tabernacle, and the tent of meeting, they shall bear the curtains of the

therein shall they serve. there may be to do with them, of their service, and whatsoever their cords, and all the instruments and by the altar round about, and the court, which is by the tabernacle the screen for the door of the gate of and the hangings of the court, and

charge all their burden. ye shall appoint unto them in burden, and in all their service; and sons of the Gershonites, in all their his sons shall be all the service of the At the commandment of Aaron and

Lτ

(22) נשא אה ראש בני גרשון גם הם. כמו שלוימיך על בני קסמ לראום כמס יש שסגיעו לכלל עבודס:

מיליס ממדמיס: מסך פתח. וילון המורמי: (as) אח יריעה המשכן. עשר המתמונות: ואה אהל מועד. יריעות עויס העשויות למהל עליו: מכסהו. עורות

אשר יעשה להם. כמרגומווים כל דיממפר לסון לבני גרשון: (62) אשר על המשכן. כלומר הקלעים והמתך של חלר התוכנים ומגינים על המשכן ועל מובח הנחשת תביב: ואח כל

(של פי אהרן ובניו. וליזה מהבנים ממונה עליהם ביד ליחמר בן אהרן הבניו.

בָּן־צַּהַרָּן הַכַּהַן: (a) ※「は付下 الدَّالِينَةِ،

בּאִנְעַמְר בַּר אַבַּרן כָּבַּנָא: בַּמַמָּכּו וֹמִלֹא וּמִמּוֹבַשַּׁבוו בַּגַבָּא בין פּילְחַן זַרְעָּיָה בָּנִי גַּרָשִּׁוֹן

the son of Aaron the priest. shall be under the hand of Ithamar tent of meeting; and their charge the sons of the Gershonites in the This is the service of the families of

אַבטָם הפָקר אַהָם: י^{מנטן} בׁנֹג מִבְבַגַ, לְמִאֵּפֹׁוִעִים לְבִּגִעַ בּׁנִג מִבָּבָג, לְזִבְּהֵּנִיִּטִּוּן לְבִּגִע

their fathers' houses; number them by their families, by As for the sons of Merari, thou shalt

אָבַר מוּצָר: עַבָּאָ לְהֵּבְא לְהֵבֶּר אָטַ־עַבְּרָה בָּלְ רְאָהַיִּ לְהַבְּּלִא לְהָפְּלְטִ וֹטִ وق چا-חַמִּשָּׁים שְׁנָה הִפְּקְבַה בַּלִי וַעַּיָ פַּר חַקְּשִׁין שְׁנָין הִּנְיִוּ הִיִּי מבן שְׁלשִׁים שָּנְר וַמַּגְּלָר וְעַּיִּ

פּוּלְחַן מִמְּכּן זִמָּגָא: שלטון אָנון וּלָמָּולָאּ

the tabernacle, and the bars thereof, in the tent of meeting: the boards of burden, according to all their service And this is the charge of their work of the tent of meeting.

entereth upon the service, to do the number them, every one that

even unto fifty years old shalt thou

from thirty years old and upward

and the pillars thereof, and the

sockets thereof;

TääČl מַבְנַטַם בַּאָנַב מוָמָג צַנַמָּי ע מְאָמָבׁ מַאָּמָבׁ בַּבְּבַ

נְסְמֶכוּהִי: מַמַּבּׁלֹא וֹמַבַרוָנִי, וֹמַמּוּרוָנִי, פּוּלַעוֹנעון בֹּמֹמִכּוֹ וֹמֹנֹא גַפּׁוּ וְדְא מַמְרַת מַמּילְהוֹן לְכַּל

instruments of the charge of their name ye shall appoint the pertaineth to their service; and by appurtenance, and all that pins, and their cords, even all their about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

ជុំឃុំដូ□: نظظيه \$U_Ċζ\, בְּלֵיהָם וּלְכִּלְ מְּבִוֹנִים וּבְשִׁמָּנִים וְעַמּוּדֵי הֶחְצֵּר סְבָּיב וְצַּרְנֵיהָם

بخمُمْنا فخربا ثد خدر مَعْدِي كِجِر فيدندا الأحك هالأبيداا וֹסׁמִבׁיִבוּן וֹסִבּיִבוּן וֹאַמּוּנִיבוּן וְעַמִּידֵי דַּרְתַא סְחוֹר סחוֹר burden.

ختر مُنفَرَد كُلِ مَثَدُل نَحِتَا: מ"כ במול

בְּבַבְּאַ: לוֹא באוֹטֹמֹר בַּר אַנִוֹרן خرخم هيخافتيا خميضها نظنه בון פולטן זוהלט לנו מרני

of Aaron the priest.' under the hand of Ithamar the son their service, in the tent of meeting, the sons of Merari, according to all This is the service of the families of

לַמְאָפַׁעִטָּם וּלַבָּית אָבָטָם: וֹאַבְבוֹן וּנְשִׁיאָי וּמָנָא מֹשֶׁה וָאַהַרֹּן וָרַבְּרָבֵיּ

their fathers' houses, Kohathites by their families, and by numbered the sons of the princes of the congregation And Moses and Aaron and the

לַצְּבָא לַעַבְרָה בָּאָהֶל מוֹמֶר: מבּן שְׁלַשְּׁים שְׁנְּדִוֹ נְמָּבְלְדִוֹנִמְר מִבּר מִלְמִין שִׁנִין וּלְמִּילְא וְעַּר

לפולטלא לממכן שְׁנְּהְ בְּלְ־הַבְּאִ בְּרְ חַמְשִׁין שְׁנִין כְּלְ דְּאָמִי

service in the tent of meeting. that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

32

ŧξ

ξЕ

ıε

30

67

82

וקונדפין כמו ששנוים במלאכם המשכן (פ"ה): ולקלעים מלמטה שלא מגביהם הרוח ויחדוח ומיחרים היו לעמודים סביב לחלוח בהם הקלעים בשפחם העליונה בכלונסוח (22) ויחדחם ומיחריהם. של עמודיס שסרי ימדומ ומימרי סקלעיס במשל בני גרשון סיו וימדומ ומימרים סיו ליריעות

'səsnoy לְמִמְּפַׁׁנִעֵּם לְבֵּית אֶבִעָּם: their families, by their fathers' לַזְּבְׁמִּיִנִּוֹ לְבִּית אֶּבְּהַהָּהִיוּ: القطاني، طِمْقُلِن خَتْرَ طَلُلُ، نَظِرُتُهُ the families of the sons of Merari, by זבהונו בני מברי And those that were numbered of commandment of the LORD. Aaron numbered according to the פְּקַר מֹשֶׁה וְאַהַרְן עַּל־פָּי יְהֹוֶה: קמָּע וֹאַנִירָן מַל מִימָּרָא בּיוֹ: tent of meeting, whom Moses and בְּלְ עִׁמְבֵּע בַּאָּעַלְ מִנְמֹּע אַמֶּע בַּלְ גַּפַּלְעַ בַּמָּמִּכּו וֹמִיֹא צַמִּיֹא Gershon, of all that did serve in the of the families of the sons of אַבְּע פֿבוּב, מִהָּפַּעִע בָּדָּג יִנְהָתָן אַכָּוּן מִּנְינִינִ זַבְּהֹנִינִ בַּנִי נִבְּחָוָן These are they that were numbered מאָנִע וּמָּלַמֵּים: וְמִּגִים מִאָּבִי וּשַׂלְטִּגוֹ: and six hundred and thirty. אָבְעָׁם אַלְפָּגִם וְמֻּמָּה לְבֵּנִע אֶּבְּטִּעִיוּן טִּבֵון אַלְפּוּן fathers' houses, were two thousand them, by their families, by their र्रिट्र केंद्रिया देवले केंद्रिय विद्याप्त विद्याप מללניהון לזרעוקהוטהון even those that were numbered of رَقِّٰخِهُ رَقَِّٰحِيُنَ فِهُٰثِرُ مَانِقِٰہِ: service in the tent of meeting, ¿ü.¿x ¿a.¿útx taácl מְּנְהָהְ בְּלִי-הַבְּאִ בָּר חַמִּשִׁין שִׁנִין בְּלִי דְּאָמִי that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one מבּן שְׁלְשָּׁים שְּׁנְהֹ וְמַעְּלְה וְעָּר מִבּר חְלְתִּין שִּׁיִין וּלְעִילְא וְעַר from thirty years old and upward 'səsnoy ילְבָּית אָבִנִים: ילְבֵית אֲבָהָהָהוֹ: families, and by their fathers' the sons of Gershon, by their عن نظريد ختر تدر برا خمي فالبياط بمنائد خدر تدميا خيد لانتابا And those that were numbered of hand of Moses. соттапатепт об the Lord by the פְּקַר מֹשֶׁה וְאַהֵּרֹן עַל־פָּי וְהוֹה מֹשֶׁה וְאַהֵּרֹן עַל מֵימְרָא דִּייָ בּיד־מֹשָה: (ס) numbered according to the meeting, whom Moses and Aaron בּלַ עַמְבַּע בַּאָּעַל מוָתֹּע אַּמֶּר גַּפַּלָט בַּמִּמָבוּ וֹמִוֹא גַמִּוֹא all that did serve in the tent of 28 of the families of the Kohathites, of אַכּֿגוּ מֹלְנֹנֵג זַבְאָנִע פֿבַע פֿבַ श्रुद्रंत वृदाः प्रथंवृत्त त्वृत्तः These are they that were numbered אַלַפָּוֹם מֻּלַּת מֹאִנְע וֹשְׁמָהֶׁים: thousand seven hundred and fifty. XCGL them by their families were two 98 Ġ*ĊĽ*,Ľa **ಳ್ಳಭಿ**ಹಗ್ಗೆಗ ĪΪЩ And those that were numbered of OGL TULTL - GLAU (MX AC. - AI SABANUN

לַבְּלָא לַתְּבָרָה בְּאָהֶל מוִמֶּר: ظۋا شَحِيشُ،ם شَرْبِ نَصْمُحُب لَمْ لَا

Łürża żerżita tańci مَثَلًا خُرِـلَحُمْ خِل نُوهِمِنْ مَثِنا خَرِ لَيَعْتَن מבּב שַׁלְטִין אָּנון וּלָהִּילָא וֹהַּב

הְּלְמֵּע אֹלְפּֿים יִּטְאָהָיִם: שׁלִטֹא אֹלִפֹּגו וּמֹאִטוֹ: تقرب خذئة، حبا خيَامُ ذَنُك با

> service in the tent of meeting, that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

thousand and two hundred. them by their families, were three even those that were numbered of

tt

יְהוָה בְּיַר מֹשֶּׁה: אַשֶּׁר פְּקָּר מִשֶּׁר וְאַבַּרְן עַלְ־פָּר דִּמְנָא מִשֶּׁה וְאֲבַרֹן עַלְ מֵימְרָא אַבּע פֿענדָ, מִמָּפַעִיע פֿוֹ, מֶבוֹנ', אַבְּע מּוֹתָנ', זַבְהָנִע פֿוֹ, מַבְבוֹ

בּייָ בִּידָא דְּמשֶה:

the LORD by the hand of Moses. according to the commandment of whom Moses and Aaron numbered of the families of the sons of Merari, These are they that were numbered

אַבטַם: $_{9+}$ الْمَلَالِ الْمُرَامِّدُ الْمُلِكَّمِ عُلا الْلَالَالِ الْمُلْمَامِ الْمُلْكَامِ الْمُلْكِامِ الْمُلْكِمِ الْمُلْعِيلِي الْمُلْكِمِ الْمُلْكِمِ الْمُلْكِمِ الْمُلْكِمِ الْمُلْكِمِ الْمُلْكِمِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْكِمِ الْمُلْكِمِي الْمُلْكِمِ الْمُلْمِ الْمُلْمِ الْمُلْكِمِ الْمُلْمُ لِلْمُلْمِ الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِيلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِ الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِيلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلْمِلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِيلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْمِلِي الْمُلْم ڇَرُ - رَجِمَ أَنْ مَ يُعِيْدُ عِلَى مُعِيْد جِرُ مِرْزِرِيْ يَجَرِبُ مُعِيد بِعِيْدِا

﴿ خُمْهُ هُلِينًا ◘ نَذِكُ بِنَ خُيَلُمُ نُنْكِياً نَجْدُنِ هُدُّتُكُ نِياً:

ַ מַּמָּא בַּאָנוֹל מוֹעַר: לְעֲבֵׁר עֲבֹרֶה עֲבֹרֶה וַעֲבֹרָה דְּאָהָי לְמִפְּלִה פּוּלְחַן פּוּלְחָוֹא ^{¬+} בֶּן־חַמִּשְׁים שְנְּהְ בְּל־הַבְּא וְעַר בַּר חַמְשִׁין שְנִין כְּרְ ظۋا شَرِشَت شَرْب رْضَمْرُب لَمْد شحَد فَرْندا شَرَدا دَرْمَدَرْه

יפילְעוֹ מַמוּלְ בַּמַמָּבֹּן וַמָּנֹא:

נְיַבְּיִבְּיִ נַאָּנְעִ נָאָמָלִים: ۱۹۶ נוֹנִינִוּ פֹּלֵבונְיִם מְּמְנֵנֵי אֶּלְפָּּים נְהַוֹיִ מִּנְיָנִירוֹוְ מְמְנִנֹא אַלְפָּין

נְעַמְיָה מִאָּע יִעִמָּנוֹ:

੍ਰਾ<u>ਜ</u>੍ਹਾਂ ਖ਼ੁਸ਼ਾ ਖ਼ੁਸ਼ਾ: (ੁ וֹמֹלְ מַמִּאָׁוִ וּפֹּׁלֹבֶוּו אָמֶּבְ־צִּוֹנִי ^{פ+} מֹשֶּׁר אָישׁ אָישׁ עַל־עַבֹּדָּהָוֹ בִּידָּאׁ מַלְפָּׁי יְהוָה פְּקָר אִוּהָם בְּיַרַ

ימוניורי דפקיד יין יח משה: מַל פּוּלְטַנִיה וִעַּל מַטּוּלָיה מֹלְ מִוֹמִבֹא בַוֹּוֹ מִלֹא וֹטַבוּוִן

عدْعه ١ إبِهِد بِمَإِلَ هِا حَاثِهِم جُهَادَ:

וּמַבָּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

עַמְּעִינְע בּּלְ-אָרֵוּמַ וֹכִלְ-זְּבַ וֹכְלְ מִוּ מַמְּבִּיִנִאֵּ בָּלְ בַּסְנִיר וֹבְלִ

מְמָא לָנֶפַּמִי:

נפָשָא: בְּבְאִיב וְכֹל דִּמְסְאַב לְמִמִי

> burdens in the tent of meeting, service, and the work of bearing that entered in to do the work of even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

> > by their families, and by their

and the princes of Israel numbered,

Levites, whom Moses and Aaron All those that were numbered of the

fathers' houses,

hundred and fourscore. them, were eight thousand and five even those that were numbered of

commanded Moses. also numbered, as the LORD service, and to his burden; they were the hand of Moses, every one to his the Lord they were appointed by According to the commandment of

And the LORD spoke unto Moses,

Λ

6t

84

9t

the dead; issue, and whosoever is unclean by leper, and every one that hath an that they put out of the camp every 'Command the children of Israel,

כמשממו: (פן) עבודה עבודה. סול סשיר במללמיס וכנורות שסיל עבודס לעבודס לתרת (ערכין יל, ל): ועבודה משא.

(94) ופקריו אשר צוה ה׳ את משה. ולומן הפקודים היו במלוה מבן שלשים שנה ועד בן ממשים:

שמיק ממיל שמיק עלמות: נפשא דאנשא אומר אני שהוא לשון עלמות אדם בלשון ארמי והרבה יש בבראשית רבה (י, א. כה, ב. עה, א. ועוד) אדריאנום ואינו מעולה אלא מעל עכינה. וכל זה דרעו רבוהינו מן המקראות במעכת פעתים (מו, א־ב): עמא רובש. דמעאב לממי סיא מחנה ישראל. הלכרע נשחלה חרך לכולן. הוד מוחר במחנה ישראל ומשולה מן השחים. ועמא לנפש מוחר אף דשל לויה הלויס סביב כמו שמפורש בפרשה במדבר סיני (לעיל ה, נ) היה מהנה לויה. ומשם ועד סוף מהנה הדגלים לכל הרבע הרוחות בפרק סנוקין (ס, א־ג): - וישלחו מן המחנה. שלש ממנים סיו שם נשעת מניימן. מוך סקלעים סיא ממנס שכינם. מניימ (2) - צו אח בני ישראל וגוי. פרשה ווילמלה ביום שהוקם המשלן ושמנה פרשיום נהמלו בו ביום כדליוהה במעלת גימין

שבו בתוקם: יַשְׁמָאוּ אָת־עַּחֲנִיהָם אֲשֶׁר אָנִי ַ מְהָוּץ לְמַּהַנֶּה הְשַּׁלְּהָוּם וְלָאִ לְמִבָּרֶ^א

בַּנָר וֹמִּבְאָב: (פּ) بَهِد بِהَنِّر هِرَ-طَهُد هِا مِنْ جَمِّه بِمَوْدَ رَبُّ هِٰه طَهُد هَا ַ אִילִם אָלַ מִּעִוּיוּאַ לַמִּעִוֹנִע כַּאַמֶּב יִטְּבוּוּ לַמִּבָּבֹא לַמַמָּבוּיִםאַ تَنْمُمِد حَالِ خُتْنَ نَمُلَعِّم تَنْمَخْلَه تَمْحَد حَا خُتَد نَمُلُعُمْ نَمَحْلِه

ניַדַבֶּר יְחֹנֶח אֶל־מֹשֶׁח לֵאמִר: ימַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁח לְמֵימַר:

וֹאֶהְטֶּר בַיִּנְפָּה בַּבְּינִא: הְאָבְׁם לְמִׁעָּׁלְ מִעַּלִ בַּיּהוְוָה אַנְשָׁא לְשַּקְּרָא שָׁסַר בַּוָּם יִי אַ אָּמָּע כּֿי נַעַּעׁי מִכָּלְ חַמַּאָע אִטַא אָבִי נַעְּבָּרוּן מִכָּלְ חַוָּבִי בּבּר אַבְבֹנוֹ וֹמִבֹאַבְ אַנְח אִּוִ בּבּנִי מִם בֹנוּ וֹמִבֹאַבְ וֹבֹר אִוָּ

المُ الله ע מְשׁׁהְ וְהַשְּׁיִר אָּטִ־אָּשְׁמִוּ בְּרַאִּשְׁוּ וְיָתִיב יָתִ חִוּבְּתִיהוֹ בְּּרֵישִׁיהִ

تَتَمْنِهُ بَوْلَهُ مُكْرِد لَرُشِا كَهُمُ لَيُسْمُمُ يَنْمُنَا بَرَمُنَا مُكِرِينًا لَيْسَالًا لَهُ

הַכְּפָּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בָּוֹ עְּלֵיוֹ: כִּפּוּרַיָּא דִּיכַפַּר בֵּיה עַּלְוֹהִי: ผู้นั่งลื่อ หลุ้น บังลี่ดีอ บัดเลี้ฮ บเล้บัง ลุ้น บเล้บัง ยังบังส لْهُمَا جُمَّا كُهُرِهِ بِهُمَ كُلُوْهُرَاتِ لَهُمَا جُرِينَ كُرُفُتِكَ فَلَابِطُ كُمُّلِّتُهُ

نَشُلَهُمْ لِمُشَارِدُونَ لَهِ اللَّهُ اللَّهُمُ لِمُذَالِدًا لَمُحْتَاءً لَا اللَّهُ اللَّهُمُ لِمُذَالِدًا لَحِدُال " וְכְּלְ חְּיִר לְכְלְ לֵּבְ בְּבֹּבְ בְּבִּר בְּבָר וְכִלְ אַפְּרָשִׁנִּא לְכָלְ לִּנְרִשְׁנִּא

בַּינֵיהוֹן: **ム点点にごね** מּוְּבֶר עַּד־נְקַבְּרוֹ הְשַׁלֵּחוּ אֵלֹ־ מִיְּכִר עַד נוּקְבָּא הְשַׁלְּחוּן

מַברו בָני יִשְׂרָאֵל:

ויחוב אֲנְשָׁא הַהוא:

אָט עַמּאַטַׁסַ אָהָה וֹנגוּן זֹט עוָבּגעוּן בּהַבֹּעוּ

ַ לַכְּעַוֹּ מִלְּבָּר אָיִלְ פֻּנִם וֹן לְכִּעַּהִא פָּר מָּגִּכִּר

camp, in the midst whereof I dwell.' them; that they defile not their out, without the camp shall ye put both male and female shall ye put

Moses, so did the children of Israel. сатр; аз the Lord spoke unto and put them out without the And the children of Israel did so,

:gaiyss And the Lord spoke unto Moses,

LORD, and that soul be guilty; to commit a trespass against the commit any sin that men commit, When a man or woman shall Speak unto the children of Israel:

respect of whom he hath been thereof, and give it unto him in and add unto it the fifth part make restitution for his guilt in full, which they have done; and he shall then they shall confess their sin

shall be made for him. the atonement, whereby atonement even the priest's; besides the ram of which is made shall be the LORD's, the guilt, the restitution for guilt whom restitution may be made for But if the man have no kinsman to

shall be his. which they present unto the priest, holy things of the children of Israel, And every heave-offering of all the

עד שיודס בדבר וסשני על גול סגר שסוח ניתן לכסנים (פפרי נשת ב): וכמש בעמיפו וגו' ונשנים כאן בשביל שני דברים שנמחדשו בה האחד שכמוב והמודו לומר שאינו חייב חומש ואשם על פי עדים (6) למעל מעל בה. סרי חור וכמב כאן פרשם גוול ונשבע על שקר סיא סאמורס בפרשם ויקרא (ס, כא) ומעלם מעל בסי

(8) ואם אין לאיש גאל. שמת התובע שהשביעו וחין לו יורשים: להשיב האשם אליו. כשנמלך וה להתודות על (ק) אח אשמו בראשו. סול סקרן שושבע עליו (נ"ק קי, ל): לאשר אשם לו. למי שומחייב לו (כחובות ים):

שסום לריך לסבים: הכהן. קנאי פשם ינמני לכסן שבאימו משמר (מפרי נשא ד. ב"ק קט, ב): מלבד איל הכפרים. פאמור בויקרא (ס, כס) ממשפחם אביו למעלה עד יעקב אלא זה הגר שמם ואין לו יורשים: האשם המושב. זה הקרן והחומש (ב"ק קי, א): לה' שונו ואמכו רבומינו (ספרי נשא ד. ב"ק קט, א) וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס או בן או בת או את או שאר בשר הקרוב

هُمُد نقا حَجتا خِينَاتِ: (ھ) י וֹאָישׁ אָרַ בֶּרְשָׁי לַוֹ וִהְיָּ אָישׁ

ביליה יְהַי וְּבָר דְיִהַיוֹ לְכָּהָנָא

giveth the priest, it shall be his. shall be his: whatsoever any man egnidt bewollad ånam yteve bnA

רביעי ניְדַבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִּמִלִּיל יִיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

п

אַשְׁעְּוִ וּמְעַּלְּה בִּוֹ מֶעַלְ: אַלְעַבָּׁם אָישׁ אִישׁ בְּי־תִּשְׁמָב לְחוֹן וְּבָרְ וְּבֶר אֲבֵי תְסְמֵי يَـقـر څرـفَرْ، نَشِلَةِم نَجْمَلُنُ مَرْبِ مَه فَرْ، نَشِلَةِم نَتِيمَـ

אַטְמִיה וּהָשְׁקַבּר בֵּיה שְׁקַר:

against him, wife go aside, and act unfaithfully and say unto them: If any man's Speak unto the children of Israel,

נְהָיא נְטְמְאָה וְעֵד צֵין בָּה וְהָוֹא י ונְעָלַם מִעֵּינֵי אִישְׁה וְנִסְהְּרָה וְּמֶּכְּב אָנִתְ אָטַבְ מִכְבַבוּוֹנָתְ וּנִמָּכּוִב וָּבַר יָטַב מִכְבַנוּ וַבַּמֹּ

לְיִנִי בְּיִבְי וְנִיגִא לָא אִנְאָנוֹנְנִינִי: ומממבא ובוא מסאבא וסבור וובו מכופא ממונו במלה

neither she be taken in the act; and there be no witness against her, husband, she being defiled secretly, it be hid from the eyes of her

and a man lie with her carnally, and

ڠٮ؉ۿ؈ٳڔڷڎ؉ڂ؉ڹڟڟۼٮ: הְבָר הֹבְּיִנוּ בְּנִיםַ בַּלֹּאֵבְ וֹבַלֹּאֵבְ וֹבַנֹּאַ הַבְר הַּבְּיִנוּ בַנִּים בַּנֹאַנִינִפּנִינִי וֹמֹּבָּר מַּלְיוֹ בוּחַ עַנֹאָר וֹעַנָּא ווֹמִבּר מַלְיָנִי בוּחַ עַנָּאָר וִיקַנִּי

אַטְתִיה וְהִיא לָא מְסְאֲבָא: נו אַטַּטוּע וָהִיאַ מָסְאָּבָא אַנָ

defiled; warned his wife, and she be not jealousy come upon him, and he and she be defiled; or if the spirit of upon him, and he warned his wife, and the spirit of jealousy come

- לכקן לו יסים בא סכמוב ולימד על סבכורים שיסיו נמנין לכקן (פפרי נשא ס): לומר אשר יקריבו לכקן אלו הבכורים שנאמר בהם (שמוח כג, יט) חביא בים ד' אלהיך ואיני יודע מה יעשה בהם חלמוד לומר (9) וכל חרומה וגוי. אמר רבי ישמעאל וכי מרומה מקריבין לכהן והלא הוא המחור אחריה לבית הגרנות ומה מלמוד
- לעשות: איש אשר יחן לכהן. ממנות סרלויות לו: לו יהיה. ממון סרבס (ברכות קג, ל): קדשיו לו יסיו מי שמעכב מעשכומיו ואינו נומנן לו יסיו המעשכות סוף שאין שדהו עושה אלא אחד מעשר שהיחה למודה לו יסיו מגיד שמובת סנאתן לבעלים (שם ו) ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בקפרי. ומדרש אגדה (מנחומא ראה י) ואיש את (10) ואיש אח קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו ממנום כסונס ולויס יכול יבואו ויטלוס בורוע מלמוד לומר ואים אם קדשיו
- מעליו ועבור (שם ז, כה) אל ישמ אל דרכיה לבך: ומעלה בו מעל. ומהו המעל: וכמיב בו (משלי ו, לב) נואף אשה משר לב. ופשומו של מקרא כי משמה אמ מדרכי לניעות ותמשד בעיניו כמו (שם ד, מו) שמה (מנמומה נשה בי חששה אשתו. שנו רבוחינו (שה) הין המנהפין נוהפין עד שחכנם בהן רוח שמוח דכחיב כי השמה שמלטרך לבא אללו לסביא לו את סמומס (שס): איש איש. ללמדך שמועלת בשמים באיש מלממס של מעלס ואישה מלממס (21) איש איש כי חשטה אשחו. מה כחוד למעלה מן הענין ולים לם קדשיו לו יהיו לה לחה מעכד מהנות הכהן חייך
- ומפשה ושכב עמה (פפרי ז): (קומס ב, ב. לא, ב): ועד אין בה. במומאס אבל יש עדיס לקחירס (שס ב, ב): נהפשה. נאנקס כמו (דבריס כב, כח) ו): ונסחרה. שיעור שמראה למומאת ביאה: ועד אין בה. הא אם יש גה אפילו עד אחד שאמר נממאת לא היתה שותה בועיבי אישה. פרע לפומא הא אם היה רואה ומעמעם (פ"א ומעלים) אין המים בודקין אומה (פועה בו. פפרי ו. מנחומא פוסלת אותה ואין שכיבת אחותה פוסלת אותה כמעשה בשתי אחיות שהיו דומות זו לזו (יבמות לה. תנחומא שה): ונעלם (13) ושכב איש אחה. איש פרע לקען ומי שאינו איש (מועס כת. תנתומל נשלו. ספריו): אחה שכבח זרע. שכיצתס
- עס איש פלוני: והיא נשמאה או עבר עליו וגוי. כלומר סוא סמרס בס ועברס על סמראמו ואין ידוע אס נממאס אס לאו: (14) ועבר עליו. קודס לממירס: רוח קנאה וקנא. פירשו רבומינו (מומסג, א) לשון המראה שממרה בה אל מממרי

עוא מֹנְעַע וֹכְּרָעוֹ מַנְבָּרָע מִּנְוֹ: מַלֵּיוֹ לְבֹּנְוֹע בִּי־מִנְתַוֹע קְנָאָת לאַיַנַבּט הַלָּיו שָּׁמֵּן וֹלַאַיַנִיטַׂן מַשְׁתְּבִים שִׁאָנְפָּׁטִ שְּׁמְבִּנִם הַּמְבְּנִם י עַכְּעַן וְעַדְּגא אָטַ לַוְבָּלִעַ הַּלְּיִנִי וַבְלָגא בַאָּנשׁ אָרַאָּשָׁפוּ אָלַ

וְנִיפְבְוֹנִי אָטַבּי נַכְבַיוֹן וְנֵיהֵמֹנִבִי וּיקְבִיל יִיפָבַ בְּנִינָא וּיקִימִנָּה

הַכְּבֵוֹ וֹלְנַלוֹ אֶּלְ_הַמֶּוֹם: نثثب خكلكم بفهجا

מֹנְעַע עַוּבְּעוֹ מִנְעַע עַנְאָע עַוּאַ

81 לפְּנֵי יְהוֹּה ופְּרַעֹ אָת־רְאֹשׁ

עכבון

על־כַּפֶּיהָ אָת

ıç¦ÿ¦¦ra:

הַאִּשֶּׁר וְנְתַּוֹ

עוא מֹנוֹעו צוכֹבוֹא מֹגַכֹּעו לבוְנֹטֹא אָבׁוּ מִנֹטַע ענֹאָטֹא مُجين، فيضُنَّه لَجُه نقدا مُجينًا، סאון שמע ההלבון לא ובוע מַלה חַד מון עשורא בָּחָלָת

ווטון למוֹא: באַנסנבו מַמַּבּוֹא וַסַּב בַּבַּוֹלָא בְיוֹסוֹב יִמָּוֹ מַפֹּבא בַּיהַי ונפב פֿבוֹלא מו כיוָר בַּמָאן

וּבִיַר הַכֹּהַן יִהְיוּ מֵי הַמָּהָים מִלְמִטַיָּא: מֿל יַדַהָא יָת מִנָהַת דָּכָרָנָא וופֿבה זע בואָא באַטַּטָא ווטון אָט_עַאָּמַע ווּקים כָּהָנָא יָה אָהָהָא בַּרָם יִי

> remembrance. memorial, bringing iniquity to jealousy, a meal-offering of thereon; for it is a meal-offering of no oil upon it, nor put frankincense ephah of barley meal; he shall pour offering for her, the tenth part of an unto the priest, and shall bring her then shall the man bring his wife

and set her before the LORD. And the priest shall bring her near,

91

the water. the priest shall take, and put it into that is on the floor of the tabernacle in an earthen vessel; and of the dust And the priest shall take holy water

causeth the curse. his hand the water of bitterness that jealousy; and the priest shall have in hands, which is the meal-offering of the meal-offering of memorial in her the woman's head go loose, and put before the Lord, and let the hair of And the priest shall set the woman

המקום וקנאת הצעל (פפרי ח): ס. מנמומא שס): כי מנחח קנאח חוא. סקמה סוס. קמה לשון וכר: מנחח קנאח. מעוררה עליס שהי קנאות קנאם נשלג): ולא יחן עליו לבנה. שהאמהומנקראומלצונה שנאמר (שיר ד, ו) אלגצעמ הלצונה והיא פירשה מדרכיהן (מומה מו, ז. ספרי שם): - לא יצק עליו שמן. שלא יסא קרזנים מהודר שהשמן קרוי אור והיא עשמה בחשך (סומה מו, ה. הנחומא (15) קמח. שלא יהא מפלח (פפרי נשא ה): שעורים. ולא המים היא עשה המששה בהמה וקרבנה מאכל בהמה (פועה

סשקמס את סנואף יין משובת בכוסות משובתים לפיכך משתה מיס המריס במקידה בזויה של מרם (סומה ז): מדרכיסן שסיו ובעלום לבעליסן במזריס מחם המפוח וזו קלקלה לאחר מבדק בו (חנחומא פקודי ע): 🛘 בכלי דודש. היא (TI) מים קדשים. שקדשו בכיור (שסי. כמונות ענ. קומס מו, נ) לפי שנעשס סכיור מנתשת מכלות הלובלות וזו פירשס

בגופה של זו: שסרי קדושים הן ולא אכורים כמב הכמוב אלא מאררים את אתרים ואף אונקלום לא מרגם לימיא אלא מלעמיא שמראות קללה (פפרי נשה יה): – המאררים. המחפרים הוחה מן העולם לשון (יחוקהל כה, כד) פילון ממהיר ולה יחכן לפרש מים הרורים כפיה. ליגעס אולי מערף דעמס ומודס ולא יממס שם המיומד על המים (שם יד, א): המרים. על שם קופן שהם מרים לה במוצוח עב, א. ספרי): - לפני ה'. צשער נקנור סוא שער סעורס סמורחי דרך כל סנכנמיס (ספרי. סומס ז, א): - ונחן על דעמס ומודס (שס מ, א): ופרע. סומר את קליעת שערס כדי לבוומס מכאן לבנות ישראל שגלוי סראש גנאי לסן (שס יד. (18) והעמיד הכהן וגוי. וסלא כבר נאמר וסעמידה לפני ה' אלא מסיעין היו אותה ממקום למקום כדי ליגעה וחמרף

בַּמְאַבְרַיִם בַּאַבְּר: קַּחַת אִישֶׁךְ הִנְּלֵי מִמֶּי הַמֶּרִים אַטְבּ נְאִם לָאַ שְּׁמָיִת שָׁמָּאָד إبر الإثراء بالأثراء الأراد

אַלבֿעוּ מִבּלְאָדֵי אָישָׁבּ: נַטְּמָאָר נַיִּמָּן אָנָה בָּּוֹרָ אָרַרַ וֹאַטַּׁ בַּׁוּ מָּמָנִע עַעַעַ אַנְאָּבַ וְבַּוֹ

בְּטְגָרְ צְּבֶרוּ: יְהְוֹה אָת־יְרַבֶּךְ וֹפֶּלֶת וְאָת־ וֹלְאָבֹאֹנִי בַּנַיְנַיַּ קַאִּשְּׁר יִמֹּן יְרוֹּנֶר אִימָּךְ לְאָלָר יי בְּשֶׁבְעָּת הָאָלְה וְאָמָר הַכֹּהֵן تجتزا

نَعُمُلُكِ لَكُمُ هُلِا عُمَّا الخَمَّا: ظمهنك حغضيه كما لحنقح نتك "בְּאִי חַפָּיִם חַמְאָרְרֶים חָאֵלֶלֶת

בַּסְפָּר וּמְחָה אָל־מֵּי הַמְּרִים: בּ וְׁכְתַּב אָת־הָאָלִת הָאֵּלֶת הַבְּהָוֹ

בּמִּנִם בַּמִּאָבונִים לְמָּנִים: ַ בְּמָּבְיִם בַּמְאָבְרֵבִים וּבָּאוּ בָּה מָרִינַיְאַ מָלְטְּטָּיָא יָר מַיָּא י וְהִשְּׁקַר אָת־הָאָשְׁר אָת־מֵי וִיִּשְׁקִי יָר אָהְּהָא יָר מַיָּאּ י וְהִשְּׁקַר אָת־הָאָשְׁר אָת־מֵי וִיִּשְׁקִי יִיּ

> باغذرا: וַכְּאָר מִמַּיָּא מֶרִירָיָא מִלְמִטַּיָּא كغفية فد بتقفيك يار ₩Çſ⊏

נְת שְׁכְבְתֵּיה בָּר מִבַּגְּלְיִב: נאָב, אַסְמַאַלְמַ וְיִבַּד לָּבָּר בִּיִּדְ נאַט אַנו סמות בַּר מַבַּמַלִידִּ

מֹסׁנֹא וֹנֹע מֹמֹכֹו לֹפֹועוֹן: לנן המוג לגוטון ג' נע וגלונ ישון ון ומוף ללום ולמומו בּלְנֹמֹא נֹוּנמֹר כַּנִוֹלָא לְאִטַּׁנֹא וומו כַבוֹלא וֹט אַטַּטֹא בַּמוּמָטַא

غَمّا غَمّا: וּלְאַמְסְאָׁב וִינַב וְמִימָר אִטְּמָא ב באבון במהכי לאפוש מהו מַלְמִׁמּנֹּא

כבולא בספרא וימחוק למיא וְיְכְּמִיִּבְ יְתְ לְוְמָיָּאְ הַאָּבְּיִן

תּוֹא מִלְמִׁמּוֹא לַלְוֹמִי

water of bitterness that causeth the husband, be thou free from this to uncleanness, being under thy thee, and if thou hast not gone aside woman: 'If no man have lain with swear, and shall say unto the And the priest shall cause her to

with thee besides thy husband defiled, and some man have lain under thy husband, and if thou be but if thou hast gone aside, being

thy thigh to fall away, and thy belly people, when the Lord doth make curse and an oath among thy the woman—the Lord make thee a cursing, and the priest shall say unto woman to swear with the oath of then the priest shall cause the

'Аттеп, Аттеп.' fall away'; and the woman shall say: thy belly to swell, and thy thigh to shall go into thy bowels, and make and this water that causeth the curse

77

bitterness. them out into the water of curses in a scroll, and he shall blot And the priest shall write these

become bitter. the curse shall enter into her and the curse; and the water that causeth the water of bitterness that causeth And he shall make the woman drink

- שמלוס לפמוח בדיני נפשוח חחלס לוכוח: (91) והשביע וגוי. ומה היא השבועה אם לא שכב הנקי הא אם שכב הנקי (מ"א לא הנקי)שמכלל לאו אחה שומע הן אלא
- (20) ואח כי שטיח. כי משמש גלשון אס:
- נפומס: לאמר (סומס יח. שבועוח כד): אח ירבך. בקללס סקדים ירך לבמן לפי שבס סחחילס בעבירס חחלס: צבה. כחרגומו לבמירי שהלדיקים נשבעים בפורענותן של רשעים וכן לענין הברכה (ברהשית יב, ג) ונברכו וגו' (שם מת, כ) בך יברך ישראל ולשבעה. שיסיו סכל נשנעין ביך לא יארע לי כדרך שאירע לפלונית וכן סוא אומר (ישעיס סס, מו) וסנחחם שמכם לשנועס (IS) בשבעה האלה. שנועס של קללס: יחן הי אוחך לאלה וגוי. שיסיו סכל מקללין ניך ינואך כדרך שנא לפלונים:
- ונשוקה שומרת יבס וכנוקה (שם ית, מ): d): אמן אמן. קבלה שבועה אמן על האלה אמן על השבועה אמן אם מאיש זה אמן אם מאיש אחר אמן של שניםי ארוסה ירך. במנו וירכו של בועל או אינו אלא של נבעלם כשסוא אומר אם ירכך נופלם ואם במנך לבס סרי של נבעלם אמור (מומס כם, לראומכס בדרך אשר מלכו בס וכן לנפיל ירך לסנפיל ירך שסמיס מלביס את סבמן ומפיליס את סירך: - לצבות בשן ולופל (22) לצבוח בשן. כמו לסלצוח במן זהו שמוש פחח שהלמד נקודה בו זכן (שמוח יג, כה) לנחוחם הדרך (דברים ה, לג)

אָטַה אֶל־הַמִּוְבֶּח: המנחה לפני יהוה והקריב וֹלַלִּט עַכִּעוֹן מִנֹג עַאַמְּע אָט וֹנַסַר כַּעַוֹּא מִוֹגַא צַאַטַּטָא נִע

bring it unto the altar. meal-offering before the LORD, and woman's hand, and shall wave the meal-offering of jealousy out of the And the priest shall take the

ŪĊ!□: וֹאַנוֹר נִשְּׂקָר אָר[ַ] הַאָּשָׁר אָרַ -אּוֹבֹּבַעִּי וֹעַלַמֹּגַר תַמּוֹבַּתְר אַבְּבְרָתַה וָנַפָּנַל לַמַּבְּבָּתָא וֹשׁׁמָּא עַכְּעֵוֹן מִן עַמִּוֹטִׁעְ אָטַ וֹנִשְׁמִוּא כִּעִוֹלָ מִן מִּנְטַמָא נִע

בוֹבַא: וּבְתַר בוּ וַשְּׁבוּ וָתְ אָטְתָא וָת

מלַמַמּגֹא לַלַנֹּמ נופּעון מגּעא ווֹמּבונע וֹע מוֹא וּעֹבוּ אַם

> shall make the woman drink the smoke upon the altar, and afterward memorial-part thereof, and make it of the meal-offering, as the And the priest shall take a handful

چې تولاد تولاد: יְרְבְּהְ וְהִיְהָה הָאִּשֶּׁה לְאָלָה למְנִים וֹבְּבְתָּנִי בִּמְּנָיִנִי וֹנִפַּלִינִי וּבְאוּ בָה הַמַּיִם הַמְאָרְרִים ^٢ ṭaṅaḥ [ថ្ងៃជុំជុ ជុំផ្គុជ្ញ 🕹 🗠 🗠 וְהִאָּלֵה אָמ־הַפּֿיִם וְהָיְהָה אָם־

ללומא ביו עמה:

people. woman shall be a curse among her her thigh shall fall away; and the bitter, and her belly shall swell, and shall enter into her and become that the water that causeth the curse ,bnadaud red against her husband, if she be defiled, and have acted the water, then it shall come to pass, And when he hath made her drink

יוא וֹלפֿטֿע וֹלוֹבְעָּה זָבַת: 🐅 [월급-국왕 [약약월대 [광월대 [약대]] 다

יובהבי הצויי: וֹבְכֹּוֹא הוֹא וְנִוּפוּע וֹאָם לַא אַסְעַאַבֿע אַעַעַאַ

goeth aside, and is defiled; wife, being under her husband, This is the law of jealousy, when a

cleared, and shall conceive seed.

And if the woman be not defiled,

but be clean; then she shall be

នុង្ខាក ភ្នក្សាន ស្រុក ជ្រុងនុក : פּ זְאָת חּוֹרֶת הַקְּנְאָת אֲשֶׁר חִשְׁשֶׁר דָא אֹנְרִיְתָא דְּקּנְאָתָא דְּתִסְשֵּׁר

אַשַּׁטַא פֿר מִבַּעָּלָה וָהַסְּמָּבִי

cometh upon a man, and he be or when the spirit of jealousy

॰ द्रिंप द्रिंप श्वाप्त्रं श्वाप्त्रं विद्वेश אָן אָישׁ אַשָּׁר הַעַּבְר עַכְּיוֹ רְוּחַ

口が7日: לַה הַפֹּהַן אָת כְּלְ־הַתּוֹרֶה כְּהָנָא יָת כָּל אֹוֹרָיָהָא הָדָא: אָת־הָאִשְׁׁהַ לְפְּנֵּרְ יְהַנְּה וְעָּשְׁה יָת אִהְּהָא בֵּדָם יִיְ וְיִעְּבִיד לֹה עְנְאָר וִיקְנֵי יָר אָהְתִיה וִיקִים או גבר דתעבר עלותי רוח

her all this law. and the priest shall execute upon set the woman before the LORD, jealous over his wife; then shall he

בעבירה ממלה לפירך הממיל מהם הפורענות (שם ת, ב): למרים. להיות לה רעים ומרים: למרים לפי שנאמר בטן וירך מנין לשאר כל הגוף חלמוד לומר ובאו בה בכולה אם כן מה חלמוד לומר בטן וירך לפי שהן החמילו (+2) והשקה את האשה. מין וס פדר סמעשס שסרי בממלס סקריב מנחמס מלח סכחוב מבשרך שכשישקנס יבחו בס

זו סים סגשמס בקרן דרומים מערבים של מובה קודס קמילס כשמר מנחום (שס יד, ב): (as) והגיף. מוליך ומביל מעלה ומוריד ולף היל מניפה עמו שידה למעלה מידו של בהן (שם יע, ל): והקריב אוחה.

(32) אוכרחה. סול סקומן שעל ידי סקערמו סמנמס בלס לוכרון לגבוס (פפרי נשל יו):

במקום שניכר לאדם הממנוול במקום שאינו ניכר (מפרי יד): כדרך כניממן בס: והיחה האשה לאלה. כמו שפירשמי שיסיו סכל מלין בס: בקרב עמה. ספרשיש בין מדס סממנוול אלא אם כן אמרה עמאה אני (מועה כו): וצבחה בשנה וגוי. אף על פי שבקללה הוכיר ירך מחלה המים אינן בודקין אלא (קב) והשקה את המים. לכנים שלם למרס ליני שומס ללמר שנממקס סמגלס מערערין לומס ומשקין לומס בעל כרמס

ונורעה זרע אם היחה יולדת בלער חלד בריוח אם היחה יולדת שחורים יולדת לבנים (שם יע. קומה כו, א): (82) ואם לא נשמאה האשה. בקמירס זו: ושהורה היא. ממקוס אמר: ונקחה. ממיס סמארריס ולא עוד אלא

הַשָּׁא אֶת־עֲוֹנְה: (פּ)

עווא שלבול ית יולבא מטולון

her iniquity. iniquity, and that woman shall bear And the man shall be clear from

ה* נְיָדְבֶּר יְהְנֻה אֶל מֹשֶׁה לֵאִמְר:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

IΛ

خثب ثثب ثبد خيند خيناند אָלְנִיִם אָּנִישׁ אָּוֹ־אָשָּׁה בָּנִי וַפְּלְאַ בּבּר אָקַבּנוֹ וֹמְּבֹאָק וֹאָתּבִּטֹּ

למבר לבר לזירו למבר קרם היי לְחִוּן גְּבָר אוֹ אָמָא צָּבִי יָפָּבִישׁ מבנק מם לנו ומלאק ושומר

he shall abstain from wine and

consecrate himself unto the LORD,

man or woman shall clearly utter a

and say unto them: When either

Speak unto the children of Israel,

vow, the vow of a Nazirite, to

ניבשים לא יאבל: הְנְבִים לַאָּ יִשְׁמְּע וֹהְנְבִּים לַעִוּם ַ שֻּבֶּר לָאִ יִשְׁמָּד וְבְלִ־מִשְׁרָת منزا نهجد تبد بفلا بنا لبفلا

וֹנְבִּישִׁוֹ לָא הִכוּל: לא וַמְּשׁׁוּ וֹמֹלֹכֹו בַמּוּכֹו לא וֹמִשׁוּ וֹכֹב מִשַּׁבוּשׁ מֹּלֹבוּוֹ בשמר שבת ושל בשמר עמיק מְשַׁמָר שַבוּת וְעַּמִיק וַנִּר שַל

liquor of grapes, nor eat fresh grapes drink, neither shall he drink any vinegar of wine, or vinegar of strong strong drink: he shall drink no

نېڅ۷: מּנְפּׁן בַנְּנִן מִבְּנַבְּמִינִם וֹמַּבְ-זֹנִ לְאַ מִנְּפָּנָא בַּנַבְּמָבָא מָפּׁבְאָנָן וֹמַב ל פָל יְמֵי נְזְרֵוֹ מִפֹּל ְאֲשֶׁר יֵשְׁיִה בַּל יוֹמֵי נְזְרֵיה מִפֹּל דְיִהְעֲבֵּיד

הצורין לא ייכול:

grow long. the locks of the hair of his head LORD, he shall be holy, he shall let consecrateth himself unto the be fulfilled, in which he come upon his head; until the days Naziriteship there shall no razor All the days of his vow of

grape-vine, from the pressed grapes

he eat nothing that is made of the All the days of his Naziriteship shall

even to the grapestone.

نبزت دَيْر قِرَم شِرِد دَخْضُا: הַנְּמָם אֲשֶׁר־יַנְּיר לַיהוָה קַדִּשׁ ַ זַּמְּבְר עַּל־ראָשָׁוֹ עַּד־קְלֹאָת בּלַ_יִמִּיְ זָבְר נוֹרָוִ עַּמַּר לַאָּ_

יְרַבּׁי פַּירוּעַ שְּעַר רַישִּיה: ותֹגא בלוור בוב היו לביש וביו וֹמֹבַר מַלְ בוּמָּוּה עַּד מִשְּׁלַם כַּלְ יוֹמֵי נְדַר נִזְּרֵיה מַסְפַּר לָאָ

come near to a dead body. himself unto the LORD he shall not All the days that he consecrateth

מַט לַאַ נִדְאָ: נְפְּשָׁע מִיקָא לָא יִיעוֹל: ⁹ בְּלְ יְמֵּׁוּ הַוִּּיְרִוּ לְּיִרְוְֹּוֹע מַּלְ יָנְמָּוּ בְּלְ יוֹמִּוּ דְּנְוִּיִר בְּוֹבְם יִיְ עַּלְ

(9) או איש. כמו (שמוח כה, לו) הו נודע כלומר הם היש קנהי הוה לכך והעמיד הח ההשה:

- בסימר ונקס מעון שסקומס אקורס לבעלס (קפרי כא): (IE) ונקה האיש מעון. אם בדקום המים אל ידאג לומר חבחי במימחם נקי סוא מן העונש. דבר אחר משישקנם חסא אללו
- מביא לידי ניארף (סומס ב, א): בדר בזיר. אין נוירס בכל מקוס אלא פרישס אף כאן שפירש מן סיין: להזיר לה: (2) בי יפלא. יפריש למה נממכה פרשה נויר לפרשה שומה לומר לך שכל הרוחה שומה בקלקולה יויר עלמו מן היין שהוח
- ו בלשון משנה יש הרבה אין שורין דיו וסממנים (שבם יו, ב) נויר ששרה פחו ביין (נויר לד, ב): (3) מיין ושבר. כמרגומו מחמר חדח ועחיק שסיין משכר כשסוח ישן: ובל משרח. לשון לביעה במים חו בכל משקם לסבדיל עלמו מן סיין לשם שמים (נדרים מ, ב. פפרי כב):
- (+) הרצוים. סס סגרעינין: זג. סס סקליפוח שמבחון שסחרלניס בחוכן כעובל בזוג (מפרי כד. נזיר שס):
- כאשו פרע של שער ופירוש של פרע גידול של שער וכן (ויקרא כא, י) אם ראשו לא יפרע ואין קרוי פרע פחום מל' יוס: (a) קדש יהיה. השער שלו לגדל הפרע של שער ראשו (מפרי): פרע. נקוד פחח קמן (מגול) לפי שהוא דבוק לשער

אָלְהַיוּ עַלַ־ראָשְׁוּ: לְאָבֶּיִּנִ יִּלְאִפִּיִּנִ לְאָהִיִּן יִלְאַּחִיִּנִּ לְאִ־יִּשְׁמָּאְ לְחֶם בְּמִלְם בָּיִּ דָּזֶר

מַל הישֶׁיה: בְּמוּהְהוֹוֹ אֲבֵי נוְרָא הַאֶּלְהֵיה וֹלַאָּטִׁטִיִּי לָא וֹסִׁטַאַּד לַעוָן לאַבוּנוֹי ולאמיה לאחורי

١٤ چَל יְמֵי נוְרֵוֹ קַדִּשׁ הִוּאּ לֵיהוָֹה:

כל יומי נוְרֵיה קדִישׁ הוּא

עַּאָבׁיעָּי יְגַּלְּחָבּוּ: באָמוּ בְּוֹנִם מְבַּבְּנִים בּיִּנִם פּּנִאָּם וֹמִמֹּא בֹאָמִ נוֹנִי וֹנִלְּטִ בּנִיבּוּנ אָּלְוּ ווּסַאִּר בוּמִ

بْلَاخْلَادُنِكِ: בּוֹבוּנוֹנִיה בְּיוֹמָא שְּׁבִיעָּאָר נוְרֵיה וִינַלַח רֵישִׁיה בִּיוֹמא أَرَّد رُبِين ثَبِّ مُكْرِب فُقْلَم رَهُدَ . زُمِينَ مِينَع مُكِبِينِهِ

बुत्त श्रंप्त थांथूरः אַ הִּבוֹ בֹּנֹ, יוִנִי אָבְ-עַכִּיְן אָבְ- הֻפֹּנִינִן אָ טַבֵּון בַּנִּ, יוָנָע בְנָע יבַּינִם הַשְּׁמִנְיִ יְבַאְ אָשׁׁי עִבְּים יִבְּיוֹמָא שַּׁמִנְאָב יִיָּמָי שַּׁבִּין

בְּנִינְא לְהָרַע מִשְׁבַּן זִמְנָא:

ראשו בַּיִּום הַרָּוֹא: בְּיִם מִבְּיִם מִבְיִם מִבְּיִם מִבְיִם מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מִבְּים מְבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּי וֹאֲבוֹע לַמְלָּע וֹכֹפֹּב מֹלֶ,וּ מִאַּמָּב וֹטַב לַמַּלְטַא וּיכַפּּב מַלְוָטִי וְעְשָׂה הַכּהַן אֶהֶד לְחַשְּאִת וְיַעֲבֵיד כְּהָנָא חַד לְחַשְּׁהָא

בישיה בְּיוֹמָא חַהוּא:

ְּוְתַיְּמֶנִים תְּרְאִשְׁנִים וְפְּלֹוֹ בְּיִ טְמֵא וִינִימִיִּא קַרְמָאֵי יִבְטְלִּוּן אֲרֵי מְרְהְיָּ וֹנִיבָּנִא כַּבְּמְהְ בַּּוֹ מְּוֹנִינִי לְאִמְּמִׁם וְנִינֵינִ אָפָּר בּר מִּנִינִי לְאִמְּמֹאִ וְבִוּגְר לַגִּבְוְבִן אָבַינְמָג נוֹבְן וְנוּב בַבָּם גֹוֹ נִב נְמָג נוֹבַנִיבַ

אָבֿר מוֹעָר: נְמֵנֵי נְזְּבְנְיִ זְבְּנִיאַ אָעָוּ אֶלְ־פֶּתַח מְשָּׁלִם וּוֹמֵנְ נִזְבֵּיה נִיָּמִי נְתָּנִ נואָט שוְנֵיט עַנְּוֹיִר בְּיִוֹם מִלְאָטְ וָנִאַ אִנְרִיִּטְאַ בַּנִּוֹנִאַ בַּיִּוֹם

לְטְרֵע מִשְׁכַּן וְמְנָא:

unto God is upon his head. they die; because his consecration his brother, or for his sister, when for his father, or for his mother, for He shall not make himself unclean

holy unto the LORD. All the days of his Naziriteship he is

he shave it. cleansing, on the seventh day shall shave his head in the day of his consecrated head, then he shall beside him, and he defile his And if any man die very suddenly

the tent of meeting. pigeons, to the priest, to the door of two turtledoves, or two young And on the eighth day he shall bring

shall hallow his head that same day. sinned by reason of the dead; and he atonement for him, for that he burnt-offering, and make a sin-offering, and the other for a And the priest shall prepare one for

his consecration was defiled. former days shall be void, because year for a guilt-offering; but the and shall bring a he-lamb of the first LORD the days of his Naziriteship, And he shall consecrate unto the

the door of the tent of meeting; are fulfilled: he shall abring it unto when the days of his consecration And this is the law of the Nazirite,

(8) כל ימי נזרו קדוש הוא. זו קדושת סגוף (מפרי כו) מליממא לממים:

אי שביעי יכול אפילו לא הזה מלמוד לומר ביום מהרמו (שם): מת עליו. בקסל שקוק בו: 📉 ביום שַהרחו. ביוס סזיימו לו לינו אלל בשמיני שסול עסור לגמרי מלמוד לומר ביוס סשביעי (פ) פחע. זס אונק: פחאם. זס עוגג (ספרי כח) ויש אומריס פמע פמאוס דבר אמד סוא מקרס על פמאוס: וכר ימות

(10) וביום השמיני יבא שחי חרים. להוליה הת השביעי הו הינו הלה להוליה הת החשיעי קבע ומן לקרבין וקבע ומן

ראשו. למזור ולסממיל מנין נזירומו (שם): (11) מאשר חמא על הנפש. שלה נוסר ממומהה סמה רבי הלעור סקפר הומר שליער עלמו מן סיין (שם ל): וקדש אח למקריבין מס קרבין סכשיר שמיני ומשמיני וסלאס (ויקרא כב, כו) אף מקריבין שמיני ומשמיני וסלאס (שפרי כט):

(12) והזיר להי את ימי נזרו. ימור וימוס וויכומו כנממלס: והימים הראשונים יפלו. לא יעלו מן סמנין:

(13) - יביא אחו. יביא אם עלמו ווס אחד מעלשס אסיס שסיס רבי ישמעאל דורש כן כיולא בו (ויקרא כב, מו) וסשיאו אותם

עון אשמה אם עלמה כיולא בו (דברים לד,ו) ויקבור אומו בגי הוא קבר את עלמו (ספרי לב):

فقره خفخفره: ចំជុះជួក ទុក្ខខ្នុងក ខ្ពែះទីក្រ לִּמְלֶּע וֹכֹבֹמֶּע אַנוֹע בַּע_מִּנִינִיּע אָנו_לַוְבַּנָּוְ ح،لایْلا

حَشَمًا يَمْدُلُكُم لَرُوْدَيُهِ: בַּמָּמוֹ ווֹבְלִילֵו מִּגִּוָּט מִמְּטִוֹים וְסָל מַצַּוּת סָלֶת חַלְּת בָּלוּלְת

וְמְשָׁב מָב בַוּמָא עָן וְאָם־עַּלְתְּיִי

עַכּבוּן אָטַ־מִּנְחָתִי וֹאָטַ־נָסְכָּוּ: לַיהוָה עַל סַל הַמַּצִּיֹת וְעָשָׁהֹ

פֿטַע זֶבָּע הַאֶּלְמֶּים: لَهِم بَنْدِي لَرُسَالِ مَحِـشِهِم هُمُد_ ⁸¹ אָת־רָאִשׁ נִוְּרָוֹ וְלָלַת אָת־שִׂעַרֹ וְגַלַח הַנְּיִר פָּהַח אָהֶל מוֹעֵר

څك_زيٰد: مَح حَظَر بَوْنِد هِنَاد بَانُوَدَخُنِانِ עַפַֿל וּרְקִיק עַצָּה אָתָד וְנְתַּוֹ ٩٠ קן הְצֵּיִל ֶנְחַלֵּת מַצְֶּה צַּחַת מִן -إَرْظِمَ مَحْتُوا هُمَا مَهُلَامٌ جُهُرُمِ

> ער שְלִים לְנָכְסָת לִּיִּדְשׁנִא: מַּטַע מַּלְמִּטָא לְחַמָּטָא וּדְּכַר כְהַבְּטֹא וֹאִמּוֹנִטֹא עוֹבָא בּּע בר שַמֵּיה שָּלִים חַד ועבור וְת מוּרְבְּנֵיה בֶּרָם יִי

بظئينا لبوجيدا: ĘĊĠŢ פֿמּגר סוָלֶע

יָר חַשְּׁמִיה וְיָה עַּלְמֵיה: ועלבור לבלא לבם גל נוגדנו

מְנְחָתֵיה וְיָת נְסְבֵּיה: לין שני שלים ול הכן סלא ŁĊĹ% ſÄËſL

לוּדְשֶׁיָא: אַישָׁיאַ דּחָחוֹת דּוּדָא דְּנְכְּטַת הַאַבר ביש נוביה וופון על זְמְנְא נְת בֵישׁ נְזְבֵיה וְיַסַב יָת ווגלח נוירא בתרע משכן

<u> : ינקדו יות ניןריה:</u> ער וְיִפֵּין מַּלְ יִבִי לְּוִיבֶא בַּעַר הַרָא מוּ סַלָּא וָאָסְפּוּג פַּמִּיר מו גלבא אנוגלטא פּמּונטא וופר כוולא ונו בבהא בהולא

> blemish for peace-offerings, a sin-offering, and one ram without of the first year without blemish for burnt-offering, and one ewe-lamb first year without blemish for a unto the LORD, one he-lamb of the and he shall present his offering

their drink-offerings. oil, and their meal-offering, and and unleavened wafers spread with cakes of fine flour mingled with oil, and a basket of unleavened bread,

sin-offering, and his burnt-offering. before the LORD, and shall offer his And the priest shall bring them

and the drink-offering thereof. offer also the meal-offering thereof, unleavened bread; the priest shall LORD, with the basket of sacrifice of peace-offerings unto the And he shall offer the ram for a

sacrifice of peace-offerings. put it on the fire which is under the hair of his consecrated head, and tent of meeting, and shall take the consecrated head at the door of the And the Nazirite shall shave his

81

91

consecrated head. Nazirite, after he hath shaven his them upon the hands of the unleavened wafer, and shall put out of the basket, and one sodden, and one unleavened cake shoulder of the ram when it is And the priest shall take the

- נפכיס כדין עולס ושלמיס (שס לד): חלוח בלולוח ורקיקי מצוח. עשר מכל מין (מנמות עת, ת): (IS) ומנחחם ונסביחם. של עולה ושלמים לפי שהיו בכלל וילאו לידון בדבר חדש שימעינו לחם החזירן לכללן שימעינו
- נסכו. של איל: (עו) זבח שלמים לה׳ על סל המצוח. ישמע אם סשלמיס על מנת לקדש את סלמס (שס מו, צ):
- כויר סיו ממבשלין בעורס שלריך לימול סכסן סורוע אחר שנמבשל ולסניף לפני סי: בסן (ויקרא ג, ב) ושממו פמח אסל מועד (ספרי לס): אשר חחת זבח השלמים. מחח סדוד שסוא מבשלן בו לפי ששלמי (18) וגלה הנזיר פתה אהל מועד. יכול יגלם בעורס סרי וס דרך בזיון אלא וגלם סנויר לאחר שחיעם סשלמיס שכמוב
- (19) הזרוע בשלה. למתר שנתנשלה (שם לו):

them. נאָני אָבָרְבָם: (ס) نَشُلُمْ لِمُثَمِّ يَكُلُمُ مُكُلِّدُ لِنَالِهُ الْمُثَلِّمُ مُنْ الْمُثَلِّمُ مُنْ الْمُثَالِدُ الْمُثَلِّمُ children of Israel, and I will bless ל וֹמִּלוּ אָם מְּלוּ מֹלְ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאַלְ וּנְמִּנּוּ זִׁם בּוֹבַם מָּלוּ מַלְ בֹּנוֹ So shall they put My name upon the ₩<a>(a) <u>ά</u>ζα: upon thee, and give thee peace. اعَ رَهُم يَبَلُن ا فِرْدَر مُجْرِبَك يُرْضُ خُلِكُ يَوْد يَرُ مُعَيْنَد خُرْفِكَ يَضِدَ خُلِف The Lord lift up His countenance رِنْ بِيْدِ بِلِيْدِ . (a) الْمُرْدِةِ: (a) ו פּֿדָּגנ אַכְּגב גֹנבים הָשָׁב: ו פַּדָּגנ אַכְגב גֹנביב גֹנ אָכִגנִינגע לְוֹשָׁב upon thee, and be gracious unto The LORD make His face to shine +z ،حِرجِ إِمَالِ اِنْظِمْرِ إِنَّ الْمُظْرِ الْمُ نَحُلَحَفَكَ نَدُ لِنَصْلَفَكَ: The LORD bless thee, and keep thee; נֹמִּבְאֹל אָמִוָר לַבִּים: (o) نَشِدُ عَد سَنظِدنا خُدِنا: say unto them: bless the children of Israel; ye shall לאמר כָּה הְבָּרָה אָת־בָּנֵנִ לְמִימִר בָּדֵין הָבָּרָכוּן יָה בָּנִי sons, saying: On this wise ye shall אֶּבְאַנִוֹנְן וֹאֶבְבּוֹנוֹ מִגָּיִבְ מֹם אַנִוֹנִו וֹמֹם בֹּנִינִי. Speak unto Aaron and unto his :Sarives ניַדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלֶּילְ גִּיְ מִם מִמִּע לְמֵימַר: And the LORD spoke unto Moses, til: (G) of his Naziriteship. voweth, so he must do after the law ע כן וַעַבוּה על אוֹרָוֹהָא according to his vow which he אַשֶּׁר תַּשָּׁיג יָדְוֹ כְּפָּי נִדְרוֹ אַשֶּׁר מֹבְינַלְבָּילְ יְבֵיהְ כָּפַּוָם לְבְרֵיהָ that for which his means suffice; LORD for his Naziriteship, beside בַּלוֹבְלוֹן בַּלְיִבוֹנְעַ מַּלְבוֹנְוֹנְ מִלְבֹוֹר מִנְבְּנִוּ בַּנְוֹבְנִינִ בַּבְּ voweth, and of his offering unto the אָמְ מִנְרָת תַּנְּיִר אֲמֶּר יִדְר דָּא אִירְיָּתָא דְּנְיִירָא דְּיִדַּר This is the law of the Nazirite who :[]: נוֹגבֹא עַמִּבֹא: Nazirite may drink wine. הקרימה ואַתר ישְּמָה הַנָּזִיר בּאַפּּבוֹמוּטֹא וּלִטַר כּן וֹמִטֹּוּ of heaving; and after that the אַל חָוַה הַקְּוּפְּה וָעָל שָׁוֹק the breast of waving and the thigh מַל חַדְיָא דַאַרָמוּתָא וַעַל שַׁקַאַ is holy for the priest, together with wave-offering before the LORD; this וְהַנִיף אֹוֹלְם תַכֹּהֵן ו הְנוּפָּה וֹיִרִים יָהְהוֹן כְּהָנָא צֵּרְטָא And the priest shall wave them for a

שלמיס מוסף על שלמי נזיר סזרוע סזס לפי שסיו שלמי נזיר בכלל ויצאו לידון בדבר סמדש לספרשמ זרוע סוצרך לסמזירן לכללן (0s) קדש הוא לכהן. המלה והרקיק והורוע מרומה הן לכהן: על חזה החצופה. מלצד מוה ושוק הרלוים לו מכל

יששה. מוסף על סורס נורו (שם לס). על סורס הנויר מוסף ולא יחסר שאס אמר הריני נויר חמש נוירוס על מנס לגלס על ג' (IS) מלבד אשר חשיג ידו. שאם אמר הריני נויר על מנח לגלח על ק' עולוח ועל ק' שלמים: כפי נדרו אשר ידר כן

בסמום סללו אין אני קורא בו כאשר ידור כן יעשם:

מברכס במפוון ובבסלום אלא בכונה ובלב שלם (במדרש רבה. מנמומא י): (ES) אמור להם, כמן זכור שמור גלע"ו דישנ"מ: אמור להם. שיסיו כולס שומעיס (שס לע): אמור. מלא לא

המומן הוא השומר (מנמומא י). והרבה מדרשים דרשו בו במפרי: לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדס וכיון שבאיס לסמיס עליו ונועלין אוחס ממנו מס סנאס יש לו במחנס זו אבל סקב"ס סוא (42) יברכך. שימזכרנו נכסיך (ספרי מ. מנמומל י): וישמרך. שלא יבאו עליך שודדים לימול ממונך שהנותן ממנה

(35) יאר ד' פניו אליך. יכלס לך פניס שומקום פניס לסוצום (ספרי מל. מנמומל י): וידונך. ימן לך מן (ספרי שס):

(32) ישא ה׳ פניו אליך. יכנום כעמו (נמ"ר ימ, ז):

מברכם לכהנים (חולין מט, א): (קב) ושמו אח שמי. יברכוס נטס המפורש (פפרי מג): ואני אברכם. לישראל ואסנים עם הכהנים. דבר אחר ואני

וּלַבַבָּה אָטָם: עמוּבָּע נֹאָט בַּלְ בַּלְיִנ נִיּמָהְעִם אָטוּן וֹאָטַ-פֿלְ-פֿלְּיִנ וֹאָטַ- וַפֿבּיִהְ זִטִינִי וֹזִטַ פֿלְ מִּנְטִי וֹזִטַ סמישי אָת־הַמִּשְׁבֶּן וַיִּמְשָׁה אָהוֹ וַיְקַדֵּשׁ

<u>הַם הִעֹּמֶדִים עַל־הַפְּקָּדִים:</u> בַּית אַבֹּתָם הַם נְשִׁיצֵי הַמַּמָת تنظلبحبر ٺضية، نضلةِح لهض،

ترممچا: לְאָבוֹע ווּלַבוּיבוּ אִנְנִים לְפַּדָּי مَّرُكُبُ مَح مِنْ يَالِّمِهُمُ لَا لَمِيْكِ ְּ מִּמִּ_מֹּלְטַ אֹּדְ וּמִּׁדָּׁ מֹמָּׁב בֹּלִב וּנֹבְיאוּ אָטַ בַּוֹבַלְּם כַבּוֹנָ נִבְנָע נֹאִיטִיאוּ נִט בּנִוּבַלְּנִינִוּ כַבְּנִינוּ

ניִאִמֶר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:

אָלַ עַלְוֹנְם אָנְתְּ כַּבָּׁנִ תְּבָעַנִי: עַברַר צַּהֶל מוֹעֶר וָנְתַתָּר אוֹתָם קַר מָאַמְּם וְהַיְּיּ לַמַּבֶּר אָת־

י וּיַקַּח מִשֶּׁה אָת־הְעְּנְלְת וָאָת־ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת עָּנְלְהָא וְיָת

מֹבְבְּטִא וֹנִט כַּלְ מִנְיָטִי וֹבַבִּנוּוֹ ַ 'לְאַׁלַמָא זֹט מַחֲּכָּוֹא וֹבַבּי זִטִישִ וַיְהְי בִּיוֹם בַּלּוֹת מֹשֶּׁה לְהָקִים וַהָּוָה בִּיוֹמָא דְּשִׁיצֵי מֹשֶה

בְּעַבְּיִבְיָבִיּ מבלמוֹא אַנוּנוֹ בּלוֹמִנוֹ הַב בית אַבְּהָהָהוֹ אָנּוּן רַבְּרָבֵי ולבורו בלבלו והבאל בוהו

נְהָהוֹן לְקָּדְם מַשְּׁכְּנָא: בּבְרָיִא וְתִּוֹא לְתַּר וֹלֵנִינוּ ההב שונון הדלשא הל שנון וֹ מִּנִים מֹּנְלָן כֹּב מִׁנִּפְּנֵן וּטִּבוּ

נאַמר ין לְמִישָּׁה לְמֵימַר:

זְהְהוֹ לְלֵוֹאֵי גְּבָר בְּמִפַּת פולַטוֹ מַמֻּכּוֹ וֹמִיגֹא וֹטִטֵּוּוֹ סב מנְהוֹן וִיהוֹן לְמִפְּלַח יָת

עַבּלטׁר וֹיִשֹּׁן אִנְטִׁם אָבְרַעַלְוֹיִם: שַנְרֵי, וֹיִעַרַ זִּטְׁבִיוָן לַבְיָנֹאָ:

anointed them and sanctified them; all the vessels thereof, and had furniture thereof, and the altar and it and sanctified it, and all the up the tabernacle, and had anointed Moses had made an end of setting And it came to pass on the day that

over them that were numbered. the tribes, these are they that were offered—these were the princes of of their fathers' houses, that the princes of Israel, the heads

them before the tabernacle. each one an ox; and they presented for every two of the princes, and for wagons, and twelve oxen: a wagon before the LORD, six covered And they brought their offering

٤

 $II\Lambda$

And the LORD spoke unto Moses,

his service. Levites, to every man according to and thou shalt give them unto the do the service of the tent of meeting; Take it of them, that they may be to

Levites. the oxen, and gave them unto the And Moses took the wagons and

ווו: (פפרי מס): - חם העומדים על הפקודים. שעמדו עס משס ומסרן כשמנו מת ישראל שנאמר (במדבר ל, ד) וממכס יסיו (ב) - הם נשיאי המטח. שהיו שומרים עליהם במלרים והיו מורים עליהם שנאמר (שמות ה, יד) ויכו שומרי בני ישראל וגוי היום כלו הקמוחיו וכאש חודש נישן היה בשני נשרפה הפרה בשלישי הזו הזיה ראשונה ובשביעי גלחו (גימין ש. שפרי מד): שכל שבעם ימי המלואים היה משה מעמידו ומפרקו ובאומו היום העמידו ולא פרקו לכך נאמר ביום כלום משה להקים אומו שמר שנה (מלכים-ה יב, מו) רהה ביתך דוד (הנהומה נשה יג): ביום כלוח משה להקים. ולה נהמר ביוה הקים מלמד לפי שמסר נפשו על בנין בים המקדש שנהמר (מהלים קלב, ה־ב) זכור ה'לדוד הה כל ענומו השר נשבע לה' וגו'לפיכך נקרה על שמסר נפשו עליו לראות חבנית כל דבר ודבר כמו שהראהו בהר להורות לעושי המלאכה ולא מעה בתבנית אחת וכן מלינו בדוד למופס (במדרש רבה. מנמומה נשה כ): בלוח בחיב. בללהל וההליהב וכל מכם לב עשו הם המשכן ומלהו הכמוב במשה לפי (1) ויהי ביום כלוח משה. כלום כמיג (ר"ל גפמ"ם ולא כלום צצו"א ודו"ק) יוס סקמם סמצכן סיו יצראל ככלס סנכנסם

וסמלומים למפוד ולמשן לכך המנדבו כמן ממלה (ספרי שם): שראו שסשלימו לבוך את סכל שנאמר (שמות לו, ז) והמלאכה הימה דים אמרו מעתה מה לנו לעשות הביאו את אבור השודם במסלה ובמלאכס המשכן לא המגדבו מסלה אלל כך אמכו הנשילים ימגדבו לבור מה שימנדבו ומה שמספרין אנו משלימין כיון ויקריבו אותם לפני המשכן. שלא קבל משה מידס עד שנאמר לו מפי המקום. אמר רבי נמן מה ראו הנשיאים להמנדב כאן שש עגלה צב. אין לב אלא ממופיס וכן (ישעיה פו, כ) בלביס ובפרדיס (פפרי שם) עגלום מכופיס קרויס לביס:

ęę

בַּבַבַבַים: تَخُرُد ثَنَا ذِحُرْد تَلْهُ! خُوْد سِنِدا نَسَد ذِحُرْد تِلْهِ! خَمُون אַנו הִּשֹּׁ. בַּהַלַבְוַנו נִאָּנוְ אַבְבַּהַנו יִנוּ שַּבַשָּׁוּוֹ הַלְּבָן וֹנִנו אַבַבַּהָאַ

הכהן: מְבְּבַבְּטְׁם בְּנִגְ אֵנִטְמָּר בֶּוֹ אַבְּוֹנְן פּנְלַטַּנִיוּן בִּנִגא בַּאִנִימָר בּר - يَنْ خُرُد الْمَا الْمِكْثِرُ الْمُثَلِّدُ الْمُؤْمِ الْمِيدِيلُ يُلْحَادُ لِمُثَلِّد الْمُؤْمِنِ נאטן אַבַלה בַהֹלַכְיַ נֹאָטְ הַּמְלַט נֹנִט אַבַּה הַּנְלָן נֹנִט שַׁמִּנִנִי

تؤثم لإذباه حجوبه بهلان לְבְלֵּגְ, לֵּבְיֵּהְ לֵּצְאׁ לִנְץוֹ בֵּּגְהַבְּבְרֵע וַלְבְּבָּנְ, לַבְּיִה לְאִ וְנַבְ אָבְּר,

خظر بيواظت: וּשׁבּׁלבוּ עוֹּמִיאָם אָּעַבַלֹּבְּלִם המְשַּׁח אַתְּוֹ המובה ביום וּגְלֵבוּ בַּנְּמָאָנִם אָב בַוֹנְפַּב וֹלַבנת בַבָּבנֹא נִט בַוֹנִפַּט

וּלֵבׁוּ, בּוּ אָטַבַלְבְבָּלְם בְעַוֹלְכֵּט וּלֵבוּרוּ זִי מִינִבּנִיוּוּ בְעִוּהַכִּט " אָחָד לַנּוֹם נָשָׂיא אָחָד^י לַנּּוֹם לְיוֹמָא וּנְאַמֶּר יְהְנֶה אֶלְ מֹשֶׁה נְשָּׁיא נַאֲמַר יִיָּ לְמִשֶּה רַבָּא חַד

द्वेष्ट 'प्राद्धेप: אָעַ_לַבְׁלַנְיָ וָּטְׁמָּנְן בּּן_מַּמִּנִּבָּב :ָנַי וּגְׁנֵגְ עַמַּפְּבֶּנֶגֶר בַּגְּנָם עַבְאָמֻגְן וַעַנִע בַּמְפַבַנֵר בַּגַּנָמָא פַבַמָּאִנַ

ه دې پاټلال نا

אַבורן בְּבַּנְאַ:

בכניפא למלין: **ムドブジメ**

לקדם מדבקא: لْݣُلْدَى لَا خُلْكُمْ لِي خُلْكُمْ لِي خَلْكُمْ لِي خَلْلُكُمْ لِي خَلْلُكُمْ لِي أَنْ خَلْلُكُمْ ل מֹוַבְבַּוֹא בּוֹנְמָא בַּוֹבַנִאוּ וֹטִיהּ

עמינדב לשבטא דיהודה:

according to their service. unto the sons of Gershon, Two wagons and four oxen he gave

Aaron the priest. the hand of Ithamar the son of according unto their service, under gave unto the sons of Merari, And four wagons and eight oxen he

bore them upon their shoulders. things belonged unto them: they none, because the service of the holy But unto the sons of Kohath he gave

before the altar. the princes brought their offering the day that it was anointed, even dedication-offering of the altar in And the princes brought the

dedication of the altar.' each prince on his day, for the They shall present their offering And the LORD said unto Moses:

Amminadab, of the tribe of Judah; the first day was Nahshon the son of And he that presented his offering

- (ד) כפי עבדהם. שסיס משל זני גרשון קל משל מררי שסיו נושלים סקרשים וסעמודים וסלדנים:
- (9) בי עבדה הקדש עליהם. משל דבר הקדושה הלרון והשלמן וגו'לפיכך בכמף ישלו:
- סמוזכח לחנכו: ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח. כי לא קבל משס מידס עד שנאמר לו מפי סגבורס (ספרי (10) ויקריבו הנשאים את חובת המובה. לאתר שהתנדנו העגלות והנקר לשאת המשכן נשאם לנס להתנדנ קרננות
- (II) יקריבו אח קרבנם לחנכת המזבח. ועדיין לא סיס יודע משס סאיך יקריצו אס כפדר מולדומס אס כפדר סמפעות ((I):
- למטה יהודה. ימסו סכסוב על שבמו ולא שגבס משבמו וסקריב או אינו אומר למסס יסודס אלא שגבס משבמו וסביא (21) ביום הראשון. אומו היוס נעל עשר עערות ראשון למעשה בראשית ה' לנשיאים וכו' כדליתה בקדר עולם (פ"ו): עד שנאמר לו מפי הקב"ה יקריבו למקעות איש יומו (שם. ובחים כא):

מלמוד לומר זה קרבן נחשון משלו הביה (ספרי מח):

בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: הַלְּבְשׁ מְּנֵיהָםו מִלְאִים סָבְת هُلُدِ جُمُكَ مَحُمْرِهِ مُكَادِ خُمُكُادِ ti שָׁלְשָׁיִם וּמֵאָדְ מִשְּׁלֵלְהַ מִוְּרֶל كٰمُّدَت حُوْلًا نظلخيب

ظھٰڍں: ÷ פַּף צַּחָה עַּשְׂרֶה זָהָב מָלֵצָה.

څڅم 🛪 تا د څا ښځن ځمځان: י פַּר אָטֶׁר בָּוֹרְבָּלֶר אַנִל אָטָר

שִׁ מִּמִּנְרֵ מִנִּנִם אֵטֵוֹר לְטַמֵּאֵני:

שבולו נושמון פורעמינקדב: (פ) בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶה 71 אַילַם הַמִּשְּׁה עַמּיּהַים הַמִּשְּׁה بَرَٰ إَلَٰكِ لِيَهُٰذُمُنِي قُطُلِ هُٰإِنَا يَا اللَّهُ لِمُنْالِ

גוּמֹר וָשִׁיא וַשִּׁמִבּר: ® בּּנִּיםְ עַמֶּנְּג עַלֵּעָר לִעַּלֹאָר בָּוֹן.

وْجُنَّ فِحَادِيْنَ فِيُهُمُا خُمْنُيَّانَ: خَشَّكُم بَغْيُم مُدَيْثُوا مُكِيْنِهِ מוֹבַׁע אָטִד בְּסָב שִּבְעָים שָׁצָל e אַחַה שְׁלֹשֶׁים וּמֵאָה מִשְׁקַלָּהֹ עליב אָנַלַבְבָּנָ לַהְּנִעַ בַּפָּב

> מְלַן סִילְמָא בְּפִּילָא בִמְּמָּם בְּטִבְעֵּיג **ムドブジメ** WERT فخيرا מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַב גַּכַסְפָּא עובא מאַר וּתְלָתִין סָלְמָין הַנִּי

> למובע בוסמיא: סלמון הוא דדהב מליא בְּוֹכָא הַדְא מִהְקְלֵה עַשְׁר

שור עד בר הובי דכר עד

אַמַּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעַּלְחָא:

אַפּֿור פַּר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

ליוְבְּנָא בַּנְהַמֵּון בַּר מַמִּינָדָב: אַמּוֹנוֹ בַּנוֹ מִּנֹאַ וַנְמָמֹאַ צַּוּן בַבְרֵי חַמְשָׁא נָדֵי חַמְשָּׁא ולְנֹכִסְע לוּגְהָּגֹּא עוָבוּ, שַּׁבוּ,

הוחב בב מבמא בושמכר: בּׁוּוְמָא שׁנְוֹנֹא בַּבור נְתַּנָאָר בַּר

فخيرا

שֹבוּגבוּן מִבן סִילִשֹא בַּפּילָא ער דְּכַסְפָּא מַנְקְלַכִיה שָׁבָּעִין סלגו בוו מטלבע מובלא בכסב עלא מאָר יתלָתין לבוד וֹט לוּוְבָּנוּה מְוֹסְּתָא

> :gnirəfto-lsəm fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of of seventy shekels, after the shekel of and thirty shekels, one silver basin the weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish,

of incense; one golden pan of ten shekels, full

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

sin-offering; 91 one male of the goats for a

81

Δī

Sī

Þι

Nahshon the son of Amminadab. first year. This was the offering of and he-goats, five he-lambs of the peace-offerings, two oxen, five rams, and for the sacrifice of

of Zuar, prince of Issachar, did offer: On the second day Nethanel the son

oil for a meal-offering; them full of fine flour mingled with the shekel of the sanctuary; both of silver basin of seventy shekels, after hundred and thirty shekels, one silver dish, the weight thereof was a he presented for his offering one

(13) שניהם מלאים סלה. למנחת נדנה (14 מע):

בְּמִּמְע לְמִנְעַמִּא:

המילון אלא זו בלבד והוראם שעה הימה (מנמום נ, ב): (14) עשרה זהב. כמרגומו משקל עשר שקלי סקדש סיס גס: מלאה קטרה. לא מלינו קערת לימיד ולא על מזנת

(פו) פר אחד. מיומד שנעדרו (מפרינ):

(15) שעיר עזים אחד לחמאת. לכפר על קבר המהום (שם נה) (עיין ברה"ס) ומומחת מפק:

מנסמי סמר רבי פנחם בן יסיר נחנסל בן לוער השימן עלה זו: ומבני יששכר יודעי בינה לעמים ואחח שהם נחנו עלה לנשיאים להחנדב קרבנות הללו (ספרי נב) ובימודו של רבי משה הדרשן ומסו סקריב סקריב ב' פעמיס שבשביל ב' דבריס וכס לסקריב שני לשבעיס אמם שסיו יודעיס במורס שנאמר (ד"ס א יב, לג) כסדר מסען לדגליסס לכך אמר סקרב אם קרבנו וסוא מסר יו"ד שסוא משמש סקרב לשון לווי שמפי סגבורס נלמווס סקרב ששבמים לפי שבא כאובן וערער ואמר די שקדמני יהודה אחי אקריב אני אחריו אמר לו משה מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו (18) הקריב נחנאל בן ציער. הקרב אח קרבנו. מס מלמוד לומר סקריצ נשנטו של יששכר מס שלה נהמר בכל

ظفتات: oz פָרְ אַתָּה צִשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה

څڅم_هُٽاب څا_هُڙئي خُمِخُب: פַר אָהֶד בֶּן־בְּלָּר אַנִל אָהָד תּוֹר חַד בּר תּוֹבִי דְּכִר חַד

· מַּמִּגרַבְיִּגְיִּם אָבָוֹר לְחַמָּאָרַ:

לבלו לעלאל פורציק (פ) בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה $^{\epsilon\epsilon}$ ਕ਼ਾਨ੍ਰੇਰ ਸੁਖਘੂਜਂ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾਰ ਸੁਖਘੂੰਜ بَرَائِدِت تَשَٰرُمُنوَ فِيْد شَيْنَوَ

÷ בּיּוֹם תַשִּׁלִישִׁי נְשִׁיא לִבְּנֵי וְבִּיּלְן

בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה: تَجْلُهُ فِيدَيُوا فَرَجْدُ وَكُلِ خُورُمْ هُلُدٍ چُولًا مِكْمُرِهِ مُكْمِ خُمُولًا مِكْمُ اللَّهُ عُلَّا لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلِمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلِمُ لَمْ يُعْلِمُ لَا يُعْلِمُ لَعْلِمُ لَا يُعْلِمُ لَا يُعْلِمُ لَا يُعْلِمُ لَمْ يُعْلِمُ لَا يُعْلِمُ لَمْ يُعْلِمُ لَا يُعْلِمُ لِللَّهُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِللَّهُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لِمِنْ لِم » שִׁלְשֵׁים וּמֵאָדְ מִשְּׁלֵלְדִּ מִוְּרֶל كلة لـ سـ څۇك

ظ۵۵ الله

> למובע בוסמיא: סלגו טוא בבעד מלוא לּוֹכֹא עוֹבֹא מִנֹלִכִע הַהָּב

אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲלְהָא:

אַפּֿור פַּר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

לינבלא בוֹנוֹנֹאַלְ בַּר הוּהָר: אַמּוֹנוֹן בַּנוֹן מָּנֹא וַנְעָמָא בּוּן ולוכסת לודשיא תובי תבין

זְבוּכְוּן אֶבׁוּאֶב פֿר הַיִּבְוּן: בּׁוּוְמָא שַׁלִּינִאָּע בַבָּא לַבָּנִי

ליובלויה מופסא דקפר הדרא

Helon, prince of the children of On the third day Eliab the son of

the sanctuary; both of them full of his offering was one silver dish, the

Nethanel the son of Zuar.

and for the sacrifice of

one male of the goats for a

he-lamb of the first year, for a

one young bullock, one ram, one

one golden pan of ten shekels, full

sin-offering;

burnt-offering;

of incense;

first year. This was the offering of

five he-goats, five he-lambs of the

peace-offerings, two oxen, five rams,

:unlud₂Z

٤7

07

fine flour mingled with oil for a seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and

meal-offering;

of incense; one golden pan of ten shekels, full

(os) כף אחח. כנגדסמורס שומיס מידו של סקב"ס: עשרה זהב. כנגדעשרת סדברום: מלאה קשרת. גימטרים כמו שנאמר בקערה לומר שאף אומיות של אחד מלטרפות למנין: שבעים שקל. כנגד שבעים אומות שילאו מבניו: מולדומיו כמו שפירשמי אלל (שם ו, ג) והיו ימיו מאה ועשריה שנה לפיכך נאמר מורק אחד כסף ולא נאמר מורק כסף אחד מזרק אחד כסף. בגימטריל מק"כ על שם נח שהעמיד מולדוח בן מ"ק שנה ועל שם עשרים שנה שנגזרה גזירם המבול קודם שכשסעמיד מולדות לקיוס העולס בן מאס ולי שנס סיס שנאמר (בראשית ה, ג) וימי אדס שלשיס ומאת שנה ויולד בדמותו וגוי: (פו) קערה כסף. מנין אומיומיו בגימעריא ממק"ל כנגד שנומיו של אדס סראשון: שלשים ומאה משקלה. על שס

סלמו נוא בדתב מליא

מְלַן סִילְטָא בְּפִּילָא בִמְשָּׁח

מְטְקְלֵה מִוְרְקְא חַד דְּכַּסְפָּא

מאב יהללתין סלגין הני

ムドブジメ

₩ţċĸŢ

خخيرا

למובע בוסמיא:

خْطَدُلْكُ اللَّهُ:

جنځځين

(IS) פר אחד. כנגד אברסס שנאמר בו (בראשים ים, ו) ויקח בן בקר: איל אחד. כנגד ילחק (שם כב, יג) ויקח אח של קטרם חרי"ג מלום ובלבד שחחליף קו"ף בדלי"ח על ידי ה"ח ב"ש ג"ר ד"ק (במדב"ר יג, מו):

סאיל וגוי: - כבש אחד. כנגד יעקב (שס ל, מ) וסכשביס ספריד יעקב:

(22) שעיר עזים. לכפר על מכירה יוםף שנהמר בו (שם לו, לה) וישחמו שעיר עזים:

על לוח אחד וחמש הכחובין על השני. עד כאן מיפודו של רבי משה הדרשן: ג'מיניס כנגד כסניס ולויס וישראליס וכנגד מורס נציאיס וכמוציס. שלש ממשיות כנגד ממשס מומשין וממש סדצרות סכמוצין (ES) ולזבח השלמים בקר שנים. כנגדמשקולהקומומנו שלוס נין ישרחלל לחביקס שנשמים: אילם עחודים כבשים.

לבני פלוני אומו היום היה הנשיא המקריב לשבע פלוני: נופל אחריו הלשון לומר נשיא יששכר לפי שכבר הזכיר שמו והקרבחו ובשאר שלא נאמר בהן הקריב נופל עליהן לשון זה נשיא (24) ביום השלישי נשיא וגרי. ביוס סשלישי סיס ושים סמקריב לבני זבולון וכן כולס מבל בנתנמל שנמתר בו סקריב נתנמל

הְמִׁמֹנִוּ הְּלְמִנִאֹּלְ בּּוֹ בֵּנִוֹנִהְבַּנִי: לבני שמעון שלומיצל of Zurishaddai, prince of the 98 ⁹⁶ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי למוא לבנו ĽĖΧ On the fifth day Shelumiel the son שֶׁרֵיאֶנְר: (פּ) 常くれん _إث Elizur the son of Shedeur. first year. This was the offering of 口は登口 five he-goats, five he-lambs of the ٠٠٠ **٪٠٪ ۾ ٻينهن پهريات ٻينه**ِت peace-offerings, two oxen, five rams, 35 ולַנֹכַסְׁעַ לוּגְהָּגֹּאַ עַוָבוּ, עַבוּ, and for the sacrifice of بإزراك تهزمنت جور هيزت :Saninəfto-nis ÷ שְׁמִּגרַ מִּזִּים אָבָוֹר לְחַםְּאָרִ: אַפּֿגר פֿר מִיּין חַד לְחַמְּהָא: ŧξ one male of the goats for a چَבְשׁ־אָתָר בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲלְהָא: he-lamb of the first year, for a 33 שוְר עַּר פּר שוְבֵי, בַּכֹר עַר one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: סלגו ביא דדבב מליא of incense; [∞] כָּן אַחָת עַשְׂרֶה זָהָב מְלַאָּה 78 בְּוֹכָא עַנִיקְלִע מִּטְקְלִע מִשְּׁר one golden pan of ten shekels, full בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: מַלן סילְמָא דָפִילָא בִמְשָׁח meal-offering; fine flour mingled with oil for a הַאָּבֶה הָּנִיהָםו מִלְאָים סָלָת ひょう はっぱん the sanctuary; both of them full of تلأظحي ش خدرا 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מְעַבְּלְעִי מִוֹנְלֵא עַר דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of שָׁלְשָׁים וּמִאָּדְ מִשְׁלַלְהַ מִוְּרֶל מאב יהללהין סלמין הני weight thereof was a hundred and كلة تريد څوله كألأزر 必口口 his offering was one silver dish, the לוּבְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּבְסַרְ חַדְא באודו אבוגור פוקהביאור: באיבן אֶלִיצור בַּר שְׁבִיאור: Keuben: Shedeur, prince of the children of 30 יּ בּוּוָםְ בַּבְרַנִּמָּג נֹמְאַ לַבְבָוֹנָ בּוּוָמָא בַבִּימָאָב בַבָּא לַבְנָינַ On the fourth day Elizur the son of كُلْمُ لِي الْمُعْلِدُ اللَّهُ לוּבְבָּלֹא בַּאֶּבְיִאָּב בַּר בַּבְיָן: Eliab the son of Helon. בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה first year. This was the offering of אַמּוֹנוֹן בַּנוֹן מָלָא וַנְעָּמָא בּוּן five he-goats, five he-lambs of the ez ਕ਼ਾਟ੍ਰੇਰ ਜ਼ੁਖ਼ਘੂਜਂ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾਰ ਜ਼ੁਖ਼ਘੂਜ 67 peace-offerings, two oxen, five rams, ולְנֹכַסְע לוּדִשׁיָּא תּוֹבוּ תָּבוּין الأزاجا تقالا فالأدام وجاد توازات and for the sacrifice of gninəfto-nis 82 שְׁמִּגר־עִּזְּיִם אֶהָד לְחַמְאָת: גּפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּהָא: 82 one male of the goats for a چَבְשׁ־אָבֶר בָּן־שְׁנְהָוֹ לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲלָתָא: he-lamb of the first year, for a קב פַּר אֶחֶׁד בֶּן־בְּקֹר צַיִּל אֶחֶד תּוֹר חַד בָּר תּוֹבִי דְּכַר חַד Zτ one young bullock, one ram, one

children of Simeon:

אַמָּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעֲּלְחָא: he-lamb of the first year, for a ٥٠ ﴿ قُل هُنِّك قُل خُرِّك مَأْنَا هُنَّاكِ שור עד בר הובי דְּכַר עד one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: ظَمْلُك: סלגון היא דדהב מקיא es incense; ** בַּרַ אַתַּת עַשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה ++ בּוֹכֹּא עוֹבֹא מִטֹלַלְע הֹהַּר one golden pan of ten shekels, full לְנִוֹנְעַוֹעַא: בְּלוּלֶת בַשֶּׁמָן לְמִנְחֲת: מַלַן סולְמַא דְפִּוּלָא בִמְתָּע meal-offering; fine flour mingled with oil for a עַקְּבָשׁ שְׁנֵינֶםוּ מְלֵאִם סָבְעַ בַּסְלְתָּי ムデジン كألابيال the sanctuary; both of them full of ₩Ę¢ſſ فخيرا هُلُد دُوْل هَدُمْ لِهِ هُكُم خُهُو لَا هُكُم خُهُو لَا عُنْ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْه seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא ಈ שְׁלַשֵּׁים יִמְאָדְ מִשְׁקְלַהְ מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and וּשׁבְּשׁוּוּ סִבְּאָוּוּ בַּוֹי كلة لـ يـ څولـ ダゴロ his offering was one silver dish, the كبلختيد فلافتع يحزوك تتلع אַלְוֹטָנוּ בּוֹן־דִּעוּאַלִי: Gad: אָלְוֹסֹב בַּר דְעוּאָל: Deuel, prince of the children of ממי בּיוֹם הַשִּׁשְׁי נְשִׁיא לְבְּנֵי נְגִר בִּיוֹמָא שְׁטִיִּטָאָר רַבָּא לְבְנֵי נָר On the sixth day Eliasaph the son of גובוֹהַתְּבוֹי: (פּ) ふくはいがく Shelumiel the son of Zurishaddai. first year. This was the offering of 口は役に five he-goats, five he-lambs of the
 **
 성
 よ
 な
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で
 で peace-offerings, two oxen, five rams, ולוכסט לויוֹהַגָּא שוֶבׁ, שֹבוּ, and for the sacrifice of بَرَائِدِت تَهَٰزُمُنُو فَكُلَّا هُٰزِنَيَ :gninəfto-nis יי שְׁמִּגר־עִּוָּים אָקָד לְחַמָּאָת: אַפּֿור בַּר עוּין חַד לְחַשְּׁתָא: οt one male of the goats for a څڅم څٽد څا_هُئن ځمځت: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָּׁמֵיה לַעֲּלְחָא: he-lamb of the first year, for a 68 ٥٠ ﴿ قُل هُنِّهِ قُل خُول هَٰذِهِ هُنَّهِ عُنْهِ עד בַּר תּוֹבי דִּכַר תַד one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: ئمير الله סלגון היא דדהב מליא of incense; 80 פַּףְ אַתָּת עַשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה 88 one golden pan of ten shekels, full לולא שוֹבא מטלבע ההב בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: מלן סולקא דפילא במשח :gnirəfto-lsəm עַלְבָת הַנְנִינִם מְלַגִּע בַּסְלְתִּי fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of ₩ŢŲ1 عُلَا جُمُكَ مَحُمْرِهِ مُكَالًا خُمُكًا مِنْ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ seventy shekels, after the shekel of מִטַלַבְעַ מִוֹנִלֵא עַרַ דְּכַּסְפָּא ק שֶׁלְשֵׁים ימֵאָרוֹ מִשְׁקְלְהוֹ מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and خذيزا ظلات څول كالكرر his offering was one silver dish, the לירְבָּנִיה מְגִסְּתָא דִּכְסַרְ תַּדְא

אַפּֿיר בַּר עּוּין חַד לְחַטְּהָא:

۵۴ พู่ส่. L_ส่งเอ หู่บุ๋น ผู้บุ๋มหน่ง

څڅم_هُٽد څا_هٔئند ځمځد:

:gninəfto-nis

burnt-offering;

one male of the goats for a

9t

SS	קרְבְּנֵוֹ קְעֵּרַת בָּסֶף צִּחָׁת שְׁלִשֵּׁים וּמֵאָדׁ ִמִּשְׁקַלִּהֹ מִזְּרֵק צִּחְדִ בְּסֶף שִׁבְעִּים שֵׁקֵל בְּשֵׁקֵל הַאָּדִשׁ שְׁנִיחֵםוּ מְלֵאִים סָלֶת בְּלוּלְה בַשֵּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְמִנְחָהְאֵי מְלֵן סִילְמָּא בִּפִּילָא בִּמְשָׁ מָלְלֵּה מִנְּהָא שַּׁרְנִיהוּ מָּהְקְלֵּה מִנְּהְאָ מָהְקְלֵּה מִנְּהְאָ מִהְקְלָּה מִנְּהְאָ מִהְקָּה הַהְלְמִין מִנְקְלָּהְ מִנְהְלָהְוֹ מִנְּהְהָא מִנְקְלָהְ מִנְקְלָהָ מִנְקְלָהָ מְנְהְבָּנְיִה מְנְהְּחָה בְּכְּפָּ מִנְהְבָּנְיִה מְנְהְּחָה בְּכְּפַּ מְנְהְבָּנְיִה מְנְהְבָּהָ	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	SS
+5	وَبْطُ بَهُمْ چَا۔ھِبُہۃ جَجِوْر مِوَّقِ جَامُ بَهُمِانُد دِهِٰہؓ جَجِوْر مِوَّقِ	קּוֹטָא הָמִינָאָה רַבָּא לִבְנֵי בְּיוֹמָא הְמִינָאָר בַבָּא לְבָנֵי	On the eighth day Gamaliel the son of Pedahzur, prince of the children of Manasseh:	+5
85	ױלָזָבַח הַשְּׁלְמִים בָּקֵר שְׁנָּיִם אֵילָם הַמִּשְׁה עַהְּדֵים הַמִּשְׁׁה בְּבְשִׁים בְּנֵרִשְׁנָה הַמִּשְׁׁה זֶה קְרְבָּן אֵלִישְׁמָע בָּן־ עַמִּיהְוּד: (ב)	מַּמִּירוּר: קּוּרְבָּנָא דָּאֵלִישְׁמָּטִּ בַּר אִמְּרִין בְּנִי שְׁנָא חַמְשָׁא דֵּין הְבְרֵי חַמְשָׁא נְּדֵי חַמְשָׁא וּלְנְכְּסָת קוּדְשְׁמִּיִא חֹוֹבִי חָבִין	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-lambs of the first year. This was the offering of Elishama the son of Ammihud.	£\$
τ\$	שְׁמִּנִר־עִּזִּים אָבֶוֹר לְחַמֶּאִת:	אָפִּיר בַּר עִּוּין תַד לְתַשְּׁמָא:	one male of the goars for a sin-offering;	75
ιŞ	פַר אָחָׁד בָּן־בָּּלָר אַיִּל אָחָד בֶּבֶשׁ־אָחַד בָּן־שְׁנָחָיׁ לְעֹלֶה:	תור תד בַר תּוֹרֵי דְּכָר תַד אַמַּר תַד בַּר שַׁתֵּיה לַעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	τŞ
o\$	בָּף אַחָת עַשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְּטְׂרֶת:	בְּוּכְּא חֲדָא מַחָּקֵלִה עַּעִּיר סְלְעִין הִיא דִּדְחַב מַלְיָא בְּוּכְא חֲדָא מַחָּקְלִה	one golden pan of ten shekels, full of incense;	o\$
6†	קָרְבְּנֵיׁר קִעָּרַת־בָּסָף צַּחָּת שִׁלִּשִּים וּמֵאַָה מִשְּקַלָּה מִזְרָק צֵּחָר בָּסֶף שִׁבְעַים שֵׁקֵל בְשָׁקֵל הַקְּדָשׁ שְׁנֵיהָםו מְלֵאִים כָּלֶת בְּלּוּלֶה בַשֵּׁמֶן לְמִנְחֲה:	 לַמְנְחָהָא: לַמְנְחָהָא: לַמְנְחָהָא: לַכְלְמָּר מִנְּלְמָּא דְּפִּילָא בַּנְמְשָׁה מַנְקְמָּה מִנְקְמָּא חַר דְּכַסְפָּא מְתְקְבָּלְה מִנְּרְמָא חַר דְּכַסְפָּא מְתְקְבָּלְה מִנְּרְמָּא חַר דְּכַסְפָּא מְתְקְבָּלְה מִנְּרְמָיִּה מִנְּמְיִּלְא חַר דְּכַסְפָּא מְתְּבְּלְה מִנְרְמָה מִנְיִם מְנִים מְנִים מְנִים מִנְיִם מְנְיִם מְנִים מְנִים מִנְיִם מְנִים מְנִים מְנִים מְנִים מְנִים מִנְיִם מִנְיִם מְנִים מְנִים מִנְיִם מְנִים מְנִים מִנְיִם מִנְיִם מְנִים מִנְיִם מְנִים מְנִים מִנְיִם מְנִים מְנִים מְנִים מִנְיִם מְנִים מִנְיִם מְנִים מְנִים מְנִים מְנִים מְנִים מְנִים מְנִים מְנְיִם מְנְיִם מְנְיִם מְנְיִם מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִם מְנְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְינְים מְינְים מְיִים מְיִים מְיִים מְינְים מְיְים מְינְים מְיוֹים מְינְים מְינְים מְינְים מְינְים מְינְים מְינְים מְינְים מְינְים מְיוֹים מְינְים מְינְ	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	6+
7	אַפְּרָוִם אָלְיִשְׁמָע בָּן־עַמִּיהְיִּהּ בּיּוֹם הַשְּׁבִיִּעִי נָשִׁיא לִבְּנָיִ	אַפְּרָיִם אֵלְישְׁמָע בַּר עַמִּירוּד: בְּיוֹמָא שְׁבִישְׁמָע בַּרְעָּ	On the seventh day Elishama the son of Ammihud, prince of the children of Ephraim:	84
Δ +	ילְנָבָּח חַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנָּים אֵילָם חֲמִשְׁׁה עַתְּדֵים חֲמִשְׁׁה כְּבָשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁׁה זֶה קְרְבַּן אֶלְיָּסֶף בָּן־דְּעִּיּאֵל: (פ)	לוּבְבְּנְיֹא בְּאֶלְיְּסְׁבְּ בַּבְ בַּתְנָאֵלְ: אִפְּבִין בַּנִי הָּנָא נַבְּהָהָא בַּוּן בַּבְבִי נַבְּהָהָא וּלְנְבָסִׁם לוּבְׁהָּגָא טִוְבִּוּ טִבְּוּ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Eliasaph the son of Deuel.	Δ +

68

Ammishaddai, prince of the ع حَدِيصٍ يَامُرَمُنِدٍ، ثُمُنِهِ كِخُتْرَ يُلًا خَيَمُهِ مُمَنِيُهُ يَخُدُ خِحْدَرَ يُلَا 99 On the tenth day Ahiezer the son of לובן אָבידֶן בָּן־גִּדְענִי: (פּ) Abidan the son of Gideoni. לוּבְבָּלָא בַּאֶּבֹיבֶן בַּרְ צַּבְּתוּנִי: בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁהַ זָּהָ first year. This was the offering of נו לנו מולא שלמא בנו five he-goats, five he-lambs of the هُرِاتِ لَامْشِلِ مَنْكُرُتِ لَامْشِل עַמָּאָא אָרֵי חַמָּשָא 59 peace-offerings, two oxen, five rams, ילָנְכָסָת לוּדִשׁיָא תּוֹרֵי תָּרֵין بزيَّدَ لَا يَهُزُمُنِّ خُكِّد هُٰذِنَا إِنَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ and for the sacrifice of :Saninoffo-nis +> שְׁמִּירַ מִּזִּים אָבוֹר לְחַמָּאָנו: אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּהָא: 49 one male of the goats for a څڅم څثد څا ښئن ځمځد: burnt-offering; אַפַּור חַד בַּר שַׁהֵיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a ₆₀ פַּר אֶהֶׁד בֶּן־בָּלָר אַיִּל אֶהֶד מּוֹר חַד בַּר חּוֹרֵי דְּכַר חַד ٤9 one young bullock, one ram, one چە چף אַתָּה עֲשִׂרֶה זָהָב מְלֵאָה קְמְהֶה: סלגו ביא דדהב מליא of incense; 79 בּוֹכֹּא שֹׁבֹא מִטְפֿלִע הַמָּב one golden pan of ten shekels, full לְמִנְתַׁמָא: מְלַן סִילְטָא בְּפִּילָא בִמְשָּׁת בַּלוּלָת בַשָּׁמָן לַמִּנְחַת: meal-offering; fine flour mingled with oil for a עַקְּבָתְ אָנִיהָםוּ מְלֵאָים סָלָת בְּסִלְּמִי **ムド下資**を the sanctuary; both of them full of שְבְּעִין هُلِبِ چُول هَدُمْنِهِ هُكِمْ خُهُكُمْ seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא י שָׁלשָּׁים וּמִאָּדוֹ מִשְּקְלָהוֹ מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of וטלטון סלהון טוו weight thereof was a hundred and كلة لـ ي خول **ŽŪU** his offering was one silver dish, the طيلختيد فينفضع يحذفك فتله אַבׁנבו פֿן בּּוֹבַנּי: Benjamin: בּנֹנְמָנוֹ אַבּנגוֹן בּּב צּגַמנני: Gideoni, prince of the children of °° בּיּוֹםְ עַשַּׁמִּימִּי לֹמִיא לַבְּׁדָּוֹ בַּלִוֹמֵן בִּיִּמָא שַּׁמִּיִּמֹאִ עַבַּׁדָּאַ לַבְּדָּוֹ 09 On the ninth day Abidan the son of פַּבְרַצְיִר: (פּ) ائے اے 点ないがく Gamaliel the son of Pedahzur. first year. This was the offering of 口は様に ٦٩٢٥ كأثأ five he-goats, five he-lamb of the es **%**'रूव तृष्णुंत युत्तृत्व तृष्णुंत 65 peace-offerings, two oxen, five rams, ילַנֹכֹסִׁנוּ לִינִוֹמָיֹא עַוְבוּ, עַּבוּ, and for the sacrifice of بَرَاثِتِ لِهَٰرُمُرُولِ فَكُلِ هُرْنِيَ :gninəfto-nis 82 שְׁמִּרִרְעַנִּים אֶחָד לְחַמָּאִתּ: צְפִּיר בַּר עִזְּין חַד לְחַטְּהָא: one male of the goats for a چَבְשִׁ-אָנָר בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעַּלְתָא: he-lamb of the first year, for a 43 ਵੀ ਲੇਹੁਂਸ ਦੀ ਦੁਰੇਸ਼ ਲੀ, ਲੇਹੁੰਸ עד בַּר תּוֹבי דִּכַר תַד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: סלגו טוא בבעד מלוא of incense; ك פַּףְ אַחָת עַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵאָה 95 לּוֹכֹא עוֹבֹא מֹעַלַכִע הֹהָּר one golden pan of ten shekels, full

ot

אַבוּיעָןר בַּר עַמִּישַּרָי:

אַוֹנְמֵיה בּוֹ בַּלֹב הַלֵּנִה בּּוֹי

children of Dan:

94	שְׁעִיר־עִּנִים אֶחֶר לְחַמְאִת:	אָפִּיר בַּר עִיּין חַד לְחַטְּּהָא:	one male of the goats for a sin-offering;	94
SZ	פַר אָהְד בָּן־בָּלָר צַיִּל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שְׁנְתִּי לְעַלֶּה:	מור חַד בַּר מוֹרֵי דְּכַר חַד אִמָּר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲלְהָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	ŞΖ
1 /	פָף אַתָּת עַשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה קִּטְּהָת:	לְּמִנְרֵע בּוּסְמָנְא: סְלְּמִּן הַנִּא דְּדְּהַב מַלְנָא בּזִּבְא הַדְּא מַהְקַלְה צַּמָּר	one golden pan of ten shekels, full of incense;	1 2
٤٧	קרְבָּנֵוֹ קְעָרַת-בָּסֶף צִּחָת שְׁלִשָּׁים וּמִצְּתֹ מִשְּקֵלִּהֹ מִזְרֶק צִּחָד בְּסֶף שִׁבְעָים שֵּקֵל בְּשָׁקֵל הַאָּדֶש שְׁנֵיתָםו מְלִצִּים סָלֶת בְּלוּלֶת בַשָּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְּמִנְחָהָא: מְלֵן סִּנְלְטָא צְּפִּילָא בִּמָשָׁח מָלְלֵּנִי שִׁבְשִׁין סִלְמִּין מָלְקָנִי שִׁבְשִׁין סִלְמִין מָלְקָנִי שִׁבְשִׁין מָלְקָנִי מִוְּרְשָׁא מִלְקָנִי מִנְּרְשָׁא מִלְקָנִין סִלְמִין מָלְמָנִים מָלְמָנְים מָלְמָנְים מָלְמָנְים מָלְמָנְים מָלְמָלָים מָלְמָנְים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְנְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְנְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְנְים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלָים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלִים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלְים מָלְמָלִים מָלְמָלים מָלְמָלים מָלְמָלים מָלְמָלים מָלְמָלים מָלְמָלים מָלְמָלים מוליליילילייליילייליילילייליילייליליילי	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	٤∠
שניני	غَمَّد فَنْمَ بَعْرِ قُل مَٰكِّدًا: خُيرَ مَمْتَ، مُمَّد بِبَ ثَمْنِهِ ذِخْتَرَ	לְבְׁנִגְ אַמֶּר פּּנִּמִּגְאַלְ כַּר מְּבְׁבָוֹ בְּיִים חַד מִּמָּר יִימָּגוֹ רַבָּא	On the eleventh day Pagiel the son of Ochran, prince of the children of Asher:	٦∠
īΖ	ּילְזָבַח תַשִּׁלְמִים בָּקָר שִׁנַּיִם צִּילַם חֲמִשְׁׁה עַתְּרִים חֲמִשְּׁה כְּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשְׁׁה זֶה קְרְבַּן צֵּחִיעֵזֶר בֶּן־ עַמִּישַׁדְּי: (פּ)	תַּמִּישְׁבֵּי: בֵּין קּוּרְבְּנָא דַּאֲחִיעָּנָר בַּר אַמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא חַמְשָׁא דְּכְרֵי חַמְשָׁא גָּרֵי חַמְשָׁא וּלְנְרְסָח קוּדְשׁיִּא חֹוֹרִי תְּרָי	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Ahiezer the son of Ammishaddai.	īΖ
o∠	שְׁמִּיר־עִּוִּים אֶחָר לְחַמְּאִתּ:	צְפִּיר בַּר עִזְּין חַד לְחַטְְּהָא:	one male of the goats for a sin-offering;	о∠
69	פַר אָחָד בָּן־בְּּלָר אַיֵל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שְׁנְחָיׁ לְעֹלֶה:	מור חַד בַּר מוֹרֵי דְּכַר חַד אַמַּר חַד בַּר שַׁתֵּיה לַעֲלְחָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	69
89	פַף אַתָּת עַשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִּטְׂהַתּ:	בְּוִכָּא חֲרָא מִהְקְלֵה עַשְׂר סְלְשִׁין הִיא דִּדְחַב מַלְיָא קְשׁינֶה בּוּסְמַיָּא:	one golden pan of ten shekels, full of incense;	89
<i>ک</i> 9	קרְבְּנֵוֹ קְעָרַת־בָּסֶף צַּחָּת שְׁלִשְׁים וּמִצְּתֹ מִשְׁקָלִהֹ מִיְרֶק צָחָד בְּסֶף שִׁבְעִּים שֶׁקֵל בְּשָׁקֵל הַפְּדָשׁ שְׁנֵיחָםו מְלֵצִים סָלֶת בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְּמִנְחַהָּא: מְלֵלְ סִּנְלְמֵא גַּפִּילְא בִּמָּאָה מַּלְלֵּה מִּנְקְא שַּׁרְנִיהוֹ מַּחְקְלֵה מִּנְקְא שַּׁרְנִיהוֹ מַחְקְלָה מִוְרְקָא מִּחְקְלָה מִוְרְקָא מִילְקָה מִינְ מִילְקָה מִינְ מִילְ	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of meal-offering;	4 9

† 8	וָאָתו חַנָבָּת הַמִּוְבָּחַ בְּיוֹם הִמָּשָׁת אֹתוֹ מֵאָת נְשִׁיאִַי יִשְׁרָאֵל קַעֲרֹת כְּסֶך שְׁתֵּים עַשְׂרִה מְזָרְקִי־כֶּסֶר שְׁנֵים עַשְׁר כַפָּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עַשְׂרֵה:	בְּוֹכֵּר בְּוֹהְבָּא תַּרְבָּהָא עָּלְהֵי עַשְׁרֵי מִוְרְבֵּי כִּסְפָּא תַּרִי עַלְ יִשְׁרָאֵל מְנְפֵּי כַסְפָּא תַּרְתָּ בְּרָבִי בְּרָבִי בְּתִּיפֵּי מַרְפָּא תַּרְיִ בְּרָבִי מְנְפָּי מַרְבָּרָא בְּיִנְמָא בְּיוֹמָא	This was the dedication-offering of the altar, in the day when it was anointed, at the hands of the princes of Israel: twelve silver dishes, twelve silver basins, twelve golden pans;	+8
٤8	ילְזָבַח תַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנָּים מֵּילָם חֲמִשְּׁה עַתְּרָם חֲמִשְּׁה בְּבְשִׁים בְּנֵי־שִׁנָה חֲמִשְׁה זֶה קְרְבָּן אֲחִירֵע בֶּן־עֵינֵן: (פ)	לוְנְבְּׁלֵּא נַאֲטִוְנַת פַּּׁנַ הָּנֵלוּ: אַמְּנֵגוּן בְּּנָגְ הַּלָּא טַּמְהָא בֵּּנוּ נְבְנָבְנְ טַמְהָא יָּנֵגְ טַמְהָא וּלְנְבְסָׁטַ לוּנְבְהָּנָא טַוְנֵגְ טִׁנֵגוּ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Ahira the son of Enan.	٤8
78	שְׁעִיר־עַנִּים אֶחֶד לְחַמֶּאת:	צְפִּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׁמָא:	one male of the goats for a sin-offering;	τ8
18	פַר אָתְׁד בָּן־בְּּלָר אַיֵל אָתָד בֶּבֶשׂ אֶתַד בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶה:	תור תד בַר תּוֹרֵי דְּכַר תַד אַמַּר תַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a	18
08	בּף אַתָּת עַּשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְּטְהָת:	לְּמִּנְנֵע בּוּסְמִּנְא: סְלְמָּנִן נִנִא צִּדְׁנַבְ מַלְנָא בּוּבָא נֵזְנַא מַטַּלֵּלְנִי מַּמָּנ	one golden pan of ten shekels, full of incense;	08
64	קרָבְּנֵיׁר קְעָרַת־בָּסֶף אַחָּת שְׁלִשֵּׁים וּמֵאָת מִשְׁקַלִּה מִיְרֶּק אַחָד בָּסֶף שִׁבְעָים שֵּקֵל בְּשָׁקֵל הַאָּדֶשׁ שְׁנֵיתֵםו מְלִאִים סָלֶת בְּלּיּלֶת בַשְּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְמִנְחָהָא: מְלֵן סִּילְמָּא דְּפִּילָא בִּמְשָׁה מְּקְלְהִי מִּנְּקְׁא תַּרְ בִּמְשָׁה מַתְּקְלְהִי מִּבְּעִין סִלְמִּין מַתְּקְלְהִי מִּבְּעִין סִלְמִין מִתְּקְלְהִי מִוֹּבְקָא תַּר דְּכַסְפְּא מְתְּהְיִה מִינְסְתָא דִּכְּסִף חֵדֵּא מִוּרְבְּנִיה מִינְסְתָא דִּכְּסִף חֵדָּא	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary, both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	64
87	נְּבְּׁטַּבְ, אֲטִירָת בֶּּוֹ_תְּיֶּוֹ! בְּיוִם ְחִׁנִּם מְּמִּרִ יְוִם נִמִּיא לְבִׁנֵּוֹ	לְבְׁנִגְ וֹפְּשִׁלְ, אֲטִוּנַת פַּנֵ תְּנֵוֹ! בּיִיִם שַּׁבֵּי תְּסָר יִוְמִין נַבָּא	On the twelfth day Ahira the son of Enan, prince of the children of Naphtali:	87
LL	نظيوس השְּלְמִים בָּקֵר שְׁנֵּים מִילָם חֲמִשְׁׁה עַתְּרֵים חֲמִשְּׁה בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְׁׁה זֶה קְרְבָּן פַּנְעִיאֵל בָּן־עְבְּרֵוּ: (פ)	לוּוְבְּנְא בְּפַּנְטִיאֵל בַּר עַּבְּרָן: אַמְּרֵין בְּנֵי שְׁנָא חַמְשָׁא בֵּין הְלָנְכְּסַת קוּדְשׁאַ אָבִי חַמְשָׁא וּלְנְכָסַת קוּדְשׁאָ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Pagiel the son of Ochran.	ZZ

(44) ביום המשח אוחו. בו ביוס שנמשח סקריב ומס פני מקייס פחרי סמשח שנמשח מחלס ופחר כך סקריב פו פחרי סמשח לפחר ומן ולפ בא ללמד ביוס סמשח אלא לומר שנמשח ביוס כשסוא אותו (ויקרא ז, לו) ביוס משחו הוחס למדנו שנמשח ביוס ומס מלמוד לומר ביוס סמשח אוחו ביוס שקריב (מפרי נג): קערה בסף שחים עשרה. סס סס שסמנדבו

ולא אירע בהם פקול (קפרי שם. במ"ר):

لْعَلْحَمْ تَاهُلِكَ فَهُكُمْ تَاظِيُهِ: عاق שְׁלְשָׁיִם וּמֵאָה הַקְּעְּרֶה הָאַחַתֹּ

מַשְׁרֵים וּמִאָּה: خَمُّكُم لَافَّالُهُ خَمْ لِلْكُ لَاقَوْلِنَا 88 qắch 4 כַפּוֹת זְהֶב שְׁהֵים־עֶשְׁרֵה מְלֵאָת

く可能をは: נהָמֹנוֹנ מֹנִּים בְּנֵי שְׁנָים בְּשָׁר וּמִנִּחָהַ מפמיר פַּוֹרִים אֵילָם שִׁנֵים־עַּשְׁר ְכִּבְשָּׂים בְּלְרַ קַעְּלֶּה שְׁנָּה שְׁנָּה עְשְׁנָּה עַּעָּר בְעַבְּה שְׁנָה עַ

កផ្សដ្ឋក្នុង ខ្លាំង ក្រុង ខ្លាំង ខ្ងាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លា בְּנִי־שְׁנָה שִׁשְּׁיִם זְאָת חֲנָבָּת مَهْرَ مَنْكُرُهُ مِهْرَهِ خُرُهُرَهِ 88 מַשְּׁבוֹם וֹאַבְבֹּמֹעַ פַּבוּם אָנִלִם וֹכֵע לֹלַנוּ וֹבֹּע נַהָּלֹמִים

עַלְּנִים נִיּנְעַבּר אֶּלֶנִי: (פּ) אַמָּר עַל־אָרָן הַעָּרָה מִבָּין שְׁבָּיוֹ מֹבַּבַּר אָלְגִּוּ מִמֹּלְ וַבַּפְּבָּרִע זָט בַּלָּא בַּמִטְמִבְּלְ מִמִּנִיִּ פסולים לַבַבַּר אָשַנֵּ וֹיּמְׁמָת אָטַבעַלְּיִלְ וֹמִּנָא לַמַּלָּלָא הֹמָנִי וֹמֶּמָת וּבְבֹא מִשָּׁר אָל־אָנִל מוּמַד וָכִּר עָלֵיל משָׁה לְמַשְּׁכּוּ

> נאֹבה מֹאִנו בֹסֹלָהִו לוּגַהָּא: כַּבְ כַּסַנַ מִנְיָּא שַּׁבֵּוּן אַּבְפָּוּוּ בכספא ומלמון במובלא ער מְאָב יִהְלְהִין סִלְּמִין הַנִי

בער בּוֹכּוֹא מֹאַע וֹמֹחַבׁנוֹ: בבובא בסלמי קודשא בל מַשְּׁר סְלְמָין הָוֵי מַתְּקָלַה מֹלֵוֹן לַמִּוְנִים בּוּסְמִוֹּא מִטִּלַלְ לוכי בוולא שנשא המני

देव्वंदेश: וּאַפֹּונו פֿוּן מַנּוּ טַּנוּ הַמַּב בְּנֵי שָׁנָא מָרֵי עַשְׁר וּמִנְחַתְּהוֹן שוְנִגוֹ צַבְּנוֹנוֹ שַׁבִּוּ הַּהַּב אַפִּוֹנוּן כֿל שוְנֵי לַמְּלַשָּׁא שַּׁנִי מַּמָּב

המבון ואובלא שובון גכבו וכל תובי לוכסת קודשיא

בְרַבִּיאָנ יָנוֹנוּ: מטגן בא בוופט מגלבא לטנ مندا فتد مندا هفددا خدد مُدْه

ימִנִמַלַל מָמֶיה: בַּסְבַּרוּהָא מִבּין הָבִין כָּרוּבַיָּא ממלני כפורקא דעל אַרוֹנָא

> sanctuary; shekels, after the shekel of the two thousand and four hundred seventy; all the silver of the vessels and thirty shekels, and each basin each silver dish weighing a hundred

twenty shekels; gold of the pans a hundred and the shekel of the sanctuary; all the weighing ten shekels apiece, after twelve golden pans, full of incense,

the goats for a sin-offering twelve; their meal-offering; and the males of he-lambs of the first year twelve, and twelve bullocks, the rams twelve, the all the oxen for the burnt-offering

78

28

that it was anointed. dedication-offering of the altar, after sixty. This was the sixty, the he-lambs of the first year bullocks, the rams sixty, the he-goats peace-offerings twenty and four and all the oxen for the sacrifice of

two cherubim; and He spoke unto the testimony, from between the ark-cover that was upon the ark of speaking unto him from above the with him, then he heard the Voice of meeting that He might speak And when Moses went into the tent

במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד לא ריצה ולא מיעע (ספרי שם): ושנחס כאן וכלל בכולן כל כמף סכלים צשקל סקדש (מפרי נד): בל בסף הבלים וגוי. למדך שסיו כלי המקדש מכוונים (18) שלשים ומאה הקערה האחת וגוי. מס מלמוד לומר לפי שנאמר שלשים ומאס משקלס ולא פירש באיוו שקל לכך חור

(dar, (a): אינו אלא כף אחח של כסף ומשקלה עשרה שקלי והב ושקלי והב אין משקלם שוה לשל כסף חלמוד לומר כפוח והב של והב היו (68) כפוח זהב שחים עשרה. למס ואמר לפי שואמר כף אחת עשרה והב היא של והב ומשקלה עשרה שקלים של כסף או

כן מדבר בינו לבין עלמו ומשה שומע מהליו: וידבר אליו. למעט הה ההרן מן הדברות (פפרי נה): וכשמגיע לפחח סיס נפסק ולא סיס יולא חוץ לאסל (במדבר רבה. ספרי שם): מדבר. כמו מחדבר כבודו של מעלס לומר סכרובים ומשם יצא לאסל מועד: וישמע אח הקול. יכול קול נמוך מלמוד לומר את סקול סוא סקול שנדבר עמו בסיני בא אל אהל מועד ושם שומע את הקול הבא מעל הכפרת (ספרי שם): מבין שני הכרובים. הקול יולא מן השמים לבין שני אליי מאהל מועד והוא חוץ לפרכח וכחוב אחד אומר (שמוח כה, כב) ודברחי אחך מעל הכפרח בא זה והכריע ביניהה משה (98) - ובבא משה. שני כתובים המכתישים זה את זה בא שלישי והכריע ביניהם כתוב אתר אומר (ויקרא א, א) וידבר ה'

^{בסעלמך} וַיְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בַנְבֶבוני: פּׁנַנְ עַמְּנִנְבְּע נְאָנְרַנְּ מִּבְעָּלִע לְצַבֵּיִלְ אָפָּּג מִנְרָטָא יִהְנָן ַ בּבֹהֹלְטִוּלְ אָנוַבַוּנְנֵנ אָלִבְתוּלְ בָּאַּבְלְטִוּטִוּ בּבּר אֶּלְ-אַנִּיוְ וֹאֹמֹוֹטֹּ אֹלְיִו מִקִּילְ מִּם אַנִּיוּוְ וֹטִימִּר לִיִּי

מׁנֹבוֹבוֹן מֻבֹּמֹא בוָגֹנוֹא: îЦ

थ्रात 'तात श्रव विश्वतः עמְּנִילְע עִמְּלְע וֹבְעָיִע בְּאָמֶּב מְּנְבִּעִא אַבְלֵע בּוְצִינִּהָא בְּמָא נוֹמֹמִ כּן אַנְיבֶן אֶבְ מוּבְ פֹּדֹנ וֹמֹבֹר כּן אַנִיבן לְפַבוֹנִ אַפּּנּ

הְפַּקּיֹר יְיִי יָת משָה:

אָת־הַמְּנֹרֶה: (פּ) בְּרְצְּה יְהֹנְה אָת־מִשָּׁה בַּוְ עִּשְׂה מקשָר הוא כַּמַרְאָר צַּשָּׁר + זְהָב עַּריְרֶבָה اثأ مرييض הפְּינְרוֹ מִקְשָׁת

כן עבר יה מנרהא: היא בְּחָוְנְא דְּאַחָוִי יִי נִים משֶּה מַר שַּבְּה עַר שושַנָּה נָגִידָא ובון הובר מנרקא נגידא דהב

ליי וַיְדַבֶּר יְדְּוָה אֶל־מֹשֶׁה לַאמִר: "מַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

ישְׂרָאֶגְ וֹמִבּוֹבֶם: וּהְבֹּאֵלְ וּהָדַבֵּי יָהָהוֹי: ³ לַּנוֹ אָנִי נַלְנְיָּם מִעַּוֹנֵי בַּנְיֹּנְ לַנִיב יִנִי בְּנִגְּיִ מִנְּיִ בַּנְיִּ

> :gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

IIIV

front of the candlestick.' the seven lamps shall give light in him: When thou lightest the lamps, Speak unto Aaron, and say unto

LORD commanded Moses. front of the candlestick, as the lamps thereof so as to give light in And Aaron did so: he lighted the

made the candlestick. the LORD had shown Moses, so he according unto the pattern which flowers thereof, it was beaten work; unto the base thereof, and unto the candlestick, beaten work of gold; And this was the work of the

And the LORD spoke unto Moses,

children of Israel, and cleanse them. Take the Levites from among the

- שבסן וכן שלשם המערביים ראשי הפחילוח למול האמלעי ולמה כדי שלא יאמרו לאורה הוא לריך (חנחומא בהעלתך ה): בקנים אלה בגוף של מנורה: - יאירו שבעה הגרוח. ששה שעל ששה קקנים שלשה המורחיים פונים למול האמלעי הפחילות (ספרי נע) מכאן שמעלה הימה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומעיב: אל מול פני המנורה. אל מול גר האמלעי שאינו על שם שהלהב עולה כמוב בהדלקמן לשון עליה שלריך להדליק עד שמהה שלהבמ עולה מהליה (שבת כה, ה) ועוד דרשו רבומינו סיס עמסס בחנוכס לא סוא ולא שבעו אמר לו סקב"ס חייך שלך גדולס משלסס שאחס מדליק ומעיב אח סנכוח: בהעלחך. (2) בהעלחך. למס נסמכס פרשם המנורה לפרשם הנצימים. לפי שכשראה אהרן הנוכם הנצימים מלשה אז דעםו כשלה
- (6) קח את הלוים. קמס נדנריס משריכס שמוכו לסיומ שמשיס למקוס (מדרש מגדס): המנורה. מי שעשלה ומדרש לגדה (מנחומה בהעלמך ג) על ידי הקצ"ה נעשיה מהליה: הראה וגרי. כמבנים אשר סראסו בסר כמו שנאמר (שמוח כס, מ) וראס ועשס בתבניחס וגו' (קפרי שס): בן עשה אח מעשה דק שבה הכל מקשה ודרך עד לשמש בלשון זה כמו (שופטים טו, ה) מגדיש ועד קמה ועד כרה זימ: 👚 בטראה אשר עד ירכה עד פרחה. כלומר גופס של מנוכס כולס וכל סמלוי גס: עד ירכה. שסום מצר גדול: עד פרחה. שסום . איבריס על ידי מבור: - עד ירכה עד פרחה. ירכס סיא סצידס צעל סרגליס מלול כדרך מנורות כמף צלפני סצריס: דא לדא נקשן (דניאל ה, ו) עשה של ככר זהב היחה ומקיש בקורנם וחותך בכשיל לפשע איבריה כחקונן ולא נעשים איברים (+) וזה מעשה המגורה. שסרמסו סקצ"ס במלבע לפי שנמקשס בס לכך נממר זוס (שס ממ): מקשה. במדי"ן בלע"ו לצון (E) ויעש כן אחרן. להגיד שנחו של אהרן שלא שינה (מפרי נהעלמך מ):

בּגְּבִיהָם וְהִשָּׂהָרוּ: ترمَر مَح حُد خُمُالِٰ لَا لَحَدُوٰ ל עַלְיהָם מֵי חַשְּאָת וְהָעֶבֶּירוּ וְלְהַ־תַּצְּשֶׂה לְהָם לְמְהַרְׁם תַּצִּה

בּן־בָּקר הַמָּח לְחַשְּאת: סְלֶת בְּלוּלֶת בַשְּׁמֶן וּפַּר־שֵׁנֵי סוּלְמָא דָפּילָא בִּמְשַׁח וְתּוֹר نْݣُكُالِدِ قَلْ قُلْ خُلِّد بَمْنْتَابِدِ نْنَفْدُنا لِيدِ خَلْ لِيدِرْ نَمْنْتَاتُنْك

בַּנָינְ וֹמִּבְאָבִיּ מוִמֹּג וֹנְלַנִגַלְמְ אֶנוַבַּלַקְ הֹנֹגַנוּ וֹמִּנֹא וֹנִיכְּנִישִׁ זִּנִ כָּלְ כִּנְשִּׁנַא النظر في لنظر في الأجابة المعرفة في في النظرة الله المعرفة الم

هز_آخان□: لْمُمُّكُة ۚ كُدِّد ـ نَهْلُ يَكْرُ كُلا ـ نُدَيْكُم الْمُمُكِّلِ فَدْرَ نَهْدُ يَجْرُ بُن يُتَدِيدِا ישכפל וְהְקְרַבְתְּ אָת־הַלְוּיֶם לְפְּנֵי יְהֹוְהָה יִהְקְרֵיב יָת לֵינְאֵי קֵּדָם יִיָּ

וְהְיֹי לְעָּבְר אָת־עָבֹרָת יְהֹוֶה: לְפַּׁנֵּוֹ יִבְּיְנֵע מֵאֵט בַּנֵוֹ יִמְּבָאֵלְ צֵבֶׁבֶם זִּיָּ מִוּ בָּנִי יִמְּבָאֵלְ וִיבִוּן

חַשְּׁאָת וְאֶתְ הַאָּתָר עֹלְהֹ לֵיְהוֹוֶה חַשְּׁמִא וְנִת חַרְ עַּלְהָא בָּוָם יִי י רַאָּמִ הַפְּּרִים וַנְּעֲמֵׁר אָת הָאָלָר لْسَجُرْدُم نَصْطُولًا هُمْ يُتَدَبُّهِ هُمْ لَجُرْلُهُ، نَصْطُولًا ثُمَّ يُتَدَبِّلًا هُمْ

קנופָר לַיהוָה: عَلَالًا لَكِفَرْا خُثْلًا لَلْآفَتُ عِنْهِ וֹבֹהֹמֹבׁעֹ אָנַבַבֹּלְנִיָּם

> לבוּמִיהוֹן וֹיִדְכוּוֹ: מכן כבל בשורהון ויהוריון מוֹא בְּטַמּטֹא וֹוֹהַבַּבוּוּ מַסַפּב جُلِحِبِيْدِيدِيا ΆĿι

שׁלֵין בַּר מַנְבוּ מַסַּב לְעַמָּטָא:

下口: (學广然人:

הק בולאו:

לְמִפְּׁלָם וֹטִ פּוּלְטִוֹא בַּוּוֹ: וְבִוּנִלְ אַבְּרֵן אָטַ בַּלְוָנֶם טַּוּנַפָּבְ וּיִרִים אַבַּרוֹ יָהַ לַּיָנָאָי אַרָטָא

خُرَقُلُهُ مَمْ كِيلَهُنَ ביש מוֹרַיָּא וַעָּבֵיד יָת חַד

אַבלא בוב וו: ילבם לתני. ינינים זנינון וטלום זנו לוואי קדם אַהַרוֹ

> clothes, and cleanse themselves. their flesh, and let them wash their them cause a razor to pass over all of purification upon them, and let to cleanse them: sprinkle the water And thus shalt thou do unto them,

sin-offering. young bullock shalt thou take for a mingled with oil, and another and its meal-offering, fine flour Then let them take a young bullock,

Israel. To neatild of the children of thou shalt assemble the whole before the tent of meeting; and And thou shalt present the Levites

the Levites. of Israel shall lay their hands upon before the LORD; and the children And thou shalt present the Levites

Говр. may be to do the service of the from the children of Israel, that they before the LORD for a wave-offering And Aaron shall offer the Levites

for the Levites. unto the Lord, to make atonement and the other for a burnt-offering, offer thou the one for a sin-offering, upon the heads of the bullocks; and And the Levites shall lay their hands

71

unto the Lord. and offer them for a wave-offering before Aaron, and before his sons, And thou shalt set the Levites

- פר העולה: לדבריו במורת כסנים (ויקרא מובס פ"ג ד) ואומר אני שסוראת שעס סימס ששעיר סיס לסם לסביא למעאת עבודת אלילים עם מס מלמוד לומר שני לומר לך מס עולם לא נאכלה אף העאה לא נאכלה (עד כאן דברי רבי מאיר) (הוריות ה, ב) ובזו יש סמך (8) ולקחו פר בן בקר. וסוא עולה כמו שנאמר ועשה את האחד עולה והוא קרבן לבור בעבודת אלילים: ופר שני. לפי שנחנו כפרה על הצכורוח שעצדו עצודה אלילים והיא קרויה וצחי מחים והמלורע קרוי מח הוקיקם חגלחת כמלורעים: (ק) הזה עליהם מי הטאה. של אפר ספרס מפני ממאי ממיס שבסס: והעבירו הער. מלאמי בדברי כבי משס סדרשן
- (מזרם לגדק): (9) והקהלה אח כל עדה. לפי שהלויס נמוניס קרנן כפרס מממיסס ינואו ויעמדו על קרניס ויממנו אמ ידיסס עליסס
- קרשים ביד משל בני מררי) הנרלות בבית קודש הקדשים והשלישית לבני מררי (מדרש לגדה): וגוי. השניה לבני גרשון לכך נאמר בם מנופה לה' שאף עליהם הימה עבודת הקודש יריעות וקרשים (לריך לומר וקרמים דאלו . נאמרו בפרשה זו הראשונה לבני קהם לכך נאמר בם והיו לעבוד אם עבודם ה'לפי שעבודם קדש הקדשים עליהם הארון והשלמן (11) והניף אהרן את הלוים הנופה. כדרך שמשס מנוכע מעון מנופס מי (ויקרמ יד, ז. מדרש מגדס). שלש מנופות

וֹמֶּבֹאֻצְׁלְ וֹבַיוּ כִּי בַּלְוֹיִם:

41181: نَّهُدُهُم نيديا مُهَفَّهُما گَلُمَا וֹטַפְּבוּיִה וֹעַ בֻוֹנָאָי מִינִּוְ בַּנִיּ

and the Levites shall be Mine. from among the children of Israel; Thus shalt thou separate the Levites

Þι

וְבִוֹפַׁטַּ אָטָם טִּוּנְפָּבי: אָנר צִּהֶל מוֹמֶד וְמְהַרָּהָ אָלָם וֹאַשְׁבִּי. בוֹן וֹלָאִי עַלְוּיָם לַהַּלָּגַ

אָבְבֶא: יהדבי יההון יהרים יההון ŀĊŪL خل تنقربا چينې

wave-offering. them, and offer them for a meeting; and thou shalt cleanse to do the service of the tent of And after that shall the Levites go in

حُطَانَ، بِلُه حُر: ثِيثات خَرْبِد جِرِ مَخَرِرَ نَهُدُةٍ نَهُدُةٍ مِ ⁶ בְּנֵי ִשְׁרָאֵלְ מַּחַתְ פִּטְרָע בָּלְ בׁ, נֹטְנִים נֹטְנִים בַמָּׁעִ לְ, מִשְּׁוֹב אָב, אַפּּבֹהֵא מַפּּבֹהֵוֹ אָנֵּוֹן

كَلُول: מבוני ושְּׁבַאָּב אַבוּיבִית וֹהָהוֹוּ פֿעַע כָּלְגִא פּוּכְרָא פּוּלָא בורמי מגו בני ישראל הלף

unto Me. children of Israel, have I taken them womb, even the first-born of all the instead of all that openeth the from among the children of Israel; For they are wholly given unto Me

ַבְלַבַּמָּטִי אָנָם לֵי: حُدِ خديد خَيْدُا מֹאַבָוֹם לי בְּאָרָם וּבַבְּהַמְּהָר בְּיֹּוֹם הַכּתָי יִשְׂרָאֵל בַאַנְשָׁא וָבִבְעִירָא قَ، كُر، خُرٍ فَحَرِيلِ فَخُتَرَّ، نَشِلُهُمْ هُدَ، يَارَدْ، خُرْ قَادُنُهُ فَحُتَا،

נטבון פֿבֿמָנ: לאֹנהא בׁמֹאֹנוֹם אַלבוּהָוּנוּ בִּיוֹמָא דִקְשַׁלִית כָּל בּוּכָרָא

Myself. of Egypt I sanctified them for smote all the first-born in the land man and beast; on the day that I children of Israel are Mine, both For all the first-born among the

בּכוֹנְר בּבְנֵי וֹמֶּבְאָנִי ⁸¹ וֹאֵפֿע אָּעַבַּלְוֹנִם עַּעַע בָּלָ וֹפֿבִּיבִיע זִע כְּוֹאָ, עַלָּן בִּלָ

פּוּכֹבא פֹבׁנוּ וֹמִּבאָ:

children of Israel. of all the first-born among the And I have taken the Levites instead

نَّمُلُعُمْ ثِلْا خُلْمُن خُلْنَامُكُمْ מּלְ בֹּנוֹ, וֹמְבֹאֹלְ וֹלְאִ וֹבֹיְנִי בֹּבֹנוֹ, מּלְ בִּנוֹ, וֹמְבֹאֹלְ וֹלְאִ וֹבִוּ בִּבֹנוּ, نَشُلُعُمْ خُلِاثُمْ مَانِقِد نَزُدَقَد نَشُلُعُمْ خَمَشُواْ نَشُلُعُ نَزْدَقَلُهُ نْشُلْهُمْ كِيْقَيْدِ هُلَا يُقَرِينَ فَيْرًا نَشِدُهُمْ خُمُوْمِ لَا هَاذِلِنَا فَيْرَ خُمَنَالًا نَخْطُرُنَا مَاسَلِي خُلْلًا خُمَنَانًا نَخْطَرَنَا مُعْلِ خُلْلًا נְאֶשׁלְּנִי אֶשְ עַלְנִנְּם לָעַׁלָּנִם נִיעַבִּית יָת לְיִנְאֵּי יְעִיבִין

نْشِلْمُ خُرِيلِهُمْ: וֹמְבֹאָכ מוִנֹא בֹמלַנִד בֹּנִי

coming nigh unto the sanctuary.' through the children of Israel among the children of Israel, Israel, that there be no plague make atonement for the children of Israel in the tent of meeting, and to to do the service of the children of from among the children of Israel, are given to Aaron and to his sons And I have given the Levites—they

האו לְנִים בֹּנֹו וֹאָבֹאָל: צְנְּה יְהְנְה אָת־מִשֶּׁה לַלְוּיִם בֵּן־ و المرابع المر וּגְּמֹתְ מְאָבׁר וֹאַבַיבוֹ וֹכֹב_הַבַּע

:\$\display \display \displo לַכְוֹאָ, כֹּו הֹבֹרוּ לַעִּוּן בַּנֹי בְּכִל דְפַפֵּיד יִיְ יָתְ מִשֶּׁה בּׁנְאָשׁא צַבְּנִי וֹאָרָאֵלְ לְלְוֹנִאִּי מָמֵּע נֹאַבֿרָן וֹכָּל

the children of Israel unto them. Moses touching the Levites, so did unto all that the LORD commanded Israel, unto the Levites; according the congregation of the children of Thus did Moses, and Aaron, and all

(16) נחנים נחנים. נמוניס למשל נמוניס לשיר (שס): פשרת. פמיממ:

ומכשנו ושלם שם שלוים: (דו) בי לי בל בבוד. שלי סיו הזכורות בקו הדין שהגנתי עליהם בין בכורי מלרים ולקחתי אוחם לי עד שמעו דעגל

מורס וכך כאימי בב"ר (ויק"ר ב, ד): ולא יהיה בבני ישראל נגף. שלא יצערכו לגשת אל סקדש שאס יגשו יסיס נגף: (91) ואחגה וגרי. ס'פעמיס נאמר בני ישראל במקרא זה להידיע מבתן שנכפלו אוכרומיהן במקרא אחד כמנין ס' הומשי

הַגִּינִם אַנִינִן לַמַּנִינִם: קנופָה לפְּנֵי יְהְוְהָה וַיְכְפָּר צְּרָטְא בָּרָם יִיְ וְכַפּר עַלִּיהוֹן בּגְבִילֶם נַלֶּנֶך אַבְּלְן אַנֶם לְבִּישִׁיהוֹן נַאֲבִים צַּבַּרוֹ יְמְהוֹן נייקקטאָני עלוים ווכבסי ואדביאי

אַבְוּרוֹ לְדַכּוֹאֵיהוֹן: 5181 للآلالا

atonement for them to cleanse before the LORD; and Aaron made Aaron offered them for a sacred gift and they washed their clothes; and And the Levites purified themselves,

ជំណុំ ជុំប៉ុចៈ (០) יְהְנְיִׁ אֶת־מֹשֶׁה עַלְיהַלְיִּם בֵּן דְּפַתְּר יָיִ נְתִּ מִשֶּׁה עַל לֵינְאֵי בּן עֲבָרי לְהוֹן: בּן עֲבָרי לְהוֹן: عَلَالًا إِذَ فِرْدُ فِيْضُدُ عِنْدًا عَبَا عَيْدًا اِخْدَاتُ فِيْنَا فِيْدًا אָנוַ הַּלְנִוֹנִיםְ בַּאָּנִילְ מִנְמְּב לְפַּנִי, יִנִ פּוּלְטַנְּבוּוֹ בַּמַּמְבַּוֹ יַמְנִאַ لْهَلَادِ، حَالَ ظِهْدُ لَاخْرَنِٰكَ خَمْرَكِ يَجْلَدُ قَا مُعْذِدُ خَرَبُهُ، خَمْوَجُلِ

Levites, so did they unto them. commanded Moses concerning the his sons; as the LORD had meeting before Aaron, and before do their service in the tent of And after that went the Levites in to

ق ניְדַבֶּר יְהְנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

אָנו אָאָר לַלְוּיָם מִפּּוֹ חַמָּה בַּא בּלְלָוֹאָר מִבּּר מַּטְּרִין

לַצְּבָא צַּבְא בַּעֲבֹרֵת אָהֶל לְחַיְּיִלְא הֵילָא בִּפּוּלְחַן מַשְּׁבּּן מוֹעֲד: יְמְנְא:

of the tent of meeting; in to perform the service in the work years old and upward they shall go the Levites: from twenty and five This is that which pertaineth unto

בְּעָבְרָבְרָ וְלָאָ וֹהְּבָּר מְּוָר: י ימבן שמה הוב להוב מגבא ימבר שלהו הנו ישוב משוץ

פּילְטַנְא וְלָא יִפְּלַח עוֹד:

work, and shall serve no more; shall return from the service of the and from the age of fifty years they

יְעְבֶּרְ בְּבְה תַּעְּשָׂה לֹלְוֹהָם לֵץ, مَ לְשְׁמָר מִשְּׁמֶבֶת וַמְּבַבֶּר לַאִּ יִנְּיִנְא לְמִשֶּר מִשְּׁבָא יפּוּלְחָנָא וְמִּבְע אָנג־אֶּטְׁוּנ בְּאָבֵל מוֹמֵד וִישִּׁמֵּישׁ עִם אַחוֹהִי בְּמַשְּׁכּן

خُجْرَنْ؉، خُمَّمُٰدُنُكِيا: יפְלַח בְּדֵין תַּעֲבָּיִר

their charges.' thou do unto the Levites touching no manner of service. Thus shalt keep the charge, but they shall do brethren in the tent of meeting, to but shall minister with their

ಕೆದ್ದಿದೆ.(ಡ)

were come out of the land of Egypt, month of the second year after they the wilderness of Sinai, in the first And the LORD spoke unto Moses in

הָראשׁוֹן לַאַמְר:

בְּיַרְחָא קַרְמָאָה לְמִימָר: לאַאִּיִם מֹאַבוֹן מֹאַבוֹם פֿוֹנִבְהָה לַמִּפַּפֿעוּן מִאַּבֹהֹא בּמֹצִּבוִם אַל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיִ עִּם מֹשֶׁה בְּמַדְבְּרָא

(26) לשמר משמרת. למנות קביב לאכל ולסקיס ולסוריד בשעת המקעות:

מכאן למלמיד שלא כאס קימן יפס במשנמו בממש שניס ששוב אינו כואס (מולין שס):

(בב) באשר צוה הי וגרי בן עשו. לסגיר שנת סעושין וסנעשה נסס שמחד מהן למ עכב: (02) ויעש משה ואהרן וכל עדה וגר. משק קעמירן ומקרן קניפס וישרמל ממנו ממ ידיקס:

eda 10 elet:

לחיו עם לחוסי כתרגומו:

XI

٤٦

them.

17

1t

(פסחים ו, ב) ולמה לא פחח בזו מפני שהוא גנוחן של ישראל (ספרי סד) שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו אלא (I) בחדש הראשון. פרשה שבראש הספר (לעיל א, א) לא נאמרה עד אייר למדה שאין פדר מוקדה ומאוחר בחורה

(25) ולא ישבוד עוד. עפודת משל בכתף לבל חור הול לנעילת שערים ולשיר ולמעון עגלות (ספרי סג) ווכו ושרם לת

ובמקום אחר אומר (במדבר ד, ג) מבן שלשים שנה הא כילד מבן כ"ה בא ללמוד הלכוח עבודה ולומד חמש שנים ובן ל' עובד (24) זאח אשר ללוים. שניס פוסליס נהס ואין המומין פוסליס נהס (ספרי סב. חולין כד, א): מבן חמש ועשרים.

- ECILYTI: تَ لْزَمُّهُ، كُرِّدٍ نَهُدُهُمْ هُلِ لِأَقْوَلِ لَرَمُخُدِياً خُرْدَ نَهُدُهُمْ ثِلَ فَوْلُهُ
- מהשפטו שלה אטו: עניע פֿגן עמובנים שּמֹמוּ אַנוּ
- र्ष्युप प्ट्रेंट्र
- האו ללו ואָבאַן: אַשֶּׁר צְּנְה יְהוֹה אָת־מִשָּׁה בַּוֹ בֹתְּבֹנִם בֹמִבְבַּנִׁ סִנְנִי בְּבֶּבְ י בְּאַרְבְּעָה עָשָׁר יָוֹם לַהָּדֶשׁ בֵּין בַּאַרְבְּעָה עַשְׂרָא יוֹמָא לִיַרְחָא %⊓_T<u>E</u>QT
- בֿבובא: خفتر مش لخفتر يحتبا خنبه הַפַּסָח בַּיִּוֹם תַהָוּא וַיִּקְרְבֵיוּ לְמַעֲּבִר פּסְחָא בְּיִוֹמָא תַהוּא 9 לְנְבָּׁהְ אֹבְם וֹלְאָבְנֹכֹלְנִ לְהֹהְמֵטַב לָהִמָּנִ נּפָּהָא בַּאִּנָהָא וֹלָא וֹכִילָנִ וּנִבוֹ, אַּלְּאָנִם אַאָּב בֹנִי מִמֹאַנַם וַבַּוּנִי מּבְבַנֹאַ בַּבַּנוִ מַסְאָבוּן
- نظ۪لۃے: נֹלּבָה לְבֹלְעָׁוּ עַלֹּבְיִּר אָטַ בַּאַּנָּהָא לְמָא נִטְמָנָה בַּבוּרָ ے אָלְטַׁנִנּ מְּמֵאִנִם לְנִיפֹּמָ אִבְעַם לְמָּע אַנְטִּוֹא מִסְאָבִּנוֹ לַמְמֵנ נִפַּמָא ַנַּאָלְּיְרֵנְ הַאָּלְּאָנִם הַהַּמָּהוֹ אֵלְ_{יִ}וֹ נַאֲמָרֵנִ װּבְרַיָּאַ הָאָנּוּן לֵיה

- : ننایا: בְּאַבְבְּעִת מְּמָבְא וְנָמָא בִּנְבַעָא
- לְמַמְּבַר פַּסְׁחַאִּ: וֹנִבַבַּר מְמֵּנֵע אָבְבַבֹּנֹ, וֹמְבֹאֵבְ נַמַבְּנַ, מְמָּע מִם בֹּנֹ, וֹמְנַאֵבְ
- ככל הפקוד ון ות משה בן čil mámix táltíx loit בּבאמון וֹמַבֹּבוּ יִנוּ פֹּסִנוֹא
- אַבַרן בִּיומָא הַהוּא: ילביבו לבם ממנ ילבם

בּוֹמִנֹיה בִּנוֹ בִנוֹ וֹמֻבְאֶב:

Aaron on that day. came before Moses and before the passover on that day; and they man, so that they could not keep

were unclean by the dead body of a

But there were certain men, who

among the children of Israel?' nosses beanioqqs sii ni axoL edi season back, so as not to bring the offering man; wherefore are we to be kept are unclean by the dead body of a And those men said unto him: We

- (s) במועדו. אף בשבת במועדו אף במומאה (שם):
- קרבו. שמון לגופו. מלה וביעור המן): אחר כגון שבעם ימיס למלס ולביעור חמן. (מ"א מלוח שבגופו. שה המיס וכר בן שנה. שעל גופו. ללי אש ראשו על כרעיו ועל (3) ככל חקחיו. אלו מנות שבגופו שה ממים זכר בן שנה (פסחים לה, א): וככל משפטיו. אלו מנות שעל גופו ממקום
- מועדים מקיני אמר להם וחור והוהירם בשעת מעשה (קפרי קו): (+) וידבר משה וגר. מס מלמוד לומר וסלא כבר נאמר (ויקרא כג, מד) וידבר משס את מועדי ס' אלא כששמע פרשת
- יודע אסרן מנין לו (ספרי סח): (6) - לפני משה ולפני אהרן. כששניסס יושנין בנים סמדרש באו ושאליס ולא ימכן לומר זס אחר זס שאס משס לא סיס
- אלא שוכו אלו שמאמר על ידיקן שמגלגלין וכומ על ידי וכאי (פפרי שם): שכל זמן שסים רולס סיס מדבר עם סשכינס (סנסדרין פ"ק) וראויס סימס פרשס זו לסאמר על ידי משס כשאר כל סמורס כולס (מ"ה למסורים כן גירמה רה"ס) התר להם עתדו והשמעה כהלמיד התובעה לשמוע תפי רבו. השרי ילוד השה שכך תובעה (ד) למה גגרע. אמר לסס אין קדשים קרבים במימאה אמרי לי יזרק הדם עלינו בכהנים מהירים ויאכל הבשר לממאים

- passover in its appointed season. Let the children of Israel keep the
- keep it.' all the ordinances thereof, shall ye the statutes of it, and according to appointed season; according to all at dusk, ye shall keep it in its In the fourteenth day of this month,
- of Israel, that they should keep the And Moses spoke unto the children

And they kept the passover in the

so did the children of Israel. that the LORD commanded Moses, wilderness of Sinai; according to all of the month, at dusk, in the first month, on the fourteenth day

ਪੈਂਟੈ□: (ਓ) ℅ζԸ□ dÿī

!! מל דיקכון: באמתה תא באטפער מו שבם עַמְרָוּ וַאֲמַר לְחוֹן מֹשֶׁה אוֹרִיכוּ עַר

command concerning you.' that I may hear what the LORD will And Moses said unto them: 'Stay ye,

ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:

ימַבֶּיל יְיָ עִם מִמָּר לְמִימַר:

לְּדְרַתִּיכֶּם וְעָּשָׁה פָּסַה לַיהְוָה: xī çţţr ŗnţr çţa xi $^{
m or}$ නු්ම නු්ම දැ": Γ ු්ට Γ මුවන Γ ද්දීමුම لتقد څرختر نښلېر څهېد

لْنَمْحُنِدِ فَضَلَعُ كَلُم لِنَّ: בטיקא לכון או לדביכון לְמְמֵׁי נַפְּמָא בַאָּנְמָא אוַ בַאוַבַע לבר לבר אבי לבי done מבנג מם בנו ומבאב במומר

journey afar off, yet he shall keep the saving: If any man of you or of your

מֹגַּנְע וּמִבְנִים יַאָּכַבְעוּ: اثبط قدا يتملكنا تمُمَّد بين محــ בַּוֹרֶשׁ הַשָּׁנִי בְּאַרְבְּעָה עַשָּׂר

بتريزوز

ಡಿಗ-ಪ್ರದೇ

מַל פַּמִיר יִמְרָרִין יִיכִלְנֵּיה: וומא בון שמשיא נעקדון ימיה בּוֹבוֹא שׁנֹוֹלֹא בֹאַבבֹּהַנו הֹהֹבֹא

וֹמֹּגֹם לַאָּ וְמִּבֹּרוּרַבוֹוְ כַּבֹּלַ וֹנִוֹבֹמָא לָאִ וֹטַבּׁרוּוֹ בַּוּשׁ כַּבֹלַ לא וֹמִאַבוּוּ מִנִּישׁ מַּר בַּפַּבְאַ

לַנְירַת פַּסְׁחָא יַעְּבָּרוּן יָהֵיה: morning, nor break a bone thereof; they shall leave none of it unto the

the passover, that soul shall be cut on a journey, and forbeareth to keep But the man that is clean, and is not passover they shall keep it.

according to all the statute of the

unleavened bread and bitter herbs;

fourteenth day at dusk they shall

reason of a dead body, or be in a

generations shall be unclean by

'Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

keep it; they shall eat it with

in the second month on the

passover unto the LORD;

בְּטָׁהַרוּ חָסְאָנ יִשְּׁאַ הָאָנִשׁ הַרְהָנִאַ: בָּיו קְרְבָּן יְהֹנָה לָאִ הִקְרִיבֹ الزخلات تروق تاتانه ظرورت פּ לאַ הְיָה וְחָדַל לַעֲשָׂוֹת הַפֶּּסָח بتهرس يخود ألبع مبائد بجهرا

חַפַּסְם זַעָּשָׁי אָטָוּ:

₹₩_₹₩\$_\

בוונא: בְּוֹמְנֵיה חוֹבֵיה יָקבֵּיל מּיבְרָא אָבׁוּ לוּוֹבְלֹא בּוּוֹ לָא לַבוּרַ נישְׁהַצְּיִ אָלָשְׁאַ עַרוּאַ מָעַּמָּיִר עוני ווטמנע מקמעבר פּסָחָא וֹנוּבְרָא בַּרוּא בַּכֵּי וּבָאוֹרַח לָא

man shall bear his sin. LORD in its appointed season, that brought not the offering of the off from his people; because he

וְלַצֵּׁר וּלְאָוֹרַט בַאָּבֹל: (ס) جِل بِهِشِہ חِهِہ عِمِم بِہِرِہ לِچْם 👫 לִיהוְה בְּהָאָת הַפָּסָה וּבְמִשְׁפְּטִי וְבְי־יְגֹוּר אִהְבֶם גַּר וְעָשֶׁה פַּסַחֹ

וּלְנֹגִּוּבֿוֹא בַאַבוֹא: לומא עד יהי לכון ולגיוניא פּסְקא וּכְּדַקוֹי לִיה בַּן יַעֲבָיר נוּגְבּיד פּסְקא קּרָם יִי כּגִּיוֹרַת

for him that is born in the land.' statute, both for the stranger, and so shall he do; ye shall have one according to the ordinance thereof, to the statute of the passover, and passover unto the LORD: according among you, and will keep the And if a stranger shall sojourn

ىتىمۇدا خىلىدىيم مىلخىد: نڇڻڙح ردره، حَوْد يَامِدُا هُن لَهُمُ لَا هُمُ لَا خُهُنَاكُم אָת־הַמִּשְׁכַּן

צַבְּבַבָּא: מַהְבָּוֹא בְּנוֹנוּ אִישְּׁנִא מַר בְּסְבַוּנִישְׁא וּבְּבַמְאָא בִוֹג מַצ מולא גע מַהַּכּוֹא לַמַהָּכּוֹא ילומא באטפם מַמָּכוֹא בַפּא

appearance of fire, until morning. upon the tabernacle as it were the testimony; and at even there was tabernacle, even the tent of the was reared up the cloud covered the And on the day that the tabernacle

S١

 ϵ_{I}

71

п

Οī

8

:Saring:

- . שפרי שט). פשח שני מלה וחמץ עמו בבים וחין שם יום עוב וחין חישור חמץ חלה עמו בחרילחו (פשחים לה, ה): (סו) או בדרך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרחוקם ודאי אלא שסיס חוץ לאמקופת סעורס כל ומן שחימס (פמחיס לג, צ.
- יגור המכס גר ובה עת לעשות פסח עס הביריו כחקה וכמשפע יעשה (פסחים לג. ספרי עה): (14) וכי יגור אחכם גר ועשה פסה. יכול כל המפגייל יעצה פפח מיד מלמוד לומל מקס אחז וגוי אלה כך משמעו וכי

6t

ימָרְאָרַ־אָשׁ לְיִלְרָ:

מֶּם וֹשׁנוֹ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאֵן: يخظون هُمُد يَمُخُلِمُو يَعْمُرُا يَمُدُهُم يَحَمُونَا لِيمُدَر يَعْنَا لِيمُدَر يَعْنَا ر، لَمْثَالَا، جَا نَصْمُهُ خُدًّا، نَشِلْهُمْ مَشْخُدُهُ بَحْمَا خَا دُمْمُا خُدًا خُدُمًا خُدُمًا خُدًا الرَّفِّ، يَامُرُانَ يَامُزُا يَامُرُ بَكُنَاكُ الرَّفَاتِ هُومَوْمُونَ يُبِيْهُ يَامِوْرًا

نِهُجُا سُمُثِّا مَدِ ـ لَاهِمُخُا نَتُلْنَ: لْمَحْ فِي نُكِيُّكِ يَكُنُهُ خُحْ لِيِّن كُيْهُد מגשני יסמי בני ישיהאל

אָת־מִשְׁמֶבֶת יְהַנֶּה וְלָא יִפְּעוּ: וֹמִוֹם בַבַּוֹם וֹמִמְנַנִוּ בִּדִּי_וֹמִּבַאָּב יִבְהַאָּבַיִּרְ הָבְּנִלְ مَح_تَظِمُكُا

יַחְנִי וְעַלְ־פָּי יְהֹוָה יַסְעִי: מَوْقُد مَر ـ بَافِيمُ قُلْ مَر ـ قَد نُكِلُر مَر مَمْقُثُم مَر مُنظِئِمٌ يَدنُ וֹנֵהְ אַהָּב וֹבְיֹנִב בַּלֹלוֹ וֹמָנִם

ה מַר־בַּבֶּר וְנַעְּלֶיה הַעְּעָה בַּבָּבֶר עַר צַּבְּרָא וּמִסְחַלַּם הָּנִוֹא בּבָּבֶר עַר צַבְּרָא וּמִסְחַלַּם הָּנִוֹא וֹנֵהְ אַהְרַנִינְיִי עִמְּנָן מִמְּנֶר וֹאִית דְּחָנִי

بثظئا لظمد:

וֹבווו אֹוְהֵּלֹא בֹּלִילִוֹא:

הְּנִּלְאַ שַּׁמֵּן מֻבוּ בִּנָי וֹמֶבְאָבִי

מַמְבְּנָא מְּבַו: כֿל יוָטִין הַאָּבוּ עַנְּנָאַ עַלַ וֹמְבֹאָכ וֹמֹכ מִוּמִבֹא בּוּוֹ מְבוֹ מֹלְ מִוּמִבֹא בַּוּנִ לֹמֹלָוּ בֹּנִי

لْجُمْ تُصْخِيلَ: וּמְּבֹאָב וֹט מֹמֹבַט מִוּמִבֹא בַּוֹיִ סַּנִיאָין וְיִשְׁרוּן בְּנֵי ילאולכוט מֿללא מֹל מֹמָבַלֹא

מְבוֹ וֹמֹלַ מִימִבֹּא בַּיִּגֹּ לֹמֹלַוּ: וֹאִנִי בְּבִוֹנִ הְּלֵּלָא נִמָּנוֹ בַּמְלֵנוֹ

ומסשבט הווא וומבון: וֹנְסְׁמֵּנְ אֵנְ יְנְמֶּׁם נְלְנְלְּעַ נְנְמֵּלְעַ בַּבּּבָּבָא נִנְמָלְנִ אֵנְ יִימָם נִלְיִלְנִ הֿללא מֹבַעהא

> and the appearance of fire by night. So it was alway: the cloud covered it,

> encamped. abode, there the children of Israel and in the place where the cloud that the children of Israel journeyed; up from over the Tent, then after And whenever the cloud was taken

remained encamped. abode upon the tabernacle they they encamped: as long as the cloud at the commandment of the LORD the children of Israel journeyed, and At the commandment of the LORD

the LORD, and journeyed not. children of Israel kept the charge of the tabernacle many days, then the And when the cloud tarried upon

the Lord they journeyed. according to the commandment of they remained encamped, and to the commandment of the LORD days upon the tabernacle; according And sometimes the cloud was a few

journeyed. when the cloud was taken up, they continued by day and by night, morning, they journeyed; or if it the cloud was taken up in the evening until morning; and when And sometimes the cloud was from

כל לשון הפרשה: (15) המשכן לאהל העהות. המשכן העשיי להיות אהל ללוחות העדות: יהיה על המשכן. כמו קוף על המשכן יכן

שלה למוח ועלייה כמו (מלכים-ה יה, מד) והנה עב קענה ככף היש עולה מים: (TI) העלות העגן. כמרגומו אממלקומ וכן ונעלה הענן ולא ימכן לכמוב ולפי עלוח הענן ועלה הענן שאין זה לצון סלוק

נפרש עד שמשה אומר (להלן י, לו) שובה ה' רבנות אלפי ישראל הוי אומר על פי ה' וביד משה (מלאכת המשכן פי"ד): (פד): ועל פי הי יחנו. כיון שסיו ישראל מוניס עמוד סעון מממר ועולס ונמשך על גבי בני יסודס כמין מוכס ולא סיס יסודה כמין קורה מקעו והריעו ומקעו ולא היה מהלך עד שמשה אומר (להלן י, לה) קומה ה'ונסע דגל ממנה יסודה זו בספרי (18) על פי הי יסעו. שנינו במלחכת המשכן (פי"ג) כיון שהיו ישרחל נוסעים היה עמוד הענן מחקפל ונמשך על גבי בני

(02) ויש. כלומר ופעמיס: ימים מספר. ימיס מועמיס:

וֹלָאִ וֹפֹֿמוּ וּבְּבְבֹּגֹלְעַוֹּ וֹפֿמוּ: خِمُجَا مُخِيد تِلَاثِ كُتِّد نَمُلِيُّ حَ בּ בִּרַאִּרְיף הָעְּנָן مَح_تَظِمُحُا メドーゴデジ

بجهم فح خابت بي بي المحراء הְבֹּו בֹנֵי וֹהְבֹאָן וֹלָא וֹסֹלָוּן מֿכן תֿמָבֹלֹא לַמָמָבוֹ, מַּלְוָנִי, מבו במבו באורכות הווא או קבין יומין או יַרְקא אוֹ

journeyed. not; but when it was taken up, they remained encamped, and journeyed thereon, the children of Israel tarried upon the tabernacle, abiding month, or a year, that the cloud Whether it were two days, or a

עַל־פָּי יְהֹוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: (פ) יַּסְעִּי אָת־מִשְׁמֶבֶת יְהֹוָה שְׁמָרִיּ عِذَ جِن بِتَلِنَ نِهِذَ بِعِزَ جِن بِتَلِير

בּייָ בִּידָא דְּמִטֶּה: מומבא בוו למבון גע מומבא מומבא בון נמלון זה מפרת הג מומבא בול הבו והג

ם ניַדְבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יָיָ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

पृष्टिप्तर । לְמִלְּבָׁא בַּמְבַּב יִלְמַסָּת אָעַרַ ै यद्यंत वर्ष्य्यंत श्रंत्रव १५५१ देनि הְּמִּנְע לַּנְּ מִּשׁׁי, וַזְּאוֹאַבְע כָּסֶב הַבֵּיג לַנִּ שַּבְּשׁוֹ וַבַּוּאָבַוֹ

ילְאַמֹּלְא נֹט תַּמִּבוֹנֹטִא: انكأذا كك كمتلمة خنمفة בכסו לניד העברי יהדוו

- הַמַּלְה אָל־פָּתַה אָהָל מוֹמַד: ث لَنْظُمُ خُتِلًا لَٰئِيمَٰكُ هُجُ لَٰ خُحِـ

7算数: בֿב בֿנְהַשֹּׁא בַעַרַת תַּהָבּן ליקקון בהון ויוף שנון לומף

للأشبغات لهشا هَذِقا نَشِلَهُم: י נאם באווע יהקעני וניערי אליף

לְנֹטַבְ בַבְּבְבָּנֹא בַיִּמֶּג אַלְפָּנֹא נאם בּטֹבא ושׁלמנו וווֹבּמנון

다니라고 건노하다: י יקקַשְׁהָם הְרוּצְה וְנְסְעוֹ הַלְּמִים הַיּ

מֹמֹבׁוֹטֹא בַּמֹבׁוֹן לַבִּימֹא: النكظميا ַב<u>ְ</u>בְּבְּהָא

バロロン

はないごはな

۲۵۵۱

الكظمال ٢٣٢ كأذأتاك

shall blow an alarm for their the south side shall set forward; they second time, the camps that lie on And when ye blow an alarm the

journeys.

forward.

Χ

٤7

take their journey.

themselves unto thee.

camps that lie on the east side shall

And when ye blow an alarm, the

thousands of Israel, shall gather

And if they blow but with one, then

gather themselves unto thee at the them, all the congregation shall

And when they shall blow with

and for causing the camps to set

for the calling of the congregation,

them; and they shall be unto thee

Make thee two trumpets of silver;

And the LORD spoke unto Moses, the LORD by the hand of Moses.

the LORD, at the commandment of

journeyed; they kept the charge of

commandment of the Lord they

At the commandment of the LORD

they encamped, and at the

of beaten work shalt thou make

the princes, the heads of the

door of the tent of meeting.

نظمر خمومرياء: הַמַּהַנִים הַיּמָנָה הְרוּצֶה יהקקעה הרועה שנית ונסעו

(22) או ימים. שנה כמו (ויקרה כה, כמ) ימים ההיה גהולמו:

- (פפרי ענ): סיו נוסעים על פי הקצ"ה ועל פי משה ועל פי מלולרות (מלאכת המשכן פי"ג): מקשה. מהעשת העשה בהקשת הקורנם מקראס על ידי מלולרומ: ורלמסע אח המחנוח. בשעת פלוק מפעות ממקעו בסס לפימן נמלאת אתס אומר על פי שלשס עושס ומשממש בהם ולא אחר) (שם): - למקרא העדה. כשמרלה לדבר עם השנהדרין ושאר העם ומקראה לאפוף אליך (s) עשה לך. (שיסיו מוקעין לפניך כמלך (דברים לג, ס) ויסי בישורון מלך): עשה לך. משלך: עשה לך. (המס
- (3) וחקעו בהן. נשמיק והוא מימן למקרא העדה שנאמר ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד:

ځ**ې**مځټريږل:

アトバロメ

اننظما

- ומווכם שום סוח בח בחפרי (עג): (4) ואם באחח יחקעו. סוא סימן למקרא הנשיאים שנאמר ונועדו אליך הנשיאים ואף הן יעידתן אל פתח אהל מועד
- (4): (3) וחקעחם חרועה. מימן מפע סממנים מקיעס מרועס ומקיעס לך סיל נדלב בפפרי (20) מן סמקלמום סימריס (ר"ס

τS

יבֹעַלִעִיל, אָעַרַעַפְּעַלָּלְ מַעַלְמֵּלֵּהְ יבֹעַלְנָהְ זְּעַ לַעַבְּלָאְ מַעַלְמֵּהְוּ

וֹלְאָ שַׁבוֹנִהוּ: וֹלְאַ שְׁוֹבַּבוּוֹ:

מולם לדרמיקם: قَلَاجُجُدُنِهِ لَكِنْدِ كُرُدُهِ كُلُكُونَ فَلَعْبِجُدُنُهُ لِنَايِا كُرِياً كُولًا كُولًا كُنُونَ יבול אַבוֹען בַּבְּנַינִים יַנְיבְּלָתְ יבָנוֹ אַבַען בַּבַּנָנִים יַנְיבָּלָתְ יבָנוֹ אַבַען בַּבַּנָנִים

וְנִוֹכַנִמִם כַּנִוֹקְגֹּנִע וֹנִוֹכַנִמִם 6 \$\frac{1}{6} \frac{1}{6} \fr ĽĸĽL וֹבְיִי מִלְטַמְּי בְּאַרְצְבֶּם וַאָּרֵי מִינְלָאוֹ לְאָנָטִא מִרְבָּא

מָאַנְבֵיכֶם: خفتر نبائب گخرينچه نييههٔ فاه

יְהְוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פּ) خنخدبا خفتر بخيدجه لخند בּטַגֹּגע הַג הַגַּטִיכָּם וֹהֹג ספרד ואמכנו חַדְשַׁכֶם) וּהְקַקְעָהָ בַּחֲצִיצְרָהָא עַל עַלְוָהָכוּן וְעַלַ יליום שמחקבם ולמוצביכם

ממל משְבוּן הַמּהַרוּ: בּׁמֹמִבֹּנִם בּעַבְמָת נֹגַּלַעַ בַּמֹלָנ رزت جَهَٰزِت رَهَٰزِت جَرَٰتُه رَهَٰزِ

בְּמִלְבַר פַּאַבֶּן: ממובבר סיני נישקן آنَّ مُمَّا كُتَّالِ نَهْدُ هُذِي كُمَّ مُمَّاتًا فَيُعَادِدُ خُدِّدُ نَهُدُ هُمْ كُمَّ مُكَانِياً

הלם לגביכון:

تنهٰزېږديا: äio ii äjiou luudialau לכון יטולכון פֿעמוּגלעא אָשְׁבְּם בֹּאֶבֹהְכוּן הַלְ מָהִיפִּוּ דִּמְהִיפִּוּן

!! אֶלְבַׁרָוִ: לְכֶּם לְעוּכְנִוֹא שְׁנִם אֶּלְנִיכִוּן אָנֹא זלפת מידשיכון ויהון לכון (בספרי ילְבִישֵׁי יַרְחֵיכוֹן וְחָהָקְעָ יביום הדותכון יבמועביכון

אַסְטַבְּלַ הַנְוֹא הָהַבְּוֹ, הַהָּבִּוֹא וֹנִוֹנִע בֹּמִטֹּא שׁנֹוּנִעֹא בֹּוֹנִעֹא

בְּמָלְבְיָלְא בְּפָאבוֹן: ממֹבְבֹּבְא בַּסִוּנִי וּמִבָּא הַנִּנִּא

> ye shall not sound an alarm. gathered together, ye shall blow, but But when the assembly is to be

ever throughout your generations. they shall be to you for a statute for shall blow with the trumpets; and And the sons of Aaron, the priests,

saved from your enemies. LORD your God, and ye shall be shall be remembered before the an alarm with the trumpets; and ye oppresseth you, then ye shall sound against the adversary that And when ye go to wat in your land

the Lord your God.' me I :bod ruoy sour God: I am and they shall be to you for a sacrifices of your peace-offerings; burnt-offerings, and over the with the trumpets over your in your new moons, ye shall blow and in your appointed seasons, and Also in the day of your gladness,

the tabernacle of the testimony. the cloud was taken up from over twentieth day of the month, that year, in the second month, on the And it came to pass in the second

abode in the wilderness of Paran. wilderness of Sinai; and the cloud forward by their stages out of the And the children of Israel set

ומשע המחנות בשמים על ידי חרועה וחקיעה (שפרי עד): מרועה למקרה העדה והוה הדין לנציהים הרי מימן לצלצחם מקרה העדה בצחים וצל נציהים בהחם וזו וזו הין בהם מרועה . סוקע ומריע וסוקע ומעסה אין סילוק בין מקרא העדה למסע אם המסנוס סלמוד לומר ובהקהיל אם הקהל וגו' לומר שאין כסנים ובשמיסן שנלמכ ומקעו בסן וגו' אף ממע סממנום בשמיסס יכול מס ממע סממנום מוקע ומכיע ומוקע אף מקכל סעדס (ד) ובהקהיל אח הקהל וגור. לפי שסים מומר וסיו לך למקרם סעדם ולמסע מם סממנים מס מקרם סעדם מוקע צעני

(8) ובני אהרן יחקעו. במקראות ובמקעות הללו:

- (10) על עלחיכם. בקרבן לבור סכמוב מדבר (מפרי עו. ערכין יא): אני ה׳ אלחיכם. מכאן למדנו מלכיום עס
- (II) בחדש השני. נמלמל ממס מומר שניס עשר מודש ממר י'ימיס עשו במורב שסרי ברמש מודש מיון מנו שם (שמום ימי, וכרונים ושופרום שנאמר ומקעמס הרי שופרום לוכרון הרי וכרונים אני ה' אלהיכס זו מלכיום וכו' (ספרי שם):
- היה ושם הנו ממקע זה: (21) למסעיהם. כמשפע המפורש למפע דגליהם מי ראשון ומי אחרון: במדבר פארן, קברות המאוה במדבר פארן א) ולא נקעו עד עשריס באייר לשנה הבאה (קדר עולם פ"ח):

75

- ಪರ್ಗ<u>ಿಚ್</u>ರಾಗ: הְּבְּׁמִנְאֵבְ בּוֹרַגַּהַבְּּנִי: the son of Zurishaddai. אַלוּמִיאָל children of Simeon was Shelumiel פּי וְעַּלְ־צְּבְאַ מַּמֵּח בְּנֵרַ שִּׁמְעַלוּ וְעַּלְ חֵילְאַ דְּשִׁבְּמָאֵ דְּבְּנֵרַ 61 And over the host of the tribe of the לְּגִּבְאָנִים וְמָּלְ-גִּבְּאָנִ אֶלְיגִּנִּר לְחֵילִיהוּוֹ וְמָּלְ חֵילִיה אֶלִיצִּוּר לְחֵילִיהוּ וְמָּלְ חֵילִיה אֶלִיצִּוּר לְחֵילִיהוּ וְמָּלְ חֵילִיה אֶלִיצִּוּר Elizur the son of Shedeur. their hosts; and over his host was Reuben set forward according to בּנֹלִג מַטַׁדַּע בַאַנּבון וֹלמִגַ מִגַּפַס מַמָּבוני בַאַנִּדוֹ And the standard of the camp of tabernacle, set forward. ترين خا: מַמִּבֹלא: sons of Merari, who bore the דב הון ילד. מבני رِهٰ؉، خُدُر وَلَهِإِ بِحُدْر مُلْلِهِ بَمْحَ، לי וְהוּרָד הַמִּשְׁבָּן וְנְסְּעִׁי בְּנֵי יִמְהְפָּרַק מַשְׁבָּנָא וְנָמֶלִין and the sons of Gershon and the And the tabernacle was taken down; אָליאָב בָּוֹ־חַלְּוֹ: son of Helon. וְבוּלְן אֵלְוּאָב בּר בַּלְוּוֹ: children of Zebulun was Eliab the י וְמָּלְ_אֹּלְא מַמֵּׁע בֹּלֹג וְבוּלְן וֹמֹלְ עִוּלְא בְּמִּבֹּמֹא בַּבֹּנִג 91 And over the host of the tribe of the לעלאל בו בולוב: the son of Zuar. וֹמִּמֹבֹר וֹעַוֹאָץ בַּר צוּגַר: children of Issachar was Nethanel י וֹמְּלְ_גֹּּלְאַ מַמִּעׁ בֹּדֹנֹ וֹמִּמְבֹּיִׁ וֹמִּלְ עִוּלְאִ בַּמִּבֹּמֹאִ צַּבִּדֹנִ S١ And over the host of the tribe of the עַמִינְדֶב: son of Amminadab. ַּנְהְשְׁלֵּבְיִּ בְּּרְבְּיִּבְּיִּ בְּּרְבְּיִבְּיִּ and over his host was Nahshon the היכיה נהשון בְּרְאִשְׁנָה לְצִּבְאִנְוָם וְעַּלְ־צְבְאָוּ יְהוּנְהְה בְּקַּרְמִיהָא לְהֵילִיהוֹן set forward according to their hosts; יי ניפֿע הָגֶל ְ מַחֲגָה בְּגֵי־יְהִידָה יִּנְשַׂל þι of the camp of the children of Judah מולם תמבוע And in the first place the standard the LORD by the hand of Moses. בּייָ בִּידָא דְּמֹשֶׁה: according to the commandment of $\epsilon_{\rm I}$ יי וּוֹסְׁמֹּוּ בַּּוֹרַאָמֻוֹּנְעַ מַּלְבַפָּׁוּ וְעַוֹּעַ וּנְּמַלְוּ בַּעַרְמֵוֹעָא מַלְ מִוּמָרָא And they took their first journey,
- ײַ נְעִלְיִּטְּרִּ בְּּרֵאְ מַמָּנִי בְּנִי גָּרְ אֶלְיָטָרְ נְעִלְאִ רְּשִׁבְּטְאִ רְּבָנִי נָרְ אֶלְיָטָרְ נִעִּלְאִ רְּשִׁרְטָּאִ רְּבָנִי נָרְ אֶלְיָטָרְ נִעִּלְאִ רְּשָׁרָטָּאִ רְּבְנִי נָרְ
- ْ لِرَجْرَمَة هُمَ הَמִּשְׁבֶּן עַּדְּבַּאָם: עַקּדִּשְׁאַ וּנְקִלִּים וָשְׁבָּּנָא " נְנְסְעִי הַקְּהָיִים נִשְּׁצֵּי הַמְּרְבָּאָם: עַקְּדִּשְׁאַ וּנְקּלִינִין יָת עַשְׁבָּנָא עַרְ הַנְּיִלִימִין:

son of Deuel.

And the Kohathites the bearers of the sanctuary set forward, that the

children of Gad was Eliasaph the

And over the host of the tribe of the

And the Kohathites the Dearers of the sanctuary set forward, that the tabetnacle might be set up against their coming.

(קו) והורד המשכן. כיון שנומע דגל יסודס נכנמו אסרן וצניו ופרקו את ספרכת וכתו בס את סארון שנאמר (צמדבר ד,
 ס) וצא אסרן וצניו בנתוע סמתנס וצני גרשון וצני מררי פורקין סמשכן ועוענין אותו צעגלות וסארון וכלי סקדש של משא בני קסת עומדיס מכומין ונתונין על סמועות עד שנתע דגל מתנס ראוצן ואתר כך ונתעו סקסתיס (מלאכת סמשכן פי"ג. תנתומא במדצר יצ):

(12) נשאר המקדש. נושלי דברים המקודשים: והקימו אח המשכן. בני גרשון ובני מכרי שסיו קודמים לסם מפע שני דגלים סיו מקימין את המשכן כשסים הענן שוכן ופימן התניים נכאה בדגל מתנה יהודה והם חונים ועדיין בני קסת באים מאחריהם עם שני דגלים האחרונים היו בני גרשון ובני מררי מקימין את המשכן וכשבאים בני קסת מולאים אותו על מכונו ומכניפין בו הארון והשלחן והמנורה והמובחות ווחו משמעות המקרא והקימו מקימי המשכן אותו עד ערם בואם של בני קסת:

בן הַלְּינוֹינוֹ: לְבְּבְאָנִים וֹמְּלְ_בִּבְאָנִ אֵלְיִמְּמֵׁמְ אָפֹּבִים לְחֵילִינִוּ וֹמָלְ חֵילִינִ ְּוֹנְסָׁת צֵּנְגֹן מַעַּדְנִי בְּנִי־אֶפְּרָוִם וַנְּמֵיל מֵיקַס מַשְּׁרִית בְּנֵי

אָלְישְׁמָע בַּר עַמִּיהוּד:

لَاثِارُاهُمْ قُلْ فَلْ لِعَلْنِ لَا يَعْدُلُهُمْ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّاللَّا الللَّالِي اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّهُ اللَّا ⁶² וְעַּלְ־צְּבְא עַּמֶּח בְּנֵי מְנַמֶּח וְעַלְא דָּטְבְּטָא דְּבְנֵי

مُرْهُد بَمْخِيهُم قِد فَلَدِمنِد:

אַבׁנבו בוביבותני: לי וֹמְּלַ גִּּלְא מַמֹּטִ בּׁנֹוֹ בּוֹנֹמִוֹ וֹמֹלַ <u>שׁוּלָא בַּמִּבְּמֹא בּבַּנִי</u>

בּנֹנְמָנוֹ אֶבּנגוֹן בּּב עַּבְמנוֹנ:

אַלאָן אַטוּמוֹר פֿן־עַמּוּשְׁיַבּיּי לְבְּלְ-תַּמְּעִׁיִם לְאָבְאִעִּים וֹמָּלְ- דְּוֹן הֶּבִּוּהִהּ לְבָלְ תַּהְּבִּיִּהִׁ

لْزُومَ يُدرُم مَكَرَب حُدّــ بُه مُعَقِّل لِزَمْرِم مُنكِم مَمْدِين خَدْر

قَدْمُريُّاحِ قُلِـمُخُلُّا: و لَمْحِ خَجْع مَقَاب خَيْر عُقِيْد لَمْحِ تَارِجُه لِمَحْمَه يَجَدُرُ غُمْد

פּגְמִיאֵל בַּר עְּכְרָן:

אַבוּנבֿה בּּוֹבהּגלו:

נפטלי אַחירע בר עין: ^{עב} וְעָּלְ_אֹּלְא מַמִּטְׁע בְּנֵגְ וֹפְּטַּלְיִ וְעָּלְא דִּשְׁבְּטָּא צִּבְנָגִ

לְגַּבְאָנֻוֹם וֹנִפְּמֵנִי (סִ) 87 **%**4 āÒK.

چٰװִיבִיהוֹן וּנְּשַּׁלִּיּ: خُتْلِينَهُلُمُ هُجِياً مَهُجُبًا خُتِي نَهُلُمُح

\$\dagge\dagg נְהַמַּבְנִי לֶבְ בְּיִייְנְת דְבָּרַשִּׁוֹב יְהְנְהְ אִהָּנִ אָהַן לְבָּהְ לְבָּהְ אִהְּנִי בַּאַמָּר יִי יִהִיה אָהֵין לְבֹּוֹן هَرَنَاد هُم يَقَالِ هُمُل هُمُل هُمُل ود برمارین بایرا داشت نویرت رسید וּנְאָמֶר מִמֶּּה לְּוִלֶּד בָּוֹ רְעִנִּאָל נִאָּמָר

וֹ מֹבָנֹג לְאֵנִלֹאִנ מֹבְׁלֹא מֹּג אַנעא המלא לווָמוּב לַשַּ אָבוּי בְּמִמְּטִ לֹמֹלֵין אֲנָחָנָא לְאַנִּרָא なずばなけ מישה קחוקב בַר

> .budimmA his host was Elishama the son of according to their hosts; and over children of Ephraim set forward And the standard of the camp of the

the son of Pedahzur. children of Manasseh was Gamaliel And over the host of the tribe of the

the son of Gideoni. children of Benjamin was Abidan And over the host of the tribe of the

son of Ammishaddai. and over his host was Ahiezer the forward according to their hosts; rearward of all the camps, set children of Dan, which was the And the standard of the camp of the

of Ochran. children of Asher was Pagiel the son And over the host of the tribe of the

97

77

son of Enan. children of Naphtali was Ahira the And over the host of the tribe of the

hosts.—And they set forward. children of Israel according to their Thus were the journeyings of the

concerning Israel.' for the LORD hath spoken good with us, and we will do thee good; said: I will give it you; come thou unto the place of which the LORD gniyəntuoj əre əW' :wel-ni-rədref son of Reuel the Midianite, Moses' And Moses said unto Hobab, the

ואים דאמרי כקורם היו מהלכין ומפיק לה מן מאשף לכל המהנום: וכל מי שסים מאבד דבר סים מחזירו לו. אחיא כמאן דאמר כחיבה סיו מסלכין ומפיק לה מן (במדבר ב, יו) כאשר יחנו כן יסעו. (es) מאסף לכל המחנות. מלמוד יכושלמי (עיכובין ה, ה) לפי שהיה שבמו של דן מכובה בהוכלושין היה נוסע בהחכונה

(82) אלה מסעי. זה קדר מקעיהם: דיסעו. ציום ההוא נקעו:

נכנם (פפני שם): לסכנס לארץ ישראל אלא שמעאי בממאיננים ומפני מה שמף משה עלמו עמהם שעדיין לא נגורה גורה עליו וכסבור שהוא - המורס וכו' (ספרי עת): - נסעים אנחנו אל המקום. מיד עד ג'ימיס אנו נכנסין לארץ שנמסע וה הראשון נסעו על מנת . אביסן מלמד שסמינוקום קורין לאבי אביסן אבא ושמום סרבס סיו לו ימר על שם שימר פרשס אחם במורס חובב על שחבב את (92) חובב. סוא יחרו שנאמר (שופעים ד, יא) מבני חובב חומן משה ומה הלמוד לומר (שמוח ב, יא) וחבאנה אל רעואל

יּ וֹגִאָמֶר אַלְוּו לַאָ אַלְוֹּי כַּוֹּ אַם. וֹאַמָּר לָוִשׁ לָא אָנוֹגַלְ אֶלְנִיוּן

לְאַּבֹׁתֹּג וּלְנַלְבוּוֹנִג אָנִזּגַל:

land, and to my kindred.' And he said unto him: 'I will not

על־בַן יַדַעְּהָ חֲנֹתֵנוּ בַמִּדְבָּר וַ אָמָר אַלְנוֹא טַהְּוָר אָטָנוּ כָּנוּ

באַטהוֹבו אַ בוֹא בוֹנא בוולא אבן במוברא ולכובן אָבו הַלְ כוּ וְדַהְּשָׁא כַּב נֹאַמָּר לָא כֹּהֵן שֹהָבִּוּל זְעַלָּא

wilderness, and thou shalt be to us how we are to encamp in the thee; for as much as thou knowest And he said: 'Leave us not, I pray

ıε

оξ

הַשָּׁוֹב הַהוּא אֲשֶׁר "יַּשָּׁיב יְהַנְּהַ וְנְבְוֹנִי בִּירַבַּלְבַּ מִּמְּנִנִי וְבְיַנְיִם וִיבִי אֲבִי בַיִּיזִילִ מִמָּנָא וִיבִי

נניטיב לף: מֹבֹא בַבוּנא בַנִמּנֶב נֹ מַמַּנֹא

the same will we do unto thee.' soever the Lord shall do unto us, And it shall be, if thou go with us,

ניִסְעּוֹ מֵתַר יְהוֹה הֶּבֶרְ שְׁלַשֶּׁת

לַאַּהְקְנָא לְהוֹן אֲתַר בֵּית كَلْمَنْ بِينَا مَنْكِكَ فَكُنَّهُ بِمَنَا ומון נאבון פומא בין למיל וֹשׁבֹא בּוֹל מִנִיקֹב שׁלְטֹא ינְטַליּ מְטִוּרָא בְּאָרָוּלָי עַלְיוֹיי

resting-place for them. three days' journey, to seek out a of the Lord went before them journey; and the ark of the covenant mount of the Lord three days?

לְתָּוּר לְהָם מְנוּחָה: לפְּנִיהָם 'בֶּרֶךְ שְׁלָשֶׁת יָמִים ĊĊŢ:

over them by day, when they set And the cloud of the Lord was

מַמְבׁיקּא: ければないしょ וֹאַנוֹ וֹלֵבֹא בּוֹ מִמָּכְ הֹלְנִוּעוָוֹ forward from the camp.

य़ र । प्रविद्या (a) • נְצְנָלְ יְהְנֶה צְּלֵיהֶם יוֹמֶם בְּנְסְעָם

ςς

(35) דיהי בנסע הארן. עשסלו שמניום מלפניו ומלאמריי לומר שאין זס מקומו זלמס נכמב כאן כדי לספשיק בין פורעניום

(48) - ועבן ה' עליהם יומם. שבעם עניים כמובים במפעיהם ארבע מד' כומות ואחד למעלה ואחד למעה ואחד לפניהם

בריח הי נסע לפניהם דרך שלשח ימים. זה הארון היולא עמהם למלחמה ובו שברי לוחום מונחים ומקדים לפניהם (33) דרך שלשת ימים. מסלך שלשת ימיס סלכו ביוס אתד שסיס סקב"ס תפן לסכניסס לארן מיד (שס פב): וארון

של מ"ק אמה והניחוהו מלחלוק אמרו מי שיבנה בים המקדש בחלקו הוא ימלנו וביץ כך וביץ כך נמנוהו לבני יחרו ליונדב בן רכב (28) - והיה הטוב ההוא וגיר. מס מופס סמיפו לו למכו כשסיו ישכלל ממלקין לם סלרך סיס דושנס של יכימו מ"ק למס

לעיגים. לשון עבר כמרגומו. דבר אמר לשון עמיד כל דבר ודבר שימעלס מעינינו מהיה מאיר עינינו. דבר אמר שמהא מביב כן לא נממיה לשלה בני (שם ימ, ה) כי על כן עברמס (שם ימ, ה) כי על כן באו (שם לג, י) כי על כן ראימי פניך: והריה לגר מנומנו במדבר וראים נקיס וגבורות שנעשו לנו (שס): כי על כן ידעה. כמו על אשר ידעה כמו (בראשית לה, כו) כי על שראס שאין לסס מלק סנימס וסלך לו (שס פ): - בי על בן ידעה חנחנו במדבר. כי נאס לך לעשות ואת על אשר ידעת (IE) אל גא חעוב. מין נא חלה לשון בקשה שלה יאמרו לה נחגייר יחרו מחבה סבור היה שיש לגרים חלק בהרך עכשיו

מנמיך את סגבום ומגבים את סנמיך וסוכג נתשים ועקרבים (ספרי שם): מן המחנה. ממקום תנייתן:

Thee flee before Thee.' be scattered; and let them that hate up, O Lord, and let Thine enemies set forward, that Moses said: 'Rise And it came to pass, when the ark

بالإلالة بالإلالة: אָלְאָב וֹנְאַנְעוּן בּאָבֶי בַּבְּבַב كالثبا الدأب الوُجر لالإبك الثنوة صهد المنافر الذ الناهدادا ז נְיְהֶי בְּנְּׁלְעַ הְאָרְוֹ וַיֵּאִמֶּר מֹשֶׁת וַהֵּנָה בְּמִשֶּל אֲרוֹנָא נַאֲמָר

דרך שלשם ימים לחקן להם מקום חניים (ספרי פג. ב"ב יד):

עלינו כגלגל עינינו שנאמר (דברים י, יט) ואהבתם את הגר:

שנאמר (שופטים א, טו) ובני קני חוחן משה עלו מעיר החמרים וגוי (ספרי פא):

(05) אל ארצי ואל מולדתי. אם נשניל נכקי אם נשניל משפחחי (קפרי עמ):

And they set forward from the

יי נְמָים נַאֲרֹוֹן בְּרִית־יָהְנְהׁ נֹסָעַ

yea, it shall be, that what good

ממנו ובמבנו לוב:

instead of eyes.

go; but I will depart to mine own

ڠٚڔۼڶڐ؞ڶڠڔڝڔڔٙڶ؈ٛۼڂڬ؞

"בְבְבְוּנִי אַּלְפָּׁוּ וֹמִּבְאָלִי ז (פּ) _{ا 1} יבְנָחָה יאַמַר שׁיבֵה יַהוֹה ליקר הקור הקורה אלפיא ילממָבוְנִי אַמָּב שִּיִּב נִי מָבוּ

thousands of the families of Israel.' 'Return, O LORD, unto the ten And when it rested, he said:

خَكَمُّكُ لَا لِيَقِلَتُكُ اللهِ خَكَمُ لَا لَا يَعْلَمُ اللهُ عَلَيْهُ اللهِ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَ נשבער בַּם אַשׁ יְהוָה נקאַכַל ידי יְהְנְהְ וַיִּשְׁמָע יְהְנְהֹ וַיְּחַר צַּפֹּוֹ נובו במב במבאונים במ באונו

מַשָּׁבִיקָא: מוֹ בוֹב וֹנ וֹמֵוּגֹוּאַט בֹּסֹוֹפָּוּ רוגזיה ודליקת בהון אישתא שבים ג'ו נַאַמוּגה שבים ג'ו נטשוש וֹנִינִנְ הַמָּא כַּר מִסְׁעַּלָּפָּוֹ בִּישׁ

of the camp. and devoured in the uttermost part of the LORD burnt among them, His anger was kindled; and the fire Lord; and when the Lord heard it, speaking evil in the ears of the And the people were as murmurers,

ΙX

مَا مُن اللَّهُ مِن اللَّائِقِ مِن اللَّهُ مِن الَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ ت (نجُمْط بَعُت هُج بِهُمُن (نَافِقِرُ عَيْنَا مَقَاءُ مَر مِهُنا لَمُخْد مِهُنا

בור וֹ וֹאַהְשֹׁלַתִּע אָנָהְעֹא:

and the fire abated. and Moses prayed unto the Lorp, And the people cried unto Moses;

<u>. ביוֹני</u>: שַּבְּקְבַּעָׁ בַּיִבְלְהַנְעַ בַּם אָה בְּלָנִפֹע אָבוּ, בְּלָנפַע בַּעוּוֹ

אַיִּשְׁרָא מִן בֶּרֶם וְיָ: עוביא ולבא שְׁמֵיה דְּאַנְרָא תַרוּא among them fell a lusting; and the And the mixed multitude that was

the Lord burnt among them.

called Taberah, because the fire of

And the name of that place was

ئىل: בֿמְּנִי: בֹמְנֵא: יַמְּנִאָּלְ וַנִּאָּמִּׁרְנִּ מָנִ יַאָּכֹלְנָנִּ יַמְּנֵא: יַמְּנַאָּלְ וַנַּאָמִירְנִּ מָנִ יַאָּכֹלְנָנִּ יִמְּנַאָּיִ שַּׁאָנְעַ נַנְּאָמַבוּ נַנְּבַבְּוּ נַּם בַּנָנַ אַגַּלָטַא וַטַבוּ וּבַבוּ אַב בַּנַנ ئىلەۋخۇل ئېڭد خىئىچىدىنىنىن ئىخىنىڭ ئەتىتىدىل ھەدى

given flesh to eat! part, and said: Would that we were children of Israel also wept on their

עַבְּאָלִים וְאָת־הַשִּוּמִים: הַאַבַּטִּיְוֹים וְאָת הָחָצִיר וְאָת יִת בּוֹצִינִיָּא וְיָה אַבַּטִּיחִיּּאִ ל בְּמִצְרָוֹם חַנְּם צָתְּתְ הַפְּמִאָּנִם וְאָתְ בַּחַנִינָאִ אָּכְלְון בְּמִצְרֵוֹם מִנָּן זְבַּנְנִוּ אֶשַׁיבַינִּיבְ אַאָּמֶבוּנְאַבָּלְ דְּבִּינִין אָנַחָּנָא יָח נוּנִיָּא

וֹכֹבׁנוֹנ וְבוּגֹּבִ, וֹנוּמָּוּ:

onions, and the garlic; melons, and the leeks, and the nought; the cucumbers, and the were wont to eat in Egypt for We remember the fish, which we

. אלו סרודפים: – משנאיך. אלו שוואי ישראל שכל סשווא אמי ישראל שווא אמת ישאתר וסיד סעולס שואתר (מהליס פג, ג־ד) אומר עמוד וסממן לנו ואל ממרמק יומר (מנמומא בויקסל ו): ויפוצו אויביך. סמכונפין (ספרי פד): וינסו משנאיך. לפורעניום וכוי כדאימא בכל כמבי סקדש (שבת קמו, א): קומה ה׳. לפי שסיס מקדים לפניסס מסלך שלשת ימיס סיס משס

השכינה שורה בישראל פחומים משני אלפים ושמי רבבות (ספרי שם. יבמות קד, א): (18) שובה הי. מנחס מרגמו לשון מרגוע וכן (ישעיס ל, מו) בשובס ונחח חושעון: רבבות אלפי ישראל. מגיד שחיץ ומשנאיך נשאו ראש ומי הם על עמך יערימו פוד (פפרי שם):

בקצה המחנה. במוקלין שבסס לשפלות אלו ערב רב רבי שמעון בן מוסיא אומר בקליניס שבסס ובגדוליס: לנו כמס לבטנו בדרך סוס שלשס ימיס שלה נהנו מענוי סדרך: ויחר אפו. הני סייםי מהכוין לטובהכם שהכנבו להרך מיד: ד) כי מואנס סוא מבקש (מפרי שם): דע באזני ה. מואנס שסיא רעס באוני ס' שממכוונים שמבא באוניו ויקניע אמרו אוי במחצונים. אין ממאיננים אלא לשון עלילה מבקשים עלילה האיך לפרוש מאחרי המקום וכן הוא אומר בשמשון (שופעים יד, י) שעם הרע הוה. וכשהם כשרים קרואים עמי שנאמר (שמות ז, מז) שלת עמי (מיכה ו, ג) עמי מה עשיתי לך (ספרי פה): (1) ויהי העם כמהאנגים. אין סעס אלא לשעים וכן סוא אותר (שמות יו, ד) מס אעשם לעם סוס ואומר (ירמים יג,

(ספרי פו): וחשקע האש. שקעם במקומם בלרך שלילו חורם לאחם סרוחום סיחס מקפלת וסולכת כל אוחו סרוח (שם): (2) ויצעק העם אל משה. משל למלך בשר ודס שכעם על בנו וסלך סבן אלל אוסבו של אביו ואמר לו לא ובקש עלי מאבא

וסלא בכניסחס לארך נאמר (במדבר לב, א) ומקנה רב היה לבני ראובן וגו' אלא שמבקשים עלילה (ספרי שם): יאכלגי בשר. וכי לא סיס לסס בשר וסלא כבר נאמר (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר וגו' ואם תאמר אכלום (+) והאספסף. אלו ערג רג שנאספו אליהם בלאסם ממלרים (שם): וישבו. גם בני ישראל ויבנו עמהם (שם): מד

דַּלְטַׁג אָּלְ_עַמָּוֹ מִּנִּנִנִי: ٥ لَمَقُلِ رَفَهُرِهِ لَكِهُلِ كَبَا خُمِ بِحُمَّا يَغْمِثُهُ فَهُرَهُ كِبِن خُمِ

עַבָּרְלַח: ל וְנַיְּמֵּׁן כּוֹנַתְ עַּנְע נַיִּגְא וֹמֵּנֹוִ כַּמָּגוּ וַתְּפָּא כַּבָּר וְנַתְ עָּנָא רַוּאַ יִּנָאָ יִי

جَفِينَ جَنِيٰهِ بَنِهُمُا: וְמְמָּהְ אָטִוּ מְּנִינִי וְעִינִי מַמְּמָוּ § אַנ דַכּנְ בַּמְּדִבְּׁה וּבִשְּׁכִּנְ בַּפְּרוּר שְּׁמנְ עַבְּּׁם וְלֵלְפַׁהִ וְמִּעֲדָנִ בַּבַעַנִם

יבר הפו עליו: י יִבְבְּבָרְתְ הַמָּלְ מַּלְ הַמְּבֹוֹמִים בְּיִבְּלָרְ וְבָּרִ נְבָּרִ נְבָּרִ הַלְּאִ מַּלְ מְמֶבִינִים אַ

ದೆಜ್ಞಿಗ ಗ್ಞಜ: נַיֵּחַר־אַּף יְהֹנְהֹ מְאָה וּבְעֵינֵי م خُمْمُ فَبَائِدِ، هُدِم خُوْلَال هُلُكُرُهِ خُنُدُمُ مُنَاكِهِ مِنْ مُنْكُمِهِ مِنْ مُنْكُمُ مِنْ וַיִּשְׁמַע מִשְּׁר אָת־הָעָם בֹּכֶּה יִשְׁמַע מֹשֶׁה יָח עַמָּא בָּכַן

מבותם אלבון למוא הוווא:

וְמִוְנִיה בְּמִיזִי בְּדוּלְמָא:

ĖĊĠŮX: וֹבוֹנ מֹמֹמִיה כַּמִמִּים דַּלִישָּ ללבות והלבון ומוש לנוגן במדוכתא ומבשלין ליה מִבוּן בַּנוֹנִא נוֹבַגָּבוּ בַּאָנוַ הְהֹנֹמִנוֹ הַמֹּא וֹלְלַמָּנוֹ בַּבְּבִי

לבגלגא לשנט מלא הבנטני

לְטִׁדְא יִבְעִינִי מִמֶּר בִּישׁ:

nought save this manna to look there is nothing at all; we have but now our soul is dried away;

the appearance of bdellium. seed, and the appearance thereof as Now the manna was like coriander

cake baked with oil. the taste of it was as the taste of a in pots, and made cakes of it; and or beat it in mortars, and seethed it gathered it, and ground it in mills, The people went about, and

camp in the night, the manna fell And when the dew fell upon the

greatly; and Moses was displeased. anger of the LORD was kindled man at the door of his tent; and the weeping, family by family, every And Moses heard the people

- פוריל"ש ומרגומו ימ בוליניל וכוי: משל למלך כו' כדאימא בספרי (שס): הקשאים. הס קוקומברו"ש בלט"ו: אבטחים. בורק"ש: החציר. כרישין רבי שמעון מפני מה המן משמנה לכל דבר מוץ מאלו מפני שהן קשים למניקום אומרים לאשה אל מאכלי שום ובלל מפני החינוק אס מגן לא היו נומנין להס מנס דגיס היו נומנין להס מנס ומהו אומר מנס מנס מן המלומ (ספרי פו): אדו הקשאים. אמר אשר נאבל במצרים חנם. אס מאמר שמלרייס נומנים לס מנס הגיס מנס וכלא כצר נאמר (שמומ ה, ימ) ומצך לא יימן לכס
- (a) אל המן עינינו. מן נשחר מן נערנ (שס):
- בדלח. שם אצן מוצה קריקמ"ל: וגו' כלומר ראו באי עולם על מה מהלוננים בני והמן כך וכך הוא השוב (הפרי פה): בזרע גד. עגול בגידא זרע קוליינד"ר: (ע) והמן בזרע גד. מי שלמר זו לל למר זו ישרלל לומריס בלמי לל סמן עינינו וסקב"ס סכמיב במורס וסמן כזרע גד
- וקטופה בדבש ותרגום של אונקלוס דממרגם דליש במשחא נוטה לפחרונו של דונש שהשישה הנלושה בשמן לחלוחית שמן יש בקמן גדול ואינה נקודה בפתח קטן מפני שהוא פוף פסוק. דבר אחר לשד לשון ניטריקון ליש שמן דבש כעיסה הנלושה בשמן קמ"ן קען ועעמו למעה החת המ"ם עכשיו שהמ"ם נקוד פח"ח קען (סגול) והעעם החת השי"ן לשון שתן הוא והשי"ן הנקודה לשון שדים אך אין ענין שדים אלל שמן ואי אפשר לומר לשד השמן לשון (דברים לב, מו) וישמן ישורון שאם כן היה המ"ם נקוד דונש ודומה לו (מהלים לב, ד) נהפך לשדי במרבוני קין והלמ"ד ימוד נהפך למלומי במרבוני קין ורבומינו פרשוהו (מפרי פע) אלא משמנה היה מעמו לנמחנין ולנדוכין ולמבושלין (שה פמ): בפרור. קדרה: לשד השמן. לחלוח של שמן כך פירשו (8) שטו. אין שיים אלא לשון מיול אישבני"ר בלא עמל: וטחנו ברחים וגוי. לא ירד ברימיס ולא בקדירה ולא במדוכה
- עס, א) למשפחותיו על עקקי משפחות על עריות הנאקרות להס: (10) בכה למשפחתיו. משפחום משפחום נאספים ובוכים לפרסם מרטומתן בגלוי (ספרי ל) ורבוחינו אמרו (שם. יומא

מַמְּא בַּלְ הַנְגָם הַנָּה עַלָּי: מֹאָנִי שׁוֹ בְּמִּנִי לְמָּוִם אָנִיַ " הַבַּעָּהָ לְעַּבְּּדָּף וְלְמָּה. ַנ⁶אמֶר מֹשֶׁה אֶל־יָהנָה לְמָָה

تُعْلَمُكُ مِنْ لِمُحَمَّلُ لَمُحَمَّلُ لَمُحَمَّلًا لَا يَعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يَعْلَمُ لَمْ يَعْلِمُ لَا يَعْلَمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَمْ يَعْلِمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَمْ يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَمْ يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَعْلِمُ لَا يَعْلُمُ لَعْلِمُ لَا يَعْلِمُ لِلْمُ لِلْمُ لِلْمُ لِلْمُ لِلْعِلْمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِلّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عِلْمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِلّٰ عِلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِللْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمُعِلِمُ لِلْعُلِمُ لِمُعِلِمُ لِلْعُلِمُ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِلْعُلِمُ لِمِنْ لِمُعْلِمُ لْعِلْمُ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِلْعُلِمُ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُعِلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُلْعِلِمُ لِمِنْ لِمِنْ لِمُلْعِلِمُ لِمُلْعِل פּאַמֶּר יְמֵּא הַאְמֶן אָר הַיְּנְל מָל ְ הְּיִרְבְּנִיִא יִה וְנְקָא עַלְ אַרְעָּ ראַמָּר אֵלַי שָּׁאַרוּ בְּחֵיקָּדּ בַּנְי אָם אֶנְכֵי וֹלְבְעַיִּנִינִ בֵּּנְ אַנּוּן בַּאֵמָנְטַּ לִּנְ סִנְבַּנְיַנִי הַאָּנְבֶּי הַרִּיִּתִי אֲת בְּלְ־הַעָּמֵם הַאָּב אֲנָא לְכָּל עַמָּא הָדֵין אָם

לַנוּ בֿמָּׁר וְנֹאָכֵלְנִי: עַנְאָי בְּירִיבְבָּוּ שְּׁלֵי לֵאמֶר הְּנְרִי הָנִין אָרִי בְּבוּ שְּׁלִי לָמִימִר הַב تَهُذَا ذِر خُمِّد ذِتَكَ ذِخُرِ لِمُثَلِ مُثَاثِر خَمْدِهِ ذِمْنَا ذُرُخِم مَشَعَ

אָת־כְּל־הָעָם הַזָּהְ כֵּי כְבָּר לְסוֹבָרָא יָת כָּל עַמָּא הָדֵין ממני: לאַ אַנכֿל אַנכֿי, לְבֹּבְּי, לְמִּאָט לִיִּט אָנֹא וֹכֿילְ דֹּלְטוִגַּי,

וֹאַגַ_אַבּׁבְאַב בּוֹבְמִּטִׁג: (G) לאַ בַבְי אַם_מָּלֵאָנוּ. בוֹן בַּמָּנִינִּיּ נאִם בָּבְרוּ אַהְּעִּי לִּי הְרְגִּנִי

מומג וֹבְיהַיִּבְּיה שָם מִמֶּב: لْمَمْكُنِدِ لَحُكَانَكُ هِنُمِ هُجِـهِثِدِ אַמָּר יִדְּמִטְ כִּי־הָם זִקְנֵי הַעָּם י בֵּי מִּבְעָּיִם אִישִׁ מִוּלְנֵי וֹמִּבְאֵבְ, מִּבְעִין שִּבְעָּיִ מִּבְעָּיִוֹ מִשְּׁבִּי וֹמִבְּאֵבְ ניאטר יהוה אַל־משָה אָסְפַּה־

> לְּמִּוֹאִב נֹנו מִסוּכְ כַּבְ מַּמָּא לא אַהַּכֹּטִית בַטַּמִין בַּבַמַר לַתְּבְיהָה וּלְמָא נאַמר משה בָּרָם יִיָּ לְמָא

> בְּקַיִּימְהָא לַאָּבְהָתוֹרִי:

לַלֹּא בֹמִּבֹא וֹנִגכוִלְ:

אָטִוֹג בֹבֹמִטַּג: אַהַכּטִית בַשְּׁמִין בַּבְּמָר וְלָא خھا נאָם כֹבול אַנֹי הַבָּוֹר לָנִ

במהפו וטלא ווטמטבוו שמו בובהש אבו אוון סבו השא נאמר גן למשה בניש בדעי

> People upon me? Thou layest the burden of all this not found favour in Thy sight, that Thy servant? and wherefore have I Wherefore hast Thou dealt ill with And Moses said unto the LORD:

didst swear unto their fathers? child, unto the land which Thou nursing-father carrieth the sucking them in thy bosom, as a Thou shouldest say unto me: Carry have I brought them forth, that Have I conceived all this people?

saying: Give us flesh, that we may trouble me with their weeping, unto all this people? for they Whence should I have flesh to give

for me. myself alone, because it is too heavy I am not able to bear all this people

wretchedness.' let me not look upon my have found favour in Thy sight; and me, I pray Thee, out of hand, if I And if Thou deal thus with me, kill

may stand there with thee. unto the tent of meeting, that they officers over them; and bring them to be the elders of the people, and elders of Israel, whom thou knowest Gather unto Me seventy men of the And the LORD said unto Moses:

לשממם במיקי: וילוס אל בני ישראל על מנת שיסיו קוקליס אתכס ומתרפיס אתכס: על האדמה אשר נשבעה לאבוחיו. אתס אומר לי (21) כי האמר אלי. שלחס לומר ללי שלסו בחיקך וסיכן למר לו כן (שמוח לב, לד) לך נחס לם סעס ולומר (שמוח ו, יג)

מופרים במורה לכינוי ולמקון לשון (מכילמה שירמה פ"י. מנמומה בשלה מו): אמר לפניו אס כן הרגני ממלה (ספרי לא): ואל אראה ברעתי. ברעמס היה לו לכמוב אלא שכינה הכמוב זוה אחד ממקוני (פו) ואם ככה אה עשה לי. משש כמו של משה כנקנה כשהרחהו הקב"ה הפורענות שהוח עתיד להביח עליהם על וחת

מורס ופרע לסס כאן (מומומא בסעלמך עו): אשר ידעה בי הם וגרי. אומן שאמה מכיר שנומנו עליסס שועריס במלריס וימוו את האלהים שנהגו קלות ראש כנושך פתו ומדבר בפני המלך ווהו (שם) ויאכלו וישתו ולא רלה הקב"ה ליתן אבלות במתן שמסס שנאמר (שמום ג, מז) לך ואספה אה וקני ישראל אלא באש הבערה מהו וראוים היו מסיני לכך דכהיב (שמוה כד, יא) (15) אספה לי. הרי משובה למלונתך שלמרת לא אוכל אנכי לבדי והוקנים הראשונים היכן היו והלא אף במלרים ישבו

ناڭ‡ك: בְּנִישְּׁא הַעְּּם וְלֹאַ־הִשְּׁא אַהָּה בְּנִיִּשׁוּל עַמְּא וְלָא הְסוֹבָר צַּהְ لْمَطْقْ، مُرْبِيْنَ لَرْمُهُ، هَفَالِ يَعْمَدَ مُرْبِيا لَيْصِيْدَا مَقَالِ בי וֹאָגַּלְטָּי מִוֹעַבְינִים אָמֶב הַּבְּינִבּי וֹאָבַבָּי

زَكُٰدَدُنُاتِ: خَمَعُلُنَا لَأَتِهَا لَٰكِيْكِ كُرُقُا خُهُد لَيْقِيا لِنَا ذُحِيا خَهُدُهِ لَقِيدُ خِيرًا: לו. זאַכֹלֶנוּן בֿמֶּר בּוֹמִוּך לָנוּ בֹמִּלִא אָנוּ מִּר לַנֹא בֹּטֹגֹּנוִם בְּבְיִנְיִם בְּאֲּוֹנְיִ יְחִנְיִׁה בֵאִמְר בֵּרָם יִיְ לְמִימֵר מַן יוֹבֵילְנָּנְא

אַ מַּמָבוּ בַּנִים נְלַאָּ מַמְבַנִים נִים: יוְמָנִם וְלָאִוּ חֲמִמֶּהַ יְמִנִם וְלִאִּ יוֹמִנוּ וְלָאִ חַמִּשָּׁאִ יוֹמִנוּ וְלָאִ עלא נים אָהָר האַבְלוּן וְלַא לְאַיִּנְשָׁאַתַּר הַיִּבְלְוּן וְלְאַהַרוּ

לַמַּׁע זָּע וֹאָאַנוּ מִמָּאַבְּוֹם: לאבלפו ושללו לפלון לאטר יען בִּי־מְצַסְמָם צָּת־יָהוָה צַּשָּׁר □ "גֹאַ מֹאַפֹּכְם וֹבְיֹנֹע לַכֵּם לַזְנֹגֹא עַרו חָדֶשׁ יָמִים עַּר אֲשֶׁר־

מו רוהא דַעַּלַר

ושולבוו לאָבֹא אָבו לכועון ולְמַּמֹא שׁוּמָר אִּוֹבְּמִנוּ לַמָּעַר

בלן נפקנא ממצרים: יּבְבִיתוֹן בַּדְמוֹהִי לְמֵימִר לְמַא עקף הקצמון במימרא דיי ¿cil ¿ūá¢× מד יבח יומין עד התקוצון

مُشِلِّهِ بيضا لَكِّهِ مُشِلِّا بيضا:

thee, that thou bear it not thyself bear the burden of the people with will put it upon them; and they shall the spirit which is upon thee, and with thee there; and I will take of And I will come down and speak

LORD will give you flesh, and ye with us in Egypt; therefore the given flesh to eat! for it was well LORD, saying: Would that we were ye have wept in the ears of the to-morrow, and ye shall eat flesh; for Sanctify yourselves against And say thou unto the people:

nor twenty days; days, nor five days, neither ten days, Ye shall not eat one day, nor two

came we forth out of Egypt? with weeping, saying: Why, now, among you, and have troubled Him ye have rejected the LORD who is loathsome unto you; because that out at your nostrils, and it be but a whole month, until it come

שם עמך. כדי שיכאו ישכאל וינסגו בסס גדולס וכבוד ויאמכו חביבין אלו שנכנסו עס משס לשמוע דבור מפי סקב"ס (ספרי שנלמערו בלרמן (ספרי לב): ולקחת אותם. קחס בדבריס אשריכס שוממניחס פרומיס על בניו של מקוס: והחיצבו בעבודה פרך וסיו מרהמים עליסם ומוכים על ידם שנאמר (שמום ה, יד) ויכו שומרי בני ישראל עהה יהמנו בגדולהן כדרך

מרמניס וקרבניס (שס לב): ולא חשא אחה לבדך. הרי משובה למה שהמרה לה הוכל הנכי לבדי (פפרי): וסכל מדליקין הימנו ואין אורו חשר כלוס (שפרי שם): - וגשאו אחך. החנה עמהם על מנח שיקבלו עליהם עורח בני שהם ואַרבִּי כמוַ (שמות כד, יא) ואַל אַלילי בַּיִי ישראַל: - ושמחי על יהם. למס משס דומס באַותס שעס לַנַר שָמונת על גבי מנורס (קו) וירדהי. וו אמת מעשר ירידות הכתוצות צמורה (שם לג): ודברהי ענוך. ולא עמהס (שם): ואצלהי. כתרגומו

(81) החקדשו. הזמינו עלמכס לפורענות וכן הוא אומר (ירמיס יב, ג) והקדישם ליוס הריגה (ספרי לד):

לא גבה לבבכם ליכום לכל הדברים הללו (שם): שם) ובדברי כבי משם הדרשן רלימי שיש לשון שקוריון למרב ורלו: - אח ה' אשר בקרבכם. אם לל שנמעמי שכיימי ביייכם ממנו יומר מדלי עד שיוצל ונגעל למוץ דרך סלף: - והיה לכם לורא. שמסיו מרמקין לומו יומר ממס שקרבמס (ספרי יוס והכשרים הצשר עודנו בין שניהם: - עד אשר יצא מאפכם. כמרגומו די מקולון ביה יהא דומה לכם כאילו אכלמם בין שניסס כך סיא שנויס בספרי (לד) אבל במכילמא (ויסע פ"ג. יומא עס, ב) שנויס מילוף סרשעיס אוכלין ומלטערין שלשים (02) עד חדש ימים. זו בכשרים שמחמלין על מעוחיק ויאחר כך נשמחן יולאס וברשעים הוא אומר (להלן לג) הבשר עודנו

וּאָכְלוּ חָדֵשׁ יָמֶים: نغقب غولن خمر غقا خبوا דְּלְלֵּ, חַמְּּם אַּמְּר אַנְכֹּ, בַּלַרְבָּוֹ װּבְּרָא רַנְּלְאַׁם מַּמֵּא דַּאַנְא

נאַסָר לָהָם יִמְצָא לָהָם: (פּ) לְנֵים אָם אֶת־כְּלִ־דְּגֵי תַיָּיָם

בולננ בלני אם לא: ַנִיּאִמֶּר יְהֹוְהַ אֶּלְ־מִשֶּׁה הַנְיִּ נַאַמָּר יִיְ לְמִשֶּׁה הַמִּיִּמְרָא דִּיִּי יְהְנָה מִּקְצְּרִ עַּמָּה הַנְיִּ נַאַמָּר יִיְ לְמִשֶּׁה הַמִּיִּמְרָא דִּיִּיִּ

בַּאַבַיב: מוּלֵדׁוֹ בַמְּם וֹיּהְמָּב אָטָם סִבּיבָת ליב הברר יהוֹה ניָאָטֿף שִׁבְעָים אִישׁ יָה פּהָגִמּיָא דַיִי וְּכָּנִשׁ שִׁבְעִּין ניצא משֶׁר וּיָדבֶר אָל־הַעָּׁם אָת

בונם ווטולאו לא לספו: הּוְּקְנְיִם נִיְהִי בְּנְוֹחַ עַּלֵיהָם כּד שְׁרָה עַּלֵיהוֹן רוּהַ נְבוּאָה מֹלְ, ו וֹישֵׁן מֹלְ-מִבֹלמֹם אָנְחָ מֹלְ מִבֹּמֹל יוּבְרֹא סָבֹּיֹא וֹבֹוֹנִי י אַלְיוֹ וַנְּאַגָּלְ מִּוֹעִינִינְ אָהָוֹע וֹנִבּי מִוֹ נִנִּיא בּהֹלְיִנִי וֹיִנִדִּ ַנְבֶּבֵׁר יְּהְנְּה וּ בּּמֹּלֹנֵ וְנִבְבַּר וֹאִטִּלֵּלְיִי יִיְ בּמַּלֵּגִא וּמִלְּיִלְ מִפּּיִרּ

אַטגן לְעִיוֹ וֹזִילָכִוּן וֹבִע וְמָגוֹ: בנניהון וְאַהְּ אֲמַרְהְ בִּשְּׁרָא رَّهُوْتُ مَاضِّةٌ نَوْكَ مِهِامَ هِٰرَاّ أَيْهِوْتُ مَضِّةٌ مِهِٰمَ هِرَاٰهِ رَاهِ الْعَالَةِ وَالْ

يقة بمويضا جملا تيووما ענספלען לְעוָן אָם זָת כָּל נוּנִי הַצְּאֵן וּבְקָר יִשְׁהַטַט לְהָם וּמְצָא הַעָּאוֹ וְתִּירָין יִחְנִּכְסוּן לְּהֹוֹ

פּטוֹלמו אָם לָאִ:

بْمِتْنَا مِتَنْدَ مِتَنْدَ جُفِّهُ جِنِهِ: נולבא מסבי עמא נאַקים ונפק משה ומליל עם עמא

بضنتدا نجٰه ففظرا:

month! flesh, that they may eat a whole Thou hast said: I will give them thousand men on foot; and yet among whom I am, are six hundred And Moses said: 'The people,

17

for them, will they suffice them?' fish of the sea be gathered together will they suffice them? or if all the If flocks and herds be slain for them,

shall come to pass unto thee or not. shalt thou see whether My word the Lord's hand waxed short? now And the LORD said unto Moses: 'Is

round about the Tent. elders of the people, and set them he gathered seventy men of the people the words of the LORD; and And Moses went out, and told the

more. they prophesied, but they did so no when the spirit rested upon them, elders; and it came to pass, that, him, and put it upon the seventy took of the spirit that was upon cloud, and spoke unto him, and And the LORD came down in the

שיללו ממלרים: (12) שש מאוח אלף דגלי. לא מש למנום את ספרע שלשם אלפיס סימרים. ורבי משס סדרשן פירש שלא בנו אלא אותן

לחת (מוקפתה קועה ו, ד): יאמרו שקלרה ידי הטוב בעיניך שיד ה' מקלר בעיניהם יאבדו הם ומאה כיולא בהם ואל מהי ידי קלרה לפניהם אפילו שעה . אכילה זו מספקתן עד עולם וכי שבתך הוא זה אומרים לו לחמור עול כור שעורים ונחתוך ראשך השיבו הקב"ס ואם לא אתן שלף כגלי וגוי ואמה אמכם בשר אמן לפדש ימים ואמר כך מהרוג אומה גדולה כוו הלאן ובקר ישמע להם כדי שיהרגו ומהא על דעמו של אומו לדיק כך מי שכמוב בו (שם יב, ז) בכל בימי נאמן הוא יאמר אין המקום מספיק לנו אלא כך אמר שש מאות מיסך לו סכמוב ולא נפרע ממנו וזו של מריבה היחה בגלוי לפיכך לא מיסך לו הכמוב. רבי שמעון אומר חס ושלום לא עלחה בענין שנאמר (ויקרא כה, כו) ומלא כדי גאולמו ואיוו קשה זו או (במדבר כ, י) שמעו נא המורים אלא לפי שלא אמר ברבים שקיבא אומר שש מאום אלף רגלי ואחה אמרם בשר אחן להם ואכלו חדש ימים הלאן ובקר וגו' הכל כמשמעו מי יספיק להם (22) - הצאן ובקר ישחט. זה אחד מארבעה דברים שהיה רבי עקיבא דורש ואין רבי שמעון דורש כמומו (ר"ה יח, ב) רבי

וילה משה וידבר הל העם כיון שלה שמעו לו ויהמשף שבעים היש וגוי (מפרי לה): . שלצר (מהלים עת, כ) הן הכה לור ויוובו מים וגו' הגם למה יוכל מת אמרו פשרה היא זו אין בו כת למלאות שללמנו ווהו שנאמר הילך ומפייםן אמר לו עמה מראה היקרך דברי שלא ישמעו לך הלך משה לפייםן (זה קאי גם לרש"י לעיל) אמר להם היד הי לסס דקס יאמרו גסס בקשנו מיס ועוף בקשנו דגיס וחגביס בקשנו אמר לו אס כן יאמרו שקצרס ידי (שס) אמר לפניו סריני מבקשים אלא עלילה לא מספיק להם סופן לדון אחריך אם אחה נוחן להם בשר בהמה גסה יאמרו דקה בקשנו ואם אחה נוחן (23) - עהה הראה היקרך דברי. רצן גמליאל צנו של רצי יסודס סנשיא אומר אי אפשר לעמוד על סעפל מאחר שאינן

עּבְּקְיִנְם וֹלְאָ וֹגֹּאִנִּ עַאָּעַבְע מידְٰד נַקְּנַח צַּלֶהֶם הָרֹיּהַ וְהַמָּּתֹ ۶٠ אֲם הַאָּהָר ו אֶלְדְּר וְשֶׁם הַשָּׂנִי וּמָאַרוּ מִנִּרְאַנְמָנִם ו בַּמַּעַנָּר

בְּלְנִוֹנְת: ניאַמַוֹר אֶלְבַּר וּמִידָר מִהְנַבָּאַים くば殺け

ċ<\\\□: מְבְּחָרֵיו וַיּאַמָּר אֲדֹנִי מֹשֶׁה يزعا بتاثيع جا تا معيره معير

בִּיִנְהַן יְהַנְּהַ אֶת־רִּיּחָיׁ צְּלֵיהֶם: וּמָי יִמַּן בְּל־עַם יְהוָהֹ נִבִיאִּים ניָאמֶר לוֹ משֶׁה הַמְּקַנֵּא אַמָּה לֻיִּ

لنظر نهليج: ענימי נַיִּאְסָף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּהַנָּה הָוּא וָאִהְפָּנִישׁ מֹשֶׁה לְמַשְׁרִיהָא הוּא

بر אַ פּֿינִי בַּאַבַּאַנִיים הַּלְ_פַּּינִי בַאַבַּאַנִי יום פֿה סְבִיבָוֹת הַמַּהָנָה עַשְּׁחַנְּע בְּבַבֶּרְךְ יַנִם כֹּת וּכְבָבֶרָךְ עלְיִרִם מִן־הַיָּם וַיִּמָּשׁ עַלְ־

> لْمُكْتَّقِيمُ لَيْكُمُكِينَ كُنْ الْمُكَانِّقِينَ الْمُكَانِّةِ لَكُنْ الْمُكَانِينَ الْمُكَانِينَ الْمُكَانِ לכטובוא ולא ופלו למַמִּכוֹא בְּמַשָּׁרִיתָא שׁוֹם חַד אֵלְדִּד **いなららなし**に فتدا

> בְּמַמְרִיקָא: וֹאַמֹּר אַלְבַּר ימִידָר מִטְוּבּוֹ וּוֹבַים מוּלֵימָא וִחַוּי לִמְמָּב

> משֶה צַּסְרַנּוּן: ממילימיהיה

רוח גבואָמיה עַליהון: ממוש בול לכנון אבו נטון גל לע מְקַנֵּג רְעֵינְאַ פּוּן דִּיהוֹן כָּל וֹאַמֹּר לִיה מֹשֶׁר הַקְּלָּאָתִי אַתְּ

نَصْدُ نَصُلُمُ عَنْ

שַּׁבְשֵׁגוֹ אַמֶּגוֹ מַּבְ אַּפָּג אַבְׁמֹּא: ムはないにはな יְבְמַהְלַךְ יוֹמָאַ לְבָּאִ סְחוֹר מַּהְבּיהָא בְּמִבְּלַבְּ יוֹמָא לְכָא מִּלְנוּ מִוֹ נַמֵּׁא וּבְׁמָא מַּב וְרִיּתַ נְסָעוּ מֵאֵתּ יְהְנְּה וַיְּגָּוּ וְרִיּהְא נִשְלְ מִן בֵּרָם יִיָּ וְאַפְּרַה

> prophesied in the camp. out unto the Tent; and they were recorded, but had not gone them; and they were of them that Medad; and the spirit rested upon Eldad, and the name of the other camp, the name of the one was But there remained two men in the

camp. Medad are prophesying in the told Moses, and said: 'Eldad and And there ran a young man, and

Moses, shut them in.' up, answered and said: 'My lord minister of Moses from his youth And Joshua the son of Nun, the

His spirit upon them!' Prophets, that the Lord would put that all the LORD's people were thou jealous for my sake? would And Moses said unto him: Art

he and the elders of Israel. And Moses withdrew into the camp,

the face of the earth. camp, and about two cubits above the other side, round about the on this side, and a day's journey on by the camp, about a day's journey quails from the sea, and let them fall the LORD, and brought across And there went forth a wind from

(CQ: (32) ולא יספו. לא נמנגאו אלא אומו היום לגדו כך מפורש בספרי (שם) ואונקלוס חרגם ולא פסקין שלא פסקה נצואה

- שעלם בידו וקן נמקדש ומי שעלם בידו מלק אמר לו סמקום לא מפץ בך (ספרי לם): נמל ע"ב פחקין וכחב על שבעים וקן ועל שנים חלק וברר מכל שבע ושבע ששה והיו ע"ב אמר להם עלו פחקיכם מחוך קלפי מי ושבט סוץ משני שבטים שאין מגיע אליהם אלא ממשה המשה אמר משה אין שבט שומע לי לפחות משבטו וקן אחד מה עשה במבוררים שנהם לפנהדרין ונכחנו כולם נקונים נשמוח ועל ידי גורל לפי שהחשנון עולה לי"ג שנמים ששה עשר לכל שנמ (62) וישארו שני אנשים. מלומן שניבמרו למרו לין לגירולם זו (פפרי. מנחומל בסעלמך יב): והמה בכחבים.
- (עב) וירץ הגער. יש מומריס גרשוס כן משס סיס (מנמומה שס):
- מכנים אם ישראל לארן (סנסדרין יו, א. ספרי לו־לס): (82) – כלאם. קטַל עליהם לרכי לצור והם כלים מאליהם. דצר אחר חנם אל ציח הכלא לפי שהיו מחנצאים משה מח ויהושע
- לנקוס או לעזור אנפרמנ"מ בלע"ז אוחז בעובי המשא: (92) המקנא אחה לי. סקנאי אמה לי סקנאמי אמה מקנא: לי. כמו בשבילי כל לשון קנאה אדם סנומן לב על סדבר או
- הלדיקים איש לאהלו (פפרי לו): ב) ואספחו אל חוך ביחך. ואב לכולס (חהלים למ, ז) ילבור ולא ידע מי אוספס מלמד שלא הביא עליהם פורענום עד שנכנסו (30) ויאסף משה. מפתח אסל מועד: אל המחנה. נכנסו אים לאסלו: ויאסף. לשון כניסה אל סבית כמו (דברים כב,

خِرَتُطُ שُفَائِلَ وَجِدِجَائِمَ بَرَقِيَرِينَ: אַסָּרְ צַּמְהָרָה הַמְּהָרָה בּיִשְּׁמָּהָיוּ ييهمود هِلا הَשْלِد הַמַּלְמִים £ إِجِا ـَرَظُ بِكِا إِنِط بَهِيَاذُہِ וַיְּקָם הַעְּּם כָּל־הַיּוֹם הַהֹוּא

יְהוֹה בְּעָּם מַכֶּה רַבָּה מָאָר: וְבְּבִית וְאָלְב וְבִוֹב חַבְּרֵב בְּעָּם וֹוּ בְּ הַבְּשֶּׁר עוֹהֶנוֹ בֵּין שִׁנִּיהָם מֶהֶם

אָרַ הַעָּהָר הַמָּהָאַוּים: לבְרָוֹת חַתַּאָּנְה פִּי־שְׁם מְבְרֵוּ קּבְרֵוּ הִשְּׁשְׁבֵּי צָּבִי תַּמֶּוֹ נּיִּקְׁנֵא אָט אֶם בּמָבְיִם בּנִיא יִקְּרָא יִקְנָא יִם שְּמִנִיא בּאַנִיא בּנִיא

חַבְּרִוּת וּיִרְיִי בַּחַבֶּרִוּת: (פּ) יַּ מִמְבְרְוֵית הַמַּאְנֶת נְסְעִּי הָמָע מִמְבְרִי דִּמְשָׁאַלִי נְשַלִּי עַמָּא

לְבְּׁע בִּי־אִּשְּׁה כַּשִּׁית לְבָּח: על־אַרָוֹת הַאִּשְּׁה הַכָּשִׁיה אַשֶּׁר על עיסק אָהָהָא שַפְּירָהָא וַמְּדַבֶּר מְרְיֶם וְאַהַרֹן בְּמֹשֶׁה יִמְלֵּילִת מְרָיָם וְאַהַרֹן בְּמֹשֶׁה

ְּנְעֵנְּׁע: יְעַנְּׁע עַׁלְאַ נַּם_שָּׁנִנּ עַבַּׁע נַיִּמְׁמָּמ מִבְּיכְ זִּיְ עַלְאַ אַּשׁ מִפָּוֹלָ מִבְּיכִן עִּלְאַ נַּם_שָּׁנִנּ עַבַּע נַיִּמְמָׁמִּמ מִבְּיכְ זִּיְ עַלְאָ אַּשׁ מִפִּוֹלָ מִבְּיכִ ניאַמְרוּ הֲרָק אַף־בְּמֹשֶׁהֹ הַבֶּר נַאֲמַרוּ הַלְּחוֹּד בְּרַם עִם מֹשֶׁה

> לְמַּמְבׁינִםְאֵי: לְהוֹן מַשְּׁמְחִין סְחוֹר סְחוֹר בּנַשׁ עַשְׁרָא דְּגוּרִין ישְׁשַׁחוּ ולְנַמִּנְ נִינְ מִּלְנִוְ צִאַּוֹמָּר לְּגְלֵּהְא וֹכְלְ יוָתָא בַּבְעַרוְעִי וֹשְׁם מַּמָא כָּל יוֹמָא הַדוּא וָכָל

> وډر ۲۵۴۶: בהמא שלמכ ל בהמא למוכ מַר לַא פַּסַל וְרוּגָוֹא דַּיִין הְקַבּוֹן בֹמֶבֹא מֹר כְּעַן בֵּין שְׁנֵּיהוֹן

> לַבַרוּ יָת עַמָּא דְשַׁאָילוּ:

לְחַבְּרוֹת וֹהָוֹוֹ בַּחַבְּרוֹת:

דְנְמֵיב רַחֵיק: בּוֹכִיב אַבוּ אַטַּבאַ מַפּּירָקאַ

themselves round about the camp. and they spread them all abroad for gathered least gathered ten heaps; day, and gathered the quails; he that and all the night, and all the next And the people rose up all that day,

plague. smote the people with a very great against the people, and the LORD anger of the Lord was kindled their teeth, ere it was chewed, the While the flesh was yet between

there they buried the people that called Kibroth-hattaavah, because And the name of that place was

abode at Hazeroth. journeyed unto Hazeroth; and they From Kibroth-hattaavah the people

Cushite woman. married; for he had married a Cushite woman whom he had against Moses because of the And Miriam and Aaron spoke

And the Lord heard it. hath He not spoken also with us?' indeed spoken only with Moses? And they said: 'Hath the LORD

- שלא יסא עורח באקיפתן לא להגביה ולא לשחות (קפרי לו): ימושים על פני כל הארן (יחוקאל כמ, ה) ונמשמיך המדברה: וכאמחים. פורחות בגובה עד שהן כנגד לבו של אדם כדי (IE) ויגו. ויפרימ וכן (מהליס ל, י) כי גו מיש וכן (נמוס א, יב) נגוזו ועבר: וישש. ויפשוע כמו (שמואל־א ל, מו) והנס
- (Ad (d): (25) הממעים. מי שאפף פחות מכולם העולים והחגרים אפף עשרה חמרים: ויששחו. עשו אותן משמיחין משמיחין
- (33) שרם יכרה. כמרגומו עד לא פסק. דבר אמר אינו מספיק לפוסקו בשיניו עד שנשממו יולאס (שס לו):
- (ב) הרק אך. עמו לנדו דנר ס': הלא גם בנו דבר. ולהפירשנו מדרך הרך (מפרי ק): בי אשה בשיח לקח. ועמסגרשם (שם): בי אשה בשיח לקח. ועמסגרשם (שם): . נאס ביפיס ואינס נאס במעשים במעשים ולא ביפיס אבל ואת נאס בכל: – האשה הכשיח. על שס גויס נקראת בושית כאדם (מנסומס לו, יג): על אדות האשה. על סודום גירושים: כי אשה כשיה לקה. מס סלמוד לומר סלם יש לך סשס האשה הכשיח. מגיד שהכל מודים ביפיק כשם שהכל מודים בשהרומו של כושי (שָם): - בושיח. בגימערים יפת מרפה ממני ומשס ידעס מריס וסגידס לאסרן ומס מריס שלא נמכוונס לגנומו כך נענשס ק"ו למספר בגנומו של מבירו (ספרי שס): במחנה כיון ששמעה לפורה אמרה אוי לנשוחיהן של אלו אם הם נוקקים לנצואה שיהיו פורשין מנשוחיהן כדרך שפירש צעלי סימס יודעת מרים שפירש משס מן סאשס רבי נתן אומר מריס סימס בלד לפורס בשעס שנאמר למשס אלדד ומידד מתנבאים דברי (ספרי למ). כל נא לשון בקשה: - וחדבר מרים ואחרן. היא פחחה בדבור חחלה לפיכך הקדימה הכחוב חחלה ומנין . אמירה בכל מקום אלא לשון ממנונים וכן הוא אומר (בראשית ימ, ו) ויאמר אל נא אחי מרעו (במדבר יב, ו) ויאמר שמעו נא (I) וחדבר. מין דבור בכל מקוס מלמ לשון קשס וכן סומ מומר (ברמשים מב, ל) דבר סמיש מדוני סמרך ממנו קשום ומין

ロガルロ: (0) ニュット

ַנּיֵבֹא*ׁנ* מֻלְמִּטִּׁם: á Čá ÚČ Ö Ö ↓ أ\$

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼

¼
< ניאטר יְהוְה פּּהְאָם אֶל־מֹשֶׁה נאָטר יִיְ בָּהְבֵּיף

וּמִבְיָם וֹגֹּאֵנ אָנִבֶּים: פַּנַים הַאָּמַל ווּקְרָא אַבְּרָן בּתָרַע מַשְׁבָּנָא וּקָרָא אַבַרַן ַנוּבוֹ ביוֹנְיוַ בּׁמַּמַּנּב מַּלָּן וֹנְמַּמְב וֹאִטַּיִלְ, נִוֹ בּמַמִּנִּבְא בּמְּנִלָּא וֹטִם

אَّלْرِد אُטְנִבְּׁה בַּטְלְנִם אֹבַבֶּׁב. אָנֹא מִטְנִּנְיָנְ לְטִנְן בְּטַלְמָנו אָנֹא יְהְנֶה נְבָּיִּצְבֶם יְהְנֶה בַּמַּרְצְּה יְהוֹן לְכוֹן נְבִּיִּן צֵּנְצִּ יְיְ בְּחָזְוֹין וּגְאַמֶּׁר הָּמְּמֶׁהוּבְיֹגֹּא בַבְבוֹי, אָם וֹאָמָר הָתַמהּ כֹהוֹ פֹּטִינֹמָ, אָם

نِهُٰڎِٳ הִיא:

בַעַבְרָר בָמַשֶּׁר: נמגנת לא יראטם לדבר יברמות, יקרא דיי מסתפל ⁸ וְלֵא בְחִידְת וּהְטָנַת יְתְנֶת יַבְּיִט ^{עַמֶּיה} בְּחֵיוּ וְלֵא בְּחָי

> אַמָּר עַכּל אָנָשְא דַעַל אָפָּי אַרְעָא: ווילבא משָבו מֹלוֹטֹן לַטַבֹּא

نذتيبي: אָל־אָבֶל מוֹעָד הָלָהִיכוֹן לִמִּשְׁכּן וִמְנָא וּנְפַּקוּ

ימבים ינפלי פּבוּיהוו:

ממקיל עמהון:

מְהֵימֶן הוּא: ל אַבלּוֹ הּבֹבוֹ, מְמֵּעׁ בֹּבֹלְ בּנעׁ, לָא כֹּוֹ הּבֹבוּ, מָמָּע בֹּבֹלְ הַּפִּׁנִ

בעבדי במשה: ימִבוּן לָא בִּבוּילִשוּוּ לְמִּלַּלָא هِرٍ אֶל־פֶּׁה אֲדַבֶּר־בֹּוֹ וּמַרְאָה מִנְּלֵל שִם מַנְּלַלְ מַלֵּילְנָא

> the face of the earth. above all the men that were upon Now the man Moses was very meek,

three came out. unto the tent of meeting.' And they unto Miriam: 'Come out ye three unto Moses, and unto Aaron, and And the Lord spoke suddenly

and Miriam; and they both came door of the Tent, and called Aaron pillar of cloud, and stood at the And the Lord came down in a

with him in a dream. unto him in a vision, I do speak гре Говр do make Музеlf known if there be a prophet among you, I And He said: 'Hear now My words:

trusted in all My house; My servant Moses is not so; he is

Moses? speak against My servant, against wherefore then were ye not afraid to the Lord doth he behold; dark speeches; and the similitude of mouth, even manifestly, and not in with him do I speak mouth to

(3) ענו. שפל וקבלן:

- מס שלי אפשר לפס לומר ולאון לשמוע (ספרי קב): מאחר שנגלים עליו שכינה חדיר ואין עם קבועה לדבור (חנחומא שם): צאו שרשחבם. מגיד ששלשחן נקראו בדבור אחד (+) פחאום. נגלה עליהם פחלום והם מחלים בדרך חרך והיו לועקים מים להודיעם שיפה עשה משה שפירש מן החשה
- בנויפתו של אסרן (פפרי שם): בנח שלא בפניו נאמר (בראשים ו, ע) איש לדיק סמיס ובפניו נאמר (שס ז, א) כי אוחך ראימי לדיק לפני. דבר אחר שלא ישמע (שס): ריצאו שניהם. ומפני מה משכן והפרידן ממשה לפי שלומרים מקלם שנחו של לדם נפניו וכולו שלל נפניו וכן מלינו שמ, ימ) רכב אלסיס רבומיס אלפי שנאן (ספרי שס): דיקרא אהרן ומרים. שיסיו נמשכין ויולאין מן סמלר לקראם סדבור במועעים ומדח הקב"ה יולא למלחמה יחידי שנאמר (שמוח טו, ג) ה' איש מלחמה ויולא לשלום באוכלוסין שנאמר (חהלים (a) בעמוד עגן. ילא יחידי שלא כמדה בשר ודס מלך בשר ודס כשיולא למלהמה יולא באוכלוסין וכשיולא לשלוס יולא
- אליר אחודע. שכינם שמי פֿין נגלים עליו בפֿספקלריפֿ סמפֿירס פֿלפֿ במלוס ומזיין: (6) שמעו גא דברי. אין גא אלא לשון נקשה (ספרי קג): אם יהיה גביאכם. אס יהיו לכס גניאים: ה' במראה
- לומר (שמום לג, כ) לא מוכל לראות את פני (ספרי קג): וחמנת ה׳ יבים. זס מראס אחורים כענין שנאמר (שמות לג, כג) במראים פנים שבו ואיני מוחמו לו בחידום כענין שנאמר ליחוקאל (יחוקאל יו, ב) חוד חידה וגו'. יכול מראה שכינה חלמוד ואמס פס עמוד עמדי (ספרי. מנמומא לו, יג): ומראה ולא בחידות. ומראס זס מראס דבור. שאני מפרש לו דבורי (8) פה אל פה. מתרמי לו לפרוש מן המשה והיכן מתרמי לו בקיני (דברים ה, כו) לך מתור להם שוצו לכם למהליכם

و بيناد كإله بمثرة جه بيركه:

لْمُصْلَحْظ: נובל בולזא בּינֹ

departed. kindled against them; and He And the anger of the LORD was

هَلَالًا هُمِ مَلَانُهِ لَنَوْدَ مُعَلِّمُنَ: מבוש מקבמט פּאָמי ניפּוֹ لْتُمْثِلُ كُد مُتَمْرٍ بَعْتُكِ لَنَاتِد يَمُثِنَهُ عَصْمَدُم مُمْذِرً، مَمُخُتُهُ

جَارُاتٍ٪: نغذخنه قتبا خند مدنه نفع וֹבֹא מֹבֹים בּוֹבֹא בַּעַלְנֹא

behold, she was leprous. Aaron looked upon Miriam; and, was leprous, as white as snow; and from over the Tent, behold, Miriam And when the cloud was removed

נוּאַלְנוּ וֹאַמֶּׁב שַׁמֹּאַנוּ: אַלְ-נָא טַמָּט מַּלֶינוּי וַשְּׂאָט אַמֶּר וַבּוּנִי לָא כַּמַן שַּׁמִּנִי מַלְּאָ رِرْهُمُ لِـ هَٰلَـٰذٍ لِهُ لِـ مِشْكِ فِرْ هُلَـٰذِرْ ا

עוָבֹא בְאִמְפַּמִּלָא נְדִסְבַעִּלָּא: וֹאַמֹּר אַנְדוֹן לְמִמָּנו בַּבָּעוּ Let her not, I pray, be as one dead, sinned. foolishly, and for that we have upon us, for that we have done my lord, lay not, I pray thee, sin

And Aaron said unto Moses: 'Oh

מִנְחַם אִפְוּ נַיּאָבֶל חֲצֵּי בְשָּׁרִי:

زيققر: מכן בּמְבֹא מִימָא בַבוּוֹ בַּבַּע אָבׁוּ אַּטִּטַנְאַ הַיִּאַ צַּלָּוּ כְּעָּוֹ

'.dmow when he cometh out of his mother's of whom the flesh is half consumed

אֶלְ נָא רְפָא נָא לֶה: (פֹ) ניִצְעָּל מֹשֶׁׁה אֶלְ יְהְנֶה לֵאֹמֶר וְצַּלְּי מֹשֶׁה קֵּדְם יִיְ לְמֵימַר

אָלְבַא פַּבְעוּ אַסִּוּ כְּעַן יָּמַעִּי

beseech Thee.' saying: 'Heal her now, O God, I And Moses cried unto the LORD,

(9) ויחר אף ה׳ בם וילך. מאמר שהידיעם פרמונס גור עליסס נדוי קל ומומר לבשר ודס שלא יכעום על מבירו עד מאמרו איני מכיר במעשיו זו קשה מן הראשונה (שם. מנחומא שם): במשס אפילו אינו עבדי כדאי סיימס לירא מפניו וכל שכן שהוא עבדי ועבד מלך מלך סיה לכס לומר אין המלך אוהבו מנס ואס וראית את אתורי (ספרי שם): בעבדי במשה. אינו אומר בעבדי משה אלא בעבדי במשה בעבדי אף על פי שאינו משה

(10) והעגן סר. ואמר כך והנה מרים מצורעת כשלג משל למלך שאמר לפדגוג רדה את בני אבל לא תרדנו עד שאלך מאצלך שיודיענו קרמונו (קפרי קד. מנמומא שס):

שרחמי עליו (ספרי קה. תנחומה שם):

(11) נואלנו. כמרגומו לשון מויל:

וכק אמר אין בעולס ווסו אשר בלאמו מרמס אמו (מנמומא שס): כק שם: כמש שם ש:כל כופשם בשפלם מי משרירה ומי משסרה שני ש' שפשר לכשושה ששני קרוב ואין קרוב כושה שם הנגשים בצאחו. מאחר שיצא ום מרחם אמו של זה שיש כח בידו לעוור ואינו עוזרו הרי נאכל חלי בשרו שאחיו בשרו הוא. דבר אחר אל . אמינו בשרנו הוא (ספרי שם. מנמומא שם) ולפי משמעו אף הוא נראה כן אין ראוי לאם להנים את אמומו להיות כממו – אשר לו לומר אלא שבינה הכמוב אשר מאחר שילאה מרחם אמנו היא לנו כאילו נאכל חלי בשרנו כענין שנאמר (בראשים לו, כו) כי ב. ספרי שם. מנחומה שם): אשר בצאחו גורחם אמו. המנו סיס לו לומר הלה שבינה הכחוד וכן חלי בשרו הלי בשרו היס (בו) אל גא חדר. אמומנו זו: במח. שהמלורע השוב כמח מה מח מעמה בביהה אף מלורע מעמה בביהה (נדריה סד,

בשבילנו אינו מאריך במפלה) (ספרי שם. מנמומא שם): אומרים אחוחו עומדת בלרס וסוא עומד ומרבה בחפלה. (דבר אחר שלא יאמרו ישראל בשביל אחוחו הוא מאריך בחפלה אבל ואמחנן אל ס' בעת ההיא לאמר השיבו רב לך (ספרי שה): רפא גא לה. מפני מה לא האריך משה בתפלה שלא יהיו ישראל שמס מראס וגוי. כיולא בו (במדבר כז, עו) וידבר משס אל ס' לאמר יפקד ס' אלסי סרומות לכל בשר. כיולא בו (דבריס ג, כג) לאו. כיוצא בו (שמוח ו, יב) וידבר משה לפני ה'לאמר וגויַמה הַלמוד לומר לאָמֶר השיבני אס גוַאלם אחה אָם לאו עד שהשיבו שסשיבו ואבים ירק ירק וגו' רבי אלעור בן עורים אומר בד' מקומות בקש משה מלפני הקב"ם לסשיבו אם יעשה שאלומיו אם כן יבקש שאלומיו (ספרי שם. מנחומא שם): - לאמר. מה חלמוד לומר אמר לו השיבני אם אחה מרפא אומה אם לאו עד (13) אל גא רפא גא לה. בא סכמוב ללמדך דרך ארן שסשואל דבר ממבירו לריך לומר שניס או שלשס דברי ממנוניס ואמר

מְחַיּץ לְמַּחֲנֶּה וְאַחַר הַאְּמֶף: מְבֹׁמֹּנו נֹמִנִם שַּׁפַּׁיָּב מִבְּמֹנו נֹמִנם מפמגנ ינוט ינוט בפּוֹיִנִי עַלְאָ עַבּּקְם يرفههد إمزأم هِל מَשِْم بِهِجَرَبَ

באַפֿב מָבַיָּם: שׁבְעַּתְ יָמִים וְהְעָּם לָאִ נָסָע עַּד־ נִמְּסְגַּר מְרְיָבֶם מִחָּיִּץ לַמַּחֲנֶה

ومريرم خُمْلُخَل هُمُثَّا: (حَ) על וֹאַבַוֹר נִסְעִּי הַעָּה הַעָּבָם בַּבְּבַּבְּיה וֹיִבְּבַרִי הַבְּבַרִי

> בן הקקניש: וְמִׁגְן מִבּּבֹא לַמַּמָבוּנִיםׁא וּבִּעַב מְבֹּמֹא וְנְמִוֹ שַׁסְׁעַוֹּר מְבַּמֹא מְנְיָוֹבְ נְיֵנְבְ בַּנִי נִילָא טִטִבְּלִים נּאַמּר גָן לְמִמֵּר נְאִלְּיִ אַבּיּהָא

לא נטל עד דאָהָבְּנֵישָׁת לַמַּמָבׁוּטֹא מֻּבֹמֹא וְמִוּן וֹמַמַּא ĹXĠŮĬĹĽ ĊĒĹΧ

iáci táltá léxil: יבְתַר כֵּן נְטַלוּ עַמָּא מֶחַצֵּרוֹת

> 'nisga ni thguord be llade.' camp seven days, and after that she days? let her be shut up without the should she not hide in shame seven her father had but spit in her face, And the LORD said unto Moses: 'If

brought in again. journeyed not till Miriam was the camp seven days; and the people And Miriam was shut up without

wilderness of Paran. from Hazeroth, and pitched in the And afterward the people journeyed

The Haftara is Zechariah 2:14 - 4:7 on page 189.

^{שלמל}ר וַיְדַבֶּר יְהֹוֶה אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר: װּמַלֵּיל יִיְ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

جَتِتِ: לַמַמֵּה אַבּהִיוֹ הִשְּׁלְחוּ כָּל נְשָׁיא לַשְּׁבְּטָא דַּאַבְּהָחוֹהִי הִשְּׁלְחוּן بَשْلِيهُ مِنْ هِبَالًا هُبُّ هِ يُوْلًا وَيُوْلًا وَيُوْلًا اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا ¬ אור לינהן אמר אני נהן להני هُمْ عِلَا كُلَّةُ هُدُونِ الْمُثَرِّدِ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

באָהָׁג בֹלג_נֹהְבֹאָל עַמָּע: פَאַנוֹ מַלְ־פַּּי וְהַנְוֹה כִּלָּם אֵנְשִׁים ָ וַיִּשְׁלַח אָתָם מֹשֶׁה מִמָּדְבָּר

> כל רַבָּא דִּבְּהוֹן: ַנְשָּׁבְאָב מַב מַלְבָא עַב מַלְבָא עַב אַבְעָּא דְּבְנְעַן דַּאָנָא יָהַיב לְבְנָי

וֹמְבֹאֹב אַנוּוֹ: עוברין הישי בני ישְׁכַח יָהְהוֹן משֶה מִשַּׁרְבָּרָא

> :gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

IIIX

91

them.' man, every one a prince among tribe of their fathers shall ye send a unto the children of Israel; of every out the land of Canaan, which I give Send thou men, that they may spy

children of Israel. them men who were heads of the commandment of the LORD; all of wilderness of Paran according to the And Moses sent them from the

- בכנפב: אני כל האסיפות האמורות במלורעים על שם שהוא משולת מחוץ למחנה וכשהוא נרפא נאסף אל המחנה כחוב בו אסיפה לשון אלא דיו לבא מן סדין לסיוח כנדון לפיכך אף בנויפחי חשגר שבעח ימיס (ב"ק כס, א. ספרי קו): ואחר האסף. אומר (+1) ואביה ירק ירק בפניה. ואס אניס הראה לה פניס וועפות הלא תכלם שנעת ימיס קל ותומר לשכינה י"ד יוס
- וממלב אמומו מרמוק וגו' (פועה ע, ב): (פו) והעם לא נסע. זס סכנוד חלק לס סמקוס בשניל שעס חחח שנחעכנס למשס כשסושלך ליחור שנחמר (שמוח נ, ד)
- למען לא יירשוה (במדבר רבה. קומה לד, ב. מנחומא שם): לסס שסיא עובה שנאמר (שמוח ג, יו) אעלה אחבם מעני מלרים וגו' חייהם שאני נוחן להם מקום לעעוח בדברי המרגלים ואמרו (דברים א, כב) נשלחה אנשים לפנינו כמה שנאמר (שם) וחקרבון אלי כלכם וגוי ומשה נמלך בשכינה אמר אני אמרחי ראו ולא לקחו מוסר (במדבר רבה. חנחומא שלח ה): שלח לך. לדעמך אני איני מלוה לך אם מרלה שלח לפי שבאו ישראל (s) שלח לך אנשים. למס נממכס פרשה מרגלים לפרשה מרים לפי שלקהם על עמקי דבה שדברם באהים ורשעים הללו
- aı'a): (E) על פי ה׳. ברשומו שלא עכב על ידו: בלם אנשים. כל אנשים שבמקרא לשון משיבות ואומה שעה כשרים היו (במ"ר

ישרמל	ַנִּשְׁלָח אֹמָם משֶׁה לִתָּיר אָת־ אָרֶץ פְּנָעֵן נֵיִאמֶר אַלִּהָם עַּלִּיּ זֶה בַּנְּגֶב נַעְּלִיתָם אָת־הָהֶר:	וּשִׁלִּח יִהְחוֹן מֹשֶׁה לְאַלֶּלְא יָה אַרְעָּא דִּבְנָעַן וַאֲמַר לְחוֹן סַקּוּ בְּא בְּדֶרוֹמָא וְהִסְּקוּן לְשׁוּרֶא:	And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;	Zτ
91	אַלָּה שְׁמָוֹת הֵאַנְשִׁים אַשֶּׁר־שָׁלָּה משָׁה לְתַּוּר אָת־הָאָגֶרֶץ נִיּקְרָא משֶּׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נִּוּן יְהוֹשֶׁעַ:	אַלֵּין שְׁמָהָת גּוּבְרַיָּא דִּשְׁלַח משָׁה לְאַלְּלָא יָת אַרְעָּא וּקָרָא משֶׁה לְהוֹשֶׁעַ בַּר נוּן יְהוֹשֶעַ:	These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.	91
ζτ	לְמִמָּׁע לְּב לִּאִנּאָלְ בָּוֹ_מָבֶּוּ:	לְמִּבְׁמִא בְּנְב נִאִנּאָלְ בַּב מָכָּנ:	Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.	Şī
+ ī	خْمَمَّك تَفْخَذِ تَكَفُّد قُلِـنْفُهُ:	וֹפַׁסִּוּ: לְמִּבְׁמִּא בַּוֹפַּטִּלְ, וָטִבּׁ, פַּר	Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi.	Þι
٤٦	לְמַמָּׁר אַמֶּר סְׁתִּיר בָּן־מִיכְאֵל:	מולָאָל: לְמִּבְׁמִּא צִּאָמֵר סְתִּיר בַּר	Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.	٤٦
रा	לְמִמָּׁה דְּוֹ מַמִּיאֵל בָּוֹ־וִּמִּלְי:	לְמֵלְנִ: לְמִּלִמָּא בְּבוֹן מִּמִּיאֵלְ בַּר	Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.	71
п	לְמַמַּה יוֹסָף לְמַמַּה מְנַשָּׁה נַּדִּי בָּן־סּיְסִי:	לְשְׁבְּטְא דְּיוֹסָף לְשִׁבְטָא דְּמְנַשֶּׁה גַּדִּי בַּד סוּסִי:	Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.	п
	לְמַמָּׁע וְבוּלְּוְ זַּגִּיאָל בָּן־סֹיִדֵי:	סנדי: לשקשא דיובולון גדיאל בר	Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.	OI
6	خْمَشَك حَبْنَهٰا هَجْمَ، قَالِـنَظِيهِ:	בְּפִּגְא: לְמִּבְׁמֹא צַבְּנִוֹמִון פַּלְמִּוּ בַּר	Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.	6
8	र्वेत्व्य श्रृंदेटाच पांध्युष्ट्र हा दृष्टाः	נון: לְשָׁבְּטְא דְּאָפְּרֵיִם הוֹשָׁעַ פַּר	Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.	8
۷	לְמִּמָּׁע וֹמִּׁמְּלְּב וֹלִּאָּׁלְ בּּוֹ וִנְפָּוּ:	יוסף: לשקטא דוששקר וגאל פר	Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph.	۷
9	לְשַׁמַּׁ֖ת יְתוּדְׁת בָּלֵב בֶּן־יְפָּנָּת:	לְשָׁבְמָא דִּיהוּדָה כְּלֵב כַּר יְפְנָה:	Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.	9
Ş	לְמָּמָּׁה שִׁמְּמְוּן שְּׁפֵּׁמ בָּן־חוֹרֶי:	לשׁבְטָא דְּשִׁמְעוֹן שֶׁבָּט בַּר חוֹרֵי:	Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori.	ς
ڊ ر،	ְצֵאְלֶה שְׁמוֹתָם לְמַשֵּׂה רְאִּיבֶּוֹ שַּמִּיעַ בֶּּוֹ־וַכְּיִר:	בְּרְאִנְבֵן שְּׁמֵּוּמַ בַּר זַכּוּר: בְּשְׁבְּטֵּא	And these were their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur.	+

בֿב: הוא הַרְפֶּה הַמְעַם הוא אָם־ אָם הַלְּשׁ הַזְּעֵיר הוא אָם סַּוִּי: ⁸¹ וְאָת־הַעָּם הַיּשָּׁב עָלֶיהַ הֶחָזָּק ירְאִיתָם אָת־הָאָרֶץ עַה־הָוּא

עמָא דְיָמִיב עַלַה הַתַּקִיף הוא וְנִיבְוֹנִוּ מִיבְ אַבְעָהָא מָא בִּיא וְנִיבִּי

whether they are few or many; whether they are strong or weak, people that dwelleth therein, and see the land, what it is; and the

بَاخُمُلُالُهُ فِي خُمُخُمُّالِهِ عَالَمُ عَالَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ העלים אַשֶּר־הוּא יוֹשֶׁב בְּהַנָּה יי הַטוֹבֶה הָוֹא אַם־רְעָה וּמָה הַטְּבָא הִיא אָם בִּישָא וּמָא וּמָה הַאַּבֶּץ אֲשֶׁר הוּא יַשֶּׁב בָּה וּמָא צַרְעָּא דְּהוּא יָהַיִּב בַּה

עלפּגעון אָם לַכּוֹבין: לבולא גבוא למכ לבול

strongholds; in, whether in camps, or in what cities they are that they dwell in, whether it is good or bad; and and what the land is that they dwell

בְּאָבֹא וְהַוֹּמָים וְמֵי ئبنتينظۋە بخطنقە oz אִם רַוְּה הַנִשׁ בָּה עֵץ אִם־צִּוֹן

جزير: באבלא נומיא וומו לכובו לא וטטפפון וטסבון מאלא מספולא שאונו פֿע אולָנון אָם בְּוֹא וּמֹא אַבֹּמֹא בֿמַטּוֹבָא ביוא אָם

time of the first-ripe grapes. the land.'-Now the time was the courage, and bring of the fruit of therein, or not. And be ye of good fat or lean, whether there is wood and what the land is, whether it is

ַבְרַאָּב לְבָּאָ

לַמְמֶּי הַמְּתִי: ממוֹבְרָא דְצִין עַּר וסלולו ואלולו זה אומא seven years before Zoan in Egypt. there.—Now Hebron was built children of Anak, were Ahiman, Sheshai, and Talmai, the and came unto Hebron; and And they went up into the South,

unto Rehob, at the entrance to

land from the wilderness of Zin

So they went up, and spied out the

Hamath.

61

נכונים בפונ אַגּו מאַנום: שַׁבְּלֵע וְשִׁבְּרֵוְן מְבֹג מִלום

מָנון אַטַבּנואַט בוב מֹאָנוֹס נטַלְמָּו בֹּנוֹי וֹבַּבַא נִשִּבְבוָן מָבַת בּ נְמֶּם אַנִימּן מְּמָּג נִנִילְמָּג יִלְיִב'י מַבְּרוּן נִנַּפּוֹ אַנִימּו מְמָּג וּנֹהְלֵנְ בַּנֵּלֶבְ וֹנִבָּאָ הַּגַ שַבְרוּוְלֵ נִסְלִנְעַוּ בַּבַוּנְתָא וֹאָנוּוְ הַּגַ

- סשבם (מנמומא שלם ו): (17) עלו זה בנגב. סוא סים הפסולם של ארן ישראל שכן דרך החגרים מראין את הפסולת מחלה ואחר כך מראין את
- (במ"ר. מנחומה שם): החזק הוא הרפה. מימן משר להם הם בפרוים יושבין חוקים הם שפומכין על גבורחם והם בערים (81) אח הארץ מה היא. יש ארן מגדלם גבוריס ויש ארן מגדלם מלשיס יש מגדלם אוכלופין ויש ממעמם אוכלופין
- (19) הבמחנים. מרגומו הצפלמץ כרכץ פלומץ ופמומץ מלץ מומה: הטובה היא. צמעינות ומהומות מוצים בלורות סס יושבין חלשים סס (במ"ר. חנחותה שם):
- (02) היש בה עץ. אס יש בהס אדס כשר שיגין עליסס בוכומו (ב"ב מו, א): בכורי עובים. ימיס שסעוביס ממבשלין
- גבול מערבי על שפח סים עד לבא חמת שהוא אלל הר ההר במקלוע מערבים לפונים כמו שמפורש בגבולות הארך בפרשת אלה שד מקלוע מערב כמו שלוס משס עלו זס בנגב דרך גבול דרומים מזרחים עד סיס שסיס סול גבול מערבי ומשס חזרו וסלכו כל (וב) ממדבר צן עד רחב לבא חמח. הלכו בגבוליה באורן וברוחב כמין גאס הלכו רוח גבול דרומית ממקלוע מזרח בבכונ:
- ואין לך מעולה בכל ארלוח כמלרים שנאמר (בראשית יג, י) כגן ה' כארן מלרים ולוען היא המעולה שבארך מלרים ששם מושב שמד משבעה בלוען ובא להידיעך שבחה של ארך ישראל שאין לך מרשין בארך ישראל יותר מחברון לפיכך הקלוה לקברות מתים בבגחה. אפשר שבנס מם את מברון לכנטן בנו סקטן קודס שיבנס את לוטן למלרים בנו סגדול אלא שסימה מבונס בכל טוב על (דבריס א, לו) ולו אמן את הארך אשר דרך בה וכמיב (שופטים א, כ) וימנו לכלב את תברון (מוטה לד, ב): שבע שנים (22) ויבא עד חברון. כלב לבדו סלך שם וישמעת על קברי אבות שלא יסא ניפת לתבריו לסיות בעלמס וכן סוא אומר מפתי (להלן לד, ז):

ימִן_בַבְּבַּמְנִים ימִן_בַהְאַצִּיִם: אָּטְׁר נִישְּׂאַרוּ בַּמְּוֹט בִּאָּנִיִם דִּעִּנְבִין חַר וַנַּטְלְיָהִי בַּאָּרִיחָא مُشِّل أَمَانِـُكِ نَكْشَحْنِحِ مَّأَكْدِكِ نُكُمَّ مُنْفَقًا مَبْحَلَـفُمُ لَكُنْخُحُ וּנְבַאוּ עַד וַנַחַל אָשְׁכֹּל וַיִּכְרָהוּ נַאֲתוּ עַד וַחָלָא דְאָהְכָּלָא

ממֶם בֹּנֹג וֹמִּבְאֵב: מַל אַרַוּת הָאָשְׁבּוּל אַשֶּׁר־בְּרָתִּי דָּאָהָבָלְא עַל עַיַּסַק אָהָבָלָא حَقِرَات بَنَاهُ جِرِهُ ذِبَاحٌ هُنِّ فِنَاحٌ خُعُرَتُهُ بَنَانِهُ جِرِتُهُ ذِبَارِهُ

אַרְבְּעִים יְוֹם: וּגֹאבו מענור ĽŘĽλ

立常亡才: בְּלְ הְנְשֶׁהְה נַיַּרְאָנִם אֶת־פְּרָי נִיָּה בְּלְ בְּנִשְׁהָא נִאַהְוִיאִינוּן יָת كَالْمُكَا لَيْهُمُ حَدِي هُنُاهَ لَحَدِي لَكُمَا لِمُلَامِ مِنْكُمَا لَيْكُمُ الْمُعْلَى خَلَامًا لَهُمْ مُنْكُمُ الْمُعْلَى الْمُعْلِيقِ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِيقِ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِيقِ الْمُعْلَى الْمُعْلِيقِ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعْلِيقِ الْمُعْلِيقِ الْمُعْلِيقِ الْمُعْلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعْلِيقِ الْمُعْلِي ⁹⁷ אַבֿבֶּן נֹאָכַ_כַּּכַ הַּבַּע נילקו ניקאן אָל־מִאָּד ואָל־

חַלֶּב וּלְבָּהְ הַנְא וֹזִּעַ־פְּרְיֶה: עַאָּבֶּלְ אָהֶהַר הְּכְטִׁעַנִי וְנָּם זֹבְע לַאַּבְעָּא בּשְּׁכְטִעַנָּא וֹאַב מִּבְּנִא וּוֹספּׁבוּיַלְוָ וּגְּאָמִירְוּ בְּאַנוּ אָלְ וֹאִמְּטַמֹּגִּאוּ לְיִשׁ וֹאַמָּבוּ אַֹטִינָא

וֹנִם_וֹלְבֵוֹ, עֵהְׁלֵּל בָאָנוּ הֶּם: וְהֶשְׁרִים בְצְּרָוֹת גְּדִלֹת מָאָד אָפָס בִּי־עַוֹ הַעָּׁם הַיִּשֶׁב בָּאָּרֶץ

בּטַבון ימו במוניא ימו שוניא:

בְּקְצֵוּ מִתַּמֵּן בְּנֵי וִשְּׁבְצֵל:

אַבְבְּעִין יוֹמִין: ַ הַאַן וֹטִבוּ מִלְאַלָא אַרָעָא מִסוּף

אַבֿא בֿאַבֿא: אָלְ מִוֹבַלֵּנְ פֹּאנוֹן וֹהֶנֹאֵלְ לְמִוֹבַּנֹאְ וַפֹּאָנוֹן לנ. אַנורן ילְנִע כֹּלְ כַּנְמִּטֹא צַבְנִי וּאַנִלוּ נאַמוֹ לְנָת מֹשֶה וּלְנָת

עַלָּד וּוֹבַאָּ נִיאָ וֹבִין אָפַּנִי:

تخلخا حنكه نهك خدر بخته וֹבוֹבוֹגֹא לחוד אַרי הַקּיף עַמָּא דִּיָהִיב

חַוּגְא תַּמָּן:

between two; they took also of the and they bore it upon a pole branch with one cluster of grapes, Eshcol, and cut down from thence a And they came unto the valley of

thence. the children of Israel cut down from Eshcol, because of the cluster which That place was called the valley of

Pomegranates, and of the figs.—

the land at the end of forty days. And they returned from spying our

fruit of the land. congregation, and showed them the unto them, and unto all the to Kadesh; and brought back word Israel, unto the wilderness of Paran, To natiblida and to noisegargnoa and to Aaron, and to all the And they went and came to Moses,

milk and honey; and this is the fruit sentest us, and surely it floweth with came unto the land whither thou And they told him, and said: 'We

Anak there. moreover we saw the children of fortified, and very great; and the land are fierce, and the cities are Howbeit the people that dwell in

4): משקל כל אחם מי שאס וגמירי טונא דמדלי אינש על כחפיס אינו אלא שליש משאוי ממשאוי שמסייעין אוחו לסריס (סומס לד, ולמד מאבנים שהקימו בגלגל (יהושע ד, ה) הרימו להם איש אבן אחח מן הירדן על שכמו והקימוה בגלגל ושקלום רצוחינו כלום לפי שכל עלמס להוליה דבה נמכוונו כשם שפריה משונה כך עמה משונה והם מפך המה לידע כמה משהוי המד מהם לה שהיה בשנים מה הלמוד לומר בשנים בשני מוטוה הה כילד שמונה נטלו השכול החד נטל ההנה והחד רמון יהושע וכלב לה נטלו (ES) זמורה. שוכת גפן ואשכול של עוביס תלוי בס: וישאהו במוט בשנים. ממשמע שנאמר וישאוס במוט איני יודע - המלכים שנאמר (ישעיה ל, ה) כי היו בלוען שריו והיתה חברון מובה ממנה שבעה חלקים (סומה שם):

לפני סקב"ס שיגורר עליסס יוס לשנה קלר לפניסס את הדרך (תנתומא שלת ת): . אדם בינוני עשרה פרסאות ליום (פסמים לד, א) הרי מהלך ארבעים יום מן המזרח למערב והם הלכו ארכה ורחבה אלא שגלוי (es) וישיבו מחור הארץ מקץ ארבעים יום. וסלא ארבע מאות פרסס על ארצע מאות פרסס סיא (מגילס ג, א) ומסלך

אחם דבר. מת משק ומת מקרן: (26) וילבו ויבאו. מסווילכו לסקיש סליכחן לביאחן מס ביאחן בעלס רעס אף סליכחן בעלס רעס (מועס לס, א): וישיבו

gg): (שומקיים במופו (במדרש היא. כל דבר שקר שלין לומרים בו קלם למת בתחלתו לין מתקיים במופו (במדרש הבה. מומק

(82) בצרוח. לשון מוזק ומרגומו כרכין לשון בירניום עגולום ובלשון ארמי כריך עגול:

لقر تد تتاليا: בּבְיב וֹבַיבֹּנֹגֹוּג ,וְאָב הַגַביּנָם

ځ۰_نځږ**ې ۲**نځې ځك: נַּאָמֶר מְלַיה נְעָלֵה וְיָרָשְׁנִי אָלָה ײַהַס בְּלֶב אָת־הָעָּם אָל־מֹשֶׁה

חַזָּק הַוּאַ מִמֶּנוּ: לְאֵ נוּכֹלְ לְהֹֹלְוִע אֶבְיַבְיֹהֹלֹם בֹּיִי לָאִ נִכּוָלְ לְמִפַּל לְנִׁע הֹפֹּא אָבִיּ וֹבְאֹלֹהָתם אֹֹהָבַבֹּלנּ הֹפּנְ אֶׁמֹבָנּ וֹנִיבֹבוֹא בַּסֹלָנִלנּ הֹפּגבי אַמִבנּ

אַנְשֶׁי מִדְיות: בַּאַבּוֹל אַמֶּב מַבְּבוֹנוּ בָּב בְנַנוּב בְמַנִּמֹר אַבְמָא בַּמְבַּבוֹנִא בַּיִּב ³ אָלְיִּנִי אָּכְ_בֹּדֹוֹ, וֹמְּבֹאָׁכְ כַאַמְּנִר גַּאַּלְּנִלְוּ זְּטִּנִּ לְּוֹט בֹּוֹ, וֹמְבֹאָכְ וּגִּגאוּ בַּבַּט בַאָבוּא אַהָּב טַבוּ

" וְאֶׁם בֹאָתוּ אֶשׁבַבּוֹפֹּגלֶים פֿוֹי וֹטַפּּוֹ בּוֹנִיאָ נִׁנִי יִּבָּבּוֹא בּוֹג אַנֹּע וֹכֹּלְ עַׁמֹּם אַמֶּב בֹאָנוּ בַּעוֹכַבּי אַבְהַ אָבֶרְץ אַבֶּלֶת יוֹשְׁבֶּיֹתְ הָוֹא לִאַּלְלָא יָתַה אָבַע מִקַשְּלָא

לְנַלְינִם וְכֵּן בַּנְתִּ בְּמִתְנִנִים: מולט מו_טופלים נוהי בעינינו

וַמִּמְאַ כָּלְ חָנֵגַדְׁר וַיְּמְּנִוּ אָרַ וַאָּרֵימָת כָּלְ כָּנִשְׁמָא וִידַבוּ

ĽĽĿX:

ומק כור ורדנא: בְּמוּנִא וּכְנְאַנְאָנִי וְמִיב הַּלְ וַמָּא וְטִשְׁאֵ, וְיִבוּסָאָ, וֹאָמִונִאָ, זְנִיב עַנָּגָב מַמְלְקַאָּע יָמִיב בַּאָּרַע דָּרוֹמָא

אָבׁוּ מִוּכַּלְ לִכּוָלְ לַצִי: נאָמר מפָל נפַל וָנִירַת יָתַה וְאַצִּית כְּלֵב יָת עַמָּא לְמֹשֶׁה

הַקּיף הוא מִנַּנְא:

בְּנִנְּשׁ אֵּנְמְּגוֹ בְּטִמְּטֵוֹ: נְטְבָּטִא נִיא וְכָלְ מַּמָּא בַּנִזְיֵנִא נאַפּיקו שוֹם בִישׁ עַל אַרְעָאַ

בׁשׁמֹּגוֹ וֹכֹן בַוֹנִגִּא בֹּהַנִּנִבעוֹ: מו ילבוֹא ובוווֹא להונו ופֹהוֹא

<u> עוֹלְטְ וֹיִּבְׁכִּיּ עַמְטְ בַּלְּיִלְע זִי טַלְעוּן יִּבְכוּ עַמְא בְּלִילְנֹא</u>

South; and the Hittite, and Amalek dwelleth in the land of the

well able to overcome it.' at once, and possess it; for we are Moses, and said: We should go up And Caleb stilled the people toward

stronger than we.' against the people; for they are qu og ot olds for or ow : side But the men that went up with him

are men of great stature. and all the people that we saw in it eateth up the inhabitants thereof; passed to spy it out, is a land that The land, through which we have unto the children of Israel, saying: the land which they had spied our And they spread an evil report of

were in their sight. sight as grasshoppers, and so we Nephilim; and we were in our own sons of Anak, who come of the And there we saw the Nephilim, the

people wept that night. their voice, and cried; and the And all the congregation lifted up

 ΛIX

ξЕ

כמשמתו שלל הירדן ולא מוכלו לעצור: (92) עמלק יושב וגוי. לפי שנכוו בעמלק כבר סוכירוסו מרגליס כדי לייראס (מנמומא שלח ע): על יד הידדן. יד

חדס סרולס לשמק אגודת אנשים אומר שי"ע (ק"א סק): ועלו שם נגליח בכל דבריו (שם): וידהם. לשון שמיקס וכן (זכריס ב, יו) סם כל בשר (עמום ו, י) סם כי לא לסוכיר. כן דרך בני וסוריד לנו את סמן וסגיו לנו את סשליו (במדבר רבה. סומה שם): עלה נעלה. אפילו בשמים והוא אומר עשו סולמות סיס סבור שבא לספר בגנומו שסיס בלבס על משס בשביל דברי סמרגליס שמקו כולס לשמוע גנומו אמר וסלא קרע לנו את סיס (10) ויהס כלב. סשמיק את כולס: אל משה. לשמוע מס שידבר במשק לוותואמר וכי זו בלבד עשק לנו בן עמרס סשומע

(ופ) הוק הוא ממנו. כביכול כלפי מעלה למרו (במדבר רבה. קומה שם):

(שס): אנשי מדות. גדוליס וגבוסיס ולריך למת לסס מדס כגון גלית (שמואל-איו, ד) גבסו שש אמות וורת וכן (שמואל-ב (22) אוכלה יושביה. בכל מקום שעברנו מלמנס קוברי ממים. וסקב"ס עשס למובס כדי למרדם במבלם ולמ ימנו לב למלו

בקוממן (שם לד, ב): בעיניהם. שמענו אומריס זה לזה נמלים (רא"ס ובק"א מגבים) יש בכרמים כאנשים (פומה שם): ענק. שמעניקים חמה (33) הגפילים. ענקים מבני שמחואי ועואל שנפלו מן השמים בימי דור אנוש (נדה שא, א. יומא פו, צ): וכן הייגו כל, כ) מיש מדון (ד"ס־מ ימ, כג) מיש מדס:

69

אָן בַּמִּדְבֶּר תַּנָּה לוּ־מֶּהָנוּ: הְעֵּרְה לֹרְעַׁהְנֵי בְּאָרֶץ מִצְרַיִם לְּהִוֹן כָּל בְּנִשְׁהָא לְנֵי דְּמֵיְהְנָא הְעֵּרְה לֹרְעַהְנִי בְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּצִּרְעָא דְמִצְרִים אוֹ בְּמַרְבְּרָא ء خُدْرَ نَهْلَكُمْ لَهُ لَا لِهُ الْهُ الْمُؤْلِثُ الْمُؤْلِدِ لَا الْمُؤْلِدُ لِلْمُؤْلِدِ لَهُ الْمُؤْلِدِ ل

מָּוִר לְנִוּ מִּוֹּר מֹגִּבְׁוֹמִׁנִי: לֹמֵהׁנְנִי 'נְסְפְּׁנִי יִבְיֹנִי בְלְבִיֹּא נִסְפְּׁלְנָא יִבְנִי לְבִּנָּא מִבְ ، لِيُكُدُلُ لِيَبْكِيلِ كِأَنْفِرِ فَيُلُدُ لِيَدُم خُمُوفِحِ خُلَافِم بُمَرُم וֹלְמֶּׁנִי יְּיִנְנְיִ מִּבְּנִא אִנְּיָנִוּ אָבְ וּלְמָא יִיןְ מִמֹּיִלְ יָנִינָּא לְאַרְמָא

רָאִשׁ וְנְשִׁוּבְּה מִצְּרֶוְמֶּהׁ:

₩ ﴿خُورًا خُمْ كَالَامِ أَمْلَاهِ خُدَّا، كَالُم خُمْ كَانَامُهُ خَدَمُنَاهُ لَا خُدَّا، رَبُوْرٌ مَنْ يُمْ لِهُ لَذِا مَمْ فَرَيْتُ لِمَ فَرَيْتُ لِمُ فَمَا لِهِ لَذِا مَمْ هَوْدَابَا

جَزُلَـٰدِيُٰت: מֹן עַשַּׁרִים אָשַ עַּאָבוֹא בֿוֹבֹה וֹפַּגָּע מו מִאַּלְכִי אַבֹּהֹא בּנִהנּ ויהוֹשָׁעַ בּּן־נֹין וְכְלֵבׁ בָּן־יָפְנָּה וִיהוֹשָעַ בּּר ניוּן וְכָלֵב בּר

بِهُدُ لِمَ فِي اللَّهِ اللَّهُ اللّلْمُ اللَّهُ اللَّا اللَّاللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّهُ اللَّهُ עַבְרְנוּ בְהֹ לְתַוּר אֹהָה שוֹבֶה נַיַּצְבְרָנְא בַהְּ לְאַלְלָא יָתַה ﴿ بَهُرِيهُمْ رَعْمِيْكَ لِيَغِيبًا يَغِيْكُ بِيُوْكِ بَهُرِيْكُمْ رَيْهِمُالِهِ جُرِحُرِ مُثَلًا خُرْرِ نَجْمُلِهِ يَحْرُرُ

נַבְּמֵ: <u>בְּלְנֵי אֱבֵּל אַמְּבְבְנֵיא זְבָרָה טַבְּבְ בְּנָא אֶבְנִא בִּנִיא מִבְּבָּה טַבְּב</u> אַלָנוּ אָלַרוּ אָלְבוּלֹאַבֶּין תַּיְּאָט וּנִיטְּדָּשׁ לַאַבְּיָּאַ בַּבָּאַ נִיִּשָּׁבָּ

וֹגעוֹנִע אַטֿוּנ אַּגַעַנּגבֿאַם: בְּשְׁמֵנוּ עִיֹם סָׁב בִּבָּם מִהַּבְיִנִים ַ אַגַ_טֿירָאיַ אָת_מַּם הַאָּבֶּץ בָּי אַף בַּיהוָה אַל־הִמְּוֹדרוּ וְאַהָּם

ביבון לַנוּ בַּמִּיהָנָא: נילינו על־משָׁה וְעַל־אַהַרוֹ כָּל וְאִהָּנִענוּ על משָה וִעַל

לְגֹא בַּנְתוּב לְמִגְּבוֹם:

בואָא וּנִעוּב לְמִּגֹּבוֹם:

خ⊏بيدسبا:

מְבָא אַרְעָא לַהְדָּא לַהְדָּא:

אִם בַשְׁכֵּא בְּנִינְ יִבְינֶב וְנַבְיבָא אִם בַהְּנֹא בִּנֹא מִו צֹבִם וֹיִנֹוֹהֵילִ

ייבולגול מניבון: ומומבא בול בסמבלא לא מֹסִירוֹ מְּרָא מִיקְפְּחוֹן מִנְּחוֹן מׁן מֹמֹא בַאַבְׁמֹא אָבוּ, בֹּוּבַוֹּא שמבו לא שבול לא ĖäιάĹ%

> this wilderness! of Egypt! or would we had died in Would that we had died in the land congregation said unto them: against Aaron; and the whole murmured against Moses and And all the children of Israel

Detter for us to return into Egypt? ones will be a prey; were it not the sword? Our wives and our little bring us unto this land, to fall by And wherefore doth the LORD

into Egypt.' us make a captain, and let us return And they said one to another: 'Let

to negregation of the children of faces before all the assembly of the Then Moses and Aaron fell on their

land, rent their clothes. were of them that spied out the Caleb the son of Jephunneh, who And Joshua the son of Nun and

exceeding good land. passed through to spy it out, is an Israel, saying: 'The land, which we To narblida and To noisegargnoa And they spoke unto all the

with milk and honey. it unto us—a land which floweth will bring us into this land, and give If the Lord delight in us, then He

"iou and the LORD is with us; fear them defence is removed from over them, land; for they are bread for us; their neither fear ye the people of the Only rebel not against the LORD,

- כל העדה. קנסדרלות (תנתותם שלת יג):
- (ב) לו מחנו. סלוליוממנו:
- (+) בחבה ראש. כמכגומו נמני רישל נשיס עלינו מלך ורצומינו פירשו לשון עצודה ללילים (פסיקמל זוערמל):

ַ פֿאַבֿנוֹם וכַבוֹג וֹעוֹנִי נֹבֹאַע נִטַעוּוֹ בַּאַבֹנוֹא ווִפֿבֹא בּיִי

זַאָּמָגוּ דָּג בַּׁכָלְ דָּאָעָוִע אָּמָהַ ּוֹנֹאֹאֵנִי עַמְּם עַיִּגִּע וֹמִּגַ אַנְּעִ לְאָב - מָרְנִּּוּוִ פֿבֹּמִו מַפָּא טַבון וֹמַגַ ניַּאמֶר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה עַּד־אָנָה

אָשׁבְּ לִינִי בַּבוֹנִל וֹמֹּמִנִם מִמֶּנוּ: [™] אַכּׁפּוּ בַבְּבַבְ נְאִנְרַמְּנִּנִּ נְאֵמְמָהַ אָלְםְּבִּנִּנִן בַּמִנְנִיא נַאָּמָגִּנִנוּן האוני לטבלו:

ַבְּעָרָ בַּעָּרְבְּרָי בַּעָּרְבְּרָי מֹאַנִים בּּיִם מְאָנִיּאַ בְּמִיּלְנִי בְּכְעוֹבְּ אָנַם מִאָּנִאָּ, נַאַּסְּנִלְּטַאַ בְּטִיּלְנַ יִּנִי رَنْهُمُكُ مَيْمُكُ يُحُرِّنُكُ إِنْمُمُمِّهُ يَهُمُكُ مَيْمُكُ كَانُو لِذَا لِنَهُمُمَا لِيَالًا ل

ځ'ډځپ: לְפְּנֵיהָם יוֹמְם וּבְעַמְּוֹד אָשׁ בֵּוְמִידוֹן בִּימְמָא וּבְעַמוּדָא עַכְהָם יִבְעַמָּר עְנָן צַּהָּה הֹכֵּךְ נְרְאָבוּו אַמָּר יְהֹנְה וַעַּנְגִּף עֹמֵ*ר* עמָם עזָר אָמֶר־עיון בְּעִין ין שְׁמְעִיּי בְּי־צַּמְּה יְהֹנְּהׁ בְּקָרֶבּ •• שְׁמְעִיּי בְּי־צַּמְה יְהֹנְּהׁ בְּקָרֶב וּאַמִרוּ אָל־יוֹשֶׁבֵ הָאָָרֶץ הַוּאָתֹ

אָר־שִׁמְעַבְּי אָבוֹע וֹאֵכּוֹרוֹ הַגּוֹיִם אָשָׁר־שְׁכָּעִי וְהַמְּמָה אָת־הָעָם הַזָּה בְּאֵישׁ יִּהְקַשֵּׁי

אַטַּוּלָ, בַּמַהְבּן וַמִּלֹא לְכַּלְ בִּנָּ

לכַן אַנוֹא בּהַבֹּבוני בּינִיהוֹן: אַמּטֹּנ לַא וֹנוּמֹנוּן בַּמִימָנוּ נצַּמָר וִיָּ לְמִמֶּה עַּד אָמַהַּי וְהוֹן

נאַהְבוּג וֹטֹב לַתַּם בַב וַנַּעַּוֹב

מַּמָא בַבון מִבּינִיהון:

באישְׁלַא בָּלִילִיא: וּבֹמֹמוּבֹא בַמֹּלֹלִא אַטַּׁ מָבַבּּנ יקרף ין וענוף משל עלויהוו בבון הקשיניהון הזו שְּכִינַת ácitúl álix éri עוֹב בַּמִתוּ אָבוּ אַטּ ווֹ now if Thou shalt kill this people as

day, and in a pillar of fire by night; before them, in a pillar of cloud by

standeth over them, and Thou goest

people; inasmuch as Thou Lord art

this land, who have heard that Thou

To est will say to the inhabitants of

Thy might from among them—

And Moses said unto the LORD:

will make of thee a nation greater

pestilence, and destroy them, and

and mightier than they.'

I will smite them with the

I have wrought among them?

believe in Me, for all the signs which

Me? and how long will they not

How long will this people despise

And the LORD said unto Moses:

To neating unto all the children of

To Inot Edit in the rent of

٤ı

71

п

Israel.

Thou broughtest up this people in When the Egyptians shall hear—for

seen face to face, and Thy cloud

LORD art in the midst of this

speak, saying: have heard the fame of Thee will one man, then the nations which

איוב שהיה מגין עליהם (קומה לח. ב"ב מו, א) דבר אחר ללו של המקום שר מעליהם: (9) אל חמרדו. ושוב ואמס אל מיראו: בי לחמנו חם. נאכלס כלמס: סר צלם. מגינס ומוקס כשריס שבהס ממו

בְּמִּלַמוּ נִינ מִוּעָמ לִבוּוֹבַעַבַּ

כַּנִיבַוֹא עַר וְיִימָרוּן עַּמְמַנִּיּא

נו מַּמָא בַבַּוּן

(10) לרגום אוחם. אמיסושע וכלב: וכבוד ה'. סענן ירד שם (במדבר רבה. מומס לה, א):

خيريد:

- בידי לקיים הבטחתי: (11) עד אנה. עד סיכן: ינאצני. ירגיזוני: בכל האחוח. בשביל כל סיפים שעשימי לסס סים לסס להאמין שסיכולת
- (במדבר רבה): (12) ואורשנו. כמכגומו לשון מכוכין ואס מאמר מס אעשס לשבועת אבות: ואעשה אחך לגוי גדול. שאתס מוכעס
- . אומס מקרבס וכשישמעו שאמס סורגס לא יאמרו שמעאו לך אלא יאמרו שבנגדס יכולמ לסלאס אבל כנגד יושבי סארך לא יכולמ (13) ושמעו מצרים. ושמעו את אשר חהרגם: כי העליה. כי משמש צלשון אשר והם ראו אשר העלים צכתך הגדול
- סנס (מנמומל שלמ יג): ס' בשביל ששמעו כי אמס ס' שוכן בקרבס ועין בעין אמס ס' נראס לסס וסכל בדרך מבס ולא סכירו בך שנמקס אסבמך מסס עד (14) ואמרו אל יושב הארץ הזאח. כמו על יושג סארן סואם ומס יאמרו עליסס מס שאמור בפוף סענין מבלמי יכולם להלמס. וזו הים:

them with stones, when the glory of ניאָמְרוּ בְּלְ הָנְמִּבְּׁר לְרְגִּוֹם אָטָם נַאָּמָרוּ כָּלְ כַּנָשָׁהָא לָמָרִנָּם But all the congregation bade stone

אָנַר הְעָּה אַלְר הָאָר אָלְר הָאָרֶא אַמָּר יוָה עַּמָּא הָבִין לְאַרְעָּא דְּקִינִם מבּלְטֵּוּ וְלַבְּטִ וְעוֹנָע לְטַבִּוּאִ מִיּבְיָע וּיִכְּלָא בֹּבִם וֹוֹ לְאַמֹּלְא

بجرام كهباد: الله المَايَاتِ بَرْنَاحِ أَنْهُ خُلِلَ لِجَائِدٌ فَكُمُّ اللَّهُ الْمُنْ فَدَا لَا يَرْجُهُ كَلَامًاكُ يَرُ

مَكِمُاتِ لَمَحِ لِحَمْرِتِ: פּבֶּע הַּוֹּן אַבוִע הַּלַבַּנִים הַלַ ैं रंख्नेत्र युंगे द्विष्य द्वित र्नेत्र द्वित ințn șțr veid ica hor

עזָה מִמְצְרָיִם וְעַּרַ־הַנְּהִי: הַסְבֶּוֹב וְכַאָּמֻּב נִמָּאַטִבוְ לָמָנִם סְלַחַ־נְאַ לַעֲּנָן הַעָּ֖ם הַזָּה כְּנָּדֶל

יי לאולם עו. אָנו לומָלא לבוִע וּלנם מַנִּם אַנֹא ומַלָּגֹא וֹמַלַא

זַב מַשָּׁר פִּעָים רָלֹאִ שְׁמָעִינּ למגלנום ולמגללו נוֹנַסַּוּ אָטִוּ בּ כֹּבְרַ, וֹאָנַ אָּנִנְיָּ, אַהָּרַ הֹֹהָיִני, בַּי כְלְ־הָאֲנָשִׁים הָרֹאָים אָתַ־

לעון וֹפֿמּגלַנּוּן בַּמֹגַבּנֹא:

בְּמָא בַּמִבְּילְטַא לְמִימָר:

בוקאי: בו שליתאי ועל דר שוִכּוּ אַּבֹבוֹן מִגְ בֹּנוֹן מִבֹבוּן أخلخ» فأخدا خ» فتقد مَفهَد סַבְּע בְגַעוֹּנִבְיוֹ לְאִיְבִינִינִי מבון שביה לעוון ולמרוד וֹ מֹבְעוֹע בֹנוּ וֹמֹסְנֵּוּ לְמֵּהְבֹּב

ממגבום למד בעו: וכמא בַּמַבַלַטַא לַמַּמָא טַבַּוּן ÇQKLXKL בְּעַן לְחוֹבֵי עַמָּא

נֹאַמֹּר גֹּוֹ מֻבֹּצׁנִע כַּפַּטִּנְמָב:

בּוֹג וֹנו כֹּלְ אַבְׁמֹּא:

שבת בלו התר ומנון ולא בְּמָגְרֵיִם וּבְמַגְבָּרָא וְנַסִּיאָנּ וֹלונו וֹנוֹט אַטוֹנוֹנו בַּהֹּבֹבונט אָב, כַלְ נוּבְרַיָּאְ דַּחָוּוּ יָת

> wilderness. therefore He hath slain them in the which He swore unto them, bring this people into the land Because the Lord was not able to

Thou hast spoken, saying: of the Lord be great, according as And now, I pray Thee, let the power

generation. third and upon the fourth fathers upon the children, upon the guilty; visiting the iniquity of the and that will by no means clear the forgiving iniquity and transgression, plenteous in lovingkindness, The LORD is slow to anger, and

this people, from Egypt even until and according as Thou hast forgiven greatness of Thy lovingkindness, this people according unto the Pardon, I pray Thee, the iniquity of

pardoned according to thy word' And the LORD said: 'I have

glory of the Lord the earth shall be filled with the But in very deed, as I live—and all

17

07

61

Δī

hearkened to My voice; proof these ten times, and have not wilderness, yet have put Me to wrought in Egypt and in the My glory, and My signs, which I surely all those men that have seen

- (12) והמחה את העם הזה כאיש אחד. פחלוס וממוך כך ילמכו סגויס לשר שמעו לח שמעך וגו':
- סמרן סומת (ברכות לב): מבלחי יכלח. מתוך שלה סיס יכולת בידו לסביהם שחמס: יכלח. שם דבר סוה: (15) בובלחי יכלח וגוי. לפי שיושבי הארן חוקים וגבורים ואינו דומה פרעה לשלשים ואחד מלכים ואח יאמרו על יושב
- (TI) יגדל נא כה ה'. לעשות דנורך: באשר דברה לאמר. ומסו סדנור:
- קים, א): ונקה. לשניס: לא ינקה. לשלינן שניס (יומה פו, ה): ובמרגלים המפלל משה לפניו בארך אפים אמר לו הקב"ה והלא אמרת לי ללדיקים אמר לו והלא אמרת לי אף לרשעים (מנהדרין לו ללדיקים אמר לו הקב"ה אף לרשעים אמר לו רשעים יאבדו אמר לו הקב"ה חייך שאחה לריך לדבר כשחעאו ישראל בעגל (18) הי ארך אפים. ללדיקים ולרשעים כשעלה משה למרום מלאו משה להקב"ה שהיה יושב וכוחב ה' ארך אפים למר
- (02) בדברך. נשביל מה שלמרה פן ילמרו מבלהי יכולה ה":
- (IS) ואולם. כמו אבל ואם אעשה להם: דוי אני. לשון שבועה כשם שאני חי וכבודי ימלא אם כל הארץ כך אקיים להם כי
- (22) וינסו. כמשמעו: זה עשר פעמים. שניס ביס שניס בתן ושניס בשליו וכו' כדאלימא במשכם ערכין (עו, א־2): כל האנשים הרואים וגוי. אם יראו את הארן:

ζχ ίἰκιὐ: نهُ وَمُعَالِمُ الْحُرِ لِيُعَالِمُ الْحُرِ لِيُعَالِمُونَ لِي الْحُرِ لِيُعَالِمُونِ الْحُرِ لِيَعَالِمُونِ ا אַם בּוֹבְאַן אָנַבוּלְאָבוֹל אַהָּבוֹב אִם נְטִוּן זֹנַ אַבֹּהֹא בַּבּוּנִתִּנִי

שְׁמָּׁה וְזַרְעִּוֹ יוֹרְשֶׁנְּה: لْلَاحْدِيْنِدِ هُرِـلَغُرْدُ لِمُمْدِـظُهُ يَنَاذُنُهُ لَهُمْدِرَدِينَ خُهَلَمُهُ וֹמּבְבַּוּ, כַּבֶּר מַּפַּר טִינְטָב בַנּיִם וֹמִּבָב, כַבָר טַבָּנָב בַּנִוֹנִי בנִים

يَتِهِ بَهِ مِنْهِ: (5) מְחָר פְּנֵּוּ וּסְעָּוּ לָבֶם תַמְּרְבֶּר בְּמֵישְׁרָא מְחַר אִחְפְּנִוּ וְשִּוּלִוּ י ְנְהַנְּמְלֵי, וְתַּבְּנְתְּנִי, וְתָּבְ בַּמְמָטִ נְמָּבְלְאַבְּי וְכְּנְמֵּנִאָּ יִי בְּנְתְּנִאָּרִ

هَلَالًا كِهِرُال: ַרְצְּיִם יְרְנְּדְ אֶלְ־מֹמֶשְׁר וְאֶלְ־ יִמִּלֵּיל יִיָ עִּם מֹשֶׁר יִלְאַנְרֹן

עלינים עלי שְּטְּעִייִי فكريس ختر نهدهم لاهد للقب سيلقب خير نهدهم لاهدر רב אַשֶּׁר הַמָּה מַלִּינִים עָּלְיִ אָתְ הָדָא דְּאִנּוּן מִתְּרְעָּמִין עֲלֵי יָת ער מְתַּי לְעֵדֶה הֶרְעָה הַיְּאָת עַר אָמַהִי לְבָנִשְׁהָא בַשְּׁהְאַ

בו אַעֶּשָׂה לָבֶם: אִם בַאְ כֹּאֹמֶּר וּבּרַטִּם בֹּאֹנֹוֹ אִם לָא כֹּמֹא וַמִּלְּיִלְּיִנּוּ צַּרָם ﴿ هُٰٰٰٰذِكِ هُٰٰٰٰٓٓ كِيْنَ لِهُمَا إِنَالًا هُٰٰٰٰمُكَ خُلِنَا مَٰٰٰٰٰتُ هُٰٰٰٰٰٰذِكُ هُٰٰٰٰٰتُ إِنْ

קַבְמֵּי לָא יִהְזּוֹנָה:

<u>בְּעָאַל לְתַמֶּן יְבְנוֹהִי יוֹרְתִּנַה</u>

לכון למוברא אונה ומא

מטבהמו הבו המנה פבלו:

בן אַעַבִּיד לְכוּן:

despised Me see it. neither shall any of them that which I swore unto their fathers, surely they shall not see the land

went; and his seed shall possess it. bring into the land whereinto he hath followed Me fully, him will I had another spirit with him, and But My servant Caleb, because he

Red Sea. the wilderness by the way to the tomorrow turn ye, and get you into Canaanite dwell in the Vale; Now the Amalekite and the

And the LORD spoke unto Moses

How long shall I bear with this evil and unto Aaron, saying: 97

Zτ

77

٤7

against Me. Israel, which they keep murmuring To narblida of the children of against Me? I have heard the congregation, that keep murmuring

Mine ears, so will I do to you: LORD, surely as ye have spoken in Say unto them: As I live, saith the

ארבעים שנה מעט מעט:) לא יראוה. לא יראו אם הארן: ימלא את כל הארץ שלא יתחלל שמי במגפה הואת לאמר מבלחי יכולת ה' להביאם שלא אמיתם פתאום כאיש אחד אלא באיחור (23) אם יראו. לא יכאו: (אם יראו את הארץ. סרי זס מקרא מפורם מי אני כי כל סאנציס אס יראו את הארץ. סרי זס מקרא מפורם מי אני כי כל סאנציס אס יראו את הארץ.

במקום יירשנה: בא שמה. מזכון מנמן לו: - יורשנה. כמכגומו ימככינס יוכישו אם סענקיס ואת סעס אשר זס ואין למכגמו ייכמינס אלא אומו דבר כאשר עם לבבי ולא כאשר עם פי (במדבר רבה): וימלא אחרי. וימלא אם לבו אמרי ווס מקרא קלר: אשר סיס בו כח לסשחיקם כמו שנאמר (לעיל יג, ל) ויסק כלב שסיו סבורים שיאמר כמוחם זהו שנאמר בספר (יסושע יד, ז) ואשיב (+2) רוח אחרת. שמי רומות אמם בפה ואתת בלב למרגלים אמר אני עמכם בעלה ובלבו היה לומר האמת ועל ידי כן

(25) והעמלקי וגרי. אם מלכו שם יסרגו המכם מהמר שהיני עמכם: מחר פנו. להמוריכם וקעו לכס וגרי:

(קב) לעדה הרעה וגר. אלו סמרגליס מכאן לעדס שסיא עשרס (סנסדרין ב, א): אשר המה מלינים. אם ישראל

במדבר סוס לו ממנו: (82) הי אני. לשון שבועס: אם לא וגר כן אעשה. כביכול מיני מי: באשר דברחם. שבקשמס ממני (לעיל ב) מו עלי: אח חלנוח בני ישראל אשר המה מלינים. המהגליס מליניס אומס עלי שמעמי:

٤2

בַלְינִטָּם הַּלָּי: طَقًا مُمْدِيهِ مُثِلًا لَظُمْرُكِ كَمُسْدِ صَحَد مُمِدِيا مُثِيا بَرْمَرَهِ ور الأج فكترف خرفح بنافقالها الخر منائديا خرفع سيشفنديا

إَقَرُكِ إِنَّا لِيُهُمْ قِلْ لِزلاً: אַנַכֶּם בַּּעַ בַּּג אִם בַּבְּעַר בַּּוֹן נַנְיַכָּוֹן בַּעַ אֵבְעַנוֹן בַּנִר בַּנַ אָמֶּר נְמָּאִטִּי אָטַ־יִּדְי לְמָּבֵּוֹ בַּפּיִמִיט בַּמִימִרִי לְאַמִּרֹאִי אָם אַשׁם טַּבָאנ אָלַ הַאָּבֶּל אִם אַשנּו שִׁינְּלָאַרָּלָאַ

لِعُدُمْ كُمَّا لِمُعْمُقُوا قُلا: ¿בְּיִבְיִע וְבַבַּגאַבָּג אָלָם וֹנִגְרַמּנְ אָבַ - וֹאַמָּגַל זִבְּיבוּוֹ וֹיִבְּוֹוֹ זִב אַבֹּמֹא

다합니: ינ יפּגריכה אַמָּה יפּּלוי בַמָּרְבָּר יפּגריכוּן דילְכוּן

تَفَالُدُ: إدبيرك וְבֹנוֹכֶם וֹעַוֹנִ עָמֹום פֿמּעַבַּע וּבֹנוכוָן

אָנוַ_טַּרָנּאָטַג: אַנְלָעִיכָּם אַנְבָּמִים שָּנְהָ וְיִרַעִּמָם לְשְּׁנְהְ נִיִם לְשְּׁנְּהְ הַמְּאִנְ אָתְ בְּשְׁמָאִ נְתָאְ לְשָּׁמָאִ הַקַבְּּלְוּן ÷E אָטַ בַּאָבֶׁאָ אַבַּבּהוֹם נוְם זִּנְם אַבַּהא אַבַּבּהוֹ וומון וומָא בְּמִסְפְּר תַיִּמִים אָמֶר תַרְמָּם בַּמִנֵן יוֹמָיָא דַאַלֵּילְתוּן יָח

ការ្កា ផ្ដែល ផ្ដែក ផ្ដែក នេះ הַוּאָת הַנּוֹעְּדִים עָּלְיִ בַּמִּדְבָּר נאת אַעַשָּׁה לְבְּלְ־הַעַּדֶה הֵרְעַׁה לָא דָא אַעַבֵּיד לְבָל בִּנִשְׁהָא אָנִי יְהוֹהְ דְּבַּרְהִי אָם־לְאָוּ

באַטבהמטנן מַלָּי: حَمْلَ جِلَ لِيَبُل نَفِرُه فَرُدَ، حُلَ فَمَلَ فَلَا مُنْدَالًا نَفْرِهِ فَرُدَ، حَبَا

נפונע ניהושע בר נון:

בְּקַמְתוּן בַּה: نَمَفَرُه لِمُمْدِ يُعَدَّلُهُم كِنَا نَمَفَرُدِنَا لَـهُمَدُنِا كِنَهُ نَتِنَا

בְּמָּגְבָּבְאַ בִּגְן:

וֹטֹבְּמוּן נִינַ בַּאַטִּבְהַמִּטוּן הַּלְנִי יָת חוביכון אַרְבְּעִין שְׁנִין

: בוועון: למוללא טבון וסופון וטמן בֹאַטֹא בֹבֹא בְאוֹבַמוּנוּ הֹלַנִּ אַלא וֹן אַנוע בּּטוֹטָבו אַם

> murmured against Me; old and upward, ye that have whole number, from twenty years numbered of you, according to your wilderness, and all that were your carcasses shall fall in this

Jephunneh, and Joshua the son of dwell therein, save Caleb the son of My hand that I would make you land, concerning which I lifted up surely ye shall not come into the

which ye have rejected. in, and they shall know the land would be a prey, them will I bring But your little ones, that ye said

fall in this wilderness. But as for you, your carcasses shall

78

the wilderness. until your carcasses be consumed in years, and shall bear your strayings, wanderers in the wilderness forty And your children shall be

displeasure. years, and ye shall know My ye bear your iniquities, even forty forty days, for every day a year, shall which ye spied out the land, even After the number of the days in

and there they shall die.' wilderness they shall be consumed, together against Me; in this congregation, that are gathered will I do unto all this evil I the Lord have spoken, surely this

לכל אומן מספרום ימומו ואלו קן מצן כ' שנה וגו' להוציא שבמו של לוי שאין פקודיהם מצן עשרים (צ"צ קכא, צ): (92) וכל פקדיכם לכל מספרכם. כל הנמנה לכל מספר שאחם נמנין זו כגון לנאח ולבא ללצא ולחח שקלים כל המנויים

לומר אמס: (22) ופגריכם אחם. כמרגומו (דילכון) לפי שדבר על הבנים להכניםם לארץ ובקש לומר ואמם ממומו נופל לשון זה כאן

(48) אח חבואחי. שהנילומס את לבבכס מאחרי. מנואה לשון השרה כמו (במדבר ל, ו) כי הניא אביה אומה: מומס של בני עשריס (מנמומא שלח יג): ונשאו אח זנוחיכם. כמרגומו ויקבלון יח מוביכון: שונוסיכס ולא שונסכס שמי שונות של שגל ושל מלונה וחשב להם במניץ חייהם מקלת שנה ככולה וכשוכנסו לשנת ששים ממו לסס עד שמממלא פאמס רוסו שנאמר (שמוח לב, לד) וביוס פקדי במרגליס ופקדמי עליסס ממאמס ואף כאן נאמר משאו אמ ושנה כאשונה הימה בכלל ואף על פי שקדמה לשלוח המרגלים לפי שמשעשו את העגל עלמה גוירה זו בממשבה אלא שהממין (33) ארבעים שנה. לא מת אחד מסס פחות מצן ס' לכך נגור ארבעיס כדי שיסיו אותס של בני עשריס מגיעין לכלל ששיס

הְּלְוִנִי, וֹנִי כֹּלְ כִּׁנְהֵּשִׁא לְאַפַּׁלֵא

וֹט אַבֹּהֹא וֹטִבוּ וֹאַבֹהִיתוּ

וְגוּבְרַיָּא דִשְׁלַח מִשֶּׁה לְאַּלָלָא

בְּנִינְרַ אֶנַרַבְּאָבֶא: קייל מון הְאַנְשָׁים הָהָם הַהְלְּכֶּים וועוְאָה בּן נְנוֹ וֹכַבֶּר בּן וֹפְנִי וּנְעַוֹאָה בּּר נון וַכְּבָר בּר הְאָהֶץ רְעָהְ בַּמַּנְּפֶּּה לְפְּנֵי יְהְוְה: בִּישׁ עַל אַרְעָא בְּמוֹחָנָא בֵּוֹךְם ⁴⁶ וֹּיֹמְעוּ בְּאַנְאָנִם מוָגָּאָּג בַבַּעַ וַמָּנִעוּ נְּיָבְרַנָּא בַּאָפָּנְלוּ שִּׁנְם <u>مَح_ بَ</u>يٰ اللهٰ الله چَرَ بِيَرِيْنِ رَابَادِيْنِي بَهِم فَانَ فِنْفُ فِرْ يَهِرَفِي: الرادا) [ط، أنظرانا للأحراب الألاء 9٤ देपिं। अध_पंश्रेंदेरी दिलेंदाः لْتُعْزَمُون عُمُد_مُذِب بِمُن

בּאָנוּל בַאָּנַלְא נִני יפונה אַהְקוּימוּ מוֹ גוּבְרוּאַ

בַאְבֶּנִ אֶּלְבַלַּלְבַּנֹוֹ וֹמְבַאָלִ בַאִבְּוֹ מִם כֹּלְ בַּנִּוּ וֹמְבַאָלַ וַיְדַבֶּר מֹשֶׁה אָתְ תַּיְּבְרָיִם וּמַלֵּיל מֹשֶׁה יָת פְּהְנְמִיָּא

וֹאִטְאַבּֿבִי מַמָּא בַטִבּא:

!t אַבו װ±לא: סיי הַהַּרַ לֵאמָר הַנָּנֵּר וְעַּלְינֵר אָל־ לְבֵישׁ שִּירָא לְלַמֵּימַר הָא البَهْدُم، حَجِدًا لِأَمْرِهِ هُم لِهِم لَهُذَاءِم، خَمْفُلُه افْذِيطِهِ

עַמְּלֵנֶם אָמֶּר אָמָר יְרֵנְיִי בָּי אָנְטִוֹא סַלְמָן לָאַנִירָא בּאָמָר

וְהִיא לָא תַּצְּלָה: ַ מַּבְרָיִם אָת־פָּי יְהְוָהְ וְהָוֹא לְאַ מִּבְּרִין ְעַלְ מְּנִינִה מֵימָרָא דִּייָ ַּ <u>יַּ</u>אַמֶּר מֹשֶּׁה לֶמָּה זָּה אַמִֶּם יַאַמַר מֹשֶּׁה לְמָא דְנָן אַתּוּן

ובוְנִב לָא טַפַּלוּן אָבוּ לָנִע הָּכִּוּנִיאָּ

لْمِيم فَقَالُود مُفْتَدُ عَدَدُ فَيَدَدِيا لَمْهِ فَفَحُدِيا كَلُم

Go not up, for the LORD is not

of the LORD, seeing it shall not

promised; for we have sinned.'

place which the LORD hath

do ye transgress the commandment And Moses said: Wherefore now

we are here, and will go up unto the

top of the mountain, saying: 'Lo, morning, and got them up to the

And they rose up early in the

all the children of Israel; and the

And Moses told these words unto

remained alive of those men that

But Joshua the son of Nun, and

even those men that did bring up an

him, by bringing up an evil report

Caleb the son of Jephunneh,

people mourned greatly.

went to spy out the land.

plague before the Lord. evil report of the land, died by the

against the land,

prosper?

down before your enemies. among you; that ye be not smitten

דבס לשון מינוך דברים שמלקימים לשונם לאדם לדבר בו כמו (שיר ז, י) דובב שפמי ישנים וישנה למובה וישנה לרעה לכך נאמר (35) וישבו וילינו עליו. וכששנו ממור הארך הרעימו עליו את כל העדה צהולאת דנה אותם אנשים וימותו. כל הולאת

יולאיס מלשונס ובאין למוך עבורס לכך נאמר במגפס וזסו לפני ס' באומס סראויס לסס על פי מדומיו של סקב"ס שסוא מודד (פו) במגפה לפני הי. באומס מימס ססגונס לסס מדס כנגד מדס סס מעאו בלשון ונשמרבב לשונס עד עבורס ומולעים כאן מוליאי דבת סארן רעס שיש דבס שסיא מובס: דבה. פרליר"ש בלע"ו:

למיים (ב"ב קימ, ב): (85) ויהושע וכלב חיו. מס מלמוד לומר מיו מן סלושים ססס אלא מלמד שנעלו מלקס של מרגלים צארץ וקמו מחמיסס

לממס לנו שס נעלס: בי חשאנו. על אשר אמרנו (לעילג) סלא מוד לנו שוד מלרימס: (0+) אל ראש ההר. וסוא סדרך סעולס לארן ישראל: הננו ועלינו אל המקום. לארן ישראל: אשר אמר ה:

54

(I+) והוא לא הצלח. זו שלחס עושין לה מללח:

2

%¦⊏'Ç□:

نظڑں:

חַטָּאנו:

וּנִיטְאַבּלְנּ בַּמָם מָאָב:

congregation to murmur against they returned, made all the spy out the land, and who, when And the men, whom Moses sent to

98

88

Ζ٤

וְלֹאְ־יִהְיֶה יְהְוָה עִּמְּכֶם: לי הְיִהְמִלְיִי וובלנעני

מּלְבֵּוֹ מֻּבְּטִּם מֵאַנִוֹנִי, יִבְיְנִי מַּלְ כֵּוְ טַּבְּחִוּ מִבְּּחַר פּוּלְנִינִא בּ לְפֹּנִיכְם נּנִפּּלְטֵּם בּּטַבְר בִּיַב צַּנִימָנִכוּן נִטִפּּלְנוּ בִּטַבְבָּא אָנִי.

וַאֲרָוֹן בְּרִיתִּייְהוָֹהֹ וּמֹשֶׁה לֹא־ וַאֲרוֹן קִנְמָא זַּייִ וּמֹשֶׁה לָא צַּרוֹ

קשו מקרב המחנה:

ಗ್ರಗ್ಗಳಗ: (ಡ) בְּחֲר חַוֹהָוּאַ וַיַּכְּוֹם וַיִּכְּחָוּם עַדְ - דְיָחֵיב בְּשׁוּרֶא תַּהוּא וּמְחוֹנוּן ניֶּבְׁר הְשְּׁמְלְלֵילִ וְהַלְּלֵּאִר הַיְּאָב וּנְחַת אַמְלְלֵּאִר

יד ניְדַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אַבְעַבוּ בּּג עַבָאוּ אָבְאַבָּאָבָא בְעַנִּן אַבַּג עַנהַבָּנוּ בַאָּבַה

מוְאַבְּעִינִים אַּאָב אַנֹּג וְעַנֹּן לְבֶּם: מִוְעַבְּנִגנוּ בַּאַנֹּא זִבִּיִב לְבִוּנִי

ريوضرثِם بجَهِد كِرْدَزَرَ فَكِرَدَ بَارُدُ

בְיחְנֶׁה מִּוֹרְהַבְּּמֶר אָּוְ מִוֹרַהַצְּאָוֹ: בְּמִגְּבַיכִּם לַגִּמֵּנִים בַיִּחַ נִיחַ נִיחַתַ ְ זְּבַּע לְפַּלֵא_לָבֶר אָּוִ בֹּוֹבְבָּע אָוִ

בּגוּל בּרְבִעִּית הַהָּוֹן שֶׁמֶּוֹ:

(ג) כי חבאו. נשר להס שיכנקו לחרן:

במקכם קוכם (מם, מ):

בּוֹ וֹלַא וֹבִי מִוֹמֹבֹא בּוֹוֹ מַּעְ אָבׁוּ הַמִּלְלֵּאִנִי וּכְּיָהְהָאָנִי שַּׁמֵּוּ

ישְׁרַדוּנוּן עַד חָרְמָה:

ימַלַיל וְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:

94

(+) והקריב המקריב. מקריבו נסכים ומנחס לכל בסמס סמנחס כליל וסשמן נצלל במוכס וסיין לספלים כמו ששנינו

(3) ועשיחם אשה. אין זס נווי אלה כשמבהו שם ומעלה על לבבכם לעשות השה להי: ריח ניחח. שיהיה נחם כום לפני:

(S+) ויכחום. כמו (דברים ע, כא) ואכום אומו ממון מכה אמר מכה: עד החדמה. שם המקום נקרא על שם המאורע:

(++) ויעפלו. לשון מווק וכן (מנקוק ב, ד) סנס עפלס. אינגרי"ש גלע"ו לשון עוומ וכן (מיכס ד, מ) עופל במ ליון (ישעיס

משרונא דפיל ברבעות הינא

לְאִנֹׁעַבּׁלָא בֹנְהֹוֹא עוֹבִם !! מוֹ

לַפֿבֹאָא נֹבִנא אַנְ בֹנֹבַבְשׁאַ

מֿבֹטֹא או נֹכַסֹע בוּוֹבַמּוֹא

נטגלבון טובלא טבס נו

Carggr-Cif

וֹ מֹנֹשׁמֹא סִנְלְשֹׁא

לפלא גדר או בגדבה וגוי. או שמעשו האשה בשביל חובת מועדיכם שחייבתי אחכם לעשות במועד:

לב, יד) עופל ובחן. ומדרש מנחומה (ישן שלח יע) מפרשו לשון הופל הלכו חשכים שלה ברשות:

נושְׁהַא:

XL

שובי או מן ענא:

(84) כי על כן שבחם. כלומר כי ואת מבא לכס על אשר שבתם וגוי:

くばばばし

habitations, which I give unto you, come into the land of your

and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

ΛХ And the LORD spoke unto Moses,

fourth part of a hin of oil;

or of the flock;

ephah of fine flour mingled with the

me al-offering of a tenth part of an

offering present unto the LORD a then shall he that bringeth his

savour unto the LORD, of the herd,

appointed seasons, to make a sweet

a sacrifice, in fulfilment of a vow

and will make an offering by fire

unto the LORD, a burnt-offering, or

freewill-offering, or in your clearly uttered, or as a

unto Hormah.

them and beat them down, even hill-country, came down, and smote Canaanite, who dwelt in that Then the Amalekite and the

camp.

and Moses, departed not out of the the ark of the covenant of the LORD, top of the mountain; nevertheless

But they presumed to go up to the

be with you.' the LORD, and the LORD will not ye are turned back from following shall fall by the sword; forasmuch as Canaanite are before you, and ye For there the Amalekite and the

** ניִּעְפְּׁלוּ לַעֲּלְוֹת אָלְ רַאָּמְ הַבְּוֹר וֹאַרְשִׁעּר לְמִפָּל לְרֵישׁ טּיּרָא

מַנּוֹ מַשָּׁרִיקָא:

ספר במדבר – פרשת שלח לך רביני – VX אפפאסעו

ناڭڭاك: מּלְ עִׁ אָנִ לְזְּבְׁעִוּ לְבַּבְּשׁתְּ מַּהְבֵּיִר מַלְ הַלְּטִאְ אָנִ לְזָבְסִּעִ

تاثرا: مُشَابِرُتُ فِرَاذُلِكِ حَشَّمُا شَرْشَيْكِ صَبْرُهُم فَيُنَا مُشِابِنَا يُحَرَّمُ אַוּ לְאַיִלְ תַּעְּשֶׁה מִנְּחְה סָלֶה שָׁנֵי אוּ לְדִרְכְרָא תַּעָּבִיד מִנְחָהָא

<u> היח ניה</u>ות ליהוֶה: ל נְיֵנוֹ לְנְּסְׁבֵּׁ הְּלְהָּנִע עַעִיוֹן עַלְּנִינִ נְעַהְּגָא לְנְסִּבָּא עַלְעִוּע עַנִּגָּא

الأبان: זְבֶּח לְפַּלָאַ־נָגָר אִּוְ־שְׁלְמָים אֵנְ נִכְּסָת קּוּרְשָּיָא לְפָּרִשְׂאַ ממישי וְכְי'חַעֲשֶׂח, בֶּן־בְּקָר עֹלְה אַרֹ נַצְּרֵי תַעַבִּיד בַּר חּוֹרֵי עַלְהָא

حَشَمُوا لِنَجْر لَلْالِ: סְבְּׁע הַּבְּהַבְּי הַמְּבְנִים בַּבְּנִיל סִילְיִם הַבְּלִיל מִילְיִם הַבְּלִיל מִילְיִם הַבְּלִיל וֹבְשְׁבֹרֵ הַּלְבֵּלְ בַּלְבַעְ מִלְנְיִם וּשְּבֵּר הַלְ בַּר שִּנְבִּי מִנְיַטְאֵ

אַשָּׁר הֵיחַ־נִיחָהַ לַיהֹוֶה: or וֹנֵנוֹ שַּׁלֵּנִנִּר לְנְּסְבֹּׁ שַׁלֵּנִנִּי וַשְׁלֵנִנִּי עַבְּנִנִּי עַבְּנִנִי לְנִסְבָּא פּּלְנִנִּי

אָנ בֿהֹוּ,ם: לְאַנִלְ עַאָּטְוֹע אִנְ לְאָמָּע בַּכְּבָשְׁים אַנְ לְּנִבְּרָאָ עַר אִנְ לְאָמָּע ַ בְּּבְּהְ יֵעְשֶׂה לַשׁוֹּרִ הֵאֶהְד אָּוֹ פְּדֵין יִהְעֲבֵיד לְתּוֹרָא חַד

לְאֶנוֹע כִּמְסִפּּׁנִם: حَفَاطُوُكُ كُيُّهُكُ لِمَلَّمُ فَأَخُدُكُ لِمَلَّمُ فَيُعَالِمُ لَيَنْ مُخْدِياً خَدِياً فَمُخْدِياً

בַּ',נווָנוי: אُבْש לִעַפֿינִיר אִמָּש בֿיהַ וּיִחַ וֹיִם יִּהָ אִבּיוֹ לְפַּוֹבָא פּוּרָבּּוֹ

לירְשִׁיָא לְאִמֶּרָא עַר:

בְּמְמֻּע תַּלְתוּת הִינֶא:

שַׁלַבְּיִבְ לְאִטְׁלַבָּלְאִ בָּבְהֹּנְאִ

נבבא או נכסט פודשיא בדם

בֹּלְמָתְׁע פּֿלְנִיִּע עִינִאַ:

עולא פונבן במטפבל בנענא

בְּאָמֶבוֹא אַן בְעִוּנִאָּ:

לעד במנינהון:

במטפבע בנהנא פנם :::

for the sacrifice, for each lamb. prepare with the burnt-offering or tourth part of a hin, shalt thou and wine for the drink-offering, the

the third part of a hin of oil; an ephah of fine flour mingled with a meal-offering two tenth parts of Or for a ram, thou shalt prepare for

wine, of a sweet savour unto the Present the third part of a hin of and for the drink-offering thou shalt

peace-offerings unto the LORD; clearly uttered, or for sacrifice, in fulfilment of a vow for a burnt-offering, or for a And when thou preparest a bullock

mingled with half a hin of oil. tenth parts of an ephah of fine flour the bullock a meal-offering of three then shall there be presented with

savour unto the Lord. an offering made by fire, of a sweet drink-offering half a hin of wine, for And thou shalt present for the

of the he-lambs, or of the kids. bullock, or for each ram, or for each Thus shall it be done for each

one according to their number. may prepare, so shall ye do for every According to the number that ye

of a sweet savour unto the LORD. presenting an offering made by fire, these things after this manner, in All that are home-born shall do

 $\epsilon_{\rm I}$

71

п

OI

9

(a) לכבש האחד. על כל סאמור למעלה סוא מוסג על המנחה ועל השמן ועל היין:

(6) או לאיל. ואס איל הוא. ורבומינו דרשו (מנחות לא. חולין בג, א) או לרבות את הפלגם לנסכי איל:

(10) אשה ריח. אינו מוקב אלה על המנחה והשמן הבל היין הינו השה שהינו ניתן על החש:

(II) או לשה. בין שהוא בכבשים בין שהוא בעוים כבש ושה קרוים בתוך שנתם: איל. בן י"ג תדש ויום אחד:

מפפרס של נפכים: (21) במספר אשר חעשו. כמספר סבסמות אשר מקריבו לקרבן ככס מעצו נסכים לכל אחד מסס: כמספרס של בסמות

خل تقصّد: ביחַ נִיחַת כַּיהנְיָה כַּאָּשֶׁר הַעַּשָׁי בְּתְּיִבְכֶם לְבְרָבִיבְם וֹמְּמִּנִי אָמָּנִי אֵן בִּבְּינִיכִוּן לְבְרֵבִיכִוּן וְיִגְּבִּיִ וֹבֿיִבַיֹּנִינַ אַשַּׁכְּם דְּבַ אַנְ אַֿמָבַ וֹאָבוּ וֹשִׁנַּוּנַ הֹשָּׁכַוָּן נּיּוָבַא

ון בְּמָא דְתַעְּבְרוּן בֵּן יַעְּבֵיר: שנובל במטפל לנהוא שנם will offer an offering made by fire, of

בְבֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לְפְּנֵי יְהֹוֶה: הַנְּגַר חֻקַּת עוֹלְם לְדֹרָהֵיבֶּם הַפְּהָל הָפָּה צַּתָה לָבֶם וְלַצֵּר

בברכון בומכון ניולא יבי ובינוניא בוטוניובון פום מכם

לְכִּים וֹלְנִיר עִּנִּר אִשְּׁכֵם: (פּ) שונה אַנות ומשְּפָט אָנוֹר יהְנָה

ځريل بځلايته لخناټونديا אולולא שובא לבולא שב ובי

aa، וַיְּדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאִמְר:

ימַלָּיל יְיָ עִּשְׁר לְמֵימָר:

אָלָנִ מִבָּנִא אָטַבֶּם הֶשְׁלִּנִי: هُرَيْنَ فَرَهُونِ هُرِ لِهُدُاءً هُشَد ﴿ ذِينَا فَصَرَمُونِنَا ذِهَلَمُهُ يَهُرُهُ

ממיל יהכיו לתמו: يَـقـر څرـفتر نَشِلَةِح لَعُمَلُكُ مَجْرِ مَه فتر نَشِلَةِح لَقَامَهِ

שָׁנִימוּ הָרוּמָה לַיהוֹה:

באַבמא שַפּּבמון אַפּבמוניא <u>במיכלכון</u> なればな

※다다:

كالثاثان

ローメシュ

בוב בול: בולים בול:

אַרְרָא בֵּן תַפְּרְשׁוּן יָתַה: עַרוּמָה פַּהָרוּמָת גַּבוֹ בֵּן הַרִּימוּ אַפְּרָשׁוּהָא בְּמָא רַעַפָּרִשׁיוּ מִוּ באמית ערפתבה הקה מברשון היש אצוחכון הלקהא הפרשון

ښريزي אַפָּרָמִּיִלָּא לְדָרִיכִּוּן:

מְבַּסְׁנֵיכְם מִבְּיִם אָבְּוֹטְכִּוּן מִּהְנִין בַּנִים וְיִ

do, so he shall do. a sweet savour unto the Lord; as ye throughout your generations, and or whosoever may be among you, And if a stranger sojourn with you,

the stranger be before the LORD. your generations; as ye are, so shall you, a statute for ever throughout the stranger that sojourneth with

be one statute both for you, and for As for the congregation, there shall

that sojourneth with you. both for you, and for the stranger One law and one ordinance shall be

And the LORD spoke unto Moses,

into the land whither I bring you, and say unto them: When ye come Speak unto the children of Israel,

apart a portion for a gift unto the the bread of the land, ye shall set then it shall be, that, when ye eat of

threshing-floor, so shall ye set it which is set apart of the set apart a cake for a gift; as that Of the first of your dough ye shall

07

61

gift throughout your generations. give unto the LORD a portion for a Of the first of your dough ye shall

(פו) ככם כגד. כמומכס כן גר וכן דרך לצון עברים (בראצים יג, י) בגן ה' כארן מלרים כן ארן מלרים. (מ"א כב, ד) כמוני

שפרט לך סכחיב באחח מסן שאינה אלא לאחר ירושה וישיבה אף כולן כן אבל זו נאמר בה בבואכם משנכנסו בה ואכלו מלחמה (81) בבאכם אל הארץ. משונה בילה זו מכל בילות שבתורה שבכולן נלמר כי מבלו לפיכך כולן למדות זו מזו וכיון

לשס ס": חלה. עורעי"ל בלע"ו: בחרומה גורן. שלא נאמר בס שיעור ולא כתרומת מעשר שנאמר בס שיעור אבל שומר לגלגלת (ושישורו מ"ג בליס וחומש בילס) תרימו מראשימס כלומר קודס שמחכלו ממנס ראשימ מלקח חלס החם מרומס (OS) ראשיה ערסהכם. כשמלושו כדי עריקומיכס שאמס רגילין ללוש במדבר וכמק סיא (שמוח עו, יח עו) וימודו בעומר נממייבו במלס (פפרי קי. כמובומ כס, א):

(IS) מראשית ערסתיכם. למס נאמר לפי שנאמר ראשים עריסומיכס שומע אני ראשים עדטויס שצעיסות מלמוד לומר מראשים מכמיס נמנו שיעור לבעל סבים אחד מעשריס וארבעס ולנוחמוס אחד מארבעיס ושמונה (חלה ב, 1):

※スーロジロ: הַמְּצְּוֹתְ הָאֵּכֶּׂה אֲשֶׁר־דְּבֶּר יְהוָה בְּל פִּמִּידִיִּא הָאִכֵּין דְּעַכֵּיל יִיָּ אַכּ־מּיִּטּה: וֹבׁ, טַּמִּינִּ וֹלָאָ טַמֹּמְנִּ אָט פֿבְ_ וֹאָב, טַמִּטֹלְנִוּ וֹלָאִ טַמֹּפֹבוּוּ וֹטַ

יְּהְנְה נְהָלְאָה לְדִרֹהִיכֶּם: בְיַרַ מֹשֶׁרַ מִן הַיֹּוֹם צַּשָּׁרַ צִּנְיַה אָתְ כָּלְ־אֲשֶׁר צִּוְּה יְהוְיָה אֲלֵיכֶם

וּשְׁמִּוּר־עִּוִּים אֶחָד לְחַשְּׁת: לַגעוָע יִמִּנְעַיִּנִי וְנִסְבִּוֹ בַּמִּאָּבַּמ جَعْدِ هُبُد خُمَيْد خُدْنِ نَيْنِ ٠٠ ﴿ خُرَفُرُكِ لِي ثُمُّ فِي كُم لِي مُنْ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا الللَّا اللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا וְחָיָה אָם מִעִינֵי הָעֵּדְהֹ נָעֶשְׁהָה

יְהְוָה עַּל־שִׁגְּגָהָם: אָמֶּׁע לַיְרוֹנֶת וְחַמְּאִנָּם לְפָּנִי הוא וְהַם הַבִּיאוּ אָת־קַרְבָּנָם حم نَشِلَكُم لَافَكِي كِيْلُو جَنِيهُ الْأَوْلِي الْمُؤْلِّلِ וְכְּפָּר תַכְּתָוֹ מָלְ־כָּלִ עֲּתָת בָּנֵי

ַבְּשְׁנְּלֵב: (ס)

نْخْتَخْݣُد خْتُدْرِبْلْ: דמשה מן יומא דפקיד יי זמ כל דפקיד ון לכון בידא

र्ने प्रवाद्यं בְּבְעוֹנִי וְּאָפִּיר בַּר מִיִּין תַּד ימְנִחַמֵיה וְנָסְבֵּיה לְהַלְעָא לְאִעַלַבּלָא בַּנְהָּוֹא אטמבידה לשלו ויעבדון כל

מְלוּהָהוֹן: וֹ וֹעוּבּשִׁעוּן בוֹבם וֹוֹ זנו טוַבְבּוֹנִינוֹ טוּבְבָּוֹא שָבַם אָבו הָבְנִישָׁא בוא נֹאַנּנּוֹ אָנִינִאַנּ يختر نهُلُهُج أنهُفُدُو كِيالِ ונכפּב פֿבוֹלא מג פֿג פֿנמָשׂא

בַּמָּלוּתָא:

which the Lord hath spoken unto observe all these commandments, And when ye shall err, and not

throughout your generations; gave commandment, and onward Moses, from the day that the LORD commanded you by the hand of even all that the Lord hath

a sin-offering. the ordinance—and one he-goat for drink-offering thereof, according to the meal-offering thereof, and the sweet savour unto the Lord—with bullock for a burnt-offering, for a congregation shall offer one young from their eyes, that all the by the congregation, it being hid then it shall be, if it be done in error

the LORD, for their error. LORD, and their sin-offering before an offering made by fire unto the and they have brought their offering, shall be forgiven; for it was an error, of the children of Israel, and they atonement for all the congregation And the priest shall make

people it was done in error. among them; for in respect of all the and the stranger that sojourneth children of Israel shall be forgiven, And all the congregation of the

97

٤7

77

שנאמר למן היום אשר לוה ה' והלאה (פפרי שם): (ES) אַחַ בל אַשר צוה וגף. מגיד שכל המודה בעבודה הלילים ככופר בכל החורה בולה ובכל מה שנתנבהו הנביהים משה. אנכי ולא יסים לך מפי סגבורס שמענוס (מסליס קב, יב) אחת דבר אלסיס שמיס זו שמעתי (סוריות שם. קפרי שס): מלוס זו פורק גס עול ומפר גרימ ומגלס פניס וליוו זו עצודת לליליס (שס. כרימום ז. סוריות ת, ל): אשר דבר ה' אל מלמוד לומר את כל המלות האלה מלוה אחת שהיא ככל המלות מה העובר על כל המלות פורק עול ומפר ברית ומגלה פנים אף מכללן לידון בפר לעולס ושעיר לחמאת (שם קיא): - וכר השגו וגוי. בעבודת אלילים מדבר או אינו אלא באחת מכל המלות (22) וכי חשגו ולא חעשו. עבודת אלילים סיתה בכלל כל המלות שהלבור מביאין עליהן פר והרי הכתוב מוליאה כאן מקלמס ולא כולס (פפרי קי): - חחנו להי תרומה. לפי שלא שמענו שיעור למלס נאמר ממנו שיסא בס כדי נמינס (שס):

וה השעיר: (as) הביאו את קרבום אשה לה׳. זס סלמור נפרשס סול פר סעולס שנלמר לשס לס' (קפרי, ינמות ע): וחשאתם. עולס סמטאם קודמם לעולס שנאמר (ויקרא ס, י) ואם סשני יעשס עולס וזו עולס קודמם למטאם (סוריום יג, א. וצמיס נ): שבידות שסיה מותרת לעבוד עבודת הלילים בכך: לחשת. חקר ה' שהינו כשהר מעהות שכל העהות שבתורה הבהות עם (PS) אם מעיני העדה נעשחה לשגגה. אם מעיני סעדם נעשמם ענירס זו על ידי שוגג כגון ששגגו וסורו על אמת מן

64

र्पेष्ठपः נאָם_נָפָּמ אַטַע טַטַּמָא בַמָּנִגָּע

44444 נאָם אָלָהָ עַר TILE

first year for a sin-offering. then he shall offer a she-goat of the And if one person sin through error,

خُرَقِد مُخْرِد لْنُوخِد خِنِهُ جَمَاثِهِنَ جَهَٰزِينَ جَجَزِر יِمَائِنَ إجهِد مَحْدُا لِأَحْ مَنْهُمُ مَا فَيْرِيمَ

ĊĽťX

देवलेंग स्पृद्धाः בְּתּוֹכְם תּוֹרֶת צַּחַת יִהְיֶת לְכֶּם הְאָּוֹרְתִ בִּבְנֵינִ ישְּׂרְאָלְ וְלַנֵּרְ תַּנֶּר

Ė@4:: וֹהֹובֹא בֹבֹנוֹ וֹמִבֹאֹב וּלִנֹּוּוְבוֹא

برچر توناء: הוא מְנַבֵּל וְנְכְרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָרָא of מו־הֶאַוְרֶחׁ וּמִּוֹ־תַּגֵּר אָתִּ־יְהַנְּהַ וְתַנְּפָשׁ אַמֶּבְתַנְאַנְמָתְ

הַרוּאַ מָגוּ עַמֶּיה: עוא מֹבׁנוּנוּ בוֹמִשְׁנִגוּ אָלֹמֹא וֹהֹנְבֹּנֹא נְמֵן נְיַנְוֹבֹּנָא בֹּלֵבֶם נֹנֹ ואלה בוהבור בריש גלי מן

הַהָוֹא עֲוֹנְהַ בֶּה: (פּ) تَظَدُ بَاخِرَنَا ا فَخَرَنَا بَيْقَامَ أَزُنَ هَمَارِينَا هَمْرًا هَمْوَيَهُمُا حُدْ لُـكَدِـ أَبَانِي فَإِنا لَهُنَا مَعْنَانِهِ هَدَا خَرِ فَنَازُمُم دَنَا خَمَا

וְשְׁנֵגֵוּ אֲנָשְאַ הַרוּאַ חובוה

ַבַּאַבַּיּה: נימצאו איש מקשש עצים ביום ואשכחו גבר כר מגביב אַנִין

בולא בשבקא: בׁנוֹ..וֹמְבֹאֹץ פֿמּבׁבֿע וֹבֿוּוּ בֹנוּ. וֹמִבֹאֹץ בֹמּבֹבֹנֹא

אַבְוּ וֹאָל בָּלַ הַמְבַּוּי: מְּלִמֵּשִׁ מֵצְּיִם אֶלְ־מֹשֶׁרֹ וָאֶלְ- כַּרָ מִנְבִּיב אָפִין לָנָת מֹשֶׁר וּנֹפֿבוּ אָעוּ עַמְּגֹאָים אָעוּ וַלַּבוּי יָמִיה דְּאָהָכַּעוּ יָמִיה

ילִנֹי אַנִוֹרָן ילִנִי כֹּלְ כַּנֹמִּטֹּאִ:

زين: رُم مُنْفَرَمَ ذِيالِ مُم يُنَمُثِيانِ וֹאַסֹבוּ וֹטִיה בְּבֵית מִמְּרָא אָרֵי

> forgiven, atonement for him; and he shall be before the LORD, to make when he sinneth through error, atonement for the soul that erreth, And the priest shall make

that doeth aught in error. them: ye shall have one law for him stranger that sojourneth among the children of Israel, and the both he that is home-born among

soul shall be cut off from among his blasphemeth the LORD; and that home-born or a stranger, the same high hand, whether he be But the soul that doeth aught with a

30

67

82

Lτ

be upon him. utterly be cut off, his iniquity shall commandment; that soul shall of the LORD, and hath broken His Because he hath despised the word

sabbath day. man gathering sticks upon the were in the wilderness, they found a And while the children of Israel

congregation. Aaron, and unto all the sticks brought him unto Moses and And they that found him gathering

should be done to him. it had not been declared what And they put him in ward, because

מַה־יַּעְשָׂה לְוֹּ: (ס) ÷ε ניַנִידוּ אָתִוֹ בַּמִּשְׁמֶר בֻּי לֵא פֹּרַשׁ

(קב) - חחשא בשגוח. בעבודת הלילים (קפרי קיב): - עו בח שנחח. שהר עבירות ימיד מביה כשבה הושעירה ובוו קבע

(30) ביד רמה. במויד: מגדף. ממרף כמו (ימוקאל ס, מו) וסימס מרפס וגדופס (ישעיס לו, ו) אשר גדפו נערי מלך (0 44,60 (40):

(13) דבר ה׳. אוהרת עבודת הלילים מפי הגבורה והשהר מפי משה (פפרי שם): עונה בה. בומן שעוה בה שלה עשה אשור. ועוד דרשו רבומינו (כרימומ ז, ב. סנסדרין ל) מכאן למברך את סשם שהוא בכרמ:

(22) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו. בגנומן של ישראל דלר סכמוצ שלא שמכו אלא שנת ראשונס וצשניס בא זס משובה (שם):

(33) המצאים אחו מקושש. שהמרו זו ולה הנית מלקושם הף משמל ההו והמבו זו (מפרי שם. מנהדרין מה, ה): ומללה (כרימות ז. ספרי קיג):

چَל הַעַּדְה מִהוּץ לַמַּהַנֶּה: יוטָת הָאָישׁ רָגוֹם אַתָּוֹ בָאָבָנִיםׂ ויַּאַמֶּר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה מִוֹת

מחוץ לַמַּחַנֶּה וַיִּרְגָּמִוּ אֹתָוֹ לְמִבּּבֹא לְמִּהְבוּיִנֹא נאפולו נמוח כל כנשמא וַיּצִּיאי אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־

ಜ್ಞ⊓ದ'ಭ್ರ⊓: (ಡ) בְּאָבְנָיִם נִיְמָת כַּאָמֶר צִּנָּה יְהַנָה

מפעיר וַיָּאַמֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאַמָּר:

مَح ـ مُذَلِ لَا فَتُلَا فَنْدَح فَحُكُن : حَثَظ، خِنْدَ، يُنُو خِبِبِيْنُ لِأَنْاثُهُ $^{8\epsilon}$ אַלַהֶּם וִּעְּשׁי לְהָהַ צִּיצָּת עַל־ يَةِد هُرِ خُدْرُ نَهُلَهُمْ لَهُمَلُكُ

אַטַבוּג לַבּלַכִּם וֹאַטַבוּג מֶגוּנְכָּם ַנְתְנְע נַמְּמָנִים אָלָם נְלָאַ_טַּעָיִרוּ פּ אָעוָ װְכַּבְמָבְ אָעַרְ בֶּלְ מָאַנְע וֹבׁוֹנִי לַכֹּם לַגּוֹגִעַ וּנִגאַנִיטִׁם

ובייה קדשים כל פקידי יההון קדישיו ברשיו בר לַמַּמן שַּׁוֹבְיוּ וַמְּמְיִנִים אָטַ בָּבִילְ בִּטִּבְׁכִרוּן וְעַמְּבָּבוּוּ וְעַ

אַמֶּב_אַטֶּם זָנִים אַבַּבונֶם:

פמולים הוצאתי אַהְכֶּם מַאָּבֶּץ מִצְּבִים ۲۸۲۳۱۵۵:

84<u>,</u>2,20 (a) לְנְיִנְיִנַ לְכֵּם לַאָּלְנִיִם אָּנִי יְהַנְּנִי

> בּאַבְוֹנִא בַּב, בְּוֹהָשַּׁא מִבּבָא ושלמוק וולבא ביותו ושוש נאַמר !! לַמָּמָר אִנִּלִּמֹלָא

stone him with stones without the death; all the congregation shall The man shall surely be put to And the LORD said unto Moses:

camp.

LORD commanded Moses. him with stones, and he died, as the him without the camp, and stoned And all the congregation brought

throughout their generations and bid them that they make them 'Speak unto the children of Israel, :Saring:

And the LORD spoke unto Moses,

the fringe of each corner a thread of garments, and that they put with fringes in the corners of their

which ye use to go astray; heart and your own eyes, after ye go not about after your own of the LORD, and do them; and that remember all the commandments that ye may look upon it, and And it shall be unto you for a fringe,

unto your God. My commandments, and be holy that ye may remember and do all

ot

88

Ζ٤

98

35

LORD your God. Egypt, to be your God: I am the brought you out of the land of I ат the Lord your God, who

קנסדרין עה, צ): (44) כי לא פרש מה יעשה לו. לא סיו יודעים באיוו מיחס ימוח אבל יודעים סיו שהמחלל שבח במיחה (קפרי קיד.

אָנא ווֹ אָלִנוֹכוּן בַאָּפּוּלוּיה

ללכון ולער שונו מונוכון

ולא טֹסֹמוָן בֿעֿר עַרְהוּר

פַּפוּגוֹא גּוֹ וֹעַהְּבָּעוּן וֹטִעון

נטטאן זמיה ומדקרוו נת פר

ווטוון מל כרוספר כופא

מכן כּוֹפֹּי בְּסוּהָדוֹן לְבָוֹנִיהוֹן

كبيا أنفخدنا كبيا خدنفغدا

מבנג מם לנו ומָבֹאָג וֹשׁנמֹר

נְאָמָר יְיָ לְמִישָּׁר לְמֵימָר:

רְפַקּיר יְיָ יְת משֶה:

404

הושא דַהְכִילְהָא:

خۇدنۇڧۇلدا

האַמון שְען בְּהְבִירון:

پېڅاترېا:

(95) ויוציאו אחו. מכאן שבים ספקילס מוץ ורמוק מבים דין (פפרי שם. פנסדרין מב): (35) דגום. פשנ"מ בלע"ו וכן הלוך הלנ"מ וכן זכור ושמור:

(85) ועשו להם ציצה. על שם הפחילים החלוים בה כמו (יחוקאל ח, ג) ויקחני בלילים ראשי. דבר אחר לילים על שם

חחורו אחרי לבבכם. כמו (לעיל יג, כה) מחור הארן. הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסרים לו אח העבירום העין (93) - וזכרחם את כל מצוח הי. שמנין גימטרים של נינים שש מסום ושמונס חוטים וחמשם קשרים סרי מרי"ג: - ולא ורלימס אומו כמו (שיר ב, ע) מזיץ מן החרכים: חבלה. לבע ירוק של חלוון (מנחום מב):

כוסס וסלב מומד וסגוף עושס את סעבירות (מנתומא שלת עו):

.191 əgnq no 42:2 – 1:2 nudsol si nvnîlaH ədT

באנבן: וּיפַּח קוּח בּּן יִצְּהָר בּוֹ קְהָה וֹאִהְפַּלִיג קוֹח בַּר יַצְּהָר בַּר

בְּנֵגְי בְּנָגְ אֶּלְגִאָּב וֹאָנְן בַּעַ פַּלְטַ בִּנָגִ וֹבַׁטְּוֹ וֹאֶבֹוֹנְם בֹּוֹגֹ טַבַּטַ בַּב בָנִג וֹבַטַּוּ וֹאָבִגַבַם

מֹבַבְי לַבְאָּג מומָר אַּנָמָּגַמֶּם: וֹמְבֹאֹב שַׁמֹמָּוֹם וּמֹאַלַנִם וֹמִּאָּנִ

בבובי כומטא טגוגי וטן מֹבֹּנוֹ וֹמִּבְאָבְ מֹאִנוֹ וֹנַנֹמָמָוּוֹ رَبْكُرْمَا، رَجْدُرُ مَيْهُا رَيْهُرُشِاتُ مُحْدُرًا لِجَمَا لِجَعْدًا مَشِكَ لِيَجْدَرُهُ

> sons of Reuben, took men; Eliab, and On, the son of Peleth, Dathan and Abiram, the sons of son of Kohath, the son of Levi, with Now Korah, the son of Izhar, the

IΛX

of renown; the elect men of the assembly, men were princes of the congregation, two hundred and fifty men; they with certain of the children of Israel, and they rose up in face of Moses,

ימיס ששקו ישראל משילאו ממלריס עד שאמרו שירק על קיס: מרגוס של שכול מכלא. ומכמס סימס בלילס וכן לבע סמכלת דומס לרקיע סמשחיר לעם ערב ושמונס חומים שבס כנגד שמונס גאולס שנאמר במולרים (שמות ו,ו־ו) והולאתי והללתי וגאלתי ולקחתי (ובחיס יח, ב): פחיל חבלח. על שם שכול בכורות בגדידם. כנגד (שמום ימ, ד) ואשא אחכס על כנפי נשריס. על ארבע כנפוח ולא בעלח שלש ולא בעלה חמש כנגד ד'לשונות של (חולין ס) ואף פרשה ליליה לכך וסמכה לאלו לפי שאף היא שקולה כנגד כל המלום שנאמר ועשימה את כל מלוחי: על כנפי ככל סמלום וכן סוא אומר בעורא (נחמי' מ, יג־יד) ועל סר סיני יכדם וממן לעמך מורס ומלום ואם שבם קדשך סודעם לסס העמקמי למה נסמכה פרשח מקושש לפרשח עפודה אלילים לומר שהמחלל אם השפח כעופד עפודה אלילים שאף היא שקולה של בכור אני סוא עמיד לסבמין ולספרע מן סמולס קלא אילן בבגדו ואומר מכלמ סוא (ב"מ סא, ב) ומיסודו של רבי משס סדרשן אמלוך עליכס (שבת פת. ספרי שם). דבר אחר למה נאמר יליאת מלרים אני הוא שהבתנתי במלרים בין מפה של בכור לשאינה שנעשה ונעול שכר אנו לא עושים ולא נועלים שכר על כרחכם אני מלככם וכן הוא אומר (יחוקאל כ, לג) אם לא ביד חוקה וגו' אמכס שמקבלו עליכס גורומי (שס): אני ה־ אלהיכם. עוד למס נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני מס אמר סמקוס לא (וף) אני הי. יאמן לשלס שכר (ספרי קמו): אל היכם. יאמן לספרע (שס): אשר הוצאחי אחכם. על מומ כן פדימי

עלמה (מנמומה ב): בני ראובן. דמן והבירם והון בן פלמ: פעורה אמר להם חייבת התחילו לשחק עליו אפשר עלים של מין אחר חוט אחד של מכלת פוערה זו שכולה חכלת לא תפעור את . א, מו) אלה קרואי העדה והלבישן מלימום שכולן מכלם באו ועמדו לפני משה אמרו לו עלים שכולה של מכלם חייבם בלילים או כובן משבט כאובן שכיניו וסס אליצור בן שדיאור ומביריו וכיולא בו שנאמר נשיאי עדס קריאי מועד ולסלן סוא אומר (במדבר לעמרס וסוא מנס נציא אם צן אחיו סקען מכולס סריני חולק עליו ומצעל את דצריו. מס עצס עמד וכנס ר"נ ראצי סנסדראות קסס וגוי עמרס סבכור נעלו שני בניו גדולס אחד מלך ואחד כסן גדול מי ראוי ליעול את סשניס לא אני שאני בן ינסר שסוא שני בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קהם על פי הדבור (שה א). אמר קרה אחי אבא ארבעה היו שנאמר (שמוח ו, יה) ובני נשמחפו עם קרם במחלוקחו אוי לרשע אוי לשכנו (חנחומא ד). ומה ראה קרח לחלוק עם משה נחקנא על נשיאוחו של אלילפן ד): ודחן ואבירם. בשביל שסיס שבט כאובן שכוי במניימס מימנס (לעיל ב, י) שכן לקסמובניו סמוניס מימנס (שס ג, כט) בסמיחסם על הדוכן בדברי הימים שנאמר (ד"ה־או, כב־כג) בן אביאשף בן קרח בן יצהר בן קהח בן לוי בן ישראל (חוחומא שבקש רחמים על עלמר שלה יוכר שמו על מחלוקחם שנהמר (ברהשיח מט, ו) ובקשלם הל חחד כבודי וסיכן נוכר שמו על קרח כס) קח אם אסרן (סושע יד, ג) קחו עמכס דבריס (מנחומא קרח א): בן יצהר בן קהה בן לוי. ולא סוכיר בן יעקב לבך לוקח אומך לספליגך משאר בני אדם. דבר אחר ויקח קרח משך ראשי מנהדראות שבהם בדברים כמו שנאמר (במדבר כ, ששדה לעורר על הכהונה וזהו שחרגם אונקלוס ואמפלג נחלק משאר העדה להחזיק במחלוקח וכן (איוב עו, יב) מה יקחך (1) ויקח קרח. פרשס זו יפס נדרשם במדרש רבי מנסומם: ויקח קרח. לקס אם עלמו ללד אחד לסיום נסלק מסוך

מַלַלַנַל יְתוֹּנְת: יקתוקם יהוה ימדיע החנשאי ¿ וֹיאִמְׁרַוּ אֵּלְנִים בַּרַ_לְכִּם בָּי וַיְּפְּהֲלֵי עַל־מֹשֶׁה וַעֵּל־צַּהַרָּוֹ

٠٠٠ ﺯיִשְׁמִׁמ מִשְּׁח נִיפָּל עַּל־פָּנָיו:

בו יקור אליו: النظتاد هَجُرُا لَهُنَا هُمُلِا اخْتَلَالِ וּאָת־הַקּדוֹשׁ おに なるし べんしんし ¿ עַּרָתוֹ לֵאמוֹר בְּקָר וְיִלָּע יְהוְיָה וּגֹבּבְר אָגַעַבוּט וֹאָגַבַּבַּ

לְבַע וֹכֹּל_הַּגַבׁעוּי: אַנ צְשִׂי קְחִוּ לְבֶּם מַחְמִּינִם

עַפֿגוָה עַבַבַלְפָם בַּנָּג בַנג: בַּאָנְשׁ אַשְׁרַיִּנְבְּחָר יָהְוָהַ הַנּאַ ¬ קڤڍڻ ڔ٩وړ יִהנְה מְחָר וְהַיְּה انفلاد څتاً ١ ټېمائي،مېر څخرېا ١

> ומֹבון אַשון מטֹבבובון הַכ יביניהון שְּרִיָּא שְׁכִינְהָא דַּיִּי כָל בְּנִשְׁמָא כּוּלְחִוּן קַדִּישִׁין נאַמרו לְהוֹן סַנִּי לְכוֹן אַביי ן אָקְבְּנִישׁוּ עַל מֹשֶׁה וִעַּל אַהַרֹוֹ

ישְׁמַע מֹשֶׁה וּנְפַּל עַל אַפּוֹהָי:

CACKAIN: בשנים וישביב אשבמוניי ויהודע ין יות דישער ביה וית **ムは、はし** וּמֹכִּיל מִם לִנַע וֹמִם כַּל

לַבַע וֹכָל כִּנְאָּמֵיה: בא מבידו סבו לכון מחחקן

וו בנא לבנה סני לכנו לני יָל מִעַר וּיהֵי אּוּבָּרָא דִּיִּהְרָּ מַּבְיהון קַמוֹהֶת בּוּסְמִין בֵּדְם אַבּבּא וֹהַוּגּ

> wherefore then lift ye up yourselves them, and the Lorp is among them; to are gation are holy, every one of too much upon you, seeing all the Aaron, and said unto them: 'Ye take together against Moses and against and they assembled themselves

upon his face. And when Moses heard it, he fell

above the assembly of the LORD?'

He cause to come near unto Him. even him whom He may choose will cause him to come near unto Him; are His, and who is holy, and will morning the Lord will show who all his company, saying: 'In the And he spoke unto Korah and unto

and all his company; This do: take you censers, Korah,

9

upon you, ye sons of Levi.' he shall be holy; ye take too much man whom the Lord doth choose, to-morrow; and it shall be that the upon them before the LORD and put fire therein, and put incense

אלסיך כל סעדם שמעו (מנמומא ד): ומדוע החנשאו. אס לקחח אחס מלכוח לא סיס לך לברר לאחיך כסונס לא אחס לבדכס שמעחס בסיני (שמוח כ, ב) אנכי ס' (3) דב לכם. סרנס יומר מדלי לקממס לעלמכס גדולס: בלם קדושים. כולס שמעו דנריס נסיני מפי סגנורס:

- לא יקבל עוד ממני (מנחומא ד): על אביו ופיים עליו אוסבו פעם ושמים ושלש כשפרה רביעית נחרשלו ירי האוהב הסוא אתר עד ממי אטריה על המלך שמא יא, ב) וימפלל משה במרגלים (שם יד, יג) ויאמר משה אל ה'ושמעו מלרים במחלוקחו של קרח נחרשלו ידיו משל לבן מלך שסרח (+) ויפול על פניו. מפני הממלוקם שכבר וה בידם פרחון רביעי המאו בעגל (שמום לב, יא) וימל משה בממאוננים (במדבר
- בקר לערב כן מוכלו לבעל את זו שנאמר (בראשית א, ס ד) ויסי ערב ויסי בוקר ויבדל כך (דס"א כג, יג) ויבדל אסרן לסקדישו מוכים כן ויקרב לקדמוסי יקרב לשמושיה. ומדרשו (שס) בקר אמר להם משה גבולום חלק הקב"ה בעולמו יכולים אחם להפוך ס): בקר ויודע ה' אח אשר לו. לענודם לויס: ואח הקדוש. לכסונס: והקריב. מותס מליו (שָס). וסקרגוס (3) בקר ויודע גור. עמס עם שכרום סול לנו וללו נכון לסרלום לפניו וסול סיס מסכוין לדמומס שמל יחורו בסס (מנמומל
- וכולכס אובדיס (מנמומא ה): מחחוח. כלים שמומין בסס גמליס ויש להס בימ יד: בקדושמו וכי אין אנו יודעים שמי שיבמר הוא הקדוש אלא אמר להם משה הריני אומר לכם שלא מממייבו מי שיבמר בו ילא מי שקרבנות ותם סמות נתון בתוכו שבו נשרפו נדב ולביסול לפיכך סתרם בסם וסים סליש לשר יבתר ס' סול סקדוש כבר סול וכסן גדול אחד ואחס כ"ן איש מפקשים כסונס גדולס אף אני כולס פכך סא לכס משמיש מפיפ מכל סיא סקטכת סמפיפס מכל וכומכים סרבס וכולם (פ"א ואין כולם) ממקבלים בבים אחד אנו אין לנו אלא ס' אחד אכון אחד ומוכס אחת ומובח אחד (a) זאח עשר קחר לכם מחחוח. מס ראס לומר לסס כך אמר לסס בדרכי סעובדי כוכבים ומולות יש נימוקים סרבס
- (ק) דב לכם בני לוי. דבר גדול המרחי לכס. ולה מפשים היו שכך החרה בהם וקבלו עליהם לקרב הלה הם חמהו על

خَدْر كِلْر: ישראל ניִאְמֶרְ מֹשֶׁה אֶל־קְרַח שְׁמְעּרְ־גָא נַאֲמַר מֹשֶׁה לְלַרַח שְׁמַעּי כְעַן

خفتر بيني خيابيه: אָת־עֲבֹרַת משְׁבָּן יְהְנְיֹה וְלַעֲמָה יִהְכִּוֹן לִקְּדְמוֹהִי לִמִּפְּלֹהׁ יָה לְטַלֵּבְרֵּבְ אָטַבֶּם אֶּלְיִנְ לְתְּבְּרֵ מִכּּנְאָטַאְ בְּיִאָּבָאָ לְלֵבְרָא וֹמִּבְאֵבְ אֵטַבְם מִהְבַע וֹמִבְּעַבְ
 אַלְבַּאַ

: الأثاث בְבְּנִי אָשְׁלֵבְ וּבְבַּמְהְשֵׁם נַּם_ בְּנֵי בְנִי מִמֶּבְ וּבְבַּמֹן אַטוּן אַב ַהַּפֿבַק אָטַּבְּ וֹאָ<u>טַ כֹּלְ אַטַּוּ</u>ב וֹפֿבּיִכ זִּטַבּ וֹנִי כֹּלְ אִטַבּ

(כ, עַקַננו)[ל, עַּלֶּנוּן הָּלֶּוּ: מַלְיִנְינָתְ וְאַנְּרֶן מַרְירָגְאַ בָּרְ יְצִּאָנְדָּמָנְתִּין עַלְּ حُجِّا هَفُدِ نُحُم مُثَنَّاتُ يَتِمْدُنَ خُجًا

לאַ נַעַּבְיי: لْكِهْجَدِيْكُ خَيْلَ هُكِيهُمْ لَيْهِمُكِكِ لَكِهْجَيْكُ خَيْلَ خَيْرَهُمْ يَهُمْكِهِ رَيْضُكِلُ مَنْضُكَ خَطُلُهُ خُلُمُوا يَضَمِّكُ مَنْضُكُ خَلْمُوا يَضَا خُمْكُلَ، خَلْمُوا

ப்க்ட்ட: בּמֹוֹשָׁר בֹּי. יַנְאָטַׁבָּר הַּבְּיִנוּ נִּם_ זַבָּה הְבְּהָה בְנַבְּהָה הְבַּבְּא הַבְּר וּדְבָּה בְּפַּהְנִינִיגָּא

خُدّ کِنْد:

בוש בּנְשִׁנִא לְשֵּׁמָשִׁי בּיִשְׁיִי בּיִישְׁיִי בּיִישְׁיִי בּיִישְׁיִי בּיִשְׁיִי בּיִישְׁיִי בּיִישְׁיִי هنځتا مَمْختٰه تَـــ نَحْمُخُت كالمثراث يتزحيا עמְעַעַ מִּבְּׁם בְּיִרְהְבְּיִרִילְ אֶּלְנְיִי תַּוְּעִיר לְכִּוֹן אָבִיִּי אַפְּבִּישׁ

בווליא בביא:

עוא אָבו מטַבְעָמִטוּן עַלוּהִי:

לְאָ נֹסַׁלֵּי

הֿכִּלֹא אַנ אִטְׁנַבְלֵבָא: ÄĽ، äĠĹĹĊĠĠ ַ בְּיִהְלָנִילְ בִיּאְבֹּא בּוֹהֵיר אָבִי אַפֿיקּהָא בַאָּבִיע

> now, ye sons of Levi: And Moses said unto Korah: 'Hear

congregation to minister unto LORD, and to stand before the service of the tabernacle of the bring you near to Himself, to do the from the congregation of Israel, to the God of Israel hath separated you is it but a small thing unto you, that

priesthood also? with thee? and will ye seek the and all thy brethren the sons of Levi and that He hath brought thee near,

is he that ye murmur against him?' the Lord—; and as to Aaron, what that are gathered together against Therefore thou and all thy company

said: 'We will not come up; Abiram, the sons of Eliab; and they And Moses sent to call Dathan and

make thyself also a prince over us? the wilderness, but thou must needs with milk and honey, to kill us in Briwoft basi s to tuo qu su taguord is it a small thing that thou hast

ולא כאס יפס לפי שבניו עשו משובס ומשס סיס רואס. (מנמומאס): דב לכם. דבר גדול נעלמס בעלמכס למלוק על סקב"ס: . אדוס לכך נשממף לבוא לאומה מוקה ששמע מפי משה שבולה אובדים ואמד נמלט. אשר יבמר ה' סוא הקדוש מעה ומלה בעלמו ממנבאים ברום הקודש שנאמר (ד"ס־א כה, ה) כל אלה בנים להימן אמר אפשר כל הגדולה הזאת עמידה לעמוד ממני ואני שלשלח גדולה יוצאה ממנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן אמר בשבילו אני נמלט וכ"ד משמרות טומדות לבני בניו כולם יפשוחם שנאמר (להלן יו, ג) את מחחות החעאים האלה בנפשוחם. וקרח שפקח היה מה ראה לשטות זה עינו המעתו ראה

ישמחפו שאר השבעים ויאבדו עמו אדבר גם אל כולם החחיל לזרז בהם שמעו נא בני לוי (שם ו): (8) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. התתיל לדבר עתו דברים רכים כיון שרתה קשה עורף אתר עד שלת

(9) ולעמוד לפני העדה. למיר על סדוכן:

(סו) ויקרב אחך. למומו שירום שהרמיק ממנו שמר עדם ישרמל:

010: (II) לבן. צשביל כך אמס וכל עדמך הנועדים אמך על ס'כי צשלימומו עשימי למת כסונה לאהרן ולא לנו הוא המתלוקת

מנחומה י): לא נעלה. פיסס הכשילם שהין להס הלה ירידה (שם ו): (21) וישלח משה וגר. מכאן שאין מחזיקין במחליקם שהיה משה מחור אחריהם להשלימם בדברי שלום (מנהדרין קי.

בְאֵלְמָּיִם בְּהָהַ פְּנָקָר לְאֵ נְעָּלֵים:

בַבגיי אָת־אַעָר מַהֶם: עמור אַתָר מהם נשָאתי ולא יְהְוֹיִהְ אַּלְ־הֵּפְּוֹ אֶלְ־תְּנְּחְהָהַ לֵאְ בְּרְשְׁנִיּהְ בְּרַעַּנִיּאְ ניַּחַר לְמִמֶּרִ מִאָּר נַיּאַמֶּרִ אֵּלִ_

عَقَد نَتُه لَعَتَدُا مُثَادٍ: نخد لمتناب شأن خفتر

אָיש מַהְהָּהָי: ימאַטֿים מַהְהָּה וְאַמָּה וְאַמָּר וְאַנָּרוֹ بَائَانُالِة יהוָה אֵישׁ

מוער ימשֶת וֹאַבַרוֹ: אי עליהם אש ויְשִׁימוּ עַלִּיהָם עַלִּיהוֹן אִישְׁהָא וִשִּׁוּיאִי עַלִּיהוֹן

קעַרְה: (a) הָעֵבְה אֶל־פָּתַה אָהֶל מוֹעֵד בְּנִשְׁהָא לֹהָרַע מַשָּׁכַּן וִמְנָא ַנַיּלַנְיַכְ הַּבְיִנִים לַנַעַ אָטַ כַּבְ וֹכַנִּיִּה הַּבְיִעוּן לִנַע יָּע כַּבְ

לְאָ נֹסַׁלֵי: עיבְרַיָּא הָאָנוּן הִשְּׁלַח לְעַּוֹרָא אַהְסְנָת תַקְּלִין וְכַּרְמִין תַעֵּינִי ירְבַשׁ אַמֵּילְתַנְא וִיתַבְתְּ לַנָּא אַּב לָא אֶלְ-אֶּנֶץ זְבָּט טַלְּב אַב לָא לַאָּנַע מָבָּדָא טַלְב

קחַד מְנְּחִוּלְ: מּנְּהוֹן שַּׁתַּרִית וְלָא אַבְאָישִׁית לירְבְּנְחוֹן לָא שַׁמִּרָא בַּחַר יים וויים למשה להדא נאַמר

אַשׁ וֹאִנּוּן וֹאַבַּרוֹ מִטַר: יְהְוָה בְּנִשְׁמָך הֵוֹי וְמִינִין לִקְּדֶם יָיָ וַיָּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־לְּרָח אַמְּּה וַאֲמֶּר מֹשֶּׁה לְּלִרָּח אַמְּ וְכְּל

تبانادتاد: مَنْفُذًا لَهُنَّ لَهَتَدًا עַווְהִיהֵיה וָדוּאַנוֹ ينظله الا וַסְבוּ גְּבַר עַהְהִימִיה וְהִהְנִין

מַמְבַּן וְמִנָּא וַמִמְּע וֹאַבַּרן: למוְבַע כּוּסְמֵוֹן וֹלֵמוּ בּעַבּת נּישׁלנּ נּלֹסִיבוּ נִּבַר מַּטְשׁימִיה וִיתַבוּ

not come up. out the eyes of these men? we will fields and vineyards; wilt thou pur honey, nor given us inheritance of into a land flowing with milk and Moreover thou hast not brought us

one of them.' ass from them, neither have I hurt their offering; I have not taken one unto the Lord: 'Respect not thou And Moses was very wroth, and said

and Aaron, to-morrow; before the LORD, thou, and they, thou and all thy congregation And Moses said unto Korah: 'Be

each his fire-pan.' fre-pans; thou also, and Aaron, his fire-pan, two hundred and fifty bring ye before the LORD every man and put incense upon them, and and take ye every man his fire-pan,

Moses and Aaron. the door of the tent of meeting with laid incense thereon, and stood at fre-pan, and put fire in them, and And they took every man his

the congregation. glory of the Lord appeared unto all door of the tent of meeting; and the congregation against them unto the And Korah assembled all the

עינינו אס לא נעלס אליך לא נעלס: האנשים החם. כאדס סמולס קללמו במבירו: שלמרם לנו (במדבר יד, כע) במדבר סוס יפלו פגריכס: - העיני האנשים ההם חנקר וגוי. לפילו למס שולם לנקר לם יו) אעלה אמכם מעני מזכיים אל ארץ וגו' משם הוצאמנו ולא אל ארץ ובח מלב ודבש הביאומנו אלא גורם עלינו להמימנו במדבר (+1) וחחן לנו. סדבר מופג על לה הממור למעלה כלומר לה הצימומנו ולה נחם לנו נחלם שדה וכרס המרם לנו (שמוח ג,

מרמי כך נקרמת מנגרים של מלך שחוור (ב"מ עת, מ. ב"ב מו, מ): . אשמי ואת בני על החמור והיה לי ליטול אוחו החמור משלהם לא נעלמי אלא משלי (חנחומא ז). וחרגם אונקלוס שחרים לשון ולא מאכלנו: - לא חמור אחד מהם נשאחי. לא ממורו של אחד מסס נעלמי אפילו כשסלכמי ממדין למזריס וסרכבמי את אל מפן אליהם והמדרש אומר (מנמומא ז) יודע אני שיש להם חלק בממידי לבור אף חלקם לא יקובל לפניך לרלון מנימנו האש (פו) ויחר למשה מאד. ולמער עד לממוד: אל חפן אל מנחחם. לפי פשומו סקערם שסס מקרינים לפניך ממר

(15) והם. מדמך:

(עו) והקרבתם וגרי איש מחחחו. החמשים ומחמים היש שנכם:

:gniyes, norsA ornu bas

And the Lord spoke unto Moses

07

خيريد:

_{שליש}, ניְדַבְּרַ יְּהְנְּה אֶלְ־מֹשֶׁה וָאֶלְ וּמַלִּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹּן

(91) ויקהל עליהם קרה. בדברי לילנות כל סלילה ההוא הלך אלל השבעים ופתה אותם כתבורין אתם שעלי לבדי אני بزهريت بجيريت إموعاء ىزىتىدىا بختىدىا ئەخڭدىا: wives, and their sons, and their little خارندا the door of their tents, with their נְצְאָנְ נִצְּבְיִם פֻּתַּח אֲהֶלֵיהָם סְׁעִוְרֵ וְגִּעוֹן וַאֶּבְיְנִם וְפַּלֵּנִי בְּלֵרֵט בִּעוֹן וַאָּבִינִם מִסְּעִוּרֵ and Abiram came out, and stood at נאָבִיבֶם מפַבִּיב וָדְהָן נאָבִירָם Abiram, on every side; and Dathan dwelling of Korah, Dathan, and נימבן ממל משפן קרח דהן ואסמפתי ממפני こうのにと So they got them up from the בְּבְל_חַמּאָטֶׁם: שלמון בבל חוביתון: خُخُرٍ لِمُمْ كِثُلُم هُلِ لِنَافُظُ لِمَا يُخْرُمُ لِمُنْ لِمِنْ لِمُعْرِدًا خُخُرِ لِمُرْالِ لِمُخْرِفِهِ their sins. theirs, lest ye be swept away in all تالـهُمْرح بَاهِجُب لَهُم فَادُونَه فَاحْدُنُهُ فَادْخُنُهُ فَاهْدِرَا لَحْهُ wicked men, and touch nothing of pray you, from the tents of these 🏂 בּ בּ בּ בּ בַ בְּעִבְיַלְ בִּי בִיאַנְמָהִם זוּבוּ בְעַן מִמְלְנִי מַמָּבִּנִי 97 congregation, saying: 'Depart, I כאקר ומפיל עם פָנשָׁמָא לְמֵימַר ŢŸŢŗ ※く_じばずに And he spoke unto the i 点 L 以 < : of Israel followed him. נֹאֶׁבֹּינִם וֹיּלְבֹּנִ אַנְוֹבְיוּ וֹלֵנֵי וֹאָבִינִם וֹאָזַלְוּ בּּטַבוִטִּי סִבּי Dathan and Abiram; and the elders 57 וּנֹלֵם מְאָּנִי נֹנֶלְנֵי אֶלְבִּינֵן וֹלֵם מָאָנִי נֹאָזַלְ לְוֹנִי בִּעָּוֹ And Moses rose up and went unto נֹאֶבׁינֶם: كِٰمَةُ خُرُكُ لَا يُعَالِمُ لَا يُعَالِمُ خُرِياً وَ خُرِياً وَ خُرِياً وَ خُرِياً وَ خُرِياً وَ خُرِياً وَ خ Abiram. dwelling of Korah, Dathan, and מפּבִיב לְמִמְּכּוֹ עִנִים בַּעָּוֹ אֶפִׁעַּנִים saying: Get you up from about the **t**7 בּבֶּר אֶלְ־הָעֵּהָה לֵאמָר הֵעָלוּ מַלֵּיל עִפֹּיל עִם פְּנִשְּׁהָא לְמֵימַר 'Speak unto the congregation, :Sarives ق زِرِ بَرَا لِهَ كُلُ مُكُلِّ مَا فِي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مِن ٤7 And the LORD spoke unto Moses, 'snoitegation?' אָטִר יָהֶשְׁא וְעָל בְּלְ־הַעַּהָה הּרְרָא חַד יְהִיב וְעַל בְּלִ wilt Thou be wroth with all the ¾לֹתֵי הַרוּחָת לְבְל בְּשֶׂר הְאֵישׁ אֱלָה רוּחַיִּא לְבָל בְּשְׂרָאְ of all flesh, shall one man sin, and said: 'O God, the God of the spirits נּיפְּלְנּ מַּלְ פְּנִיתֶם נַיֵּאָמִרְנּ אֶבְ נּנִפְּלְנִּ מַלְ אַפּּיִתוּן נַאָּמִרנּ אֵלְ And they fell upon their faces, and וֹאַכֹּבֶּע אָטִם בַּבוֹנָה: consume them in a moment.' וּאַמּגגי וֹטִבוּן כַּמְּגַב: this congregation, that I may 17 ה הבַּרְלוּ מִחְּוֹךְ הַעֵּרֶה הַוֹּאָת אַהְפְּרַשׁׁי מִיּוֹ כְּנִשְׁהַא הַדְּא Separate yourselves from among

(קב) יצאו נצבים. בקומס וקופס למרף ולגדף כמו (שמואל-א יו, מו) וימילב ארבעיס יוס דגלימ (מנמומא מ): ונשיהם

(SS) אל אלהי הרוחות. יודע ממשבום מין מדמך כמדמ בשכ ודס מלך בשכ ודס שמכמס עליו מקלמ מדינס מיני יודע מי סמימא לפיכך כשקוא כועם נפרע מכולס אבל אמס לפניך גלויות כל סממשבות ויודע אתס מי סמועא: האיש אחד. קוא

מקפיד איני מקפיד אלא בשביל כלכס אלו באין ונוטלין כל הגדולוס לו המלכוס ולאחיו הכהונה עד שנחפחו כלה (חנחומא ז):

- החועא ואחה על כל העדה חקצוף. אמר הקדוש ב"ה יפה אמרח אני יודע ומודיע מי חמא ומי לא חמא (שם):

(AS) העלו וגוי. כמכגומו אממלקו ממביצומ משכן קרמ: (AS) ויקם משה. כמצור שישאו לו פניס ולא עשו (מד"ר. שס מ):

וירא כבוד ה׳. בא בעמוד ענן:

هَلَالًا كِهِرُال:

יְהְוָה שְּׁלְחַנִי לַעֲּשְׁוֹת אָת בְּלִי אָבִי יִיִּ שְּׁלְחַנִי לְּמָעֲבִּר יִה ניאטר משה בואת מדעון ביר

אִם_כּׁמִוְט כַּלְ_עַאֹּבַׁם וֹמִנוּנוּ אִם כֹּמוִטֹא גַּכֹלְ אִנֹּאָא וֹמוּנוּנוּ ترقيونات بهج المراج بالأجاب والأجاب المراجعة

┆╬╬ ĺX□_ĖĹιŠĽ אַלְעָנוּי מָלְעָנוּי מָלְעָנוּי:

קאָלֶה אָת־יְהוְה: رْيَامُوْنِ كَرْ رُكُمْ لِكُلْمُنِكِ مَلْكِيْنِ الْكُلْمِينِ مِنْ الْكِلْمِينِ الْكِلْمِينِ الْكِلْمِينِ الْكِلْمِينِ לַבְים וֹינְרְרִי חַיִּים אָאָלָר חַיִּין לְשָׁאִיִלְ וִתִּדְּעִוּן אָּבִי וּבְּלְמָּר אִסְם וֹאָט בְּלִ אִמָּר וֹנִים בָּלְ דִּילְנִיוֹן וְיִיחַטוּוֹן בִּדִ הְאָ*בְ*לֶּה

הַאָּבַלְהַר אַמֶּר פַּהְפִיהָם:

וּגְּעִי כְּכַּעַעָּוָ לַגַּבֶּר

בֿל עוּבְרַיָּא הַאָּלֵין אָבי לָא מְמֵּע בֹּגַא עֹגַּהוּן

نَّ فَيْمَد مُجَرِّبِيلًا كِي نُرُ مِّكْتِلِنَّا: عَجْد بَعْظُد بِ خُرِ لِيَّهُدُ لِهِ يَقْظُدُ هَجْرًا بِمُمْنِدُم يُدُمِ هُرُهُم

אָת־פִּיהַ אַרְעָא יָת פּוּמַה וָתָבָלַע יָתָהוֹן נְעַנְעַ נֹאָם בֹּנִגאָּע וֹבִּנִי גֹּי נִעֹפֿעַע

אַבְעָא דִּהְחוֹהַיהוֹן: בּלְ עַבְּבְּבְיבִים עַאַבְּעוּ נִשִּבְּעוֹ בּלְ פַּטִינְמִיּא עַאִבְּוּן וֹאִטַבּוֹהַע אָת וַהָוָה כַּד שִׁיצִי לְמַלָּלָא יָת

ינקלה ואָט בּמִינְיִם וֹאָט בֹּלְ- וְבַלְהָּטִי נَשَٰظُونَ لَا يُعَدِّمُ عُلَا خِيدُ نَשَٰذُكُم يَظْرَيُنَ لِ

הְאָדִם אֲשֶׁר לְלְוֹרַח וְאָת כְּלִ- בְּחִיהוֹן וְיָת כְּלְ אֲנְשָׁא דִּלְלְוֹרַח

אַרְעָא נַאָּבַרוּ מִגּוּ קְהָלָא: שְׁאֶּלְה וַהְּכָּס עֲלֵיהָם הָאְֹרֶץ חַיִּין לִשְׁאִיל וַחָפָּה עֲלֵיהוֹן رَوْلَهِ يَامَ لَكُمْ يَجَيُّلُ كُيُّ مَنْ مَا يَرْمَ فَدَلَا لَكُمْ خَدَلِّ بِالْمِيالَ فِهِ

בַלְמָא טַבְּלְמִּנֵּא אַבְמָא: לֹסִי לְמִלְשׁ בֹּי אֵמִרְיּ פּּוֹ שׁבֹלְמֹנִי הַנַּמִי לְמַלְעִיּוֹ אָבִי אָמָרִיּ ⁺⁶ וְכְלְ יִשְׂרָאֵלְ אֵּמֶּר סְבִּיבֹהַיהָהָם וְכָל יִשְׂרָאֵל דִּבְּסַחְרְנִיהוֹן

> not done them of mine own mind. to do all these works, and that I have know that the Lord hath sent me And Moses said: 'Hereby ye shall

> hath not sent Me. visitation of all men, then the LORD of all men, and be visited after the If these men die the common death

> despised the LORD. understand that these men have down alive into the pit, then ye shall appertain unto them, and they go and swallow them up, with all that and the ground open her mouth, But if the Lord make a new thing,

was under them. the ground did cleave asunder that end of speaking all these words, that And it came to pass, as he made an

their goods. appertained unto Korah, and all households, and all the men that and swallowed them up, and their And the earth opened her mouth

assembly. and they perished from among the and the earth closed upon them, them, went down alive into the pit; So they, and all that appertained to

Еξ

67

they said: 'Lest the earth swallow us them fled at the cry of them; for And all Israel that were round about

מעלה עד כ' שנה וכאן אבדו אף יונקי שדים (שם ג): ובניהם ושפם. בא וראס כמס קשס סממלוקם שסרי בים דין של מעס אין עונשין אלא עד שיביא שמי שערות ובים דין של

סקסמי: (82) לעשות את כל המעשים האלה. שעשימי על פי סדבור למת לאסרן כסונס גדולס ובניו קגני כסונס ואלילפן נשיא

(92) לא ה' שלחני. אלא אני עשימי הכל מדעמי ובדין הוא מולק עלי (שה מ):

פס לארן מששת ימי בראשית מועב ואם לאו יברא הי: . אם פיה וחבלעם אז וידעתם כי נאלו הם את ה' ואני מפי הגבורה אמרתי ורבותינו פירעו (עם יא. תנהדרין קי, א) אם בריאה (108) אם בריאה. מדשה: יברא הי. לסמים לומס במימס שלל מם בס לדס עד סנס ומס סיל סברילס ופלמס סלדמס

(+ε) τσι ζαιζα. επειζ αφιζ σιιζά αζ εζιασן:

בַוֹבְרָיִמ:

ניאּבְדִי מִתְּוֹדְ הַקְּהֶל:

مَكٰد، حَدُ مَكٰمُ لَد (٥) אָר הַהַמִּשְׁים וּמָאַתַּיִם אָישׁ נאָה נְצְאָר מֵאָר יָרוֹוָר וַתּאַכַל

וֹאִגַּהְטֹא וֹפַלַט מִן לַבָּם וֹנִ

fifty men that offered the incense. and devoured the two hundred and And fire came forth from the LORD,

אַל־מֹשֶּׁה לֵּאַמָּר:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִמָּע לְמֵימַר:

:Saring: $II\Lambda X$ And the LORD spoke unto Moses,

ځ، ځلی: ַ הַשְּׁבַפְּׁה וְאָתַ־הָאָשׁ זְּבֵה־הָלְאָה הבבהן וְיָבֶם אָת־הַשַּּהְתִּת מִבֵּין אָבֶוּ אָבְאַבְאָבְהֹוָר בּּוֹבְאַבַּוֹרָוּ ٪ئۈكىھ: **ĻĽĠĠĽ** ובובוא ווט אוחטא כַּבְרָא וופָרישׁ וַת מַחָתִיתַא לאַלמֿוֹר בֿר אַבֿרוֹ

are become holy; scatter thou the fire yonder; for they bans animud of the burning, and Aaron the priest, that he take up the Speak unto Eleazar the son of

עמריבם לפני והנה ניקדשי קריבתין מדם ין ואחקרשא حَمَاٰجُلَ جَرَـ פֿטום גפונ ¿ בוֹפֹמָטָם וֹמֹמֵנ אָטָם בפֿמֿנ אַת עַחָתּוֹת הַחַשָּאִים הָאֵלֶה יָה עַהְהָיָה חַיִּיבִיָּא הָאִלֶּין

וֹבְיוֹוֹ לְאָנוּ לְבָּנוּ, וֹמְּבָאָלָ: נוגאבינו זטינו ססנו בבידיו לנפשההרו

nay be a sign unto the children of offered before the Lord—that they are become holy, because they were for a covering of the altar—for they and let them be made beaten plates have sinned at the cost of their lives, even the fire-pans of these men who

זוֹנבפֿמום גפוּנ כַמּוֹשָׁנַי: تَثْنِيمُن كُمُّد نَكُدُرِد نَهُدُونِهِ נימֿח אָלְעָּזֶר הַכּהָן אָת מַהְתַּוֹת

לְמָּגְׁבְּטְאֵי: יבוביא ובדירונין ا المال كَا لَا الله וּנְסִיב אֶלְעָּנָר בְּהַנָּא יָת beat them out for a covering of the were burnt had offered; and they brazen fire-pans, which they that And Eleazar the priest took the

إِمَالِم دِيَهُ مَنْ (عَ) إِمَالِم دِانَ (عَ) לַלַנַע וַלַהְּבַעוִ כַּאָּמָב צַּבָּנַ طِهُدُم حَظِيرٌ بِمَانِهِ لَحُهُ بَنِيْهِ عَظِيرًا מְנֻיָּרַע אַהַרֹן הוא לְהַקְּטָּיר מִזּרָעָא דְאַהַרוֹ הוא לְאַסְּקָא לא־יִקְרֹב צֵּישׁ זְר צֵׁשֶׂר לֵא דְּלְא יִקְרַב וְּבָר חִילֹוֹנִי דְּלְא نَاحُرِبِا كِكُثِرَ نَهُلَهُمْ كِيْمِمَا لِهَهُدَ لِمُنْكُمُ لَا خُرُدُنَا نَهُلُهُمْ فُلَامً

בְּמַלֵּיל יְיָ בִּידָא דְּמִשֶּׁה לֵיה: למובע בוסמון פגם ול ולא

him by the hand of Moses. company; as the Lord spoke unto fare not as Korah, and as his incense before the LORD; that he seed of Aaron, draw near to burn common man, that is not of the of Israel, to the end that no to be a memorial unto the children

- משקום כלי שרת: (s) ואח האש. שנמון סמממום: זרה הלאה. למרן מעל סמממום: כי קדשו. סמממום ואמורין נסנאס שסרי
- סכסונס ונשכפו: מסין מכודדין מינבי"ש בלע"ו: - צפוי לטובח. למובס הנסשם: - ויהיו לאוח. לוכרון שיאמרו אלו היו מאומן שנסלקו על (ε) החמאים האלה בנפשותם. מנעשו פושעיס נופשותס שנחלקו על סקנ"ס (יומח לו): רקעי. רדירין: פחים.
- (+) וירקעום. מינמינדר"ם בלע"ו:
- בידו שנאמר (שמום ד, ו) ויוליאס וסנס ידו מלורעם כשלג ועל כן לקס עוזיס בלרעם (דס"ב כו, כ): ומדרשו (מנמומא לו, יא) על קרח ומסו ביד משה ולא כחב אל משה רמז לחולקים על הכהונה שלוקין בלרעם כמו שלקה משה שיא ובניו כסנים לפיכך לא יקרב איש ור אשר לא מורע אהרן וגו' וכן כל לי ולו ולהם הסמוכים אלל דבור פתרונם כמו על. (E) ולא יהיה בקרח. כדי שלא יסיס כקרמ: באשר דבר ה' ביד משה לו. כמו עליו על אסרן דבר אל משס שיסיס

לאמָר אַשָּׁם בֿמִשָּׁם אָנוַמַם מָמָּנוֹנֹגְ אַבוּוֹן לְמָנִמָּר אָנוּוּן ַ מְמְּשׁׁבְּׁע מַּלְ-מִמְּשׁׁב וְמֵּלְ-אַבַּרְוּ יִמְּבָאב בּּיוִמָּא בְּבָּהְרִיִנִי עַּלְ וּנְבְוּנִ כֹּלְ הֹֹבֹע בֹּנִי וֹמִבְּצִלְ וֹאִטַבֹּמִנוּ כֹּלְ כֹּנֹחֲטֹא צַבֹנוּ

גְּרַמְתוּן דְּמִית עַמֵּיה דַּייָ:

killed the people of the LORD. against Aaron, saying: 'Ye have Israel murmured against Moses and To narblida of the children of But on the morrow all the

ללוג געלונ: مانغِد أبرود حود بغززا رديه خصفها نجنه نبه بود، يببه رزأت جِبَعِيرَ بَيْسِتَا مِرَّ فَيْسِ رَبِينِه جِهُمُونِفُسَ جِنِשُمِهُ فِرَ

لغنائذ نظله تن: אָלְ-אִבֶּלְ מָמֵּנִ וֹמֹלְ אַנִּבְוֹ וֹאִטַבּׁנִאָּנִ and the glory of the LORD appeared. and, behold, the cloud covered it, looked toward the tent of meeting; Moses and against Aaron, that they congregation was assembled against And it came to pass, when the

And Moses and Aaron came to the

drur: (0)

ردرس زِرِيَجِر بِرَيُرَ هِرَ طَهِر جَهَرُار: الإِرْاحُ بِرُ עָם طَهِد לְמֵימַר:

And the LORD spoke unto Moses,

front of the tent of meeting.

הַרַמוּ מִתּוֹךְ הַעַּדֶר הַוּאָת אָהְפָּרַשׁוּ מִגּוֹ כְּנִשְׁמָא הָרָא

על אַפּיהוֹן: لَهُمَ كُلُ لِمُ لَائِمَ لَا فَكُرُهُ مَا لِي مُشَرِدً. يُضْدِيا خَشِمُك بِرُقَحِهِ

upon their faces. them in a moment.' And they fell congregation, that I may consume Set you up from among this

OI

6

8

9

:Saring:

ניאמר משָה אֵל־אַהַרוֹן קַח وزرياء:

מושלא: לפֿל בולגא מן בוב נו שבי ¿ċtṁĠĸ iċēu āζıuıl ¤üı tĠL.A מֹמֹלֵנִי מֹוֹבְבֹשׁא וֹמִוּ לַמִּוֹנִים מֹשִׁשׁינִישׁא וִעִר הֹגִע אִימִּשׂא נאַמר משה קאַהַרן סַב יָח

fague is begun. Wrath gone out from the LORD: the atonement for them; for there is the congregation, and make thereon, and carry it quickly unto from off the altar, and lay incense thy fire-pan, and put fire therein And Moses said unto Aaron: 'Take

بدج جير، إحزام يرير ميردا: וֹכשָּׁר צַּלְיִנְיִם בִּיִּלְאָ עַמָּצָּר ※く_亡ばむに مرير تواقت إيام مقرده " אֶם הַמַּהְמָּה וְמֶן־עְּלֶיה אֶשְׁ

לַמְוָבְעַ בּוּסְמָּוֹאָ וְכַפַּּב מַּבְ מַּבׁנִ מִנְטַׂנָא בּׁמַּמָּא נִינַר נִים משֶה ירְהַם לְגוֹ קְהָלָא וְהָא וּנֹסֵיב אַבַרֹן כִּמָא דַּעַּלֵיר

atonement for the people. he put on the incense, and made was begun among the people; and assembly; and, behold, the plague and ran into the midst of the And Aaron took as Moses spoke,

עַלַּמָבְע וּנְכַבּּב מַּגַבְעַמֶּם: בבל בפוף בפו אָת־ ح ترْدُلْ هُم لِيَبِك لَاقَاتُم لَيَاتُكُ ניקּח אַבְרן כּאָשָּׁרו דּבֶּר משָה

וֹאִטַבֹּלִ, מִוָטַנֹא: נּוֹמֹלֵע בּגוֹ עַמַטֹּנִם יבָּגוֹ עַעַנִים וֹסָם בּגוֹ מִנְעַנֹּא יבַיוֹ תַנִּיֹּא נַטָּא:

stayed. the living; and the plague was And he stood between the dead and

נמעצר העגפר:

(E1) וישמוד בין המחים וגר. למו לת סמללך וסעמידו על כרמו למר לו סמללך סנת לי לעשות שלימותי למר לו משס (11) וכפר עליהם. רווס מסר לו מלאך המוח כשעלה לרקיע שהקערה עולר המגפה כדאימה צמסכה שנה (פע, ה):

מו). דבר אחר למה בקטרה לפי שהיו ישראל מליזין ומרגנים אחר הקטרה לומר סם המוח הוא על ידו מחו גדב ואביהוא על . אין אמס מאמין סרי סקצ"ס ומשס אל פמח אסל מועד בא עמי ושאל ווסו שנאמר וישב אסרן אל משס (מכילמא. מנחומא מצוס ' פוני לעכב על ידך אמר לו אני שלוחו של מקוס ואחה שלוחו של משה אמר לו אין משה אומר כלום מלבו אלא מפי הגבורה אם

ַהַמָּקִים עַּלְ־דְּבָּרְ־קְּרַח: מְשְׁרֵ אֶּלְבּ וּשְׁבָּע מֵאַנִע מִלְבָּר מַשָּׁר אַלְבּוֹ וּשְּׁבַע מָאָנִע מִלְבָּר מַשָּׁר אַלְבּוֹ וּשְּׁבַע מָאָנִע מִלְבָּר ניהיו המתים במגפה צרבעה

מְדְמִיתוּ עַלְ פְּלוּגְּתָא דְּלְרַח: ונון במוטו במוטוא אַבבמט

about the matter of Korah. hundred, besides them that died were fourteen thousand and seven Now they that died by the plague

(G): (G) מוֹעֶד וְהַמַּגַּפָּה gār ķīd אַרַרִּן אֶל־מִאָּה אֵל־

תַּהְּכּוֹ וֹמִנֹא וּמוִעוֹלָא אִעַבְיֹבִי: וְמְב צַּהַרוֹ לְנָת מִשָּה לִמְרַע meeting, and the plague was stayed. unto the door of the tent of And Aaron returned unto Moses

וּיָדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:

ימַלָּיל יִיְ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:

يَقُدُا هُمِ فَرْلُ نَهُلَهُم لَكُانِا

תּבִּיל מִם בַּנוּ וֹמְּבַאָּל וֹסַב

fathers' house, of all their princes and take of them rods, one for each 'Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

twelve rods; thou shalt write every

according to their fathers' houses,

ַטַּבְּמָּב עַּל־עַּמָּהוּ: מְנִים מְּמֶּר מַמְּוֹת צָּיִשׁ אָת־שְׁמִוֹ מַאָּת כְּלְ־נְשִׁיאַהַם לְבֵּית אֲבֹהָם र प्रश्नेव प्रश्नम प्रश्नम देहाम श्रंम

וּלַר וָת שָׁמֵיה הַכְתּוֹב עַל אַבְהָהְהָהוֹ הְבֵי עַשְׁים הוּטְרִין אַבֿאַ מִן כַּלְ וַבְּרָבְנִינִוּן לְבִּית מנְהוֹן הוּשְׁרָא הוּשְּׁרָא לְבֵּית

be one rod for the head of their upon the rod of Levi, for there shall And thou shalt write Aaron's name man's name upon his rod.

אֻ⊏וֹנִים: לְנֹגְ בְּׁנְ מִּמֵּׁעִ אֶּטְׁב לְבְאָמִ בָּנִי טִּיּמִּבְא בַּנְגִי אָבָי, טִּיּמָבָא טַב נְאֶעְ אֶמֶם אַנִּיבְן טַּבְּשָּׁב מַּלְ_מַּמֶּנִ נִיָּה אֶמָא דְּאַנִירן הַבְּחִּיִּב עַּל

or النوابات جيار مايير راجير البعبية بالمواهدة المرابع والم לְבוּישׁ בֵּית אֲבְּהָהָהוֹי:

סְהַרוּהָא דַּאָּזְמֵין מֵימָרִי לְכוּן

testimony, where I meet with you. tent of meeting before the And thou shalt lay them up in the

fathers' houses.

:gaiyss

91

ÞΙ

or ממַהוּ יפְּרָח וַהַשִּׁכֹּהִי מִעָּלִי וֹטֹוָע טַאָּנְהָ אַּהָּב אַבְּטַב בּּוָ

הְמֶרוּת אֲשֶׁר אִנְעָּר לְכֶם שְׁמָּר:

מטבהמו הבוכון: זְהְ מִּינִהְעָּהְ בְּאָנוּוּן שוּהְבוּשׁ זַּלְהֵג נַאָּלִנִם מִן בַּבְבַתִּי וובו נולבא באטבהו כוצ

"nov asainst you." children of Israel, which they from Me the murmurings of the shall bud; and I will make to cease man whom I shall choose, his rod And it shall come to pass, that the

וּוֹבַבֶּר מָמָּר אָלַבְּלוֹּוּ וֹמִּבַאָּל בם מלינם עליכם: ڠٮڬۮڗؠڔڂڐ؞ڹۿؙڶۼڔۼۿڎ

نطقب هَلَالًا خُلِيلًا مُمِينًا:

לַבָּוֹע אַבְעָם הַּנוֹם הַהַּוֹע מַהַּוַע

לְנְשִׁיא אָחָד מַפֶּה לְנְשִׂיא אָחָד

س زنبرن هٰچُرر ١ چُح ـ بُشِاهِدَتُٰם مَقِلَ

בּאַבַון בָּגוּ חוּטְבוּיהון: שבי משר חוטרון וחוטרא לְנַבֹּא עַב לְבָּיִת אָבְּעָהָיוּן עוּמִבא לַבַבּא עַד חוּטָּבָא וועכו לוט לל בלבלויוון וּמַבַּגַע מָמָּט מֹם בֹּנָג וֹמָּבָאָע

Aaron was among their rods. even twelve rods; and the rod of according to their fathers' houses, him rods, for each prince one, of Israel; and all their princes gave And Moses spoke unto the children

17

4): ידו נשרפו ממשים ומאמים איש אמר הקב"ה מראו שעולר מגפה הוא והחעא הוא הממים (מכילמא ויקע פרשה ו. ברכום לג,

(18) כי מטה אחד. אף על פי שמלקמים לשמי משפמות משפחת כסונס לבר ולוים לבר מכל מקוס שבט אחד הא:

(02) והשכחי. כמו (צרמשים מ, מ) וישכו סמיס (מסמר ז, י) ומממ סמלך שככס:

(12) בחוך מטוחם. סנימו בלמלע עלל ילמרו מפני שסנימו בלד עכינס פרמ (מנמומל למרי מ):

יְהְיָה בְּאָהֵל הַעֵּהְתּ: ב וונח משֶׁר אָת־הַמַּטִּת לְפָּנֵי וְאַצְּנַעַ מֹשֶׁה יָה חוּטְרַיָּא בֵּדָם

ניגן אַ אַנאַ ניּגָּטָב אָבורים: אַבוֹרָן לְבָּוֹנִי כִוֹגִ וֹנְּבֵּא פָּנַבוּן וְיָהַי מְמְּחֲבְיה וַיְּבְא מִמֶּר אֶל־

ರ್ಥ⊓ಃ (**ಡ**) וֹנִבְאֵנ וֹנִבֹעוֹנ %4_£4_£1. וּצָא מֹשֶׁר אָת־כָּל־הַמַּטֹּתֹ

زَيُّالِين: ששי אָת־מַמָּה אַהַרֹּן לִפָּנֵי הַעֵּדִית ניאמר יהוָה אָל־מֹשָּׁה הַשֶּׁב

אֹתִוֹ בֵן עְשֶׂה: (פּ) 3. ניטַשׁ מֹשֶׁה כַאֲשֶׁר צְּוָּה יְהְנֶה נִעְּבַר מֹשֶׁה כְּמָא דְפַּפֵּיר יִיָּ

كهذب تنا فتشد غكلد ككرد בּ וּלְּאִמְּרוּ בְּנֵוּ וִשְּׂרְאֵלְ אֶלְ־מֹשֶׁה וַאָּמִרוּ בְּנֵוּ וִשְּׂרָאֵלְ לְמִשֶּׁה

٢ (٥) ٢ (١)

!! בִּמַמֵּכִּנְא דְּסְהַדוּתָא:

إحواه بهذباء לוו לאפוט ללללון ואווא וא יִשְׁאַ חוּשְׁרָא דְּאַהַרֹן לְבֵּית מְמָּע לְמַמָּכִּנְא בְּסִבַּרוּהָא וְהָא וְנַנְינִ בְּיוֹמָא גַּבְּטָרוֹהִי וְעָּאַל

חוטָרַיה: ľζĠιŒŀ מו שבם ול לכל בני ושראל וְאַפֶּיק מֹשֶׁה וָת כָּל חוּשְׁרַיָּא

וֹלָא וֹמוּשוּוֹ: ניסיפו הורשמה הוסיפו מו בדשי לַמַּמַבָּא לַאָּע לַמַּמָּא סַבַּבָּנֹא חוטְרָא דְּאַהֶרֹן בֶּרָם סְהַרוּתָא וַאַמַר וַן לִמְשָׁה אַתִּיב וָה

יְהֵיה בוּ צְבַר:

בא מולא מושו במושלא: עובא הא מנוא בלעת ארעא למומר הא מננא קמילת

ַנְמְוּת תַאָּם תַּמְנוּ דַּיִיְ מְאָית הָא אַנַחְנָאׁ סְׁיָפִּין אָבַ כִּבְ גַּלִבוּר מִלֵּבֶר לְמִּהִּבּׁנֹא

> testimony. the LORD in the tent of the And Moses laid up the rods before

almonds. bloomed blossoms, and bore ripe budded, and put forth buds, and Aaron for the house of Levi was restimony; and, behold, the rod of that Moses went into the tent of the And it came to pass on the morrow,

and took every man his rod. children of Israel; and they looked, from before the LORD unto all the And Moses brought out all the rods

Me, that they die not.' end of their murmurings against children; that there may be made an token against the rebellious the testimony, to be kept there, for a Put back the rod of Aaron before and the LORD said unto Moses:

commanded him, so did he. Thus did Moses; as the Lord

perish, we are undone, we are all unto Moses, saying: 'Behold, we And the children of Israel spoke

Lτ

97

77

?fdsrishq the LORD, is to die; shall we wholly cometh near unto the tabernacle of Every one that cometh near, that

וסלרעת ורחס במלחו (מדרש אגדס) וחרגומו וכפית שגדין כמין אשכול שקדיס יחד כפומיס זס על זס: הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירום אף המעורר על הכהונה פורענותו ממהרת לבא כמו שמלינו בעוזיה (ד"ה־ב כו, יש) לשון (בראשית כא, ת) ויגדל סילד ויגמל ולשון זס מלוי בפרי סאילן כמו (ישעיס ית, ס) ובוסר גומל יסיס נלס. ולמס שקדיס, (23) ויצא פרח. כמשמעו: ציץ. סול הנעה ספרי כשספרה נופל: ויגמל שקדים. כשסוכר ספרי סוכר שקן שקדים

שם דבר בלשון ימיד ואפילו הם מלונות הרבה: לשון זה שם מפעל ימיד לשון נקבה כמו מלונמס מרמורי"ש בלע"ז ויש מילוק בין מלונומס למלונמס מלונמס מלונה אמת מלונומס (25) למשמרה לאוח. לוכרון שבמרמי באסרן סכק ולא ילונו עוד על סכסונס: וחבל הלונחם. כמו ומכלס מלונמס

(82) בל הקרב הקרב וגוי. מין אנו יכולין לסיות וסירין זכך כולנו רשאין לסכנת לחלר אסל מועד ואחד שיקריז עלמו

יומר ממזריו ויכנק למוך אסל מועד ימומ: האם המנו לגוע. שמא סופקרנו למימס:

אַטַּב טַמְאָנ אָט_הָּנוֹ בַּעַנִּטַבָּים: אָת־עַּוֹן תַמִּקְדָּשׁ וְאַמָּת יִבְּנֶרְ

וושר ואַטר וּבָנוּר אַטר וַנִם אָת־אַהֶּיף מַמָּה כֵוֹי שָׁבֶט

ַנְמָלֵנִי נִם_בֵּם נִּם_אַטֵּם: וֹאָּלְ-עַפּּוֹפְּעַ לָאִ וֹלַבְּרוּ וֹלְאִ- וּלֵמָּבִּטֹאִ לָא וֹלַבוּוּ וֹלָאִ ۽ چَر_بَهٚير هَاـِ هُر_خَرْ، بَغَيْم نهدر طهماناب بطهوده ننهدرا مقانك بمقده خح

<u> װ גאַ־וֹלַבר אַּבוּלָם:</u> אַבל מוֹמָּד לְכָל עֲבֹרָת הָאָבל מִפְּרָת מִשְּׁכּן

مْبِدِ كَامُلُ مَحِ خُتْرُ نَهُلُمُّحِ: لَّهُ لَا مُهُمُّلُاتُ لَا فَائَجُنَا لَأِهِ ـ نَكُنُكُ الله المرابع ا

עלבות אָהֶל מוֹעֶר: מְּמָנְה נְּתָּנִים לֵיהנְה לַעֲּבֶּר אֶת־ و لَكَرَادُه مِنْ لِهَ خِيرًا نَشِلُهُمْ كُوُّه حَرِثِهُ، مِنْ خِيرًا نَشِلُهُمْ كُوبًا נאַנִי הַנָּה לְקֹהָהִי אָת־אַַבוּיכֶם

הְסַלְחוּן עַל חוֹבֵי כְּחוּנַהָכוֹן: שוכה מלגמא נאט יכונ אמנ יבית אַבוּף עִמָּף הַסַּלְחוּן עַל וּיִּאִמֶּר יְתְוֹתְ אֶלְ־אַנְוֹרֶן אַמְּר וַאֵמָר יִיְ לְאַנְרן אַהְּ יִּבְּנֶרְ

<u>בּעְלוּירוּקא:</u> נאַט יִבְּנָר עִּמָּר בָּרָם מַשְּׁבָּנָא المنوهدا لأذك الشفيهدك מְבֹמֹא בַאָּבוּנְ לַנִיב לַנֹטַנְ ואַר נת אַחָר שִׁבְטָא דַלָוּי

ימותון אַך אָנון אַך אַתון: מַּמְבֹּלִא בַּבַם לָמִנִּג לַנִּגְמָאַ

نظتد ځاندبا: פּוּלִעוֹ מַמֻּכֹּוֹא וֹטִילְוָנִּי לַא זמנא לכל ל נְנְלְנֵנְ שְּׁמְיִבְּנִ אָּטִבְּמִאָּמְנְבִיעְ נִנִשִּנְסִפּּנִן שְּׁלְּבֵּי נִיִּשְׁבִּנִי בָּנִי

עולוֹא מֹל בָּנוֹ וֹמִּבְאָל: מֹמֹנִע מֹבְבְּטִא נְלָא נְבִי מִנְע וניטרון נת מטבת סודשא ונת

נת פולחן משפן ומנא: משׁלֹא וֹנינבון בוב וֹן לִמִפֹּלִנִי וֹאַנֹא בֹא בֿבּיבִית יָת אַבּוּכוּן

> and thy sons with thee shall bear the iniquity of the sanctuary; and thou house with thee shall bear the Thou and thy sons and thy fathers? And the LORD said unto Aaron:

ΙΙΙΛΧ

be joined unto thee, and minister thou near with thee, that they may Levi, the tribe of thy father, bring And thy brethren also, the tribe of iniquity of your priesthood.

And they shall keep thy charge, and testimony. thee being before the tent of the unto thee, thou and thy sons with

they die not, neither they, nor ye. furniture and unto the altar, that shall not come nigh unto the holy the charge of all the Tent; only they

man shall not draw nigh unto you. the Tent may be; but a common meeting, whatsoever the service of and keep the charge of the tent of And they shall be joined unto thee,

upon the children of Israel. altar, that there be wrath no more holy things, and the charge of the And ye shall keep the charge of the

do the service of the tent of meeting. are given as a gift unto the LORD, to the children of Israel; for you they brethren the Levites from among And I, behold, I have taken your

ואחה ובניך. סכסניס: חשאו אח עון כהונחכם. שלינס מסורס ללויס ומוסירו סלויס סשוגגיס שלא יגעו אליכס בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם הוא האהל והאכון והשלחן וכלי הקדש אתם משבו ומוהירו על כל זר הבא ליגע: ובניך וביה אביך. סס פניקסם לפי עמרס (שס קמו): - השאו אה עון המקדש. עליכס לני ממיל עונש סוריס שיחמלו (ז) ויאמר ה׳ אל אהרן. למשס אמר שיאמר לאסרן לסוסירו על מקנם ישראל שלא יכנפו למקדש (פפרי קיו): אחה

(ב) וגם אח אחיך. בניגרשון ובנימרכי: וילוו. וימחברו אליכס לסוסיר גם אם סורים מלסחקרב אליסם: וישרחוך. במבוגעכם:

(+) וזר לא יקרב אליכם. ממכס מני מוסיר על כך: בשמירת השערים ולמנות מהם גוברין ואמרכלין (שם. ובחים נו):

- (a) ולא יהיה עוד קצף. כמו שסיס כבר שנאמר (במדבר יו, יא) כי ינא סקנף (מפרי):
- (6) לכם מחגה נחגים. יכול לעפודמכס של סדיוע מלמוד לומר לס' כמו שמפורש למעלס לשמור משמרם גופריון ואמרכליון:

וְתַּזְּרְ תַּקְּרֶבְ יִּימְתֵּי: (פּ) עַבְרָת מַמְּנָה אָמֵן אָת־כְּהָנַהָכֶם <u>ZĠĻĈư</u> にくはだいい الهيت ، جير ۴ باين من باين من المناهبة المناهبة المناهبة المناهبة المناهبة المناهبة المناهبة المناهبة المناهبة

יללווב לטט_מולם: أَنْ لِهُمَ حُلَّةً لِمَوْدَتَ جُمِّنُ لِيَانِ الْمُؤْلِدُ لَا يُؤْلُمُ لِيَالًا لِيَالًا لِيَالِيَا لِيَالًا 4444 אַ הַבַּּה נְתַּחָי לְךְּ אָח מִשְׁמֶרֶת הָא יָהַבִּית לֶךְ יָח מַפְּרַת s تنتظر نبير لاجهتبا تلائر بمؤرم نأ مص هتبا تلائع

كَلَيْمُنَ كَكَ لَانِهِ بَكِٰحُدُنَكَ: אָּמִּלִםְ אַּמֶּר וֹמָּיבוּ לָי לִבָּת מּנֹטַעָּׁם יִלְכַּלְ_עַמֹּאִעָּם יַלְכָּלְ_ ۵ はし止ぎぬ きく」さします。 さくと يامانبير جارة طوّه سيهاية م

זְבֶרְ יֹאַבֶלְ אֹּתֹוֹ קֹדֶשׁ יְהְיֶה קְּדְיִים יְהִיָה קּיִדְשְׁא ·· בְּלִבְהָתְ עַצֵּׁבְׁבְּתְּתִם עַאָּבְבְנְנִוּ בְּלִ_ר בְּלִבְתָּתְ מִוּדְשָׁוֹ מִיכְלְוּנִּוּה בְּלִ

XL: מוּלֶם כָּל־שָהוֹר בְּבִיהָף יֹאַכָל بذكثتك نخخيثنك هفك خفح ··· שׁנונפּעַ בֿנוֹ, וֹמִּבֹאָכְ, לִבְּ נֹעַשִּׁים לַכַּבְ אָּבֹמִנִּט בֿנוֹ, וֹמְבַאָּבְ לַבַּ

> نظمير: זמ פהונקכון וחילוני דיקרב ننفزيدا هيزيا منفثم هقيا

نخخئك خظئه هُدِّه: וֹמְבֹאָג לַבּ וֹנַבֹּשׁנּוּן לַנִבוּ אַפֿבֹאָוֹטֹּג לַכֿל לוּדַאָּנֹא דּבָנָי

ליוֹשְׁלוֹ בּילְבְׁ בִינּא וֹבִלְּנִב: אַמּמִבון בּוֹטִיבוּן בַּבַתוּ מוֹבָמ בון יבו לב מפרה פובהיא

<u>ئت، ځك:</u>

ללום גלם כֿל 1:12כּי בביטו نتخفيها نججية بججيبة بإجرابة

> shall be put to death.' the common man that draweth nigh priesthood as a service of gift; and and ye shall serve; I give you the altar, and to that within the veil; everything that pertaineth to the shall keep your priesthood in And thou and thy sons with thee

portion, and to thy sons, as a due given them for a consecrated children of Israel unto thee have I of all the hallowed things of the charge of My heave-offerings; even And I, behold, I have given thee the And the LORD spoke unto Aaron:

holy for thee and for thy sons. may render unto Me, shall be most guilt-offering of theirs, which they sin-offering of theirs, and every meal-offering of theirs, and every offering of theirs, even every things, reserved from the fire: every This shall be thine of the most holy

it shall be holy unto thee. thereof; every male may eat thereof; In a most holy place shalt thou eat

OI

house may eat thereof. ever; every one that is clean in thy daughters with thee, as a due for and to thy sons and to thy Israel; I have given them unto thee, vave-offerings of the children of of their gift, even all the And this is thine: the heave-offering

- (√) עבדת מתנה. לממנס נממיס לכס:
- לריך לשמרן במסרס: למשחה. לגדולס (מפרי שס): ונמן לו כ"ד ממנום כסונס בברים מלם עולס ולכך וסמכס פרשס זו לכאן (מולין קלג. ספרי קיו): - משמרת תרומתי. שאמס יצא ויערער לנגדך הריני כוחצ וחוחם לך ומעלה צערכאין אף כאן לפי שצא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה צא הכחוצ למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חחס ולא העלה בערכאין בא אחד וערער (עליו) על השדה אמר לו המלך כל מי שירלה (8) ואני הגה נחחי לך. בשממס. לשון שממס סול זס כמו (שמות ד, יד) סנס סול יולל לקרלתך וכלך ושמת בלבו משל
- אשר ישיבו לי. זקגול קגר (מס): (9) מן האש. לאחר סקערת סאטיס: כל קרבנם. כגון זכחי צלתי לנור (שס): מנחחם השאחם ואשמם. כמשמעו:
- (10) בקדש הקדשים האכלנו וגוי. למד על קדשי קדשים שלין נמכלין אלא בעורה ולוכרי כהונה (שם):
- שהור. ולא ממאים (ספרי). דבר אחר כל מהור לרבות אשתו: (11) חרומה מהגם. המוכם מן התודה ומהשלמים ואיל נויר: לכל הגופוה. שהרי אלו מעונין הנופה (שם): כל

نظره حريات جاء بموره: שׁנְרֵנְהְ וֹבְצְוֹ בֹאָהְנִיםׁ אֹמֶּבְ וֹהֹכִינִ בִּיְהְנִיטִׁתְן בִּיִּטִׁתוֹ צֵּבִם 'כִּגְ עַבְּׁבְׁ וֹגִּבְיָר וַכְּגִרְעַבְיבָרְ כִּגְ מִוּד מִׁמָּר וֹכֹּגְ מוּד שַׁמָּר

מְּבַוֹיִב בְּבִוּיִבּ יִאָּבְבְנוּי نْتْرى مَرْدَابُك خُلِّهُ نَكَنَّكَ خُمْ كَلُه نَدْ يُدَرِّكُ نُقِد خُمْ لِمَنْكَ خَرِ בּבוּבַ, כַּלְ אַמָּבׁ בֹּאַבֹּאָם אָמָבַ בּבוּב, כֹּלְ צַבְּאָבֹגִּבוּן צַּהִינוּן

+- दें _ पॅंदेव दें कि दें के दें कि कि दें क

: ١٤ الأفان 正歯は数止 נאט ללור הַלָּבַלָּיוּ right är ĖĆLL ӵӽ҅ҍ҅¤ الججتين بازت جِهِ هِلَا الْجَلَادِ الْعُلِيةِ الْجُلِّةِ الْعُلِّةِ الْجُلِّةِ الْجُلِّةِ الْجُلِّةِ § אָאָר־יַקְּרָי בְּאָרָם

بر چٰہ بتجمودا:

בביקך ייקלניה:

בְּלְ חַבְּמָא בְּיִשְּׁבְאֵלְ הִילְּבְּ בְּלְ חַבְּמָא בְּיִשְּׁבְאָלְ

וֹנִע כּוּכַבא צַבְּמִנבא מֶסָאַבא וַבְבְּמִירָא יְבִי לְבַ בְּרַם מִפָּרַל בוטבון טבה וו באומא לק פֿעו וֹלְבֹא לְכֹק בֹחָבֹא

thou redeem. the firstling of unclean beasts shalt man shalt thou surely redeem, and be thine; howbeit the first-born of LORD, both of man and beast, shall of all flesh which they offer unto the

Every thing that openeth the womb,

Every thing devoted in Israel shall be

that is clean in thy house may eat

the LORD, shall be thine; every one their land, which they bring unto

The first-ripe fruits of all that is in

give unto the LORD, to thee have I

the first part of them which they best of the wine, and of the corn,

All the best of the oil, and all the

thereof.

given them.

Ľ(X: בְּשֶׁקֵל הַאַּדָשׁ עַשְּׁרָים גַּרָה בְּסָלְעֵי קּיִּדִשְׁא עָשְׁרִין מָעִין הוא: مَ جِهْرِجِهُ چِهِر يَيْرَسُ سُمِحَرُاه جِعَارِهِذِه جِهِا يَيْرَسُ مَرَّةِ ال הקפבה ופורקניה מבר ירקא הפרוק

ע אָנַבְּלָנָר עֵנָוּ לָאָ תִפְּדֶּר לַנְדֶשְ אַך בְּכוֹר־שׁוֹר אָוֹ־בְלוֹר בָּשֶׁב בַּרַם

לאטלללא לנהוא לנס וו: نهُم عَرْقُه مَعْضِر هَهُم ذِيرَية إِنْهِ مَنْفُعِيلًا مَقَرَطَ خِيبُةًا נת דַמְרוֹן מִזְרוֹק עַל עַדְבָּחָא בְּעִיּאַ לְאַ טִפְּרוּק קּוּרְשָׁאַ אָנּוּן עולבא באמבא או שולבא

פַּחַוֹּטַ יִּבְשְּׂרְהוֹן יָהֵי לָךְּ פְּחַדְיָא

gerahs. the sanctuary—the same is twenty shekels of silver, after the shekel of be, according to thy valuation, five old shalt thou redeem them-shall redemption-money—from a month And their

by fire, for a sweet savour unto the their fat smoke for an offering made against the altar, and shalt make are holy: thou shalt dash their blood a goat, thou shalt not redeem; they freeling of a sheep, or the freeling of But the firstling of an ox, or the

thigh, it shall be thine. as the wave-breast and as the right And the flesh of them shall be thine,

(21) ראשיחם. סילתרומסגדולס:

:ئاثنا:

ַ ; יווָת בַ'יהוָה:

שלא מאמר כמוס ושוק של מודס שאינו נאכל אלא ליוס ולילה (קפרי שם): שבכור נאכל לשני ימים ולילה אחד (זבחים נו. ספרי קיח): לך יהיה. בא רבי עקיבא ולמד סוסיף לך הכחוב הויה אחרת (18) בחזה החגופה ובשוק הימין. על עלמים עומכלים לכסנים לנעיסם ולבניסם ולעבדיסם לעני ימים ולילה אחד אף

: ئاڭلا برنغ לפְגַי יְחנְיה לְהַ יִלְזַרְעַּהָ לְחָק־עּוֹלְם בְּרִיתְ מֶּלַח עּוֹלָם עִּפְּוֹר לִקִּיִם עָּלָם אָנִם מָלִם خلب بخفتنك نخفيثنك هفك לבותו בלובוֹמְבֹאבְבֻלְיִעוֹעְ לִנַלֹּטִי. בּוֹפֹּבְמִּוּוּ בֹּנִי יִמְּבֹאבְ בֹּלִבִם יֹנֹ ַבְּלוּ תְּרוּמְת תַקֶּדְשִׁים צַּשָּׁר בֹּל

خَالِكَ خَرْدَ نَهُلُمُ \$ (0) בְּתִּיכְהַ אֲגָי מִלְלֵּוּ וְנָתַלְטִּוּ رَفِّهُ فِل إِنْهُ فِي عَلَالًا جِهَلَ فِلْ لَهُ فِلْ إِنْ فِي لَا ذِنْهِ فِي الْأَمْ فِي الْأَمْ فِي

الإثام مابقاء אַשֶּׁרְ־תֵם עְּבְּדִים אָת־עֲבֹרָת תַלְף פִּיּלְתָנְתוֹן דְּאִנּיוֹ פְּלְתִיןֹ عدره، ځارښد بخر ځاتنځند تنځه څخټنت ر مرځښد په ځارښد بخر ځېنځ וֹלְבְׁלֵוֹ, בַוֹּוְ עַוֹּעַ וֹּעַשׁׁ, כֹּלְ ַלְּגֹּהֶּעָ וֹלְבָוֹ, בָוֹ, עַא יִעַבֹּיִע כֹּלְ

څڼږن: אָל־אָהֶל מוֹעֶּדְ לְשַׂאַת הַשְׁאַ לִּמִּשְׁכּן וִהָּנָא לְקַבָּלָא חוֹבָא المهانظلان هبد فَدْر نَهْلَهُم الْمُع نَظَلَ لَا مبد فد نَهْلَهُم

خُدُرُ نَهُلَهُم كُهِ نَبُلُكُم يَنْ لَكُمُ يَلِيُّكُم يُعْ نَبُلُكُم يُنْ لِكُمْ لِيَاكُمُ لِيَاكُمُ لِيَاكُمُ لِيَ שמי מולם לגניהיפה יבינונ ל אָבֶל מוֹעָּר וָהָם יִשְׂאָּוּ עַּוֹנְהָם . אַבֶּל إلَّهُ لِهِ يَا يَادِهِ هُلَا يُقِلُ لِهَ ذُلِهَا يُن هَاذُ لِنَا هِا يُن هَا يُن هَا يُن هَا يُن هَا يُن

לְנִים בַּעוּבְ בַּנָּג וֹאָבַאָּכְ לַאָּ حَذِنات خَبَتَكُن مَحِـقَا هُمَالُكَ، +z יָרַימוּ קַיהוֹה הְּרוּמָה נָתָהִי בָּג אָנוַ_מַּמְּמַּׁר בַּדִּגְ_נִמְּבָׁאָבְ אָמָּר

(יו) וַיְדַבֶּר יְחְנֶח אֶל־מֹשֶׁח לֵאמְר:

הֹלְמֹא נוגא פֿבֿם גֹוֹ לַבַּ וֹלְבַּלֹנַ ئتخرب كك أخفئك أخفئنك

ڗڟ۪ڎ؉ڂ؞ هنا سرخك نهنفنك خبرخت בנגיהון מקנן דיהבית לף עה ביה לף ביי לף

נְת פּוּלְחַן מַשְּׁכַּן זִמְנָא:

देवंदोपः

ÄΠĢŢΧ: ולנו לנו וֹמִבְאָל לָא וֹשַׁסְׁנוּוֹ שוביהון קים עלם לדביכון מהבן ומלא לאנון לפבקון

לא נַהְסְנוּן אַהְסָנָא: אַמִּבוּנִי לְעוּוֹ בִּגוּ בְּנִי וֹמִּבֹאֵכ וְנִיבִינִי לְלָנִוֹאִי לְאַּטִּסְׂנָא הַּכְ כַּוֹ בופבמנו טבס נו אפבמנטא אָבוּ, וֹעַ עַּמֹמָּב בֹּנוּ, וֹמָבֹאָב

ומַבַּיל וְיָ עִם מַשָּׁה לְמֵימַר:

to thy seed with thee.' salt before the LORD unto thee and ever; it is an everlasting covenant of daughters with thee, as a due for thee, and thy sons and thy offer unto the LORD, have I given things, which the children of Israel All the heave-offerings of the holy

among the children of Israel. portion and thine inheritance any portion among them; I am thy their land, neither shalt thou have Thou shalt have no inheritance in And the LORD said unto Aaron:

meeting. even the service of the tent of for their service which they serve, Israel for an inheritance, in return behold, I have given all the tithe in And unto the children of Levi,

meeting, lest they bear sin, and die. Israel shall not come nigh the tent of And henceforth the children of

inheritance. children of Israel they shall have no your generations, and among the be a statute for ever throughout they shall bear their iniquity; it shall service of the tent of meeting, and But the Levites alone shall do the

inheritance.' children of Israel they shall have no I have said unto them: Among the Levites for an inheritance; therefore unto the LORD, I have given to the Israel, which they set apart as a gift For the tithe of the children of

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

57

77

17

- ζαιζο: כרם ברים עס אסרן בדבר סבריא וממקייס ומבריא אם אחריס (שס): 🗈 בדיות מלח. כברים סכרומס למלח שאינו מסרים (91) כל חרומת הקדשים. ממינמס של פרשס זו כללס נממלס וכללס נמוף ופרט נאמלע (שס): ברית מלח עולם.
- (02) וחלק לא יהיה לך בתוכם. אף צניוה (מפרי קיע):
- (23) והם. סלויס ישלו עונס של ישראל שעליסס לסוסיר סוריס מגשת אליסס:
- (P2) אשר ירימו לה׳ חרומה. סכמונ קרמו מרומס עד שיפריש ממנו מרוממ מעשר (מפרי שס):

מֹהֹשֶׁר מֹן עַמֹּהַשָּׁר: נהַבְּמְמָם מִמָּנוּ הָרוּמָת יְהוְּה ثقف خُرُف مُعَقَّم خُرْثَاكِمُكُم خُرِيًا مَدْسِيًا خَعَنَامُدُنُاحِيًا نَّمُلُةِ عُلِيلَةِ مُنْ الْفَرَّمُ لِي אַבְטִׁם בִּירַטְצִקְחַוּ מִאָּט בַּנֵיר לְחַוּן אַבִּיר מִסְבוּן מוֹ בַּנֵיר נֹאָגְ עַלְנִיֹם שַּׁנַבֶּע נֹאָמָנַיָּיָ נֹאָם

בוֹם גֹוֹ מֹהֹמֶּבֹא מוֹ מֹהֹמֶבֹא: נַתַפְּרְשׁוּן מִנֵּיה אַפְּרְשׁוּהָא אָּאָב וֹאַבֹאָב וֹט מֹמֹמֹבֹא בּינַבִּינַ

LORD, even a tithe of the tithe. shall set apart of it a gift for the them for your inheritance, then ye rithe which I have given you from ye take of the children of Israel the Levites, and say unto them: When Moreover thou shalt speak unto the

97

מו_עַנֶּבו וֹכֹמֹכְאָּע מו_עַוֹּפֿב: וֹנִינְהַב לַכֵּם שַּׁרִימַנִּבָּה פַּדְּגַּלְ

מו ממגושא: כֿהְבוּבֹא מוֹן אַבַּבֹא וּכְמֹלַאָּטֹא أنفلة خربا هفلهبفحبا

and as the fulness of the wine-press. were the corn of the threshing-floor, be reckoned unto you, as though it And the gift which ye set apart shall

עכבון: ממנו אַנד קרומַנו יְהוֹה לִאַהַרִוֹ שׁבַּעוּ מִאָּע בַּדָּג וּהָבָאָב, וּנָעַשַּׁם 85 יהוֶה מכּל מִנְשְׂרָהֵיכֶּם צֵּשֶׁר בן הַרַימוּ גם־צַּהָם הָרוּטָת

בְּדְנְאֵ: אַפֿרַמִּוּטָא פֿרַם וֹּל לַאַּנַרָן מְנֵיה יַת נשְׁבַאָּב וֹשִׁשִׁנוּן מהמביכון דהסבון מן בני אַפֿרַמִּוּטָא עַּרָם <u>rail</u> عالا

LORD to Aaron the priest. gift which is set apart unto the Israel; and thereof ye shall give the which ye receive of the children of

unto the LORD of all your tithes,

Thus ye also shall set apart a gift

वंद्रमृष्णं वंद्यसः קרומַת יְהוֹוֶה מִלְּלְ־חֶלְבָּוֹ אֶתַ מכּל מַשְּׁנָהַיבֶּם הַּדְּימוּ אָת בָּלְ_

שופְרֵיהׁ יָת לִוּדְשֶׁיה מִנֵּיה: כֿל אַפֿרַמוּטָא לַרָם וֹן מִכָּל מכל מהנקרו הפרשון ית Therefore thou shalt say unto them: thereof out of it. thereof, even the hallowed part unto the LORD, of all the best set apart all of that which is due Out of all that is given you ye shall

כֹטִבוּאָט זְבוֹן וֹכִטִבוּאָט לֶפֹב: שُלְבוּ מִפֶּנוּ וֹנִישְׁהַ כַלְוֹּיָם מפמיר וְאֵבֶּוֹנִם אַבְנִינִם בּעַרִימְכֶּם אָתַ וּכְעַלְלַתְ מִעְּצָּבְרָים מִיּבְּבָרָהַ 45,18, **☆**上亡× خيزكي יָה שוּפְּרֵיה מִנֵּיה וְיִהְחֲשׁיב נמומר להון בָּצִּפְּרָשׁוּהָכוֹן

increase of the wine-press. the threshing-floor, and as the unto the Levites as the increase of from it, then it shall be counted When ye set apart the best thereof

בולף עלבקטטם האָהל מוער: יבוּעַבָּט בּי־שָּבָר הוּאַ לַבָּם נֹאַכֹּלְטַּׁם אָעוַ בַּבַּלְ מַלְוָם אַטַּם

זַלְוֹלֶא: خربا تتخك هيخيثزحيا خمهوا נאות לטוכון אוו אובא שנא נמיקלון נמיה בְּכָל אַמַר אַתוּן

the tent of meeting. reward in return for your service in and your households; for it is your And ye may eat it in every place, ye

- יד, י) יקבי סמלך סוא יס אוקיינוס מפירה שמפר מלכו של עולס: לשון בישול מבואס שנממלאמ: יקב. סוא סבור שלפני סגם שסיין יורד למוכו וכל לשון יקב מפירם קרקע סוא וכן (וכריס - כמרומס גדולס שנקראם ראשים דגן מן סגורן: - וכמלאה מן היקב. כמרומם מירוש וינסר סנימלם מן סיקניס: - מלאה. (22) ונחשב לכם חרומחכם כדגן מן הגרן. מרוממ מעשר שלכס אמורה לורים ולעמאים ומיינין עליה מימה ומומש
- (92) מכל מחנחיכם חרימו אח כל חרומח ה. למרומס גדולס סלמול מדלר שלס סקדים לוי למ סלסן לכרי וקבל (82) בן חרימו גם אחם. כמו שישראל מרימים מגרנס ומיקניסס מרימו גם אמס ממעשר שלכס כי סוא נחלמכס:
- ויפרים מרומת מעשר (ספרי קכת): . מעשכומיו קודס שימול כהן מכומה גדולה מן הככי לכיך להפכיש הלוי מן המעשר ממלה אמד מממשים למכומה גדולה וימוור
- יכול יסא כולו אפור מלמוד לומר ונמשב ללוים כמבואם גרן מה של ישראל מולין אף של לוי מולין (שם קכב): בחבואח גרן. לישראל שלא מאמר סואיל וקראו הכחוב מרומה שנאמר כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' מרומה (30) בהרימכם את הלבו ממנו. לסמר שמרימו מרומס מעשר ממנו: ונחשב. המומר ללויס מולץ גמורין:

עַהַלְּלֵוּ וֹלַאָ עַמִּוּעוּ: (פּ) פפוקיס בַּהַרֵילִכֶם 14%_44%

יובויבון: הַמָא וֹלָא הַקַבְּלוּן עֵּלוֹהִי הוֹבָא

children of Israel, that ye die not.' not profane the holy things of the from it the best thereof; and ye shall of it, seeing that ye have set apart And ye shall bear no sin by reason

78

XIX

.802 sprd no writh han Et 1 The Haftara is I Samuel 11:14 - 12:22 on page 193. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page

מקס נירבר יהוה אַל־מֹשֶׁה וַאֵלַ ימַלֵּיל יִיָ עָם מֹשֶׁה וַעָם אַהַרֹן

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

אַנְינִן באַנְוּנ:

סְלֵיק עַלַה נִירָא: אַדְמָּה הְמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהֹ הַּלְמִׁלִא בַּלְיִע בַּה מוּמָא בַּלְא نشتهم أنكته هجين هبت ניסבון לף הורקא סמוקקא יוווֹן באמור דַבַּרו אַלְבַלֹּנֹג לְמִנמַר מַלְּנִגְ מְּם בֹּנָג וֹמֶּבֹאַלְ אַמ הַקַּה הַתּוֹרָה צַּשֶּׁר־צָּוָה דָא גְּיִירַת אוֹרָיְהָא דְּפַּקּיד יָיָ

upon which never came yoke. faultless, wherein is no blemish, and that they bring thee a red heifer, Speak unto the children of Israel, the LORD hath commanded, saying: This is the statute of the law which

וְאָבַה אָנִיב לְפַּדְּיוּ: ְּנְהַנְאֵנֵא אָטַהַ אָלְ־מָהַוּיִץ לְמַּהֲנֶה וָיַפּיָק יָסָה לְמִבָּרָא לְמַשָּׁרִיהָא بزنت المنا المناه المن

מום אַשָּׁר לא־עְּלָה עָלֶיהָ עָלִי

נוכום נתה בדמוהו:

And Eleazar the priest shall take of shall be slain before his face. forth without the camp, and she

the priest, and she shall be brought

And ye shall give her unto Eleazar

谷口へ ひょみし ָּ בְּאָגְּבָּעִי וְהִיּּ֖֖ה אֶלְ־נֹכַח פְּנֵיֵי بْرَمِّا هُذِهْنُكُ يَوْتِيْلُ مَيْقُكُ

באגבמוע וובו לשבול אפו וופר אַלְמֹוֹר כָּהָנָא מִרְמִה front of the tent of meeting seven sprinkle of her blood toward the her blood with his finger, and

ਵੇ¢਼ਹ੍ਹਾਂ□:

מולת ממפן ומוא מובת הבת ומון:

pntnt. her blood, with her dung, shall be sight; her skin, and her flesh, and And the heifer shall be burnt in his

ور قول بها بها الهاباء : מל אוכלה יוביד: קבש וֹאָט בֹּאָבׁע וֹאָט בַּעָּבַ עוֹאָל באָבע וֹנִט בּאָבע וֹנִט בּאַבע וֹנִט בּאַבע וּשְׁבַר אָת הַפְּבֶר לְמֵינְוֹו אָת וְיוֹקֵיד יָת מּוֹרְהָא לְמֵינוֹהִי יָת

(ונ) בכל מקום. אפילו גנית הקנרות (שם):

- (בכונום כו' ב): (בב) ולא חשאו עליו חשא וגר. סל אס לא מרימו משאו מעל (יבמום פע): ולא חמוחו. סל אס מחללו ממומו
- קכג. פרס ב, ס): משס במדבר (במדבר כבס): אדמה חמינוה. שמסל ממימס בלדמימות שלס סיו בס שמי שערות שמורות פקולס (ספרי בס מקס גוירס סיא מלפני אין לך רשומ לסרסר אחריס (יומא סו, ב): - ויקחו אליך. לעולס סיא נקראת על שמך פרס שעשס (s) זאח חקח החורה. לפי שסשען ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המנוה הואת ומה עעם יש בה לפינך כתב
- לפניו. ור שומע ואלעור רואה (יומא מב. קפרי קכג): (ε) אלעזר. מלומס בסגן (ספרי שס): אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות (יומה סת, ה. ספרי): ושחם אוחה
- מפני שם): (+) אל נוכח פני אחל מועד. עומד במורמו של ירושליס וממכוין ורואס פממו של סיכל בשעת סואת סדס (יומא קמ, א.

שְׁבַפָּׁת תַפַּּבֶּרוי: بهد باخمَن لنهُذِك هُم يَالِكُ וֹלַלַם עַכְּעָן מֹּא אָבוּ וֹאַעִּר

לגו יקידת חורקא:

burning of the heifer. and cast it into the midst of the cedar-wood, and hyssop, and scarlet, And the priest shall take

וֹמְמָא עַכּבוֹן מַּגַעַלְּמָבׁי: בַּמָּנִם נְאַנַוֹר נְבָאִ אֶּלְ_חַמִּנַוֹנֶנְי

עד רַמְשָּׁא: לַמָּאָבוּעֹא וּיִבוּ מִסְאַב כַּבַוֹלָא בּמְבוּע בַּמִּגֹּא וּבָתַר בַּן יִיעוֹל رر، إجنوه جدِبُاد بَاهَنَا إنتِيا جِهِدا التخوع جُدَافَاتِ، چِيَدِه إِنَهِيَا

نَامُلُات: וֹבְעַּא בַּמְּבְוַ בַּמִּנִם וֹמִמֵּא מַּבַ إرتقير لائم بحيوه جديار حفات

וובו מְסָאַב עּד רַמְשָּׁא: בַּמִּנֹא נַנֹסְבוֹנ בַמְּבונִי בַּמִּנֹא יִדְמוֹקֵיד יְחַה יְצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי

חַמָּאַת הָוֹא: خُتْر_نَشِلُ \$ُحْ كُنْشِمُثُلُك كُمِّر نُكُك בְּמְקַוֹם שָהַוֹר וְהָוְהָה לַעֲּבַה و بوبُد بِبَوْنِ مِبْدِهِ جَمْلِينِہ וַאָּסָףו אֵישׁ מַהֿוֹר אָת אֵפֶּר

לַמֹּמֹבֹא לַמֵּו אַבּׁוּוּטֹא טַמּטֹא ווכוות ובר גבי ונו פטמא

בינוכם לחַמַּת מוּלֶם: لْلَانُهُكِ كَخُدُرُ نَهُلُهُمْ لَكِبُكُ لَائِدُ لَاثُلَا ישראל אָת־בְּגְּיִרוּ וְשְׁמֵא עַּדִּ דִּיִּלְיִרוּ יִשְׁמָא

וֹמְמֵא מִבֹּגַּע וֹמִים:

וְׁכְבֶּׁס הְאַמָּף אָת־אֵפֶּר הַפְּּרֶה וִיצִּבַּע דְּכָּנִישׁ, יָת קטְמָא

ביניהון לקים עלם: نهُدُهُم بذُنبِدَهُ ٤ يُنكُونيديا מְסְאָּב מַּג נַמְמָא יִנְיִנִי, כְבָּנִי, דְתּוֹרְתָא יָת לְבוּשׁוֹהִי וֹיהֵי

יולין: בּאֹלַמִּא וֹנִנוּ מַסַאַר מָבֹּמֹא בולבר למולא ללג ולהא

עַּמְּבִוּמִּוּ לָאָ וֹמְעַב: نَكُمَاهُ لَا يُشَرِّرُهُ، بَدَيْرِهِ יבּוֹיִם עַמִּבׁינֵי יִמְּבִירָ וֹאִם לָאָ הוא יקחַמָּא־בֿוֹ בַּיַּוֹם הַשְּׁלִישָׁי ^{הוּ}יָּא

" עַנִּינֹהַ בַּׁמֵע לְכַּלְ ַנָּפָּׁהָ אָבִוֹם

מְּבֹנִמֹּאֵנִ לְאִ גֹּבְׁכִּנִּ じくいびがに ニロニロジ וֹבׁכּו וֹאִם לֵא וֹבׁו הַּלְוָנִיוּ

> shall be unclean until the even. come into the camp, and the priest in water, and afterward he may clothes, and he shall bathe his flesh Then the priest shall wash his

until the even. flesh in water, and shall be unclean his clothes in water, and bathe his And he that burneth her shall wash

purification from sin. Israel for a water of sprinkling; it is a to nearblide of the children of clean place, and it shall be kept for them up without the camp in a up the ashes of the heifer, and lay And a man that is clean shall gather

statute for ever. sojourneth among them, for a and unto the stranger that shall be unto the children of Israel, be unclean until the even; and it the heifer shall wash his clothes, and And he that gathereth the ashes of

seven days; man's dead body, shall be unclean He that toucheth the dead, even any

he shall not be clean. the third day and the seventh day, clean; but if he purify not himself the seventh day, and he shall be therewith on the third day and on the same shall purify himself

הכהן עד הערב. מכפסו ודרשסו וממא עד סערב ואמר יצוא אל סממנס: (ק) אל המחבה. לממנה שבינה שלין ממל משולם מוץ לשמי ממנום לללו זב ובעל קרי ומלורע (פסמים סו, ל): ושמא

(SI) הוא יההשא בו. נלפר הפרה (ק"ל הזה): ממיי כפשומי ולפי סלכומיי קראס סכמוב ממאמ לומר שסיא כקדשיס לסאמר בסנאס (מפרי שס. מומות נא, צ): למי גדה. למי סוייס כמו (סיכס ג, נג) וידו סֿגן בי (זכריס ב, ד) לידום סֿמ קרעום סגויס לשון זריקס: – השאה הוא. לשון מקדשין סימנס ווס שבחיל נחון למשמרח מגוירח סכחוב שנאמר וסיחס לעדם בני ישראל למשמרח (ספרי קכד. פרס ג, יא): של משמרום היה חוך לעורה לימול ממנו בני העיירום וכל הלריכין להמהר ווה שבהר המשחה כהנים גדולים לפרום אחרום (9) והניה מחוץ למחנה. לעלשם מלקים מממלקם ממד נמן בסר סמשמס וממד מממלק לכל סמשמרום וממד נמן במיל וס

מוד שמאָתוֹ בוֹי: נצָּה לֹא־וֹרָק עָלֶיוֹ שָמֵא יִהְיֶּה עַנָּפָּמְ עַנְיִמְנִי מִנְמָּבְאָבְ כִּיְ מָנִ משְבּן יְהוֹה שִמֵּא וְנְכְרְתָּה י אָאָב גֹטְעַשָּׁא אָעַב וֹלַאָּ גַעַעַהַא אָעַב בְּלְ חַנְּיֶהְ בְּמִנֵיע בְּנְפְּמְתְ תַאָּבְׁם כִּלְ דְּנִקְנִה בְּמִנִּהְא בְּנִפְּמָא

מְסְאַב יְהֵי עוֹד סְאוֹבְתֵיה בֵּיה: אַבְיוּוְאַ לָא אָזִדְרִיקוּ עַלְּוֹבִיי אָלָהָא בַּבוּא מִוֹהְבָאָן אָנוּ מִוּ נְטַ מַּמְּכֵּנֹא בַּנִי סָאָנֶד נְנְאָטִיגִּי בּאַנְאָא בַּימוּת וָלָא יַבִּי עַלְּרָוֹיִי

uncleanness is yet upon him. him, he shall be unclean; his sprinkling was not dashed against from Israel; because the water of Lord—that soul shall be cut off defiled the tabernacle of the and purifieth not himself—he hath the body of any man that is dead, Whosoever toucheth the dead, even

וֹכֹבְאַמֻּבׁר בַּאָטַבְ וֹמִמָּא מִבֹּהֹנִי ٠٠ ۖ خَكْلُام حُمْ لِللَّهُ اللَّهُ عَمْ لِلْهُلِّامِ فَمَهُ فَامْ لَامْ حَرْدُ لِمُمْوَلَهُ عَمْ لِللَّهُ فَا אַט עַטוּוְרָע אַבֶּט פֿגוֹמָוּט בַּא אוָבוּוָסָא אָבָט אַבוּ וֹמוּט

מְבְּטְא יוֹמִין: וְכְל דְבְטְשְׁבְּנָא יְחֵי מְסְאַב

the tent, shall be unclean seven days. the tent, and every thing that is in a tent, every one that cometh into This is the law: when a man dieth in

פֿנוג מֹלְיו מֹמֹא בִינּא: י וְכַלְ כַּלְוּ פַּׁנְוּעַ אַמֶּר אֵוּן־צְּמִיר וְכָל מָאֵן בַּעַסָּך פְּּהִינִי דְּלֵית

TFX: מגופה שְּיִע מַפַּף עַלוהי מְסָאַב

be unclean seven days. or a bone of a man, or a grave, shall sword, or one that dieth of himself, toucheth one that is slain with a And whosoever in the open field

no covering close-bound upon it, is

And every open vessel, which hath

אַבְם אַנְ בַלְעַבְּׁבְ וֹמְמֵא מִבְּמָנִ בַּנְבַמָּא נַאַנְמָא אַנְ בַעַבְּבָא וֹבִי י בְּחַלְלְםְחֵנֶת אַנְ בַמְּע אִנְ בַמְּע אִנְ בַמְּע אִנְ בַמְּע אִנְ בַמְנִע אִנְ בַמְנִע אִנְ וְבֶלְ אֲשֶׁרְיִנְּעַ עַּלְ־פְּנֵי תַשְּׁנֶה וְכָלְ דְּיִקְרַב עַלְ אַפִּי תַקְלָא

מְסְאַב מְבְּבְאָ יוֹמִין:

ムアなるダロ

water shall be put thereto in a vessel. purification from sin, and running of the ashes of the burning of the And for the unclean they shall take

בַּטַמַּאָע וֹלִטַּוֹ הַּבְיָנוּ מַנִם בַוּנִם נַפַּנַבַי בַּהַּטַא נִנְטַנוּ הַבְנָנוּנ ر با الإغابار كَافِيْه يَالِاقِا شِاتِوْنَ الْأَمْانِ الْمُعَالِةِ الْمُعَالِمِ الْمُعَلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمِعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمِعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمِعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِي الْمُعِلَمِ الْمِعِلَمِي الْمُعِلَمِي الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِي الْمُعِلَمِ الْمِعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِيلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمِعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلَمِي الْمُعِلَمِ الْمُع

וֹמֹל כֹּל מִנֹיֹא וֹמֹל נַפֹּמִשׁאַ מׁג מֹבוּמֹ לִמֹאוֹ:

או בקטילא או במיקא או

בבוו שמו ומכ בופבר בנומא

the dead, or the grave. touched the bone, or the slain, or that were there, and upon him that all the vessels, and upon the persons sprinkle it upon the tent, and upon hyssop, and dip it in the water, and And a clean person shall take

81

91

S١

Þι

unclean.

בּשׁבַלְבְאָן בַּשִּׁנַ אָן בַּשַּׁבִּי: בווישָׁם וְעַּלְ-חַנְּגָעַ בַּעָּבֶּם צָּוֹי خُر_ں خُر_ں نُمَر_ں نُحُمُرِں لِجُمُّلِ عد، هَدَادِ لَذَيْد مَرَ تَجْدُر لَمَرً لِهُمْ لِيَّادِ مَرْ مَهُخَتُهُ וֹלַלְּט אָנִר וֹמִבֹּלְ בַּמֵּוֹם אָנִה וֹנִפַר אָנוּנָבֹא וֹנִמְבוֹלְ בַּמִּוֹא

שמאחו בו. אף על פי שמבל: בנפש זו רביעים דס (חולין עב, א): - אח משכן ה' שמא. אס נכנס לעורס אפילו בעבילה בלא סואת שלישי ושביעי: עוד (13) – בנוח בנפש. ואי וה מת של נפש האדם להוליא נפש בהמה שאין מומאתה לריכה הואה (ולא מומאת שבעה) דבר אחר

ċ₫ċċ%:

(1) כל הבא אל האהל. נעוד שהמת נמוכו:

(בראשים ל, מ) נפמולי אלסיס נפמלמי נממברמי עס אמומי: עליו יפה בחבור טמא הוא הא אם יש למיד פחיל עליו טהור (שם כח. ספרי קרו): בחיד. לשון מחובר בלשון עברי ורן (13) וכל כלי פחוח. בכלי מרם הכמוב מדבר שמין מקבל עומאה מגבו אלא ממוכו לפיכך אם אין מגופח למידמו פמולה

מממק המת שם בנגיעה: (16) על פני השדה. רצומינו דרשו (מולין עב, ה. ספרי קרו) לרצומ גולל ודופק ופשומו על פני השדה שהין שם ההל

נבטא פּפּנס נֹמִבַּר פֿגַבר: خَابِرَ لَاهْجَاءُمْ لَحُكُم خَالِاً لِي تَهُذِيهُ، بَدُيْتِ تَهُدُيمُ، يُنْفُعِي וְהַנְּה הַשְּׁהֹר עַל־הַשְּמֵא בַּיִּוֹם

וגללה לְבוּמִוְנִי וֹנֹסִׁנֵי בֹמֹנֹא וֹנגו בַבְיֹא מַלְ מִסְאַבָּא בִּוּנִמָּא

שָׁמֵא הָוּא: טַמֵּא מֵי נְהָה לֹא־זֹרָק עָלְיוּ סַאֵּיִב מֵי אַדִּיוּהָא לְאִאָּוְדְּיִיקּוּ עַקְּהָלֶ בִּי אָת־מִקְנַבַּשׁ יְהְנְהָ קְהָלָא צָרֵי יָת עַקּרָשָּׁאַ דִּייָ סב וְנְכְרְתָּה הַנֶּפְשׁׁ הַהַּוֹא מִתְּוֹך וִישְׁמִיצִּי צֵּנְשְׁאׁ הַהוּא מִגּּוֹ וֹאָישׁ אַשֶּׁר־יִטְּקָאׁ וֹלְאָ יִתְחַשָּׁא וּנְבַר דְּיִסְתָּאַב וֹלָא יַבּי עַלְיִהִי

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּא:

בְּמֵלְ תַּנִּבְּׁתְ וֹמְמֵא מַּגַ_תַּמְבָּי מָּגְעַ וֹכַבַּעַ בַּלִּגְנִג וַעַנְּגָתַ

מְסְאַב מַּג בַמְמַאַ: יוולבר במי אַדְיוּהָא יהי מו אַבוועא וֹהַבָּה לְבוּתְוִנִין لْلَانُكُنَا كُلُنُاهَ خُلُنَاهَا مَنْكُمُ الْمَيْنَا الْمُنْدِر خُلِيلًا خُطْرُه مُجْهَ الْمُقَدِر

וְבַוֹּפֹּמ בַּוֹלַגַע בַּטְמָלֵא גַּרַ וֹכָבְ אָּהָּבַוֹנִּמַבַּנִוּ נַסְּמֵא נֹסְנֹא וֹכִבְ בַּוֹעַנִבר בּוֹע מַסְאָבֹא וֹנִיוּ

מַסְאַב מַּג בַמְמָאַ: מֹסֹאַר וֹאָנֹח בַּוֹלַבר בּוּה וְהַי

מבוֹם ושֹלבר מֶם: ווֹמֶב בֹאָם בֹּלִבְיָה וּטְּמִׁנ מִם מְדְפַּרְצְּןְ בַּחָבֶשׁ הֶרְאִשְׁוֹן לְמַוְבָּרֶא וֹּלָאוּ בְׁנִגְיַמְּבַאָּלְ בָּלְ-נְמָבַרוּ וֹאֲטוּ בְּנִגִּ וֹמְבָאֵלְ בָּלְ בִּנְמָטַאַ

ांद्री: ימיתת תפון מרים ואקקברת לבמאט וימיב עמא ברקם

> himself in water, and shall be clean he shall wash his clothes, and bathe seventh day he shall purify him; and and on the seventh day; and on the upon the unclean on the third day, And the clean person shall sprinkle

unclean. been dashed against him: he is the water of sprinkling hath not defiled the sanctuary of the LORD; of the assembly, because he hath soul shall be cut off from the midst and shall not purify himself, that But the man that shall be unclean,

until even. water of sprinkling shall be unclean his clothes; and he that toucheth the the water of sprinkling shall wash unto them; and he that sprinkleth And it shall be a perpetual statute

unclean until even. soul that toucheth him shall be toucheth shall be unclean; and the And whatsoever the unclean person

buried there. and Miriam died there, and was and the people abode in Kadesh; wilderness of Zin in the first month; whole congregation, came into the And the children of Israel, even the

XX

(91) וחשאו ביום השביעי. סולגמר מסרמו (קפרי):

- (OS) ואיש אשר ישמא זגרי. אס נאמר מקדם למס נאמר משכן כו' כדאימא בשבועות (מז, צ):
- והנגע וגר ישמא. ולין מעון כבוק בגדיס: <u>ממורה לממא בגדים שעליו מה שאין כן בנוגע ווה שהוליאו בלשון מוה לומר לך שאינן מעמאין עד שיהא בהן שיעור הואה:</u> (12) נמזה מי הגדה. רצומינו למכו (נדס ע. יומל יד, ל) שהמוה עהור ווה בל ללמד שהנושל מי העלת ממל עומלה
- כך ולקמו לממא מעפר שריפת המטאת וגוי: מממא כל העוסקין בו כך פרה מממאה כל העוסקין בה וכשה שנמהרו באפרו שנאמר (שמוח לב, כ) ויזר על פני המים וגוי. שאין לך פקודה שאין בה מפקודה העגל שנאמר (שמוח לב, לד) וביום פקדי ופקדהי וגוי (סנהדרין קב, א). וכשם שהעגל שהגבוס שנתגחס וחמח ישפיל את עלמו כְאווב ותולעת ויתְכפּרָ לו: למשמרת. כמו שפשע העגל שמור לדורות לפורענות ואזוב ושני הולעה. ג'מינין סללו כנגד שלשם אלפי איש שנפלו בעגל וארו סוא סגבוס מכל סאילנום ואזוב נמוך מכולס פימן ינעשית עבודה זו על ידו שהין קמיגור ונעשה סויגור (ר"ה כו, ה): - ושרף את הפרה. כשה שושרף העגל: - עין ארץ מעליסס עול שמיס: אל אלעזר הכהן. כשם שנקסלו על אסרן שסוא כסן לעשות סעגל ולפי שאסרן עשה את סעגל לא ישראל שסיו חמימיס ונעשו זו זעלי מומין חבא זו וחכפר עליסס ויחורו לחמוחס: - לא עלה עליה עול. כשס שפרקו על סעגל (מנחומה חקח ה): אדמה. על שם (ישעיה ה, יה) אם יהדימו כחולע שהחמה קרוי הדוס: המימה. על שם לכפרס משלסס: - פרה אדמה. משל לגן שפחס שמיינף פלמין של מלך אמרו מגא אמו ומקוח סלואס כך מגא פרס ומכפר שממקמי מיפודו של רבי משם סדרשן וזסו: - ויקחו אליך. משלסס כשם שהם פרקו נזמי הזהב לעגל משלהם כך יביאו זו למדנו שסמת אבי אבות סטומאס וסנוגע בו אב סטומאס ומטמא אדם זהו פירושה לפי משמעה והלכוחים. ומדרש אגדה (SS) וכל אשר יגע בו. סממל סוס שנממל במת יממל: והופש הוגעה. בו בממל מת: השמא עד הערב. מכלן

מַלַ מָמָה וַמָּלַ אַנִּירָן:

מל משה ועל לוֹא לכוֹמִטא

and against Aaron. themselves together against Moses congregation; and they assembled And there was no water for the

خفتر نياب: ַ כָאַמֶּר וֹלָוּ לִוֹמֹנוּ בֹּלִוֹת אַנוֹונוּ לְמִומֹר לְוֹוּ בַּמִּיטֹלִא בֹּמוִטֹא וַנְבֶּב בַּעָקֶם עִּם־מֹשֶׁה וַיּאִקְרוּ וּנְצָא עַמָּא עָם מֹשֶׁה וַאָּמָרוּ

בּאַבוֹגא פֿבֹם :וֹ:

Perished before the LORD! had perished when our brethren and spoke, saying: 'Would that we

And the people strove with Moses,

And why have ye brought the

אַנְקְרָנְי וּבְעִיבִּינִי: אֶל־הַמִּרְבֶּר הַזָּגָּה לְמָוּת שֶׁם לִמָּרְבָּרָא הָדֵין לִמְמָה תַּמָּן ְ וְלְמֶּׁה הַבֵּאהֶם אֶת־קְתַל יְהוָֹה יִלְּמָא צַּמִימוֹן יָת קִּהְלָא דִּייִ

אַנֹטַנֹא יִבְעִירַנָא:

pomegranates; neither is there any seed, or of figs, or of vines, or of unto this evil place? it is no place of come up out of Egypt, to bring us in And wherefore have ye made us to

wilderness, to die there, we and our assembly of the LORD into this

water to drink.'

أثقا أنوبا بقنه لانا كففيت: ַ הַנְּגָה לָאוּ מְקַוֹם זֶּרַע וּהָאָנָה ははれずにロ

וֹבְמִנְגוֹ נְמִגֹּא בָנִע לַמִּמִּשׁ: זבת וֹאַב לַא שונון וֹיוּפֹּנוֹן בְּבַוּנוּ בְּאַ אָּנִיר בְּשָׁר לְבֵּוּת לְאָנִיאָב וֹעֹלָא לְאַעַוֹבָא בּוּהָא ולמא אַפֿולטולא ממֹגֹבום

of the LORD appeared unto them. fell upon their faces; and the glory the door of the tent of meeting, and the presence of the assembly unto And Moses and Aaron went from

מּלְ פּׁנִינִים נַיּבְא כְּבוִאַ יְּנִפָּלִי נִנִפַּלִי עַלְ אָפּּיִהוֹן וְאִהָּנְלִי [°] אֶל־פֶּׁתַּדוֹ אָתַל מוֹעָּד וַיִּפְּלִי קִּהָלָא לִהָּעַע מַשְׁכַּן וִמְנָא נוְבאַ מַמָּטִ וֹאַנִירַן מִפְּנֵוֹ נַפַּנְיַלְ וִמָּאַלְ מִמָּטִ וֹאַנִירוֹ מִוֹ צֵּיִם

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

אַל־מֹעָה לָּאַנְר:

וּמַבַּיל וְיָ מָם מִמָּה לְמֵימַר:

and their cattle drink.' thou shalt give the congregation to them water out of the rock; so its water; and thou shalt bring forth before their eyes, that it give forth brother, and speak ye unto the rock congregation, thou, and Aaron thy Take the rod, and assemble the

וֹאָט_בֹּהִגַם: מן הַפָּבַת וֹניהֵּלִינָ אָּע בַבֹּגֹנִי וֹנִתַּן מִימִוּן וְהַיִּצֵאָהָ לַבָּם מַוִם וֹבַבַבְשָׁם אָבְבַנַפָּבָת לַתְּינִינִים 8 קער אַקּר וְאַהָּרָן אָהִירָּ ַלַּם אָ**ת**ַהַמַּמָּר וְהַלְּהֵל אָתַ

±4:11: מו כּופֹא וֹעֹהַבוּ וֹע כֹּוֹהִשֹּׁא וֹנִע לנטגל מוְנִי וֹטַפּּגַל לַנִוּן מֹנֹא וטְמַלְלון עִם בִּיפָא לְעֵינֵיהוֹן כוּהמיא אַטּ וֹאַבַרוּ אַנוּנּ סב וַת חוטָרַא וּכָנוֹשׁ וַת

commanded him. before the Lord, 25 He And Moses took the rod from

- יְהְוָה כַּאֲשֶׁר צִּוְהוּ: פֿבר יין פָּמָא דְפַּקָּדִיהה: פּ ניקּח מֹשֶׁה אָת־הַפַּמֶּה מִלְפְּנֵי יּנְסִיב מֹשֶׁה יָת חִיּטְרָא מִן
- ובאסרן נאמר (במדבר לג, לח) על פי ה' באלה מקעי: (מ"ק כת, א): וחמה שם מרים. אף סיא נגציקס מתס ומפני מס לא נאמר בס על פי ס' שאינו דרך כבוד של מעלס (שס) מימח מרים לפרשם פרה אדומה לומר לך מה קרבנום מכפרין (ס"ה כמו שפרה אדומה מכפרם) אף מימם לדיקים מכפרה (1) כל העדה. עדס סעלמס עכבר ממו ממי מדבר ואלו פרעו למייס (מנמומא יד): וחמה שם מרום. למס נקמכס
- (2) ולא היה מים לעדה. מכאן שכל מישנה היה להם הבאר בזכוח מרים (חענית מ, א):
- כמו במימם שמינו ולא ימכן לפרשו כשממו אחינו שאם כן היה לו להנקד בגוע (במולם): (3) ולו גוענו. סלואי שגוענו: 🛘 בגוע אדונו. במימת אחינו בדב למד שמימת למא מגונה ממנה: בגוע. שם דבר סוא
- (8) ואח בעירם. מכאן שחק הקב"ה על ממונס של ישראל (במד"ר. מנחומא ע):

הַנְּה נוֹצֶיא לְכֶם מֶיִם: מְּמִתְּיַבְּיִּלְאְ עַמְּנְיִם עַמִּוֹ עַמְּלָתְ בְּתְּוֹ סְנְבְנִיּאְ עַמִּוֹ כִּיפָּאְ עָבִין אָל־פָּנֵי הַסָּלַע וַיַּאַמֶּר לְהָם לִקְּדָם בִּיפָא וַאַמַר לְהוֹן שְׁמַעוּ ينجبك منهد بغيرا هم مجورة

נפוק לכון מיא: וּכְנַשׁוּ מֹשֶׁה וְאַהַרֹן יָת קְהָלָא

water out of this rock?' ye rebels; are we to bring you forth and he said unto them: 'Hear now, assembly together before the rock, And Moses and Aaron gathered the

نבְעִירֶם: (ס) מַנֹם בַּנִם נִשַּׁאֲשׁ וומלע הַפֶּלַע בְּעַמְּהַרוּ פַּעַמְנִים וַיִּצְאִי בּיפָא בְּחִוּטְרֵיה תַּרְתִּין זְּמְנִין וַנְּכֶם מֹשֶּׁה אָת־יָדוֹ וַיַּדְ אָת־

בּנְהֵשׁאַ יִבְעִירְהוֹ: ונפֿלו מַנָּא סַנָּיאָר וְמָּטִיאָע וַאָבים מֹשֶׁה יָת יִדִיה וּמִהָא יָת

their cattle. and the congregation drank, and and water came forth abundantly, smote the rock with his rod twice; And Moses lifted up his hand, and

ڠڔ_ڽۼڎ؇ۼڡڐؠڔڔڎڔڎڎڔڂؿڡ؞ לِخُا رَهُ مِحْنَهُۥ هُمَ سَوَّلِيْ سَيُّا جَحَرًا جُهُ مَوْخُوا بِمَ غَمَرَهُ كْبَاكَكْ بَهْدَ، خُمْدَدُ، فَدْرَ، نَهْلُةٌ كُمْ خُطَيْهِونَ، خُمْدَدُ، فَدْ، نَهْلُةُ حِ אַנַרן יַנען לאַ הָאֶהְנְהָּהַ בִּי הַלְּךְ דְּלָא הַנְעִּנְהַוּ בְּמִימְרַיְ וַנַאָּמָר יָהוָה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל וַאֲמַר יָיָ לְמִשֶּה וּלְאַהַרוֹ

בין לאַרְעָא דִיהַבִּיה לְהֹוֹן:

sanctified in them. with the LORD, and He was where the children of Israel strove These are the waters of Meribah,

land which I have given them.'

not bring this assembly into the

children of Israel, therefore ye shall Me, to sanctify Me in the eyes of the

Aaron: 'Because ye believed not in

And the LORD said unto Moses and

٤ī

בְּנֵירִישְׁרְאֵלִ אָתִרִיְתְוָה וּיִּקְּדֵישׁ יִשְּׁרָאֵלְ הֵּרָם יִיָּרְ וֹאִתְּקִדִּשׁ בְּתְיְוֹ: (ס) ta: (a) ְּחֲמֵּׁח מֵנִי מְּרִיבְּׁח אֲמֶּבִוֹבְבָּוּ אִנּוּן מֵי מַצִּנּּקָא דַּנְצֵּוֹ בְנֵי

befallen us; knowest all the travail that hath Thus saith thy brother Israel: Thou Kadesh unto the king of Edom: And Moses sent messengers from

בַשַּׁלְאָב אַהָּב מִבּאַטִוּנִי: הַלְיִלִא בַאַהָּכַעַיִּלָא: نْشِلْهُمْ هَنَّا نُلِّمْنُ هُلَا خُمْ ۗ هُلِيكَ نَشِلُهُمْ هَنْ يُلَمْنُ يُلَا خُمْ ا هُمْ ـ فَرَدُكُ الْهُدُرِاتِ خُلِكَ هُمَالٍ هُنَارِكَ الْجَازِلِةِ مُذَاكِ فَلَا لِمُحَالِقًا لِهُمَالِ רבימי וַיִּשְּׁלְחְ מִשְּׁהַ מַלְאָבֶים מִפְּהַעָׁה וּשְּׁלִח מִשְּׁה אִוֹּנִדִּין מֵרְקַם

מיס לכך אמר להם המורים שרצנים לשון יוני שומים מורים את מוריהם המן השלע הזה שלא נצמוינו עליו נוציא לכם מים מכירין אוחו לפי שהלך הסלע וישב לו בין הסלעים כשנסחלק הבאר והיו ישראל אומרים להם מה לכם מאיזה סלע חוליאו לגר (10) ויקהלו וגרי. זס אחד מן המקומות שהחזיק מועע את המרובה (שם): הגון ההלע הזה נוציא. לפי שלא הזי

(11) - פעמרם. לפי שבראשונה לא הוציא אלא מיפין לפי שלא צוה המקוח להכוחו אלא ודברחם אל המלע והמה דברו אל קלע

בקפילס שלא ירבו במפלס על כך (מנמומא וארא ב): דבורו של מקוס קל ומומר אנו (מדרש אגדס): לכן לא חביאו. בשבועס כמו (שמואל-אג, יד) לכן נשבעמי לבים עלי נשבע דברחם אל השלע והוליא היימי מקודש לעיני העדה ואומרים מה שלע זה שאינו מדבר ואינו צומע ואינו לכיך לפרנשה מקיים שבממר ממך עליו סכמוב וכאן שבמעמד כל ישראל לא ממך עליו סכמוב מפני קדוש סשס (מנמומא י): להקדישני. שאילו המהדבר שנגור עליהם שלא יכנסו לארץ כך היה עון משה ואהרן. והלא (במדבר יא, כב) הלאן ובקר ישמע קשה מוו אלא לפי (21) יען לא האמנחם בי. גלה הכמוב שאלולי מעא זה בלבד היו וכנסין לארך כדי שלא יאמרו עליהם כעון שאר דור שמר ולא סוליא אמרו שמא לריך לסכומו כבראשונה שנאמר (שמוח יו, ו) וסכים בלור ונודמן להם אוחו קלע והכהו:

ג) בקרובי אקדם (ובחים קטו, ב): דין במקודשיו סוא יכאוי וממקדש על הצריות וכן הוא אומר (מהלים סח, לו) נוכא אלהים ממקדשיך וכן הוא אומר (ויקרא י, (שמות א, כב) כל סבן סילוד סיאורס משליכוסו (מועס יב, ב): ויקדש בם. שמתו משס ואסרן על ידס. שכשסקב"ס עושס (13) המה מי מריבה. סס סנוכריס נמקוס אחר את אלו ראו אלעגניני פרעס שמושיען של ישראל לוקס במיס לכך גורו

יסיס זרעך ועל שנינו סיס אומו סמוב לפורעו (מומומא יב): אחד ידעה אח כל החלאה. לפיכך פירש אביכס מעל אבינו (14) אחיך ישראל. מס ראס לסוכיר כאן אחוס אלא אמר לו אחים אנחנו בני אברסס שנאמר לו (בראשית מו, יג) כי גר

מֹאַבוֹנם וֹלַאָּבִשְׁנוּ: בְּמִגְּבוֹם וֹמָנִם בַבַּנִם נִוֹבֵמוּ לָנָנּ ניירוי אַבהויני מִצְיוֹמָה וַנָּשָּׁב

וְהְנֵּהְ צְּבַּהְנִי בְקְבֵׁשׁ עָיר קַצֵּה קּי נִיּשְׁלֵּע מַלְאָּב נִּגֹּאָנוּ מִמָּגֹּנִים -וַנְּצְּעָקׁ אָלְ־יָּהֹנְתְ וַיִּשְׁמָעַע לִלְנִי וְצַּלִינָא

ŧ≧2'Ŀ: נמון וּמְּטָאִוּכְ מֹּב אֹמֶּבְנַהֹּבְּב נַסְמֵּג לְנִפּוּנָא וֹלְמָּמָאִלְאִ מַּב جَيْر يَـِدُكُ مَقِرَكُ يَكُكُ كُمْ بَهُلَا اللَّهِ لَا يُعْدُ فَاللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللّ בּ בּּהַבְּרֵם וֹלַאָּ וֹהֲשֵּׁר מָוֹ, בּּחַפֿג וּבֹבָרַם וֹלַאָּ וֹהָשִּׁי. מִוּ נְעְבְּרֶה־נְאַ בְאַרְצֶּהְ לְאִ נְעֲבֹר

خ، ڤلحَثاثِ عَمَّع ذِكَلَعَثَكِ: ניאמר אַלְיוֹ אֵדְוֹם לְאִ תַּמֹּלִר

על און בבר בנילו אהבני: וּהְמִּטִעְ אָבוֹּג וּמִלַנְג וֹנִעַטִּג מִכְבֹנִם ⁶¹ בְּמָסְלְּרֵי וֹמַבְוֹע

יוייים: לְלַבְּאָעָוִ בְּמָּם כַּבֵּר וּבְיָנָר אָבוִמָּאָנִ לְלַבְּמוּתִיה בְּחֵיל נּיֹאָמֶׁר לָאִ עַזְּלְבִׁר נִיּגֹּא אָבוִםְ נֹאַמָּר לָא עַזְּלָב

> וֹבְאֶׁבֹבֹעַנֹא: סּנּיאָן וֹאַבְאָישׁי כַנָאַ מִצְּבָאָי ניהיקנא بزلالان

نابانيك: さしざロ FEGÜL لْمُقْكَلُّمُ بَامَامُلُهُ لَا لَا يُعَلِّمُ لَا لَا لَهُ كُرَّلُكُمُ لَا لَا لَهُ لَا لَكُمْ كُنَّالًا لَهُ ٢٣٢٦ אַלוִעֿגא ひればいな

! להלבר החוקה: עוד באורַט מֹלְכָּא נֵיזֵיל לָא נהבר בען בארער לא נקבר

خطئيرنئك: さしさむくん ĊŪĹĊĸ ドヘロン נאַמר ליה אָדוֹמָאָד לָא

בּבוֹלְלָ, אֶהֶבּב: המיהון לחוד לית פּתְנֶם בִּישׁ תּוֹנֵבְ נְאָנֵבְ אֵנְא וּלַמְּנִבְ וֹאָנֵבוּ לאוָנִם כִּלִּנְאָא נַסַּל וֹאִם خُدّد نَمْلُهُمْ نَهُمُد، جُنِك خُدْد نَمْلُهُمْ

בר יליד הקיפא:

with us, and our fathers; time; and the Egyptians dealt ill Egypt, and we dwelt in Egypt a long how our fathers went down into

thy border. Kadesh, a city in the uttermost of Egypt; and, behold, we are in angel, and brought us forth out of He heard our voice, and sent an and when we cried unto the LORD,

thy border. nor to the left, until we have passed will not turn aside to the right hand will go along the king's highway, we drink of the water of the wells; we or through vineyard, neither will we land; we will not pass through field Let us pass, I pray thee, through thy

come out with the sword against shalt not pass through me, lest I And Edom said unto him: 'Thou

my feet; there is no hurt.? thereof; let me only pass through on my cattle, then will I give the price and if we drink of thy water, I and him: 'We will go up by the highway; And the children of Israel said unto

with a strong hand. against him with much people, and through.' And Edom came out And he said: 'Thou shalt not pass

(EI) וירעו לנו. סבלנו לרוח רבוח: ולאבוחינו. מכאן שהאבוח מלטערים בקבר כשפורענוח באה על ישראל (הנחומא (בראשים לו, ו) נילך אל ארץ מפני יעקב אחין מפני סשטר חוב המוטל עליהם והטילו על יעקב (בראשים רבה פב, יג):

בולאך. זה משה מכאן שהנביאים קרואים מלאכים ואומר (ד"ה־ב לו, טו) ויהיו מלעיבים במלארי האלהים (מנחומא ויקרא וישמע קלנו. בברכה שברכנו אבינו (בראשית כו, כב) הקול קול יעקב שאנו לועקים ונענים (תנחומא בשלת מ):

(13) פן בחרב אצא לקראחך. אמס ממגאיס בקול שהורישכם אביכס ואמרחס ונלעק אל ה'וישמע קולנו ואני אלא מושפיוו (במדרש רבה. מנמומא יב): דרך המלך גלך וגור. אנו מוסמים את בהממנו ולא ימו לכאן ולכאן לאכול (שם): נשמה ממנו אלא נקנה מכם אוכל ומים להנאמכם מכאן לאכסנאי שאף על פי שיש בידו לאכול יקנה מן החנוני כדי להנוח את . ארלך: - ולא נשחה מי באר. מי בורות סיס לריך לומר אלא כך אמר משס אף על פי שיש בידינו מן לאכול ובאר לשתות לא (פן) נעברה גא בארצך. אין לך לעורר על סירושה של ארן ישראל כשה שלא פרעת החוצ. עשה לנו עזר מעע לעצור דרך

עליכס במס שסורישני אבי (בראשים כו, מ) ועל מרבך מחיס (מנמומא בשלח ע):

(פו) רק אין דבר. מין שוס דבר מויקן:

¤¢Ç'ı: (ॿ) تَزَمُّهُمُا الْكَبُبُ ثُمِا يُمُلِّي مُصَافِحًا لَمُحَالِ الْكَبُبُ فَعَالِمُهُم كُم الْمُحَالِ

מַּבְּר בִּנְבְּלְוִ נִיֵּמ יִמְּבְאֵלְ יָנִי וּמְּבָאֵלְ לְמִהְפַּר בִּנִיחוּמִיה

בְּלֹ־הְעֵבֻה הָר הָהֶר: $(\Im\zeta'\Im')$ ממים. ניסמו מפודש ניבאו בנייישראל הנטלו מרקה מרקה נאחו בני ישראל

אֶבֶּוֹעְבֵּאָרִים לֵאִמָּר: אַבְרָן בְּנָיִר הַנְּדָר עַבְּרָר עַבְּרָר עַבְּרָר מִנְאַעַלְ מִינְאַעַלְ מִּירָאַעָּ נַיַּאָמֶר יְחְיָה אָל מֹשֶׁה וְאֶל נַאָמִר יִי לְמִשָּׁה יִלְאַהַרוֹ בְּחִיר

פּֿ לַמָּ מָרִיבֶּר: نَشِلُ عَمْرٍ عَمْدٍ عُشِد مُلِدَنْتِ عُن يَشِلُهُمْ مَمْ لَـُودَنِكُنِيا مَرْ ֶּ יִּבְאָ אֶבְ עַבְּאָבְׁאֹ אַמְּב לֹטִטֹּוּ כְּבְדֵּוֹ, הִמִּבְ לְאַבֹּהֹא צּיִעַבִּית כְּבְּדֵּוֹ تَجْمُلُ غَلَالًا غُرَے مَقِٰدًا خَرِي نَافِئِيهِ غَلَالًا خُمَقِيدٍ غُلَا خُع

וְתַעַּל אַמָם הָר הָהֶר:

וֹאַבֹרוֹ נֹאַסוֹבּ וּמֵנוּ חֵׁם: וֹעלְכַּמִּשִּׁם אָטַאָלְמֹּזֹנַ בֹּנִי וִטַלְכַּנִמִּנּוּ זִּטַ אָלְמֹּזָר בַּנִינִי إترجَשُم אֶת צַּהַרֹן אֶת جَגָּדִיוֹ וָתַשְׁלַח יָת צַּהַרֹן יָת לְבוּשׁוֹהִי

: اللّٰمّٰتُا المَّهُمُ لِي الْأَلِدُ الْمُثَادِّدُ خُمِ لَا فَكُرْدِكَ خُلِدِدِ مِندُهِ خُمَّرَةً، خُمِ רְּבְּ וַיְעַשְׂ ְמִשְּׁהְ כַּאֲשֶׁר צְּוְּה יְהְוְהֻ וַעֲבָר מֹשֶׁה כְּמָא דְפַפֵּיר יִיָּ

יִסְמָא וֹמְּבְאָל מִלְּוָתִיבּי

בָּלְ בָּנִשְּׁמָא לְעוִר מּוּרֶא:

خيريد:

מומבו למו מהושא:

מורָא: בְּרֵיה וְתַּפֵיק יְהְחוֹן לְחוֹר ॰ विप श्रेंप-श्रेम्। विष-श्रेर्देतीय हेरा हिन्य राज श्रेम्। विष श्रेर्देतीय

נֹאַבַרוּ וֹטַבְּנִישִׁ וּימוּת פַּמָּוֹ:

wherefore Israel turned away from passage through his border; Thus Edom refused to give Israel

mount Hor. whole congregation, came unto and the children of Israel, even the And they journeyed from Kadesh;

border of the land of Edom, saying: and Aaron in mount Hor, by the And the LORD spoke unto Moses

waters of Meribah. rebelled against My word at the the children of Israel, because ye the land which I have given unto people; for he shall not enter into Aaron shall be gathered unto his

bring them up unto mount Hor. Take Aaron and Eleazar his son, and

his people, and shall die there.' and Aaron shall be gathered unto and put them upon Eleazar his son; And strip Aaron of his garments,

97

57

congregation. mount Hor in the sight of all the commanded; and they went up into And Moses did as the LORD

(02) וביד חוקה. בסבמחת וקננו (ברחשית כו, כב) וסידים ידי עשו (מדרש הגדם):

ססר לקבורם מסרן (שם): מפוח גדול ואף על פי שסענן הולך לפניסס ומשום את הסרים שלשה נשארו בהן הר סיני לתורה והר נבו לקבורת משה והר מדבר ואלו מאומן שכמוב בקן (דברים ד, ד) מיים כלכס היום (מנמומא יד): - הר ההר. הר על גבי הר כמפוח קמן על גבי (22) בל חעדה. כלם שלמים ועומדים להכנס לארן שלא היה בהן אחד מאומם שנגורה גוירה עליהם שכבר כלו מחי

אומר ליסושפט (ד"ס־ב כ, לו) בסממברך עם אמויסו פרך ס' את מעשיך (מנמומא יד): (23) על גבול ארץ אדום. מגיד שמפני שנמחברו כאן להמקרב לעשו הרשע נפרלו מעשיהם וחסרו הלדיק הזה וכן הנביא

(32) קח אח אחרן. בדברי נמומיס למור לו לשריך שמרלס כמרך נמון לבנך מס שלין לני וכלי לכך (שס יו):

מימס ווסו שנאמר לו (דברים לב, נ) כאשר ממ אסרן אמיך מימס שנמאוים לס (מנמומא ישן מקם סוספס ב): מעה מולעה וכר דלוק אמר לו עלה למעה ועלה פשוע ידיך ופשע קמון פיך וקמן עלום עיניך ועלם מיד המד משה לאוחה (32) אח בגדיו. את פגדי כסונס גדולס סלבישסו וספשימס מעליו למחס על בנו צפניו אמר לו סכנס למערס ונכנס ראס

(קב) ויעש משה. אף על פי שהדבר קשה לו לא עכב (מנמומא יו):

בַבְיבַיב: הְהְרַ וַיֵּבֶר מֹשֶׁה וְאֶלְטְּזֶר מִן - תַּמָּן בְּרֵישׁ טוּרָא וּנְחַת מֹשֶּׁרֹ בּנִו וֹלֹמִׁע אַבְּבוֹן מִשְׁם בּנֹאָמִ אֶלֵמֹּנִׁר בּנֵיִנִי וּמִיִּע אַבַּוֹן \$
\[
\frac{\pi}{2}\]
\[
\pi}\]
\[
\frac{\pi}{2}\]
\[
\pi}\]
\[
\frac{\pi}{2}\]
\[
\pi}\]
\[
\pi}\]
\[
\ ניפְשָׁשׁ מֹשֶּׁה אֶת־אַהַרֹן אֶת־ וָאַשְׁלַח מֹשֶׁה יָת אַהַרֹן יָת

וֹאֶלְמֹוֹר מוֹן מוּרָא:

the mount. Moses and Eleazar came down from there in the top of the mount; and Eleazar his son; and Aaron died garments, and put them upon And Moses stripped Aaron of his

לַן בָּוֹנו וֹמִּבְאָן: (ס) וּנְבְּכֵּנִי אֶשְׁבַאַבְּוֹנְן מִּלְמֵּנִם יְנִם אַבַּוֹנְוּ וּבְּכִּנִי נִשְ אַבַּוֹן מַלְטִּנִּן _و ויִרְאֵי ְ פְּלְ הְעֵעֵּדְׁה פָּי גַוָע צַּהַרְן יַחַזּוֹ פָל פְנִשְׁמָא צַּבִּי מִית

יומין כל בית ישָׁרָאֵל:

of Israel. Aaron thirty days, even all the house that Aaron was dead, they wept for And when all the congregation saw

I は説に 為亡.: עֹאָטֹנְ, ם וּיִלְּטִׁם בּׁיִּמְּבְׁאָן וּיֹּמְבֹּ אָנְבִּע בֹּאָבִּלְבָּא וֹאָנִינַ טִּבְבָּא ייא בּנְּעָּר כֿי בָּא יְמְרָאָן בּרֶבּ יִמִיר בָּרִימָא אָבִי אָּטָא יִמְּרָאָן וּיִּשְׁׁמָּת עַכּׁוֹמֹּוֹ, עֵׁלְבַׁ בַּמֹּבֹּע יָשָּׁב יִּשְׁמַת כַּוֹמֹּוֹאָט עַלְכֹּא בַּמֹּבַע

בּוֹמְבֹאֹל וּמִבֹא מִנִּיה מִבֹּוֹא:

And Israel vowed a vow unto the them captive. against Israel, and took some of way of Atharim; and he fought heard tell that Israel came by the Arad, who dwelt in the South,

And the Canaanite, the king of

IXX

LORD, and said: 'If Thou wilt

עּבּיב בּּבֹב וְעַעַבַבּעני אָעַרַ ַ נּאָמֹר אִם ַנְּעָן טַטְּן אָטַ בַּנְמָם נָאָמָר אָם מִמֶּסָׁר טַמָּסַר ַ הְּבְּאָבְ דָּבֶב בְיְנִינְיִנִ וֹפַהִּם הֹמָבֹאָבְ פֿוֹם בֹּבִם הֹי

خالة بديانا: המֹא בובו בוב נֹאַנְמַּב

ي لَكُمُنَالِهِ اللَّهُ اللَّ

And the Lord hearkened to the their cities.' hand, then I will utterly destroy indeed deliver this people into my

بَقْكِرَاتُ لِيَٰذِي (وَ) וּוֹמְׁמָּה וֹעוֹנָע בַּצוֹנְע וֹמְבֹאָע וֹלַבּּגִּע וֹוֹ גֹּלְוִעוֹיִע בּוֹמִבֹּאִי

Hormah. the name of the place was called destroyed them and their cities; and Canaanites; and they utterly וּמְסַר יָת כִּנְעֵּנָאָר וַגַּמַּר יַתְּרוֹן voice of Israel, and delivered up the

כמו (איוב כא, ד) ואס מדוע לא מקצר רוחי וסרבה מפורשים מוה הלשון (שם יד, ה) אם חרוצים ימיו: אסרן אבל על מרגוס וחוו כל כנישחא אין לשון דסא נופל אלא לשון אשר שסיא מגורה שמוש אי שמלינו אס משמש בלשון אשר . אל מקרי ויראו אלא וייראו ועל לעון זה נופל לעון דהא לפי עהוא נמינת מעם למה עלמעלה הימנו למה וייראו לפי עהרי ממ . אמרו רבומינו ז"ל כי זה משמש בלשון דהא אלא על מדרש שנסמלקו ענני כבוד וכדאמר רבי אבהו (ר"ה ג, א) דאמר רבי אבהו ובין איש (אשר (אדר"נ פי"ב): - בי גוש. אומר אני שהממרגס דסא מים עושה הוא אלא אם כן ממרגס ויראו ואמחילו שלא כאו וסאמינו (במד"ר): בל ביח ישראל. סאנשים וסנשים לפי שסים אסרן רודף שלום וממיל אסבס בין בעלי מריבה שעמד כנגד המלאך ועלר את המגפה ישלוע בו מלאך המות מיד בקש משה רחמים והראוהו מלאכי השרת להם מועל במעה (92) דיראי בל העדה וגיי. כערמו מעס ומלעור יורדים ומסרן למ ירד ממרו סיכן סומ מסרן ממר לסס ממ ממרו מפער מי

מממ (ילקוט משם"ד. מדרש מגדה): הנוסע לפניהם שנאמר (שם י, לג) דרך שלשם ימים למור להם מנוחה (תוחומא ים): - וישב ממנו שבי. אינה אלא שפחה האחרים. דרך סנגב שסלכו בס סמרגליס שנאמר (לעיל יג, כב) ויעלו בנגב. דבר אחר דרך סאמריס דרך סמייר סגדול לבושיסם כלבושי עמלקים ולשונס לשון כנען אמרו נמפלל מחס שנאמר אם נמון ממן את העם הוה בידי (מדרש אגדה): דרך הכנגב ושנה את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם והם אינן כנענים ראו ישראל לישראל מזומן בכל עם לפורענום (מנמומא ימ): יושב הנגב. זה עמלק (שס) שנאמר (במדבר יג, כע) עמלק יושב בארך (I) וישמע הכנעני. ממע שמת הסרן ונסחלקו ענני כצוד כו' כדלימה ברהש השנה (ג, ה) ועמלק מעולם רלועה מרדות

(ב) והחרמתי. מקדים שללס לגנוס:

(3) ויחרם אחהם. נסריגס: ואח עריהם. מרמיגנוס:

ťĠa_ĿŔo ēĽĽĿ: לְסַׁלְּב אָטַ־אָנֹא אָבוָם וַטַּלַּגָּר

أزغيِّر: كِٰجُب حَكِّنُه بَكِٰحٍ: حَمْلُخُد خَر هَٰذَا كِيْتُمِ لَهُذَا مِنَهُ לְמָּה הֵעֵּלִיהָנוֹ מִמִּצְרַיִם לְמִוּת וּיִרְבָּר הָעָּׁם בָּאִלְהִים יּבְמִשֶּׁהֹ

מם_בב מוּשָּבְאָל: עַּמְּבַׁכְּיִם וֹנְנַמָּכִי אָת־הָצְּעַ וַנְּמָת נוְשַׁלַּח וְהַנְה בְּעָּׁם אָת הַנְּחָשָׁים

בַּהְים: אָת־הַנְּהָשׁ נִיּהְפַּבֵּל מֹשֶׁה בְּעַר نائهَمْ لِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي ע בוּסְאַנוּ בִּי־דַבַּרָנוּ בִּיהוֹה וָבָּף וַנְּבֹאַ הַעָּׂם אֵל־מֹשָּׁה וַיּאָמָרִוּ

בַּאַנוֹבוֹאַ: באבום ומכט נפהא בממא ומא בסור לאקפא נת ארעא ניְּסְעֹּיּ מֵהַר הַהָר' בֶּבֶרְ יִם־סֹּוּף יִנְשַּלִיּ מֵהוֹרָ שׁיּרֶא אֹירַה

كالأركة بالكافرية ונפהלא הלט במלא בבו אָבוּ בִוּע בַעַתָּא וֹבִוּע תַּוֹּא ממגבום לממנו למגלבא משָׁר נְצוֹ לְמָא אַפּיקְתּוּנְא וֹאַטַוֹבֹאַם הַמַּא בוֹבַם וֹנִ וֹמִם

מֹנֹמִבְאָב: וֹנֹכִיתוּ יָת עַּמָא יִמִית עַּם סַּוּיִ וֹלְבוּ וֹלְ בַּׁהַמָּא וֹטַ טִוּוֹנוֹ לַכַּוֹ

מַנָּגְאַ יָת חַוְיָא וְצַּלִּי מֹשֶׁה עַל שללא אוו, אטבאלוא אום גל ַנְאָתְאַ עַּמְאַ לְנָת מִשֶּׁה נַאֲמָרוּ

> because of the way. soul of the people became impatient compass the land of Edom; and the Hor by the way to the Red Sea, to And they journeyed from mount

our soul loatheth this light bread.' bread, and there is no water; and in the wilderness? for there is no ye brought us up out of Egypt to die and against Moses: Wherefore have And the people spoke against God,

people; and much people of Israel among the people, and they bit the And the Lord sent fiery serpents

people. us.' And Moses prayed for the that He take away the serpents from against thee; pray unto the LORD, have spoken against the LORD, and said: 'We have sinned, because we And the people came to Moses, and

שאין יכול למובלו הוא שאין הדעת מובלתו: כגון (וכריס שם) וגם נפשם בחלס בי גדלה עלי (איוב י, מו) ויגאה כשחל חלודני כללו של פירושו כל לשון קלור נפש בדבר לשון רמבה לקבל אומו הדבר ואין לו מקום במוך לבו לגור שם אומו הלער ובדבר המערים נופל לשון גודל שגדול הוא וכבד על האדם (שופטים י, טו) ומקלר נפשו בעמל ישראל וכל דבר סקשה על אדם נופל בו לשון קלור נפש כאדם שהטורח בא עליו ואין דעמו פירש בו במה קלרה שכל מקום שהמלא קלור נפש במקרא מפורש שם במה קלרה כגון (וכריה יא, מ) והקלר נפשי בהם וכגון שד היים לפיכך קלרה נפשם בעינוי הדרך ובלשון לש"ו אנקרודלו"ר ולא ימכן לומר ומקלר נפש העם בדרך בהיימם בדרך ולא שסיקשס לסס אמכו עכשיו סיינו קרוביס לסכנם לארץ ואנו מוזכיס לאמוכינו כך מזכו אבומינו ונשמסו שלשים ושמונס שנס (מנמומל מקמימ): לסבב אח ארץ אדום. שלל נמנס לעצור צלולנו: וחקצר נפש חעם בדרך. צמורמ סדרך אלה שם חורו והחהבלו עליו והספידוהו כהילו הוה בפניהם ולה ובדוק במסעות וחמלה שבע מסעות מן מוסרה עד הר ההר מסעום שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארום בני יעקן מוסרה שם מח אהרן. וכי במוסרה מח והלא בהר ההר מח עליסס גוירם מרגליס שנאמר (דבריס א, מ) וסעו המדברה דרך ים פוף. וכאן חזרו לאחרישם (עיין פרשה פנחם) שבע (+) דרך ים סוף. כיון שמת אסרן ובאס עליסס מלחמס זו חזרו לאחריסס דרך יס מוף סוא סדרך שחזרו לסס כשנגזר

כלוס ים ילוד אשה שמכנים ואינו מוליא (ע"ו ה. יומא עה, א): לשון קצור נפש ומחום: בלחם הקלוקל. לפי שהמן נצלע בחיברים קרחום קלוקל המרו עחיד המן הוה שימפח במעינו (a) באלהים ובמשה. סשוו עבר לקונו (במ"ר. מנמומל ימ): למה העליחנו. שניסס שויס: וופשנו קצה. אף וס

לכמה מעמים (הנחומה ימ): דבה ויפרע ממוליהי דבה יבה נחש שכל המינין נמעמין לו מעס החד (מעס עפר) ויפרע מכפוי מובה שדבר החד משחנה להס (6) אח הנחשים השרפים. ששורפיס את סאדס בארם שיניסס (בת"ר): וינשכו את העם. יבא נתש שלקס על סולאת

(ד) ויחפלל משה. מכאן למי שמבקשים ממנו מחילה שלא יהא אכורי מלמחול (שם. ב"ק לב, א):

בָּלְתַנְּשְׁנְהְ וְרֶאֶה אָטִוּ וֹחֶי: شَبُلُهُ لَشِرَت بِحَلَيْ مَرَاتِنَ لَيَنْكِر طَزِيْمِ أَشِر ينغير بتزئ هر طني يين ج

הַנְּחָשֶׁת נְחֲי: ℅ൃ⁻ӷӷѿ ⁸ עַלְ־הַנָּס וְהָיָה אִם־נְשֶׁךְּ הַנְּחְשׁ וְשִׁנִיה עַל אָת וְהָנֵי כַּרְ וַיַּעַשׁ מֹשֶׁהֹ נְחַשׁ נְחֹשֶׁת וַיְשְׁמֶחוּ וַעֲּבַר מֹשֶּה חָוָיָא דְּנְחָשָׁא

ממ. [נְלַמֹּנְ בֹּנֹגְ נַמְּבֹאַלְ זְנְבַּוֹנְנִ בֹּאָלְנִי:

になげら ا يَالَانَا يَا

מואָב מִמֹּוְרַח הַשְּׁמָש: מְעַבְּיִים בַּמִּדְבָּר אֲמֶר עַל־פָּנֵי עִבְרָאִי בְעַדְבָרָא דְעַל אַפּי

מְּאָּם ַ לֹּסֵׁמוּ ַ וֹגַּעַׁנִי מִמֹּבַּׁב אַבוּנִן מִטַּמוֹ לֹמַבִּי יָאָבוִ מִמֹבַב'א

יי עמְּשׁׁם לִסְׁמִּנְ וֹנְעֲׁנִנְ בַּׁלָּעַבְ זְיֵבֶר:

ביאָבוּל גָּבָיל מוֹאָב

בון מואָב ובָון הָאָמרָי:

اننځتره: נובו כֿב בוטוכוס ווטוו ופוש יְהַיה עַל אָת נֹאַמֹּר וֹן לְמָמֵּר עָּבְיּ

בהווא דנקשא ימהקיים: לכנע שונא גע אילבא ימסשפע

מואָב מִמַּגַנַּע הַמָּמָא: ונטלו מאובות ושרו במנות

משמן נשלו ישָרוֹ בַּנַחָלָא

\$מורָאַר: שַּׁעוּם מואָר בוּן מואָר וּבוּן משבום אמולאני אוו אלנו י אַשָּׁר בַּמִּדְבָּר הַיּצָא מִנְּבָּר בּאַנון בּלמַבַלנא בּנֹפֿיק

> when he seeth it, shall live.' pass, that every one that is bitten, upon a pole; and it shall come to 'Make thee a fiery serpent, and set it And the LORD said unto Moses:

serpent of brass, he lived. any man, when he looked unto the to pass, that if a serpent had bitten and set it upon the pole; and it came And Moses made a serpent of brass,

journeyed, and pitched in Oboth. And the children of Israel

Moab, toward the sun-rising. vilderness which is in front of and pitched at Ije-abarim, in the And they journeyed from Oboth,

п

pitched in the valley of Zered. From thence they journeyed, and

Amorites; of Moab, between Moab and the Amorites.—For Arnon is the border that cometh out of the border of the Arnon, which is in the wilderness, pitched on the other side of the From thence they journeyed, and

נמוקים (נוסח אחר ניזוקים): ממים או מחים אלא בומן שהיו ישראל מסחכלין כלפי מעלה ומשעבדין אח לבם לאביהם שבשמים היו מחרפאים ואם לאו היו וגו' שלא סיה ממסר נשוך סנמש להמרפאום אלא אם כן מביט בו בכוונה (במדבר רבה) ואמרו רבומינו (ר"ה כט, א) וכי נמש - סנמש ממסרם לסמים לכך נאמר כאן זראס אומו ראיס בעלמא זבנשיכם סנמש נאמר וסביט וסיס אס נשך סנמש אם איש וסביט ולפי שסוא גבוס לאות ולראיס קוראו נם: - כל הגשוך. אפילו כלב או חמור נושכו סיס נווק ומתנונס וסולך אלא שנשיכת (8) על גם. על כלונם שקורין פירק"ה בלע"ו וכן (ישעי'ל, יו) וכנם על הגבעה (שם מע, כב) הרים נפי (שם יג, ב) שה נם

(9) נחש נחשה. לא נאמר לו לעשומו של נמשת אלא אמר משה הקב"ה קוראו נחש ואני אעשנו של נמושת לשון נופל על לשון

מרן מומג למרן ממורי: על פני מואב ממורח השמש. במורמה על מרן מומב: וסוא מלצון יעים (יצעי'כה, יו) ויעס ברד: העברים. דרך מעבר סעוברים צם אם סר נבו אל ארך כנען צסוא מפסיק בין (II) בעיר העברים. לא ידעתי למה נקרא שמה עיים ועי לעון מורבה הוא דבר העאוע במעאמא והעי"ן בו יסוד לבדה (द"८ (ते, त):

היושבים בער מה אלו לא נחנום לעבור בחוך ארלם אלא הקיפום סביב אף מואב כן: (שופטיס יל, יו) וגס אל מלך מואב שלח ולא אבה. ומשה רמוה (דברים ב, כט) כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמואבים מואב (כי ארנון גבול מואב והם לא נמנו להם רעום לעבור בארלם ואף על פי עלא פירעה מעה פירעה יפתח) כמו עאמר יפתח רלועה יולאה מגבול האמורי והיא של אמוריים ונכנסח לגבול מואב עד ארנון שהוא גבול מואב ושם חנו ישראל ולא באו לגבול מואב כל דרומה ומורחה עד שבאו מעבר השני לארנון בחוך ארך האמורי. בלפונה של ארך מואב: - היוצא מגבול האמורי. (13) מגבול האמורי. ממוס פוף מלר שלהס וכן (דבריס ב,ים) גבול מוחב לשון קלס ופוף: מעבר ארנון. סקיפו חרן

עַנְּטַלְים אַבְּנְיוֹ: יְרוֹנְעִ אָטַ וְנִינַר בַּסוּפָּע וֹאָטַ הַבַּר וֹנִ הַלְ וֹמָא בַסוּף וּגְבוּרָן הג_כּן הֹאֹמָר בַּספר מִלְטַמָּנ הַלְכּוֹ וֹטִאָּמִר בַּספר מִלְטַמָּנ הַלְכּוֹ וֹטִאָּמִר בַּספר אַ לַבְבָּוֹ

خُشُرُك مُن لَنهُمَا خِرْجُنح مِنهُد: יַ נְאָהֶר הַנְּהַלִּים אַשָּׁר

ַבְּלֶם נְאֶטְּלֶב לְנֵים מֶנִם: (ס) אַמַר יְהוָהֹ לְמֹשֶׁה אֱסֹךּ אֶת־ ដេឆ្លាំ០ ៥%៤០ បីនេ ០៥%០ ងឺភ្នំ០

ע אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאָל אָת־תַשִּׁירֶה ·

בְּאֵּר חֲפְּרִוּהָ שְׂרִים כְּרוּהָ בִּירָא דְּחַפְּרוּהָא רַבְּרְבִּיָּא עּוֹאָט מַּלִי בְאָר מֶנוּ־לֶה:

نظفكك مَنْدُك: ئلات باؤه خفيكك خفهلانه

چېرى:

מּלְ נַחֲבֶי, אַבְנִוּן:

לקחום מואָב: خفتر بخففتك iácit Štůžia kartil

בובא: בְּנוֹשׁ נְתְ עַמְּאִ נְאָמֵין לְהוֹן עוא בורא דאַמר ון לַמשָּר ימִמַּמָן אָטַיְנְיבִיבַ לְבִוּן בִּירָא

שַּבַּח יַשְּׁרַאֵּל יַת

אָטִיְהִיבָת לְהוֹן: כבובא בומו ממא ספבוא שַבַּחוּ לַה: שוּהְבּטִׁטֹּא טִבְא סַלֵּוּ בִּוֹבְא

סַלְלַא מִּמְּעִיוּן לַבְּמִּעָא: ٥٠ نظھْفَتُك تَلَاخِيْكُم نظتَاخِيكُم نظيهُفَرَتِيْخُو خَبِيا تُلْفُع

> Suphah, And the valleys of Arnon, the Wars of the LORD: Vaheb in wherefore it is said in the book of

—.dsoM to rebrod shr noqu hransəl inclineth toward the seat of Ar, And And the slope of the valleys That

and I will give them water.' Moses: 'Gather the people together, well whereof the LORD said unto And from thence to Beer; that is the

up, O well—sing ye unto it— Then sang Israel this song: Spring

wilderness to Mattanah; their staves. And from the delved, With the sceptre, and with Which the nobles of the people The well, which the princes digged,

and from Nahaliel to Bamoth; and from Mattanah to Nahaliel;

נקים גדולים (תנתומה כ). ומה הם הנקים: וסרבה נסים בים פוף: ואח הנחלים ארנון. כשם שמפפרים בנסי ים פוף כך יש לפפר בנסי נחלי ארנון שאף כאן נעשר וסב וגוי: אח וחב. כמו אם יסב כמו שיאמר מן יעד ועד כן יאמר מן יסב וסב וסוי"ו ישוד סוא כלומר אם אשר יסב לסס (14) על כן יאמר. על מניה זו ונסים שנעשו בה יאמר בספר מלחמות ה'. כשמספרים נסים שנעשו לאבוחינו יספרו את

ונשען לגבול מואב (בק"א אינו) (ועברו ישראל על ההרים ולא ידעו הנקים האלו אלא על ידי הבאר שנכנס לשם) (שם): אומן סשדים למוך אומן נקעים וסרגום ווסו אשר נמס לשבם ער שססר נמס ממקומו ונמקרב לצד גבול מואב ונדבק בו ווסו כיון שבאו ישראל לעבור נודעוע ההר של ארץ ישראל כשפחה היולאת להקביל פני גבירחה ונחקרב ללד הר של מואב ונכנסו בליסטראום וסיו אומן סנקעים בהר של לד מואב ובהר של לד אמוריים היו כנגד אומן נקעים כמין קרנום ושדים בולטין למוץ הנחל אמרו אמוריים כשיכנסו ישראל [לארץ] למוך הנחל לעבור נלא מן המערות בהרים שלמעלה מהם ונהרגם בחלים ואבני גבוסים וסנחל עמוק וקלר וססרים פמוכים זה לזה אדם עומד על הסר מזה ומדבר עם חבירו בהר מזה והדרך עובר בחוך (EI) ואשר הנחלים. מרגוס של שפך אשר שפך הנחלים שנשפך שם דם אמוריים שהיו נחבאים שם לפי שהיו ההרום

ואיברים ומוליכמן קביב הממנה וישראל ראו ואמרו שירה (מנמומא כ): פם למינוק סודיע לאמו לאחר שעברו חורו ההרים למקומם והבאר ירדה למוך הנחל והעלמה משם דם ההרוגים וורועות (16) ומשם בארה. משם בא האשר אל הבאר כילד אמר הקב"ה מי מודיע לבני הנסים הללו המשל אומר (שבם י, ב) נחת

וסבאר נמנס לסס מממלמ מיומס ראס ליכמב כאן אלא סענין סוס נדרש למעלס סימנו (שבמ לס. במ"ר. מנמומא כ): מממלמ ארבעים שנה הימה עמהם אלא שירדה לפרסם אם הנסים וכן או ישיר ישראל. השירה הואת נאמרה בסוף ארבעים (עב) עלי באר. ממוך סנמל וסעלי מס שאת מעלם ומנין שסבאר סודיעה להם שנאמר ומשם בארה וכי משם סימה והלא

(19) באר חפרוה. ואת סיא סבאר אשר מפרוס שרים ואסרן: במשעותם. במעס: וממדבר. נמנס לסס:

(19) וממחנה נהליאל. כמלגומו:

על־פְּנֵי הַיִּשִׁימִילוּ: (פּ) מוֹאָב רָאִשׁ הַפְּסְגָּה וְנִשְׁקָפָּה מוֹאָב בִּישׁ רָמָהָא וּמִסְתַּבְיָא

סיתון מֶלֶךְ־הְאָמֹרֵי לֵאמִר: $(\zeta \xi \zeta G \zeta)$ מבימי נישְׁלְּע ישְּׂבְּאֵלְ מֵּלְאֵּלְים אֵּלְ- יִשְׁלְע יִשְּׁבָּע אִוֹּנִגּע לְנִׁנִי

المُمْدِرِيِّة خُدِدُ لِأَدْكُكُ لِهُ الْمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ الْم באָר בְּבֶּרֶהְ הַמֶּלֶהְ נֵלֶהְ מָרְ מִּרְ בְּאִנְרַח מַלְבָּא נֵינִילְ עַר ב בְּשְׁבֶּר וּבְבֶּבֶם לְאִ נְשְׁמֵּר מֵוּ בַּחַקל וּבִבְרַם לְאִ נִשְׁמֵּי מֵוּ אָּעְבְּרֶה בְאַרְצֶּה לְאִ נְמֶה אָעְבָּר בְּאַרְעָּך לְא נִסְמֵי

עמּוֹשְׁבֶּבְרֵע וֹנְבֹאְ גְיַבְאָר וֹנִלְטִם עַמּוֹ וַיִּצְּאַ לְקְרָאַת יִשְׁרָאֵל יָת כְּלְ עַמִּיה וּנְפַּל לְקַדְּמוּת בּ בֹּנְבַלְגַוְ וַנְּאֵמֶלַ סִיחוֹ אָתַ־בָּלִ לְמִּלְבַּר בִּהְחִימִיה וּבְנַשִּ סִיחוֹן וֹלְאַ לִּעָּוֹ סִיתַוֹן אָת וֹמֶּרָאֵלְ אֲלָבִר וֹלְאַ מִּבַע סִיחוּו זִת וֹמֶּרָאֵלְ

בונ עמון בי עו גבול בני עמון: אָר־אַרְצֹוֹ מֵאַרְנוֹ עַד־יַבֹּל עַד־

על אַפּי בֵית יִשִׁימוֹן: יִּמְבְּמִנְעִ תַּנְּיָאְ אַֹּמֶּרְ בִּשְּׁרֵר יִמֶּרְמָּחָאִ לְחַלַּיָּא דִּבְחַקְּלֵי

44.47: סיחון מַלְכָּא אֱמוֹרָאָה

וֹאֹנוֹעַ עַבְּבֹא בִּוֹמְבָאַנִי نشِلهٰم خُمْلُخُلُم تَمْنُم خُنْنِاءً

שׁבוּמֹא צַבְנֵי מַמִּוּן: ווללא גד לני עמון אַני הַפָּוּר וובוט גט אַבמוט מאַבונגא מּב

> the desert. Pisgah, which looketh down upon is in the field of Moab, by the top of and from Bamoth to the valley that

Sihon king of the Amorites, saying: And Israel sent messengers unto

thy border.' king's highway, until we have passed water of the wells; we will go by the vineyard; we will not drink of the will not turn aside into field, or into Let me pass through thy land; we

Jahaz; and he fought against Israel. into the wilderness, and came to together, and went out against Israel Sihon gathered all his people to pass through his border; but And Sihon would not suffer Israel

٤7

Ammon was strong. for the border of the children of even unto the children of Ammon; from the Arnon unto the Jabbok, of the sword, and possessed his land And Israel smote him with the edge

וסים סבתר כך דרש רבי מנתומת (תנתומת כת. שבת לה, ת): שמס. דבר אחר ונשקפס סבאר על פני סישימון שנגנוס בימס של מבריס וסעומד על סישימון מבימ ורואס כמין כברס ביס מח, יד) פסגו ארמנומיה הגביהו ארמנומיה: ונשקפה. אוחה הפסגה על פני המקום ששמו ישימון והוא לשון מדבר שהוא אוספישם אנישם ואם לאו איני הולך (מנמומא לא): ראש הפסגה. כמכגומו ריש כממא: פסגה. לשון גוצה וכן (מהלים לפי שלקס על ידי סבאר וכיון שלא נוכר שמו של משס לא נוכר שמו של סקב"ס משל למלך שסיו מומנין אומו לפעודס אמר אס כא): במחקק. על פי משה שנקרא מחוקק שנאמר (דברים לג, כא) כי שם חלקח מחוקק ספון ולמה לא נוכר משה בשירה זו כשסיו חונים נועל מקלו ומושך אלל דגלו ומחנסו ומי הבאר נמשכין דרך אוחו סימן ובאין לפני חניים כל שבט ושבט (חנחומא (02) ומבמות הגיא אשר בשדה מואב. כי שם מת משק ושם נעלק קבלר. דבר לתר כרוס ודיני קעם כל נשיל ונשיל

סדור כי סנשים סום סכל (מנמומה כב): . אדוס וגו' סכמובים סללו לריכים זס לזס זס נועל וזס פוממ שמשס סוא ישראל וישראל סס משס לומר לך שנשיא סדור סוא ככל וכן (במדבר כ, יד) וישלם משס מלחכים מקדש חל מלך חדום וביפחח הוח חומה (שופטים יח, יו) וישלח ישרחל מלחכים חל מלך (IS) וישלח ישראל מלאכים. וצמקוס אחר מולה השלימות במשה שנאמר (דברים ב, כו) ואשלת מלאכים ממדבר קדמות

(SS) אעברה בארצך. אף על פי שלא נלמוו לפתוח להם נשלום נקשו מהם שלום (שם):

(pg): שְׁשִייְכִים ונסקצלו כולם למקום אחד ושם נפלו ומשס הלכו ישראל אל הערים ואין עומד לנגדם כי אין שם איש אלא נשים ועף שכן אלו שהיה בחשבון. אמר הקב"ה מה אני מטריח על בני כל ואח ללור על כל עיר ועיר נחן בלב כל אנשי המלחמה ללאח מן ישראל. אילו סימס משבון מלאס ימושין אין כל בריס יכולס לכבשס ואס סיס פיחון בכפר מלש אין כל אדס יכול לכבשו וכל ישראל אעזרה בארלך אמר להם כל עלמי איני יושד כאן אלא לשמרם מפניכם ואמם אומרים כך (שם כג): ויצא לקראח (33) ולא נחן סיחון וגוי. לפי שכל מלכי כנען סיו מעלין לו מס שסיס שומרס שלא יעברו עליסס גייסום כיון שאמרו לו

בְאַבְּע נַיּמְב וֹמְבֹאַלְ בְּבֹּלִן-מְּבֵוֹ נִאַבְּוּן וִנִינִר וֹמְּבֹאֵלְ בִּבֹּלִ וּיפֿע ישָּׁבֹאָכ אָנו כָּל_הָמָרִים

אַרְצָּוֹ מִיּגְרוֹ עַר־אַרְנְוֹ: מוֹאָב הֶרֹאשׁוֹן וַיִּקָּח אָת־כָּל־ مُهِمْارًا، הِنهِ إِبَانِهِ بَاٰمُانِ فِيْرَارًا لِهِ فِيْرًا لِـ בי השבון עיר סיהו מלף

غربارا: עי מַלְבֵּׁן יאַמְרָוּ הַפִּּשְׁלְיִם בָּאִי מַלְ כַּן יִימְרוּן מַטְּלְיָּא מִילִיּ

בּהַּבְ, בֹּמִוִנוּ אַבְּוֹן: מפּרְיָה סִיהָן אֶבְלְּה עֵנְאָב בְּשִּׁלְהָבִיהָא מִפּרְהָא דְּסִיחוֹן خدهم تَجْمُن قَالَهُجِيا كَانَكُن نُعَا قَاهُدِيا مُخِدَ، كِنْدُم

خَشَرُك ليُحِدُ ، فينابا: נְאָן בְּנֶיִי פְּלֵימִם וּבְנֹתְיִי בַשְּׁבְּיִת דְּפְּלְחִין לִבְּמִוֹשׁ מְסַר בְּנִיֹהִי אוּג. לְבּ מוּאָּׁר אַבֹּגְשׁ מֹם בַּמֹנְהַ זִּגְ לְבִּוּן מוּאַבּאָג אַבּגַעוּן מַמָּא

Ü.Ļ₽%: וַנַשְּׁיַם עַרְנַפַּּח אֲשֶׁרֹ עַרְ שׁוּלְטָן מָדִּיבוֹן וְצַּדִּיאוּ עַר וַנּוֹנִים אַבַּר מַמְּבַוֹן מַרַיַּוּבְן פַּסַכַּע מַלְכִּי מַמַמְּבָוּן מַּבַאַ

> לבני אמוראי במשבון יבכל וּנֹסִיב וֹמִּבְאָן וֹע כֹּלְ עַבְוֹנִאָּ

> מניה עד צַרְנוֹן: שְּׁבְּשׁׁבְּיִ נְּמָבִ נִינִ כָּלְ אַרְעֵיה אָנִיחַ קְרָבְא בְּמַלְכָּא דְּמוֹאָב מַלְכָּא אֵמוֹרְאָר הִיא וְהוּא אָב, מַמְּבוּן פֿבְּטָא בּסִיחוֹן

בְרְהָא דִּסִיחוֹן: نفؤث اننحيثا لقرب إلى في فنفر انهُمَاذِكِم

ַבְּהְלַת בְּמָהָא דְּצַּרְנוֹן: מואָר כּוּמִבוֹא בְּפַּלְטִון בֵּוּת למולו עמא דשרו בלחנית לצום שלול כאואא

אָמוֹרְאָה סִיחוֹן: אונון ילוטיה בְּשָׁבְוֹא לְמַלְכָּא

נופח דַּסְמִיךְ עַּל מֵידְבָא:

the towns thereof. Amorites, in Heshbon, and in all Israel dwelt in all the cities of the And Israel took all these cities; and

his hand, even unto the Arnon. Moab, and taken all his land out of fought against the former king of the king of the Amorites, who had For Heshbon was the city of Sihon

established! Let the city of Sihon be built and parables say: Come ye to Heshbon! Wherefore they that speak in

the high places of Arnon. devoured At of Moab, The lords of flame from the city of Sihon; It hath For a fire is gone out of Heshbon, A

Sihon king of the Amorites. his daughters into captivity, Unto hath given his sons as fugitives, And undone, O people of Chemosh; He Woe to thee, Moab! Thou art

Medeba. Nophah, Which reacheth unto we have laid waste even unto perished—even unto Dibon, And We have shot at them—Heshbon is

- (42) בי עו. ומסו חוקו המראמו של הקצ"ה שאמר להם (דברים ב, יע) אל מלורם וגוי:
- (25) בנתיה. כפריס הקמוכים לה:
- מסס ועל ידו מסרס לישראל (מולין ם, ב): בידו. מרשומו (ב"מ מו, ב): (as) והוא גלחם. למס סילרך לסכמב לפי שנאמר (שס ע) אל מלר את מיאב ומשבון משל מואב סימס כמב לנו שמימון לקמס
- (82) כי אש יצאה מחשבון. משכנשס מימון: אכלה ער מואב. שם אומס סמדיים קרוי ער בלשון עברי ולמיימ בלק (שם כב, ו) כי ידעמי אם אשר מברך מבורך וגו' (מנמומא כד): חבנה וחבונן. משבון בשם מימון לסיומ עירו: המשלים. בלעס ובעור וסס המרו: באו חשבון. שלה סיס מימון יכול לכבשה והלך ושכר הה בלעס לקללו ווהו שהמר לו (TS) על כן. על אומס מלחמס שנלחס סיחון במואב: יאמרו המשלים. בלעס שנאמר בו (במדבר כג, 1) וישא משלו:
- (92) איי לך מיאב. שקללי את מיאב שימסרו בידו (שס): כמיש. שס אלסי מיאב (שופטיס יא, סד): נהן. סנותן את בלשון ארמי: ער מואב. ער של מואב:
- ונשים. שי"ן דגושה לשון שממה כך יאמרו המושלים ונשים אותם: עד נפח. השימונום עד נפח: מרגוס של פר עד, כלומר פר גיר מדיבון. גיר לשון מלכום ועול וממשלם היש כמו (מלכים-ה יה, לו) למען היוח גיר לדוד עבדי: (30) ונירם אבד. מלכות שלסס: אבד חשבון עד דיבון. מלכות ועול שסיס למות בתשבון תבר משם וכן עד דיבון בניו של מואב: פלישם. נקיס ופלימיס מחרב ואח בנוחיו בשביח וגוי:

מובע וויובמו אַנוַאַבּבּוֹגוי מְמֵּנִיב וּיִרִיהוּ יָח אַרְעִיה: possessed his land. none left him remaining; and they ַ בַּּלְטֵּׁר הָשָׁאָּיר־לְּוֹ עַמָּׁיה עַר דְּלָא אָשְׁהָאַר לֵיה and all his people, until there was נופו אָטוּ וֹאָטַ בֹּלוּוְ וֹאָטַ בֹּלַ וּמִּטוּ וֹטִיצּ וֹנִטַ בֹּנִינִי וֹנִטַ בֹּלַ So they smote him, and his sons, خشمُخدا: ثرْكك للهُمْذِر ÄÄL Hesphon.' **ぷひょしなし** はいい king of the Amorites, who dwelt at الْمُشْبِعُ فِي هَيُّهُد مُشِيعٌ خُونبالِ נטהוביר ליה בְּמָא דַּעַּבְּרָהָמָא do to him as thou didst unto Sihon אַנוֹ וְאֵטַ־כָּלְ־עַמָּוֹ וְאָתַ־אַרְצִיֹּ people, and his land; and thou shalt ווֹט כֿב מֹשִּׁיִנִי וֹנִט אַבֹמִינִי him into thy hand, and all his מפטיר הירֶא אֹהוֹ בֵּי בְיָּדְדְּ נְתַּחִי מניה אַבֿי בִידָף מִסָּרִית יָתַיה Fear him not; for I have delivered נאַמַר יוַ לִמְשָּׁר לָאַ תַּדְּחַל ניאטָר יְהוָה אָל־מֹשָׁהֹ אַל־ And the LORD said unto Moses: לְאַנְּטְאַ לִוֹבְאַ לְאָבְוֹהָגִי: اْخُدِـ مَقْدِ دَقَاذِ لَاقَاتِ كُلُـ اللَّمْدِ: and all his people, to battle at Edrei. לַקַבְּמוּתְּהוֹן הוּא וָכָל עַמֵּיה מוג מֶלֶבְיבַיבָּהָּוֹ לַלִּבָאַטָּם בַּוּאָ of Bashan went out against them, he משלו ולפט מוג מלפא במשלו the way of Bashan; and Og the king וופון ווגגן צבע עלאו ווגא יסליקו לאורח And they turned and went up by نَابُدُمَ] عُنالِكُمُ مِنْ لَا يُمْمِدُ عُمُدالِمُاتِهِ were there. אָמורָאָר דְּתַמָּן: וֹגֹלְבֹּבׁנִ בֹּנִמֻּגֹּים (כּ, ווירש)[קי and drove out the Amorites that בפּבוֹנהא וְמָבִיף יָמ and they took the towns thereof, וּשְׁכַח מֹשֶׁה לְאַּלְלָא יָת יַעְּזֵר ربَّهِرِا طَهِلَ جُرِيرًا هِلَاءِيْنِ And Moses sent to spy out Jazer, אָמֶובְאָב: Amorites. ٠٠ ڗؿۿڗڹۿؙڶۼ۪ڂڰڰۮ؇ٮڰٛڟۮڹ ĒÄĹſ Thus Israel dwelt in the land of the

The Haftara is Judges 11:1 – 11:33 on page 196. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 – 15 on page 143. and Haftara on page 208.

beyond the Jordan at Jericho.

IIXX

ξЕ

ıε

and pitched in the plains of Moab

And the children of Israel journeyed,

And Balak the son of Zippor saw all

And Balak the sam all

And Balak th

וֹמֶבֹאֹלְ וֹנִבֹוֹנוּ וּנֹמֹלְוּ בֹנוּ וֹמִבֹאֹלְ וּמִבוּוּ

- (ב3) וישלח משה לרגל אח יעזר. המרגלים לכדוה המרולה נעשה כרהשונים במוחים הנו בכח מפלמו של משה להלחם (מנחומה כד):
- (48) אל חירא אוחו. שסיס משס יכא לסלמס שמא מעמיד לו זכומו של אברסס שנאמר (בכאשים יד, יג) ויבא ספליע סוא עוג שפלט מן סרפאיס שסכו כדרלעומר וחביריו בעשמרות קרניס שנאמר (דבריס ג, יא) כי רק עוג מלך סבשן נשאר מימר סרפאיס (נדס פא):
- (SE) זיכו אוחו. משס סרגו כדלימל בברכות (נד, ב) בקרולס עקר עורל בר מלמל פרמי וכוי:

פמונים בעולים מואָב מעניה לירדן בְּמִישְׁרִיא דְמוֹאָב מִעִּבְרָא

ېتېز: (م)

ه، ززولاد جزر

(2) וירא בלק בן צפור אח כל אשר עשה ישראל לאמורי. אמר אלו שני מלכים שהיינו במוחים עליהם לא עמדו בפניהם אנו על אחת כמה וכמה לפיכך ויגר מואב (תנחומא בלק ב):

בבשנא נישא מואָב מפּנו בנו וֹגְּלֶּר מִנְאָׁד מִפְּׁנֵ, עַהְעָּׁם מִאָּר בָּי

מָלֶבְ לְמִוֹאֶב בָּעָת הַבְּוֹנִא: يْرْدُمْ بِهَٰمُيْنِ بَحْدُمْ فِلْ خَوْلِهِ סְבָּיבֹהַינוּ כִּלְחָוֹךְ תַשְּׁוֹר אָת + עַמְּה יְלַהַבְּוּ הַקְּּהְלֹי אָת־בְּלִ - בְּעַן יִשִּׁיצִיוֹ קָהָלָאִ יָת בְּלֹ וּנְאָמֶר מוָאָד אָבְוּלִוֹנָ מִגַּוֹן וֹאַמָּר

444: בְּסְּׁתֹ אֶת־עֵּיוֹ הְאַֹּהֶץ וְהָוּא יֹשֻׁבּ הְנַנְע מַּם נְצָא מִמִּצְרַנִם עַנָּת אָבֶּא בְּנִי־עַמָּוֹ לְקָרַאִּ־לֻוֹּ לֵאִלוֹר جَفَرَد) جَمِّرَتِ هِنْهِا مِرَا بَوْتِرَا בָּן־בְּעַר (בספרי ספרד ואשכנו וּוֹמְלָע מֹלְאֹּכְים אָּלְבַלֹּמֹם

מְבְנָב נֹאָהֶ ב מֹן בֹּאֹבֹּא בָּׁנְ יִבְּאִבִּיּנִ אֵּנִי אַּמִּרִ אולָן אולַל, וֹפֿעַבְיָן וֹאָׁלֹבְתְּוֹנִי הְעָּהַ הַנָּה בְּי־עָצִים הוּאַ מִמָּנִי וְעַמְּחֹ לְכְּחֹ־נְּאַ אֶּרֶחַ־לִּי אָתַ־

> ומשט למואבאי מו שבם בני מַמָּא כְטַבְּא אָבִי סַנִּי עוּאַ ירְחַיל מוֹאֲבָאָה מִן קַרָם

> בַבנאַ: אַפּוָר מַלְכָּא לְמוָאָר בַּמִבּוֹא זְט זְרוֹקְא דְּחַקְלָא וּבְלָט בַּר סַטְרְנָנָא בְּמָא בִּמְלְחֵיךְ תּוֹרָא מואַב לַסָבוּ מֹבַוֹּ

> באַבהא וְבוּא שָּבׁוּ מִלְּלַבֹּלִי: בא בולא בו מנו מְּנִימָא לְמִוּמִב בֹא מֹפֹא נֹפַל מִפֹּגַבוֹם אָבה בֹּנוּ הַמִּיה לְמִלִּבוּ, כִיה בְּעוֹר לְפְּתוֹר צָּבְם דְעַלְ פְּרָת ישָׁכַּע אַוֹּנִגַּין לָנָת בַּלָמָם בַּר

ītātx tu kūtīt, tatīk

לבר ואטבליני מו אבמא אבי

מנו מאם אכול לאנחא ביה

מַּמָא בַוֹרוּ אֲרֵי הַפָּירָ הוּא

ילמן אושא למן לום לי נח

he whom thou cursest is cursed.? them, and that I may drive them out Come now therefore, I pray thee,

because of the children of Israel. and Moab was overcome with dread people, because they were many; And Moab was sore afraid of the

me.— Zippor was king of Moab at that field.'-And Balak the son of the ox licketh up the grass of the lick up all that is round about us, as Midian: 'Now will this multitude And Moab said unto the elders of

whom thou blessest is blessed, and of the land; for I know that he shall prevail, that we may smite too mighty for me; peradventure I curse me this people; for they are

earth, and they abide over against

behold, they cover the face of the people come out from Egypt;

him, saying: 'Behold, there is a

And he sent messengers unto

the children of his people, to call which is by the River, to the land of

Balaam the son of Beor, to Pethor,

- (E) ויגר. לשון מורא כמו (איז בי מ, כש) גורו לכס: ויקץ מואב. קלו בחייסס (כמו קלחי בחיי וסוא מקרא קלר):
- בעה ההוא. לא סיס כאוי למלכות מנתיכי מדין סיס וכיון שמת תיתון מנוסו עליסס לצורך שעס: עליסס באדס שכמו בפיו (מנמומא ג): בלחוך השור. כל מס שסשור מלמך אין בו קימן ברכס (במדבר רבס. מנמומא ג): שלא כמנסג העולם אמרו מנהיגם של אלו במדיץ נחגדל נשאל מהם מה מדחו אמרו לו איץ כחו אלא בפיו אמרו אף אנו נבוא של מואב למלחמס. אלא מיראחן של ישראל עשו שלוס ביניסס. ומס ראס מואב לימול עלס ממדין כיון שראו אם ישראל נולחיס (+) אל זקני מדין. וסלא מעולס סיו שונאים זה אם זה שנאמר (בראשים לו, לה) המכה את מדין בשדה מואב. שבאו מדין
- מפר כמיב קרובים סס לסכרימני כמו (מסליס קיח, י) כי אמילס (מנמומא ד): מזיקן: - הגה בסה את עין הארץ. פימון ועוג שהיו שומרים אומנו עמדו עליהם והרגום (שם): - והוא יושב ממלי. ל): לקרא לו. סקריסס צלו סימס ולסנסמו שסיס פוסק לו ממון סרבס (שס ד): עם יצא ממצרים. וסס מסמר מס למועב העמיד להם נביאים והם פרלו גדר העולם שבתחלה היו גדורים בעריות ווה נתן להם עלה להפקיר עלמן לונות (שם למלוך. ואס מאמר מפני מס סשרס סקד"ס שכינמו על גוי רשע כדי שלא יסא פממון פס לאומות לומר אלו סיו לנו נביאיס חורנו של מקרא כך שם המקום: ארץ בגר עמו. של צלק (צמד"ר. מנחומא ד). משם היה ווה היה מחנצא ואומר לו עמיד אחה (a) פחורה. כשולמני הוה שהכל מרילין לו מעום כך כל המלכים מרילין לו הגרומיהם (במד"ר. הנחומה ד) ולפי פשומו
- מנמומא ד): בי ידעהי וגוי. על ידי מלממת סימון שעורמו להכות את מואב (שם מקת כד): (6) גבה בו. אני ועמי נכה בהם. דבר אחר לשון משנה הוא (ב"מ קה, ב) מנכה לו מן הדמים לחקר מהם מעט (במד"ר.

₹4: בּלְמָּם וֹנְגַבּרוּ אֵלְיוּ צִּבְרֵי בּלְמָם וּמִּלְיִנְ מִמִּיה פּטִּימִי ַ יִּלְסְׁמִּיִם בְּיָבְיִם וַיְּבָאֵנְ אָלְ וְלַסְמִיּאִ בִּיבִיהוֹן וַאָּטוּ לְנִים וּנְלַכְנּ וֹלֵדְנֹ, מִנְאָׁדְ וֹוֹלֵדָנֹ, מִגַּיֹן וֹאַזֹלְנִ סִבֹּי, מִנִּאָׁדְ וֹסִבָּי, מִגִּיֹן

מואֶב מִם_בֹלְמֶם: יְבַבַּר יְבַלְיִב אֶּלְיִ נְיּמְבֹנִ מְבֹיב בֹּמָא בַּנִמּכְּנִלְ וֹיָ מִּמֵּוֹ נִאָנָבִיכִּנִּ رعدور تَلْبَهَتِنَ، كُنْكُو يُخِد خَكَهُلاد خَرْرَانُم تَعْتَدَ نُنْدِيا فَنْتُمْم וַיַּאִמֶּר אֲלֵיהָם לֻינוּ פֹּהֹ הַלַּיְלָה וַאֲמָר לְהוֹן בִּיחּוּ הָכָא

ىر، بېزىت بېچى دېچ: ⁶ וֹּבֹא אֶּבְעַוֹנִם אֶבְ_בֹּלְתִּׂם וֹבְאָמֶר

ڲڋڹ בְּלְטַ בּוֹ בְּבָּב מֶלְנִ מִנְאֵּר מְלָנִו בּר צִפּוּר מַלְפָּא דְמוּאָר שְׁלָנו ניאמר בּלְמָם אָּלְבְיהַאָּלְיִה וֹאָמָר בּלְמָם בֹּנִה יִּי בְּלֶּל

نتلشكيد: ל, אָטָוָ אַנְלֹי אַנַכֹּר לְטַבְּטָׁם בּׁנָ " אָת־עַיון הָאָגֶרֶץ עַּהָּה לְבֶּה הֶּבְּה -עַנְּהְ הְעָּבֶּאַ מְמָּצְרָיִם וַיְכֶּס הָא עַּמָּצְרִיִם וַהְפָּא

څر ځکنك ښنې: הַלְּךְ עִּמְּהָה לְאִ תְאָרִ אֶת־הְעָם עִּמְּרוֹן לָא הָלוּט נָת עַמָּא צָרֵי

בּבְרָבִי מוּאָב מִם בַּלְמָם:

بهجرا بعواء לְנִׁע בֹּלְמֹּם נֹאֵמָר מַן װּבָרוֹא נאַטא מומר מן פֿבר װ

ڂڶڬ؞

לְאֹנֹטְאַ בֿוּהַ קְּנְרָ נַאֲּטָּׁבְׁכָּנִיהַ: אַיתַאַ לוּטַ לִי יָתִיה טָאָם אָכּוֹל נו הון שמשא דאַרְעָא כּעוֹן

בְרִיךְ הוּא:

spoke unto him the words of Balak. and they came unto Balaam, and rewards of divination in their hand; elders of Midian departed with the And the elders of Moab and the

with Balaam. me; and the princes of Moab abode word, as the LORD may speak unto this night, and I will bring you back And he said unto them: Lodge here

said: 'What men are these with And God came unto Balaam, and

hath sent unto me [saying]: the son of Zippor, king of Moab, And Balaam said unto God: 'Balak

against them, and shall drive them peradventure I shall be able to fight earth; now, come curse me them; of Egypt, it covereth the face of the Behold the people that is come our

blessed. not curse the people; for they are shalt not go with them; thou shalt And God said unto Balaam: Thou

- הכניחום, והלכו להם שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם אבל זקני מדין הלכו להם (שם. הנחומא ה): אמרו אם יבא עמנו בפעם הזאם יש בו ממש ואם ידמנו אין בו מועלת לפירך כשאמר להם לינו פה הלילה אמרו אין בו מקוה (ע) וקסמים בידם. כל מיני קסמיס שלא יאמר אין כלי משמישי עמי (צמד"ר). דבר אחר קסס זס נעלו בידס זקני מדין
- די אלי. אם ימליכני ללכם עם בני אדם כמותכם אלך עמכם שמא אין כבודו לתתי להלוך אלה עם שרים גדולים מכם: וישבו. (בראשים לא, כד) ויבא אלסיס אל לבן הארמי בחלום הלילה. כאדם ההולך אלל פלגשו בהחבא (ויק"ר א, יג): באשר ידבר (8) לינו פה הלילה. אין כוח הקודש שורה עליו אלא בלילה וכן לכל נביאי אומות העולם וכן לבן בחלום הלילה שנאמר
- \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \(\)
 \ (9) מי האבשים האלה עמך. לסמעומו בא אמר פעמיס שלין הכל גלוי לפניו לין דעמו שוה עליו אף אני אראם עם שלוכל לשון מכבה:
- (10) בלק בן צפור וגוי. אף על פי שאיני חשוב בעיניך חשוב אני בעיני המלכים (שם):
- (11) קבה לי. ווקשם מארה לישהוא נוקב ומפרש (במדבר רבה. שם): וגרשהיו. מן העולם ובלק לא אמר אלא ואגרשנו
- לברכמך כי ברוך הוא משל אומרים ללרעה (מ"א לדבורה) לא מדובשיך ולא מעוקליך (במד"ר. מנחומא ו): (21) לא חלך עמהם. אמר לו אם כן אקללם במקומי אמר לו לא מאור אם סעם אמר לו אם כן אברכם אמר לו אינם לריכין מן הארך איני מבקש אלא להסיעה מעלי ובלעם היה שונאם יותר מבלק (במד"ר. מנחומא ה):

(פמיםי) אָבוֹי בֹלְטִ לְבִי אֶלְ אַבְאַבֹּבְּכִים בֿי בְּנַבְּנַבִּ عن، رَرُكُم خَرْمُم فَقِكَادِ لَهِ هِمُارِ هُمْ _ لِكُم خَرْمُم خَمْخُدُه لَهُمَادِ

בְּלֶׁטְ וַנְּאָמִרְנִּ מִאָּלְ בֹּלְמָם נִזְלְּצִׁ צִּלְ נִצְּמַנְנִּ סְבֵּנִר בַּלְמָם
 נְּיַלְנְמִנְ מִּנְיֹּנִ מִנְאָּׁב וַנְּבְּאַנ אָלְ נְלִמֵּנ נַבְּרְבֵּי מִנְאָב וֹאֲמַנְ לְנְמַ

בְבָּיִם וְנִכְבְּדָיִם מֵאֵקֶּה: פּ וַיְּטֶף עִּיִּד בְּלְגַן שְׁלְיַח שְּׁלִים וַאִּיֹמֵיף עֹיִד

שמלה מעלב אלו: בְּע אַמִּרְ בַּבְּלְט בּוֹ בִּפְּוִר אַכְ־נָא בּרָנָן אַמִר בָּלְטַ בַּר צִפּוֹר לָא וֹנֹבְאַנּ אָבְבַבֹּלְמָּם וֹנָאָמָבוּנְ בְוָ וֹאָטוּ לָנִט בֹּלָמָם וֹאָמָבוּנְ כִּיִּש

לאַ עַבְּרַבַלֵּי אָת הַעָּם הַזָּה: אַמֶּב שאַמָּב אַלְ, אֵמֶמְב וּלְכַב - בַּנוּמָב לָ, אַמְּבוּב וֹאֵינִא כֹּעַּן خدحظد مخطئك فيد نزح محدنظته متطناك عنفه نجح

לְגַּשְׁוֹתְ קְשְׁנָה אָנְ גְּרוֹלֶה: לעַבר אָת־פִּי יְהוָה אֶלהִי בּיקׁ בָּמָר וְזְבָּבְ לְאֵ אִיכָּלְ בִימִיה בְּסָר יִדְיַב לְיִה לְיִ sı בְּלֶם אִם וְשֵׁוֹ בְּלִי בְּלֶם מִלְאֵּ בִּלְם אִם וְשֵׁוֹ לְוְ בִּלְם מִּכְּוֹ וּנֹמּן בּלְמָּם וּיָאַמֶּרְ אָלְ-מּבְׁדֵר וֹאָטִּיִר בּלְמָּם וֹאָמָר לְמַבְּדֵר

يت بالتال المثارة הקילה וַאַּרְשָׁה מַה־יֹמָף יְהוָה צַּתּיָן בְּבִילִיִא וָאָרַע מָא יוֹמִיף וֹמֹטָׁע מֶּבְנִּ לֹא בֹזֵנִע נִּם אַנֵּם נִבֹמוֹ אַנְבוֹכִנִ בֹמוֹ עַבֹא אַנּ

مِيْ الْمَارِدُ كُورُودُ كَيْكُمُ لِمُعْدُونَ فَيُحَالِي الْمُعْدُونُ فَيُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعِدُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعْدُونُ الْمُعِدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعِدُونُ الْمُعُدُونُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ لِلْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ لِلْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُلِيلِ الْمُعُلِيلُ الْمُعُلِيلُ الْمُعُلِيلُ الْمُعُلِيلُونُ الْمُعُمُ الْمُعُلِيلِ الْمُعُلِيلُ الْمُعُمُ لِلْمُعُمُ الْمُعُمُ لِلْمُعُمُ لِلْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُمُ الْمُعُ לאַנֹהֹכוּן אָנוּ נהֹוֹאַ עוֹנִם וֹנֹ

לַמִּגעוֹ מִּמַּנֹא:

ītLt.l QK'X'I בקל שֶׁלָע

להו טטמה מלמיםי לוטי:

לוט לי נָת עַמָּא הָדֵין:

זְעֵירְהָא אוֹ רַבְּהָא: מומבא בון אלביו למהבר לְמִתְּבַּר מַּלְ נִיוּנַע

וֹן לְמַלְלָא מֹמִנִי

So with you. LORD refuseth to give me leave to Get you into your land; for the and said unto the princes of Balak: And Balaam rose up in the morning,

'Balaam refuseth to come with us.' and they went unto Balak, and said: And the princes of Moab rose up,

they. more, and more honourable than And Balak sent yet again princes,

hinder thee from coming unto me; Zippor: Let nothing, I pray thee, to him: 'Thus saith Balak the son of And they came to Balaam, and said

91

٤ı

people.' therefore, I pray thee, curse me this sayest unto me I will do; come great honour, and whatsoever thou for I will promote thee unto very

do any thing, small or great. the word of the LORD my God, to silver and gold, I cannot go beyond To llut seuod sid sm svig bluow unto the servants of Balak: 'If Balak And Balaam answered and said

more.' what the Lord will speak unto me also here this night, that I may know Now therefore, I pray you, tarry ye

ימוט לפיכך ויושף עוד בלק: (31) להלך עמכם. אלא עם שרים גדולים מכם למדנו שרוחו גבוס ולא כלם לגלוח שסוא ברשוחו של מקום אלא בלשון

מנמומטו): (עו) בי בבד אבבדך מאד. יומר ממס שסיים נועל לשענר (רולס לומר נמלחמם סימון) אני נומן לך (נמדנר רנס.

ונמנבק כקל שקינו יכול לבעל הברכום שנחברכו האבוח מפי השכינה (שם): לשכור מיילום רבום פפק נולם פפק אינו נולם ואני ודאי נולם (שס): לא אוכל לעבוד. על כרמו גלס שסוא ברשום אמריס (18) מלא ביחו בסף ווהב. למדנו שנפשו רמזה ומממד ממון ממרים ממר רמוילו לימן לי כל כמף ווסד שלו שהרי לריך

סלואי שלא יומיף לברך כאן נמנגא שעמיד לסומיף לסס ברכוח על ידו (שס): (פו) גם אחם. פיו הכשילו גם אמם מופכם לילך בפחי ופש כראשונים (שם): מה יסף. לא ישנה דבריו מברכה לקללה

אַנו עַמָּמָה: אָנוַ נִיבַבְּרָ אָהָבּר אָבְנִבּר אָבְינִבּ gar tagara gra al aga gar oz ผู้เริ่น ูโรีมติน รูเ אם לַבְּלְבָּׁה בָּבֹלְהָּם בְּנִלְהָא נֹאַמָּע รูเษ אם

אַנוֹנִו נַיִּלְבׁ מִם שָׁבִי מוּאֶב: מּנִימִי וֹנְּלֵם בֹּלְהָם בַּבְּהָם בַּבְּבָּב וֹיִּנִוֹבְהָהְאָנִי_

מַּלְ־אָּנְוְ וּמְׁנֵׁי נֹמְנֵי נֹמְנִי נֹמְנִי בּבּבוֹ לְמִּמֹן לְוִ וֹעוּאָ וִכֹּב בי הוא ניתנצב מלצף יהוָה ניים אַליהים בייהולף

तृश्वतंत दृत्वद्याः त्रृत्तः נטלְב בֹּאָבִי נֹגְב בֹלְגִּםְ אָּטַ. בְּיָדוֹ וַתְּשׁ הָאָתוֹן מִוֹדַבְבֶּרֶך ي زير حَيُدُك إِنَالُوْر هُذِوْلِ נפָּבֶא הָאָתוֹן אָת־מַלְאַדְּ יְהֹנֶה

تَخْلُمْنَ فَيْدَ مِنْكَ لَائِيْدَ مِنْكِدِ مِنْكِدِ: <u>יַּ וְיַּעְּתְ מַלְצַּוּ יְהְוְּהְ בְּמִשְׁמִּוֹלְ הַ בְּמִשְׁמִּוֹלְ הַ בְּמִשְׁמִּוֹלְ הַ בְּמִשְׁמִּוֹלְ הַ</u>

> בּאֶמַבֶּיל עַּמָּף יָהַיה תַּעָּבִיר: אַנוג אַמַּבוּן יִבְרַם יָת פַּעָּנָמָא לְמִלֵּב, לְבַ אַנוּ זִּיִּבְבוֹא לִיִם נוּקא אָקבינם ו אָקבּבֹלְמַּם וּאָטֹאַ מוֹמֹב מוֹ בוֹבֹם וֹיִ

נט אַטַּנוּש נאָנַע מִם בַּבַּבַבּי ולם ללגם לגלנא וזב...

מולומוני המוני: בבר על אַקניה יקבין בְאוּרְחָא לְשְׁמָן לֵיה וְהוּא ענא נאטהער מלאלא דיי וטַבוּל בוּגָּוֹא בּוּגֹ אָבוּג אָזִגַּב

ΥΝΙΓΠΧ: בֹלְמֹם זֹט אַטֹּלֹא לְאַסְמֶּנִינִעַ אוֹרְחָא וֹאֵוֹלְת בְּחַקְּלְא וּמְחָא הַּבְוּפֹא בּוֹבִוּה וּסְטָּת אַטְּנָא מִן ממטע פֿאַנְבוֹשָא נְעַוֹבַינִע וְנִוֹנִי אַטְנָא יָר עַלְאַבָא דַּייִ

וֹלִבְינִא מִכָּא: כּוֹמוֹא אַנוֹנא צַלִּבוּנֹא מֹכֹא ולם מֹלִאֹלֹא בֿוּוֹ בֹּמָּבוֹע

> which I speak unto thee, that shalt go with them; but only the word men are come to call thee, rise up, night, and said unto him: 'If the And God came unto Balaam at

the princes of Moab. and saddled his ass, and went with And Balaam rose up in the morning,

--mid him servants were with him. he was riding upon his ass, and his for an adversary against him.—Now the LORD placed himself in the way because he went; and the angel of And God's anger was kindled

77

smote the ass, to turn her into the went into the field; and Balaam ass turned aside out of the way, and sword drawn in his hand; and the LORD standing in the way, with his And the ass saw the angel of the

and a fence on that side. vineyards, a fence being on this side, in a hollow way between the Then the angel of the LORD stood

- (02) אם לקרא לך. אם סקריאם שלך ומבור אחם לימול עלים שכר קום לך אחם: ואך. על כרמך אח סדבר אשר אדבר
- שנחמר (ברחשים כב, ג) וישכס חברס ס בבקר ויחבוש חת מתרו (מנחומה ח): שם שרי מואב. לבו כלבס שוס (במדבר רבס. (IS) ויחבש אח אחנו. מכאן שהשנאה מקלקלה אה השורה שהצם הוא בעלמו. אמר הקב"ה רשע כבר קדמך אברהם אביהם שליך אומו מעשה ואף על פי כן וילך בלעם אמר שמא אפמנו וימרלה:
- מלחעות שלת יחעת ויתבד (במד"ר. תנחומת ה): ושבי בעריו עמו. מכתן להדס חשוב היולת לדרך יוליך עמו שני הנשים (22) בי הולך הוא. כאם שהדבר רע בעיני המקום ונמאום לילך: לשמן לו. מלאך של רחמים הים והיה רולה למנעו **10)**:
- וסוא בא עליהם בפיו שהיא אומנות שלהם אף אני אתפוש את שלו ואבוא עליו באומנותו (תנחומא ה) וכן היה סופו (במדבר כשיראס מויקין (מדרש אגדס): וחרבו שלופה בידו. אמר רשע זה הנים כלי אומנומו שכלי זייין של אומומ העולס במרב (32) וחרא האחון. וסול לל כלס שנמן סקנ"ס רשומ לבסמס לכלות יותר מן סלדס שממוך שיש בו דעת מערף דעתו לשמשו ומוזרים ומשמשים זה את זה (שם):
- (ישעיס מ, יב) מי מדד בשעלו מיס. ברגליו ובסלוכו: גדר מזה וגדר מזה. קמס גדר של אבניס סוא: (+s) במשעול. כמרגומו בשביל. וכן (מ"ח כ, י) חם ישפוק עפר שומרון לשעלים. עפר הנדבק בכפוח הרגלים בהלוכן וכן לא, מ) ואת בלעס בן בעור סרגו בתרב:

ځتجٿك: ثَاثَم فَأَمُّوا هُمِـيَوَّادِ لَهُ قُلِ ثِن يَاثِمُهُ لِمَخْمُوا ذِحِينَمْهِ ַ װִשְׁלְּשִׁא אֶׁלְעַבְּעָּוֹר וַתְּלְּדָוֹא אֶּתִר וָאִּדְּחֵיקה עָם בּוּהָלָא וּדְחַקַה

בבר לנשות ימון ישמאול: ַנַיַעַמִּר בְּמְקְנִים בְּר אַמֶּר אֵין־ בַּאַתַר עָק דְּלִית אֹוַרַח לְמִסְמֵי

ַבְּלֵּמֶׁם וֹגֵּבְ אָטַבְּנִאָּטִוּן בַּמַּעֵּק: נטבלא טַּטַע בּלְגָּטַ וּיָטַר צַּרָּ

בּׁ, הִכּּיִּתָּי, זֶּר שִּׁלְשֵּ בִּלְים: تربعيد לجלעם מה שעיתי לוֹּ ניפְּתָּח יְהְנֶה אָת־פָּי הָאָתִין

בָּי עַמָּה הַבַּיְהָיִה: עִיְעְּמֶּלְלְיִּהְ בְּּרִי בְּתְּ בְּתְּבְּתְ בְּרָבְיִּהְ בְּתְּבְּתְ בְּתְּבְּתְ בְּתְּבְּתְ בְּתְּבְּתְ בְּתְ

בְּׁחַ וֹּיְאָמֶר לְאָיּ تاتفقا نفجئن جههرب ځك מְלֵּי מֵמְוֹדְףְ עַדְ הַיַּוֹם הַנְּיָה of הַלְּוֹאֵ אָנְכִׁי אֲחְוֹּלְיְּ אֲמֶׁר דְרָבֶּרְחָ אֲנָא אֲחָוָדְ דְּרְבֶּיִבְחְּ עֲלֵיִ הַאָּעָיוּן

נַיּקָר נַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפֶּיוּ: حَيْدُك السَلَحْنِ مُكَرَفُك خَنْكِهِ لِسَلَحَيْكُ مُكِرَفُهُ خَيْدِيكِ بَحْدَمً ַ נַּרְאַ אָּטַ־עַּלְאַּךְּ יְהֹנְהוֹ נְצָּבְ עַלְאָּבָא דַּייִ ְ מְעַתְּאַרְ בָּאוֹרְחָא נוֹנלק וְשְוֹשְׁ אָשַ מִּנוֹנוֹ בֹלְמִּם וּנִלְאִינִ יִּשׁ מִּנוֹנִ בַּלְמִּם וַשְׁנָאִינִי

נאוסיף לממחה: וַמַּבֶא הַאָּטְוֹן אָת עַּלְאַךּ יְהוֹנָה וַהַזָּה אַהָּגָא יָה עַלְאַבָּא דִּייָ

לַנְמִּנְא וֹלְמִּמְׁמִאלָא: מֹלְאַּבׁ וֹבוֹנִים הֹבוֹנִ וֹאִנִסִּנֹ מּלְאָּבֹא בַּוֹגֹ הֹבֹר וֹלִם

עולוֹא בַבֹלַמָּם וּמִּטַא זֹט אַטַּלֹא יובעת הדלעם יהביר נַמָּרָא הָאָמוּלְ אָת־עַּלְאַרְ יְהַנְּה נִהָּנִי צַּהָנָא נָת עַלְאַבָּא דִּייָ

לְבַׁ אַבוּ מִנוּנִינוֹ, בַּלוֹ עַלָּע וֹאַמֹנִע לִבֹלְמֹּם מֹא מֹבֹנִענ ופְתַח יְיִי פּוּמָא דַּאָּקְנָא

בידי אַבי קען קעלהיה: ⁶ וֹאָמֶר בֹּלְהֹם לְאִינְוּן בֹּּנ וֹאַמַּר בֹּלְהֹם לְאִינְוּ אַנִּנּ

בְּבֵין וַאֲמָר לָא: בְּמִגְלָב אָבִיפָּנֹא לְמִהְּבַּר לְנַ מֹבְאַנְטָּבְ מַבְ נְנָמָאַ בַּבְּנוֹ אָּלְבַלְּמָּם נֹאֹמָנִע אָטִוֹּא לְכֹלְמֹם נֹצְלֹא

וסְגֵיד לְאַפּוֹהָי:

against the wall; and he smote her the wall, and crushed Balaam's foot LORD, and she thrust herself unto And the ass saw the angel of the

the right hand or to the left. where was no way to turn either to further, and stood in a narrow place, And the angel of the Lord went

his staff. kindled, and he smote the ass with Balaam; and Balaam's anger was LORD, and she lay down under And the ass saw the angel of the

'seamit thou hast smitten me these three What have I done unto thee, that of the ass, and she said unto Balaam: And the Lord opened the mouth

hand, for now I had killed thee.' would there were a sword in my Because thou hast mocked me; I And Balaam said unto the ass:

thee?' And he said: 'Nay.' day? was I ever wont to do so unto hast ridden all thy life long unto this not I thine ass, upon which thou And the ass said unto Balaam: 'Am

bowed his head, and fell on his face. sword drawn in his hand; and he LORD standing in the way, with his Balaam, and he saw the angel of the Then the Lord opened the eyes of

31

82

97

(25) וחלחץ. סים עלמס: וחלחץ. הם החרים הם רגל בלעם:

- ומדרש אגדס יש במנמומא (מ) מס ראס לעמוד בשלשס מקומות סימני אבות סראסו: (62) ויסף מלאך ה׳ עבור. לעזור עוד לפניו להלן להיום לפניו זמקום אחר כמו (זראשים לג, ג) והוא עזר לפניהם.
- (82) זה שלש הגלים. רמולו ממס מבקש לעקור מומס סמוגגם שלש הגליס בשנס (מנמוממ ע):
- (92) החעללת. כמרגומו לשון גולי ובזיין: לו יש חרב בידי. גנומ גדולם סים לו דבר זם בעיני סשרים זם סולך
- לא רכבת אפופיא אמר להון ברעיבא שדאי ליה כו' כדאיתא במפכת עבודה זרה (ד, ב): (30) ההסכן הסכנתי. כמרגומו וכן (פיוד כב, ב) הלפל יפכן גבר. ורבופינו דרשו מקרפ וה בגמרפ פמרו ליה מפי מעמפ לסרוג אומס שלמס בפיו ולאמון זו לריך לכלי זיין (שס):

خرزتم تثثك خثثار: בְּנְלֵים הְנֵּה אָנִכִי יָצָנָאָתִי לְשָּׁמָוּ בּ מְּה הִכִּיתִ אָת־אֲתַּנְןּ זֶה שְׁלַוֹּשׁ וּיַאָּמֶר אֵלִיוֹ מַלְאַדִּ יְהַנֶּה עַּלִי

ואולי בב"וני: בּׁג מַמַּב נִּם_אָטַבָּב בַּבֿלִּטַּג ¿¿ מֹּלְמֵּ בׁנֹלְיִם אִּנּלִּיְ לֹמִלִּנִי מִפּּׂנְּי لَعَلَٰهُرَا لَاهُجِالِ لَقَمَ خُوْدًا ثَكَ رَعَيْنَا يُعْجَاءُ مَنْ مَا كَلَمْا

בה להגונ אֹמִוּלִנו בָּנִי نجْد ذِكْلَهن، خَنْدُكَ لِمَقْدِ هُمِـــ ַ₊ ַ הַּמְאָנִי בָּי לָאָ יְדַּהְּמִי בָּי אַנְּהַי וּאָמֶר בִּלְמָּם אָּלְ־מַלְאָּךְ יְחִוֹּתְ

שׁנַיְבֶּלְ בַּלְמְּם מִם מִּבְי, יִנוּגִי שִּׁמִּבְּיִלְ נִאָּזַלְ בַּלְמָּם מִם עَيْ خُرُدُ كُمْ اللَّهُ لَا يُعَالِمُ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ se לֵב מִם ַבַּאֲנְמְּנִם נִאָפָס אָעַר אִינִיל עָם װּבְּרַיָּא וּבְּרַם וּיֹאַמֶר מַלְאָּר יְהֹוֹה אָלְ־בָּלְמָּם וֹאָמֶר מַלְאָבָא דַּיִיָּ לְבָלְמָם

للاخلاج: הג ילוג און אמר בקצה דמיאב היצ החים אונין ^{6€} לקְרְאַלוֹ אֶל־עַיִּר מוֹאָב אֲשֶׁר וּנְפַּק לְקַדְּמִיּחִיה לְקַרְמָּאַ וּוֹמְׁמָת בַּלְע בַּוֹ בָּא בַלְמָּם וּוֹבָּא יִמְּמָת בַּלְע אָבוּ, אָטֹא בֹלְמִם

> למוזק לאונשא לטללו: אָב, לַכְ, פֿבֹמָ, בַּאַטַ בֹמָ, ומוו בא אוא ופלום לשטן מא מִבוניא וֹנו אַנוֹלִנ בַּלוּ שַּׁלִנוּ וֹאַמֹּר לִיה מֹלְאַכֹּא בּיוֹ מַּלְ

> יִמְרְיה וְיִמָה קַיִּימִית: סמט מן פֿבֿמּי אַבי כְּעַּן אַבּ בלו שׁלִנו וֹמִנוֹן אִבוּ פוּוֹ לַאִּ

יכהו אם ביש בעיר ביים ממשע לשבמוטי באורָהא עַלִינו אָבוּ לָא גָבֹּלָהָ בַּאָּטַ וֹאָמֹר בֹּלְמֹם לְמַלְאָּכֹא בַּוֹי

contrary unto me; adversary, because thy way is behold, I am come forth for an smitten thine ass these three times? unto him: 'Wherefore hast thou And the angel of the LORD said

and saved her alive.' surely now I had even slain thee, she had turned aside from me, before me these three times; unless and the ass saw me, and turned aside

displease thee, I will get me back.' way against me; now therefore, if it knew not that thou stoodest in the the LORD: 'I have sinned; for I And Balaam said unto the angel of

Balaam went with the princes of unto thee, that thou shalt speak.' So but only the word that I shall speak unto Balaam: 'Go with the men; And the angel of the LORD said

utmost part of the border. border of Arnon, which is in the unto Ir-moab, which is on the was come, he went out to meet him And when Balak heard that Balaam

98

₽€

ירטני מפיים ומנחם אוחי על ידי רשעים שאינן אלא מקנימים: לכשסי ולסמכרסי ומקכס קלכ סוס כמו (ש"ב יג, לש) וסכל דוד לישנס מסרינס ירש לשון רלון וכן (סיוב טו, יס) ושל ידי רששיס לנגדי כלומר לקואסי ולסקניעני. ולפי משמעו כי מרד סדרך לנגדי לשון רמע כי ראימי בעל סדרך שחרד ומסר סדרך שסוא (22) בי ירש הדרך לנגדי. רצומינו מכמי סמשים דרשוסו (שצם קס, א) נועריקון יראס ראמס נעמס צשציל שסדרך

המקום על כבוד הבריום וכן (ויקרה ב, מו) ואם הבהמה מהרוגו וכן (שם מו) והרגם את האשה ואת הבהמה (במ"ר): יכולם לעמוד בסוכחה כמו שכחוב ויאמר לא. הרגמיה שלא יאמרו זו היא שקלקה אם בלעם בסוכחתה ולא יכול להשיב שחק סרגמי אומך כלומר לא סעכבס בלבד קראמיך על ידי כי גס ססריגס: ואוחה החייחי. ועמס מפני שדברס וסוכיממך ולא (33) אולי נטחה. כמו לולה פעמים שהולי משמש בלשון לולה: גם אחבה הרגחי. הריזה מקרה מקורם והוה כמו לכם והוה

מני מס רע בעיניך לריך מני לשוב (מנמוממי): למוד הוא בכך שאומר דבר ומלאך מחזירו אמר לאברהם (בראשית כב, ב) קח נא אם בנך וגו' ועל ידי מלאך בעל את דברו אף אם רע בעיניך אשיבה לי. לסמרים נגד סמקוס סיא משובס זו. אמר לו סוא בעלמו לוני ללכס ואסס מלאך מבעל אם דבריו (+ε) בי לא ידעחי. גס וס גנומו ועל כרמו סודס שסול סיס משמבת שיודע דעת עליון ופיו סעיד לל ידעתי (מנתומל י):

(186) וישמע בלק. שלה שלוהים לבשרו (שם): אל עיר מואב. אל מטרפולין שלו עיר ההשובה שלו לומר ראה מה אלו אדבר וגוי: לך עם האנשים. כי מלקך עמסס ומופך לסאבד מן סעולס: עם שרי בלק. שמח לקללס כמוחס (שס): (פצ) לך עם האנשים. בדרך שלדס כולס לילך בס מוליכין לומו (במ"ר. מכום י, ב): ואפס. על כרמך לם סדבר לשר

Δπ

לא אוכל פַבְּבֶרָה: לְמִּׁע לֵאְ־תְּלֻכְּמָּ אֵלְיִ תַאָּמִּנְיָם رد ۾جين ۾ڄَٺن، هج، اخ خذا ج خال ۾ - ڄاٺ

אָבְנַיִּם בֹּפֹּנ אָנוַ אָּבַבַּנ: בּבְּר מְאַיִּמְר תַדְּבְר אֲמֶׁר יָשָׂים לְמִלְלֵא מִדְשָּם פּחָנְמָא דִּישׁוּי ג בָאט, אַבֶּיף עַּהְּה הַיְּה הַנְיָר אַנַכָּל אַנַבָּל לְנָתְּה בְּעַן הַמִּיכָל יָבֵילְנָא آبِهِمُل خَذِمُٰت هُدٍ خَذِك لَاقت الهُمَاد خَذِمُت ذِحْدَٰك لَه هُتَالِنَا

جَالِـزَل لَا يَجْزِل: (משיי) ברים חשיים. (משיי) ברים חשיים.

خُخَخُمُ لَحَمُكُ لِمَا يُجْمُلُ فَيُولِدُ الْمُحْلِدُ اللَّهُ الْمُحْلِدُ اللَّهُ الْمُحْلِدُ اللَّهُ اللَّهُ לַלַל בֹלֵל בֹלֵר וֹגֹאֵן וֹנְהַבַּע וּלֹכֹס בֹלַל שִנְרוּן וֹמֹּאו וֹהֻבַּע

ממום לאב ביאם: خَرُمُٰۤ رَبُمُ كِان خُوْنِك خُمْرِ رَبُكُ יי וּיִהְיְ בַבְּפֶרָ וּיִפְּׁט בַּלְּעִ אָּעַ

٪د۲،۵۰ לי בְּזֶה שֶׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אר לי בְּזֶה שִׁבְּעָה מִוְבְּחָת וְהָבֵן נּאָמֶר בַּלְמָּםְ אָּלְבַבָּלָל בַּנִירַ

: لَاكَٰلَٰكُ لَٰكُ لَهُمْمِ خُذُمُ يَخَذُمُنَ قَلَ لَكُنْمَ خَذُمُهُ لَهُمَامُ خُذُمِ يَخَذُمُهُ لَا لَهُمُامِ خُذُمِ يَخَذُمُنَ اللَّمْمَ خُذُمُ حَكِّمُكَ لَيُقُلَ خَذُمُنَ لَمُخَلَّدُ خُذُمُ خَذُمُ لِمُخْلِم

لنلآلن، خُك تَنْكِك شِقِر: نْلِيْلِا ذِكْلُهُنِ، يَلَكُدُ مِّلِا يَلْهُدُ، ، מַל־עַלְהֶוּ וְאֵלְלְהַר אִּילֵי וּפְּרֵר

אָלא וֹכוֹל לִוֹפֿרוּטָב: עַבְּקוּשְׁמָא עַנוּיִהָא אָמָר כֵיה לַב לַמֹא לָא אִׁטִּיִּטֹא לָוֹטִיּ מאָלִם אָלַטִים לְנִמָּף לְמִלְּבִי וֹיּאֵמֶר בְּלְלִ אֶלְ-בִּלְמָּם נַוֹלְאְ וֹאָמֵר בָּלְלִ לְבַלְמָּם נַּלְא

ני בפומו ימוה אַמַלִיל:

خظائه مابيبند:

וְנְיַנְיִע בְּצְּפַּבְא יַרְבָר בְּלָל לבלמס ילבלבנא בממיה:

עַמָּא: בּטַבְתַיה נַחַנָּא מִמַּמָן קַּצָּת מוֹ ני בּלְמָם וֹאַסְבּוּה לְנְתַּע

ל. בלא מְּבֹהֹא שִוְנוֹ וֹמְבֹהֹא שלא מללא מושטון ואַטַבון נאמר בלְמָם לְבַּלָט בָּנִי לִי

שוְר יּבְבַר מָּלְ כָּלְ מָבְבַּו:

נּאָנֹל יָטִידָי: بغنائم لاتناتن تقاتر خك מנמר מן בום ון לפדמוניו הכן הֹבְטֹּשׁ נֹאִטִּשׁ מֹאָם וֹהֹבַה آبهُمُا خَرْمُ صَارَحُونَ لَا لَالْمَقْلِ الْمُمْلِ خُرْمُ صَارُحُونَ الْمُنْمَالِ لَا يُعْرَفُ لِلْ

> promote thee to honour?' unto me? am I not able indeed to thee? wherefore camest thou not not earnestly send unto thee to call And Balak said unto Balaam: 'Did I

mouth, that shall I speak.' word that God putteth in my power at all to speak any thing? the am come unto thee; have I now any And Balaam said unto Balak: 'Lo, I

they came unto Kiriath-huzoth. And Balaam went with Balak, and

princes that were with him. and sent to Balaam, and to the And Balak sacrificed oxen and sheep,

part of the people. and he saw from thence the utmost brought him up into Bamoth-baal, that Balak took Balaam, and And it came to pass in the morning

here seven bullocks and seven rams. me here seven altars, and prepare me And Balaam said unto Balak: 'Build

IIIXX

68

offered on every altar a bullock and sboken; and Balak and Balaam And Balak did as Balaam had

went to a bare height. showeth me I will tell thee.' And he to meet me; and whatsoever He peradventure the LORD will come by thy burnt-offering, and I will go; And Balaam said unto Balak: 'Stand

מבקשים לעקור (במד"ר. שם):

(98) קרית חצות. עיר מלאס שווקיס אנשיס ונשיס ועף במולומיס לומר ראס ורחס שלא יעקרו אלו: (עב) האמנם לא אוכל כבדך. נמנגל שמופו לללת מעמו בקלון (שם):

(04) בקר וצאן. דבר מועט בקר אחד ולאן אחד בלבד (במד"ר):

(I+) במוח בעל. כתרגומו לרמת דמלתים שם עבודת אלילים:

(3) אולי יקרה ה' לקראהי. אינו כגיל לדצר עמי ציוס: - וילך שפי. כתרגומו ימידי לשון שופי ושקע שאין עמו אלא

הְבְבְשׁׁנִי נֹאָהֹלְ פַּּׁב נֹאָנֹלְ בַּמִּוֹבְּטֹ: נֹאָפֿנלִנִי שִוּב וּבַבַב הַלְ בַּלְ אַלְיו אָת־שִׁבְעָּת הַמִּוְבְּחֹת تنظد گریده څحـخځۀ۵ تنهشد

نلتظر: נַיָּאמֶר שִׁיב אֶלְ־בָּלֶל וְכָה נַאַמֶּר חִיב לְנִה בָּלָל וּכְּדִין النَّشُو الدُّلِد خُولًا خُولًا خَرُمُو الشِدِينَ فَعَالَمُهُ خُولِمُهُ لَا خَرُمُو

רוא וֹבֶל_שָּׁבֵי מִוּאֶבי ⁹ נְּלֶּמֶּׁר אֶּלֵּגְנִ וְבִינָּב נְאֵּב מַּלְ-מְלְעַוּ נְמָּב לְנִמִּנִי נְתָא מְשָׁמַּב מַּלְ

יְעָלֶב יִלְבֶּר יְעְבֶּר יְתְּעָר יִשְּׁרְאֵל: מְעַבְרֵי לְבֶּבִי אָבִרִ אָבִר לָּבִּי אַבְּם וֹנִעִינִי בְּלָם מֵלְבִּים מֵלְבִּים מֵלְבָּא בְּמוּאַב וּוֹמִא מֹמָלוִ וּאָמַוֹר מוֹן

אָזְעֶֹם לְאִ זְעָם יְהֹוֶה:

מן בורם

άŢ⊈Π:

نَٰرَةِ ذِح:

מואָב: מַּלְעַיה הוּא וָכָל רַבְּרְבִי

ڗڟ۪ڎ؉ڂ؞ לו וֹהַלִּב וֹאִינֹא טַבוּנָ לוּ ממונו מֹבוֹנֹשֹא אושא בוס וּנֹמּלְ מֹנִילְיִנִי וֹאָמֹר מוֹ אָבֹם

ומא אַטוֹבכוני בַּלָא טַּבַכוני וֹנֹ:

הֹלְמָא וּבֹהֹטָמוֹא לָא וֹשַּׁבַוּוּוּ בלטוביהון עמידין דיקסנון ימְרָמְהָא סְבֵיתִיה הָא עַּמָא אָרְאָנּנּ אָרַי מָרִישׁ טּוּרָנָא חָזִימִיה

> bullock and a ram on every altar.' seven altars, and I have offered up a unto Him: 'I have prepared the And God met Balaam; and he said

sbeak. unto Balak, and thus thou shalt Balaam's mouth, and said: 'Return And the Lord put a word in

and all the princes of Moab. he stood by his burnt-offering, he, And he returned unto him, and, lo,

Israel.' me Jacob, And come, execrate mountains of the East: 'Come, curse The king of Moab from the said: From Aram Balak bringeth me, And he took up his parable, and

execrated? execrate, whom the LORD hath not not cursed? And how shall I How shall I curse, whom God hath

reckoned among the nations. dwell alone, And shall not be him: Lo, it is a people that shall him, And from the hills I behold For from the top of the rocks I see

פר ואיל במזבח. ומברסס למ סעלה מלמ מיל מחד: כס) ויבן שם מובח וגו' ויכרו שם עבדי ילחק באר. ויעקב בנה שחים אחד בשכם (שם לג, כ) ואחד בביח אל (שם לה, ו): ואעל . אליי (שם מ) ויעמק משם ההרה וגוי (שם יג, ימ) ויאהל אברם וגו' ואמד בהר המוריה (שם כב, מ). וילמק בנה אמד (שם כו, . אבומיסס של אלו בנו לפניך שבעס מובחות ואני ערכמי כנגד כולן אברסס בנס ארבעס (בראשית יב, ו) ויבן שס מובח לס'סנראס של ישראל (ב"ר נב, ב): אח שבעה המזבחה. שבעה מובחום ערכחי אין כחיב כאן אלא את שבעה המובחום אמר לפניו (+) ויקר. לשון עראי לשון גנאי לשון מומאת קרי כלומר בקושי ובבויון ולא סיס נגלס עליו ביוס אלא בשביל לסראות חבתן שמיקס:

- (ד) אדה לי יעקב ולבה זעמה ישראל. זעני שמומיסס ממר לו לקללס שמא מחד מסס מינו מוזסק:
- מס יען וגו'ומס ענס אומו בלעס וגו'למען דעמ לדקומ ס' (ברכומ ז, מ. קנסדרין קד, ב): . אלה שהני יודע לכוון השעה שהקב"ה כועם בה והוה לה כעם כל הימים הללו שבההי הליך ווהו שנהמר (מיכה ו, ה) עמי וכר נה ואלס יעמדו לקלל את סעס אלא על סקללס לא רצס לסוכיר עליסס עס קללס (תנתומא בלק יב): אי זעם הי. אני אין כתי מס נאמר שס (בראשית כו, לג) גס ברוך יסיס. במברכיס נאמר (דבריס כו, יב) אלס יעמדו לברך את סעס. במקלליס לא נאמר . אלא אפס שנאמר (בראשית מט, ז) ארור אפס (במ"ר. מנחומא ויחי י) כשנכנס אביסס במרמה אלל אביז היה ראוי להחקלל (8) מה אקב לא קבה אל. כשסיו ראוים להתקלל לא נתקללו כשהוכיר אביהם את עונם כי באפס הרגו איש. לא קלל
- (9) 🗷 בי מראש צרים אראנו. אני מפמכל בכאשימס ובמחלם שרשיס ואני כואס אומס מיופדיס וחוקיס כלוכיס וגבעות

יְשָּׁרִים וּהְתָּיִ צִּחַבוּיהָי כְּמְבוּי: בְּבֹת וֹמִּבֹאֵי, שַׁמִּע נֹפֹּמִּ, מִוָע עי מְנְהֹ עֲפָּר יַעֲלְב יִמְסְפָּר אָת־

ויהי סופי בְּנְתָּהוֹן: שמוע וֹפֹמָג מוָעֹא בַּלַמָּנִמוָנִינִ מאַבבֿת מַמָבוֹנִיא בּוֹמָבָאָב וֹטִנוְן כַּתְּפָּבֶא בַאַבְעָהָא אַן עַבָּאַ בבית יעלב דאמיר עליהון מו וכוב לממנו במבשנא

righteous, And let mine end be like Israel? Let me die the death of the Jacob, Or numbered the stock of Who hath counted the dust of

וְנִינְיִע בַּנֹבִים בַּנַבִּי مُشَرَتُ كُرْدِ خُطُلًا جُزُمَرِ خُطَانِهِ لَهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّ

בָּרֶכְא מְבָּרֵיכְהָ לְחִוּן: לי למלם שְּנֹאֵי דְּבַרְמָּדִּ וֹהָא נַאָּמִּר בָּלְעִ אָּלְבַבֹּלְמְּם מֵּנִי נִאָּמִר בָּלְעַ לְבַלְמִּם מִא מַבַּדְּשִּ

altogether.' behold, thou hast blessed them thee to curse mine enemies, and, hast thou done unto me? I took And Balak said unto Balaam: 'What

יִרְנְעַ כַּבְּׁי אָטַוּ אָאָמָר לַבַבָּר: ײַ וּנֹמֹן וּיאַמֹּר הַלֹא אָתְ אַמֶּר וֹמָּים ·

בְּפִוּמִי יְמִיהַ אֶמָר לְמִלְלְאִ: נאַמִיב נאַמִר הַלְא יָת דִּישׁנִי יִי

the Lord putteth in my mouth?' not take heed to speak that which And he answered and said: 'Must I

۲, ۵۵۵ : שׁבּׁבְּעׁ וֹכֹבוּ לַאָּ שַּׁבְאָּע וֹפֿבּוּוִ אָמֶּר טַבְאָנוּ מִמֶּם אָפָּס לַצֶּרוּ ממישי לְבָּהַ] אָהִי אָל־מָּקִוֹם אַחַרֹ

לא עוווי יוולישיה לי מושמן: לְחוֹד קַצְּמֵיה מִחָזֵי וְכוּלֵיה כְאָּטֹר אָטַבְן דְּיִטִהְוּיִנִיה מִּסַמָּן וֹאַמִּר לִיה בָּלָל אֵיתַא כְעַן עָּנִי all; and curse me them from thence.' part of them, and shalt not see them them; thou shalt see but the utmost place, from whence thou mayest see pray thee, with me unto another And Balak said unto him: 'Come, I

נוֹהָלְ פָּׁר נְאָנִלְ בַּמִּוֹבֶּעִי: הפּסְגָּה וַיִּבֶן שִׁבְצָּה מִוְבְּחֹת

נאַסול שור ודבר על בָל במלא ילנא שלמא מדקחון

bullock and a ram on every altar. built seven altars, and offered up a

Lophim, to the top of Pisgah, and

And he took him into the field of

מַּל־עַלְמֶּף וְאָנֹבֶי אָּקָּבֶר בְּה:

הַּלְטַׁב וֹאָנֹא אָטַמָּמָה, הַּב כַּא: יּ וֹיּאמֶר אֶלְבַלְּל בִיהְיַגַּב כִּב וֹאַמָּר לְבָלָל אִנְעַמַּד הַכָּא עַלְ

toward a meeting yonder.' by thy burnt-offering, while I go And he said unto Balak: 'Stand here

וכשסאומום עובדי גילולים במובה הם אוכלין עם כל אחד ואחד ואין עולה להם מן החשבון וזהו ובגוים לא יחחשב: וגו' אינן נמנין עס סשאר. דבר אחר כשקן שמחין אין אומה שמחה עמהם שנאמר (דברים לב, יב) ה' בדד ינחנו (חנחומא יב). לא יהחשב. כתרגומו לא יסיו נעשין כלס עס שאר סאומות עוצדי גילוליס שנאמר (ירמיה ל, יא) כי אעשה כלה בכל הגויס סללו על ידי אבות ואתסות (תנתותא יב): - הן עם לבדד ישכון. סוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדד כתכגותו: - ובגוים

מות ישרים. ענקס: קומס וכיולא בסס (תומותא יב): ומספר אח רבע ישראל. רביעומיסן. זרע סיולא מן סמשמיש שלסס: חמח נפשי משבון במלוח שהם מקיימין בעפר (דברים כב, י) לא מחרוש בשור ובחמור (ויקרא ימ, ימ) לא חזרע כלאים. אפר פרה ועפר (10) ער מגה עפר יעקב וגרי. כמרגומו דעדקים דבים יעקב וכו'מולרבע מערימה הרבע דגלים. דבר ההר עפר יעקב הין

(13) וקבנו לי. לשון לווי קללסו לי:

שלני רולה (שם יג): קומס כבלק ראס בלק שעמידס פרלס לספרך בישראל משס ששם מת משה. כסבור ששם תחול עליסס סקללס וזו סיא ספרלס (14) שדה צופים. מקוס גנוס סיס ששס סלופס עומד לשמור אס ינא חיל על סעיר: ראש הפסגה. נלעס לא סיס

(15) אקרה כה. מלת סקנ"ס: אקרה. לשון לתפעל:

בֿלַל וֹלָנו שַׁגַּבּוּנוּ בְּבֶּר בְּפָּנו וַנְאָמֶר שָׁנִר אֶּלֶ וּיפֿר יְהוָה אָל־בִּלְעָּם וַיָּשָׂם

מַת־<u>דְּבֶּר</u> יְתֹּוֶת: וְשְׁבֵר מִנְאָב אִשְׁוְ וֹנְאָמֶּב לְנֵ בְּלֶלִ הַלְמֵנִי וְנַבְּרָבֵּי מִנְאָב הַמָּנִיִּ ^{עז} נֹגְבָא אֵלְגוּ וְעִוּנִּיִּ נֹאָבְ מַּלְ-מָּלְעִיִּ

ابْمُرْم بَالْمُزْرِثِ مُلَا، خُرْر مُخِد: ⁸¹ [¡מָּׁא שַׁמְּלֻוְ [¡אָמָוֹר לַוּם בַּלָלַ

الكثد لكب نظائك: ווֹטִבְּחָם תַּהָוּא אָמָר וְלָאִ יַעֲּמֶּר ⁶¹ לְאָ אָנְהָ אָלְ, וֹנְכַּזְּבִ נְבָּוֹרְאָבָה

אָלְהַיוֹ מִמָּוִ וּהָרוּעָת מֶלֶבְ בִּוּ: באָר עַטְּלְ בְּיִשְׁרָאֵלְ לאַ עַבָּיִם אָנוֹן בּוֹהֹלֵבְ וֹלַאָּ

> וֹאָמֹר שוּב לְנִׁט בַּלְט וּכִּבוּגוֹ בְּבִלְמְם וְמִנִי פּטְנְמָא בִפּנּמִיה מן בבם ונ

נֹאַמָּר בְיִשׁ בַּבְלַל מָא מִבְּיִבְ וֹנִיּ וֹאָטֹא לִוֹטִיה וָהָא מְעַעַּה עַל

וְמְּמֹת אַבּּיִנִי לְמִימִּבִוּ בַּב ונמק מעליה ואָמר קום בָּלָק

וֹמְבֵּיִר וֹכָל מִימְבִיה מִנְקַיַּה.ם: וֹטוֹבׁוֹ וּמִטְמַלְכוֹן עוּאַ אָּמָּר בּמְבֹא בֹאִנוּן לֹנוֹנוֹ לִמִמֹבֹּר ומכבבון וֹאַב לַא בֹמוּבָבוּ בַּנוֹ אֹלִבֹא לֹנוּ אֹלָהֵא אֹמִנוּנוּ לא כמבו לנו אולמא מומב

ÇÇÇLL: לְנֹמְּבֹאָלְ וֹלְאֵ אָטִּיִב דָּבֹבְטִיּ oz הבה בהך לקחמי יבהך ולא קא ברקאו קביליה צברבניה

מַלְבְּתוֹן בֵּינֵיתוֹן: تـــ: ﴿ كُذِكَتِدِيا خُومُكِيدِيا بِهُدِيرِي קיאות שְׁכַר בִּישְׁרָאָל מִימִרָא לבוני והֹלִב נֹאַב לָא הֹלִבוּי هَضُمَحَذِينَ لَجْينَ هُجُنِيَ لَا يَعْنِينَا

> thou speak.' 'Return unto Balak, and thus shalt a word in his mouth, and said: And the LORD met Balaam, and put

the Lоrd spoken?' Balak said unto him: What hath princes of Moab with him. And stood by his burnt-offering, and the And he came to him, and, lo, he

unto me, thou son of Zippor: said: Arise, Balak, and hear; Give ear And he took up his parable, and

spoken, will He not make it good? will He not do it? Or when He hath should repent: When He hath said, lie; Neither the son of man, that He God is not a man, that He should

it back. when He hath blessed, I cannot call Behold, I am bidden to bless; And

07

is among them. him, And the shouting for the King in Israel; The LORD his God is with Neither hath one seen perverseness None hath beheld iniquity in Jacob,

אמר לו על כרחך משוב אל בלק (שס): נרשה לקלל אמר מה אני חוזר אלל צלק לצערו ונחן לו הקצ"ה רשן וחכה צפיו כאדם הפוקם צהמה צחכה להוליכה אל אשר ירלה (16) וישם דבר בפיו. ומה היא השימה הואחומה חתר המקרא באמרו שוב אל בלק וכה חדבר אלא כשהיה שומע שאינו

(עב) ושרי מואב אחו. ולמעלה הוא אומר וכל שרי מואב ביין שראי שאין בו מקום הלבו להם מקלמם ולא נשארו אלא

(שם): בנו צפר. לשון מקרא הוא זה כמו (מהלים ג,י) הימו יער (בראשים א, כד) והימו ארן (ההלים קיד, ה) למעינו מים: (18) קום בלק. כיון שכאסו מלחק בו נחכוון ללעכו עמוד על כגליך אינך כשאי לישב ואני שלוח אליך בשליחוחו של מקוס מקלמס (שס): מה דבר ה׳. לשון למוק סום זם כלומר מינך ברשומך (במ"ר. שס):

ו): ההוא אמר וגרי. בלשון מימס ומרגומו מייבין ומממלכין מוזכיס ונמלכין למוזר בסס: (פו) לא איש אל וגוי. כבר נשבע לסס לסביאס ולסורישס ארן שבעה אומות ואתה תבור להמיתה במדבר (תנתומא מתעי

dal (5,c,) iaaai (aac: שם דבר שאם כן סים נקוד בפחח קטן (רולה לומר סגול חחם הרי"ש) וטעמו למעלה אבל לפי שהוא לשון פעל הוא נקוד קמץ (שם י, ג) ובולע ברך המהלל ומברך אם הגוול ואומר אל מירא כי לא מענש שלום יהיה לך מרגיז הוא להקב"ה. ואין לומר ברך סום ברך פומס ופני לם פעיב פת ברכמו: − וברך. כמו וברך וכן סום גורם רי"ש כמו (מסליס עד, ים) פויב מרף כמו מרף וכן (02) הנה ברך לקחתי. ממס שומלני מס דבר ס' קבלמי ממנו לברך מומס (מ"מ ברך כמו לברך): וברך ולא אשיבנה.

Ľ%□ ζŀ: 🚾 אָל מוּצִיאָם מִמִּצְרָוִם בְּחוֹעַיְבָּהָ אֵל דְאַפּּיקִנוּן מִמִּצְרָוִם חוּקְפָּא

بْرْنَشِدُ אָכְ מַנַרַ פּֿמָבְ אֶבִּי בּוֹשֶׁרָאֵלְ פַּמְּׁנִי נִאְמֶּר לְנְתְּּלִרְ לְּלְתְּלֵּאְ בְּתְּן בִּרְבְיֵּנִי בִּיִּנִי בּׁג לְאַ־נְּחַתְּ בִּיִנְּלֶבְ וְלְאִ־מֶסֶם

מְבֶּנְ וְבַם_חַלְּלְנִם וְאֲשֵׁנִי: יְנְיִנְשָּׁאַ לְאַ יְנְשְׁכַּׁךְ מַּרְ־נָאָכָּלְ יִנְיָנָּשָּלְ לְאִ יִשְּׁרֵׁי בַּאַרְעֵיִהְ עָּר

לַב לַאָּ עַשַּׁבְּינִי נִּם בַּבוֹנִי לַאָּ לָאִ טַׁלְוּמִנּוּן אַּבּ בַּנַבַּא לָאִ וּגְאמִר בַּלְעִ אָּגְ_בֹּלְמְּם וּם_ וֹאֹמִר בַּלְע לְבֹלְמֹם אַבּ מִלְמ

אַמָּב יִּנְבַבָּר יְהְנָוֹר אָטִוּ אָמָהַמָּטִי: דִּינִפַּיִל יִי יְמִיה אַנְּבִיר:

Luck Francis

ילְוֹמְּבֹאֵלְ מֹא הֹבֹּע אֶלְבֹא: וּהְבֹאֵל בַּמֹבוֹ וֹנִאָתַר לְוֹהֹלִד לְבְבֵית יַעֲּלְב וְאַנַּ אַבו לָא נִשְׁהָּנִא אַבּן בַּוֹנִסָּב

בולסול קטול ונקסי עמיניא בּוֹן בַּּלְבָּנִא יַלְנִם וֹכַאָּבִי, בַאַ הַּמָּא בַּלְנִיא הָבוּ נְבַאַנִיא

لَالِم يَكُلُكُ مُرْبِكُم لِيَهِدِ خُرِ لِيَرْمُ مُرْبُرِنَ مَقَادِ ذِمْرَمَ لَيَرَادِ خُرُمُ لَيُمْدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرِدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرِدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيُعْرَدِ خُرُمُ لِيَعْرَدِ لِيَعْرَدِ لِيَعْرَدِ لِيَعْرَدِ لِيعْرَدِ خُرُمُ لِيَعْرَدِ لِيَعْرَدِ لِيَعْرَدِ لِيَعْرَدِ لِيعْرَدِ لِيعْرِدِ لِيعْرَدِ لِيعْرِدِ لِيعْرَدِ لِيعِينَ لِيعْرَدِ لِيعِيمِ لِيعَالِهِ لِيعَالِهِ لِيعَالِهِ لِيعْرِدِ لِيعْرَدِ لِيعِيمِ لِيعَالِهِ لِيعْرَدِ لِيعِلِهِ لِيعَالِهِ لِيعَالِهِ لِيعِلِهِ لِيعَالِهِ لِيعِلْمِ لِيعِلِهِ لِيعِلِهِ لِيعِلْمِي لِعِيمِ لِيعِلْمِي لِعِلْمِي لِعِلْمِي لِعِلْمِ لِيعِلِهِ لِيعِلْمِي لِيعِلْمِ لِعِيمِ لِعِلْمِي لِعِيمِ لِيعِلْمِ لِيعْمِلِهِ لِيعِ لِيعْمِلِهِ لِيعِلْمِ لِيعِلْمِي لِيعِي لِعِيمِ لِعِيمِ لِيعِي ل

horns of the wild-ox. of Egypt Is for them like the lofty God who brought them forth our

God wrought!' of Jacob and of Israel: 'What hath divination with Israel; Now is it said Jacob, Neither is there any For there is no enchantment with

the blood of the slain. until he eat of the prey, And drink himself up; He shall not lie down lioness, And as a lion doth he lift Behold a people that riseth up as a

them at all.' 'Neither curse them at all, nor bless And Balak said unto Balaam:

that the LORD speaketh, that I must Balak: 'Told not I thee, saying: All But Balaam answered and said unto

(שופטים טו, ו) וימנה למרעהו. וכן מרגום אונקלום ושכינת מלכהון ביניהון: מכעיםין וממכיס לפניו אינו זו ממוכן: - וחרועה מלך בו. לשון מבס ורעום כמו (שמואל ב טו, לו) רעס דוד אוסב דוד (שם ז, עו) הרה עמל (שם י, יד) כי אמה עמל וכעם מביע. לפי שהעבירה היא עמל לפני המקוה: רדי אלדור עמו. אפילו עוברין על דבריו אינו מדקדק אחריסס להחבונן באוניוח שלהס ובעמלן שהס עובריס על דחו: עמל. לשון עבירה כמו (IS) לא הביש און וגוי. כמרגומו. דבר אמר אמרי פשומו הוא נדרש מדרש נאה: לא הביש הקב"ה און שבישקב שכשהן

(בראשים א, כ) ועוף יעופף. המעופף ברוס וגובה וחוקף רב הוא וה: דבר אחר חושפוח ראס. חוקף ראמיס ואמרו רבוחינו יד): בחועפות ראם לו. כמוקף כוס וגובס שלו וכן (מיוב כב, כס) וכמף מועפות לשון מעוז סמס. ומומר מני שסומ לשון (22) אל מוציאם ממצרים. אחה אחרה (לעיל כב, ה) הנה עם ילא מתלרים לא ילא מעלמו אלל האלהים הוליאם (תנחומא

acrocl: וקוסמים אלא נמסר להם על פי נביאיהם מה היא גורח המקוס או אורים וחומים מגידים להם (חנחומא יד). ואונקלוס לא סום אינן לריכים למנחש וקושם כי בכל עם שלריך להאמר ליעקב ולישראל מה פעל הקב"ה ומה גורומיו במרום אינן מנחשים ישאלו לסס מס פעל אל וזסו שנאמר (ישעיס ל, כ) וסיו עיניך רואום אם מוריך. דבר אחר יאמר ליעקב אינו לשון עמיד אלא לשון לסיום עם כעם הואם אשר הגלה הבתן לעין כל שהן יושבין לפניו ולומדים חורה מפיו ומחילתן לפנים ממלאכי השרח והם (ES) כי לא נחש ביעקב. כי כלוייס סס לברכס שליץ בסס מנחשים וקוסמים: - בעת יאמר ליעקב וגוי. עוד עמיד (גימין פח, צ) אלו השדים:

(32) גם קב לא חקבנו. גם כאשון מוסף על גם השני וגם שני על גם כאשון וכן (מ"א ג, כו) גם לי גם לך לא יהים וכן הוא עמהם שנאמר (יהושע יג, כב) ואח בלעם בן בעור הקופם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם (במ"ר. חנחומא יד): דבר אחר קן עם כלביא יקוס וגוי. כמרגומו: ודם חללים ישחח. ומנבא שאין משה ממ עד שיפיל מלכי מדין מללים ויסרג אם שמע על מעמו ומפקיד רוחו ביד המקום בא מחנה וגיים להזיקם הקב"ה שומרם וגלחם מלחמותם ומפילם חללים (שם) לקרוא את שמע ולסנים הפילין (שס): לא ישכב. בלילה על מממו עד שהוא אוכל ומהבל כל מזיק הבא למרפו כילד קורא (24) הן עם כלביא יקום וגוי. כשק עומדין משינתס שחרית קן מחגבריס כלביא וכארי לחעוף את המלות ללבוש לילית

(דברים לב, כה) גם בחור גם בחולה:

ΛΙΧΧ	ניָטְא פֹלְמָּם פּֿנ מֻנִּד פֿמָנוּ: בְּפַׁמַּם בַּפַּמַם לְלָּנַאִּט נְחָאָנִם לְבָּנַנִּ אָטַ־יִּשְׂנְאָלְ וְלִאָּחַנָּוֹ		And when Balaam saw that it pleased the Lord to bless Israel, he went not, as at the other times, to meet with enchantments, but he set his face toward the wilderness.	ΛΙΧΧ
30	ניהק פֿר נאַנל בּמּוֹבֶּה: ניהָה בַּלְט כַּאָהָר אָּתָר בּלְהָים	מְּבְבָּה בְּלְטִ בְּמִא צַּאֲמָר בִּלְמָם נְאָפִּיק תּּוְר וּדְּבָר עַּל בָּל נְעְבָּה:	And Balak did as Balaam had said, and offered up a bullock and a ram on every altar.	οξ
6 7	ניאטר בּלְעָם אָל־בָּלָק בָּנֵה לִי בָּזֶה שִׁבְעָה מִזְבְּתָה וְהָבֵּעָ אֵילֶם:	בְּבְרֵּנְוּ: בְּנְ עַבְּא מֻּבְמָא עוּבִין וְאָבְמָא בַבְא מֻבְמָא מֵבְבָּטִן וְאָנִיםֵן נְאָמָר בָּלְמָם לְבָּלֶטְ בָּנֵּוּ לִי	And Balaam said unto Balak: 'Build me here seven altars, and prepare me here seven bullocks and seven rams.'	67
82	ַניַמָּח בְּלֵלְ אָת־בִּלְעָם רַאִּשׁ הַפְּעִּוֹר הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי הַיְשִׁילָן:	יְשְׁיִם בְּלְּלִ יָתְ בִּלְּמָם בֵּישׁ בְּמְהָא דְּמִסְתַּבְיָא עַּלְ אַפֵּי בֵּית יְשְׁיִם בְּלְלַ	And Balak took Balaam unto the top of Peot, that looketh down upon the desett.	82
ממי (מניעי)	ניִאִמֶּר בְּלִלְ אֵלְ־בִּלְמָּם לְכָּתִּ יִישָּׁר בְּעִינֵי הַאֵּלְהִים וְקַבָּתוּ אָנְ מִשֶּׁם:	אַבְבְּרְנָּךְ לְאָתַר אָחֲבֶן מָאָם	And Balak said unto Balaam: 'Come now, I will take thee unto another place; peradventure it will please God that thou mayest curse me them from thence.'	<u> </u> لات

מֹלֻוּו בוּוֹחַ אֶּלְוִים: ישְׁרָאִנו הַגְוָנִי, רוּחַ מִּן צַבְּם אַתְ־יִשְׂרָאֵל שׁבֵּן לִשְׁבְּטָיִו וַתְּּדָא יִּזְקּף בִּלְעָּם יָת עִּינּוֹהִי וַחַזָּא אַתְ־יִשְׂרָאֵל שׁבֵּן לִשְׁבְּטָיִוּ וַתְּּדָא יִּזְקּף בִּלְעָם יָת עִּינּוֹהִי וַחַזָּא

וַלְּלֶּינוֹ: בְּנֵוֹ בְעֹּר וּנְאָם תַגָּבֶר שְׁתָם בִּלְעָם בַּר בְּעוֹר וְאֵימַר גּוּבְרָא העיו: ְּ וַיִּשְּׁא מִשְּׁלְוִ וַיּאַמְר נְאָם בֹּלְתָּם וּנִשָּׁלְ מִטְלִיה וַאָּמָר אֵימַר

and the spirit of God came upon he saw Israel dwelling tribe by tribe; And Balaam lifted up his eyes, and

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man nos oth maslad do gniyas of I shias And he took up his parable, and

- (TS) וקבוחו לי. אין זה לשון לווי כמו וקננו אלא לשון עמיד אולי יישר בעיניו ומקננו לי משס. מלדיר"ש בלע"ו:
- (82) ראש הפעור. קופס סיס צלק וראס שסן עמידין ללקום על ידי פעור ולא סיס יודע במס אמר שמא סקללס ממול
- על סוכרם עונומיסס ממול: וישה אל המדבר פניו. כמרגומו: ששה צ'פעמיס: לקראח נחשים. לנמש מולי יקרה ס'לקרממו כרלונו ממר רולה ולמ רולה לקללם מזכיר עונומיהם והקללה (I) וירא בלעם כי טוב וגרי. אמר איני לריך לצדוק בהקב"ה כי לא ימפון לקללם: ולא הלך כפעם בפעם. כאשר עליסס משס וכן כל סחויס בכוכביס רומיס ומין יודעיס מס רומיס (מדרש אגדס):
- זס שלא יליץ למוך אסל מבירו (ב"ב ק, א): וחדי עליו דוח אלהים. עלה בלבו שלא יקללם: למעלה (אבות פ"ה): שבן לשבטיו. ראה כל שבמ ושבט שוכן לעלמו ואינן מעורבין ראה שאין פתחיהם מכוונין זה כנגד (ב) וישא בלעם אח עיניו. נקט לסכנים בסס עין רעס וסרי יש לך ג' מדומיו עין רעס וכוח גבוסס ונפט רחבס סממוריס
- (3) בנו בעור. כמו (סהלים קיד, ס) למעינו מים. ומדרש אגדה (סנסומא יג) שניהם היו גדולים מאבוחיהם בלק בנו

מַבּׁיל יָהָ הָה נפָּל הּגְלָה עַינָים: י נְאֶׁם מִּמֹתֹ אֹמִנֹנִ. אַלְ אַתְּּנִת מִנֹוֹנִנִי

מְמְבִּׁנְעֵיהַ וֹמְבִּאָבִי ್ದ ⊈ಗ⁻ಲೆ⊏ಃ

\$₹\$_\$\;□: פַאַבוּלִים נְמָע יְהוֹיָה פַאַבוּיִם דִּעִלְים בַּעָּקְיִים בַּעָּלְיִם בָּעָרְ בְּּבִים בָּבִיּסְעִיּאַ בִּנְעִבְ יִי כּלְטַבְיָם נְּמָּנִנְ כַּנְנְּטַ הַבְּיָנִ נְטַבְ כַּנָטַבְ הַבְּנָנִע הַבְּיִנִע הַבְּיִנִע הַבְּיִנִע

ترخ ك لأب בבים נידם מאנג מלכו והנשא וישלום ['] 'נַּגְּםְ מִבֵּגְלְּיָּרְ נִוּנִבְמִּיִם מִבְּגְלְיָּרְ נִוּנְבְמִּיִם

:וּמֹבֶׁמִינִיבֶּים וֹלִבִים וְטִבָּּגִוּ בַּעָּבוֹיִם אָל מוֹצְיְאַוֹ מִמְּצְּרַׁיִם כְּחוֹעַפְּׁת

> מְּכֹּנֶ נְמִעֹינִלָּנְ בָנִע: אָל דְהַוּוּ מִן בֶּרָם שַׁבַּי חָוַי אַנמָר דְשְׁמָנִע מִימָר מִן בֶּדְרַם

طهُلُكُ نَهُلُمُكُمْ : וֹהֹלִד מֹא סֹבֹא אַבֹּהֹנַ וֹהֹלִב בּנִנִי

בְאַבוון בְּנְאֵיבִון מַלְ מִנֹאִ:

لإحاديان: נוטבע מאַני מלפוע נטנסכ בּהַמְמִנוּ סַנּוּאָוּן וֹסׁנִּוּ מַּלְפֹּא בׁוֹעַבַבּא מִבּׁנִוְעַוּ

ننهزعدا لغلمنددا تنافدنا: יבבזת מלביהון בוע וֹמִּבֹאָן וֹכַכוּ מֹמִמֹוֹא שולפא ובומא בולוני וולקון 84 アダロバス

> with opened eyes: of the Almighty, Fallen down, yet words of God, Who seeth the vision The saying of him who heareth the

Thy dwellings, O Israel! How goodly are thy tents, O Jacob,

waters; the LORD, As cedars beside the by the river-side; As aloes planted of As valleys stretched out, As gardens

be exalted. than Agag, And his kingdom shall waters; And his king shall be higher And his seed shall be in many Water shall flow from his branches,

arrows. And pierce them through with his shall break their bones in pieces, nations that are his adversaries, And of the wild-ox; He shall eat up the Egypt Is for him like the lofty horns To tuo droof min housh out of

שמרגם אונקלום ועל שאמר שמום העין ולא אמר שמום העינים למדנו שסומא באחם מעיניו היה: קדוש ומשרמיו קדושים יסמכל גדברים הללו ועל דבר זה נסמים עינו של בלעם. ויש מפרשים שמום העין פחוח העין, כמו י) ומספר את רובע ישראל שסקב"ס יושב ומונס רביעותיסן של ישראל מתי מבא עפס שנולד סלדיק ממנס. אמר בלבו מי שסוא שלה נכחה פחוח ולשון משנה הוא (ע"ז סט, א) כדי שישחום ויקחום ויגוב. ורבוחינו אמרו (נדה לא, א) לפי שאמר (לעיל כג, לפור אביו בנו סוא במלכות ובלעם גדול מאביו בנביאות מנס בן פרס סיס: - שחם העין. עינו נקורס ומולאת לחוץ וחור

לעמוד על הגליו ונופל על פניו לפי שהיה ערל ומאום להיוח נגלה עליו בקומה וקופה לפניו: (+) נפל וגלוי עינים. פטומו כמכגומו שמין נכמה עליו מלה בלילה כשהוה שוכב. ומדרשו כשהיה נגלה עליו לה היה בו כה

לפי שהן משכון עליהה וחרבנן כפרה על הנפשוח שנאמר (איכה ד, יא) כלה ה' אם חמחו ובמה כלה וילם אש בליון (מנחומא מס עובו אסליך מס עובו אסל שילס וביים עולמיס בישובן שמקריבין בסן קרבנום לכפר עליסס: - משכנחיך. אף כשסן חרבין (פ) מה שבו אהליך. על שר הס פחחים שלינן מכוונין וה מול וה (ב"ב ם, ה): משבוחיך. חניוחיך כתרגומו. דבר החר

ה". לשון נמיעה מלינו באוהלים שנאמר (דניאל יא, מה) וימע אהלי אפדנו: - המסוחין כאהל שנאמר (ישעיה מ) וימחחם כאהל לשבח (ולשון זה אינו דאם כן היה לו לנקוד כאוהלים הא' בחול"ס): - בטע קס, ב): באהלים. כמרגומו לשון (מסליס מס, כ) מור ואסלומ: נשע ה). בגן ערן, לשון אמר כאסליס נמע ס' כשמיס כשאמר להשים אל המדבר פניו וכשהפך המקום אם פיו ברכם מעין אוםם קללום שבקש לומר כו' כדאיםא בחלק (סנהדרין (6) בנחלים נשיו. שנאכרו ונמשכו לנעום למרחוק. אמרו רצומינו מצרכומיו של אומו רשע אנו למדיס מס סיס צלצו לקללס

וירם מאגג מלכו. מלך כאשון שלסס יכפוש אם אגג מלך עמלק: - וחגשא מלכחו. של יעקב יומר ויומר שיבא אמריי דוד (ד) בדליו. מבאכומיו ופיכושו כמרגומו: וזרשו במים רבים. לשון סללמס סוא זכעו כזרע סזרוע על פני סמיס:

ואת מרשיה מגרמי. ואני אומר לשון עלם שמגרר הצשר צשניו מקביב והמוח שבפנים ומעמיד העלם על ערמימוחו: וחציו לכיו: ועצמותיהם. של לכיס: יגרם. מנחס פחר בו לשון שבירס וכן (לפניס ג, ג) לא גרמו לבקר וכן (יחוקאל כג, לד) (8) אל מוציאו ממצרים. מיגורס לסס הגדולה הואת. אל המוליאם ממלרים בתוקף ורוס שלו יאכל את הגוים שהם ושלמה:

למומנו מלבלוב לבוב נאברוב בּבְה חָבֹּד כֹאֹבׁי וּכֹלִבוֹא מָּי

פַּתְּטֶׁים: إبيون בַרַכְּמָ בְּנֵדְ זֶה שֶׁלִשׁ וֹהָאֶ פְּרָכָא מְבָּנִיכְהְּ לְהֹוֹן דְּנָן المُعْرَاتِ الْمُؤْدِ الْمُؤْدِدِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّ ס ניספֿל אָנוַ כּפֿוּנו נּיִאָמֶר בַּלְט יִהְּטַפּוּנוּ לִירוֹה וֹאָמָר בָּלָט ווּטַבאַל פֿלַל אָלַבּלֹמָם וּטַמּגל בוּנִּוֹא בַּלֹלָל פֿבֹלָמָם

מְלְגְּוֹבְ יְרְנְוֹרְ מִכְּבְוֹרִ: אַמְנִנִייִ כַּבָּנֵר אָכַבָּרְדְּ וְהַנָּה أنَّمَانُكُ خُدِّنَا خُلِكُ هُمْ مُعَانِمُكُ فَيَمَا هُنَامِ خُكَ خُمَّنَاكُ فَيُعَانِكُ فَيَعَانِكُ فَيَعَانِكُ فَي

يتزلن جهزا: אָּגְ_מּלְאַבְּׁינִ אַּמָּרְ מָּלְטִׁים אָּגְי מִם אַנִּינִּנְ יַהְאָנְטִים לְנִינִ וּנִאְמִּרְ בִּלְמִּם אָגְ_בַּבְּעְׁ עַבְאָ זָּם וֹאִמּרְ בִּלְמִם לְבָּלְטִ עַבְאָ אַנּ

אַנוֹ אָבַבָּנ: בְּעָהְ מִכְבָּיִ אָּמֶבְיִנְבָּר יְהְוֹיִם אָת־פָּי יְהוְה לַעֲשִׂוֹת טוֹבָה אָוֹ נו כּבָב וֹזְעִב לְאַ אַנְכָּלְ לְמְּבִר בְּפָּר וּדְתַב לֵית לִי רְשִׁי אִם וְטֵּוֹ לְ, בֹּלְטִ מִלְאִ בֿוּעוָ אָם וְטֵּוּן לִוּ בֹלְטַ מִּלְוּ בֿוּעוּיִ

לְמַּמֵּבְ בַּאַבַבוֹרִית הַיִּמֶים: אַנעַצְרְ אַשֶּׁר וַעַּשָּׁר הַעָּר הַעָּר הַנָּר المَيْد بنزر بركاك خُمَقِر خُجُد الْمُ

> יהוץ לישין: לבילב יהון בריכין ולישה וֹנוּטַ וֹאֶבוּ בֹעַלוּף כֹּאָבוֹא

הַלְת זִמְנִין:

מּלֹמֹּב : מֹן נֹבַב: אַמווע ופוא אָופּונּב וֹנִיא

מַבְּיִלְיוֹ לְמִימָר:

المُرَاحِّة الم מבמוני בימביל יו ימיה בּוֹג לְמִמְּבַר מִּבְּטִא אוִ בַּמִּטַא לְמִמְּבַּר מַלְ לִּוֹנִנִי מִימִּבֹא

לְמְּמֶׁבְ בְּסִוְבַ יוֹמֵיָּא: לַב מֹא בֹנֹהֹכֹנ הֹפֹא טַבוּוֹ אָמֹלְכִּנָּרְ מָא דְּתַעָּבֶרִי נְאָתַנִי וּבְשָׁן הְאָנָא אָנִיל לְתַּמִּי אֵיתַא

> one that curseth thee. blesseth thee, And cursed be every him up? Blessed be every one that And as a lioness; who shall rouse He couched, he lay down as a lion,

altogether blessed them these three enemies, and, behold, thou hast Balaam: 'I called thee to curse mine hands together; and Balak said unto against Balaam, and he smote his And Balak's anger was kindled

hath kept thee back from honour.' great honour; but, lo, the LORD I thought to promote thee unto Therefore now flee thou to thy place;

thou didst send unto me, saying: I not also to thy messengers that And Balaam said unto Balak: 'Spoke

71

that will I speak? mind; what the LORD speaketh, do either good or bad of mine own Deyond the word of the LORD, to full of silver and gold, I cannot go If Balak would give me his house

thy people in the end of days.' to thee what this people shall do to people; come, and I will announce And now, behold, I go unto my

שסלבוע בדס נראס כאילו ממון ונגוע: של לריס יעבול וילעבע בדמס כמו (מהליס סח, כד) למען חמחך רגלך בדס ואינו זו מלשון מכה כמו (דבריס לב, לע) מחלמי וכן ימחן לשון (שופטים ה, כו) ומחלה וחלפה רקחו שיחלו אם ארלם ויש לפחור לשון חלים ממש חליו של הקב"ה ימחן בדמס ימחץ. אונקלום מרגס חליו של לריס חלוקה שלהס כמו (בראשים מט, כג) בעלי חליס מרי פלגוחא (מ"א לשון חלוקה וחליה)

- (9) כדע שכב כאדי. כמרגומו. ימישנו בארלם בכח ובגנורם:
- (10) ויספוק. הנה זו על זו:
- (+1) הולך לעמי. מעמס סריני כשחר עמי שנפחלק סקב"ס מעלי: לכה איעצך. מסלך לעשומומס סיח סענס חלסיסס (13) לעבור את פי ה. כאן לא נאמר אלסי כמו שאמר בראשונה (לעיל כב, ימ) לפי שידע שנבאש בהקב"ה ונערד:
- מס שסן עמידין לסרע למואב באמרים סימים וממך פאמי מואב. סמרגום מפרש קוצר סעברי ויקעול וכו": מו) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם: אשר יעשה העם הזה לעמך. מקרא קלר הוא היעלך להכשילם ואומר לך של אלו שוגא ומס סוא כו' כדאימא במלק (מנסדרין קר, א) מדע שבלעם סשיא עלס זו לסכשילם בומס שסרי גאמר (במדבר לא,

١ المُثانا: בְּנֵוּ בְעָּר וּנְאָם תַנֶּבֶר שְׁתָם בִּלְעָם בַּרְבְּעוֹרוֹאֵימַר וּוּבְרָא

וללוו מולום: שֶּלְיֻוֹן מַחֲזֵה שִׁיַּיִ יֶחֵזֶה נפֵּל בּאָם הַכְּתָ אַלִּונִי אָבְ וֹיִנֹהַ בֹּהַנוּ

מוּאָב וֹלוֹבעׁר בָּלְבַבָּנִי מֵשׁנִי מָבָּמְ מוּמִּבַאָּבְ וּמִבוּאַ פַּאָּנַיּוּ אָרְאָנּוּ וְלַאִ עַּמְּה אֲשׁוּהָנוּ וְלָאִ

ממור אַיְבְיוּ וְיִשְׁרָאֵלְ מִמְּר יְרִיּהָא מִמִּיר לְבַעַּעָי דְּבְּרוֹהִי

⁶¹ נובר מינעלר והאביר שהריד

וֹאַנוֹנונוונו הַנוֹ אַבָּנוּ

١٩٥٤ ١٤٤٠ וּאָמִר אֵיקְן מְוּמְבֶּּר וַמִּים וַאָּמֵר תַּפָּר בַּית מוֹהָבָּך וֹשִׁים رَزِلِي عُن لِوَّرِدُ رَزِهُم مُهُكِرٍ لِيَامُ ثِن هُجُمُعُن شَمْحِ مَنْكِرَنِ

דשפיר קזי: וּנֹמֵא מִמְבֹוְ וּנִאָמֹר נֹאֵם בֹלַמֹּם וּנֹמֹלְ מִטַּבְיִּשׁ וֹאֵמֹר אִנמִר

שנו מן שבי שבי שני שביב אָל וְנְדַע מַדַּע מִן בַּדָם עַלְאָר אַנמָר דְשְׁמָנֵע מִנמָר מִן בַּוֹבִם

בבבב מואב וישלום בכל מְהָּוֹשִׁא מִיּהְּבָאב はんぐゃ לבור פד יקום שווימיה ולא קען סבימיה

נוֹמְבֹאָץ וֹגֹּלְעַ בֹּנֹכִסׁנוֹ: אָרוֹם יְרוּתַא וִיהִי

נַמְמָהָיָא: はほごにて וויחות חד מדבית יעקב

לְהְלְמָא הַבַּר: בּישְׂרָאֵל הַנְה צַּמְלֵק וְסוֹפֵּיה מֹטַבְיִע וֹאָמָר בִימָ צַבְּבָּיָא التَّلِّمُ عُلَالِمُ مِنْ الْمُعَ مُنْ مُكِالِ الْمُنْ عُنَا مُمْذِعُهُ لِالْمُعْلِ الْمَدِ

בּבְּרָהְ תַּקִּיף מְדִינְרָהְ:

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

Fallen down, yet with opened eyes: seeth the vision of the Almighty, knowledge of the Most High, Who words of God, And knoweth the The saying of him who heareth the

Moab, And break down all the sons shall smite through the corners of scepter shall rise out of Israel, And forth a star out of Jacob, And a him, but not nigh; There shall step I see him, but not now; I behold

valiantly. possession; While Israel doeth Seir also, even his enemies, shall be a And Edom shall be a possession,

remnant from the city. dominion, And shall destroy the And out of Jacob shall one have

end shall come to destruction. was the first of the nations; But his up his parable, and said: Amalek And he looked on Amalek, and took

And though thy nest be set in the Though firm be thy dwelling-place, took up his parable, and said: And he looked on the Kenite, and

17

91

(16) ויודע דעה עליון. לכוין סשעס שכועם בס (ברכות ז, ת):

- באומום שכולם ילאו מן שם בנו של אדם סראשון: (מ"ב ימ, כד) אני קרמי (ישעיה נא, א) מקבת בור נקרתם (משלי ל, יו) יקרוה עורבי נחל. פורוי"ר בלע"ו: בל בני שח. כל דוד שנאמר בו (שמואל־ב ה, ב) השכב אוםם ארלה וימדד שני הבלים להמים וגוי (מדרש אגדה): וקרקר. לשון קורה כמו דרך קשמו. שהכוכז עוזר כחן. וזלע"ו דישמינ"ע כלומר יקוס מול: - וקם שבש. רודה ומושל: - ונוחץ פאחי נוואב. זה (TI) אראנו. כומס מני שבמו של יעקב וגדולמו פך לפ עמס סום פלם לפמר ומן: דרך כוכב. כמרגומו לשון (פיכם ב, ד)
- (13) והיה ירשה שעיר איביו. למויניו ישראל:
- מלך סמשיח אומר כן שנאמר בו (חסליס עב, ח) וירד מיס עד יס (עובדיס א, יח) ולא יסיס שריד לבים עשו: (19) וירד מיעקב. ועוד יהיה מועל אחר מיעקב: והאביד שריד מעיר. מעיר המעובה על אדום והיא רומי ועל
- מרגס אונקלוק. ואמרימו להאבד בידס שנאמר (דברים כה, ימ) ממחה את זכר עמלק: (02) וירא אח עמלק. וממכל בפורענומו של עמלק: ראשיח גוים עמלק. סוא קדס את כולס לפלמס בישראל וכך

פֿמור וטַבוף רוגוא דַייִ Baal of Peor; and the anger of the י נוּאָמָר וּשְּׁרָאָלְ לְבֹּמֹלְ פֹּמִוּר וֹאַנִּטַבּר וֹשֶּׂרָאָלְ לְבֹּמֹלְאִ And Israel joined himself unto the 284'n'n': their gods. تَنَّهُ حُرِ لَا مُّتِ تَنْمُ فَلَالُا مُثَمَّاتُكِ لِنَهُ حَرِ مَقَعُ بَوْنِيهِ people did eat, and bowed down to ַ נִיקְּבֶּרְאֵן לְמְּם לְּוּבְּחֵי אֵלְתִּיהֵוֹ וּקְרִאָּה sacrifices of their gods; and the 小点点が And they called the people unto the הַעְּׁם לְזְּנִוֹת אֶלְ־בְּנִוֹת מוֹאֶב: with the daughters of Moab. מַּמַא לְמִסְמֵּג בַּעַר בָּנָת מוָאָב: people began to commit harlotry حم يَرْهُد نَهْلَهُم فَهَضَا يَرْكُم نَعَد نَهْلَهُم فَهَضَا لَهُدَ And Israel abode in Shittim, and the went his way. ואַ בַּלְט אָוֹג לְאִוּרְחֵיה: returned to his place; and Balak also ۱۳ נُرُطُם خَرْمُوں تَرُكُك تَرْبُمُح كِيْطِيْنِ نَظُو خَرْمُو تَعْتَمَ نَطْتَ خِعَنَدَيْكِ And Balaam rose up, and went and וֹאַב אִנוּוֹ לִמְלְמָא הבֹּעוּוֹ: he also shall come to destruction. Asshur, and shall afflict Eber, And לְאַשוּב וֹיִהַּגְּבַבׁבוּן לָהֹבָּב פַּבַבע ⁺² וֹגִים ְ מִיּנַב בְּטִּים וֹמִנִּי אַמִּוּר וֹסִיִּמוֹ גִּמְּרָחוֹן מֵרוֹמָאֵי וִיעַנּוֹן of Kittim, And they shall afflict But ships shall come from the coast אָלְבֹא וֹנו אִלְּוֹ! ממְמֹנִ אֶּב: hath appointed him? לְחַיִּיבְיָּא דְּיִיחוֹן כַּד יַעְּבִיד said: Alas, who shall live after God و يونها بالإجاز يعتبر المنابرة البرية البرية المنابرة ال וּנֹמַל מִנִילִיה וֹאַמָּר And he took up his parable, and ײַ פָּי אָם־יִהְנֶה לְבָּעֵר קְוִן עַר־טָה אַרִי אָם יָהִי לִשִּׁיצָאַה שָׁלְטָאָה אַשְּׁיִר הִשְׁבֶּּרְ: עַר טָא אַתּירָאָה יִשְׁבֵּינִף: away captive. How long? Asshur shall carry thee Nevertheless Kain shall be wasted;

ארחן מחכל בגדולחס של בני יחרו שנאמר בסס (דס"א ב, נס) חרעחיס שמעחיס שוכחיס (ספרי בסעלחך עח): איחן (IS) וירא אח הקיני. לפי שסיס קיני מקוע מלל עמלק כענין שנממר (שמומל־מ טו, ו) ויממר שמול על סקיני וגו' סוכירו

ניִתַר־אָר יְהֹוֶה בִּישִׂרָאֵל:

LORD was kindled against Israel.

 ΛXX

57

٤7

ישראל (סנסדרין קו, א): מושבך. ממס אני מסיכן זכים לכך סלא אמס עמי סיים בעלס (שמום א, י) סבס נממכמס לו ועמס נמישבם באימן ומעוז של

עס עשרת השבעים ותהיה לבער ממקום שנתישבת שם מה ברך: - עד מה אשור חשבך. עד היכן הוא מגלה אותך שמא (22) כי אם יהיה לבער קין וגוי. משכיך שנמקעם למוקף וה שמירן נערד עוד מן העולם כי מף מס ממה עמיד לגלום

. אם אלה שלה ישים עליו הגוזר את אלה שיעמוד סנחריב ויבלבל את כל האומות ועוד יבואו לים מיד כחים ויעברו כחיים שהן (23) וישא משלו וגוי. כיון שסוכיר אם שביים אשור אמר: אוי מי יחיה משמו אל. מי יכול לסחיום אם עלמו משומו למלמ ומבור אין זה ערוד מן העולם אלא עלעול ממקום למקום ומשוב עם שאר הגליות:

(24) ועוו אשור ועוו עבר. וענו לומס שבעבר הנהר: וגם הוא עדי אובד. וכן פירש (דנילל ז, יל) עד דקעילת היומל ארמיים בבירניום גדולום על אשור:

(1) בשטים. כך שמס (סנסדרין קו, מ): לזנוח אל בנוח נוואב. על ידי עלת בלעם כדמית במלק (שס): וסובד גשמס: וצים. קפינות גדולות כדכתיב (ישעיס לג, כא) ולי אדיר ובורני רבתא:

(2) וישחחוו לאלחיהן. כשמקף ילכו עליו ואומר לה השמעי לי והיא מוליאה לו דמות פעור מתיקה ואומרת לו השתחוה

(5) בעוד. על שם שפוערין לפניו פי סעבעת ומולימין רעי וזו סים עבודתו: ויחד אף הי בישראל. עלת בסס מגפס: राद (वरवातव रव):

Z71

אַּבְּיְרְוֹיָה מִיּשְּׁבְאָלִי حَبِينِكِ ثِينِهُ فَهُمْ يُنْهُدِ يَلَالِا ָ בְּלְרַרְאָמֵּיִר הַעְּּם וְהוֹקִם אִוְהָם בְּלְ הֵישִׁי עַּמָּא וְדִיּוֹ וְקְּטִוּלִ

خُرِّمَر فَمْنِد: עבור אָנְהָ אָלָהָגו עַנֹּגֹלֶעַנִים טַהַנְרָנִ رَيْعَيْدُ طَهُد عِجْ مَوْضَ، نَهْدُ عِجْ نَعَمَدُ طَهَد خُدَّدُ، نَهْدُعَدِ

אָבֶל מוֹעֵר: בְּנִי יִשְׂרָאֵלְ וְתֵּמְּׁהְ בַּלְּיִם פְּתַּה בְּלְ בִּנְשְׁהָא צְבְנֵי יִשְׂרָאֵלְ וֹאִנּוּן לְמִּנִנְיוֹ מְמְּטִי וּלְמִּנְנִיׁ כַּלְ מַּנְנִי מִנְנִינִיִּא לְמִּנִּוּ מָמֵּטִי וּלְמִּנִיּ ניקר אל־אַחִיוֹ אַח הַפּּוְיִנְיוֹ אַמְא וְקְרֵיב לְנְתְ אַחוֹהִי יְתְ נְהַנְּיִם אַנִּהְ מִבְּנָּג נַהְבָּאָכְ בָּא נְהָא מִבְּנָג מִבְּנָג נַהְבָּאָכִ

ניקח למח בידו: هَٰتَارُا بَاحَٰتِهَا لِإِجْمَا طِوَبُكَ يَعِيْدًا ַנְּנְבֵא פּֿגַּנְטַׁסְ פּֿן אֶּלְהֹּנְר פּֿן נִטְוֹא פּגַנָטַס פֿר אֶלְהֹנָר בַּר

₩ كَاحُلُكُ لَكُمْ مُلِي الْمُوتِّفِ لِي الْمُرْمِ خُدْرًا خِلْمَكِمِ لَهُ لُحُذِرًا مِنْ لَهُ مُمْرِ אַנשׁ ושְׁרָאָלְ וֹאֵטַ־הָאָשָּׁה אָלְ־ מּבְּרָאָ בַר ושְּׁרָאֵלְ וֹנִטְ אָטִּהָאָ הַפְּבָה וַיִּדְלֹר אֶח שְׁנֵיהָם אֵח לְקִּיבְּהָא יבַיַּע יְח חַרְוִיהוֹן יְח וַנֹּדָאָ אַנְוֹר אֶׁיִמְבוֹמִּבְאָבְ אֶבְ וֹמֹאַלְ דָּנִיר װּבְרָאִ בַּר וֹמִּבָאָבָ

מְמְמָא וֹיִתוּב הְּקוֹף רוּגְיָא דַייִ בְּעַהְיִר לַמִּוּלְ בֶּרָם וְיִ לְבֶּבִרִלְ ניאמר יְהוְה אֶל־מֹשֶׁה קַח אָת־ נִאָּמִר יָן. לִמֹשֶׁה דְּבַר יָת

באטודבו לבהלא פהור: ťĒL

לכו לטנה מהכו ומלא:

וּנְסִיב רוּמְקא בִּידִיה: אַבֿרן כָּבַנְא וַקָם מִּנִוּ כָּנְשְּׁמָּא

from Israel.' anger of the Lord may turn away in face of the sun, that the fierce and hang them up unto the Lord Take all the chiefs of the people, And the LORD said unto Moses:

the Baal of Peor.' that have joined themselves unto Israel: 'Slay ye every one his men And Moses said unto the judges of

meeting. To anot of the door of the tent of children of Israel, while they were of all the congregation of the the sight of Moses, and in the sight brethren a Midianitish woman in Israel came and brought unto his And, behold, one of the children of

in his hand. the congregation, and took a spear saw it, he rose up from the midst of Eleazar, the son of Aaron the priest, And when Phinehas, the son of

children of Israel. So the plague was stayed from the and the woman through her belly. of them through, the man of Israel, into the chamber, and thrust both And he went after the man of Israel

- במומאים הענן נקפל מכנגדו והחמה זורחת עליו: בסקילה וכל הנסקלים נחלין (סנהדרין מה, א): - נגד - השמש. - לעין כל ומדרש אגדה (חנחומא יע) השמש מודיע את היא מלייה (שם לד, ב) כמו שמלינו בבני שאול (שמואל ב כא, ו) והוקענום לה' ושם מלייה מפורשת. עובדי עבודת אלילים (+) קח אח כל ראשי העם. לשפוע לת סעובדיס לפעור (קנסדרין לס, ל): והוקע אוחם. לת סעובדים. והוקע.
- (44,4): (2) הדגו איש אנשיו. כל מחדומחד מדייני שרמל סיס סורג שניס ודייני ישרמל מירצומ ושמונת מלפיס כדמי ממ בענסדרין
- ידיו. אלא כדי שיבא פינחם וימול את הראוי לו (מנהדרין שם. תנחומא כ): קנאין פוגעין בו) געו כולס בבכיס. בעגל עמד משה כנגד ששים רבוא שנאמר (שמוח לב, כ) וימחן עד אשר דק וגוי. וכאן רפו . אם מאמר אפורה בת ימרו מי המירה לך וכו' כדאימא המס (שם): - והמה בכרם. נמעלמה ממנו הלכה (כל הצועל ארמית כדלימל בללו קן הנשרפין (שס פב, ל): אח חמדיניח. כזבי בת לור: לעיני משה. למכו לו. משק. זו לקורס לו מותרת (6) והגה איש וגרי. נמקבלו שבעו של שמעון אלל ומרי שהיה נשיא שלהם ואמרו לו אנו נדונין במיחה ואחה יושב וכו'
- בסיגרסס סיסו ליסוי פרוונקס מיד ויקס רומס בידו וגוי (סיסדרין שם): (7) וורא פינחס. ראס מעשס ונוכר סלכס אמר לו למשס מקובלני ממך סבועל ארמים קנאין פוגעין צו. אמר לו קריינא
- ונקבות שלה וראו כולם שלא לתנס הרגם והרבה נמים נעשו לו כו' כדאיתא התם (מנהדרין פב, ב. ספרי קלא): (8) אל הקבה. מל המפל: אל קבחה. כמו (דברים ימ, ג) הלמיים (מ"מ מל הקיבה) והקיבה. כוון במוך וכרום של ומרי

earq'a קר ניה"ר המקים במגפה צרבעה נהוו דמיתו במוקגא עשירון

נאַבבּמא אַלָפּגו:

were twenty and four thousand. And those that died by the plague

OI

71

The Haftara is Micab 5:6 - 6:8 on page 199.

וּיָדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִּלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

نَّمُلُمُّكُمْ خُطْنُمُنْد: בּׁטוָכִים וֹלַאָ_כֹלָוּטִוּ אָטַבּבּׁוֹיִ אָנוַ_לוֹאָנוֹ, וֹמְבֹאָנְ בֹּלוֹאָנְ בַּמָּגֶב אָנַעַ בַּוֹמָנִי, מִמָּגַ בּוֹג בּוֹ אָלַהֹּוָר בּוֹ אַנִינוֹ וַכִּנְוֹ לכתוב פְינָהָס ביו״ד זעירא) פַּינָהָס (בספרי ספרד ואשכנז נהוג

نَّمُلُمُّكُمْ فَكَاثُمُّكُمْ: בונובון וֹלְא מֻוֹּגוֹעוֹ וֹע בֹנוֹ לנו וֹמְבֹאָל בֹּבֹלנוּ וֹט לוֹאָנוּ כַּבְּבַלָּא אָטִיב יָת חַמְּמִי מִעַּלַ פּינְחָס בַּר אֶּלְעָנְר בַּר אַתַרֹן

in My jealousy. consumed not the children of Israel My sake among them, so that I Israel, in that he was very jealous for My wrath away from the children of son of Aaron the priest, hath turned Phinchas, the son of Eleazar, the

ואשכנז וי״ו קטיעא) בריקי שְקוֹם: (בספרי ספרד קומי שְקֹם: לְבֵּן אֵּמְׁנִר יְעִוּלְנִ נְעֵוֹן לְנִ אָּעַ_ בַּבֵּין אָנִמָּר עַאָּנֹא נִּזָּר לִיִנִי נִע

seed after him, the covenant of an and it shall be unto him, and to his

Wherefore say: Behold, I give unto

him My covenant of peace;

i点LX4: كَلُّمُ كِمُّ مِنْ لِذَا لَذُوهَا مَمْ فَرَدَ كَالِم يُخْرَدُكَ لَوْهَا مَمْ فَرَد ליי בָּרָית בְּהָנַת עוֹלָם מַחַת צַּשֶׁר קָנָם בְּהנִים עַלַם חַלֶּךְ דְּקִנִּי

מֹבְנֵינִישְׁא וֹמִבוּ בַּבְ סַבְנָא בַב

Israel.' atonement for the children of was jealous for his God, and made everlasting priesthood; because he

حُكْنِهِ ثَمْنِهِ كَنْكِ هُلَا كَمْشَمْرُنْ: עְבְּּהְ אֶת־הַמְּרְיִנְיִת וְמְרֵי בָּן־ קִּטִילְא דְאִהְקְטִּטִילִ , וְשֶׁם ְאִישׁ וִשְּׁרְאֵלְ הַמְּבָּה אֲשֶׁר וִשּׁׁוֹם, מּנְבְּרָא בַּר וִשְׂרָאֵל

house among the Simeonites. the son of Salu, a prince of a fathers' the Midianitish woman, was Zimri, that was slain, who was slain with Now the name of the man of Israel

בלע"ו: קגאחי. בנקמו אם נקממי. בקלפו את הקלף שהיה לי לקלוף. כל לשון קנאה הוא המתחרה לנקום נקמת דבר אנפרטמנ"ע לעבודת אלילים והרג ושיא שבע מישראל לפירך בא הכתוב ויחתו אחר אהרן (עוהדרין פב, ב. עועה מב): 🗆 בקגאו אח (11) פינחס בן אלעזר בן אחרן הכהן. לפי שהיי השבמים מבזים אומו הראימם בן פומי זה שפימם אבי אמו עגלים

בות בא לבות שמעון:

שלומומיו (סנהדרין שם): (12) אח בריחי שלום. שמסא לו לברים עלום כאדם המחיק מובה ומנות למי שעושה עמו מובה אף כאן פירש לו הקב"ה

לי (זכריס מ, ב) וקנאמי לליון. בשביל ליון: וכן שנינו בובחים (קא, ב) לא נחכק פינחם עד שהרגו לומרי: לאלהיו. בשביל אלהיו. כמו (במדבר יא, כמ) המקוא אחם ולבנייו שנמשחו עמו ולחולדוחיסם שיולידו אחר המשחחן אבל פינחם שנולד קודס לכן ולא נמשך לא בא לכלל כהונה עד כאן. (13) והיחה לו. ברימי ואמ: - בריח בהוח עולם. שאף על פי שכבר ומנס כסונס לורעו של אסרן לא ומנס אלא לאסרן

לשמעני. לאחד מחמשח בחי אביח שהיו לשבט שמעון. דבר אחר להידיע שבחו של פינחס שאף על פי שוה היה נשיא לא מנע (14) ושם איש ישראל וגרי. כשס שיימם אם הלדיק לשנה ייחם אה הרשע לגולי (תנחות א פנחם ב): נשיא ביה אב

פּעוֹר וְעַל־דְבַר בְּוְבָּי בָתַר עַרַ עַנִים פַּעִיר וְעַלְ עֵיִם בָּוְבִּי sı אָאָהְרַנְבְּלְנִּ לְכֵּם מִּלְ-דְּבָּרִ בְּנִבְּלְנִינִן דְּנַבְּיִלְנִי לְכִוּן מִּלְ خْد جَلَانُه تَامِ كُوْه خُدُخُرَيْتُه جُدِر ۖ خُمْرَطِيا ۚ يُحْدِياً خُحِياً אנטֶם: : ווענו: ムな上にない בי אָרור אָת־הַמּרְיָנִים וְהִכִּיהָם אַעִּיק ישראל וַיְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: "מַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר: אֶב בַּמִרְיָן הָוּא: (פּ) בּוֹבָּׁו בַּעַבְאָנְעַ אָמִוּעַ בּוֹעַבַ מִּגַוּנִנִיאַ בּוֹבִּוּ בַעַ גִּוּב בַּנָחָ וְשֶׁם בַּאִּשָּׁב בַפְּבָּב בַפְּרְבָנֵיה וְשִׁם אִהְּהָא דְּאָהָקְםעִילִּה OEL CALCI - ELWA ELTO LXW[- IVXX SABAMUN

בְּנִוֹלָא לְמִוּמָר:

יהוֹה אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָּזְרָ בֶּן־ לְמִשֶּׁה יִלְאֶלְעָּוִר בַּר אַהַרוֹ

וַיְהֵי אַהַרֵי הַפַּגּפָּּה (פ) וַיְאָמֶר וַהֵּנָה בָּתַר מוֹהָנָא וַאֲמַר יִי

קיום המגפה על דְבר פְּעִיר: עַל עֵיסָק פְּעִיר: בת וַבָּא דְּמִדְיָן אָחָהָהוּ

נְשֶּׁיא מְדְיָן אֲחֹהֶם תַמְּבֶּּה דְּאָחָקְטֵילֵת בְּיוֹמָא דְמוֹהָנָא

النظمّاد

אומו בונו אַבּא בֹמֹבוֹן נונא:

the people of a fathers' house in woman that was slain was Cozbi, And the name of the Midianitish

:Sarives

Israel.'

ΙΛΧΧ

Moab by the Jordan at Jericho, spoke with them in the plains of

And Moses and Eleazar the priest

that are able to go forth to war in

Israel, from twenty years old and To natiblida of the children of

and unto Eleazar the son of Aaron that the Lord spoke unto Moses

And it came to pass after the plague,

was slain on the day of the plague in

matter of Cozbi, the daughter of the

prince of Midian, their sister, who

in the matter of Peor, and in the wherewith they have beguiled you

for they harass you, by their wiles

Harass the Midianites, and smite

And the LORD spoke unto Moses,

Take the sum of all the

the priest, saying:

the matter of Peor.'

:gaiyse

upward, by their fathers' houses, all

the daughter of Zur; he was head of

(I) ויהי אחרי המגפה וגרי. משל לרועה שנכנסו ומבים למוך עדרו והרגו בהן והוא מונה מומן לידע מנין הנומרום. דבר לוס לסשמיד מפני רום שסימס עמידס ללאם מסס כדאמרינן (בצבא קמא למ, ב):

. אחר כשינאו ממנריס ונמסרו למשה נמסרו לו במנין עכשיו שקרב למוח ולהחויר נאנו מחוירם במנין (מנחומא יד):

(18) כי צוררים הם לכם וגוי על דבר פעור. שהפקירו ננותיהם לונות כדי להמעותכם אתר פעור. ואת מואג לא

ולפי שנסג בויון בעלמו לספקיר במו מנאו שלישי (מנמומא שס): ביוח אב. ממשת בתי אבות למדין. (בראשית כס, ד) אומות. ממד מממשת (במדבר לא, ת) מלכי מדין את אוי ואת רקס ואת לור וגו' וסוא סים חשוב מכולם שנאמר ראש אמות (פו) ושם האשה המכה וגרי. לסידיעך שנאמן של מדיניס שספקירו במ מלך לונות כדי לסמעיל אם ישראל (שס): ראש

במואָב על יַרְדָּנְאַ דִירִיחוֹ

לפוט בולא בוּשְּׁבָאַי

خَقِرهَد:

אָטָם בּׁמֹּבְבָּע מִנְאָב מַּלְ-יַנְבְּיֵן אָמָבְנִ לְמִמְנִי יִטְבְּוּן בַּמִּיִמְבִּיִּא

رَبُرَةِ مِنْ الْهُرَٰمُأَلُ سَحَيَا الْعَزَٰمُ مِنْ الْهُرَٰمُ إِنَّا حَيَالًا

וֹמֹמֹלְע לְבָּוֹע אַבְעִוֹם פֹּלְ-וָגֵא וּלְהָּגִלְא לְבִּוּע אַבְּעִיטִׁינוּן כִּלְ

הְאָה אָע־רַאָּחָוּ כֹּלְ בֹּנֹהְעֹי בֹּנִי בַלבּילִוּ יִנִי שוּהָבַּן כַּלְ כַּנְהָּעַאַ

ءِ نَمُلَةٍ مِ طَوًّا مُمُلَاتٍ مُثَلًا يَكُدُرُ نُمُلَةً مُخَدِّمُ مُنَا مُدْلًا

(3) וידבר משה ואלעזר הכהן אחם. דנרו עמס על ואת שליס סמקיס למנותס: לאמר. אמרו לסס לריניס אתס (2) לביח אבחם. על שנע סמל ימימקו ולמ ממר סמס (נ"ב קע, צ):

(דו) צרור. כמו זכור שמור לשון סווס. עליכס למייב מומס: עיפה ועפר והנוך ואבידע ואלדעה ווה היה מלך לאחד מהם:

אם עלמו מלקנא לחילול השם לכך הודיעך הכחוב מי הוא המוכה:

לסמנום:

יְבַחִי בֵאַלְב:

גַּבּא בּוֹמָבְאַ:

אַבְרָן הַכְּבֵן לֵאִמֶּר:

מַבְּבֶוֹם: ילוֹ וֹמִבְאָב עַיּגֹאָם מִאָּבֹּן

משְׁפַּתַת תַפַּלָּאֶר: חַנוֹךְ מִשְׁפַּחַת חַחֲנֹכִי לְפַלְּוֹא רָאִיבָּוֹ لهدكا فخرب نشلةم فتر لهبرا لهبتا حيفته لانشلةم فتر

לַכַּבְׁלֵי מִמְּפַּׁעַע עַכַּבְּעָי: و كَالْمُدِيا مُرْمُطُونَات تَالْمُدِينَ، كَالْمُدِيا يَلْمُنَا لَمُخْدِياً كَذَلَهُ،

יִשְׁבָע מֵאִנְע יִשְׁלְמֵּים: فكترثم مُحِمُّك لَمَا لَمُلْقَمْهِ فِكُلَّا مَثَرُتَهِ بِي فَضَالِهِ لَمُنْتَرِيلًا

8 ילני פּליא אֶליאֶב:

: باللا: בּגַּבע־קרח בְּהַצַּמָם אַשֶּׁר הַצּוּ עַל־מֹשֶׁה וָעָל צַהַרֹן מֹשֶׁה וָעַל צַהַרֹן בִּבְּנְשְׁהָא (כ, ערואי)[ל, קוריאַי] הַעַּרָה מְעָּרָה בָּנְשָׁהָא דָאָהָבָּנִישׁי עַּרָ ⁶ נֹאֵבֹגנֻם עִיגּאַ בַּעֹלוּ נבׁנוֹ אֶבְיאָׁב לֹמִנּאֹבְ וֹבִעָּׁוֹ ^{נְבְינָ}וֹ ^{עְבְינִ} אֶבְיִאָּב לֹמִנּאַבְ וֹבְעָׁוֹ

ימָאַעַוֹםְ אָישׁ וַיִּהְיִי לְנֶס: בֿאַכָּל הָאָמ ∏¢₩'¤ $\square \aleph$ o אַנָּם וָאָת־קֹרַח בְּעָוֹת הַעַּרֶּה ַנִּהְפְּׁמָׁח הַאָּבֶץ אָת־פָּיהָ נַהְּבָלַע

יי יְבְנֵי־קֹרַח לאֹ־מֶתְוּ: (ס)

ילני וֹמְבֹאָן צִּוֹפֿלוּ מָאַנֹּהֹאָ יְהוְה אָת־מִשֶׁה פְמָא דְפַפַּיִר יָיָ יָת מֹשֶּׁה למהלע מפר משרין שנין ולמילא

לפלוא זַרְעִית פַּלוּא:

זְבְעִיה בַּבְּעִי:

אֹלְפֹּגוֹ וְאֲבֹה מֹאֵב וּטִׁלְטָּגוֹ: אַבְּע מִמְּפַּׁעַע עַראּיבֵנִי נִיהְיָנִי אִבְּין זַרְעָּיִם רָאִיבַן זַדָּנִי

ובו פֿלוא אָלואָב:

מַּלְ דְּלְנֵח בְּאָנְבַנִּמְנִתְוּוֹ עַלְ וָנָ: וֹאַבֹּוֹנִם וֹאַבֹּוֹנִם שִנֵא בַּטֹּן וֹאָבִוֹנִם

אַגַּמָּטֹא נוֹ מֹאַנוֹ ווֹנַמָּמָּגוֹ בְּמוּהָא דְּכְנִאָּהָא כַּד אַכַּלָת <u>הְנִירוּן</u> ダレダメ GIĞL

ובני לַרַח לָא מִיתוּ:

װּבְרָא וַהַוּוֹ לְאָת:

out of the land of Egypt.' children of Israel, that came forth LORD commanded Moses and the twenty years old and upward, as the Take the sum of the people,] from

the family of the Palluites; family of the Hanochites; of Pallu, sons of Reuben: of Hanoch, the Reuben, the first-born of Israel: the

the Carmites. Hezronites; of Carmi, the family of of Hezron, the family of the

and thirty. three thousand and seven hundred numbered of them were forty and Reubenites; and they that were These are the families of the

And the sons of Pallu: Eliab.

strove against the LORD; company of Korah, when they Moses and against Aaron in the congregation, who strove against Dathan and Abiram, the elect of the Dathan, and Abiram. These are that And the sons of Eliab: Nemuel, and

they became a sign. two hundred and fifty men, and died; what time the fire devoured with Korah, when that company and swallowed them up together and the earth opened her mouth,

died not. Notwithstanding the sons of Korah

п

9

מל הפקודים וגוי: (+) מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגר. שיסל מנינס מגן עשריס שנס ומעלס שולמר (שמות ל, יג) כל סעובר

- לבות בו יו"ד ברחש וה"ח בסוף: מעיד עליסס לשבעיסס לפיכך בכולס כמיב החנכי הפלאי אבל בימנה (להלן מד) לא הוצרך לומר משפחח הימני לפי שהשם . אני עליהם שהם בני אבותיהם וזה הוא שמפורש על ידי דוד (חהלים קכב, ד) שבטי יה עדות לישראל (שהש"ר ד, יב). השם הזה באמרמיהם אם בגרפם היו מרשלים קל ומומר בנשומיהם לפיכך המיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מלד זה ויו"ד מלד זה לומר מעיד (a) משפחה החגבי. לפי שהיו האומות מגזין אותם ואומרים מה אלו מתיתם ין על שגעיהם קצורין הם שלא שלעו המגריים
- (פ) אשר הצו. את ישראל על משה: בהצחם. את העם על ה': הצו. השיאו את ישראל לריב על משה לשון הפעילו:
- (10) ויהיו לנס. לאוח ולוכרון (במדבר יו, ס) למען אשר לא יקרב איש זר לחלוק עוד על סכסונס:

マャーはいばしげ

تهضعنا

וֹמֹמְבַוֹם: (סִ) אַכֶּר מִשְׁפְּׁחָת תַשִּׁמְעִינְי שְׁנַנְיִם אִבֶּין זַרְעַּיִּת שִׁמְעִין עַשְׁרֵין מְשָּׁפַּעַת תַשָּּאִילֵי: זַרְעִית שָּאוּל: ה לְיֵּבִב מִהְפֹּנִע בֹיּגַבְעֹי לְהָאֵירְ לְיִבַב זַבְעִים זָבִע לְהָאִרְ تَٰذَٰذِٰذُ: מְּהְּפּּׁעִע עַיִּמְעִינִי לְנְבְּעוֹ מִהְפּּעִע זָנְהָנִע נִמָּעוֹ לָנָבִעוֹ זָנְהָנִע " COUNTIL בְּלְמָוּגוֹ בַּנְּמִוּאֵבְ זַבְּמִוּע נִמוּאָבְ בְּנִמוּגוֹ جير שקעין קמשפְחקם לנמיצֵל جِير

יטבון אַלְפּון ימָאַטוֹ:

تَالَاذُ كُمِينًا مُفَظَّلَه لَامِينًا: לְחִּוּנִי זַּבְׁמִית חִּוּנִי: מְשְׁפַּׁחַעְ תַּאֶּפִּוְלָּי לְחַנְּי מִשְׁפַּחַת זַרְשִית צָפוּן לְחַנִּי זַרְשִית חַנִּי ي جدر بدر جمي المنافق جعونا جد با جنابين المعالمة المرافقة المنافقة المنافق

משפות הערי: יי לְאָוֹלִי מִשְׁפַּחַת הַאָּוֹגִי לְמֵּרִי לְאָוֹנִי וַרְעִית אָוִנִי לְעֵּרִי וַרְעִית. מייפחס הערי

خُمِّلُمْذِ، مُمُقَلَعَ لَمُخَلِّمُ זְרְעִית אַרְאֵלִי: كُلُّدَائِدٌ، كَلُّدَابِهِ يَلْمُرِنَ لِمُدَابِهِ كُلِمُّلُمُ άψ<u>ē</u>ŪĽ

เป็ตีด ตีล่เบะ (0) هُلُـ خُمْرَت الْكَرْدِ الْمُلْكُمُ مِنْ فَيْدُورًا لَلْتُرْبِهِ فَلَمُنا لِمُخْلِدُ לבן לה אלין זרעיה בני גד למניניהדון הביר גד אלין זרעיה בני גד למניניהדון qwqqqq

נאנלו באבא בלמו: ואולן באַרְעָא דְּכְנְעַוֹּן: ⁶¹ בְּנֵינְ וְשִׁנְלֵּי הַבְּר נְאֵנְלֵּן וַנְּמֶשׁ הַבְּר בְּנֵינִ יְשִּבְּעִי הַבְּ נְאֵנְלֹן נְמִיח הַבְּ

ناللاً الله مْمُوْلَى لَوْلَمْ، ذِيْدَى مُمُوْلَى يَلَمْنِ وَدُلًا ذِيْدَى يَلَمْنِ ﴿ حِاٰسُوٰۤ مَا مِنْ هَلَوْ لَا يَاشِوۡ لِأَنَّا اللَّهِ مِا يَا مِن مِن اللَّهُ مِا اللَّهُ وَلَا ال يبرره جيد بمديمة جميعومتها يهنا جيد بمديم جيريبهبا

> family of the Jachinites; of the Jaminites; of Jachin, the the Nemuelites; of Jamin, the family families: of Nemuel, the family of The sons of Simeon after their

the Shaulites. Zerahites; of Shaul, the family of of Zerah, the family of the

 $\epsilon_{\rm I}$

71

thousand and two hundred. Simeonites, twenty and two These are the families of the

the Shunites; the Haggites; of Shuni, the family of Tephonites; of Haggi, the family of of Zephon, the family of the The sons of Gad after their families:

of Eri, the family of the Erites; of Ozni, the family of the Oznites;

of Areli, the family of the Arelites. of Arod, the family of the Arodites;

and five hundred. numbered of them, forty thousand Gad according to those that were These are the families of the sons of

Canaan. and Er and Onan died in the land of The sons of Judah: Er and Onan;

family of the Zerahites. family of the Perezites; of Zerah, the of the Shelanites; of Perez, the families were: of Shelah, the family And the sons of Judah after their

בגיסנס וישבו שם (במ"ר): (11) ובני קרח לא מחו. סס היו נעלה מחלה. ובשעת המחלוקת הרהרו משובה בלבם לפירך ומבלר להם מקום גבוה

נכשם שכל כ"ד אלף נפלו משבטו של שמעון: מנמומא (וימיי) דרש שממו במגפה בדבר בלעם אבל לפי המסרון שמסר משבט שמעון במנין זה ממנין הראשון שבמדבר סיני נפלו ארבע משפחה משפחה שמעי ועויאלי ומבני ילהר לא נמנו כאן אלא משפחה הקרחי והרביעים לא ידעהי מה היא. ורבי הסר שמונס מסטום יש למפרע אלא שחורו לאחרייסס ורדפו בני לוי אחריסס לסחיירס וסרגו מסס שבע משפחום ומבני לוי למוסרה שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארום בני יעקן מוסרה שם מם אהרן והלא בהר ההר מה וממוסרה עד הר שכשמש שיברן נשמלקו תנני כצוד וצאו הכנענים להלחם צישראל ונמנו לצ לחזור למלרים וחורו לאחוריהם ח' משעות מהר ההר למלרים (בראשית מו, כא) וכאן לא מנה אלא המשה וכן אלבון לגד הרי שבע משפחות ומלאתי בגמרא ירושלמית (סומה א, י) (13) לורח. סוא לוחר (שמות ו, עו). לשון לוסר. אבל משפחם אסד בעלס וכן חמש משבע בנימין שסרי בעשרס בניס ירד

(16) לאזני. אומר אני שוו משפחח אלצון (בראשים מו, טו) ואיני יודע למה לא נקראם משפחחו על שמו:

82	ಥ್ಷೇ ಗರ್ಥ ನೈದಭಿಕಗೆಗ್ಗರ ಛಟ್ರಗ ಚಿತ್ರಗ್ರರ:	ְנָאָפְּרָיִם: מְּנִי יוֹסָף לְזַרְעַּיְרָחִיוֹ מְנַשָּׁה	The sons of Joseph after their families: Manasseh and Ephraim.	82
Lτ	אֵלֶּה מִשְׁפְּחָת תַּוְּבִּילֵנִי לִפְּקַבִיהָם שִׁשָּׁים אָלֶר וַחֲמֵשׁ מֵאִיֹת: (ס)	ְּמִּטֵּגּוֹ אַּלְפָּגּוֹ נִשְׁמִּגְּהֵ מִּאָּׁשִ: אִבְּגּוֹ זַבְׁהְּנִׁע זְּבִּיּלְנִּוֹ לְמִּנִּנִּיִּנִוּ	These are the families of the Zebulunites according to those that were numbered of them, threescore thousand and five hundred.	Lτ
97	جير ٻدنجاڙ לِيْשִׁפְּחֹתָם לָטָבֶר מִשְׁפַּחַת הַאַלֹּגִי לְיַהְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּהְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּהְלְאֵל	נטלְאָּלְ: זְרְשָׁנְתְ אָּנְלְוָ לְנִטְלְאָּלְ זָרְשָּׁנְע לְסָבְׁר זַרְשָׁנִע סָבָּר לְאָנִלְוָּ בְּנֵּנ זְבִּנְלְנִּוֹ לְזָרְשָּׁנְטִׁיִנְוֹּ	The sons of Zebulun after their family of the Seredites; of Elon, the family of the Elonites; of Jahleel, the family of the Jahleelites.	97
\$7	波がし なな事では に急を作っ 人体などにいる ダア体系で (なる) 数が下になべる はをにい(0)	מְאָר: שְׁמִּין וְאַרְבְּעָא אַלְבָּין וּחָלְת מְמִין וְאַרְבְּעָא אַלְבָּין וּחָלְת	These are the families of Issachar according to those that were numbered of them, threescore and four thousand and three hundred.	Şτ
† 7	מְּמְּפּׁטַע טַמְּמְנֶרֶ: לְנְחֲיִּב מִמִּפּׁטַע טַנְמִּבָׁי, לְמִמִּנֶרֶו	זְרְעִית שְּׁמְרֵוּן: לְיָשִׁיִּב זַרְעִית יִשִּׁיִב לְשִׁמְרֵוּן	of Jashub, the family of the Jashubites; of Shimron, the family of the Shimronites.	+ 7
£7	בְּנֵי יִשִּׁשִּׁכְרֹ לְמִשִּׁפְּחִהְם תּוֹלְּע מִשְׁפַּחַת חַתּוֹלְעֵי לְפָּוְּה מִשְׁפַחַת הַפּוּנְי:	בְּנֵי ִשְּׁשֵׁכֶּר לְזַּרְעֲּיִהְחוֹן חּוֹלֵע זַרְעִית חּוֹלָע לְפָּוָה זַרְעִית פְּנְה:	The sons of Issachar after their families: of Tola, the family of the Tolaites; of Puvah, the family of the Punites;	ध्य
रर	ಜ್ಞರ್ಧೆ ಛಳ್ಳಾಗಿಗ ;ಗ್ಯಾಗ ನ್ಯತ್ತರ್ಗ್ಯಾಂ ಘಟ್ಟಗ ;ಭರ್ವಭ್ವಂ ಜ್ಞರ್ರ್ ಗ್ಲಾಭ್ ಜ್ಞನಿಗ್: (0)	מָאָׁה: שְׁבְּעִין וְשְׁמָּא אַלְפִּין וַחֲמֵישׁ אָבְין זַרְשְּׁנְח יְהִידֶּה לְמָּנְנְנִיהוֹן	These are the families of Judah according to those that were numbered of them, threescore and sixteen thousand and five hundred.	रर
17	ַּנִיִהְנִיּ בְּנִי־פְּׁבֶץ לְחָצִּדֵּן מִשְׁפַּחַת תַחָצִרֹנִי לְחָמֵּיל מִשְׁפַּחַת הַחָמוּלְי:	מִּגְרוֹן לְחָמוּלְ זַּרְשָּׁרוֹן זַרְשִּׁית נְחָוֹי בְּנֵי פֶּבֶץ לְחָצְּרוֹן זַרְשִּׁית	And the sons of Perez were: of Hezron, the family of the Hezronites; of Hamul, the family of the Hamulites.	17

(+2) לישוב. סוא יוב סאמור ביורדי מזכיס (שס יג) כי כל סמשפחות נקראו על שס יורדי מזכיס. וסנולדין משס וסלאס לא נקראו סמשפחות על שמס חוץ ממשפחות אפריס ומנשס שנולדו בולס במזכיס וארד ונעמן בני בלע בן בנימין ומזאמי ביסודו של רבי משס סדרשן שירדס אמן למזכיס כשסימס מעוברת מסס לכך נחלקו למשפחות כתזכון וחמול שסיו בני בניס ליסודס וחבר ומלכיאל שסיו בני בניס של אשר. ואס אגדס סיא סרי עוב ואס לא המת אני שסיו לבלע בני בניס סרבס ומשניס סללו ארד ונעמן ילאס מכל א' משפחס רבס ונקראו מולדות שאר סבניס על שס בלע וחולדות סשניס סללו נקראו על שמס. וכן אני אומר בני מכיר שנחלקו לב' משפחת אחת נקראת על שמו ואחת נקראת על שס גלעד בנו. ס' משפחות חברו מבניו של בנימין כאן נחקיימס מקלת נבואת אמו שקראתו בן אוני (שס לס, יח) בן אנינותי ובפלגש בגבעס (שופטיס כ) נחקיימס בולס. זו מלאמי בימודו של רבי משס סדרשן:

L £	אַלָּה מִשְׁפִּחָּה בָּנִי־אָפָרַיִּם לִפְּקַבִּיהָם שְׁנַיִם וּשְלִשָּׁים אָלָף וַחֲמָשׁ מֵאַוֹה אֵלֶה בְנֵי־יוֹסֶף לְמִשְׁפְּחֹתֲם: (ס)	خُضَائِة. بيا فَحُنا النَّاداً ال	These are the families of the sons of Ephraim according to those that were numbered of them, thirty and two thousand and five hundred. These are the sons of Joseph after their families.	ک ٤
98	ظھُوں جين سيران לשֶרָן بيون جين سيران جيارا	זְנֵׁמִּנִע מְּנֵוּ: נְאִבְּנֵן בַּנֵּנִ מִּנִּטַבְעַ לְמִּנֵן	And these are the sons of Shuthelah: of Eran, the family of the Eranites.	9٤
SE	ٷۣڑה בְנִי־אָפְרֵּיִם לְמִשִּׁפְּחִתְם לְשׁׁימָׁלַח מִשְׁפַּׁחַת הַשָּׁתַּלְחִׁי לְבֶּבֶר מִשְׁפָּחַת הַבַּרְרִי לְתַּחַן מִשְׁפַחַת הַמַּחֲנִי:	זְּבְׁאָנִע שַּׁעַּוּ: לְבָּבְּׁבְ זְּבְאָנִע בָּבָּבְ לְעַעַוּ לְחִּנִּעַלְּע זְּבָאָנִע הָּנִּעַלְּע אָלְּוּ בְּּנִּנִי אָפְׁבִּוֹם לְזָבְאָּנִעִּעִוּ	These are the sons of Ephraim after their families: of Shuthelah, the family of the Becherites; of Decherites; of Tahan, the family of the Tahan, the family of the	SE
} {	אָלֶה מִשְׁפְּחָת מִנַשָּׁת וּפְּקַרֵיהָם שְׁנֵיִם וַחֲמִשֵּׁים אָלֶך וּשְׁבָע מֵאְזֹת: (ס)	מְאָׁנֵי: טַמְּאָנִן יַנְיְבֵין יַאָּבָּת אַבְּין זַרְעָּיִרִין	These are the families of Manasseh; and they that were numbered of them were fifty and two thousand and seven hundred.	} {
\$\$	יּצְלְפְּחֵָר בָּן־הַפָּר לֹאַ־הֵיִּי לָוֹ בְּנִים בֵּי אִם־בְּנִיֹת וְשֵׁםׁ בְּנִיֹת צְלְפְּחָׁר עַחְלֶּה וְנִעָּה חְּגְּלֶה מִלְבֶּה וְתִּרְצֶה:	حب خنیا څختیا خنا نهیم خنه	And Zelophchad the son of Hepher had no sons, but daughters; and the names of the daughters of Zelophehad were Mahlah, and Wosh, Hoglah, Milcah, and Tirzah.	£ £
₹	ױשְׁמִידְׁע מִשְׁפַּחַת תַשָּׁמִידָעֵי וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת תַחָפְּרֵי:	זְרְעִית חֵפֶּר: ישְׁמִידָע זַרְעִית שְׁמִידָע וְחֵפֶּר	and of Shemida, the family of the Shemidaites; and of Hepher, the family of the Hepherites.	7٤
18	ڶۿۣڎڡ ۻۿڟٙڡؘٮ ڡٙۿڂڟ؞ ڶۼؖۿؙۮؠۼڔۦۻۿڟڡٙٮ ڡؙۼۿ۪ۮۼڔٚ؞	וְאֶבֶׁם זּוֹבְמִּיִם אֶבֶּׁבִּי וֹאַמְּבִוּאָכְ זּוֹבְמִים אַמְּבוּאָכְ	and of Asriel, the family of the Asrielites; and of Shechem, the family of the Shechemites;	18
οξ	אָלֶה בְּנֵי גִלְעָּׁר אִיעָּמָר מִשְׁפָּחַת הָאִיעָּזְרֵי לְהֵלֶל מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקֵי:	אִימֶּזֶר לְחַלֶּל זָרְעִית חַלֶּל: אִלְּין בְּּנֵי נִּלְמָד אִיעָּזֶר זַרְעִיה	These are the sons of Gilead: of lezer, the family of the Iezerites; of Helek, the family of the Helekites;	о{
67	ﺟﻴִַּּﺩ מְנַשָּׁה לְמָכִּירִ מִשְׁפַּחַת הַמְּכִּיִּדִּי וּמְבֻּיִּר הוֹלֵיִּד אָת־גִּלְעָּד לְגִּלְעָּד מִשְׁפַּחַת הַגּּלְעָּדִי:	בְּנִי מִנַשָּׁה, לְמָכִיר זַרְשִׁיה מְכִיר וּמֶכִיר אֹנִלִיד יָת וּלִשְׁר לְגִלְשֶׁר זַרְשִׁיה	The sons of Manasseh: of Machir, the family of the Machirites—and Machir begot Gilead; of Gilead, the family of the Gileadites.	6 7

(98) ואלה בני שוחלה וגר. שאר בני שוחלה נקראי מול למשוב מולדומיסס על שם שוחלה ומערן ינאה משפחה רבה ונקראה על שמו וומר משפחה בני שוחלה וגר. שאר בני שוחלה והחשבי והמשלה בפרשה זו המשים ושבע משפחה ומבני לוי שמונה הרי ששים והמשוח ווחר מנחשה החשבי הוחדה שנאתר (דברים ז, ז) כי אחם המעע וגו' ה"א מעע המשה אחם החברים ממשפחות כל העמים שהן שבעים אף זה הבנתי מימודו

של רבי משם סדרשן. אך סולרכמי לפחות ולסומיף בדבריו:

ムダゴバトロ

מְאָפֹּעִים בַּוֹן לְמִאָפִּעִים: לְהִּינִים מִהְּפּׁטִע עַהִּיטִׁמֹי, אָבֶּע לְהִיטִם זַרְהִיִּע הִּיטִם אָבֶּעוֹ אָלֶב וֹמֻּמִ מֹאִנִיני: (ס) بجَمِّ النَّامُ الْمُرْشِةِ الْمُرَامِينَ الْمُرَامِةِ الْمُرَامِةِ الْمُرَامِةِ الْمُرَامِةِ الْمُرامِةِ الْمُ אַבְּע בֹּנִגְבֹּנִגֹמוֹ לְמִמְּשִׁבְּעִינִם אִבְּעוֹ בֹּנִגְ בֹּנִגִּמִוֹ לְזָנִגְּנִנִים יִּבְּעִ ದೂರೆಗಿಗೆ ಗ್ರೇಭರ್: לְנְתְּלֶן זְרְעִיה אָרְדְּ לְנָעְטֶׁן זַרְעִיה **山谷戸ディ** וּנְבְוֹנִ בְּנִי בְּלֵתְ אָּנֹבְ נִוֹהְמָוֹן וּנִינִ בְּנִגְ בְּלָתְ אָנִבְ נִוֹהְמָוֹ לְחוּפְּם מִשְׁפַּתַת תַחוּפְּמֶי: השופלו. לשפופם. ಭಹಿತ್ತಗಗ מְאָפֿעור בְאָּטִינְבְּמִי: בְּיֹאַמִּבֹיבְ', رَكَٰ لَاللَّهُ لَا لَهُ اللَّهُ اللَّ 85 ciųeína ﴿אַאַּמִּבֶּלְ זַבְּמִּית בָּלָתּ לְאַּמִּבֹּלְ זַבְמִּית خُدِّر خذَرُمْ إِ خُمْمُ فَبِينَ مِ خُرِّكِم خَدْ، خَذَرُمْ، ا خُرْدُمُنْكِ بِا خُرْجُم

אַלְפָּין וְשֶׁית מְאָה:

לְחוּפְם זַרְעִית חוּפָם:

זַרְעִית שָׁפוּפָם

זְבְׁהֵּנִים בַּוֹ בְזִבְׁהֵּנִיםׁיוּן: كْرْنِهُ فَابِتُ هُجْرًا خُدْ، يُا كُنْدُمُّنُ تُعَالِيًا

ά<u>γ</u>μ: לְפְּׁלֵבְינִים אַּבְּבְּׁתְּבְׁ וְמִּאֲבִי: מְאֵבִי: מְאֵבִי: מְאֵבִי: מְאֵבִי: מְאֵבִי: מְאֵבִי: מְאֵבִי: מְאַבִּיּ עַ מַּנְעַבְיוֹ בַּלְ זַבְעָּנִינִ מִּנִים לְמִנְנִינִוּ

לני אַמָּר לְזַנְעָּנִינִע לִימִּנָע

מְאָפּׁעַעַ לְבָּרִימָּת זַּרְמִית בָּרִימָּת: ** מְשְׁפַּׁתַתְ תַיּמְנְּתְ לְיִשְׁוֹי מִשְׁפַּתַת זַרְעִית יִמְנָת לְיִשְׁוֹי זַרְעִית יִשְׁוֹי בני אַשֶּׁר לְמִשְּׁפְּחִנִּם לְיִמְּנָת

בַּמַלְכֹּנִאָּלָנִי بَرَيْجُرَرْ לِفَرَاحِنهُمْ مِשِٰعِبَم مِچْد , 4444 ַ לְבְׁנָוֹ, בְּנִימְּע לְמֲמֶבׁר מִאָּפּוֹע לְבָנוּ, בְּנִימָּע לְמַבֶּר זַנְמִּיִּע

וְמִוְם בַּנוּ אָמֶר מָּבַוו:

the Ahiramites; Ashbelites; of Ahiram, the family of Belaites; of Ashbel, the family of the families: of Bela, the family of the The sons of Benjamin after their

family of the Huphamites. Shuphamites; of Hupham, the of Shephupham, the family of the

the Naamites. Ardites; of Naaman, the family of Naaman; [of Ard,] the family of the ot And the sons of Bela were Ard and

five thousand and six hundred. numbered of them were forty and their families; and they that were These are the sons of Benjamin after

families of Dan after their families. the Shuhamites. These are the families: of Shuham, the family of These are the sons of Dan after their

hundred. and four thousand and four numbered of them, were threescore according to those that were All the families of the Shuhamites,

Beriites. Ishvites; of Beriah, the family of the Imnites; of Ishvi, the family of the families: of Imnah, the family of the The sons of Asher after their

the family of the Malchielites. family of the Heberites; of Malchiel, Of the sons of Beriah: of Heber, the

Asher was Serah. And the name of the daughter of

9t

St

ιt

68

- (85) לאחירם. סוא אחי (בראשים מו, כא) שירד למולרים ולפי שנקרא על שם יופף שסיה אחיו ורם ממנו נקרא אחירם:
- (95) שפופם. הוא מופים (בראשית שם) על שם שהיה יותף שפוף בין האומות:
- (S4) לשוחם. סול מושים (שם כג):

ڂڂڶۥڿٙڬ

אָלֶב וֹאַבַלַּה מֹאִנִני: (ס)

9+ LÃO ŒU_ŸÃL ÅLU:

בּבוֹלבונה:

Ģく - はぬ母れれ

(אי) ושם בת אשר שרח. לפי שסימס קיימת בתייס מנחס כחן (מומס יג, ה):

ц₩ĢҢП تففذر بخزا מְאָפֿוֹע וּאָכָמֶי: ⁶⁺ לְיֵבֵּר מִמְּפֹּטִע עַיִּבְּרֹי, לְמִבֶּים לְיִבּר זַבְּמִנִם יֹבְהַנִּע יֹבָּר לְמִבְּם לַנוּנָׁו מֹמֻפּׁעַע עַנּוּנָׁו: ﴿ رِبَاءُ هُمْ ۖ فِهُ فَالَا لِلَّهُ اللَّهُ مُنْ لِأَنَّاءُ هُمْ لَا يَاءُهُمْ خُرِيرًا र्प्यं विप्रापंच हार אָלֶלְבּ וֹאַבְבָּמ מֹאִנְע: (ס) אַלְפָּגוֹ וֹאַבְׁדָּה מִאָּב: بهٰدِهُب نَلَنهُمُ عَالِمُ خُرِبُرُدُيلِا ځڌر&هد هخيا

זַבְעָיה גוּגָי:

זַרְעִית שָׁלָם:

لْمَلْخُمْرُهِ كُلَّا لَمُلْخُمْ شَكْبُكِ: נְעַמְאָא אַלְפָּגוֹ נִאָּבְׁדָּה מֹאָנִי: جُمْשُوِّمُرُم بَوْجِيَةً بَيْنِ يَتَمْشِهُ جَيْدِيِّرَمُهِا بَمْدِيْدُ بَالْا يُدَوِّدُنَا

เพล (a) نڭڭائىل: מָאִנְים אֶּלֶבְ וֹאָלֶבְ הְּבָע מָאִנִים מָאָנִים נִאָּרִ וָתַר אַלְפָּין שְׁבַע מָאָר אָבֶּע פֿלוּבׁ, בֹּנוֹ וֹמִבֹאָל מָמָהַ אַבָּוּן מִלְּוֹנִי בֹּנִי וֹמִּבֹאָל מָוּעִ

^{אלימי} ניְדַבֶּר יְהְנָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

בְּמִסְבַּר שֵּׁמִנִינו: באַטַסְנָא בְּמִנְיוֹ מִּמְטַבּוֹי ككفكرير ダブロジ

Äμομης: زيرا ديتجربان גבר לפום מנינוהי התיהיב שֹּׁמְמֹּגִם וֹשׁלְעִׁוּ אָגִם לְפָּג פֹׁעַדְּגִּג וֹלְגַּוֹמִגִּגֵּג שׁוֹמִּבְנוֹ אַשְׁסִׁנִּטִּנְוּ خُرَبَ שَلَـٰ قِلَ ثِلَامُ لِهِ لَا مُؤْمِّهِم خُوَدُرِيْر <u> ت</u>اغذرا

לְּשְׁמִוּת מַּמּוִת צָּבְעָם וֹנְעַבְיּיּ 袋亡立立にし יּ אַּבְּבְּיוּנְבְ יִנִוֹקְט אָטַבְיּאָבְׁוּלְ בָּנִם בַּתַּבָּא טִטְפָּבְיִוּ אַבְּתָּאַ

> thousand and four hundred. numbered of them, fifty and three Asher according to those that were These are the families of the sons of

the Gunites; Jahzeelites; of Guni, the family of families: of Jahzeel, the family of the The sons of Naphtali after their

Shillemites. of Shillem, the family of the 6t of Jezer, the family of the Jezerites;

hundred. forty and five thousand and four that were numbered of them were according to their families; and they These are the families of Naphtali

hundred and thirty. thousand and a thousand and seven of the children of Israel, six hundred These are they that were numbered

:Saiyses And the LORD spoke unto Moses,

75

o۶

84

Δŧ

number of names. for an inheritance according to the Unto these the land shall be divided

inheritance be given. were numbered of it shall its to each one according to those that thou shalt give the less inheritance; more inheritance, and to the fewer To the more thou shalt give the

they shall inherit. names of the tribes of their fathers divided by lot; according to the Norwithstanding the land shall be

לבדו (ספרי קלב. ב"ב קיז, א): כבשו ושבע חלקו לה נעלו חלק בתרך הלה הלו שש מחות הלף והלף והם סיה להחד מהם ששה בנים לה נעלו הלה חלק הביהם (33) לאלה תחלק הארץ. ולה לפתומים מבן עשרים הף על פי שבהו לכלל עשרים בערם הלוק ההרץ שהרי שבע שנים

הסרך במדה לפי שיש גבול משובח מחברו חלח בשומח בים כור רע כנגד בים סחה טוב הכל לפי הדמים (חנחומה ו): של גבול המפורש לו והגורל עלמו היה לווח ואומר אני הגורל עליים לגבול פלוני לשבט פלוני שנאמר על פי הגורל ולא נחחלקה פסקין וי"ב גבולים בי"ב פסקין ובללום בקלפי והישיא מכנים ידו למוכה ונוטל שני פסקין עולה בידו פסק של שם שבטו ופסק - סכסן סיס מלובש באוריס ומומיס ואומר ברוח סקודש אס שבט פלוני עולס מחוס פלוני עולס עמו וסשבטיס סיו כמוביס בי"ב רבוי השבט חלקו החלקים לא טשו אלא טל ידי גורל והגורל היה טל פי רוח הקודש כמו שמפורש בבבא בחרא (קרב, א) אלטור (+z) לרב תרבה נחלחו. לשנע שסיס מרונס באוכלומין ומנו מלק רב ואף על פי שלא סיו המלקים שוים שסרי הכל לפי

צַהַרֹן ואָת־מֹשֶׁה וַאָּת מִרְיָם אַבֿרן וְיָה מֹשֶׁה וְיָה מִרְיָם בּמֹאַבְיוֹם וִשַּׂלְב לְמַמֹּבְיִם אָטַר בּמֹאַבִּים וּנִקְינִבע לְמַמִּבָּם נִע os כֹּוְיִּ אַּמָּׁר יֹבְּלְבֹרִי אִינוֹשׁ לְכָוֹיִ בִּים כִוֹיִ בִּיכִיבִּים יֹנִישׁ לְכָוֹיִ ןְשֶׁם אֵשָׁת עַּמְרֶם יוֹכֶבֶר בַּתַ וְשִׁים אָתַת עַמְרָם יוֹכֶבֶר הוֹלֶר אָת־עַּמְרֶם: המושׁי משְׁפַּחַת הַקְּרְהִי וּקְהָת וּקְהָת אִילִיר יָת עַּמְרָם: ַמִשְׁפַּחַת זַּרְעִית מוּשִׁי זַּרְעִית קֹרַח ಭಭಿತ್ರಗಗ 正可以公人 82 त्रंद्रं संभेड्नित בַוֹים בְּרְנִי श्रुद्रमा वर्ष्णृकृतित द्रांग वर्ष्णुकृतित משְפַּתַת תַמְּרֶרֵי: كْظَيْت مْهُ طَلَق تَظَيْنَة كِمُثَاثِهِ يَلْمُرِنَ ظَيْن كِمُثَادٍ، يَلْمُرِن نْهَجْبِ فَطِيدٌ، يَخِنِي خُرْبُهُفَائِلُو يَنْهُجْرا مُثَنَِّد جْرَنْهُ، خُنْلَةُنْكَابِلَا בֵּין רַב לִמְעְמֵה: (ס) אַהְסְנַהְהוֹן בֵּין סַנִּיאֵי לְוְעֵיבוּ: ور על־פִּי הַגּוֹרֶל הַחְלֵל נַחֲלְתוֹ עַל פּוֹם עַּדְּבְא הַהְפְּלֵיג

אַמִּיזְרֶה לְפָּנֵי יְהוֹה:

ېرنځار:

浴口に上げる

יי נימט לבר נאַביהוא בהקריבם ימיה

זְּבְשִׁית מֶבְרוֹן זַרְשִׁית מַחָלִי אַבְּוּן זַבְׁהַּנִינִי בְנִי זַבְּהִינִי בְבָּנִי

Kohath begot Amram. the family of the Korahites. And Mahlites, the family of the Mushites, the Hebronites, the family of the family of the Libnites, the family of These are the families of Levi: the

the family of the Merarites. family of the Kohathites; of Merari,

the Gershonites; of Kohath, the

And these are they that were

more and the fewer.'

families: of Gershon, the family of

numbered of the Levites after their

inheritance be divided between the

According to the lot shall their

Moses, and Miriam their sister. bore unto Amram Aaron and was born to Levi in Egypt; and she Jochebed, the daughter of Levi, who

And the name of Amram's wife was

and Abihu, Eleazar and Ithamar.

And unto Aaron were born Nadab

they offered strange fire before the And Nadab and Abihu died, when

19

09

۷5

אבחם. ילמו גריס וענדיס (קפרי קלנ): א, כ) וימנו לכלב את מברון כאשר דבר משס ואומר (יסושע ימ, ג) על פי ס' נמנו לו את סעיר אשר שאל (ב"ב קכב, א): 👚 מטות מלרים לא סיו נומלין אלו הד' אלא שני מלקים עכשיו נמלו ד' מלקים: אך בגורל. ילאו יהושע וכלב וכן הוא אומר (שופמים שנאמר לשמוח מטוח אבוחם ינחלו. שאחר שנטלו הבנים חלקוה לפי האבוח שילאו ממזרים ואלו מחחלה חלקוה למנין יולאי שלשם. סאמד נעל מלק אמד וסשלשם נעלו שלשם שנאמר לאלם ממלק סארץ מורם נמלמן אלל אבי אביסן ומלקו סכל בשום. וזסר יורשים אם הממים וכאן ממים יורשים את החיים. כילד שני אחים מיולאי מלרים שהיו להם בנים בבאי הארך לוה אחד ולוה (aa) לשמוח מטוח אבוחם. אלו יולאי מלריס (צ"ג קיו, א) שנה הכמוג נמלה זו מכל הנמלות שבמורה שכל הנמלות המיים

ללבוליבון אומלא נוכבולא

אָנִיםְמֶּנֵי: אָנַרְאָּלְהֹזִּרְ נְאָנֵרְ וְנִינִא זִּרְאָלְהֹזִּרְ וְנִינִי

וּנּוֹבֶּר לַאַּנַבוּן אָּטַ־נָּבֶר וֹאָטַ וֹאִנִינִיגַ לַאַנַבוּן יָטַ נָּבַר

「没口」に必

(68) על פי הגורל. סגוכל סיס מדבר כמו שפירשמי. מגיד שנתחלקס ברוח סקודש. לכך נאמר על פי ס":

(88) אלה משפחת לוי. מקר כאן משפחת השמעי והעויאלי וקלת מן הילהרי:

וסיא השלימה מנין השבעים. שהרי בפרמן אי אחה מולא אלא ששים ומשע (קומה יב, א): (פב) אשר ילדה אחה ללוי. אשמו ילדמס במלריס [לידמס במלריס] ואין סורמס במלריס. כשוכנשו למוך סמומס ילדמס

ַנְעַלְע בַּעִינְב בַּנָּג וֹמִּבְאָב: בּנוֹ הֹבְאָלְ בְּּנְ לְאַבְנִעוֹ לְטִׁם בּנֵּוֹ הַּבָּאָלְ אָבִוּ לְאִ אִּטִּיְנִיבְּע נממלע בו לא ההפקר בתוך ילעילא אַרָי לא אַהְיִיאָנִי בָּינִ ניקני פְּקְּבֵיהָם שְׁלְשֶׁה וְעֶשְׁרִים נְהָה מִנְיָנִיהוֹן עַשְּׁרִין וּהְלְהָא

نتالا: יְהְּבְאַכְ בַּׁמְּבְבַיִּם מִנְאָב מֹכְ יִנְבַנוֹ בַּמִנְאָב מַכְ יִנְבַנֹּאַ كالإب خطيت بهب لهجمئك عجرا مثنت بهب لهجمئك

אַנוַ בַּוֹנוֹ וֹמְבַאָּבְ בַּמִבַּנוֹ סִוּלוֹ: dŵn fañri neil pŵr egr يَّةُ مِي ثَانَا غِيمَ مُؤْطِيلًا يَاءُ ثَالِمَ ثَانِا فِحَالَ مُقَانَاتُ فِحَالِ مُقَانَاتُ

(a) בּׁר אִם־פְּלֵב בָּן־יְפְּנֶּה וִיהוֹשֶׁעַ אֵּנִשׁ אֵלְהֵין בָּלֵב בַּר יִפּוּנָּה בּמּוֹבַי וֹלְאַ־נִוּעָר מִנִים אָנְהַ בֹּמּוֹבֹרָא וֹלָא אָהִטֹאַר מֹנִיוָן בּרְאָמָר יְחְנָת לְהָים מִנְת יָמֶת אָבִי אָמַר יִי לְחִוֹן מִמָּת יִמִּתוּוּ

יוֹסֶרְ וְאֵכֶּת שְׁמָוֹת בְּנִתָּיו מַחְלָּת مُرْشِد كُرْمْشِوْبَات مِرْشِد كِل كِيْدِيْن مِرْشِد حِد يَوْدُ بِهِذِيا سمxx تاهُد كَالِّذِكِمَّارِ كَالِمُكْنِدِ كَالِ خَلِيْكُمْا خَدَ مُحْنِدِ خَدَ مُرْتِيَّاتِ مُنْ الْمُعَالِّين رَنَكُرَ خُرُبِ خُرُبِ مُرْفَنُهِ كُلِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

۲۵۵۲: וְכְלְ הַעָּבְהָ בָּתַה אָמָל מוֹעָר ے אֶלְעָּזֶר הַכּּהָוֹ וְלִפְּנֵי הַנְּשִׁיאָם رميد المهم الأجدر الهم المجدد المهم هده منهد المداهد هرابور וּמָּע וֹשֹׁעְּלָע וּמִלְפָּע וֹשֹבְאָּע:

> كْتِيا هَنْفُتْهِ خُيْرِ خُتْرَ نَهُلُهُمْ: בְּלְ_וֹבֶּוֹר מִבֶּוֹ וַנְיִבְתְּ אַלְפִּוּו כִּלְ גַּכִּיָּבָא מִבַּר וֹנִיוַא

אַמָּר פְּקְרוּ אָנוַבְּנֵי, כְּהָנָא דִּמְנִי יָת בְּנֵי יִשְּׂרָאֵלְ

לנו וֹמְבֹאָן למֹבַלבֹא בַּסוֹנוּ: משֶה וְאַהֶּרוֹ בְּהָנָא דִּמְנִי יָה

ויהושע בר נון:

וְחַגְּלְת וּמִלְכָּת וְתַּבְּת שְׁמְהָת בְּנְתֵיה עַהְלָה נִעָּה نڭك، خَمْ خَزْن مُرْفَنْد خَد تَاقَد

خيريد: בּׁנֹמִשֹׁא בֹּטַבַת מַמִּבּן וַמִּנֹא בְּעַלֵּא וּלֵבֶם בַבְּבַבָּנָא וֹכָב

> children of Israel. inheritance given them among the Israel, because there was no To nearblide of the children of old and upward; for they were nor thousand, every male from a month them were twenty and three And they that were numbered of

Jordan at Jericho. Israel in the plains of Moab by the who numbered the children of by Moses and Eleazar the priest, These are they that were numbered

the wilderness of Sinai. numbered the children of Israel in by Moses and Aaron the priest, who man of them that were numbered But among these there was not a

Jephunneh, and Joshua the son of man of them, save Caleb the son of wilderness.' And there was not left a They shall surely die in the For the LORD had said of them:

Milcah, and Tirzah. Mahlah, Noah, and Hoglah, and these are the names of his daughters: of Manassch the son of Joseph; and the son of Manassch, of the families son of Gilead, the son of Machir, Zelophehad, the son of Hepher, the Then drew near the daughters of

ΠΛΧΧ

59

†9

٤9

:Suives at the door of the tent of meeting, the princes and all the congregation, before Eleazar the priest, and before And they stood before Moses, and

עשרים שנה היו בני נחלה שנאמר איש לפי פקודיו יותן נחלמו: (בם) כי לא החפקדו בחוך בני ישראל. לסיות נמנין בני עשריס שנס ומס מעס: כי לא נתן לסס נתלס. וסנמנין מבן

रदेवतर देदवेरः . אומריס (במדבר יד, ד) נמנס ראש ונשובס מלרימס. וסנשיס אומרום (לסלן כו, ד) מנס לנו אמוזס. לכך נסמכס פרשם בנום (44) ובאלה לא היה איש וגוי. אבל על סושים לא נגורס גורם המרגלים. לפי שסן סיו ממבבות אם סארץ. סאושים

(במדבר לו, יא) ומסיינה מחלה חרלה. מגיד שכולן שקולות זו כזו לפיכך שנה את סדרן (ספרי שם): בא ישמעאל בן נתנים בן אלישמע בידוע שכל הנוכרים עמו רשעים היו (ספרי שם): - מחדה געה וגור. ולהלן הוא אומר ומעשה אבוחיו שחומים ופרע לך הכחוב באחד מהם ליחסו לשבח הרי זה לדיק בן לדיק. ואם יחסו לגנאי כגון (מ"ב כה, כה) נ, כס) וסעלימס אם עלמומי וגו' ובנומיו מבבו אם סארץ שנאמר מנס לנו אמוזס. וללמדך שסיו כולס לדיקים שכל מי שמעשיו (1) למשפחת מנשה בן יוסף. למס נאמר וסלא כבר נאמר בן מנשס אלא לומר לך יוסף מבב אם סארץ שנאמר (בראשים

בְּחֶשְׁאַוֹ מֶת וּבְנִים לאֹ־חֶיוּ לְוֹ: על־יְהוָה בַעַרַת־קַּרַח ַ הַלָּה בְּתַּוֹךְ הָצֵבְה הַנּוֹצְבֶּים אָבֶׁתְּ מָנִי פַּמִּרְבָּרְ וְּהָוּאַ לאַ־

אַנוֹגָע בֿנונוּ אָנוֹ, אַבֿוּת: משְׁפַּחְתֹּי בֶּי צֵין לְי בֵּן מְּנְדַ לְּנִי זַּרְשִׁנִי זַּרְשִׁינִיה צָּבִי לֵית לֵיה בַּר תַב קַמָּר יגָּרַע שָם־אָבִינוּ מִתַּוֹדְ

יְהְיֶה: (פּ) ة تَظَلَّكُ مِيْهُكُ كُمْ عَمْ مُهُمُّهُمُ لَا خُذْنَا لَكُلِّتُ مَهْدُ ثَنَا يُنْتِبَا ذِكَالُهُ

רנישי וַיָּאַמֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאַמָּר:

נְהַלָּע אָבִיהָן לָהֶן: אַבוֹ, אַבוֹנִם וְנַהְגַּבוֹנִם אָנַן مميرا كهم يجمير يهجأت جمنة בְּוֹ בְּנִוּע אַלְפַּטִר, צִּבְרִעָ נִעָּוֹ

וְעַהְּבֹרְמָם אָטַ־נָעַלָטִי לָבָטִי: אַנשׁ בֶּי־וָמוּת וּבָן אָנוֹ لْعُرِ خُرْدُ نَهُلَّكُم فُلَكُّد رُعُمُد

לְבַבְעִיּנְ לִאָּבוֹינִי: י וֹאִם־אֵּגוֹ לִוְ בַּעׁ וּנְעַשֵּׁם אָעַ וֹאִם לָנִע לָנִע בַּנַעֹא וֹעִשְׁנִי יִּ

> בְּחוֹבֵיה מִית וּבְנִין לָא הַוֹוֹ מֹל יוֹ בַּכֹוֹמִטֹא דַּלְנַע אָנַי לא בוור בגו בנשמא דאודמני אַבוּנֹא מִנְעַ בַּמַבְבַּבָּא נְבִוּא

לָנֹא אַטְׁסְנָא בִּינְ אֲטֵּג אָבוּנָא: לְמֹא וֹשׁמֹנֹת מֻמֹא בַּאָּבוּנֹא מִנְוָ

رېيىر ېې چامئې چې چېدېد:

4444: נת אַהְסָנַת אֲבוּהון LUŻĖL מקן הפין להון 公口に下口 גאנט פֿנט אַלְפַּטִר מִמַלְּלָן

אַטְסְנְתֵיה לְבְרַתֵּיה: יבר כית כיה וַתַּעְּבָרוּן יָת וֹמֹם כֹּנוֹ וֹמִּבְאַב טַמַבּוֹנִ

אַהְסָנְתֵיה לַאֲחוֹהִי:

his own sin; and he had no sons. company of Korah, but he died in together against the LORD in the of them that gathered themselves and he was not among the company Our father died in the wilderness,

brethren of our father.' unto us a possession among the family, because he had no son? Give be done away from among his Why should the name of our father

ьегоге the Lorp. And Moses brought their cause

:gaiyss And the Lord spoke unto Moses,

9

father to pass unto them. shalt cause the inheritance of their their father's brethren; and thou gnome sonetitsdai as to noisesesoq right: thou shalt surely give them a The daughters of Zelophehad speak

his daughter. cause his inheritance to pass unto die, and have no son, then ye shall children of Israel, saying: If a man And thou shalt speak unto the

brethren. shall give his inheritance unto his And if he have no daughter, then ye

בבית המדרש היו יושבים ועמדו לפני כולם (ב"ב קימ, ב. קפרי שם): כך לפני אלעור אפשר אם משה לא ידע אלעור יידע אלא שרם המקרא ודרשהי דברי רבי יאשיה אבא מנן משום רבי אלעור אומר (2) לפני משה ולפני אלעזה. מגיד שלא שמדו לפניסס אלא בשנת סארבעיס אתר שמת אסרן (שס): - לפני משה. ואתר

(E"E G'A, E. GEC' 40. 4EA EI, E. E1, A): אלא בחעאו לבדו מח ולא החעיא את אחרים עמו רבי עקיבא אומר מקושש עלים היה ורבי שמעון אומר מן המעפילים היה (ε) והוא לא היה וגוי. לפי שסיו בלות לומר בתעלו מת נוקקו לומר ללו בתעלו מתלונניס וללו בעדת קרת שסלו על סקב"ס

(+) למה יגרע שם אבינו. מנו במקוס בן עומדומ ומס מין הנקבות משובות זרע מתיבס ממנו ליבס (ב"ב קיע, ב): בי

מכס מקריבון אלי. דבר אחר ראייה היחה פרשה זו להכמב על ידי משה אלא שזכו בנות גלפחד ונכחבה על ידן (סנהדרין ח, א): (2) ויקרב משה את משפשן. נמעלמס סלכס ממנו וכאן נפרע על שנעל עערס לומר (דבריס א, יו) וסדבר אשר יקשס אין לו בן. סא אס סיס לו כן לא סיו מובעות כלוס. מגיד שתכמניות סיו:

ובבת סול לומר וסעברתם (שם קמו, ל): אומס. שלא מסוב נמלס לא נלמוס אלא לאומו סדור בלבד (שם קכ, א) וכן וסעברמס את נחלמו לבתו. בכולן סוא אומר ונתחס שברם) סוא במי שאינו מניח בן ליורשו (ב"ב קטו, א). דבר אחר על שם שהבח מעברה נחלה משבע לשבע שבנה ובעלה יורשין מלקים, מלק אביסן שסיס מיולאי מלכיס ומלקו עם אמיו בנכמי מפר (ב"ב קימ, ב. ספרי שם): – והעברת. לשון סעברס (מ"א ראסס עינו של משס: 🛮 בן בנות צלפחד דברת. יפס מצעו. אשרי אדס שסקנ"ס מודס לדצריו (שס): 🗈 נתן תחן. שני (ד) – כן בנוח צלפחד דברח. כמרגומו ילום כך כמוצף פרשף זו לפני צמרוס (ספרי קלד) מגיד שראמה עינן מה שלא

ַּנְחַבְּעִוּ בְאֵּחֵוּ אָבֶּווּ: י וֹאִם־אָּגוֹ לְוָ אַּנִוֹים וּנִׁטַמֹּם אָּנַר וֹאִם לָיִם לָּיִבּ אַנִּיוֹ וֹיִינִימוֹ יִי

אַהְסְנְתֵיה לַאֲחֵי אֲבוּהִי:

father's brethren. shall give his inheritance unto his And if he have no brethren, then ye

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) מְשְׁפְּט כַּצֵּשֶׁר צְנָּה יְהְנָה צֶּתְּר לְנִירָת דִּין כְּטָא דְפַּקִיד יִיָּ מייים בּבְּ ٱلْبَانَةِكَ خَلَّدُ نَهُلَهُمْ خُلِنَظَّكَ نُنَكَ فَنَتِدَ خَلِّدُ، نَهُلَهُمْ אֹלָיִנ מִמְּאָפֹּטִטִיּ וֹנְרָאָ אָלִיִּט צַּלִיר כִיִּטְ מִזּוֹבֹמִיטִיִּי וֹנִינִים <u>" אָת־נַחַלְּתֹּוֹ לִשְׁאֵרֵוֹ תַקְּרָב יָת אַחְסָנְתִיה</u> لَهُمَا عَنَامٍ كُمُّحُنِ الْأَنْقُمَ الْهُمَا كِنَا كَفُدَانِا لَانْفُرَا

LORD commanded Moses.' Israel a statute of judgment, as the And it shall be unto the children of of his family, and he shall possess it. unto his kinsman that is next to him then ye shall give his inheritance And if his father have no brethren,

אַטַבַעַאָּבוּ אַ אַהָּב וֹעַטוּ לַבְּוֹנִ צִּינַבִּיט לַבָּנִוּ וֹהָבָאַלִי " אֶלְ תַּר הְעְּבְּרָים הַזָּהְ וּרְאֵה דְּעְּבְּרָאֵיֹ הְבִּין נַחְזִיּ יְתְּצְּרְעָׁא נַיִּאִמֶר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה עַּבֶּה עַבֶּה יָנְ לְמִשֶּׁה סַק לְטוּרָא

To nave given unto the children of Abarim, and behold the land which To nissunom sinto ani qu sent 150' And the LORD said unto Moses:

غَلَلًا غُلَلِكُ عَلَلِكُ عَلَيْكِ עמיף נם־אַמָּר כַאַשֶּׁר נָאָסָף צוּף צַּף בָּמָא דְאָהָבְנֵנִשׁ צַּהַלֹּר الْيُرْبَد كِيْبِهِ الْكُوفِقِ كُرٍ انْبَارَ، يُبَدِ انْبَافِرْنِهِ كُوفِهِ الْرَافِيْنِهِ كُوفِهِ ا **₩**

לַלוֹדִימִוּנוֹיוּ ドギイ

gathered; people, as Aaron thy brother was also shalt be gathered unto thy And when thou hast seen it, thou

حُدُم مَلُقِد لِمُا: (م) במום למיניקם הם מיקריבת * צַּן בִּמְרִיבַתֹּ הֲעֵּדְה לְתַקְּרִישֵׁנִי

מֹבְבְּרָא דְצִין: להנגובעו אווו מו מהום לסם כּאַמֶּבְ מִבְינִיםְם פָּּי בֹמִבְבַבַ בַּמֵּא בַּסְבִינִבְטוּן מַכְ מִנִמָבוּ

And Moses spoke unto the LORD, -ins To seemest of Zin. the waters of Meribath-kadesh in waters before their eyes.'—These are congregation, to sanctify Me at the Sin, in the strife of the commandment in the wilderness of because ye rebelled against My

:Sarives

כד ניְדַבֶּר מֹשֶׁׁה אֶל־יְהֹוָה לֵאמִר: יּמִלֵּיל מֹשֶׁה קֵּדָם יָיָ לְמִימַר:

- (II) לשארו הקרב אליו ממשפחחו. ומין משפחס קרויס מלמ משפחח סמג (מפרי שם. צ"ג קע, צ):
- **10)**: ו הוא אחריו לחלר והוא אחריו לערקלין והוא אחריו כיון שבא ליכנס לקיטון אמר לו בני מכאן ואילך אחה אחר ליכנס (ספרי לנחלת בני גד ובני ראובן שמת ואמר כמדומה שהותר לי נדרי משל למלך שגזר על בנו שלא יכנם לפתח פלמין שלו נכנם לשער סומרס סגוירס ואכנס לארך אמר לו סקצ"ס גורמי במקומס עומדם (במדבר רבס. מנחומא ע) דבר אחר כיון שנכנס משס (21) עלה אל הר העברים. למס נסמכס לכאן כיון שאמר סקצ"ס נמן ממן לסס אמר אומי צוס סמקוס לסנמיל שמא
- שסוכיר מיממן סוכיר קרמונס לסודיע צלא סימס בסס אלא זו בלבד (יומא פ. קפרי שס): יאמרו אף סוא מן סממרים סיה משל לשמי נשים שלוקום בבים דין אחם קלקלה ואחם אכלה פגי שביעים וכו' אף כאן בכל מקום מיממס כמב פרחונס לפי שנגורס גורס על דור המדבר למוח במדבר בעון שלא האמינו לכך בקש משה שיכחב פרחונו שלא לב, נא) על אשר לא קדשמס. הא אם קדשמס אומי עדיין לא הגיע ומנכס להפטר (הנחומא ע. ספרי קלו). בכל מקוס שכחב (13) – כאשר גאסף אהרן אהיך. מכאן שנמאוס מעס למימתו של אסרן (עם קלו). דבר אתר אין אחס עוב ממנו. (דברים
- שטמרו במדבר לן: (+1) הם מי מריבה קדש. סס לצדס מין בסס עון אחר. דבר אחר סס שהמתו במרס סס סיי שהמתו ביס פוף סס עלמס
- קלח): לאמר. אמר לו סשיבני אם אחם ממנה להם פרנם אם לאו (שם): (EI) וידבר משה אל ה׳ וגר׳. לסודיע שבתן של לדיקים שכשופטרין תן סעולם מניתין לרכן ועוסקין בלרכי לצור (ספרי

יַפְּקַּדְ יְחַנְְח אֱלֹתַי חַרוּחָת יְמַנֵּי יִי אֱלְה רוּחַיָּא לְבְל

בּצּאַן אַשָּׁר אֵין־לָהָם רַמֶּה: וְבְּיִאֶּם וְלְאִ מְהְנֶה עְּבְּרָה יִהֹדֶה וְלָאִ הָהִי בְּנִשְׁהָא דַּיִינְ בְּעְּנָאִ رَ خُوْدَبُو لَكُمْد بَعْدَهُم لَكُمْدُ عَلَٰمُ عَلَٰمُ عَلَٰمُ عَلَٰمُ عَلَٰمُ عَلَٰمُ عَلَى عَلَى الْعَالَمُ عَلَى الْعَالَةُ عَلَى الْعَالَمُ عَلَى الْعَالَمُ عَلَى الْعَلَى الْعَلِيمُ الْعَلَى الْعِلَى الْعَلَى الْ אַשֶּׁר־יַצָא לְפְּנִיהָם וַאֲשֶׁר יָבֹא דְּיִפּוֹק קֵדְמֵיהוֹן וּדְיֵיעוֹל

בוים בו וְסִמְכִים אָעַבַּיָּבְעַ הֹבְינִי: אָרן יְהוֹשְׁעַ בּוֹרוֹן אָישׁ צַּשֶּׁרַ ينْهُمِا بِمَزَّمَ هِمْ طَفِّمَ جَمَا كُهُ لِهِمِا بِي جُمْفِهِ وَحَاجُهَ بِمَ

אָעוֹרְ לְמֵּינֵיהֶם: עַכּבְוּן וְלְפָּגַוֹּ כְּלְ_הַמְּגַרְ וְלֵּגִוּיתָה כְּהַנָּא יִקְּדָם כָּלְ כְּנָשָּׁהָא ور الريوناري همن جود هجابات

וְאָמְתְּ בֹּלְ_הְּבְעׁ בַּנָר וֹאָבְאָלְ: ः दिवर्षेप संपंति वंदेश देव्य

لْحُد_لَمْتُك: ئچھ، ٹنھ اُڈے_ٹڑ،_نھُٹھج ھٰئی بِمَالِي مِكَ فِي يَجِيُهِ بِمِكَ فِي ײ װְאָאַג בָוִ בֹּמֹמֻפַּׁמ בֹאִנבׁים בִפַּנִיּ أرجي هرمير بحدر بيتم

בּהַבֹא װבֹבא הַכְ כַּנֹהָשֹׁא:

<u> בְּלְנוֹ לְעוּוֹ בְּתִּיי</u>

بَرَابِد: נבואַר בַּיה וְתִסְמוּך יָת יָדְךּ יְהוֹשְׁעַ בַּר נוּן גָּבַר דְּרוֹחַ

יהפקיד יהיה לעיניהון: וּשְׁלֵים וָתֵיה קָדָם אֶלְעָּוֹר

וטשו מגול הגוני בניל

בופלקון מנוני לק לנחשא

בְּנָשְׁעַאַ: וֹכֹב בֹּנוּ וֹמִּבֹאָב מֹמִּוִי וֹכֹב וֹמֹל מומֹבוש וֹשוָן מֹאַלָוֹן שִוּאַ גל הגן מומבוש נשון לפטון לוֹאָאַל לַיה בָּרוֹן אִירַיָּא בָּרָם ולבם אלמור פבוא ולום

> congregation, spirits of all flesh, set a man over the Let the LORD, the God of the

may bring them in; that the who may lead them out, and who who may come in before them, and who may go out before them, and

sheep which have no shepherd.' congregation of the LORD be not as

mid noqu bash; man in whom is spirit, and lay thy Take thee Joshua the son of Nun, a And the LORD said unto Moses:

give him a charge in their sight. and before all the congregation; and and set him before Eleazar the priest,

of the children of Israel may upon him, that all the congregation And thou shalt put of thy honour

07

61

91

congregation. Israel with him, even all the in, both he, and all the children of out, and at his word they shall come the LORD; at his word shall they go by the judgment of the Urim before the priest, who shall inquire for him And he shall stand before Eleazar

מכניםן לארך (במ"ר כא, מו): קלט): ואשר יוציאם. בוכיומיו: ואשר יביאם. בוכיומיו (שס). דבר אמר שלא מעשה לו כדרך שאמה עושה לי. שאיני אליו ויאמר לו הלנו אחה וגוי. וכן בדוד הוא אומר (ש"א יח, מו) כי הוא יולא ובא לפניהם. יולא בראש ונכנס בראש (ספרי אני שנלמממי במיחון ועוג שנאמר (במדבר כא, לד) אל מירא אומו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה, יג) וילך יהושע (קו) אשר יצא לפניהם. לא כדרך מלכי האומות שיושבים בבתיהם ומשלמין את היילותיהם למלחמה אלא כמו שעשיתי גלוי וידוע לפניך דעמו על כל אחד ואחד ואינן דומין זה לזה מנה עליהם מנהיג עיהא מוצל כל אחד ואחד לפי דעמו (עם י): שלמס (משלי כז, ים) נוצר מאנה יאכל פרים (במ"ר. מנחומא יא): אַלְחִי הרוחוח. למה נאמר אמר לפניו רבונו של עולם גדולמי. אמר לו סקב"ס לא כך עלמס בממשבס לפני. כדאי סוא יסושע ליטול שכר שמושו שלא מש ממוך סאסל. וזסו שאמר (16) יפקד הי. כיון ששמע משה שהמר לו המקום הן נהלה ללפחד לבנוחיו המר הגיע שעה שהחבע לרכי שיירשו בני הה

(שס קמ): אשר רוח בו. כאשר שאלם שייכל להלוך כנגד כוחו של כל אחד ואחד (שס): וסמכת את ידך עליו. חן לו (18) קח לך. קחנו בדברים משביך שובים לסנסיג בניו של מקוס (מפרי קממ): לך. מח שבדוק לך מח וס מחס מביר

(91) וצויחה אחו. על ישראל דע שמרחנין הם מרבנים הם על מנת שחקבל עליך (שם בהעלתך לא): ממורגמן שידרוש במייך. שלא יאמרו עליו לא סים לו לסרים ראש בימי משם (שם):

(02) ונחחה מהודך עליו. זס קירון עור פניס: מהודך. ולא כל סודך נמלינו למדין פני משס כחמס פני יסושע כלבנס

(12) ולפני אלעזר הכהן יעמד. סרי שמלמך ששמלמ שמין סכניד סוס זו (מ"מ נומל) מנימ מביך שמף יסושע יסמ לריך (ספרי קמ. ב"ב עס, א): - למען ישמעו בל עדה בני ישראל. שיסיו נוסגין בו כבוד ויראס כדרך שמסגין בך:

141

וולמ"ב: אֹתְוֹ נִיּמַח אָת־יְהוֹשִׁעַ נַיֵּעֵמִדִרֹה וֹן יָתֵיה וֹדְ

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) ניִסְמָּוֹב אָטַ יִבְינוּ הַלְּנו נִיִּצַּוֹנִי וּסְמַוּ

ממיטי נַיְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

talith: ْ אֱלֶהֶה אֶת־קְּרְבְּנִי לַחְמִי לְאִמִּי לְחִוּן יָה מּוּרְבָּנִי לְחֵים סְבּוּר <u>הו אַט פֿדוֹ וֹהְבֹאָכְ וֹאַמֹבֹטֹ פּפֿוּג זִט פֿדוּ וֹהְבֹאַכְ וֹטִוּמִר</u>

بَيْرًار٢: שְׁנְהְ הְמִינְם שְׁנָיִם לַיּוֹם עַּלְהְ בְּנֵי שְׁנָא שַׁלְמִין מְּבֵין לְיוֹמָא נְעַבְּׁנִינִנְיִ בְּנִבְּיִנְיִי בְּבְּמְּנִם בְּנִי<u>ִּי נְיַנִיפְּ</u>נִרְ פְּנִבְּיוֹ בְּנִיבְּנִוֹ בְּנִיבְיִנְ וֹאַמֹּבְתַּ לַבְּיִם זָב בַּאֹמֶּב אַמֶּב וִמִימַב לְבוּוֹ בּיוֹ לוּרְבָּנָא

* וְאֵּחֹ תַבֶּבֶשׁ תַּשִּׁלִּי תַּעֲּשָׂה בֵּין אָט עַכּכּה אָטוֹר תַּצְשָׁר בַּבְּקָר יִח אִמְּרָא תַר תַּעָבְיר בְּצִפָּרָא

고맙니: בלגלי בממן במיח דריעת סילמא וּהְּמִּירֵית הְאֵיפָּה סְבֶּת לְמִנְּחָה וְחַר מִן עָּשִּׁרְאִ בִּחָלָת סָאִין

ולבם כֿל כֹּנְמִּטֹּא: וּאַלוּמוּשׁ בוֹבִם אָלַהֹּזָר כִּבוֹנֹא וַיַעַשׁ מֹשֶׁה כַאַשֶּׁר צַוָּה יָהוָה וַעֲּבַר מֹשָה כְּמָא דְפַקּיר

נְבוֹנִי בַּנַבַ וּפַפֿבוּיה כָּמָא בַּמַכָּיל וְיָ בִּידָא

نفردرا خَكَالَاحُهِ كَالَمَا خَيْطَتَابِ

מַּלִטֹא טַּבוּנְא:

מְּמֶׁמָּהְאֵי וֹנִי אִמֶּנִא שׁלִּוֹלִא שַּׁמְּבִּיגִרְ בָּּנִּוֹ

בּמְשַׁר בְּמִישׁ בַּבְּעוּת הַיִּנְאַ: למושלא בפולא

> congregation. the priest, and before all the Joshua, and set him before Eleazar commanded him; and he took And Moses did as the LORD

and gave him a charge, as the LORD ,mid noqu sbash sid bisl ad baA

spoke by the hand of Moses.

And the LORD spoke unto Moses,

Me, shall ye observe to offer unto made by fire, of a sweet savour unto is presented unto Me for offerings and say unto them: My food which Command the children of Israel,

Me in its due season.

:gaiyse

ΙΙΙΛΧΧ

77

continual burnt-offering. blemish, two day by day, for a he-lambs of the first year without shall bring unto the LORD: is the offering made by fire which ye And thou shalt say unto them: This

thou offer at dusk; morning, and the other lamb shalt The one lamb shalt thou offer in the

hin of beaten oil. mingled with the fourth part of a fine flour for a meal-offering, and the tenth part of an ephah of

קנהדרין מו, א): לאלעור (במ"ר כא, מו): ושאל לו. כשילמרך ללאח למלחמה: על פיו. של אלעור: וכל העדה. קנהדרין (יומא עג.

(בב) ויקח אח יהושע. לקמו בדברים והודיעו ממן שכר פרנמי ישראל לעולם הבא (מפרי קמא):

(23) ויסמך אח ידיו. בעין יפס יומר ויומר ממס שנלעווס. שסקב"ס אמר לו ופמכם אם ידך וסוא עשס בשמי ידיו ועשאו

שסימה נפערת מן העולם והימה מפקדת לבעלה על בניה וכו' כדהימה בספרי (קמב): - קרבני. זה הדה (שם): - לחנוי. (ב) צו אח בני ישראל. מס אמור למעלס יפקוד ס'. אמר לו סקב"ס עד שאמס מנוני על בני נוס אם בני עלי. משל לבם מלך ככלי מלא זגדוש ומלאו מכממו בעין יפה (שם): באשר דבר הי. אף לענין הסוד נמן מהודו עליו:

שיסיו כהנים ולוים וישראלים עומדין על גביו מכאן למדו ומקנו מעמדות (ספרי שם. מענים כו, א): במועדו. בכל יום אלו אימורין וכן סוא אומר (ויקרא ג, מו) וסקמירס סכסן סמובחס לחס אשה: לאשי. סנחנין לאשי מובחי: השמורו.

(5) ואמרח לחם. חוסרס לבים דין (ספרי שס): שנים ליום. כפשומו ועיקרו בח ללמד שיסיו ושמשן כנגד סיוס ממיד כום מועד הממידים:

לימי המלואים וכאן צוה לדורום: (+) את הכבש אחד. אף על פי שכבר נאמר בפרשם ואמה מלוה (שמום כט, לם) ווה אשר מעשה וגו' היא הימה אוהרה של שחר במערב ושל בין הערבים במורחן של מבעוח (שם. יומה סב):

ֻלְבַיִּתׁ נִיהְתַ אָּמֶּׁע לֵּיהְנֶׁר: عٰלِم مِثِرً به بَتِهِ سُنِم چَوَد مَنْد

בּוֹבֹתֹּגֹא לוּוֹבַלֹּגֹא שָׁבֹם וֹנֹ: なくは ビレィレス

حَيْلِيْ: بهبرا جمرته بول پود هچر ל ננסכו רביעת ההיו לבגש

בּטַמַר עַּמִיק בָּדָם וְיָ: taitas itēte toit ונסביה רבעות הינא לאמרא

ליהוֶה: (פּ) וּכְּנְסְכּוֹ תַּצְשֶׁה אָשֶּׁה בֵיחַ נִיחַתַ ⁸ בין הערבים קמנהת וֹאָע עַכּׂרָמָ

במטפלכן לבגלא פבר גל: בון שמשנא כמוחה צפרא ונו אמבא טונלא טהבוג

מְנְתְּהְ בְּלִילְהְ בַּשְּׁמֶן וְנְסְבְּוֹי שְׁנָה הְמִימָם ישְׁנֵי עַשְּׁרְנִים סָבֶת ולום בַּמַּבְּט מָדָּוַ בַבְבַמָּנִם בַּדָּוַ

itàc.m: ַ סִּילְשַׂא מִנְשַׁלָא בַּבּילָא בַמְשָּׁם בני שְׁנָא שַּלְמִין יִיהָבון מָשְׁבוּנִין ולווְמֹא בַּמִּבְּטֹא טַבוּוֹ אֹמִנוּוּ

הַמְּמֶיר וְנִסְבֶּה: (פּ) ·· מִלְע מִּבְּע בְּמִבּעוֹ מַלְ_מִלְע מֵּלְע מִּלְע מִּבְע מִבֹּא שִׁעִׁמָּבִיג בְּמִבָּא מַלְ

הקנו שבולא ונספה:

מְּלֵב מִבֹּגֹע שַׁמִּגִּעִם: אָלָנִם נְאָנֹג אָטָב כַּבְאָנִם בַּנִיַ " עֹלֶה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שַּׁבְוֹרֵנְ וּבְּרֵנְמִּגְ יִבְרֶאִמֻּי חַדִּעִיכֶם

אָלָא אָבְעָא אַלְטָּוֹן: שבול יוְבַר תַר אַמֶּבוּל בָנֵי הֹלִטֹא בוֹבם וֹוֹ טוִבוּ בֹּנוֹ טוָבוּ تكتارديا

מְשְׁרְנִים סְלֶט מִנְחַרִ בָּלִי ت جَادِرُت حَشِمًا رَقِد بَهُنَاء نَهُنَا نَهُنَا. السِّر سِين مِحْرَب مِنِيَد مِحْرَب مِنِيَد البَحْرَبِة

ַ סִּילְשַׂא מִנְחַבָּא בַּילָא בַמְשָּׁם לעולא עד יקבין משרונין なたせはメ ドロイグ ĘĊĢĪ ٥١ڬ۩٨

> by fire unto the LORD. for a sweet savour, an offering made which was offered in mount Sinai, It is a continual burnt-offering,

> strong drink unto the Lorp. thou pour out a drink-offering of one lamb; in the holy place shalt be the fourth part of a hin for the And the drink-offering thereof shall

And on the sabbath day two of a sweet savour unto the LORD. present it, an offering made by fire, drink-offering thereof, thou shalt of the morning, and as the present at dusk; as the meal-offering And the other lamb shalt thou

the drink-offering thereof. meal-offering, mingled with oil, and ephah of fine flour for a blemish, and two tenth parts of an he-lambs of the first year without

6

9

drink-offering thereof. burnt-offering, and the sabbath, beside the continual This is the burnt-offering of every

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first LORD: two young bullocks, and present a burnt-offering unto the And in your new moons ye shall

for the one ram; a meal-offering, mingled with oil, and two tenth parts of fine flour for mingled with oil, for each bullock; fine flour for a meal-offering, and three tenth parts of an ephah of

(2) סלת למנחה. מנממנקניס:

حَشِمًا كِنِيرَ يَاهُيَاتِ:

- שנמקרבה לפני ממן מורה שכמוב בה (שמום כד, ו) וישה באגנות מלמד שמעונה כלי (מו"כ לו פי"ח, ח): (6) העשיה בהר סיני. כאימן שנעשו בימי סמלואים. דבר אחר סעשרים בסר סיני סקיש עולם חמיד לעולם סר סיני אוחס
- (ק) ונסבו. יין: בקדש הסך. על המופח ימופרו (ספרי): נסך שבר. יין המשכר פרע ליין מגחו (פ"ב לו, ח):
- (8) דיח ניחח. נממ רומ לפני שממרמי ונעשס רלוני (מפרי קמג):
- הסמיד ומגיד שמין קרבין אלא בין שני הסמידין וכן בכל המוספין נאמר על עולם הסמיד למלמוד זה (ספרי שם): לומר בשבחו מגיד שחס עבר יומו בעל קרבנו (שס קמד): על עלה החמיד. חלו מוספין לבד חומן שני כבשים של עולם (10) עלה שבה בשבהו. ולא עולם שנה בשנה אחרה הרי שלא הקרינ בשנת זו שומע אני יקרינ שהים לשנה הבאה הלמוד
- (בו) ושלשה עשרונים. כמשפע נסכי פר שכן הן קלובין בפרשת נסכים (לעיל מו, מ־י):

עַלְהֹ הֵיחַ נִיחֹחַ אָשֶׁה לַיהוֶה:

לבהוא מובלוא שבם וו: לאמבא עד עלטא לאטפבלא

جَبَالِهُ، حُبَالِهُ، يَهُزُب: بَيْرًا رِحْهِهُمْ بِيْا اِيْمَ فَكِنَ لَايَافُ ָ_{֡֡֡} װְמֻּלְיִמְּׁנִי נַנֵּיוֹ לְאָּיִלְ װְרָנִמָּנִי إנסְבֵּיהֶם חֲצֵי תַהִין ִיהָיָה לַפְּּר

יַרְתַי שַּקָא: לאטעלעוניני כּוּ לְכֹּלְ דִימִּי עמרא דא עלת ביש ירקא 上にな ムダはしゃ לַעוָרָא וֹעַלְעוּט בַיגָּא לָבַבָּרָא וֹנֹסְבֵּיהוֹן פַּלְגוּת הִינָא יָהֵי

itàċi: (a) ליהוְהַ עַּלְ־עֹלַה הַמְּמָיד יִשְּשָׁה

نئةביד إנסביה: פֿבָם װֹ מַּלְ מֵּלְנִי שַּׁבִּינִאָּ וּשְׁמָּנִר עַּוָּיִם אָבָוֶר לְחַשָּאָת וּצְפִּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׁהָאַ

עְּשָּׁר יָוֹם לַחָּהֶשׁ פֶּסַח לַיהֹוֶה: _{ממי} יבַּחַבֶּשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה

ממוֹבא יוָמֹא לִינֹוֹא פֹּסִׁנוֹא ילוֹבוֹא פֹבְמֹאִנ בּאַנְבֹּמִנ

הְגִּ שְׁבְעַּתְ יִמְיִם מַצִּיִת יֵאָבֶל: ر بحريظ بعياد بناء حرنه بناه مريب

ιὑἀĊις: בַבון הַנָּא מֻבְּעָא יוֹמִין פַּמִּירָא ובַוַמִישָׁהַ עַשְׁרָא יוֹמָא לִיַרָחָא

בַּלְ מִלְאַכִּע מִּבְּבָּע לַאָ עַמְּמִּיּ: בַּיָּוֹם הָרִאִּשִׁיוֹן מַלבֿאַ_לבֿהַ

: لاناحظم المناه WE'TR בומא לומאי מהוה לייש

שמומם ובנו לכם: אָנוֹג וֹמִלְמֹנ כֹלמִנִם לִּנֹג מִּנְנ פֿבֿים בַּנִי_בַבַּער וְהְקְרַבְּמָּם אִמֶּר עֹלֶרֹ לֵיהוֹוֶר

شِكِفِرا نِسِيا كِحِيا: עַר וְמִּבְּלֵא אַמֶּבוּן בָּנִי מְּנָא ין מובי בני מובי הבין ודכר וטַלַבון טוּבְבָּוֹא הַּלְטַא לַבַם

> offering made by fire unto the burnt-offering of a sweet savour, an unto every lamb; for a mingled with oil for a meal-offering and a several tenth part of fine flour

> months of the year. every new moon throughout the lamb. This is the burnt-offering of and the fourth part of a hin for a the third part of a hin for the ram, half a hin of wine for a bullock, and And their drink-offerings shall be

and the drink-offering thereof. beside the continual burnt-offering, unto the LORD; it shall be offered And one he-goat for a sin-offering

LORD's passover. fourteenth day of the month, is the And in the first month, on the

shall unleavened bread be eaten. month shall be a feast; seven days And on the fifteenth day of this

of servile work; convocation; ye shall do no manner In the first day shall be a holy

81

Δī

91

Þι

٤ı

ГОКЪ.

without blemish; first year; they shall be unto you one ram, and seven he-lambs of the the Lord: two young bullocks, and made by fire, a burnt-offering unto but ye shall present an offering

(14) ואח עלה חדש בחדשו. שלס עבר יומו בעל קרבנו ושוב לין לו משלומין (ספרי קמס):

- עלת החמיד יעשה. כל הקרבן הזה: ונסבו. אין ונקבו מוקב על השעיר שאין נקבים לחמאת: בלבד ושחר השעירין למדין ממנו ומדרשו בחגדה (שם. חולין ם) חמר הקב"ה הביחו כפרה עלי על שמעמה אם הירח: ער ונשמנה שעיר ראש מדש שנאמר בו לה' ללמדך שמכפר על שאין בו ידיעה לא במחילה ולא בסוף שאין מכיר בחעא אלא הקב"ה (at) ושעיר עזים וגוי. כל שעירי המוספין באין לכפר על מומאת מקדש וקדשיו הכל כמו שמפורש במסכת שבועות (a, h)
- (19) פרים. כיגד אנרסס שנאמר (בראשית ית, ו) ואל הבקר רן אברהם: אילים. כיגד אילי של ילושל ילחק: בבשים. כיגד (18) כל מלאכח עבודה. אפילו מלאכה הלריכה לכם. כגון דבר האבד המותרת בחולו של מועד אמורה ביום מוב:
- יעקב (ברחשית ל, מ) וסכשבים הפריד יעקב. בימודו של רבי משה הדרשן רחימי וחת:

Ĺτ	וְהִקְּרַבְמָּם עּוֹלְה לְרֵיִה נִיחֹתֹ לִיהֹוְה פְּרֵים בְּנִי־בְּמָר שְׁנֵיִם צִּיל אֶהָד שִׁבְעָּה כְּבָשִׁים בְּנֵי שְׁנְה:	בּנֵּגְ מֶּנְא: טְׁבֵּגְן בְּכַבְ עַבְ מֻבְּמָּא אִמֶּבִּגּן בְּבַתְּנָא שְׁבַׁב גִּי טִּנְבִּגְ בִּנְבִּנְ וּטְׁשְׁבְּבֵּוּן מְּלְטָא לְאִטְשַבּּלָא	but ye shall present a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: two young bullocks, one ram, seven he-lambs of the first year;	<i>Σ</i> τ
CĽ	וּבְּיֵוֹם תַּבִּפּוּרִׁים בְּתַקִּרִּיבְבָם מִּנְחָה תַּדִּשָׁה לִיחִנָׁה בְּשֶׁבֻּעָּתִיכֶּם תֵּקְרָא־לֹּגִשׁ יִהְיָה לְבֶׁם כְּל־מָלֵאכָת עַבֹּדָה לְאַ תַעֲשָׁוּ:	עַעְבְּרוּן: קְכוּן כְּלְ עֲבִירַת פּוּלְעַן לָא בְּעַגְרָה בְּלְ עֲבִירָת מְנִית מְנְחָתְא חֲדַתְּא מֵדָם וּיִ מְנְחָתָא הְבַרִּנִינִא בְּקָרוֹנִיכִוּן	Also in the day of the first-fruits, when ye bring a new meal-offering unto the Lord in your feast of weeks, ye shall have a holy convocation: ye shall do no mannet of servile work;	97
\$7	וביום השְבִימִּי מִקְרָא־קֹדֵשׁ יִהְיָה לְבֶם בְּל־מָלֵאבֶת עַבֹּדֶה לְא תַעֲשְׂוּ: (ס)	לֵא תַעְּבְּרוּן: יְהֵי לְכוּן כָּל עֲבִידַת פּוּלְחָן יְהֵי לְכוּן בָּל עֲבִידַת פּוּלְחָן	And on the seventh day ye shall do have a holy convocation; ye shall do no mannet of setvile work.	Şτ
† 7	چغچٔ הפגשי ליים שבעת יִמִּים چُקם אַשָּׁה הֵיחַ־נִיחָת לִיהֹוָה עַל־עוֹלְה הַפְּנֵיד יֵעְשֶׂה וָנִסְבְּוֹ:	הְּצִּלֵּין תַּעְּבְּרוּן לְיוֹמָא שָׁבָעָא בְּרַעָּוֹא מָדָם יִיְ עַּלְ עֵּלְת הְנִמִּין לְחֵים מּוּרְבָּן דְּמִהְקַבָּל בְּאִבְּין תַּעְבְּרֵין	After this manner ye shall offer daily, for seven days, the food of the offering made by fire, of a sweer savour unto the LORD; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.	† 7
धर	מִלְבַדִּ עַלַת חַבֵּקֶר אֲשֶׁר לְעַלָּת הַמְּמִיד תַּעֲשִׁי אָת־אֵלֶּה:	הְּרִינְא מַעְּבְּרוּן נְת אִכְּוּן: בְּר מִעְּלִת צַפְּרָא דְּהִיא עַלְת	Ye shall offer these beside the burnt-offering of the morning, which is for a continual burnt-offering.	£7
रर	ישְׁמָּיר חַמָּאָת אָחָד לְכַפָּר יַשְׁעָיר הַמָּאָת אָחָד לְכַפָּר	הְּלֵּנְכִּנְּוֹ: הַאָּפִּׁנְאְ בְּטַמְּטָאְ טַבְ לְכָפָּׂנָאְ	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you.	रर
77	ىرىپىرىر بىۋىدىز بىرىڭىد خۈچە تېچىرى جۇچۇرە تەچچۇرە:	אַמְרוֹנְא מַשְׁרוֹנָא תַּעְבִּינִא לְאִמְּרָא תַּר בֵּן לְשִׁבְּעָא אַמְרוֹן:	a several tenth part shalt thou offer for every lamb of the seven lambs;	17
07	نظبِחِطُם סָלֵת בְּלִּיּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלִשָּׁה שָּשְׁרִנִים לַפָּּר וּשָׁנֵי שֶשְׁרִנִים לָאַיִל תַּשְּׁשִׁי:	לְבַכְּרֶא שַּׁמְּבְּבְּנוּ: לְּתִּנְתְּא וּטְבֵּוּנוּ מָּמְּבְנִּנוּ נְתִּנְתִּא וּטְבֵּוּנוּ מָמְבִּנְנוּ נְתִּנְתָא שִׁלְּתָא הַמְּבְנִנוּ	and their meal-offering, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ye offer for a bullock, and two tenth parts for the ram;	07

⁽⁴²⁾ באלה חעשו ליום. שלא יסיו פוחמין וסולכין כפרי סחג (ספרי קמו): (26) וביום הבכורים. חג השבועות קרוי בכורי קליר חמים על שם שחי הלחם שהם ראשונים למנחת חמים הבאה מן החדש (מנחות פד, ב):

	:)			
Ş	ישְׁעִיר־עִּזְים אָחָד חַמָּאָת לְכַפֶּר עַבְיֹכֶם:	יּצְפִּיר פַר עִיּין חַד חַטְּהָא הְצָפִיר פַר עִיּין חַד חַטְּהָא	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you;	ς
+	ېزىنى تېڭە كۈچىن تېچىرە جانەچىرى تەچچىنە:	לְמִּבְׁמֹּא אִמְּבְרוּ: וֹמְמְּבְוָלֵא טִב לְאִמְּבָא טִב כֵּו	and one tenth part for every lamb of	†
٤	ن برنبائه ورئم جرائر حنهره بهرتهِ به بهدنه رَفِد بهرر پهندره رغیرد:	הגין עשרונין לִדְּבְרָא: בְּמִשְׁח הְּלְתָא עַשְׁרֹנִין לְתֹוֹרֶא הגְנְחָהְתְּיִה	and theit meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth part for for the bullock, two tenth part for the ram,	ξ
τ	וַעֲשִׁיהֶם עַלְּה לְרֵיִה נִיהֹתַ לִיהְנְה פַּר בָּן־בָּקֵר אָחֶר צַּיִל אָחֶר בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה שִׁבְעָה הְמִימְם:	ְהֵבְּהָא הַּלְמָּגו: יוֹע גַּבָּע יוֹע אָמָּנְגוּ בָּּוֹגְ הָּוֹגְא בַּנְהָוֹא צְבָׁנִים וֹנִ עִּוְעַ בַּע עִוְנִי וְיַהְבָּבִּעוֹ הַּלְטַא לְאָטִׁפַבָּלָא	And ye shall prepare a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: one young bullock, one tam, seven he-lambs of the first year without blemish;	τ
XIXX	ובַוֹלְבֵשׁ תַשְּׁבִיעִּׁי בְּאָתֲר לַוֹזִּדִשׁ מְקָרָא־לִּגַשׁׁ יִהְיָה לָבֶּם בְּלִּ מְלֵאכֶת עֲבֹדֶה לָא תַעֲשָׁוּ יָוֹם מְרוּעָה יִהְיָה לְבֶם:	תְּעְּבְּרוּן יוֹם יַבְּבָּא יְהֵוּ לְּכֹּוֹן לְכִוּן כְּלְ עֲבִינֵת פּוּלְתַּן לְא הְנִיְהָשׁ מְעָּבִינִת פּוּלְתַּן לְא	And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have a holy convocation: ye shall do no mannet of servile work; it is a day of blowing the horn unto you.	XIXX
18	מִלְבַּר עֹלַתְ הַמְּמָיִר וּמִנְחָתִּוֹ מַעֲשָׁוּ הְמִימָם יִהְיוּ־לָבֶם וְנִסְבֵּיהֶם: (פ)	בְּר מִעֲלֵת הְדִּירֶא וּמִנְחָתֵיה הַעְּבְּרוּן שַׁלְמִין יְהוֹן לְכוֹן	Beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, ye shall offer them—they shall be unto you without blemish—and their drink-offerings.	τξ
30	שְׁמְּיִר עָזָּים אָחָד לְכַּפָּר מְעָיר לְכַפָּר	מַלְּיכוּן: מְפְיר בָּר מִזְּין חַד לְכַפְּּרָא	one he-goat, to make atonement for you.	90
67	עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַבֶּבָשׁ הָאָהָר לְשִׁבְעַת הַבְּבְשִׁים:	בּן לְמִּבְעָא אַמְּרִינְא לְאִמְּרָא חַר מַשְׁרִינְא עַמְּרִין:	a several tenth part for every lamb of the seven lambs;	67
82	ىۋېتېت وچەر چەرچى جېيى تەرىپى يەشەرىم خۇر يېچىت تەرىپى يەشەرىم خىيىد:	לְּגַבְּנְאַ חַגַּי לְּטִיְנָאִ חַגַ שְּׁבֵּוֹן מָּמֶּבִוֹּנִוּ כְּמָאָּם הָלְטָא מָשְּׁבִוֹּנִוּ נְמִּנְחָהָאִים:	and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for for each bullock, two tenth parts for the one ram,	82

ניחה אַשֶּׁה לַיהנְה: (ס) و الإذلا

ממלע זבעא

אַנוַנְפַׁמְנִיכִים כַּלְעַלְאַכָּנוַ לָאִ יִנִימַנוּן ַ מְּׁלֵבֶא ְלֵבְתְּהְ וֹבְינִנִי לַבְּּם וֹמִּנִינֵם בַּיבון מִמָּבַה פֿבּיִה וְבֵי לַכִּוּן الجويانات حاثاتك متهجائا متها الجويهاي جربابه بهدايه

אָחָד כְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה שָׁבְעָּה גיחו פַּר בָּן־בְּקָר אָחֶד צַּיִל לְאָחָקַבְּלְא בְרַעַּוֹן הַרַ בַּר إنظرجُوْه مَكِن كَرْبَائِن يَرْنَ شِهِرَاء لِمَعْرَبِهِ كَيْهِ يَاهِ إِنْ تشمن

הְּלָא הִּבְּלָּא הַּלְמִין יְּהַוֹּן לְכִוּן: שובי עד דְּכַר עד אָמָּרִין בָּנֵי

מּמְׁבְּוֹם לַאֹּנִל בַאָּבֹב: مُرهُد مُمُدِني حَقِد مُثر خِثمَه فَجُنِهُ مُمْدِنِنا ذِينِهِ ن بن بنائت وَكُم جِادِرُت حَقِينًا بنبنتيتا منزَعَه لِهَذَهِ

שׁמִומִם וֹבְוֹוּ לַכֶּם:

לְמִּבְעָת הַכְּבְשִׁים: ·· עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַכֶּבָשׁ הָאָהָד עַשְׁרוֹנָא עַשְּׁרוֹנָא לְאִמְּרָא הַד

ומְנְעַבְּיהָם: (ס) חַמַּאַר הַכְּפְּרִים וְעַּלְתְ הַחַּמְיִר עִהְעָּיִר עִהַפָּרִיִּא נְעָלִת הָרִיּא מְּמִּגְרַ מִּנְּנִם אֲבַוֹּרְ חַמְּאָנִי מִלְבֶּדִּר צִפּּיִר פַּר מִזּין חַדְ חַמְּמָא בָּר

;ά.□: תְּצְשָׁי וְחַנְּמָם תַּג כַּירֹנְוֹה שִׁבְעָּת לַכָּם כַּלְ־מָלֵאכָת עַּבֹדָה לַאָּ מְלַבְאַ לַבְּשָׁ יִבְינִי بحِחָמִשְּׁר עַשָּׁר לום לַהַדֶּשׁ

> הַבׁירָא לָא תַעְּבָרוּן: ىن

فترا مُمْديدرا كِنحُدُم سَد:

כן לְמִבֹּמִׁנוּ אִמֶּנוּנוּ:

ימְנְחָתַה וְנְסְבֶּיתוֹן:

מְבְעָא יוֹמָין: יסה לבנו ומיחנון הנא בדם יו לכון כָּל עַבְינִה פּוּלְטוֹן לָא מוביקאָר מְעָרַע קרַע קרַע מוּדִיש יבַחַמִישָׁהַ מַשְּׁרָא יוֹמָא לִיַרְחַא

> ГОКЪ. an offering made by fire unto the their ordinance, for a sweet savour, drink-offerings, according unto meal-offering thereof, and their burnt-offering and the thereof, and the continual moon, and the meal-offering beside the burnt-offering of the new

souls; ye shall do no manner of convocation; and ye shall afflict your seventh month ye shall have a holy And on the tenth day of this

be unto you without blemish; he-lambs of the first year; they shall one young bullock, one ram, seven unto the Lord for a sweet savour: but ye shall present a burnt-offering

the one ram, for the bullock, two tenth parts for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

the seven lambs; a several tenth part for every lamb of

drink-offerings. the meal-offering thereof, and their the continual burnt-offering, and the sin-offering of atonement, and one he-goat for a sin-offering; beside

feast unto the LORD seven days; of servile work, and ye shall keep a convocation: ye shall do no manner seventh month ye shall have a holy And on the fifteenth day of the

71

п

6

(a) מלבד עלת החדש. מוקפי ראש מדש שסוא ניוס ראש השנים:

ונסכים שבהם מוסבים על החמיד ואינן לשון ליווי. שהרי נסכיהם של מוספין כחובין לעלמן בכל יום ויום: - שממיד ומנחמה מעשו המ הלה ונסביהם. וכן כל ונסביהם ההמוכים בכל המועדות חוץ משל קרבנות החג שכל ונסכה ונסביהם ומלבד עולם החמיד חעשו עולות הללו: - ונסבידה. מוקב על המוקפין הכחובים ועל חעשו והוא לשון ליווי מלבד עולת (11) מלבד חשאת הכפרים. שעיר הנעשה צפנים האמור צאמרי מות (ויקרא מו, ע) שגם הוא מעאה: ועלה החמיד.

ממובנים לאוכ באור למוני لإلآلا **六点ム点に** ₫Ļ،□ +1 学术学内 埃勒什什 大量厂 计多寸厂 بظئطنت فكت جديرت حققالا שמומם ובוני: خَتْمُنَ خَتْرَ مُثْلًا هَٰلُ خُمُّنَا مُمُّلًا אנלם מֹלנֹם ₫@L ה וואַתַ לועוֹע פֿבונים בַּנִי בַּלֵער דַּמִּהְקַבַּל בָּרַעַּנְאַ בַּוֹים יִיָּ וְהַקְּרַבְּמֶּם מַלְנִי אָמֶּנִי בַ'וֹחַ וּהָקְרָבוּוֹ

אַבְבָּעָה עַשְּׁבְּעָה שָּׁבְּעָרוּ יִבּוּן: שוְנֵי לֹנִי שוְנֵי שֹלָע הֹּהָּנ

ram of the two rams, bullocks, two tenth parts for each for every bullock of the thirteen mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

he-lambs of the first year; they shall

young bullocks, two rams, fourteen

an offering made by fire, of a sweet

and ye shall present a burnt-offering,

savour unto the LORD: thirteen

be without blemish;

لِيُدِرُهِ:

תו בטבון גבנון: ון שבון משרונין לדכרָא הְאֹנֹג לְטוּגֹא ĘĠŴĦ

lamb of the fourteen lambs; Sī and a several tenth part for every

كْمُلْخُمْكِ مُمُّلِكُ خُكُمُلِكِ ن لَمَهُدِياً مَهُدِياً كَكُثُمَ تَعُلُكُ لَمُهُدِينَهُ مُهُدِينَهُ كَعُفْدُهُ فَد

ÄÜL

מִלְבַר מַלָּע הַמַּמְיִר מִנְּחָמָה מֵעֵּלִת מְּדִירָא מִנְחָתַה וָנִסְכַּה: הַמָּאַנו יַגְפָּיר בַּר עִּיִין חַד חַשְּׁהָא בָּר

כּו לְאַּבְׁבֹּמִי הַמָּב אִמֹבִּוּ:

drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering

מְּנִנִם מֹמְּב אֵנִם מִּנִנִם בַּבֹמָּנם יבוֹנֶם בַמֵּנִי פַּבוֹים בַּנִי בַבְּעָב יבְיוּמָא טַּנְנִיגָ שַנְבִי בַּנִי טַנְבִי

[tatu: (a)

בוו הָּנֹא אַבְבֹּהִנו הֹהַב הַבְּטִוּן:

year without blemish; rams, fourteen he-lambs of the first present twelve young bullocks, two And on the second day ye shall

לאולם וֹלַכֹּבֹתְּוֹם בֹּמִסְבּׁנִם לַנִבֹּנִ וָנְסְבֵיהָם בּנִי־שְׁנָה אַרְבְּעָה עִּשְׁר יְּמִיהָ הַ

ĿĊŔĊĽ حَقْلِهِ بَمَاثَاثُكِيا لَرُفُدَينِا خُعِيدًا

ordinance; according to their number, after the the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, for and their meal-offering and their

ÄÜL **೬**೮೪ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ್ಣ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ
חַמְּאָת וּצְפִּיר בַּר עּוּין חַד חַמְּהָא

their drink-offerings. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

لْرُمُورَيُّاتِ: (م) מלבר מלט בממטיר ומנחקה בר מעלה מדירא ומנחתה

הָּלֹא אַבְבֹּמֹנו הֹמָב הַּלַמִּוּן: וּבֹּיַנְם עַמָּלְיָמָּר פַּבְרִם מַמְּטֵּיַ וּבִּינִמָּא טַלְיִטְאָּע שִוֹבִי

plemish; he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen And on the third day eleven

07

Δī

מַּנְרָ אַּבְבְּעָה עַּמָר הְשָּׁר הַעָּרָה הַ האוב אולם אלום כבאום בני. ההנ צכנו טבון אטנון בני

מ"ס יו"ד מ"ס סרי כאן מיס רמו לנפוך סמיס מן סמורס במג (מענימ ב, ב): ממידי סיוס ולא שינה הלשון אלא לדרוש כמו שאמרו רבוחינו וכרונס לברכה בשני ונסכיהם בששי ונסכיה בשביעי כמשפעם קבועיס ומנינס משעיס ושמונה לכלוח מהס משעיס ושמונה קללוח שבמשנה חורה (מדרש הגדה). בשני נהמר ונסכיהם על שני ו בימי המקדש היו מגינין עליהם מן היסורין (סוכה נה, ב): - ולכבשים. כנגד ישראל שנקראו (ירמיה ג, יו) שה פוזרה והם (13) ומנחחם ונסכיחם לפרים. פרי סמג ע' סס. כנגד ע' אומות עובדי גילוליס שממעעניס וסולכיס שימן כליס סס

30	خَفِيْهُةُم: ﴿جُدَرُّتِ لَاخِجُمُّرِت خُمْمُؤَلُت بَمْدُنُكُنْ لَامُخَيْرُتُ مِ إِخْلِيت		and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	30
6 7	نجرَاٰت הَשִׁשֵּׁי פְּרָים שְׁמֹנָה אֵרְבָּעָּה שְׁנְיִם כְּבְשָׁים בְּנִי־שְׁנָה אַרְבָּעָּה מְשֶׁר הְּמִימֶם:	אַרְבְּעַת עַשְׁר שִׁלְמִין: הְבְּיוֹן מְבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא הְבְיוֹם שַׁבְּעִר שַׁלְמִין:	And on the sixth day eight bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	67
82	ישְׁעַיר חַמָּאַת אָחָד מִלְבַד' עֹלַת הַמְּמִיד יִמְנְחָהֶה וְנִסְבֶּה: (ס)	וּצְפִּירָא דְּחַשְּׁתָא חַד בָּר מִעְּלִת הְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וְנְסְבַּה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	87
Ľ٦	cơ cá các các các các các các các các cá		and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	Lτ
97	אַרְבְּעָה תַחֲמִישָׁי פְּרָים תִּשְׁעָה אַילִם שְׁנְיֵם בְּבְשָּׁים בְּנֵרִשְׁנָה אַרְבְּעָה עַחֲמִישׁ	וּבְיוֹמָא חֲמִישְׁאָח תּוֹבֵי תִּשְׁנְא הְבְּרִין חְבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא אַרְבְּעַת עֲשֶׁר שַׁלְמִין:	And on the fifth day nine bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	97
\$ 7	ישְׁעִיר־עַּוָּים אָחָד חַשָּׂאָת מִלְּבַּדִ [ׁ] עַלַּתְּ חַמְּמִיד מִנְחָהָה וְנְסְבֶּה: (ס)	נּצְפָּיר בַּר עִזּין חַד חַטְּּתָא בָּר מִעֲלַת הְּדִירֶא מִנְחָתַה וָנִסְכַה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	ŞT
ŧτ	ċċḍḍĠaċḍḍḍaċḍḍĠaċḍḍḍaċḍḍḍaċḍḍḍaċḍḍḍaċḍḍḍaċḍḍḍaċḍḍaċḍḍaċḍḍaċḍḍaċḍḍaċaċaċaċaċaċaċaċaċaċaċaċa<l< td=""><td>מנְחָתַרוֹן וָנִסְבֵּירוֹן לְתּוֹבֵי לְדִּקְבֵי וּלְאָמֶּבֵי בְּמִנְיָנֵיתוֹן בְּדַחְזֵי:</td><td>their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, after the according to their number, after the ordinance;</td><td>†7</td></l<>	מנְחָתַרוֹן וָנִסְבֵּירוֹן לְתּוֹבֵי לְדִּקְבֵי וּלְאָמֶּבֵי בְּמִנְיָנֵיתוֹן בְּדַחְזֵי:	their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, after the according to their number, after the ordinance;	† 7
ध्य	אַרְבְּעָה טְרְבִיעֵי פְּרָים עַשְׂרָה אַילִם שְׁנְיֵם כְּבָשָׂים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבְּעָה שְׁנְיֵם כְּבָשְׂים	אַרְבְּעַת עַּשְׁר שִׁלְמִין: הְבְּרִין חְּבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא הְבְיוֹמָא רְבִיעָאָת חּוֹבִי עַשְׁנָא	And on the fourth day ten bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	£7
77	ישְׁעֵיר חַמָּאַת אָחָד מִלְבַד' עֹלַת הַמְּמִיד יִמְנְחָחָה וְנִסְבֶּה: (ס)	וּצְפִּירָא דְּחַטְּהָא חַד בָּר מִעְּלַת הְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וְנְסְבַּה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	77
17	خَفَيْمُغُم: ﴿مُدَرُّتُ لَامُحَدَثِيْهِ خُمْمُغُدُه نَمْدُلْمُنْتُ لَامُحَدَثِيْهِ خِمْمُغُدُه	בְּבַטִּוּ: לְבַלְבֵּי וּלְאֵפֶּׁבִּי בְּמִּנְיֵנִינִּוּ מְּנְטְׁטִׁבִיוּ וְנִסְבֵּיחִוּ לְטִוְבֵי	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	17

the drink-offering thereof. ننفحن בּשְׁמִיר יִמְנְחָהָה וָנִסְבְּה: and the meal-offering thereof, and ばばくに beside the continual burnt-offering, יּנְיִּטְׁעִיר חַמָּאַת אֶּחָד מִלְּבַר עֹלַת בְּרַשְּׁאַנְאַ תַּרַ בָּר and one he-goat for a sin-offering; ordinance; : ، لَالْكَ according to their number, after the لْحَجْدُمْ، ◘ خُمْنُ قَلُو خَمْمُقُم: לְבַכְּבָא וּלְאָמֶּבוּ בַּמִּלְיִנִינִוּ the ram, and for the lambs, shall be בי מוֹשׁמֹים וֹנֹסְבֹּישָׁם כַפָּב לַאָּגֹק מֵוֹשׁנִינוּ drink-offerings for the bullock, for וּנִסְבֵּיהוֹן לְתִּוֹרָא their meal-offering and their بَثِرَيْتِ: מְבְּעָא שַּׁלְמִין: year without blemish; אָנוֹר כְּבְשָּׁים בְּנִי־שְׁנָה שִּבְעָּה one ram, seven he-lambs of the first ער דְּכַר תַר אָמֶּרִין בָּנֵי שְׁנָא ליחוֹן לַירוֹוֶר פָּר אָנוֹר אַנֹל דַמִּמִקְּבָּלְ בָּרַעָּנָא בָּרָהָ מִיּ SAVOUT UNTO the LORD: one bullock, 98 an offering made by fire, of a sweet וְהְקְרַבְּמֶּם עֹלֶר אָשָּׁר בֻיִּחַ יהְקְרַבוּוֹ なればさ but ye shall present a burnt-offering, تَلَمُّمُ: manner of servile work; לְבֶּחַ בְּלִ־מְלֶאְכֶת עֲבֹדֶה לָא לְכוֹן כָּל עֲבִידַת פּוּלְחַן לָא solemn assembly: ye shall do no 56 בּּיוֹם הַשְּׁמִינִי עַצְּרֶה הַהְיֵה בִּיוֹמָא הְמִינָאָה בְּנִישִׁין הְחִין On the eighth day ye shall have a drink-offering thereof. ַ עַּנְּמָ*יִר* מִנְּחָהָה וָנִסְבֶּה: (סֹ the meal-offering thereof, and the מְאָבְע שַּׁבִּינִאְ מִנְחָתַה וְנִסְכַּה: beside the continual burnt-offering, • נְשְׁמָּנִר חַמָּאַר אָּחָד מִלְבַר מַלַּה נִצְּפִּיָּרְאַ דְּחַמְּהָא חַר and one he-goat for a sin-offering; ordinance; ೬೮೩೬೪ ರ جيابير جابان: according to their number, after the كَمْنُكُم لُكِخْتُمْهُم خُطَفْقُلُم خِلَحْتِهِ يُطْمُونِهِ خَطَيْتُهِ الْمُعْتَدِينِا the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, for خِطْنِ،ם شَنْتُنْدِيا لَبْغُدْدِيا خُدِيدِ، and their meal-offering and their אַבְבָּעָה עִּשְׁר הְעָה הַיִּה הַיִּים: blemish; אַבְבְּעִת עַשְׁרָ שָּׁבְּעִתוֹ: אַיקַם שְׁנְיָם כְּבְשָׂים בְּנֵי־שְׁנָה דִּכְּרִין חְּבֵיוֹ אִמְרִין בְּנִי שְׁנָא he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen بحَرْبُو يَهْجُرُمْ، فَلْرُو هَجُمُكُ بِجُرِيْهِ هُجُرَمُهُ فِيتِر هُجُمُهُ And on the seventh day seven drink-offerings thereof. וֹנֹםׁכֹּבַא: ַ הַמְּמִיר מִנְהְנְהָ וּנְסְבֶּיהָ: (a) the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, 31 יי ושְׁמָיר חַפַּאַר אָחָד מִלְבַד עֹלַתַ. ドロ母はな and one he-goat for a sin-offering;

(שצרת חחיה לכם. עלורים בעשייה מלאכה (הגיגה יה, א). דבר אהר עלרה עלרה מלרה בעמיון לינה (ספרי קוא). ומדרשו באגדה (סוכה שם) לפי שכל ימות הרגל הקריבו כנגד ע' אומות וכשבאין ללכה אמר להם המקום בבקשה מכם עשר לי סעודה קמנה כדי שאהנה מכה:

(88) פר אחד איל אחד. איל (אלו) כנגד ישראל המעכבו לי מעט עוד. ולשון מבה הוא זה כבנים הנפערים מאביהם והוא אותר להם קשה עלי פרידמכם עכבו עוד יום אחד. משל למלך שעשה סעודה וכו' כדאימא במסכת סוכה (שם) ובמדרש רבי מומומא (יו) למדה מורה דרך ארך שמי שיש לו אכמנאי יום ראשון מאכילו פטומום למחר מאכילו דגים למחר מאכילו בשר בהמה למחר מאכילו קטניות למחר מאכילו ירק פוחת והולך כפרי החג:

ילנסביבם ילְהַּלְמִיבֶם: אָּכֶּר פַּעַּשָּׁי לַיהוָה בְּמוֹעֲבִיכֶם

ילולפת לידשיכין: بكتفضيحيا

peace-offerings. drink-offerings, or your meal-offerings, or your your burnt-offerings, or your freewill-offerings, whether they be your vows, and your in your appointed seasons, beside These ye shall offer unto the LORD

XXX

طمم رَبْعَضِد طَهِد هُذِ-جِيرَ، نَهْدُعُرُ نَهُمَد طَهِد رَجُيْد نَهُدُهُرُ جِدَر

page 203 instead. The Hastana is I Kings 18:46 - 19:21 on page 200. If it is after the 17th of Tammuz, read the Hastana on

אַשֶּׁר צַּנְּה יְהנָה: כּנ לְבֹׁנָּג וֹמִּבְאֹלְ לְאִמְּר זֵבׁ בַּבַּבְּר לְבֹּנִג וֹמִּבָּאַךְ לְמִנמַר בּגוּ ממימ ניִדְבֶּר מֹשֶׁרוֹ אֶל־רָאשֶׁי הַמַּפֹּוֹת וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עָם רֵישֵׁי שִׁבְּטַיָּא

פּטִילמא בפּפור וָיָ:

ביצא מפור יצשה: يَطْشَهُ كِي يَلَامُ هِجُدُهُ جِحِهِ - فَحَرَ بِوَضِيهِ خِي يُحَمَّرُ فَهُرُمْ أَتَ י השָבַע שְבַעָּה לֶאָסֶר אָסֶר עַלְ־ אוֹ יִקִּיִם קָיָם לְמִיסַר אָסֶר אַישׁ בֶּיִייִּדְר נְבֶר לֵיהֹנְה אָרְ וּבֶר צָּבֵר יִבַר נְבַר בֶּרָה בֶּרָה בָּרָה בִּיִּ

כַּבְל דְיִפּוֹק מִפּוּמִיה יַעֲבֶּיד:

ין וְמִיסַר אָסָר בְּבֵיֹת אֲבֵוֹּהָא בְּרַבְיוּתַה:

of his mouth. according to all that proceedeth our break his word; he shall do his soul with a bond, he shall not LORD, or sweareth an oath to bind

When a man voweth a vow unto the

saying: This is the thing which the the tribes of the children of Israel,

And Moses spoke unto the heads of

Israel according to all that the LORD

And Moses told the children of

LORD hath commanded.

commanded Moses.

ל נאמֶע פֿגער דֹבר לַיהוֹד נְאִנִּקא אָרִי עַנִּר דָּרָר בָּרָם

تَثُمُّ لَا يَٰتُ

house, in her youth, by a bond, being in her father's unto the LORD, and bindeth herself Also when a woman voweth a vow

- עובר בבל מאחר (ספרי קנב): בידכם או נדרים או נדבות שנדרתם כל סשנה מקריבום ברגל שמא יקשה לו לחזור ולעלות לירושלים ולהקריב נדריו ונמלא (95) אלה חעשו לה׳ במועדיכם. דבר סקלוב למובס: לבד מנדריכם. אס באמס לידור קרבנות ברגל מלוס סיא
- בפרשת נדרים התחיל דבריו (שם): בדבורו של משה הוזרך להפסיק מחלה ולומר שחור משה ואמר פרשה זו לישראל שאם לא כן יש במשמע שלא אמר להם זו אלא (1) ויאמר משה אל בני ישראל. לספסיק סענין דברי רבי ישמעל לפי שעד כאן דבריו של מקוס ופרשח נדריס מחחלת
- **40. (77'0 40):** הדבר מיעוע הוא לומר שהחכם בלשון החרה ובעל (ואב) בלשון הפרה כלשון הכחוב כאן ואם חלפו אין מוחר ואין מופר (ספרי יא, ד) בכה אמר ה' כחלום הלילה. והוביאים וחובאו בכה אמר ה' מוסף עליהם מעה שוחובא בלעון זה הדבר. דבר אחר זה שנאמר דבר אל אסרן וגו' אף זו נאמרס לכולן (ספרי מעום קנג. נדריס עם, א. ב"ב קר): זה הדבר. משה נמנבא (שמום לנשיאים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשחומי חוץ (ויקרא יו, ב) זה הדבר מה להלן נאמרה לאהרן ולבניו ולכל בני ישראל כאן למד שהפרח נדרים ביחיד מומחה ואם אין יחיד מומחה מפר בעלעה הדיוטום או יכול עלא אמר מעה פרעה זו אלא (שמות לד, לח־לב) וישובו חליו חסרן וכל הנשיחים בעדה וידבר משה חליהם וחחרי כן נגשו כל בני ישרחל. ומה רחה לחומרה (ב) ראשי המטוח. מלק כבוד לנשימים ללמדם ממלס ואחר כך לכל בני ישראל ומנין שאף שאר סדברות כן מלמוד לומר
- דברו לה יעשה דבריו הולין (שם): מפיו יעשה מלמוד לומר לאסור אסר לאסור את המוחר ולא להחיר את האסור (ספרי שם): לא יחל דברו. כמו לא יחלל (ε) נדר. סאומר סרי עלי קונס שלא אוכל או שלא אעשה דבר פלוני יכול אפילו נשבע שיאכל נבלות אני קורא עליו ככל היולא

נפּשה יקום: لْخُرِ אَقُد هُمُد هُمُدُك مُكَاتِ مَرْدٍ خَرْ بُلُدَتِه لَحْرِ هُمُدَا يَهُمُدُن كُك هُكُنْ لَكُرُمْدِ خُحْرِـتُكُبُنِكَ لَيْهُمْنِمَ كِك هُكَدِينَهِ نَصَاهِدًا هُ يُجْشِر يُخُورُك مِحْ لِطَهِْكَ إِينَايُكِينَ يَجْمُرِكَ يَجْمُرُكَ مِحْ يَطْهَكَ

אָבֶיהָ אַהָה: יַקְוּם וַיְהֹנְת יַסְלַח־לָה בִּי־הַנָּיא אַשֶּׁר־אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה לְאַ ٥ שְׁמְעִּיֵה בְּלְ נְדְרֶיה וֹאֶסְבֶּיה

אָסְרֶת עַּל־נַפְּשֶׁה: מַבְיִי אַן מִבְּטָּא מִּפַּטְיִיהַ אַמָּר וּנִדְרַהָא צַּלָה אַן פּירוּשׁ ⁴ וֹאָם בֹּנִוֹ טְבְּנִתְ לְאְנְתֵּ וּלְבְרֵנֵי וֹאָם מִבְּנִת יִבְּנִתְ לְּלְּבָּר

: كالتاك ٳڲ۪ۄ۪ڕڽ ۼۣڛؙڗۼۄ۪ڔؠ ۅڂۦڹۊؚڛ؞ ێۼۄڗؠ ڿۼۄڗؠ ۅڂ ڹۊڛٙ § וְהָהֵהַיִּשׁ לְהַ וְקֵמוּ נְדְּבֶיהַ וִישְׁתּוֹס לַה וִיקּימוּן נְדְרַהָא וְאָלֵת אָיִשְׁהַ ĘĹŒ

: ٢٠١٢ אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה וַיהְנָה יְסְלָח־ בּאַסַרַה עַלְ נִפְשָׁה וּמִן בֵּדָם יָיָ על"יה ואַת מבְשָּׁא שְׁפְּהָיה צַשֶּׁר בַּעַלְה וְיָה פּירוּשׁ שִׁפְּוָתַהָּא אוֹמָה וְהַפֶּר אָמ נְדְרָה אֲשֶׁר אַעְּדִי יְמְהוֹן וּבַּמֵּיל יָת נְדְרַה וַאָּם בּוּוָם הֻּטָּׁמֹ אִישָּׁשׁ בָנִימֹא בַּהְּטִמּ בּמִלִי

על נפשה יקומון: וְאַּמָּת אַבְּיִנִי אָטַ וֹגַבְיַנִי זְאָפַבִּנִי וּוֹאָמִת אַבּוּנִיא יִנוּ וֹגַבִּנִי

ÄĽ، לא לטומון ומן שבר לו נאָסְרָהָא דַּאָסְרָת עַל נַפְּשָׁה בְּיוֹמָא דִשְׁמַע כָּלְ נִדְרַהָא נאם בילגא אַבֿגב אַטבן בֿגנם נאָם אַמֹּב, אַבנבא נטבען

שְּׁמְשְׁתְּ נִישְׁמָת בַּהְלְעִי בִּיוִמָא צִּשְׁמָת

מִפּׁנֹטַבַא בַּאָּסַבַע מַּבְ נָפַּמָּע:

ישתביק לה:

shall stand. wherewith she hath bound her soul vows shall stand, and every bond holdeth his peace at her, then all her bound her soul, and her father her bond wherewith she hath and her father heareth her vow, or

because her father disallowed her. and the Lord will forgive her, she hath bound her soul, shall stand; vows, or of her bonds wherewith day that he heareth, none of her But if her father disallow her in the

wherewith she hath bound her soul; clear utterance of her lips, while her vows are upon her, or the And if she be married to a husband,

hath bound her soul shall stand. stand, and her bonds wherewith she his peace at her; then her vows shall day it be that he heareth it, and hold and her husband hear it, whatsoever

her soul; and the LORD will forgive her lips, wherewith she hath bound upon her, and the clear utterance of shall make void her vow which is the day that he heareth it, then he But if her husband disallow her in

נבדקין. אס ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה נדרה נדר. במ י"ב שנה ויוס אחד אינה לריכה להבדק: וסבוגרם אינס ברשומו של אבים לספר נדרים ואי זו סיא קענס אמרו רבומינו (נדס מס, ב) במ י"א שנס ויוס אחד נדרים (+) בביה אביה. ברשוח אבים ואפילו אינה בביחו (שם): בנעוריה. ולא קענה ולא בוגרם שהקענה אין נדרה נדר

היא שלריכה פליחה ואף על פי שהוא מופר ואם המופרים לריכים פליחה קל וחומר לשאינן מופרים (פפרי): במה הכחוב מדבר באשה שנדרה בנויר ושמע בעלה והפר לה והיא לא ידעה ועוברת על נדרה ושוחה יין ומעמאה למחים וו וכן (מסליס קמא, ס) שמן כאש אל יני כאשי וכן (צמדצכ יד, לד) וידעמס את מנואתי. את אשר שרמס מעלי: ודר יסלדו לדו. שמוע אישה יניא אומה והפר הוי אומר הנאה זו הפרה (פפרי שה) ופשומו לשון מניעה והפרה וכן (במדבר לב, ז) ולמה הניאון (6) ואם הגיא אביה אותה. אם מנע אומס מן סנדר כלומר שספר לס. סנאס זו איני יודע מס סיא כשסוא אומר ואס ביוס

(dar, 10): לומר אס קיים אחד מסס (שם. נדרים פו): – וגדריה עליה. ענדרה בבים אבים ולא שמע בסן אבים ולא סופרו ולא סוקמו ובא לחלוק בם שאבים ובעלה מפיריץ נדריה הפר האב ולא הפר הבעל או הפר הבעל ולא הפר האב הרי זה אינו מופר ואין לריך (マ) ואם היו חהיה לאיש. זו מרופה מו מינו מלמ נעומה כעסום מומר ומס בימ מיעה נדרה סרי נעומה ממור וכמן במרופה

(8) ושמע אישה וגוי. סרי לך שאס קייס סצעל שסוא קייס (שס):

סים (קידושין יג. כמובום מו, צ): (9) וחפר אח גדרה אשר עליה. יכול אפילו לא ספר סאג מלמוד לומר בנעוריס בים אבים כל שננעורים ברשום אבים

אַסְרָה עַל־נַפְּשָׁה יָקְוּם עַלֶּיה: בַּאַטַרַת עַל נַפְשָׁה קַּיָּים עַלְהּ: ﴿ۥ إِيْرَادِ هَٰذِٰمُثَلِ بَرْدَنِهُمْ خِدْ هُهُد الْبَدَدِ هَٰذَٰمُرْهِ الْمُنْادِدُةِ خَدْ

shall stand against her. wherewith she hath bound her soul, that is divorced, even every thing But the vow of a widow, or of her

husband's house, or bound her soul

And if a woman vowed in her

tàta: **XOLL** ΧŒL וֹאָם_בָּיִת אִישָׁה נָדְרָה אִרֹ

עַל־נַפְּשָׁה אֲסַרַת אִסָּר עַל נַפְשָׁה בְּקִיּוֹם: וָאָם בֵּית בַּעְּלְה נְדַרַת אוֹ

וֹכֹק אַפֹּר אַמִּר אַפֿרע מּק יוֹבְנִיאִ וֹכֹּלְ אָפֹר. בּאָפַרַע מּלְ ַ <u>װַלָּא אָלַזְה וְלְּמִיּ בְּלְ־נְּדְהְיה</u> לְא אַמְּדִּי יְהְהוֹן וִיקּוּמוּוּ בְּלִ וְּמְּמָת אִישָּׁה וְנִינְוֹנָהְ לְטִי לְאַ וִיִּשְׁמִת בַּמְּלְטִי וְיִשְּׁשִׁיִל לְטִי

נפשה יקומון:

אישָה הַפַּרְם ניהנָה וְסְלֵח לֵה: בַעְּלַה בַּשִּילִנּוּן וּמִן קֵדָם יִיָּ خِبْلَثِينَ يَخِهُوۡدِ رَقِهُكِ خِهِ نَكِيتِ ق چران שְמִמְמוֹ כָל־מוּצָא שְׁפַּתָּיהִ

ישהביק לה: וּלְאָסַר נַפְּשָׁה לָא יָקוּמוּן אַפּּלינו שָפּוֹנוֹהָא לְנִדְרַהָא בַּמְלַע בַּיוֹמָא דִּשְׁמַע כַּל المحاليوا بود مجره المدسوة المعالية المعالم ال

نَظَلُون לְעַנְּתְ נְפָשׁ אִישָּׁה יְקִינֶה וְאִישָּׁה לְסַנָּפְאׁ נִפּשׁ בִּעְלֹה יְקִינִיתִּנּוּן

ובעלה יבטילנון:

לַב בַּנִוֹם שָּׁמְמְּנִי: נְדְּיֶהְ אָוְ אֶתְ־כְּלְ־אֶסְבֶיהְ אֲשֶׁרְ נִדְּיַהְאָ אוֹ יָתְ כָּלְ אֲסָרַהָא י מְיַנִם אֶּבְ יוֹם וְתַקִים אֶתַבַּבְ מִיּנִם לְיוֹם וִיקַיֵּים וָת בָּבְ ן אָם הַהְּרִשׁ יַהְרִישׁ לֶה אִישְׁהַ וְאָם מִשְׁהָק יִשְׁתּוֹק לַה בַּעְּלִה

הְּמִׁלְּמִׁן וֹלְמֵּאְ אָּנַרַ הְּנְלְּוּי:

בְּבְּינִם אִנְים בִּי־הָהָהָע בַּעִּבְּיִם בִּיִם יָהָהִוֹ אָבִי שְׁהֵעִּ בְּהְ בִּינִם שִׁתְּעִיּי.

דְשְׁמַע וִיקַבֵּיל יָת חוֹבַה: י [אָם_בַּפָּר יָפָּר אָנִים אַנִיב, וֹאִם בַּמָּלְא יָבַמָּג, וֹנִינוִן בָּנַר

> bound her soul shall stand. and every bond wherewith she not, then all her vows shall stand, his peace at her, and disallowed her and her husband heard it, and held

> > by a bond with an oath,

forgive her. them void; and the LORD will not stand: her husband hath made vows, or the bond of her soul, shall out of her lips, whether it were her them, then whatsoever proceeded and void in the day that he heareth But if her husband make them null

make it void. let it stand, or her husband may to afflict the soul, her husband may Every vow, and every binding oath

the day that he heard them. because he held his peace at her in upon her; he hath let them stand, stand, or all her bonds, which are then he causeth all her vows to his peace at her from day to day, But if her husband altogether hold

Sī

ÞΙ

71

ΟI

then he shall bear her iniquity. void after that he hath heard them, But if he shall make them null and

מדבר. אבל אלמנס מן סאירופין מת הבעל נתרוקנה וחזרה לרצות האב (פפרי קנד. נדרים פח, א): (סו) בל אשר אסרה על ופשה יקום עליה. לפי שלינה לל ברשות לב ולל ברשות בעל ובללמנה מן הושולין הכתוב

(11) ואם בית אישה נדרה. ננקולה הכתוב מדבר (קפרי שם):

אלא נדרי ענוי נפש בלבד. והם מפורשים במקכת נדרים (עמ, א): (+1) בל גדר וכל שבועה אסר וגר. לפי שחמר שהצעל מפר יכול כל נדרים צמשמע חלמוד לומר לענוח נפש חינו מפר

(15) אחרי שמעו. אחרי שמעו אחרי שמעוקיים שאתר אפשי צו וחזר וספר לה אפילו צו ציום (ספרי קנו): ונשא את עונה. הוא (EI) מיום אל יום. שלה ההמר מעה לעה לכך נהמר מיום הל יום ללמדך שהין מפר הלה עד שהחשך (שם עו, צ):

נכנם מחמיה. למדנו מכאן שהגורס מקלה לחבירו הוא נכנם מחמיו לכל עונשין:

※口口: (回) בין אָב ְ לְבְּהְיִּהְ בִּנְּמְבֶרִים בּנִים אָבָּא לְבְרַהַיִּהִ בְּּרַבְּיִהְיִהְ בִּיִּתְ אָת־מֹשֶׁר בֵּין אָישׁ לְאִשְׁתַּוֹ מֹשֶׁר בִּין מּּבְרָא לְאָהְתַּיה בִּין אֵלֶה הַהַּפְּיִם אֲשֶׁר צְנֶה יָהוֹה אֵלֵין קִיָמִיָא דְפַפֵּיד יִיָּ יָה

a man and his wife, between a father LORD commanded Moses, between

וּיְדַבֶּר יְהְוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

₫:L: עמְבְינִגִּם אַנוֹר מַאָּסָר אֶלְ- מִּן מִנְינִאָּ בְּטַר בִּן מִינְבְּנָגָא ^{*} לַלְם וֹלֵמִׁעְ בֹּוֹגְ וֹמְּבֹאֶבְ מִאֵּע אִטִּפֹּנִת פּוּבֹּתְוּוּע בֹּוֹג וֹמְבֹאֶבְ

दे**त**ले<u>।</u> :

יהוֶת בְּמִרְיֵן: לוביו הגם מבין לשט ולמט נוביו הג מבין למטו פוב הנוט בשלא יביו מאַשַברו אַנְשִׁים אַנְשִׁים לַצְּבְּרָא יִבְיוּוּ מִנְּכִוּן נּוּבְרוּן לְשִׁילָא تزبيجر منهن هُر بينوا جهضا بوذرك منهد بوء يوه جُوروا

בון עמוה בין בְּמִדְן:

מּמּנִע נֹמִּבְאָבְ שַׁמִּבְעוֹנִ בְּגִּּבְּאִ:

نظرابا جيرجه: לכל שָבְעַיּי ٠ ﭘﭙﺘﺎﺕ ਖ਼ੑੑਜ਼ਜ਼ਜ਼ਲ਼ੑੑਜ਼ ਖ਼ੑਜ਼ਲ਼ੑਜ਼ ਖ਼ੵੑੑੑੑਜ਼ਖ਼ਖ਼ਖ਼ੑਜ਼ਲ਼ਖ਼ਲ਼ਖ਼ੑਜ਼ਲ਼ਖ਼ੑਜ਼ਲ਼ਖ਼ੑਜ਼ਲ਼ਖ਼

₹₽%: كِوَمَّلَا شَرِّتَا مُثَمِّدً كُلُولًا لِيَكِيدًا يَكِيدُ لَا يُخَلِّفُ لِمُخْمَعًا فَيَدَا لِمُمَّل آنظَّ صُدرِ مُعَرِّظً، نَشِدُعٌم كَبْرُك لَعْنَ فَعَدر مُعَرِّظَهُ لِمَنْدُمُهُم

אַלְפָּׁוֹן מִּזְּבְוֹיִ הַוּלָאִ:

אֶּלְמֹּזֹר עַכְּעַן לְאַּלְא וּכֹלָי פֹּוֹנִטַסׁ פַּר אָלַמֹּזַר כַּעַּנִּא סְลิבิ่ห หูนุ่น โล๊น-อุ่เโบฺ๋o ธิโ - อุ่ดอ่ดห อุ่นเอ๋ห เช่นเป โเ๋น

رَّ إِنْ عُرَاتُ مُؤَلِّ مُؤَلِّ كُوفِي النَّامِ الْمُحَلِّ يَرِيدُولُ مُؤْلِدً عُرُفِهُ

וֹכַּבְׁעַא בִּידִיהה: נְחֲצֵּבְרְוֹתְ חַהְּרִינְטֶּה לְחֵילִא יִטְנֵי קּיִּדְשָׁא נִחֲצִיצְרָת

> youth, in her father's house. and his daughter, being in her These are the statutes, which the

And the LORD spoke unto Moses,

IXXX

gathered unto thy people.' Midianites; afterward shalt thou be Avenge the children of Israel of the

LORD's vengeance on Midian. against Midian, to execute the you for the war, that they may go saying: 'Arm ye men from among And Moses spoke unto the people,

shall ye send to the war.' throughout all the tribes of Israel, Of every tribe a thousand,

every tribe, twelve thousand armed thousands of Israel, a thousand of So there were delivered, out of the

alarm in his hand. vessels and the trumpers for the priest, to the war, with the holy Phinehas the son of Eleazar the of every tribe, to the war, them and And Moses sent them, a thousand

- לסולים מסס רום סמוחבים ונעמס סעמונים (ב"ק לם, ב): נחמר חלה (דברים ב, ע) חל ממגר בם מלחמה. חבל מדינים נמעברו על ריב לה להם. דבר חחר מפני ב' פרידות עובות שיש לי (ב) מאת המדינים. ולה מהת המוהבים שהמוהבים נכנסו לדבר מחמת ירהה שהיו ירהים מהם שיהיו שוללים הוחם שלה
- (מנמומא מטוחג): נקטה ה׳. שסטומד כנגד ישראל כאלו טומד כנגד סקצ"ס (שס): לשון חלולי לבא מזויינים: – אבשים. לדיקים וכן (שמוח יו, ט) בחר לנו אנשים וכן (דברים א, טו) אנשים חכמים וידועים (ε) וידבר משה וגר. אף על פי ששמע שמיממו מלויס בדבר עשס נשמחס ולא אימר (ספרי קנו): החלצו. כמרגומו
- (+) לכל מטות ישראל. (רנות שנע (וי (קפרי שס):
- עוד מעט וסקלוני ומששמעו שמיחח משה חלויה בנקמח מדין לא רלו ללכח עד שנמסרו על כרחן (ספרי שם): (3) וימסרו. לסודיעך שבמן של רועי ישראל כמס סס מביביס על ישראל עד שלא שמעו במיממו מס סוא אומר (שמות יו, ד)
- לעבודה אלילים ומזרע יוסף שפעפע בילרו. דבר אחר שסיס משוח מלחמס (סועס מג, א): וכלי הקדש. זס הארון והלין מכרו אוחו (ספרי שם) ומנין שהיה אמו של פנחס משל יוסף שנאמר (שמוח ו, כה) מבנוח פוטיאל מורע יחרו שפיטם עגלים במלום שסרג כובי בת לור יגמור (תומומה שם). דבר המר שסלך לנקום נקמת יושף הבי המו שנהמר (ברהשית לו, לו) והמדנים (6) אוחם ואח פינחס. מגיד שסיס פינמם שקול כנגד כולס. ומפני מס סלך פינמם ולה סלך הלעור המר סקב"ס מי שסממיל

- יְרְוֹנְתְ אָ**תְרַמְהְאַ**ת וּלְתַּבְוֹנִי בְּלִר דְּפְּפֵּינֵ יִיְ יִהְ מִשְּׁת יִקְשָּׁר יִּקְשָּׁר ל זְיִבְּבְּׁאִנְ הַּכְ מִוֹּיִן בַּאַּמֶּב אַנָּיִ וֹאַטְׁעַזִּיִכְנִּ הַּכְ מִוֹּיִן כַּמֹּאִ
- בּוֹשַבְּיוֹב בַּנִינִ בַּנְינִי בַּנְינִינִי שׁמֹמֵשׁ מּלְכֹּג מֹבֹיֹן וֹאֵעְ בֹּלְמֹּם הַמִּמָּא מּלְכֵּג מֹבֹּוֹ וֹנִע בֹּלְמֹם וֹאָט גִּוּנ וֹאָט שוּנ וֹאָט בְּבֹה וֹנִט בִּנָר וֹנִט שֵוּנ וַנִּט בְּבָּה § חַלְלֵיהָם אֶּעַ־אֶּנִי וֹאָעַ־הָלֶם לְמִּילִיהוֹן יִה אֵנִי וְיָה בָּקָם נֹאָטַ מַלְכָּוּ מָבַוֹּן חַבַנוּ הַכְ וֹנִטַ מַלְכָּוּ מִבַּוֹן לַמַּנְוּ הַּכְ
- וֹאָטַ_כַֿלְ_טִּגְלָם בּֿוֹוְנִי: ַ מִּגַיוֹ וֹאָטַ מַּפַּׂט וֹאָט כַּבְ מִגַיוֹ וֹיִט מַפֹּלְטַוָּן וֹיִט כַּבְ וּוֹמְבַּׁנּ בַּנִּי וֹמְבַׁאָּבְ אָנַ ּלָמָּג נִמְבוּ בַנִּג וֹמְבַאָּבְ וֹנַ וֹמָּנַ
- נאַט בַֿלַמוּרְנִים מָּוֹבפוּ בַּאָמִי:

تقرِّمْنِت جَعْبُه بحَجْتِمْت:

- בּר בְּעוֹר קְשַׁלוֹ בְּחַרְבָּא:
- בְּלְ נְכְּמֵיהוֹן בַּזוּ: لْمُن خُرِ مُكَاتَات خَمْرُكِ بِالزُّنْ خُرِ وْرَقِي بِالزُّنْ فَرِ
- בְנוּרָא: בְּנוּרָא: יי נֹאָט פֿלְ מֹנִיטִם פֿמּנִאָּבִיטְם נֹנִט פֿלְ מֹנִינִינִוּ פֿמִנִטֹבׁדִּינִינִוּ
- בַבְרְקָא בַאָּנְהָא וִבְבְעִירָא: " וֹּלֵּטוּנְאָטַ בַּּלְ עַהָּאָלְלְ נְאָטַ בָּלְ הַ הָּבוּ זָטַ בָּלְ הַּגַּאָטַ וֹנִטַ בָּלְ

- they slew every male. the Lord commanded Moses; and And they warred against Midian, as
- slew with the sword. Balaam also the son of Beor they Reba, the five kings of Midian; Rekem, and Zur, and Hur, and with the rest of their slain: Evi, and And they slew the kings of Midian
- goods, they took for a prey. and all their flocks, and all their their little ones; and all their cattle, captive the women of Midian and And the children of Israel took
- encampments, they burnt with fire. wherein they dwelt, and all their And all their cities in the places
- the prey, both of man and of beast. And they took all the spoil, and all

נאמר על מלליהם במלכי מדין שנופלים על המללים מן האויר וכן בבלעם כמיב (בספר יהושע יג, כב) אל מלליהם (מנחומא ד): שהיה בלעם עמהם ומפריח מלכי מדין בכשפים והוא עלמו פורח עמהם הראה להם את הליץ שהשם חקוק בו והם נופלים לכך

- ועל מרבך ממיס: הוא ומפש אומניסס לקללס בפיו אף סס באו עליו והחליפו אומניסס באומניס האומים שבאין בחרב שנאמר (בראשים כו, מ) קפסוסו (שס): בחרב. הוא בא על ישראל והחליף אומנחו באומניסה שאין נושעים אלא בפיהם על ידי חפלה ובקשה. ובא עלה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רבוא לא יכולתם להם. ועכשיו בי"ב אלף אתם באים להלתם. נתנו לו שכרו משלם ולא כולם בפורענות. בלעם הלך שם לימול שבר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל בעלחו וילא ממדין לקראת ישראל ומשיאן (8) חמשה מלכי מדין. וכי ליני כולס שממשם מנס סכמוב למס סווקק לומר ממשם אלא ללמדך ששוו כולס בעלס וסושוו בידו. ברשומו וכן (במדבר כל, כ) ויקח אם כל ארצו מידו (מפרי קנו):
- שממורגס (ש"מ ו, מ) קרני פלשמיס מורני פלשממי: (10) שירחם. מקום פלטרין שלהם (ספרי שם) שהוא לשון מושב בומרים יודעי מוקיהם. דבר אחר לשון מושב שריהם כמו
- שכמוב שבי אלל מלקוח שבי באדם ומלקוח בבהמה: שלל. הן מעלעלין של מלבוש ומכשיעין: בו. הוא ביום מעלעלין שאינם מכשיעין: מלקוח. אדם ובהמה. ובמקום כל סשלל וגו' ועליסס מפורש בקבלס (שס"ש ו, ו) שניך כעדר סרחליס וגו'. אף אנשי סמלחמס שביך כולס לדיקיס (ספרי שס): (II) ויקחו אח כל השלל וגוי. מגיד שסיו כשרים ולדיקים ולה נחשדו על סגול לשלוח יד בבוה שלה ברשוח שנהמר הח

עַרְבָּת מוֹאָב אַשֶּׁר עַל־יַרְדֵּן לְעֵישָׁרִיָּא דְמוֹאָב דְעַל יַרְדִּנְא יריהיה: لْمُنا_لَهُمْ مُر_لَقَلَالًا مُر لَيُولَوْمُ لَيْنَ هُلِهِ لِيُولُومُ لِيُنْ لِمُنْكِ خُولُولُولُو ※は「戸御具。 הַ הַכְּהָוֹ וֹאָבְ_הַבַּה בְּנֵירַ יִשְׂרָאָבְ אָבְהֹּזִּר בְּהַנִּא יַלְנִי בִּנְהַּיִּא

هُمُ حِينَانِهُ كِيْقِلَتُلْتِ: (מגי) וֹכִּבְ וֹמִגאָג עֹמֹנִע בְלִנֹאִנִם נַבְּוֹבִי בִּּנְמִּטֹּא בְלַנִּמִנִּטִעוָן عربه، يثجهُ: طَفِّت إِهْرَٰعِيْلَ يَحَيَيُا بَبَوَمَا بَهُرَٰعِيْتَ جَيَبُهَ إِجْرَ

עַבְּאָרִם מִצְּבָא תַמִּלְחָמֶה: מְּבֵׁי הְאֵּלְפִּים וְמְבֵּי. הַמֵּאָנִה הַילָא הַבָּנִי אַלְפָּי וְרַבָּנִי

\$4_t2tu: ע ניֹאמֶר צְּלֵיהֶם מֹשֶׁת הַחִייִּהֶם נַצְּמֶּר לְחֹוֹ מֹשֶׁה הַפַּיִּמְחּיּן

הפגפה בעַרָת יְהוָה: בַּיהְנָה עַלְ דְּבַרְ פְּעָוֹר נִחְּהָי קָבָר יִי עַלְ עֵיסָק פְּעוֹר נִהַנְת $_{91}$ $\dot{\mathbf{c}}$ LTL $\dot{\mathbf{c}}$ CART $\dot{\mathbf{c}}$ עַן הַפָּר הָיִנּ לְבְּנֵיִ יִשְּׁרְאֵל הָא אִנִּין הַנִאָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

בובענ: אַשְּׁה יֹדַעַה אָישׁ לְמִשְׁבָּב זְבֶר בְּעַפְּלָא וָכָל אָהָהָא דִּידַעָּה

ג'בער משְׁבָּב זְבָר הַהָּרְי לְבָהָם: משְּבָּבִי דְּבוּרָאִ פַוּימוּ לְבוּוֹ: י וְכַלְ תַּשָּׁךְ בַּנְשִׁים אַשֶּׁר לאָ וְכַלְ מַפְּלָא בָנְשִּיָּא דְּלָא יְדִישָּׁא

וֹאָטַבַעַּמִּלְטַנְעַ צַּבְּרָנִ נְמְּבָאֵלְ זִּעַ מִּבְּיָא וֹנִעַ נַיָּבְאַנְ אֶּכְ־מִיּשֶׁרְ וֹאֶבְ־אֶּלְהֹּנְר וֹאִיתִיאִי לְנָת מִשֶּׁר וּלְנָת

ربْطِخُهُ مَشِّ مَرْم فِطِيدٌ، يَثِيرُنْم بَدِينَ مَشِد مَمْ يَجْمُونُوْا مَرْ לְמִבּּבֹא לְמִהְבוּיםֹא:

מאַנטא בּאַטוּ מִחֵיל קָרָא:

לַ**ן נו**לַבֿא:

מַנְיִׁנִאָּ בַּכְנָאָנִאָּ בַּיִּנִיּ

לבר לממפבי דכורא קמולו: י נעקה הרגי קל־יָבֶר בַּשָּׁרְ וְכְלֹ⁻ יִבְעַן קְשִׁילִי כְלֹ דְּכִיּרָאִ

by the Jordan at Jericho. unto the plains of Moab, which are children of Israel, unto the camp, unto the congregation of the and unto Eleazar the priest, and the prey, and the spoil, unto Moses, And they brought the captives, and

them without the camp. congregation, went forth to meet and all the princes of the And Moses, and Eleazar the priest,

service of the war. hundreds, who came from the thousands and the captains of officers of the host, the captains of And Moses was wroth with the

ye saved all the women alive? And Moses said unto them: 'Have

the congregation of the LORD. Peor, and so the plague was among with the LORD in the matter of Balaam, to revolt so as to break faith Israel, through the counsel of Behold, these caused the children of

mid driw gaiyl woman that hath known man by among the little ones, and kill every Now therefore kill every male

him, keep alive for yourselves. have not known man by lying with But all the women children, that

81

91

(51) ויצאו משה ואלעזר הכהן. לפי שראו אם נערי ישראל יולאים לחמוף מן סצום (שם):

- (14) ויקצף משה על פקודי החיל. ממוניס על החילללמדך שכל פרחון הדור חלוי צגדולים שיש כח צידם למחוח (שם):
- (17) וכר אשה יודעה איש. כאויה להבעל אף על פי שלא ובעלה ולפני הליץ העבירום והראויה להבעל פניה מוריקות בואו ואשיאכם עלה. אלהיהם של אלו שונא ומה הוא וכוי כדאיתא בחלק (מנהדרין קו, א) ובספרי (שם): מכניפים כל המונות (פ"א האומות) שבעולם אין אתם יכולים להם שמא מרובים אתם מן המלרים שהיו שש מאות רכב בחור (16) הן הגה. מגיד שסיו מכירין לומן. וו סילו שנכשל פלוני פס (ספרי וועל): בדבר בלעם. למר לסס לפילו למס
- איש וכל סעף בנשים וגו' איני יודע אם להכוג (וכל אשה יודעת) עם הוכרים או להחיות עם העף לכך נאמר הכוגו (מפרי קנו): (יבמום ס, ב): - הרגו. למה הזר ואמר להפסיק העניץ דברי רבי ישמעאל שאה אני קורא הרגו כל זכר בעף וכל אשה יודעה

יבֿוֹם וַמֹּבוֹגֹו אַטַּם ימִבוֹכֶם: گلچے تناتمی قربت تھے۔ہر et پريرت خک et et پرين خکا پريو إلاَمُم يَازِد مَارِدًا حَافِيَاتِهُ هَجُوْرًا

ישְבִיכון: הדון עלוהי ביוטא הליקאה جح נֹאַטוּן הַבוּ מִבַּבֹא לַמַּהָבוּנֹא

day, ye and your captives. on the third day and on the seventh touched any slain, purify yourselves any person, and whosoever hath seven days; whosoever hath killed And encamp ye without the camp

הָהְחַמֶּאוּ: (ס) iċ__ŧtr iċ__ċ_ı_áı_ iċ__ iċ_ Հ_:a iċ_ åxi ĿċāĿ

بتدنا بإكانين מּנְים וֹכִּלְ-בַּלְיבמֹא וֹכִילְ מִוּבִּי בַּמִּמִי וֹכִילְ מֵוּ בַּאַמּ

This is the statute of the law which men of war that went to the battle: And Eleazar the priest said unto the wood, ye shall purify.'

goats' hair, and all things made of

And as to every garment, and all

that is made of skin, and all work of

the LORD hath commanded Moses:

ÄL_UÄL: חַקַּת הַתּוֹרֶה צָּעֶשֶׁר־צָּנָה יָהוָה ربهشد هُخُمُنُدُ بَحِتالِ هُجِـهَدُهُ،

אוֹרְיְהָא דְפַקּיר יִיָּ יָת מֹשֶׁה: חֵילֶא דַּאָּתוֹ לְלַבֶּלֶת דָא דָא נְּזִירַת וֹאַמֹּר אַלְמֹּוֹר כַּבוֹלֹא לַיִּוּבֹרִי the brass, the iron, the tin, and the Howbeit the gold, and the silver,

עַבָּרֶיל וְאָת־הָעַּפֶּרֶת: ב אָת־הַנְּהֹשֶׁת אָת־הַבּרְזֶּל אָת־ נְחִשָּׁא יָת בַּרְזְלָא יָת עַבְצָא וְיָת וְאֶטַ עַכְּמָטָ בַּנִם נִט גַּעִבָּא וְנָט כַּסָפָא נִט

עַמְבָּרוּנֵיה בְּנוּרָא וִיִרְבָּי בְּרַם בַאָּמִ כְּלְ מִדְּעָם דְּמָחָעַלְ בָּנוּרָא

בְּמֵי אַבְיוּהָא יִתַּבִי וֹכָל בְלָא

the water. the fire ye shall make to go through sprinkling; and all that abideth not shall be purified with the water of and it shall be clean; nevertheless it ye shall make to go through the fire, every thing that may abide the fire,

באָה עַהְבָּוֹנוּ בַּמָּוֹם: נְבְּה יִהְחַמָּא וְכֹּל אַשֶּׁר לָאַ־יָבָא ¿כּ שַׂמְּבִּירוּ בְּאֵשׁ וְשְּׁהֵר אֲבֹּ בְּמֵי

במגע ובמשא שלא נאמר אדם אלא אלל מומאה אהלים שנאמר (במדבר ימ, יד) אדם כי ימות באהל: אחם ושביכם. לא ואמן לאני לאן מרעימי אדם אחם אחם קרויין אדם ואין עובדי גילולים קרויין אדם. מודה הוא שהעובדי גילולים מטמאין ממאי מחים שאף לדברי האומרים (יבמוח ם, ב. פא, א) קברי עובדי גילולים אינן מטמאין באהל שנאמר (יחוקאל לד, לא) בחלל מקיש סורג לנוגע מס נוגע על ידי חבוריו אף סורג על ידי חבוריו (ספרי חקח קבו): חחחשאו. במי נדס כדין שאר ולמדך סכמוב שסכלי מטמא אדס במבורי סמס כאלו נוגע במס עלמו או יכול אפילו זרק בו מך וסרגו מלמוד לומר וכל סנוגע (19) מחוץ למחנה. שלא יכופו לעורס: כל הורג ופש. רבי מאיר אומר בסורג בדבר סמקבל עומאס סכמוב מדבר

בְּעַיָּא:

יל) צעמעו גל המוריס ויך לת הקלע על ידי הכעם מעה (קפרי שם): אשר צוה ה' וגוי. מלה ההורלה ברבו (שם): מולא בשמיני למלואיס שנאמר (ויקרא י, יו) ויקלוף (משס) על אלעור ועל איממר בא לכלל כעם בא לכלל טעות וכן (במדבר כ, (IS) ריאמר אלעזר הכהן וגרי. לפי שבא משה לכלל כעם בא לכלל מעות שנתעלמו ממנו הלכות גיעולי נכרים וכן אחה (02) וכל מעשה עזים. להביה כלי הקרנים והעלפים והעלמות (מ"כ. חולין כה, ב):

שהנכרים מקבלין טומאה ולריכין הואה אלא מה אחם בני ברים אף שביכם כשיבואו לברים ויטמאו לריכין הואה (ספרי קנו):

שלך הממכם יהיה כמום שהוא: ורכומינו אמכו (יל"ש משפ"ס) אך את סוסב לומר שלריך לסעכיר מלודס שלו קודס שיגעילנו ווסו לשון אך שלא יסא שס מלודס לשון מיעוע כלומר ממועעין אֿסס מלהשממש בכליס אפילו לאחר עהרמן מעומאת המת עד שיעהרו מבליעת איקור נבלות. (22) אך אח הזהב וגוי. אף על פי שלא סוסיר לכס משס אלא על סלכות מומאס עוד יש לסוסיר לכס על סלכות גיעול. ואך

יגעילנו בחמין ומס שחשמישו על ידי ללי כגון סשפוד וסאסכלס ילבננו באור (ע"ו עס, ב): אך במי גדה יחחשא. לפי (32) כל דבר אשר יבא באש. לנטל נו כלוס: חעבירו באש. כדרך מטמיטו סגעלמו מס טמטמיטו על ידי ממין

אָל_הַמְּהַנְה: (ס) עַמְּבֹנְמִׁ נְּמִעֲבְׁעֵיׁם נְאַעֲבְ מִּבְּנִמְּ מִּבְנְמִּאָבְ נִינְבַבְּיִּתְּ נְבַבְּסְׁנֵּם בַּנְבֵּים בַּנְבֵּם נְּמָעֲבָּים בּנִבּם בּנְבִּם נִינְעַנְּבִּים בּנִבּם בּנִבּם בּנִבּם בּ

ניָאמֶר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר: 45,91

הַכְּבֶוֹ וֹבְאָמֻׁ, אַבָּוָע בַמִּבֶּבִי: בּאֹבُם וּבַבַּבַבַּעָי אַטַבן וֹאָלַמֹּזֹב בַאַנָּמָא וּבַבַּמוֹבא אַטַּ וֹאָלַמֹזַב אָא אָת רָאָה מַלְלְנָתַ תַּהְּלָ, לַכָּילְ יָת חוּהְכּּן בַּבְרַת הַבְּיָא

עַמַּלְטַׁלְּטִ עַיָּגֹּאָנִם לַגָּּבֹּא יַבֹּגן מִינִים. פֿוַבֹּא צַוֹפַפוּ לְטַיִלָּא بْلَغْرِينْ هُم يَوَّزُجْنِيَ قِيلَ يَوْهُرِ

ימן הַבְּּלֶר ימן הַהַמַלִים ימן بْرُهُم مُنْكُمُ مِنْ مُنْكِمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ 82 บุติผู้บุติบุ บฺรุ่ส่งเอ ผู้สิ่ง ผู้บุก נְהַבְּמִלְ מֶׁכֶס לֵיהוָה מֵאֵת צַּנְשֵׁי

לְאֶלְהֹזֶר עַכְּעֵן שַׁרוּמָע יְרִוֹנִי: はは江水・山口 لأتاثا

מְכָּלְ־תַבְּתַלָּת בְאָבֶׁם מִן הַבָּבָּבו מִן הַהַהַמִּרִים ः श्रृत्ता श्रृता स्। त्वात्स्कृत्व स्। יִמְמַּטַׁגִּע בַּנִירִישָּׁבְ الاكف

نمٰثاثات نمٰخا نبات:

בּאַמֶּר צַּנְּה יְהְנָה אָת־מִשֶּׁה: בְּמָא דְפַּקִיד יְיָ יָת מֹשֶׁה: - מְמָּע וֹאֶלְהֹזֹר עַכִּעוֹ וֹהֹּבֹר מָמָּע וֹאֶלְהֹזֹר כַּעַוֹּא

שׁנהֹבוּגוֹ בְתַּהָבוּניםֹא:

נְאֲמָר יְיָ לְמִישֶׁה לְמֵימָר:

בְּעַרָּא נְרֵישֶׁי אֲבְּתָר בְּנִשְׁהָא:

יבון כָל כָּנְאָטָא: וּעַפֿבַיג וָת דְּבַרְתָּא בֵּין נּוּבָרִי

שׁמֹבׁנ ימוֹ הֹלֹא: מׁאַר מו אַנְשָׁא ימו שוָב, ימו לְבִוּלָא בַּבָּא נַפַּהָא מִבַבּיהַ אַנּבְרֵי מְאַנִים, פְּרָבְאָ צִּנְפַּענּ נעפריש נסיבא קדם ין מן

מפּלווטבון טַסְבוּן וַטִטְנוּן

لانفتد ما تشما ما لائمٰه ما וּמִפּּלְיוּע דַּנוֹ, וֹמָּבְאָל שַׁפַּד עַב

למֹנו מֹמֹנו מַמִּבֹלא בּוֹנ: להגלא וניטנו זטבוו לכנואי שוֶב, מֹן שַׁמִב, וּמִן הֹּלֹא מֹכַּב

into the camp.' clean, and afterward ye may come the seventh day, and ye shall be And ye shall wash your clothes on

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

congregation; heads of the fathers' houses of the thou, and Eleazar the priest, and the taken, both of man and of beast, Take the sum of the prey that was

congregation; went out to battle, and all the between the men skilled in war, that and divide the prey into two parts:

flocks; beeves, and of the asses, and of the both of the persons, and of the battle: one soul of five hundred, the men of war that went out to and levy a tribute unto the LORD of

apart for the LORD. Eleazar the priest, as a portion set take it of their half, and give it unto

67

97

charge of the tabernacle of the them unto the Levites, that keep the flocks, even of all the cattle, and give beeves, of the asses, and of the every fifty, of the persons, of the thou shalt take one drawn out of And of the children of Israel's half,

Moses. did as the LORD commanded And Moses and Eleazar the priest

בלונן ולא בלעו איקור: העבירו במים. מעבילו ודיו ודוקא כלי מתכות (שם): נדס. וכמס סס מי סאס: - וכל אשר לא יבא באש. כל דבר שאין משמישו על ידי סאור כגון כוסום וללוחיום שחשמישן - דרשו (שם) מכאן שאף להכשירן מן האיפור המעין מבילה לכלי מחכוח ומי נדה הכחובים כאן דרשו מים הראוים למבול בהם פשומו חמוי זה למהכו ממומאה מה אמר להם كריכין הכלים גיעול למהרה מן האיסור וחמוי למהכן מן המומאה. ורבוחינו

(24) אל המחנה. לממנס שכינס שמין ממא מת מעון שילות ממחנס לויס וממחנס ישראל (פסחים סו, צ):

(26) שא אח ראש. קמ ממ כמשנון:

(עב) וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה וגוי. מליי למלו ומליי למלו:

īψ	ַנּיַתַּן מֹשֶׁה אָת־מָכֶסׁ מִּרִּימָת יְהְנְה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צְנָה יְהְוָה אֶת־מֹשֶׁה:	וְיתַב מֹשֶׁה יָח וָסִיב אַפְּרָשׁוּהָא קֵדֶם יָיִ לְאֶלְעַּיָר בְּחָנָא בְּמָא יְפְפֵּיר יָיִ יְתְ מִשֶּׁה:	And Moses gave the tribute, which was set apart for the LORD, unto Eleazat the priest, as the LORD commanded Moses.	141
0+	ږږوט אַרְם טְשָׁה עָשָׁר אָלֶר יִמְכְּסָם לֵיהְיָה שָׁנָיִם יִשְּׁלִשָּׁים נְפָשׁ:	הַלְהִין וּהְבֵין נַפְּשָׁן: אַלְפִין וּנְסִיבְּהוֹן בֵּדָם יָיָ וְנְפְשְׁאַ בַּאָנְשָׁא שִׁחַה עַשְׁר	And the persons were sixteen thousand, of whom the Lord's tribute was thirty and two persons.	0†
68	וַחַמֹּרִ"ם שְׁלֹשָׁים אָלֶר וַחַמֵּשׁ מֵאָוֹת וּמִכְסָם לְיהֹוָה אָחָר וְשִׁשְּׁים:	ְנְחַר: מְאָה וּנְסִיבְּהוֹן אֱלָפִּין וַחֲמֵישׁ וּחְמֶבִי מְּלְתִּין אֵלְפִּין וַחֲמֵישׁ	And the asses were thirty thousand and five hundred, of which the Lord's tribute was threescore and one.	68
88	ېرځېد ښښد ښځښه پ ږځه نېچېو ځندڼه ښېره ېښچېه:	יְטְׁבֵּוְ: מִּסְׁיִבְּיוּן בְּבָּׁה וֹּהְ מִּבְּׁמִּוּ נְטִיבִּוּ טְׁלְטִּוּן נְמִּטֵּׁא אָּלְפָּוּן	And the beeves were thirty and six thousand, of which the LORD's tribute was threescore and twelve.	88
∠ €	נְיָהֵי הַמֶּבֶס לִיהַוָּה מִן־הַצָּאִן שָׁשׁ מֵאָוֹת חְמֵשׁ וְשְׁבְּמִים:	מֵּנִי מִאַּׁי וְמִּבְׁמִּוֹ וְנִוֹמָנִמֵּ: נְנֵינִי מִּאַׁי וְמִּבְׁמִּוֹ נְנִינִימָּ:	And the LORD's tribute of the sheep was six hundred and threescore and fifteen.	∠ €
9٤	زْضِدَرْ دَوْقِيَّةُ دِ يَتَمْمُ دَنْتِهُ. يَهْنَمُ هُزُلًا نَهُرِهُ. وَخِيْهُ مَوْظِ يَخْهُا هُرُهً وَخِيْهُ مَوْظِ يَخْهُا فَهُرُلًا	וֹשְׁמֵּהְ מִאֲׁעֵ: מִאָּע וּטִׁלְעַוּן וְאָּבְמָּא אָּלְפָּוּן בּוֹפַּעוּ לְשִׁילָא מִוֹּוֹן מִּזָּא שִׁלְטַ וַשְׁנִּע פַּלְיִנִּעָא עוּלָע זַּוּבְרָנִּ	And the half, which was the portion of them that went out to wat, was in number three hundred thousand and seven thousand and free hundred sheep.	9٤
\$€	ڹۻٚڂ؆۪ڂڡڟ٦۩ؠٷڎ؆ۼڮڎڂ؇ ٢٣؋؋؈ۼڋڡڟ٦۩؋ڮڎڡۼڮڎڂ ٢٩؋؋؈ۼڮڎڡ	ַנְפְּמִּטֹא טַּלְטַנוּ יִטְׁבֵוּ אַלְפָּוּ 'בַּמֹּא מַמְּבְּרֵי בַּרָנִא כָּלְ 'נִפְּמָא בַאִּנְמָא מוּ נִמִּנִא בַּלְא	and thirty and two thousand persons in all, of the women that had not known man by lying with him.	38
3 4	ريَظَرَّات هِيَه إِسْسُونَ هِرُكِ:	ىنىڭد. ھِندا ئىد ھَرْفدا:	and threescore and one thousand asses,	÷٤
33	بَطِّد مُثَرُت لُمُحُمَّرِه \$\$ل:	أنديت، شَخْمًا يَثْنَا هَجْفِيا:	and threescore and twelve thousand	33
78	ַנִיָהִי הַמַּלְלִּוֹחַ יָחֵָר הַבָּּוֹ אֲשֶׁר בְּיִוּוּ עַם הַצְּבָא צֹאׁן שִשׁ־מֵאָוֹת צֵּלֶךּ וִשְׁבְעִים צֵּלֶךּ וַחֲמָשֶׁת אֲלְפְּים:	מְאָׁע וְׁמֶּבְׁמִּגוֹ וְעַמְּמָּא אַּלְפָּגוֹ: מַּמֵּא צִּנְפָּלֵנִּ לְעַגִּלְא מָּנָא מָּגִע וְעַנְעִי צִּבְרָהָא מָּאָר בִּנָּא צִּבְוּנִ	Now the prey, over and above the booty which the men of war took, was six hundred thousand and seventy thousand and five thousand sheep,	7٤

: ١٤٠١ our souls before the LORD.' ĊŒL מַל־נַפָּשָׁהָינוּ לַכּפּּבֹא גּלַ נַפְּמָעַנָא לַבָּם גָּי: and girdles, to make atonement for לגלניר שבעת עגניל וְכוּמָז and bracelets, signet-rings, ear-rings, os אַמֶּר מְצָא כְּלֵי־זְּהָבׁ אָצְיִּצְיִּ gotten, of jewels of gold, armlets, בּאַמִּכַּם מָאֵן דִּדְהַב שֵּׁירִין offering, what every man hath וֹבוֹבוּלֹגא וֹנו בוּוֹבּלֹגא בּוּוֹ נִּבוֹ וּנֹלַבֶּר אָטַ לֹבְלַן וֹבְיָנִי אָנָהַ And we have brought the LORD's .su to nsm בּוֹבְנוּ וֹבְאַ וֹפֹּלֵע מִמֵּנוּ אֶנְהִ: בו עלא בולא בינוא אונה: charge, and there lacketh not one אָנוַ רָאָהָ אַנְאָנו בַּמִּלְטַבְּיָר אָהָוֹר men of war that are under our ני שומבן נובני מנים, פרבא servants have taken the sum of the וּאַמֹרוּ לְמָמֵּנו מֹּבְיָרוּ סַבּילוּ ניאַמְרוּ אָל־מֹשֶׁה עַבְּבֶוּיף נְשְׁאַנּ and they said unto Moses: 'Thy בְאָלְפָּים וְשְׂרֵי הַמָּאִוֹת: בּוֹאַנוֹשָא: hundreds, came near unto Moses; of thousands, and the captains of אַאָּהְר לְאַלְפָּׁג עַגִּּבֹיא הָּבִּג אַלָפּג עַגלִא נַבּּנָג אַלְפָּג וַנַבּּנָג thousands of the host, the captains إِنْجَالِكُ يُحْدَظُونَا يَوْجَابُاتُ بَهِارَاكِ خُزِمَ طُهُمَا يَـمِطُونَا فِحْ And the officers that were over the ÄU_UÄL: דפקיד יין יָת משֶה: משְּבַּן יְהוֹה כַּאֲשֶׁר צְּוָה יְהוָה commanded Moses. гре Сокр; аз гре Сокр بجنت حذنت شفتر مشقتر kept the charge of the tabernacle of מן־קאָדֶם ימן־הַבְּהַמָּה יַיִּפוֹן gave them unto the Levites, that עַּטְמָא וּטָן בַּאָנָא fifty, both of man and of beast, and ישׂראַל וַת דִּאָּמָּחַד חַד מִן אָר הֶאָהַוֹ צֶהְר מִן־הַהַמִּשִּׁים Moses took one drawn out of every رَبْطِه طِهُد طِهَلَيْ لِمَا خُرْدَ نِهُدُهُمُ ונסיב משה מפלגות בני even of the children of Israel's half, 84G.L: ٥٠ إرْوَّ אָרָם שָׁמָּה עַשָּׁר אֶלֶף: marteen thousand persons— ווֹפֿמֹא באֹלמֹא משַנו אֹמּבוֹוֹ hundred asses, יּ וֹשׁמְבְּיִם הַּלְהַהִם אָּלֶב וֹשׁמָה שַּׁמִבו שַּׁלְטוּו אַּלְפוּו וֹשׁמִה and thirty thousand and five ++ ﻧ਼ੈਟ੍ਰੀ ਨੇਲੈਂਟ ਨੇਲੈਂਟ ਲੈਟੈਫਿ: ئىبت. ئۆنىا ئەن» ھۆخىا: and thirty and six thousand beeves, שְׁבְעָּה אֲלְפָּים וַחֲמֵשׁ מֵאִית: אַלְפָּוֹן נְחֲמָיִשׁ מָאָה: five hundred sheep, thousand and seven thousand and שָׁלְשַׁ־מֵאָוֹת אֶלֶלְּלִּ וּשָׁלִשֵּׁים אֶלֶּוֹב שׁלִע מֹאַע יַטְלָטִין וָשִּבְעָּא three hundred thousand and thirty ٤+ וֹבְוֹנִי פַּלְנִיִּנִי כִּוֹחֶטַּׁא מִן מֹּלָא וּטִּׁבִּי. מִבְּבֹּע בַבּגַבע בַּגַבע now the congregation's half was □器件数 \$4.4% men that warred— びたしは数は数に口 which Moses divided off from the וֹמִּבֹאֹל אַמִּב ומפֿלַיוט בוו וֹמִבֹאָל בפֿלַי And of the children of Israel's half,

(פ4) רלא נפקד. ולא נמסר ומרגומו ולא שגא אף סיא צלשון ארמי מסרון כמו (צראשים לא, למ) אנכי אמענה מרגומו ולא דהוח שגיא ממנינא וכן (שמיאל-א כ, יח) כי יפקד מושצך. יחסר מקום מושצך. איש הרגיל לישצ שם וכן (שם כז) ויפקד מקום

(ב+) וממחציח בני ישראל אשר חצה משה. לעדס. וסולילס לסס מן סלועים סלונליס:

דוד. נמסר מקומו ומין מיש יושב שם:

(54) ותהי מחצת העדה. כך וכך:

(74) ויקח משה וגר: (84) הפקודים. קממוניס:

יָת דַּהְבָּא מִנְהוֹן כֹּל מָאוֹ

וּנְסִיב מֹשֶׁה וָאֶלְעָּזָר כָּהַנָּא

בַּמֶאָנִב: מאַט אָבֿי. בֿאַלפָּים ימאָט אָבָי מְבַע־מֵאָוֹת í ∐ci∰r □ ⁻²² त्तां प्रति प्रेंद्येत स्क्षेत स्क्षेत स्क्षेत स्नुद्धेत ווְהַוּ כְּל־וְהַב הַהְּרוּמָה צֵּשֶׁר עַנְּטָב מֵאָטָב כָּל כָּלָי מַעַּשָּׁה:

נִילַח מֹשֶׁה וְאֶלְעְּזְרַ הַכֹּהֵן אֶת־

בּוֹאוֹנוֹש: סַבְמָּגוּ מָוֹ בַבַּנוֹ, אַבָפָּג וּמָוֹ בַבַּנוֹ, אַלפּגן אָבַע מְאָר וְחַמְּאָר באַפֿרישוּ קדם ין שתה עשר עשר וַבַוָר כָּל דָרַב אַפָּרָשׁוּהָא

shekels. thousand seven hundred and fifty captains of hundreds, was sixteen captains of thousands, and of the set apart for the LORD, of the And all the gold of the gift that they

took the gold of them, even all

And Moses and Eleazar the priest

wrought jewels.

ڔؙڗ؋ۺ؞ڬ؞ אולבון החילא פוו

every man for himself.— For the men of war had taken booty,

And Moses and Eleazar the priest

יְהְיֶה: (פּ) مبقد نحُذِبا خِطْرُ ـ نَهُدُهُم خَطْرُ ـ וְחַמֵּאִוֹת וַיְּבָאוּ אֹתוֹ אֶלְ־אָהֵל ÷¿ אָת־הַזְּהָב מִאָּת שָׂבֵי הַאָּלְפָּים ربغت منهُم بهركبير محمرا

בוכבלא לבני ושְּבַאַל שָבַם וֹנִי: נאוטיאי וטיה למשפן זמנא בַּנַבְּא מִן בַבָּנִג אַלָבָּג נִמָאַנִנִיאַ וּנְסִיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָּוָר בְּהָנָא יָת

Israel before the LORD. for a memorial for the children of brought it into the tent of meeting, thousands and of hundreds, and took the gold of the captains of

أينزب يَفْكُره مُكْره مُكْرُب: אָנוַ אָּבוֹא וֹהְזוֹב וֹאָנוַ אָבוֹא נִלְהָּב וֹלְבְׁנִירַנִּע הַבָּוֹם בִּאָב וּוֹבְאֵנּ ממי ומעוועו עַב בוֹנֶע עַבוֹנֹג באַנבוֹג

וֹבֹא אַטֹבֹא אַטֹב כֹּהָב לַבִּיני זְיִם אֲבַת וֹהְזֵב וֹנִים אֲבַת עַבְׁהַב نْخُدُّ، قُد نَكَالُهُ كِنْكُمُ رَنَايَا וּבְעִיר סַנִּי הַנְה לְבְנֵי רַאִּיבֵן

was a place for cattle, of Gilead, that, behold, the place saw the land of Jazer, and the land multitude of cattle; and when they the children of Gad had a very great Now the children of Reuben and

IIXXX

٤ς

75

(1(,1,)

تقتيد خطفت بجهجين خيزه וֹאַעוַ בֿנוֹ נֹּג וּבֹנוֹ בַאַנּבֹּן ±4.L:

congregation, saying: priest, and unto the princes of the unto Moses, and to Eleazar the children of Reuben came and spoke the children of Gad and the

۲۵۵۲: עַמָּנְעַ יַלְנַבְּבֶׁנִבְי בִּוֹמָשִׁאַ לְמִימָּנִ: נאַק_לֹמְּנאָנ تحتا ؞ ניאַמְרָוּ אָל_מִאָּדְ וֹאָלַ־אָלְהֹּזָּרַ וּגֹלאוּ בֿוֹגַלַג וּבֿוֹג בֿאוב'וֹ

ולמון:

and Sebam, and Nebo, and Beon, Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, Ataroth, and Dibon, and Jazer, and

لْسُهُ فَيَا لَهُمْ مُرْبَبِ يَمْخُتُ يَثُمُ فِي الْهُمْ مُرْبِ يَمْخُتُ يَثُمُ فِي الْمُخْتِي يَمْخُتُ يَتُعْ

ילַמּבֹבוֹב אַית בְּמִיר: בְּמִבֹא לְבִוּנוּ בֹּמִוּר שבר ביוֹמִנֹא בּוֹמִנֹאל אָנַמּ אַבְעָּא בּמְטָא וֹן זָטְ וֹטְבָּטָא

have cattle.' a land for cattle, and thy servants before the congregation of Israel, is the land which the LORD smote

الْمُمْحُدُنَاكِ مَكَاثَلِنَة (م) אַרָת יִשְׂרָאָל אָרֶץ מִקְנָה הָוֹא הַאָּבֹּא אֲמֶב הַבֶּב יְהֹנָת לְפָּנִי

סלב של בנות מדין: (00) אצעדה. אלו למידים של רגל: וצמיד. של יד: עגיל. נומי אוון: וכומז. דפוס של בית הרחם לכפר על הרהור

(E) עשרות ודיבון וגר. מלרן פימון ועוג סיו:

<u> בַּבְּב</u>וֹ: אַגַ_טַהְּבֹנוּ **て没口打**口 ַ `יַשַׁוּ אָטַ בַאַבוּל הַנָּאָט כַהַּבָּבוּוּ וּגַאָטֶׁרָנַ אָּם מַּאָּאָנַנַ עַן בַּהַנְיָּנִבַ וֹאָמָרַנַ אָם אַהַּכּעַוֹא בַעַמָּנוּ

לַמְלְחַלְּתְ וְאַמֶּם מָאֶבוּ פְּת: أخفتا كمبقا بالأبارف تجمبر كمبحا بقتاديا تربا خفائه <u> خثة، ث</u>د

ىلغنا غَمْد زيرا خِهِد بَيْد: אָטַבַלְע בּוֹנֹוּ וֹמִּבְאָבְ מִוֹּמֹּבִרְ אָבְבְ וֹמִּבִאָּב מַלְמִּהַבּר בְאַבֹּהֹאַ וְלְמֶּׁה (כּי תנואון)[קי הָנִיאִּוּן]

: لَمْ يُكْدُلُ מְּקְּבֵישׁ בַּרְנֵעַ לְרְאָוֹת אָתִר שְּׁלְחִית יָחָהוֹן מֵרְקַם נֵּיאָה כָּע הַּמִּוּ אֲבִעוּכִים בַּמָּלְעוֹו אָעָם

אַשֶּׁר־נְתַּן לְהָם יְהֹוֶה: ᠄क़॓॔ऀ॓ऀॾॕड़ॱड़ऺ॓世॑ड़ऺॳॱॎ॒ॸॺॣॱॿऀड़॒ॻ॓ॿॣ॓ऀऀऻ <u>ְּ אֶטַ בַּאֶבֶּלְ וֹּנְיָגִאוּ אָטַ כְּדַ בַּוֹנַ</u> זַיּהְבֶּוּ מַּעַ־נַּעַלְ אֶּמֶּבָּוּלְ וַיִּרְאֵנְ וּסְלָיִמוּ מַעַ נַּעַלְאַ דְּאָטְבָּלָא

נישְבַע לאַלְר: or וַנְּחַר־צָּוְף יְהֹנֶה בַּנִּיֹם הַהָּגֹּא וּחָקֵיף רוּגְּזָא דַייִ בְּיוֹמֶא הַהוּא

וֹלְנֹהֹעָׁב בֹּו לָאָבִמִלְאָׁוּ אַּוֹוֹבוֹי: אָת הְאַבְּלָה אַשֶּׁר יי ממגרום מפו ממבום מלי ממגרום מבר ממנון מנו בְאָנְטִים

ناتات: וּיהוֹשְׁעַ בָּן בְּרָוּ בָּי מִלְאָרְ אַבְוֹבֵי, וּיהוּשָׁעַ בַּר נוּן אַבִּי אַשְּׁלִימוּ خَذُنِ، خُرَّد قُلْ لَقُثُنِ لَاقُلَبْ، جُرْتِا خُرَد قِد لَقَبْتِ قُلْبَعْتِ

לבולא וֹאַטוּו טִטְּבוּוּ בַּלֹא: וֹאָמֹר מִמִּני לְבֹנִי נָּר וֹלְבֹנִי

דיתב להון יָיָ: ולמא טונון זט לפא גלני

לְמָטְזֵי יָת אַרְעָּא: ביון מַבון אַבְוֹיִם בַּוֹ

למומל לאַרְעָּא דִיהַב לְהַוֹּן לבא גבני ושָבאַל בדיל דלא נוֹוו ג'ט אַבוֹא נאָנָגאָן נָט

וֹפֿוּים לְמִימָר:

לְאַ אַהְּלִיתוּ בַּעַר בַּעַלְעִי: לְאַּבֹבוֹבִים לְוֹגִּבִים נּלְוֹהַמִּכִר אָבוּ ולְהֹולָא וֹנו אַבְׁהֹא בַּלּוּימִונו הַמְלַנֶם אָם נְשִׁיוּן וּוּבְרַנָּא בַּסְלִיקוּ

בּׁעֿר דַּהְלְּלָא דַּיִּיָּ:

Jordan. possession; bring us not over the given unto thy servants for a favour in thy sight, let this land be And they said: 'If we have found

the war, and shall ye sit here? Reuben: 'Shall your brethren go to of Gad and to the children of And Moses said unto the children

Lord hath given them? going over into the land which the heart of the children of Israel from And wherefore will ye turn away the

them from Kadesh-barnea to see the Thus did your fathers, when I sent

LORD had given them. not go into the land which the children of Israel, that they should they turned away the heart of the valley of Eshcol, and saw the land, For when they went up unto the

in that day, and He swore, saying: And the LORD's anger was kindled

have not wholly followed Me; Isaac, and unto Jacob; because they which I swore unto Abraham, unto old and upward, shall see the land up out of Egypt, from twenty years Surely none of the men that came

followed the LORD. Nun; because they have wholly Kenizzite, and Joshua the son of save Caleb the son of Jephunneh the

(6) האחיכם. לשון ממיסס סול:

(עבור מפיר וממניעו לבס מעבור שיסיו סבוריס שלמס ירליס לעבור מפני סמלממס ומווק סעריס וסעס:

(8) מקדש ברנע. כן שמס ושני קדש סיו:

(SI) הקנדי. מורגו של קנז סיס וילדס לו אמו של כלב אם עמניאל (קומס יא, ב):

בְּלְ-תַּדְּוֹר תִּמְמֵּׁה תְּרָע בְּעֵינֵי שְׁנִוֹ עִּרְיִי הַעָּמֵּיה הָנִי בְּעִינִי שְׁנִוֹ עִּרְיִי הַיִּמְמֵּיה הַנְעָּ בּמִּרְבְּּר אַרְבְּעִים שְׁנְּהְ עַר־הֹם וֹאוֹחַרִּנּוּן בְּעַּרְבְּרָא אַרְבְּעִין

i 点 L 以 < : עוֹד עַנְל חֲרָוֹן אַף־יְרוֹנֶה אֶלַ־ לְאוֹסְבָּא עוֹד עַל הְּקוֹף רוּגְּזָא יי מַרְבָּוּת אֲנְשֶׁים חַמָּאָים לִסְבָּוֹת מַלְמִידֵי וֹנִינֵּנִ לַמְמֶּם עַּנַע אֶבְנִיגְפָם וֹנִא לַמִּטֵּוּן בָּנַר אֶבְנִיְנִכִּוּן

ַרְעָּם רַזָּה: (ס) לְעַנִּיחָוּ בַּמּּוְבְּרֵ וְשְׁעַמֵּם לְכָלְ- וְיוֹפֵיף עֹיֹה לְאִיּחָרוּיִחִיוֹ

ಗ್ಗೆ האן ובוו למלווו פור ומרים המאן ובני לבמירוא הבא וַיּגִּשָׁר אֵלְיוֹ וַיַּאַמְרֹוּ גִּדְרָת יּקְרִיבוּ לְנְתֵיה וַאֲמַרוּ חַמְרִין

توجهٰد بهٰدر بهٰدر بهٰدر بهٰداء: אָבְ מַׁלַוְמִיֹם וֹנְאָב הַפָּנִנְ דַּהֹבֹוֹ ַ : הְּבֹאָכְ הֹּב אַהָּב אִם עַבֹּיאָנִם رَهُرَنُرِد تِنَكِّمُ نَهِرِهِ كِفَرْرِ فَرْرً

בַּנָרָ וֹמִּבְאָב אָנִתְ נָעַבְעַנִי: אַ לְאַ נְּמִּיִּב אֶּלְ בַּׁמַיְנִיּ מַּד הַהְנְבַבְּלְ
אַ נְחִיּב לְבְּחַנְאַ מַד דְּיַהְסְנִין

מַמְבֶּר הַיַּרְבֵּן מִיְרֶהָה: (פּ) וְנְיֵלְאָׁרְ בָּיִ בְּאָרִ וְחַלְּתָנִי אֶבְיְנִנִּ ⁶¹ בּֿ, לְאָ װֹטַלְ,אִּשְּׁם מִמְּבֶּר לְּגָּבִּוֹ

נַיְּחַר אָף יְהֹנְתׁ בְּיִשְׁרָאֵל נַיִּנְעֵם הַ הְּהָקָרָאֵל

בְּמָרְבְּרָא יִהְחַבְּלִין לְכָּלְ עַּמָּא בּׁ. שַׁמִּבְׁן מֵאַבְּיִנְ וֹנְסָוֹב מְנִג אַבֵּו טִתִּבוּן מִבָּטִר בּטַלְמִוּצִ

أكلنا كمفرني:

לכנון לנולן מן בנם זנים, לאַנורהון וְיִמִּיב שַפְּלָנְאַ לנו וֹמְבֹאֵל מַר בַּנַמִּגלָנּנּוּן וֹאַנֹעוֹא נוֹבְנוּ מִבּּהוֹ בֹּבִים

בְּנֵי יִשְׂרָאֵלְ יְּבַרְ אַּהְסְנְתֵיה:

אָב, פַבּגלָוֹא אַטַּסׁוֹעוֹא כַוֹא מֹמֹבְרָא לְיַנְבְּאַנִי לא נַהָסֵין עִמָּהוֹן

מֹמֹבֹרֵא לְנָרְרָּנִא מֹבִּוֹטִא:

Lояр, was consumed. that had done evil in the sight of the forty years, until all the generation, wander to and fro in the wilderness against Israel, and He made them And the LORD's anger was kindled

the Lord toward Israel. to augment yet the fierce anger of fathers' stead, a brood of sinful men, And, behold, ye are risen up in your

this people. wilderness; and so ye will destroy all He will yet again leave them in the For if ye turn away from after Him,

:səuo for our cattle, and cities for our little said: 'We will build sheepfolds here And they came near unto him, and

91

٤ı

because of the inhabitants of the shall dwell in the fortified cities unto their place; and our little ones Israel, until we have brought them armed to go before the children of but we ourselves will be ready

inherited every man his inheritance. until the children of Israel have We will not return unto our houses,

Jordan eastward.' fallen to us on this side of the forward, because our inheritance is on the other side of the Jordan, and For we will not inherit with them

- (EI) וינעם. וימלמלס. מן נע ונד (ק"א ומלמלס בנע ונד):
- (14) לספות. כמו (ישעיה כמ, מ) מפו שנה על שנה (ירמיה ז, כמ) עולומיכם מפו וגו' לשון מומפמ:
- בשיקר שיקר והמפל מפל בנו לכס מחלה ערים למפכס ואחר כך גדרוח ללאנכס (מנחומא ז): (16) גבנה למקננו פה. מסים היו על ממונס יוחר מצניהם וצנומיהם שהקדימו מקניהם למפה. אמר להם לא כן עשו
- מכשנו: ו, יג) והחלון הולך לפניסה זה ראובן וגד שקיימו חנאה: וישב מפנו. בעודנו אלל אחינו: בערי המבצר. שובנה באלס סדברים (שס ג, ימ) ואלו אמכס בעת הסיא וגו' מלולים מעברו לפני אמיכס בני ישראל כל בני מיל. ובירימו כמיב (יסושע ישראל. בכאשי גייפות. מתוך שגבוכיס סיו. שכן נאמר בגד (דבריס לג, כ) וערף זרוע אף קדקד ואף משס תור ופירש לסס (עב) ואנחנו נחלץ חשים. נודיין מסיריס כמו (ישעיס ה, ה) מסר שלל מש זו (שם ס, יע) ימסר יהישה: לפני בני

אָטַ עַבְּבֶּר עַנְיִּע אָסַ שַּׁעַלְגָּה זָט פּטִּהָטָא טַבְּוֹ אָס שִּׁנְבְּנִוּן בנימי ניַאַמֶר צַּלִיהֶם מִשָּׁר אָם־תַּעַשִּׁוּן

אָנוַ_אִנְבוּו מִפּּׁלָווּ: تَنَلِينًا كَظِيرٌ نُعِيْنًا هِلَا عَبْدُنِهُا וֹמֹלָר לַכִּים כֹּלְ-חַלָּוּא אָעַ-

הַנְאָט לְכֶּם לַאֲחֲזָה לְפְּנֵי יְהַוְּה: מיְהְנָה וּמִישִּׂרְאֵּל וְהִיְהָה הָאָבֶץ יי וֹאַעֿר מִשְּׁבוּ וֹהְיִנִים נְקִים נוכבאָם בּאָבא לְפֹנֹג יְבוְנִי וַנִינִיפָּבָּנִה אַבֹּהֹא צוֹבִם הֹמָּא

אַמֶּר הִנְיִבְאָ אָרְכֶּם: הְשְׁאָהֶם לִיהֹוְה יּדְעוּ חַשַּאַהְבֶּם הַבְּתּוֹ קֵדֶם יָיָ וְדִעוּ חובַהָכוֹן וֹאִם_לַאִ עַהַּמִּנּוֹ בָּוֹ

נגאמר בניקר ובני ראובו לְּגִנְאַכִּטְ וֹעַיְגָּאַ מִפּּוכֶם עַּהְּמָּנִי

כּאָמֶר אָרנִי מְצַנְי: אַל־מֹשָׁה לֵאמָר עַּבְּדֶּיף יַעֲשׁׁיּ

אַרני דבר: رْطْرْرْ زْدَيْن رْقَرْنَوْن جَهَيْد يَرْج عَنْه مَنْ ذِيْ رَقَدْهُ

> בוֹ לַבְּרָא: נאַמַר לְהוֹן מֹשֶה אָם מַעָּבָרוּן

ביקביה ית בעלי דבוהי מו נְבְּבָּלֵא בַּבְּם הַּמָּא בַּגִּי הָּב לומבר לכון כל דמונו ות

אַבְעָּא הָדָא לְכוּוֹ לְאַהְסָנָא זפֹאַן פֿבֹם !! ימִיּהֶבֹאָץ יִנִינִי בּין יּבְתַר בֵּן מְתִּבּוּן יִתְהֹוֹ

בישבה יהכין: ַ עַּלָּעַ נְאָם לָא עַלְּבָּעוּן כַּוּ עַאָ

מפומכון שַהְבָּרוּן: **چېږ⊂با** ⁺⁻ בְּנִוּ לְכֵּם מְּנִים לְמִּפְּכָם וּנִּבְנִי לנו לכון לבוון למפלכון

בְּמָא בְּרַבּוֹנִי מִפַּבּיר: למְמָּע למִימָר הֹּבָּדְרָ וֹהְבָּרוּוֹ וֹאַמֹּר בְּנֵי נָּר וּבְנֵי רָאִיבַוֹ

٤<u>٢</u>٩ ⁹⁷ ספר לְּמְנוּ מִלֵּדְנִי וֹכִּלְ בַּבְּבַבְּבַבְּבַבְּבַבַּבְּבַבְּבַבַּבָּבָבָּי הַפָּּלָגִּא נְמָנֹא וֹכִּלְ

בְּמָא דִּרְבּוֹנִי מִמַּבְּיּלִ: تقخيرك تقخيد خر تتزيه فظ» نقختك نفخديا خر فئت

> the war, yourselves to go before the LORD to mis lliw əy ii :gnirt siri ob lliw And Moses said unto them: 'If ye

enemies from before Him, LORD, until He hath driven out His pass over the Jordan before the and every armed man of you will

possession before the LORD. land shall be unto you for a LORD, and before Israel, and this then ye shall be clear before the LORD, and ye return afterward; and the land be subdued before the

know ye your sin which will find have sinned against the LORD; and But if ye will not do so, behold, ye

your mouth. that which hath proceeded out of and folds for your sheep; and do Build you cities for your little ones,

as my lord commandeth. Moses, saying: Thy servants will do children of Reuben spoke unto And the children of Gad and the

57

07

there in the cities of Gilead; flocks, and all our cattle, shall be Our little ones, our wives, our

the Lord to battle, as my lord man that is armed for war, before but thy servants will pass over, every

(19) מעבר לירדן וגוי. בעבר סמערבי: בי באה נחלחנו. כבר קבלנים בעבר סמורמי:

להמעכב שבע שחלקו וכן עשו: שליכס לעצור למלחמה עד כצוש וחלוק שמשה לה בקש מהם הלה ונכצשה והחר חשוצו והם קצלו עליהם עד החנחל הרי הוסיפו אחר סנו"ן במקום ס"א של לנס סוא. מימודו של רבי משה הדרשן למדחי כן: והיצא מפיכם חעשו. לגבום. שקבלחם (+2) לצנאכם. מיבה זו מגורה (ההלים ה, ה) לנה ואלפים כלם. שאין בו אל"ף מפסיק בין נו"ן ללד"י ואל"ף שבא כאך

(25) ויאמר בני גד. כולס כמים מתר:

ÄLX4: בֿא*ָ*מָג אַבוֹת הַמַּמִּוֹת לְבָנֵי בּבְּבֶּוֹן נְצֵּע יְהוֹשְׁמַע בַּן־נֵין נְצָת־ פְּהַנָּא נִיָּה יְהוֹשְׁעַעַ בַּר נֵין נְיָה וַיְצַיִּר לְהָם מֹשֶׁה אֲת אֶלְעָּזְרַ וּפַּקִּיד לְהוֹן מֹשֶׁה יָה אֶלְעָזָרַ

tribes of the children of Israel. heads of the fathers' houses of the Joshua the son of Nun, and to the them to Eleazar the priest, and to So Moses gave charge concerning

אָנראָבֶין הַוּּלְעָּר לַאַהְוָיָה بالأثال خفترة بنوقو خقو לַמִּלְחַמְּׁעִ לְפִׁנֵּי יְתִּוְּע וְנִכְבְּשָׁׁע אָשַׁכְּם אֶשַׁיבַיּוֹבְגַן כָּלְיַחְלָּיִּא ⁶⁷ יַמּלְרֵוּ לְנִי־גָּרִר וּלְנִי־רָאוּבָּן ದರ್ಭ XÇÜD

נו אַנַת יּלְמָּר לְאַּטְׁסָׂנָא: אַבְשָׁא מָבְמִיכוּן וְתִּהְנִין לְהַוֹּן בוֹ עַעַלְיבָּיה בּוֹלִ עַעַלְּבָּׁרָהָה בּוֹלִ עַעַלְיבָּיה בּוֹלִי זְנוּ זְבְבַּנֹא כַּלְ בַּמִּזְבַוּ לְלַבַבָּא בני גד ובני ראובן עמכון נאַמר משה להון אם ישְבָּרוּן

Gilead for a possession; then ye shall give them the land of land shall be subdued before you, battle, before the LORD, and the Jordan, every man that is armed to Reuben will pass with you over the children of Gad and the children of And Moses said unto them: 'If the

וֹלאָשׁוֹוּ בַּעִבְבָפָם בַּאָּבָא בַּלָּהוֹ: ° וֹאִם_לַאִ וֹמֹבֹרַוּ חַׁלִּוּגִּׁים אִטַּבָּם

بَحُدُمُ!: نتنافتنا <u>⊊</u>rڍ.⊂iſ けぶしはめ וֹאִם לַא וֹהֹבַּׁבוּוֹ מִזְבוֹוֹו הֹמִכוִוֹ

'.nssns.' possessions among you in the land you armed, they shall have but if they will not pass over with

children of Reuben answered,

And the children of Gad and the

يَّ خَدُدُك خَالِيَّة هُد: אַל אַשֶּׁר דְבֶּר יְהְנְה אֶלִי- לְמִימֵר יָה דִּמֹלֵיל יִי לְעַבְּרָדְ

בן נעביד:

We will pass over armed before the thy servants, so will we do. saying: 'As the Lord hath said unto

ظظ<u>د حناتا</u>: كثأ خئمًا لَعُضِر كَانَات تَنْحُرْتِهِ

לאַבְעָא דַּכְנָעוֹ וְעִמַנָא נְטִוֹא נֹהְבַּר מְזָרְיִוֹ בַבְּם מַמָּא

Jordan. shall remain with us beyond the the possession of our inheritance LORD into the land of Canaan, and

קָבֶיב: ڬۿڎؠٮڷؚڂڋڎڮ؈ۿڎ؞ٮڰڎ٨ מַּמְבְּבְּיִם מִּנִי מֵבְבְּיִ בִּבְּמְוֹ בִאָּבְא בּמִיְּנִוּ מִלְבָּא בַּמִיְּנִוּ は殺なディ מְנַשְּׁה בֶּן־יוֹסֶף אָת־מַמְלְכָנֵת דִּמְנַשָּׁה בַּר יוֹסֵף יָה מַלְכוּתִיה رَابِيَا حُرْيِتِ ا طَفِّلَ جَجِيدً ذِبَ رِيحِ جِلَالًا طَفِيد جِبَةً

לבו אַבְעָא סָבור סָבור: אֹבֹמֹא לַלַבְנִיאַ בּּטִּבוּמִיאַ <u> וְאֶּעַר דְּסִיחוֹן מַלְכָּא אֵמוּרָאַר וֹנִי</u>

land round about. their borders, even the cities of the according to the cities thereof with of Og king of Bashan, the land, of the Amorites, and the kingdom Joseph, the kingdom of Sihon king half-tribe of Manasseh the son of children of Reuben, and unto the the children of Gad, and to the And Moses gave unto them, even to

הְּמְבְיִע נְּאֵע מְּבְמְב: בּיִּ נִּבְלֵּנִ בְּנִיבְּגָּב אָנִיבִּינִלְן נְאָנִי וּבְנִי בְּנִי מָּבִינִ נְיִנִי בִּיִּרְן נִיִּנִי יִּבְנִן נִיִּנִי הַּהְרָת וֹאָט הַבהָר:

Dibon, and Ataroth, and Aroer; And the children of Gad built

ŧξ

тξ

31

82

וֹבְתַּבְאַ: יי וֹאֶּעַ הַּסְבֹּע חֵוּפַׁן וֹאָעַ הַהְּיִב וֹנִע הַסְבוַע חֲוָפַּוֹ וֹנִע הַלִּוֹב.

Jogbehah; 32 and Atroth-shophan, and Jazer, and

- (82) ויצו להם. כמו עליסס ועל מנאס מינה אלעזר ויסושע. כמו (שמות יד, יד) ה' ילמס לכס:
- (28) ואחנו אחזח נחלחנו. כלומר בירינו וברשומנו מסי ממוזמ נמלמנו מעבר סוס:

	,, <u>i</u>	يهرأوه وممارات وود ورشويهرأ	These are the stages of the children		
d171 set nothe Haftana is Leveniah 1:2 – 2:3 on page 203. This Haftana is always read the first Shabbat after the 17th summnT fo					
קינ פסוקיס	וְנְבָח חָלֵךְ וַיִּלְכָּר אָת־קְּנָת וְאָת־בְּנֹתֻיֹּתְ וַיִּקְבָא לְוֶהׁ נְבַח בִּשְׁמְוֹ: (פ)	ְנְבָּח אָזֵל וּכְבָשׁ יָח קְנָח רְיָה כַּפְּרְנָהָא וּקְרָא לַה נֹבַח בְשְׁמֵיה:	And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.	7 †	
īψ	ְנְאֵיר: מֶת־חַוֹּתִיהָם וַיִּקְרָא אָתְהָן חַוָּת יְאִיר:	נְאָיר: בְּפְּרְנֵיהוֹן וּקְּרָא נְתְּהֹל בִּפְּרָנֵי נְאָיר:	And Jair the son of Manassch went and took the villages thereof, and called them Havvoth-jair.	īÞ	
0+	ניפון משהל אָח־הַגִּלְשָּׁד לְמָבֶיר בָּן־מְנַשֶּׁה נֵישֶׁב בֶּה:	וִיחַב מֹשֶׁה יָת גִּלְשָּׁר לְמֶבִּיר בַּר מְנַשֶּׁה וִיחֵיב בַּה:	And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt therein.	0+	
מפטיר	ַנּגְלְכִּוּ בִּנָּי מָבָּיִר בָּן־מָנַשָּׂת נְּלְעָּדְת וַיִּלְבְּדֻתְ וַיִּוֹנֶשׁ אָת־ הְאָמֹרֶי אֲשֶׁר־בָּה:	אָמוְרָאִׁי דְּבָה: לְּנְלְמָּד וְכַּבְשׁוּהָא וְתָּבִידְ יָת מְנְרְאָה בְּנֵי מֶכִיר בַּר מְנַשָּׁה	And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorites that were therein.	68	
88	וְאָתְּיִנְיִּנְ וְאָתִּיבְּעָּלְ מִעִּיּוֹ נִיקְרְאַּיִּ בְשִׁמְתִּ אָתִּשְׁלִּיִּת מִיסְבָּת שֵּׁם וְאָתִּישִׂבְּטִָת מְיִּסְבָּת וְאָתִיבְּעָּלִי	נְת מְּמִׁבִּׁע צֵבְׁנִנְ: מְּמִבְּׁוֹ נִנְים מְּבָׁמִּע נִפְׁרֵנְ בִּמְּמָבִּוֹ נְנִׁע נְבֵנְ נִנְע פַּמִּכְ מִמְנִּוֹ מִפְּפָּׁוֹ	and Nebo, and Baal-meon—their names being changed—and Sibmah; and gave their names unto the cities which they builded.	88	
ک ٤	וֹאָט_אָלְהַּגְאָ וֹאָט לַבְוֹטִּוֹם: יִבְׁנָגְ בַּאִיבָּוֹן בַּנְיִ אָטַטַהָּבִּוֹן	אֶלְהָּלְא וֹנִע לַבְנִינִים: יִבְּנִי נַאִּיבַן בְּנִי נִע מַאָּבַּוָן וֹנִע	And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kiriathaim;	ک ٤	
98	מְבֵׁ, מִבְאֵּר וְנִיְרָת אֵאוּ: וְאֵּעַבְּּיֵת וְמֶרֶת וְאֵעַבָּיֵת חָבֵוֹ	לבות לבילן וְחַמֶּבת בַּתְּ בַּנִי בַּרָן וֹנִי בַּתְּ וֹמֶבְרֵ וֹנִי בַּתְ בַּרָן	and Beth-nimrah, and Beth-haran, fortified cities, and folds for sheep.	98	

בְּיַר משֶה וְאַהַרוֹ: ל וֹאָאָנְ מִאָּבֹוֹ מִאָבוֹנִם לַאָּבֹאָנִים מפת, אָבְע מַסְׁמָּׁ, בַּנֵי וַמְּבָׁאֵבְ אָמֶּׁר אָבֵּוּן מַמָּבֹנִי

hosts under the hand of Moses and out of the land of Egypt by their of Israel, by which they went forth these are the stages of the children

IIIXXX

- וגדכום לפן: (95) ערי מבצר הגדרות צאן. זה סוף הפסוק מוסג על מחלם הענין ויצנו בני גד את הערים הללו להיוח ערי מבלר
- שבמה. בנו שבמס וסיא שבט סאמורס למעלס (לעיל ג): שם עבודת אלילים שלסס ובני כאובן ספבו את שמות לשמות אתרים ווסו מוסבות שם נבו ובעל מעון מוסבות לשם אתר: אח (88) ואח גבו ואח בעל מעון מוסבח שם. נצו וצעל מעון שמוח עצודם אלילים סס וסיו סאמוריים קורים עריסס על
- (98) ויורש. כמכגומו ומכיך. שמיבמ כי"ש משמשם שמי מלוקום לשון יכושה ולשון סוכשה שהוה מיכוד ומיכוך:
- (I+) חוחיהם, כפרניסון: ויקרא אחהן חוח יאיר. לפי שלה סיו לו בניס קרהס צשמו לוכרון:
- שמשמע מדרשו כמו לא. וממסגי מס ידרוש בשמי מיבות סדומות לס (רות ב, יד) ויאמר לס בועו (וכריס ס, יא) לבנות לס בית: (24) ויקרא לה גבה. לה מינו מפיק ה"מורמימי בימודו של רבי משה הדרשן לפי שלמ נמקיים לה שם זה לפיכך הומ רפה.
- (I) אלה מסעי. למה נכתבו המסעות הללו. להודיע מסדיו של מקום. שאף על פי שגור עליהם לעלעלם ולהניעם במדבר לא

מַסְעֵּים לְמִוּבְּאֵיהָם: خُمْوُمْنَا مَحْ فِي يُسَلِّن لِيُخْلَا جُمَهُجُدُنَالًا فَحَ مِنْفِتِهِ يَنْ

لْهُجْدًا مَصْكِرُتنتِهَا كُمْفَكُرُتنتِهَا: אָת־מוֹצְאֵיהֶם וֹכְתַב מֹשֶׁה יָת מַפְּקְנֵיהוֹן

بَنْ فِمَا نَمْهُ، خُرْنِ نَهُلِهُمْ خُرْنِي י בוראשון בּחַמְשָּׁה מְשֶׁר יוֹם בַּוֹבְאָהו בּחַמִישִּה מַשְׁר מִשְׁר יוֹם בַּוֹבְאָהו בּחַמִישִה מַשְׁר מִשְׁ びしなれる בַּוֹרֶשׁ וּנִשָּׁלוּ

לְמִּנוֹ כֹּלְ מִאָּבֹאִנּי לפֿלוּ בֿנוּ וֹמִּבְאָבְ בַּבוֹתְמִ נִּבְי מְּמְּשְׁרָע לְיִנְיִם אַ מַּנְּמָאִר מִבְּתִּר פּּסְחָא **ぬしなれば**

الجهرَ تراثِت لإشِار إلازِار الإلوانات: הקה יְהְנֶת בָּהֶם כְּלְ־בְּכֻוֹר בְּחוֹן כְּלְ בּוּכְרֶא יִּבְטְעֵנְהָחוֹ بظمُرُنَا طُكَافِرِيا جُنِ جُهُد بظمُدُمُ مُكَافِدًا ثَن يُكَافَمُ نُنْ

בַּמְׁנִי לְמִּנֵוֹ כַּלְ_מִגַּבְיוֹם:

זֹיּנְנְי בַּסְבַּעִי י וּיִסְׁמִּוּ בְׁדֵּוֹיִי יִמְּבְאֵבְ מִבַּמְּלֵמָסְ וּנְּמַבְוּ בִּדִּי יִמְּבָאֵבְ מִבַּמְּלִמָס

ישְׁרוֹ בְסָבוֹת:

בּטַבֶּע הַמָּגַבָּר: ⁹ [¿ἀἀ ἀἀζυ [¿ὑ[t ἀκμο κκα κάας κάσεια κάς ἐκιὐο

בְּבְסְמֵר מַבְּבְרָא:

آنَالُهُ خِفَالُهُ مَالُكُمُ * בְּחִירְתְּ אֶּמֶּׁרְ עַּלְ-פְּנֵי בַּעַלְ צְּפְּוֹן חִירָהָא דְּקְּדָם בְּעִילִ צְפִוֹן נּוֹסְׁמִנְ עֵּאֶטְיַם נַנְּמֶּבְ מַּלְבַפָּׁג נִוֹמַלְנִ עָּאָנִטִם וַטִּב מַלְ פּוָם

ישָׁרוֹ בֶּבְם מִנְדּוֹל:

אָטַם וֹגַּעַוֹנִי בַּמָבַע: בְּבֶּרְ שְׁלְשֵׁם יִמִּים בְּמִרְבָּר מִהְלִר מְהָלִה מְלָמָא יוֹמִין בְּמִרְבָּרָא ⁸ בְתּוֹךְ תַּיֶּם תַמִּדְבְּגָרָה וַנְּּלְכֹּוּ בְגוֹ יִמְּא לְמַדְבָּרֶא וַאֲזַלוּ ניסעי מפְּנֵי הַחִירֹת ניִעַבְּרָי וּנְשַלִּי מִן קֵדָם חִירָתָא נַעַבִּרָי

בּאַנטַם וּשָּׁרוּ בְּמָבְרוּ:

וֹמִלְמָנִם טַּמָנִנם נַיַּנִנַבַמָּם: أجَيْرَا שְׁתַּיִם עַשְׁבֵּה עַנִים מִינָת מָיִם

(+) ומצרים מקברים. ערוזיס נחנלס:

لمتنا لهخمنا يظزنا بهدب ולאגלום שנו ההתר מכוהו!

> these are their stages at their goings commandment of the LORD; and stage by stage, by the And Moses wrote their goings forth,

Egyptians, high hand in the sight of all the children of Israel went out with a morrow after the passover the day of the first month; on the in the first month, on the fifteenth And they journeyed from Rameses

Lord executed judgments. first-born; upon their gods also the among them, even all their them that the LORD had smitten while the Egyptians were burying

Succoth. from Rameses, and pitched in And the children of Israel journeyed

the edge of the wilderness. and pitched in Etham, which is in And they journeyed from Succoth,

they pitched before Migdol. which is before Baal-zephon; and and turned back unto Pihahiroth, And they journeyed from Etham,

Etham, and pitched in Marah. days' journey in the wilderness of wilderness; and they went three the midst of the sea into the Penehahiroth, and passed through And they journeyed from

8

9

they pitched there. threescore and ten palm-trees; and were twelve springs of water, and and came unto Elim; and in Elim And they journeyed from Marah,

במסתום שמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן חששה אם כאשך וכוי: רבים) דרש בו דרשה אחרה משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאוחו כיון שהיו חוזרין התחיל אביו מונה כל ימולא שכל שמנה ושלשים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות. זה מיסודו של רבי משה הדרשן. ורבי מנחומא (מסעי ג. במדבר למדם שהים במדבר פארן ועוד הולא משם מ' מסעום שהיו לאחר מיחם אהרן מהר ההר עד ערבום מואב בשנם הארבעים (במדבר יב, טו) ואחר נסעו העם מחלרום וגוי (עם יג, ב) שלח לך אנשים וגוי. וכאן הוא אומר ויסעו מחלרום ויחנו ברחמה לא מסס י"ד שכולס סיו בשנה ראשונה קודס גוירה. משנקעו מרעמקק עד שבאו לרחמה. שמשס נשחלתו המרגלים שנאמר - מאמר שהיו נעים ומעולעלים ממסע למסע כל ארבעים שנה ולא היתה להם מנותה. שהרי אין כאן אלא ארבעים ושתים מסעות.

ַ הַּסִּלֵּה מֵאָגלָם וֹבּעַׁנֹנְ מַּלְ-יַם נְּמָּלִּ מֵאָגלִים נִּמָּרוִ מַלְ יַמָּא בְּסִּלֵּה מֵאָגלִים נִמָּרוֹ מַלְ יַמָּא

And they journeyed from Elim, and

pitched by the Red Sea.

६र	رיסעי מקהלֶתָה וַיּחָנִי בְּהַר־ שֶׁפֶר:	ּוּנְטֵּלוּ מִקְּהֵלְתָּה וּשְׁרוֹ בְּטוּרֶא הְשְׁבֶּר:	And they journeyed from Kehelah, and pitched in mount Shepher.	ध्य
77	ניסשי מרפֶת ניחָני בּקהלְתָּה:	וְנְשָׁלֵוּ מֵרְסְּה וּשְׁרוֹ בָּקְהֵלְתָּה:	And they journeyed from Rissah, and pitched in Kehelah.	77
17	ניסטי מלבנה ניחני ברפה:	بېولاد מקېږى ، ښەد، جەۋە:	And they journeyed from Libnah, and pitched in Rissah.	17
07	درסעי מרפון פָּרֶץ וִיחַנִי בְּלְבְּנֶה:	بېو√ډ ښاهنا چټ۱ ۱۳۶۰ چېچېد:	And they journeyed from Rimmon-perez, and pitched in Libnah.	07
61	ניסְעִּי מַרֹחָמָה נִיּחֲנִי בְּרִפָּׁן בְּרֶץ:	װְטֵלוּ מֵרִחְמָה וּשְׁרוֹ בְּרִמּוֹן פְּרֶץ:	And they journeyed from Rithmah, and pitched in Rimmon-perez.	61
81	ניסטי מחצרת ניחני ברקמה:	וּנְטַלוּ מֵחֲצֵרוֹת וּשְׁרוֹ בְרְהְמָה:	And they journeyed from Hazeroth, and pitched in Rithmah.	81
Lτ	ניסְעָּי מִקּבְרָת הַתַּאָּנָה וַיַּחֲנָי בַּחֲצֵּרְת:	בּטֹגּרוָט: װָסָלִּי מִקְּבְרֵי דִּמְשִׁצְּלֵי יִשְׁרוֹ	And they journeyed from Kibroth-hattaavah, and pitched in Hazeroth.	Ľī
91	ניסטי ממּדְבָּר סִינֵי וַיַּחַנִּי בְּקַבְרְת חַמַּצְוָה:	בַּלבְרֵי בְּמָהָאָלְי: װָמָלְוּ מִמָּרְבָּרָא דְּסִינָי וּשְּׁרִוֹ	And they journeyed from the wilderness of Sinai, and pitched in Kibroth-hattaavah.	91
Şτ	ַ װַסְעִּי מֶרְפִּיגָם וְיַחֲנִי בְּמִרְבָּר	خמَلَجْدُم بَوْدَرْد: برُمْرِد مُلُحَدِنِهِ برُمْرِد مُلِحَدِنِهِ	And they journeyed from Rephidim, and pitched in the wilderness of Sinai.	Şτ
† ī	נִסְׁמִּנְ מֵאָּלְנָחִ הָּוֹם לָמֶּם נִלְאִ-חָיָה הָּם מָנִם לָמֶם נִיסְׁמִּנִ מֵאָלְנָחִ וֹנִּחַנִּנְ בָּרָפִּנִיְם	לְמִאָּטֵּוּ: נְלֵא שַׁנִּׁע עַמָּּוֹ מִנָּא לְתַּמָּא נַנְּמָלְנִּ מֵאָלְנִּמִּ נִאָּרוֹ בָּרְפִּידִּים	And they journeyed from Alush, and pitched in Rephidim, where was no water for the people to drink.	þι
٤٦	ניַסְעִּי מִדְּפְּקָת וַיַּחֲנִי בְּאֶּלְיִשׁ:	الإولاء بيَّة فِهِا الْهِادَا فِهِادُاتُو:	And they journeyed from Dophkah, and pitched in Alush.	£τ
71	בְּרֶפְּקָה: ניִּסְעִּי מִמְּרְבַּרִסְיִן וַיִּחֲנִיּ	וּנְטֵּלוּ מִמַּדְבָּרָא דְּסִין וּשְׁרוֹ בְּדְפְּקְתּ:	And they journeyed from the wilderness of Sin, and pirched in Dophkah.	71
۵(<i>۱</i>	ניסְעִּי מִיַם־סָּיִר וַיַּחֲנִי בְּמִרְבַּר־ סְין:	המעלו מימא דסוף ושרו המדקרא דסין:	And they journeyed from the Red Sea, and pitched in the wilderness of Sin.	II

(13) ויחנו ברחמה. על שם לשון הרע של מרגלים שנאמר (מהלים קכ, ד) מה ימן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חלי גבור

שנונים עם גמלי רממים:

غايات

ک ٤	ניסְעִּי מִקְּדֵגִשׁ נִיּחֲנִי בְּתָּר חָהְר בִּקְצֵּה אֶרֶץ אֱדְוֹם:	מירָא בְּסְיְפֵּי אַרְעָּא דָּאָדוֹם: מירָא בְּסְיְפֵּי אַרְעָם	And they journeyed from Kadesh, and pitched in mount Hor, in the edge of the land of Edom.—	۷ ٤
9٤	בְּמִרְבַּר צֵּן הָוֹא קְּבֵשׁ: ניסְעָּר מִעֶּצְּוֹן גָּבֶּר ניַחְנָיּ	בְּטֵרְבְּרָא דְּצִין הִיא רָקִם: הְטֵרְבְּרָא דְצִין הִיא רָקַם:	And they journeyed from Ezion-geber, and pitched in the wilderness of Zin—the same is Kadesh.	98
35	ַנְּיָסְעָּנִי מְעַבְּרְנְגָה בְּעָצְיָן נִיסְעָּנִי מְעַבְּרְנָה נִיחָנָי בְּעָצְיָן	بېور: بېود:	And they journeyed from Abronah, and pitched in Ezion-geber.	58
+ £	נִיּסְעָּוּ מִיְּמְבְּתְּהָר וְיַּחֲנִוּ בְּעַבְרֹנְה:	ױָטַלױ מִיְּטְבְּתָּה ױּשָׁרוֹ בְּעַבְרוֹנְה:	And they journeyed from Jotbah, and pitched in Abronah.	} \$
££	ַנּיִסְעָּוּ מֵחָוֹר תַּגְּרְגָּגַר וַיַּחֲנָוּ בְּיְשְׁבֶּתְּה:	ەزىمَاد ھەرد ھەرد ھەرد جازىم	And they journeyed from Hor-haggidgad, and pitched in Jotbah.	££
78	ניסְעִּי מְבְּגֵר יִעְּקֵן וַיִּחֲנִי בְּחָר הַגְּרְגָּר:	ּגְרְגָּר:	And they journeyed from Bene-jaakan, and pitched in Hor-haggidgad.	78
18	ַנְקְּטְן: נִיסְעָּוּ מִמְּסְרָוְעִי וְיִּחֲנָוּ בִּבְנָרִ	וּנְשַלוּ מִמּוֹסֵרוֹת וּשָׁרוֹ בִּבְנֵי יַעְקוּ:	And they journeyed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.	īξ
30	رِيْمِ مِن شِاتِهُ طَهِ ثِينَ إِيْ بِهِ ثِينَ لِـ أَنْ مِن اللَّهِ فِي اللَّهِ فِي اللَّهِ فِي اللَّهِ فِي الل	، بوفراد يەرتەمنىرى ، ئەرد چىنەرىدىن	And they journeyed from Hashmonah, and pitched in Moseroth.	30
67	נּיִּסְׁמָּי מִמְּהְבֶּחְ וְיִּהְנְיִי:	، بومراد بېدن چەرپەدىزىد:	And they journeyed from Mithkah, and pitched in Hashmonah.	67
82	ניסְעָּי מְתְּבָרַת וַיַּהָנִי בְּמָהָבֶּה:	וּנְשַׁלֹּוּ מִתְּרֵח וּשָׁרוֹ בְּמִתְּקָה:	And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	82
∠ τ	ניסְעָּי מִמְּחַת וַיַּחַנִּי בְּמָרַח:	וּנְשַּׁלִּי מִמְּחַת יִּשְׁרוֹ בְּתְּרֵח:	And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah.	<i>L</i> τ
97	נּיִּסְׁמֵּנִ מִּמְּלִיִּבִילְיַם לֵּיִּבְוֹנִי בִּּטְּבוֹעִי:	ױָטַלױ מִמַּקִהֵלױֹת ױשָׁרוֹ בְּתְחַת:	And they journeyed from Makheloth, and pitched in Tahath.	97
Şτ	ريْمُمُّ مِيْنَالِيْنَ لِيْنَانُ فِمْمُنَاكِرِنَ:	ױָטַלױ מִחָרָדָה ױשָׁרוֹ בְּטַקְהֵלוֹת:	And they journeyed from Haradah, and pitched in Makheloth.	Şτ
† 7	ניסעו מָהר־שָׁפָר נִיחַנוּ בַּחַרְבֶּה:	ננטלו ממורָא דִּשְׁפָּר וּשְׁרוֹ הנטלוי:	And they journeyed from mount Shepher, and pitched in Haradah.	7 7

(O+) רישמע הכגעני. כאן למדך שמימם אסרן היא השמועה שנסמלקו ענני כצוד וכסצור שנמנה רשוח להלמס צישראל

בְּמֵישְׁרֵיְא דְמוֹאָב עַּל יַרְדְּנְא דְירִיחוֹ: at Jericho.

 $\dagger \dagger$

77

ιt

88

in the plains of Moab by the Jordan

And they journeyed from the mountains of Abarim, and pitched

(44) בעיי העברים. לשון מרצומ וגליס כמו (מיכס א, ו) לעי סשדס (מסליס עט, א) שמו אם ירושליס לעייס:

(88) על פי ה׳. מלמד שמת בנשיקה (ב"ב יו, ה):

בְּעָרְ מִוְאָב עַּלְ יָרְהָוֹן יְבִיוֹן:

8+ נּיִּסְׁמִּי מֵטְבֵּי, הַמְּבְיִים וֹיּחֲנִי וּנְמַבְיִ מִּמִּיבִי דִּמְּבִיִּ

of Nebo. בְּבַבְי, בַּגְּבַבְים בְפַּנָּה נְבַנְי the mountains of Abarim, in front למוני במלנאי בקנם נכו: Almon-diblathaim, and pitched in - ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
- ۱:
-And they journeyed from بجزئيان Almon-diblathaim. نظرُطُنه: Dibon-gad, and pitched in ٥٠ ניסֹמֹי מִצִּיבָן צָּצִׁ וֹיִנְוֹנִי בַּמַּלְמָן ינְטַלוּ מִדִּיבוֹ גָּד וּשָׁרוֹ בְּעַלְמוֹן And they journeyed from pitched in Dibon-gad. ג+ וֹנִסְמֹנְ מֵמְנִנִם וֹנְטֵוֹנְ בַּבְוֹלֵן צֶּב: ננטלו ממנוקא ישרו בדיבון And they journeyed from Ijim, and border of Moab. בְּגַּבְרָים בִּגְבָּוּלְ מִוְאֶב: מֹבְרָאֵי בִּקְחִים מוֹאָב: and pitched in Ije-abarim, in the בֹּהֵין וּנֹסֹלוּ מֹאִנְבוִע וּמָּבוִ בֹּמֹנִוֹע מאבש ליחַנָּי And they journeyed from Oboth, and pitched in Oboth. ניסְעִּי מִפּוּנְן וֹיַםְנִי בְּאָבְעַ: ינְטַלוּ מִפּונוֹן וּשָׁרוֹ הָאוֹבוֹת: And they journeyed from Punon, Zalmonah, and pitched in Punon. ב+ וֹנֹסׁמֹּנ מִצְּלַמְלְצִׁ זֹנְעַׁלֵּנִ בּׁפּנְּלְוֹ: ינְטַלוּ מִצַּקְמַנְה וּשָׁרוֹ בְּפּוּנוֹן: And they journeyed from בְצַלְמִנֶּה: בְצַלְמִנְת: Hor, and pitched in Zalmonah. And they journeyed from mount בּבא בּנוֹ וֹמִבאַב: يخثمًا خَمَّات، خَدْ، نَهُلُمُحْ: Larael.—. וֹטִיאַ יָמֶּכ בּנֹנִיכ בֹאָבוֹא בֹנֹמַן וֹטִיאַ נִטִּיכ בּנִבוְמָא בֹאַבֹּמֹא land of Canaan, heard of the Arad, who dwelt in the South in the וּוֹאָמָת וַיֹּכֹּוֹאֹנִן מָבְוֹּב אֹנְרַ וּאָמָת כּׁנֹאַנֹאָר מֹלְכֹּא בּהֹנִרַ And the Canaanite, the king of שְׁנְהִ בְּמֹהֻיֹּ בְּהָרִ הְּהֶרֹּ : (ס) died in mount Hor. מָּנוֹן כַּד מִית בְּהוֹר מּוֹרֶא: twenty and three years old when he ผู้เหมาะได้ และ เลือง และ เล้อ และ เลือง And Aaron was a hundred and ځ₁ًـٰـٰـٰـٰـٰ×: جَهُلِه كِابَائِكِ: first day of the month. **口は「母女**口 מֹאָבוֹא מֹגֹנִום בּעַבָּה עַעַבּה עַנִים בּעַבָּ Egypt, in the fifth month, on the בנו ושְׁבַאַן מִאַּבְּמֹאַ בַּמֹאָבום Israel were come out of the land of בְאַרְבְּעִים לְצֵּאָר בְּנֵירִישְׂרָאֵלְ חַמָּוֹ בִּשְׁנִה אַרְבְּעִין לְמִפַּל fortieth year after the children of se מַּלְשָׁי יְהַנְיִּהְ נְיָנְהָי שָּׁהַ בְּשְׁנָה שִּנְאַ עַלְ מִימְרָא דַּיִי וְּמִית of the LORD, and died there, in the mount Hor at the commandment يؤور لاپترا برخيا هِل برد برير بفذيط هَلَتِا خُلَتُهُ خُلِيد And Aaron the priest went up into

OGL CALCL - GLWA GOU' WE' - INXXX SAJAMUN

מוֹאֶב: (ס) מַר אָבֶלְ הַשְּׁמְיִם בְּעַרְבָּה עַיִּ מִישִׁר שְׁמִּין בְּמִישְׁרִיָּא ַ <u>נַּנְשְׁלֵּנִ מַּלְ עַנְּיַבְּלְ מַבֶּּנִע עַנְשְׁמְע</u> יִשְׁבִוּ מַלְ <u>יַּבְּלִּאַ מִבֵּי</u>ע יָשִׁבוּ מַלְ

下は なに 没口:

Abel-shittim in the plains of Moab. from Beth-jeshimoth even unto And they pitched by the Jordan,

6t

ıς

o۶

٤ς

(ממישי) מואָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹ לֵאִמֶּר: عَرْعِرِ بَرْبِيَةٍ بَالِنَا \$ِحَاظَهُا جِعِرَاثِاءً

سَنَلْتُل هُمِ كُلُم لَا خُدُمًا: אַבְנִים בּׁנ אַפָּט מְבַבונים אָטַר לְטַנָּן אַבוּנ אַטַּנּן מָבַבוּנו נִינ يَقُر هُجِ فَتَرْ نَشِلَهُجِ لَهُمَلَكُ مَجْرِمِ مُن فَتَرْ نَشِلَهُجِ لَنَامَتِ

בְּמִנְתָם הַשְּׁמֶּהָירוּ: מַפַּׁכְטִׁםְ שַׁאַבְּּבוּ וֹאָט בֹּלְ- מַטַּבְּטִינוּן שַבָּּבוּוּ וֹנִט בּלְ خُطِ مَشَخِيثُت لَجِّن خُطٍ جَخْرَمًا، حَيْن صَرْيَنَتِيا لَيْن خَطٍ جَخْمَا ין אַבְּגֹּלְ מִפְּנִיכְּם וֹאָבֹּגַשְׁם אֵט מִן בֵּגַנִמִיכִוּן וִעַבָּגוּן יִט כִּלְ بتنتهيه

לְבֶשֶׁת אִנֶּה: לשׁב כָּג לְכָּם וֹעִשׁג אָעַבְעַאָּבֶּא וְטִטְּבֵּוּן בִּעַ אָבָּג לְכִּוּן וְעַבִּגִּע

אַבְעוֹכֶם טִעְנָעוֹנִעַ שְׁמָּה הַגּוֹרֶל לֵוֹ יִהְיָה לְמַּמִּוֹת אָּטַ-נַּטַּלְטָּוּ אָלְ אָּמָּבַ-יָּגֵּא בְּוּ יָט אַטִּסְנָּטִּינוּ לְּבִּיפִּיַל כִּיִּיִּ +2 ǤŸĢĀĀÇĒ וֹטִיטַוֹעַלְטֵּׁםְ אָטַ יַבַּאָבוֹא בֹּנִינְבְ וֹטַטַּסָׁנוּוּ וֹטַ אַבַּהֹא בַּהַבַּבָּא

> הְמוֹאָב עַל יַרְהְנָא הִירִיחוֹ ומבול ון עם משה במישרוא

> ನ್ಷದ:

וֹבְיִבְאַ לְאַבְעָא צִּכְנְעוֹ:

אָטַ כֹּלְ יָהֶׁבֹּי, וּיִישׁבֹּרוּן זִיש כֹּלְ זִישְׁבֹּי, אַבְׁהֹא

יָר צַּרְשָׁא לְמֵירַת יָתַה: וֹעוְנַהֵּמִים אָעַבַיֹּאָבוֹא וֹנְהַבְּטִם יִטְּטַּבוּל וֹעַ וֹעַבוּ אַבֹּהֹאַ

אַבְהְהְהַכוּן הַּהְסְנוּן: שמו ערבא דיליה יהי לשבמי הַמְּמְיֵם צַּהְסְנְּהְהוֹ וְלִוְעֵיבִי הַוֹּעֵּרְוֹן שَلْحُدُ كِيْلَةُ تُنْحِيا كُمُدُنِي يَعُدِيا تُع

wheresoever the lot falleth to any shalt give the less inheritance; inheritance, and to the fewer thou more ye shall give the more according to your families—to the And ye shall inherit the land by lot

therein; for unto you have I given

inhabitants of the land, and dwell

images, and demolish all their high

stones, and destroy all their molten you, and destroy all their figured

inhabitants of the land from before

then ye shall drive out all the

over the Jordan into the land of

and say unto them: When ye pass

'Speak unto the children of Israel,

the plains of Moab by the Jordan at

And the Lord spoke unto Moses in

the land to possess it.

places.

Canaan,

Jericho, saying:

And ye shall drive out the

inherit. the tribes of your fathers shall ye man, that shall be his; according to

(9+) מביה הישמה עד אבל השמים. כאן למדך שיעור ממנס ישראל י"ב מיל. דאמר רבה בר בר מנה לדידי מוילי ההוא

עוברים בירדן ביבשה על מנת כן מעברו. ואם לאו מים באין ושומפין אתכם וכן מלינו שאמר להם יהושע בעודם בירדן (סומה (12) כי אחם עברים את הירדן וגיי יהורשתם וגיי. ופלל כמס פעמיס סווסרו על כך ללל כך למכ לסס משס כשלמס ממר אור ויי (עירובין נה, ב): אבל השמים. מישור של שמים הבל שמו:

כמכדומו ממכמפון: לסשמחוות עליסס בפישומ ידיס ורגליס כדכמיב (ויקרא כו, א) ואבן משכים לא ממנו בארלכס לסשמחוות עליס: מסכחם. (בפ) והורשחם. וגרשמס: משכיחם. כמרגומו בים פגדמסון על שם שסיו מסככין אם סקרקע ברלפם אבנים של שיש (r, à. argead gras a, s):

٤٥: (33) והורשתם את הארץ. וסורשמס אומס מיושביים ואז וישבמס בס מוכלו לסמקייס בס ואס לאו לא מוכלו לסמקייס

משבון יולמי מלרים (ב"ב קיו, מ). דבר מחר בשנים עשר גבולין כמנין השבעים: (42) אל אשר יצא לו שמה. מקרא קלר סוא זה אל מקום אשר ילא לו שמה הגורל לו יהיה: למטוח אבוחיכם. לפי

ואם לא טטבכון זע זטבו

יְשְׁבָים בָּה: אָטַבְּם הַּגְעַבְּאַבּא אָמָב אַטַּם בֹּגִינְכִים וֹבְּבֹרַנִי נַמְבֹן זֵנוּ לְעַבַּלְכִוּן יַלְתַּמְבֹּוֹן שוני. בו מְם לַמִּכִּים בְּצֵּינִיכֶּם בַּעַּמֶּצֶרוּן וֹאָם_לָאִ תוּלְיִהִוּ אָּתַ-יִהְבָּי

〈 口口 常成道口 〈 C 口: (G) י ְנְהְיָׁה כַּאֵּמֶּר דְּמֶּיִהִי לַצְּעָּׁוֹת וְיִה כְּמָא דְּחַשִּׁיבִיה לְמָצֶבִר

לא נוָדַבֶּר וְהַוְּה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל וְיָ שָׁם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

עַאָּבֶוּלְ בָּנְעָּה עַאָּבֶלְ אַמֶּב בַּבְּנָתוּ בָּאָ אַבְּנָא בַּטִּהְפָּבְיִי אַכְּטָם בֹּיִאַטֹּם בֹּאִים אָבְ לְעִוּן אָבִי אַטוּן מֹאַלְין לְאַנְמֹאַ

تالمُلا:

ڬ^ڒڂۘۮؚڷ؞ڷ٠

אַנְעָא דְאַתוּן יָתְבָּין בַּהָּ:

אַבְעָא מון בַּבְמִיכון

מֹפְׁפַּנוֹכוּן וֹיִמִּיקוּן לְכוּן מַּל

להון אַעָּבִיד לְכוּן:

לְתְחוּמִהְא: نَافُح كُرُص خُدْنَاكِٰ لِا كُثْمَا خُرْمًا خُرْمِا خَمَنَافَتُم مَلَمُم يَحْدُمُا בּוּ אָטַבּׁלוֹ וֹהְבֹאָכְ וֹאָמָבֹטֹּ פּפֿוּג וֹטַ בּׁלוּ וֹהְבֹאָכְ וֹטִוּמָב

מֹסְנְפָּׁגְ נַמָּא בַּמִלְטַא עַבּוּמָא: <u>ְּנְבְּוּלְ נְגָב מִלְצְּהַ יִם־הַמֶּלְה אֶרְים וִיהֵי לְכִוֹ הְּחִים דְּרוֹמָא</u> ַ צַּן עַלְיִבְיִר אָבְיִם וְהָנְיָה לְכָּם מִמּוְבְּרָא דְצִין עַלְ הַחִימִי וְהְיָה לְבָהַם פְּאַתְ־נָגָב מִמְּרְבַּר יִיהֵי לְכוֹן רוּחַ דְּרוֹמָא

> wherein ye dwell. they shall harass you in the land eyes, and as pricks in your sides, and remain of them be as thorns in your you, then shall those that ye let inhabitants of the land from before But if ye will not drive out the

do unto you. thought to do unto them, so will I And it shall come to pass, that as I

And the Lord spoke unto Moses,

 $\Lambda IXXX$

95

thereof. Canaan according to the borders for an inheritance, even the land of be the land that shall fall unto you into the land of Canaan, this shall and say unto them: When ye come 'Command the children of Israel,

Salt Sea eastward; border shall begin at the end of the side of Edom, and your south the wilderness of Zin close by the Thus your south side shall be from

- אחכם. למלגומו: שיכים: ולצגינם. פומרים בו הפומרים לשון ממוכח קולים המוככח המכם למגור ולכלוה המכם מהין יולה ובה: וצררו (55) והיה אשר חוחירו מהם. יסיו לכס לרעס: "לשכים בעיניכם. לימדומ סמנקרום עיניכס מרגוס של ימדומ
- אמר לו ראה אין בהם עוד כח: מלוקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר (מנחומא ד) על ידי שהפיל הקב"ה שריהם של עי אומות מן השמים וכפתן לפני משה גבולי רוחוחים סביב. לומר לך מן סגבולים סללו ולפנים המלוח נוהגוח: - חפול לכם. על שם שנחחלקה בגורל נקראח (ב) זאח הארץ אשר חפול לכם וגוי. לפי שסרבס מנום נוסגום במרן ומין נוסגום במולס למרן סונרך לכמוב מנרני
- בואס לדרומה של ארץ מואב שנאמר (שופטיס יא, יו) וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה. והלכו כל דרומה של מואב עד סופה ובקשו ממלך אדום שיניחם לעבור דרך ארלו ולהכנם לארן דרך רחבה ולא רלה והולרכו לשבוב אם כל דרומה של אדום עד שממים לפי שהיו כמה אומות יושבות בלדו והולכין אלל דרומה מן המערב כלפי מורח המיד עד שבאו לדרומה של ארך גרי כרמים. ולא נחס אומו הדרך אלא הסיבן והוליאם דרך דרומה אל המדבר והוא שקראו יחוקאל (יחוקאל ב, לה) מדבר מלסים דרך ארץ פלשמים שהם יושבים על הים במערבה של ארץ כנען כענין שנאמר בפלשמים (לפניה ב, ה) יושבי מבל הים לקרב אם כניםחם לארץ היה מעבירם את הנילום ללד לפון ובאין לארץ ישראל ולא עשה כן ווהו שנאמר (שמות יג, יו) ולא נחם ישראל וארוס אצלה לגד המורח וארן מואב אצל ארן אדום בסוף הדרום למורח וכשיצאו ישראל ממצרים אם רצה המקום מלרים היה מהלך על פני כל ארץ מלרים שנאמר (יהושע יג, ג) מן השיחור אשר על פני מלרים. ומפסיק בין ארץ מלרים לארץ וארן מואב כולה. ארן מלרים במקלוע דרומים מערבים שנאמר בפרשה זו מעלמון נחלה מלרים והיו חולאומיו הימה. ונחל מורחית של ארך חשעת המעות. כילד שלש ארלות יושבות בדרומה של ארך ישראל זו אלל זו קלת ארך מלרים וארך אדום כולה (ε) והיה לכם פאח נגב. רוח זרומים משר מן סמורם למערב: ממדבר צן. משר מלל מזוס מחחלם מקלוע זרומים

אַבְר וְמְבָר מַצְּמְלִר: מפּניב לְפַבְשָׁ בּּבְנֵיה נִוֹבָּא שַבָּבְ בְבַפַם נִּיאָנִ וִיפּוּפִ לְשַבָּר (כ, והיה)[ק' וְהְיוּן הְוֹצְאֵלְיוּ לְצִין וִיהוֹן עַפְּקָנוֹהִי עִּדֶּרוֹמֶא + לְתַּהְּלְעִ הַּלְּנִבֹּנִם ְוֹהְבַּנֵ הְּוֹע לְתַּסְּלֵוֹא בַהַּלְנַבִּנוֹ וֹנִהְבַּנִ

מֹבְבְיִם וְבִינִּ תַּנְבְּאָנֵינִ בַּיֶּמֶבִי י וְנְסָב הַנְּבָנִיל מִעַּצְיִמִוֹן נַחְלָה

נֹבוֹנֻ זֶם: בַנְּבְוּלְ וּנְּבְוּלְ זֶה־יִהְנֶה לְכֶם בַבָּא וּהָחוּמִיה בֵּין יָהִי לְכוֹן נילניל יָם וֹבַיְנִי לְכֵּם בַּיָּם נִיהָם מִּמְּרְבָּא וִיבִי לְכִוּן יַמָּא

نئات: הַנְּם הַנְּדֵל הְּהָאָנּ לְכֵּם הָר יַמָּא רַבָּא הְּבְּוָנִין לְכוֹן לְהוֹר ל וֹנִינִי בְּבְּיִם לְּבָּוּבְ אַפְּנִן מִן וַ וֹבֵּגוּ יִבִיג לְכִּוּן שַּׁטִּים אָפּוּנָא מִן

וְהְיָה תּוֹבְאָת הַנְּבֶּל צְּדֶדְרַי: « מֵהַר הַהְר הְּמָאִי לְבָא חַמָּת

> אַבר וִיִּעְבַר לְעַּצְמִוּן: ַ מִּנְּנֶב וֹנַסְׁעַר לְכוּן מַּחוּמָא מִדְּרוֹמָא

מפלנוני לומא: ڂڐڬڂ؉ لايلالا らしょひと מההמון

שׁבוּים מַמָּבֹבֹא:

ζξŢΤ: שׁמִׁע וּיהוֹן מִפְּקְנוֹהִי דִּהְחִוּמָא מהור שורא הקנוון למטי

> pass along to Azmon; shall go forth to Hazar-addar, and southward of Kadesh-barnea; and it and the goings out thereof shall be Akrabbim, and pass along to Zin; southward of the ascent of and your border shall turn about

shall be at the Sea. Egypt, and the goings out thereof from Azmon unto the Brook of and the border shall turn about

shall be your west border. have the Great Sea for a border; this And for the western border, ye shall

out your line unto mount Hor; from the Great Sea ye shall mark And this shall be your north border:

shall be at Zedad; and the goings out of the border a line unto the entrance to Hamath; from mount Hor ye shall mark out

לפוניה מערביה של הרך מוחב נמלה שהרך כנען שבעבר הירדן למערב היה מקצוע דרומים מורחיה שלה הלל הדום: ויבא ממוכח שמש לארץ מואב. וכבשו את ארץ סימון ועוג שהיתה בלפונה של ארץ מואב. וקרבו עד הירדן והוא כנגד מקלוע במוכחה של ארך כנען והיכדן מפסיק ביניהם וזהו שנאמר ביפחח (שם יח) וילך במדבר ויסב את ארך אדום ואת ארך מואב ומשם הפכו פניהם ללפון עד שסבבו כל מלר מזרחי שלה לרחבה וכשכלו אם מזרחה מלאו את ארץ שימוץ ועוג שהיו יושבין

סיס סגדול שסוא מלר מערבה של כל ארץ ישראל. נמלא שנחל מלרים במקלוע מערבים דרומים: ללד לפון סימה מקדש בריע עד עלמון ומשם והלאה נמקלר המלר ונפב ללד הדרום ובא לו לנמל מלרים ומשם ללד המערב אל מלרים. ולשון ונפג האמור כאן לפי שכחג וילא חלר אהחחיל להרחיב משעצר אח קדש ברנע ורוחג אוחה רלועה שצלמה אדר. ממפשע המזר ומרחיב לזד לפון של עולם ונמשך עוד באלכסון למערב ובא לו לחזר אדר ומשס לעלמון ומשס לנחל לפניס מן סמלר: ועבר צנה. אל לין כמו מלרימס: והיו הוצאוחיו. קלומיו. בדרומס של קדש ברנע: ויצא חצר לחוץ יולה המלר ועוקם ללד לפונו של עולם בהלכסון למערב ועובר המלר בדרומה של מעלה עקרבים נמלה מעלה עקרבים (+) ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים. כל מקוס שנאמר ונפג אווילא מלמד שלא סיס המלר שוס אלא סולך ויולא

(a) והיו היצאוחיו הימה. אל מלר המערב שאין עוד גבול נגב מאריך לצד המערב משם והלאה:

מיים שקורין מינוול"ם (גימין מ, מ): (6) וגבול ים. ומלר מערבי מסו: והיה לכם הים הגדול. למלר: וגבול. סנסין שבמוך סיס אף סס מן סגבול וסס

לסלן במלכפון יומר מן סרומב סרמשון ולענין רומב סמדס סרמשון קרמו מוצמות ששס כלמס מומס מדס: כל מקוס שנאמר מולאות הגבול או המלר כלה שם לגמרי ואינו עובר להלן כלל או משם מתפשט ומרחיב ויולא לאחוריו להמשיך (8) מהר ההר. מקצו ומלכו אל מצר סלפון ללד סמורם ומפגעו צלבא ממת זו אנעוכיא: הוצאות הגבול. קופי סגצול. חחאו. לשון סיבה כמו (ד"ה־ב יבי, יא) אל מא הרלים (יחוקאל מ, י) ומאי השער היליע שקורין אפנדי"ן שהוא מוסב ומשופע: ונכנס לפוך סיס ויש מרוחב סיס לפניס סימנו וחולס סימנו (שס): חחאו. חשפעו לכס לנטוח ממערב ללפון אל סר ססר: (ד) גבול צפון. מלר לפון: מן הים הגדול תחשו לכם הר ההר. שהול נמקלוע לפונית מערבית. ורלשו משפיע

לכם ילניל צפון: עוּגאָלוּנו שׁבּּר הֹנֹוֹ זֹעַינִבְנִינִ מִפְּפְׁנִינִי כְשַׁבּר הַּנֹּוֹ בֵּנוֹ יִבִי igitin

مْلَةِد مْنَا مُقْمُد:

הַּכְ_פַּמֶּנְ יִם_פַּנְּבָי עַ עַבְּמָנִי: מקָּבֶם לְעָּיֵן וְיָרֵדְ הַנְּבְּלְ וּמְהָה מִפּּרְנַה לְעָּיִן וְיִרְה הְחִימִא لْنُرِبِ بَاثِرُكُمْ مُنْهُظُم بَالْحُكُمُ لِيَرْبِينِ فَيَانِمُهُ مُهُطُم كُلِحُكُمْ لِيَالِمُ لَا لَا يُعْلَ

خِدُم بَيْدُا خِيْدُجِينَا مُحْبِد: תוּצָאַקִיו יָם הַמֶּלָה זֹאָתַ מָהָיָה

زبَتِدٍ، بَوَقِهُابِ: ុក្រុក ទុក្ខក ទុកុម្ភុម្មក កម្មទូវក ضنتقذه بهضر خدبئح لخشر خثن X\\\\\\ ET CNCIL 7%口 ווֹאַן מְמָּר אָנרַבָּנָן וֹמָּרָאָל

خَطْنَا: ﴿تَاخَتُهُ : حَطْنَا: לְבָּית אָבְעָה וַהָצִי מִפָּה מָנָהָ לְבֵיה אֲבֹהְם וּשִׁמֵּה בְּנֵי־הַנְּּדִי בָּי לְקְחְוּי מַמָּה בְנֵיְ הָרֹאִּיבֵוֹיִ צְּרֵי

קַדְמֶה מִיְרֶהָה: (פּ) נטלס ממכר לירבו יבחי שְׁנֵי הַמַּמְּוָת וָחַצֵּי הַמַּמָּה לָלָּחִי

> לכון החום צפונא: וְהְיָנִי וְיִפּוֹק הְחִוּמָא לְזִפְּרוֹן וִיהוֹן

מְטַבּר מִינָן לִמְּפָּם: لْيَانِهُۥ ثُو خُرُدُ مِ كَلُّهُ لَا يَاحُلُهُ خُرِياً خِنَادِهِ طَيَامُهُ

לובולא: נוממו מכן כוב זם ינניסר

שָׁבִי לְכוּן אַרְעָא לְהָחוּמִהָא מפּלונים. לַנֹמֹא בַמֹלְטַא בַא لْمُكَابِ لِالْأَحْدِرِ, لِآءَكَ يُجَدُّكِ الْكَانَاءِ لَيْسَائِطِهِ كُرْنَاءُهُ ارْسَائِل

₩Ę¢! וֹטַע בּמֹגַבָּא גַּפַפֿיִר וְיִ לְמִׁמַן למומר דא אַרְעָא דְּתַּוֹיִסְנוֹן ופּפֿיד משָה יָת בְּנֵי יִשְׂרָצֵּל

בְּמִנְמֶּב לַבִּילוּ צָּחַטְנָתָבוֹן: לבולו שבטא דבני

מַבְנָהָא: 4144 לבובו אַוֹסַנְטִבוּן מִהֹבֹרַא שבון שְבְּטִין וּפַּלְגוּת שִבְּטָא

> your north border. shall be at Hazar-enan; this shall be Ziphron, and the goings out thereof and the border shall go forth to

Shepham; the east border from Hazar-enan to And ye shall mark out your line for

eastward; slope of the sea of Chinnereth down, and shall strike upon the of Ain; and the border shall go Shepham to Riblah, on the east side and the border shall go down from

thereof round about.' your land according to the borders shall be at the Salt Sea; this shall be Jordan, and the goings out thereof and the border shall go down to the

nine tribes, and to the half-tribe; hath commanded to give unto the inheritance by lot, which the Lord land wherein ye shall receive children of Israel, saying: 'This is the And Moses commanded the

received, their inheritance; half-tribe of Manasseh have houses, have received, and the of Gad according to their fathers' houses, and the tribe of the children Reuben according to their fathers' for the tribe of the children of

eastward, toward the sun-rising.' beyond the Jordan at Jericho have received their inheritance the two tribes and the half-tribe

לכם אל מלר המזרחי: (9) והיו חוצאחיו חצר עינן. סוא סים סוף סמלר סלפוני. ונמלאת חלר עינן במקלוע לפונית מורחים. ומשט והתאומס

(10) והחאויחם. לשון סקנס ונמיס כמו מחלו: שפמה. במלר סמורחי ומשס סרבלס:

סמלם שממנו סממלם מלר מקלוע דרומים מורמים סרי קובבת אומס לארבע רומומיס: כנען כנגד ים כנרם ומושך ללד מורחה של ארך ישראל כנגד ים כנרם עד שנופל בים המלח ומשם כלה הגבול בחולאוחיו אל ים וסגבול במורח ים כנרח ומשם יורד אל הירדן והירדן מושך ובא מן הלפון לדרום באלכסון נומה ללד מורח ומחקרב ללד ארך שסגבול סולך מלפון לדכוס סוא יוכד וסולך: ומחה על כחף. עבר: ים כנרח קדמה. שיסא ים כנכם מוך לגצול במערב (II) מקדם לעין. שם מקום והמלר הולך במורחו נמלא העין לפנים מן המלר ומארך ישראל הוא: וידד הגבול. כל

(31) קדמה מזרחה. אל פני העולם שהם במזרח שרוח מזרחים קרויה פנים ומערבים קרויה אחר לפירך דרום לימין

Lτ	دَّالْ شِرْ ثِرْد: دَالْ شِرْ ثِرْد:	אַּטׁירוּד בַּר שְּׁלְוּמִי: וּלְשִּׁבְּטִא דִּבְנֵי אָשֶׁר רַבָּא	And of the tribe of the children of Asher a prince, Ahihud the son of Shelomi.	Lτ
97	פּלְמִיאֵלְ בָּוֹרִיִשְּׁשְבָּר נָשִׂיא ילְמַמָּד בְּנֵירִיִשְּׁשְבָּר נָשִׂיא	פֿלְמִגאֹלְ כַּר מַּנִּוּ: נְלְמִּדְמֹא צִּבְנֵי, וֹמִּמְכֵּר וַבָּא	And of the tribe of the children of Issachar a prince, Paltiel the son of Azzan.	97
Şτ	نْزْتُوشِہ جِڍِر-َاحِنْزُا دِשָׂיא אֶלִיצְפָּן בָּן־פּרְנָף:	אָלְיִגְּפָּן בַּר פּרָנְף: יִלְמִּבְמָא דִּבְנֵי זְבִּיּלִיוּן רַבָּא	And of the tribe of the children of Zebulun a prince, Eli-zaphan the son of Parnach.	\$7
† 7	بَرَٰمَوْں چَڍِי־אָפָּרָיִם נָשָׂיא קַמוּאָל چַן־שָׁפְּטָן:	למואכ פֿר מִפֿמֿן: וּלְמִּדְמֹא צִּבְנִוּ אִפּׁבּוֹם בַפֿא	and of the tribe of the children of Ephraim a prince, Kemuel the son of Shiphtan.	† 7
६र	لِشِنَّهُ بَنِيْكُ چَالِيُجَدِ: خَجِيْرِ بَنْفُكَ خِلْمِوْتِ:	מְנַשֶּׁה רַבָּא חַנִּיאֵל בַּר אָפּוֹד: לְבְנֵי יוֹסֵף לְשִׁבְטָא דְּבְנֵי	Of the children of Joseph: of the tribe of the children of Manasseh a prince, Hanniel the son of Ephod;	ध्य
रर	יִלְמִּמָּה בְּנֵי־דָן נִשִּׁיא בָּקּי בָּן־ יְלְמַמָּה	בּר גְּלְגְי: עְלְמִּבְׁמֹּא בּבְנִי, בַּן רַבָּא בִּפֹּי	And of the tribe of the children of Dan a prince, Bukki the son of Jogli.	रर
17	לְמַשָּׁה בִּנְיָמֶוּ אָּלִידֶר בָּוֹ־ בִּסְלְיֵּוֹ:	פֹסְׁלְוּו: לְחִבְּׁמֹא בַּבְּנִוֹמִוּן אֵלְיִבָּר בַּר	Of the tribe of Benjamin, Elidad the son of Chislon.	17
07	دَّرُوڤِيرَ فِيْرَ فِهِنْدُا فِعِدَيْجُ قِاً - مِفِدَبَرَنَّ:	בּר עַמִּירוּר: ילְשֶׁבְּמְא דְּבְנֵי שְׁמִיעִין שְׁמִיאֵל	And of the tribe of the children of Simeon, Shemuel the son of Ammihud.	07
61	ېېڅت تېونت ټېړنېدت څوون ېتښت چې چې تېوښت:	וּאִלֵּין שְׁמְהָת גּּיּבְרַיָּא לְשִׁבְטָא דִּיהוּדָה בְּלֵב בַּר יְפָּנֶה:	And these are the names of the men: of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.	61
81	$\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$	מְּבְּבְּיוּן לְאַהְטְּבְּא תַּר מִשְּׁבְטָא וְרַבְּא תַּר רַבְּא תַּר מִשְּׁבְטָא	And ye shall take one prince of every tribe, to take possession of the land.	81
Ĺτ	אָּבֶּה שְׁמָוֹת הֵאָנָשִׁים אַשָּׁר־ יְנְחֲלִּי לְבֶם אָת־הָאָהֶץ אֶלְעָּזָר הַכְּהֵן וִיהוֹשֶׁעַ בִּן־נְיוּ:	אָבִּין שְׁמָהָת גּוּבְרַיָּא דְּיַחְסְנוּן לְכוֹן יָת אַרְעָּא אֶלְעָזֶר בְּחָנָא וְיהוֹשְׁעַ בַּר נוּן:	These are the names of the men that shall take possession of the land for you: Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun.	Ľī
רניעי (מטי)	ניְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:	بظقرد بر פם ظهِم خِطْنظِه:	And the Lord spoke unto Moses,	91

(פו) אשר ינחלו לכם. בשבילכס כל נשיא ונשיא אפוערופום לשבעו ומחלק נחלה השבע למשפחות ולגברים ובורר לכל אחד ואחד חלק הגון. ומה שהם עושין יהיה עשוי כאלו עשאום שלוחים. ולא יחכן לפרש לכם זה ככל לכם שבמקרא שאם כן היה

קו קכטוב ינטילו קבם ינטלו משמת שמם נוטלים לכם בשבילכם ובמקומכם כמו (שמום יד, יד) ה' ילחם לכם:

(18) לנחול את הארץ. שיסל נומל ומולק לומס במקומכס:

ולפון לשמאל:

خَلَلْكُمْ جُلِمُ مُنْالِدِ: ⁸² بَالِمَقْكِ خُتْرَافَظُانِ ثَشْرِهِ بَاغِمْخُمْهِ لِحَدْرُ نَفْظَارِ، لَقَهُ

פַּבְרָאֵל בַּר עַמִיהוּד:

.budimmA to Naphtali a prince, Pedahel the son And of the tribe of the children of

و. אֵבֶה אֲשֶׁר צְּנְה יְהֹנְה לְנַתַל אֶת־ אִבֶּין דְּפַּמִיד יָיִ לְאַחְסָנָא יָת

خُدْرَاهُ لِكُمْ خُمْدًا خُدْمًا: (פ) خَدْرَ نَمْدُهُمْ خَمْدُمُ لَا خُدْرًا:

Israel in the land of Canaan.' inheritance unto the children of commanded to divide the These are they whom the LORD

מוּאָב מַּלְינָהן יְבוּוֹיִ לַאִּמָּר:

خُرْدَرَد: במואָב מַל יַרְדְּנָא דִירִיחוֹ ממישי ניוַדְבָּר יְהְנְהְ אֶלְ־מֹשֶׁה בְּעַרְבָה וּמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה בְּמֵישְׁרִיְּא

Jericho, saying: the plains of Moab by the Jordan at And the Lord spoke unto Moses in

 ΛXXX

67

87

هَرِ هُن خُرْرُ نَمْلُ هُمْ إِنْكُنْ ذِكْنِيْ فَقَالَ ثَن خُرْرُ نَمْلُهُمْ أَنْكُنَا أَنْ

نفلان حَجُنات:

סטבווען טטון לבולאו: نظائبه كُمُّدُنْ فَحَدَثِتَنَبُه طَلِيا خُمْفَد نَدُنُنَ خُطَلِيْهِ ַ מְּנְּשְׁלֵי אֲשְׁנִּיִים מְבֵּים לְמִּבִּים לְבְּיִנְאִי מִאָּשִׁסִּנִּי אֲשִׁבִּיִּיוָן

unto the Levites. round about the cities shall ye give cities to dwell in; and open land the inheritance of their possession that they give unto the Levites of 'Command the children of Israel,

וֹלְבְבַבְׁמְם וּלְכִּלְ עַוֹּנִים: انظرات نبرا كجيظها ارزيادانا إبار كجعابانا لْمُنْدَ لَامْلَانِ كَلْقُونَ لَيْهَا خَلِيْهِ كَالِيَا كَلْمُونَ

نخظئئتبا نخجح تارتفيبا:

substance, and for all their beasts. be for their cattle, and for their dwell in; and their open land shall

And the cities shall they have to

אַמֶּה סְבֶּיב: حَجْزَنُ لَا مُؤْنِد لَامْنِدِ ثَلِيهُ لا هُجُلُاء مُحْرِثُمْ خَلْتُهُ بَجْحُتُهُ هُجُلًا يضير المراب الم

צַּמָין סְחור סְחור:

outward a thousand cubits round shall be from the wall of the city and which ye shall give unto the Levites, And the open land about the cities,

מּלְבַמֹּי מִלְּבַים: וְחָעֵּיִר בַּמְּוֶךְ זָּה יִהְיָה לָהָם زغن فغن غوثا عزونه وعواد נאט פֿאַט נוֹםן אַלְפָּנֹם פֿאַמָּט וֹאָט_פֹאַט_נִינֶ אַלְפָּוֹם בֹאַמָּטַ , פְּאַת־קַרְטְּה אַלְפָּיִם בְּאַמֶּה רוּחַ קּרוּטָא חָבִין צַּלְפִין צַּמִּין וּמֹבִיטֶּם מִנְוּוּא לַמָּגר אָנר וֹטִמְאָּטוּוּ מִבּּרָא לַלַּבְנַשׁאַ זִּיַ

خالانه: במגיע ביו יהי להון נוהי שוון אַלפון אַמון וֹפוֹשֹאַ אַלפֿגן אַמָּגן וֹנִט בוּטַ אַפּוּנֹא אַמּגו וֹנִים בוּיִם מַהְּבְּלֵא טַבּגוּ וֹנִים בוּנִם בַּבוְמָא טַבוּוֹ אַּלְפָּוּוֹ

about the cities. shall be to them the open land the city being in the midst. This the north side two thousand cubits, side two thousand cubits, and for thousand cubits, and for the west cubits, and for the south side two city for the east side two thousand And ye shall measure without the

- (92) לנחל אח בני ישראל. שהם ינחילו הוחה להם למחלקוחיה:
- $(accil (c, \epsilon):$ (ב) ומגרש. ריוח מקוס חלק חוץ לעיר סביב להיוח לנוי לעיר ואין רשאין לבנוח שם בים ולא לנמוע כרס ולא לורוע זריעה
- (E) ולכל חיחם. (כל לרכיסס (נדריס פל, ל):
- וסמילונים לשדומ וכרמים (עירובין כא. קומה כו, ב): (4) אלף אמה סביב. ואחריו הוא אומר אלפים באמה הא כילד אלפים הוא נוחן להם סביב ומהם אלף הפנימים למגרש

ישטיני אַבְבַּגִּים ישְׁטַּיִם גִּיר: مَمِنَهُ خِرِهِ نِهُوْتَ مِنَايِّمَ الْلِأَحَاثِوَ ָ אָנו הָהְבּלֹנִי וַפִּלֵלָה אָהָוֹר נאַט בּלְנִיִם אַמֻּב טַטַּנּנְ כַלְנִיָּם

<u>וֹאָטַ מִלְּרַהְּוֹשׁוֹ</u> אַבְבָּעִים וּשְׁמִנְה עָיִר אָבָה ל בְּלְ הַמְּלִינִם אַמְּבְר הִישְׁנִינִ לְלְנְנְּם בְּלְ מַבְנִגָּא בְּטִשְׁנִינִ לְלְנִנְּם

﴿ إِذَا إِنَّا اللَّهِ לְנְיִלְעוּ אָהָוֹר וֹלְיִלְנִי וִינִוֹ מִמְּנִיוּ ומאָע עַמְּאָם שַּׁמְאָנִם אָנָהַ כַּבּּוֹ s בְּנִירִישְׁרְאָל מֵאָּת הָרַל הַּרָּנִיּ וֹבוֹאַבוֹנוּ בּאָבוֹנוּ בּאָבוֹנוּ בּאַבוֹנוּ

> التالقيا كالزراء أرةكدكابا لانفتنا خملاك ختفا كمبخع וֹנִט לבנוֹא בַּטשׁתוּן לַכְּנוֹאָנ

משבוויו לבולאו: נְהָבְאָב מוֹ סַנִּיאָן עַּטְוּ וֹלבוֹנֹא בַּטֹטַׁנוּן מָאָטַבַע בַּנָּי,

45 וּנְדַבֶּר יְהְנְהַ אֶּלְ־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר: $(\Im \xi_i \alpha_i)$

עַיַּרְבֵּוֹ צָּרְצְרַ בְּנְעַוֹּיִ אַלְנִים כֹּּנ אַנִּיִּם מְבַּנִנִים אָנִי לְנִיוִ אַנִּנ אַנִּנוּ הַבְּנוּו וֹנִי يتدر څرختا نښلېر نغملك

וְנִילִנְיִנִים לְכִּםְ הֹּנְיִם הֹנִי

רְצֶּחַ מִכֵּרְ נָפָּׁמֵ בֹּמִּלֵּר: מקלט ההינינה לבֶם וְנָס שִׁמָּה

مَٰמٰلِ رَفَرْ لَمْلُكِ كَمْشَقُم: מגאָל וְלָא יָמוּתֹ הָרֹצֶהַ עַּרַ לבו במבים במבים למפלמ

מַלַלְת שַּׁבְּוֹתָנִי לַכֶּם: ⁶¹ וֹבְתְּבְּׁנִם אֲמֶּבְ שִׁעֵּדִוּ מְּמֵבְתְּבִּי, וֹלֵבְוּנִגֹּא בִּנִיטִּוּוּ מִּגִּע לַבְוֹנִ

> ווים בובינע: אַבְבְּמִין וְמַמְנִי מִבְוּיוֹ יְמָהַוֹּ

מבוג מם לנו ואָלאָג וֹשׁוּמָר

וֹבְבְּנֹא לְאַבְתֹא בַּכְּלָתוֹ:

לְעַמֵּוֹ לַמִּוּלָא בִּילִמִּוּלְ וָפַׁמָּא מוזבוטא וטונו לכון וומרום ושׁזֹמׁנוּוֹ בַבוּוֹ בַבוֹוּוֹ בַבוּוּ

מַר דִיקוּם בָּוֹשְׁאַ מלאגק במא נלא נמוט פמולא انكأنا خحبا كلانه خمائكه

מְּנִלְבוּנִלֹא וֹבִּוֹלוֹ לְכוָן:

and beside them ye shall give forty give for the manslayer to flee thither; six cities of refuge, which ye shall unto the Levites, they shall be the And the cities which ye shall give

All the cities which ye shall give to and two cities.

open land about them. cities: them shall ye give with the the Levites shall be forty and eight

shall give of its cities unto the to its inheritance which it inheriteth shall take few; each tribe according shall take many, and from the few ye children of Israel, from the many ye shall give of the possession of the And concerning the cities which ye

And the LORD spoke unto Moses, Levites.'

'Speak unto the children of Israel,

Canaan, over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass

manslayer that killeth any person cities of refuge for you, that the then ye shall appoint you cities to be

п

And the cities shall be unto you for through error may flee thither.

judgment. before the congregation for manslayer die not, until he stand refuge from the avenger, that the

of refuge. give, there shall be for you six cities And as to the cities which ye shall

- (11) והקריחם. אין הקרייה אלא לשון הומנה וכן הוא אומר (בראשים כז, כ) כי הקרה ה' אלהיך לפני (ספרי קנט):
- (בו) מגאל. מפניגואל סדס שסוא קרוב לנרלה (מכוח יב, א):
- (13) שש ערי מקלש. מגיד שאף על פי שהבדיל משה בחייו ג'ערים בעבר הירדן (דברים ד, מא) לא היו קולעום עד

 $\angle \angle \mathbf{I}$

אַתו שְׁלָשׁ הַעָּרִים הִּחְּנִי מִקּלִּשׁ הַיְּהִי בְּאָהֵץ בְּנְעַּן עָהֵי מִקְלָשׁ הַיְּהִי בְּאָהֵץ בְּנְעַן עָהֵי מִקְלָשׁ הְיִּהְיִינְהִי

ْ خِمَرْدِ رَضْدِيْدُ إِكْيْدِ إِكْمَانَهُدْ يَعْجُمَا جِمِرِيْدِم ضَفِيْدِهِ مِهِجُمَا جِمِارِيْدِه خِدِه ضِفِم جِدً مِحَدَّ رَضِوْق جَضِيْدِه:

יִּצְחַ הָּגְאַ מִּנְת יִּנָּת הְרָצֵּחַ: הצַחַ הָּגְאַ מָנָת יִּנָּת הְרָצֵחַ:

יִ וְאֶׁם בְּאֵבֶן יִד[ְ] אֲשֶׁר־יִמִּיּת בָּה הְבְּהִי יִּלְתִּרְצֵּחָ הָיּאִ מָּוֹת יִּמָת הְרְצֵּחַ:

אַי אַי בְּבְּלֵי עֵץ־יָדׁ אַשָּר־יָמִית בָּוֹ הְבְּהִוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הָוּא מָוֹת יוּטָת הְרֹצֵחַ:

פּי גּאָל הַדְּׁם הָוּא יָמִיהַ אָת־הָרֹצֵחַ בְּפִּגְעוֹ־בֻוֹ הָוּא יָמִהָנוּ:

، װְאָם־בְּשִׁנְאָה יֶהְדְּפֻּנִּי אָרֹ הְשְׁלֵיף עְּלֶיוֹ בִּצְרְיָה וַיְּמְתִּי

> הֵּנִזְבְּנִיםֹא יִבְּיְנְיֵן: שְׁשְׁנִינִן בְּאַבְׁהָא בְּבָּיָהוֹ מַבְּנִי לְיִבְבְּיִלְאַ וְיִׁטְ שְׁלְטִ מַבְּוֹנִי יְטְ שְׁלְטִ מִבְּיִנִיִּא שִׁשְׁנִוּן תִּהְבָּבָּא

> זְּפְׁמָּא בַּמֶּלְנִי לְמִמְּנִע לְעַמֵּוֹ בָּלְ בִּיְלֵּמִוּלְ מִּינִע בַּוְנֵוֹא עִאִבְּין לְמָּיִלְבָּא נּלְטִוְטִבּיֹּא בִּבִינִיטִוּן יִטְוֹיִ לְלֵנִוּ יִמְּבִׁאִּץ נִלְיִנִּוֹבִּיִּא

> ַנְקְּמְשְׁ בְּּמָאְן בְּבָרָזֶלְ מְחָהָר הַקְּמְלְאִ הִיאָ אָהָקְשָׁלְאִ הְאָם בְּמָאִן הְבָּרָזֶלְ מְחָהָרִ

> ְיִטְׁלְּמִּילְ ְאֵ בְּיִלְּמִי בְּיִהְ אָטְׁלְּמֵּילְאִ נְסְּמְרָיה לְמִוּלְאִ הִוּאִ אָטְׁלְמָּלְאִ בְּהִיאַ כְּמָסָׁם בִּימִנִּם בַּהִ מְחָהִי נְאָם בְּאַבְּנָאִ בְּמָטִנְּסָבָּאִ

> אַטְקְטְאַ יִהְקְטְיִּרְ קְטִוּלְאִּ הְחָהְיִּ הְטְסָּתְ דִּימִיתְ בָּיהִ הְהִאְ בְּטְסַּתְ דִּימִיתְ בָּיהִ הְהְאָלְאֵ הְנְאָלְאִ הְנְאִ הְיִלְאָלְאָ

> בְּמֵילִ דְּמָא הוּא יִקְּטִּילִ יָּה קְטִוּלְא פַּד אָהְחַיַּיִב לִיה מִן דִינְא הוּא יִקְטְלְבֵּיה:

: הֿגְוָטׁ, פֿכֿמֿלא וֹפֿמֹגְישּ: אָנְ וֹאָם בֿמִּלֹאִׁטְ צִׁטִׁטִּ, אָנְ וֹמֹא

Ye shall give three cities beyond the Jordan, and three cities shall ye give in the land of Canaan; they shall be cities of refuge.

For the children of Israel, and for the stranger and for the settler among them, shall these six cities be for refuge, that every one that killeth any person through error may flee thither.

Sī

But if he smore him with an instrument of iron, so that he died, he is a murderer; the murderer shall surely be put to death.

And if he smore him with a stone in the hand, whereby a man may die, and he died, he is a murderer; the murderer shall surely be put to death.

Or if he smore him with a weapon of wood in the hand, whereby a man may die, and he died, he is a murderer; the murderer shall surely be pur to death.

The avenger of blood shall himself put the murderer to death; when he meeterh him, he shall put him to death.

And if he thrust him of harred, or hurled at him any thing, lying in wait, so that he died,

- (+1) אח שלש חערים זגר. אף על פי שבארן כנען ע' שבעיס וכאן אינן אלא שניס ואזי סשוס מנין ערי מקלע שלסס משוס דבגלעד נפישי רולחיס דכתיב (סושע ו, ח) גלעד קרית פועלי און עקובס מדס (מכות שס):
- (61) ואם בכלי ברזל הכהו. אין זס מדבר בסורג בשוגג ססמוך לו אלא בסורג במויד ובא ללמד שססורג בכל דבר לריך שיסא בו שיעור כדי לסמית שנאתר בכולס אשר ימות בו דמתרגמינן דסיא כמסם דימות בס חוץ מן סברול שגלוי וידוע לפני סקב"ס שסברול ממית בכל שסיא אפילו מתע לפיכך לא נתנס בו תורס שיעור לכתוב בו אשר ימות בו ואס תאתר בסורג בשוגג הכתוב מדבר סרי סוא אומר למעס או בכל אבן אשר ימות בס בלא ראות וגו' למד על סאמוריס למעלס שבסורג במויד סכתוב מדבר (ספרי קם. מנסדרין עו, ב):
- (TI) באבן יד. שיש בה מלא יד (ספרי קס): אשר ימוח בח. שיש בה שימיר להמיח כתרגומו לפי שנאמר (שמוח כא,
- ים) וסכם איש אם רעסו באבן ולא נמן בס שיעור יכול כל שסוא לכך נאמר אשר ימום בס (ספרי קם):
 (18) או בכלי עיץ יד. לפי שנאמר (שמוח כא, כ) וכי יכס איש את עבדו או את מחו בשבע יכול כל שסוא לכך נאמר בעך
- לשר ימום בו שיסא בו כדי לסמים (ספרי קם): (19) בפגעו בו. אפילו בחוך ערי מקלע:
- (02) בצדיה. כמרגומו בכמול. במלרב:

בְפַּגִמָן_בָו: וֹאָל עַדְּׁם יְמֶית אֶת־הָרֹצֶת יי מְוֹתְ־יוּמָת הַמַּבֶּה אַו בְאֵיבְה הִפָּהוּ בְיָדוֹ וַיִּמֹת

אִיַבְיִּהְּלֶּיִנְ מְּלְיִנְ פֿבְבַּבְּיְ בּבְאָ אִיְ וַמֵּׁא מִּבְיָנִי, פֹבְ מָאוֹ בּבְאִ מוֹ בְּיִבְּהָ בִּבְאַבְיִּנִבְּיִ בְּבְאָבְיִּנְ בַּבְּאַבְיִּנְ בִּבְּיִּ בְּבְיִּנִי בְּבְיִּגְּבִי בְּבִיּ מוֹ בְּיִבְּאָבְיִּנִי בְּבְּאַבְיִּבְיִּיִּ בְּבְּאַבְיִּבְיִּנְ בִּבְּיִּ בְּבְּיִּנִי בְּבְיִּבְיִּנְ בְּבְי

בולולו: וְהְוּאַ לֵאִ־אִוּנֶב לֵוּ וְלָאִ מִבְּקִּשׁׁ שֵּלְוִיִּוּ וִמִיתּ וְהִוּאַ לָאִ שְּׁנִּי לֵיִה בּ בְּלָא בְּאָנִע וֹיִפָּלְ מֹלְיוּ וֹיִמִּע בּיִמִינִ בַּה בָּלָא בְּיִנִי וּנְמָּא אַן בַבְּלַ אָבוֹ אַהָּבוֹנֹמִינוּ בַּנִי אוּ בְּבָלְ אַבְּנָא דְּהִיא בְּמִסַּנוּ

لِيُلاَحُكِ: يدُرا بِهُر بَيْنَ مَن بَاهِ مِنْ فَمُ فَمُن لِهُ بُعْر لِيُمَّا مُمْ لِيرَبُهُ لِهُمْ لِلهُ , וְשֶׁפְּשׁוֹ הָ הֵּין בְּין

אַמֶּר מְמָה אָתְוּ בְּשָּׁמֶן תַּקְּדָּמִי וְיָשֶׁב בָּה עַר־מוֹת הַכּהַוֹ הַגָּדֹל عُج_بِرِ بَرَكِٰ حُمُهِ يُجَمِّد_أَهُ مُنْفِيد וְהִצִּילוּ הְעֵּדְה אָת־הָרֹצֵה מִיַּד

بورا برج إين الإيوال بورة الإين ال ⁹⁷ וֹאִם_נֹגֹאָ נֹגֹא בֹרְצֻׁוֹ אָנַרַ לְּבוּלְ, נֹאֵם

ַ הַדְּם אֶת־הֲרֹצֵה אֵין לוֹ דֶם: ַלְנִׁבֹנִק מָּנִב מִלַלְמִּנְ וֹבֹקָּם נִאָּכִ קב וְמְצְא אָתוֹ גֹאֵל הַדְּׁם מְהֿוּץ

> יקטיל יה קטילא פר אַתְחַיִּיב מְחְיָא קְשׁוֹלְא הוּא גָּאֵיל דְּמָא וֹפֿמֹלִישׁ אִטַבּׁמֹלָא וִטַּפֿמּילָ

למן ביה:

וֹלְא שֹׁבֿת בֹחִשׁיש:

עַפָּבְּע וֹנִגְינוּן כִּנְמְּטִׁאִ בָּנוֹ מָעִנָאִ יְבָּנוֹ

בְּמְשַׁח קוּדְשְׁאַ: בומוט כֿבוֹלא בַבֹּא בַבַבּי וֹטִיה בּמֹבַל לַטַמֹּן וֹנִמֵּיב בַּה עַד בְּנְשְׁמָא לְקְרָיֵת שֵׁיוָבוּתִיה מנד גאיל דְמָא וְיָחִיבוּן יָחַיה וישוובון בְּנִשְׁהַא יָת קַמוּלָא

١٤٠٤ ١٤٠٤ غنةا: יפול למולא はほと

ے، لا ے، لا ہے: ا נולמול גאיל דמא יה קטולא كأبأك ₩₫⊏₭₽₭₽ וֹנְאָבַע וֹטִיה נְּאָיל דְּטְאַ מִבַּרָא

> when he meeteth him. shall put the murderer to death is a murderer; the avenger of blood him shall surely be put to death: he hand, that he died; he that smote or in enmity smote him with his

him any thing without lying in wait, without enmity, or hurled upon But if he thrust him suddenly

or with any stone, whereby a man

his harm; was not his enemy, neither sought upon him, so that he died, and he may die, seeing him not, and cast it

٤٦

77

ordinances; of blood according to these between the smiter and the avenger then the congregation shall judge

anointed with the holy oil. death of the high priest, who was and he shall dwell therein until the city of refuge, whither he was fled; congregation shall restore him to his avenger of blood, and the the manslayer out of the hand of the and the congregation shall deliver

city of refuge, whither he fleeth; time go beyond the border of his But if the manslayer shall at any

bloodguiltiness for him; slay the manslayer; there shall be no refuge, and the avenger of blood without the border of his city of and the avenger of blood find him

(33) או בכל אבן אשר ימוח בח. סכסו: בלא ראוח. שלא כאסו: ויפל עליו. מכאן אמרו ססורג זכך ירידס (22) בפחע. באונק. וחרגומו בחכיף שהיה קמוך לו ולא היה לו שהוח להוהר עליו:

משם סומו סלס לסבים סם סנמשם בימיו שמחירו במיממו: בסן גדול ומנו אחר מחמיו ולאחר מכאן נגמר דינו חוזר במיחחו של שני שנאמר אשר משח אוחו וכי סוא משחו לכסן או סכסן אשר משפו המושם אוםו בשמן הקדש. ורבופינו דרשוהו במסכם מכום (יא, ב) לראיים דבר ללמד שאם עד שלא נגמר דינו מם זו לישראל בחייו: אשר משה אוחו בשמן הקדש. לפי פשומו מן המקראום הקלרים הוא שלא פירש מי משחו אלא כמו ומקלר אם ימי החיים. אינו כדאי שיהא לפני כהן גדול (ספרי קם). דבר אחר לפי שהיה לו לכהן גדול להחפלל שלא חארע חקלה (32) עד מות הכהן הגדול. שסוא בא לסשרות שכינה בישראל ולסאריך ימיסם והרולת בא לפלק את השכינה מישראל גולס דרך עלייס אינו גולס (מכומ ז, צ):

אָבוֹגָיבו: הַנְּדְלַ יְשׁוּבִ הְרֹצֶּהַ אֶּל־אֶּרֶץ הפהו הגדל וַצִּחַרָי מוֹת הפהוֹן בּׁי בְעָיר מִקְלְטוֹ יִשֶּׁב עַּד־מִוֹת

קטוֹלָא לַאַרַע אַּחָסָנִהֵיה: מֹג בּימוּט כַּבוֹלֹא בַבָּא יַבְתַוּ אָבׁי בְקְרִוֹת שֶׁיזַבוּהָיה וִפִּיב

possession. return into the land of his high priest the manslayer may priest; but after the death of the of refuge until the death of the high because he must remain in his city

לִּבְרָעוֹכִים בֹּלָלְ מִוְאָּבְעוֹנִבֶּם: وم إَهَٰذُ يُؤِمَ كُونِ كُهُومَ فِيْهِوْنُ يَنْمَا هُذِّا جُدَا كُنِيْنِي وَبَا

לְבְבִיכוּן בְּכֵלְ מִוְהַבְּנִיכוּן:

your dwellings. throughout your generations in all seatute of judgment unto you And these things shall be for a

בנפש למית: אָת־הָרְצֵּחַ וְעֵּרְ אֶהְר לֹא־יַעְּנָה סְהַרִין יקְטּוֹלְ יָה קַטּוֹלְא

444444 וֹסְהַיִּר חַד לָא יַסְהֵיד בָּאֶבָשׁ خِرَ مَحْدَ بُوْمَ ذُوْدَ مَنِاتِ نَامَنَا خَرِ لِيَوْمِينِ نَوْمُهِ ذُونِت

not testify against any person that of witnesses; but one witness shall murderer shall be slain at the mouth Whoso killeth any person, the

دىۋات: אַשֶּׁר־הָוּא רְשָׁעּ לְמִוּת בִּי־מִוֹת קַטוֹל דְּהוּא חַיֶּיב לִמְמָת אַרֵי וֹלַאַ עַלַעוּ כָפָּׁרַ לַנְפָּׁהַ רַגָּעַ וֹלַאַ עַעַּבּרָוּ מִמוּן מַּךְ אֶּנָה

אַטַלמּלְאִ יִטְלַמִּילִי:

be put to death. guilty of death; but he shall surely for the life of a murderer, that is Moreover ye shall take no ransom

31

ער מות הכהן: מִלְלְמִּוּ לְמִּוּבִ לְמִּהֹבִי בֹּאָבֹּוּ וֹלאַ עֹלֹעוֹי כְפֹּר לְנִיּס אָּלְ הָּוֹר

לַמִּשַׁר בַּאַבַמָּא מַּב בַּימוּת מֶּיִּיְבוּהַיה לִמְּהַב וֹלְא שׁפֿבּׁלְוּן מִמוּן לְמִהֹנַע

land, until the death of the priest. he should come again to dwell in the that is fled to his city of refuge, that And ye shall take no ransom for him

בְּדַרַם שִפְּכְוּ: אַנַרַ הַאָּנֶל וֹלְאָנֵץ לָאָרֶלֹפָּר אַטָּטַ בְּהַ בֵּי חַבְּטַ חָנְאַ יַחֲנֶיף בּה צָּרֵי דְּטְאַ חוֹאַ טְּחַלֵּיב יָתֹּ زَرِي تَنَاثِرُهِۥ يُعْنِ نِجُدُا يَجَهُدِ أَرَّهُ ثَنَاءُ حَالَ ثَنَ هَلَمُهُ لَهُمَانِاً

אָלִבוּוֹ בְּדִם אָמֶבִיה: מֹלְ נַם וֹכַּאִי בַּאִנִאָּמָב בַּה אֹבְאֹא וּלְאַבְאֹב לָא מִטְכַפּּב

the blood of him that shed it. blood that is shed therein, but by can be made for the land for the polluteth the land; and no expiation wherein ye are; for blood, it So ye shall not pollute the land

(TS) אין לו דם. סרי סול כסורג לת סמת שלין לו דם (מכות יב):

- (92) בכל מושבחיכם. למד שמסא מנסדרין [קמנס] נוסגת בתולס לארך כל ומן שנוסגת בארך ישראל (שם ז, א):
- (da): (05) כל מכה נפש הר. סבה לסרגו על שסכה הת הנפש: לפי עדים ירצה. שיעידו שבמויד ובהתרהה סרגו (פפרי
- (IE) ולא חקחו כופר. למיפער נממון (כמונום לו. מפרי שם):
- סגלום לם ידעםי סיפוך יפתר לשוב לשבם בפרן סרי עדיין לפ נם ומסיכן ישוב: לנים על מי שנם כבר וקורסו נום כלומר מוברח. ואס מאמר לנים לברוח ומפרשסו לא מקחו כופר למי שיש לו לברוח לפטרו מן וכן (לפניס ג, ימ) נוגי ממועד וכן (יסושע ס, ס) כי מוליס סיו כאשר מאמר שוב על מי ששב כבר ומול על מי שמל כבר כן מאמר כופר לשוב לשבח בארץ בערם ימוח הכהן (ספרי שם): לנוס. כמו לְנָם כמו (מיכה ב, ח) שובי מלחמה ששבו מן המלחמה (22) ולא חקחו כפר לנוס אל עיר מקלשו. למי שנם אל עיר מקלמו שהרג בשוגג אינו נפטר מגלות בממון ליתן
- (פב) ולא חחניפו. ולא מרשיעו. כמרגומו ולא מחייבון:

בְּנֵי נְמְּבְאָלְ: (פּ) בְתוּכְה בֻּי צְּנָי יְחִנְּח שִכֵּן בְּתִּוֹךְ ÷ צַּמָם יִשְׁבָּים בְּה צַּעָּר צַּגִּי שֹבֵן וֹלַאִ שַׁמַּמֹּא אָטַ_עַאָּבוּל אָמָּב

עַנָּמִאָּיִם רָאַמָּי אָבָוָת לָבָנֵי بنقاء تائتخيه خفتر ببهدر نخفته מְבָּיִר בֶּן־מְנַשֶּׁה מְמִשְׁפְּחָת בְּנֵי ಷ್ಯೂ ನೆಭಭತ್ತಗಾಗ Ċï._ĽĠĠĻ ڗ؞ڟڶڐؚڹ ☆☆☆ には ĹXÄ

ڂڂڗڟ؞ڔ؞ לַטָּע אֶשׁנַ נַּעַבְיָע אַלִפַּעָר אָטִינוּ خظت نهُلهُ لا لا بدر هُنُك طَابِينِ ٢ לַנְינ אָני בֹּאַנֵּ אְ בַּנְנַבְלָי בַּנִינָבְ ניאַמְרַוּ אָת־אַַדֹּנִי צָּנָָר יָהוָה

אַלְפַּׁטִר אַטוּנָא לְבָּנְמֵיה: במומבא בון למען יה אַוֹּסִנִּע خِدْد، نَشِدُ هُذِ لَلْدِيدُ، هُنُهُكَا נְעַ אַבְׁמָא בֹאַבַוֹסְנָא בֹמַבַבּא וֹאַמֹנוי וֹנו וַבוּוֹו פֿפֿיד ווֹ לְמִתַּוֹ

ימִינְרַ נְעַבְׁעָנִי יִנְּרָהַ: . तब्बैंस <u>श्रं</u>धून खंद्रुद्रंत द्वांच מְנַּחֲלָת אֲבֹהֵינוּ וְנוֹסֶׁף עָּלְ נַחֲלָת د نَشِلُهُمْ كِرْبُمُنِ لَثِنْكُمْ لَا تَكَامُ لِنَا خَتَلَ نَشِلُهُمْ كِبُمُنَا لَنَكُمُتُمَ וְנֹבֹיַנְ לַאָּעַבׁ מִבֹּנְנְ מִבֹמֹנִ בֹנוֹ וֹנִבְוֹנוֹ לַנַב מִבֹּנִּנְ מִבֹמֹנִ

٠ لزن٥ڠٽر ڍټڗڅڼا پڏح

ئتختا:

נְּמִנְּנִוֹלְעִ מִמֹּנִע אַבְעָיֵנִנִּי נִנְּרָעָה מִמֹּעִי אַבְעָנִנִּי נִנְּרָעָה מִמֹּעִי אַבְעָנִנִּיּ בְבְבַוֹם אַטַּסְנָּע מִבְּמָא בִּינִינִוֹן לְבִיוִ נְחַלָּנוּ וְהָהּוֹסִוּ **A**HQLGLC لْهُمَا يَكُذُكُ لَا يَدِدُمِ كِخُدُرُ يَشِدُهُمِي لَهُمَا يُمَّا يَبَدَيْمُ خِجُدُ يَشِدُهُمْ

בּיִהְנְיָן לְהוֹן וּמִצְּבַר אַהְסָנְתַנָא

נטטוַסֿב אַבַסְאַנט אָבַסָּאַ

אַבְסְנִינִינו מָאַבַסְנִינ אַבְבַבִינִינָא

בׁנוֹשׁ אָבׁוּ אָלֹא וֹוֹ מֻּכֹּוֹנִיוּ מָבוֹאַ ומבון בה דשכינתי שריא וֹלָא טַׁסְאָּבוּו נִט אַנִּהָא צַאַּשוּוּ

בֿישֶׁר אַבְּהָיָה לְבָּנֵי יִשְּׁרָאֵלְ: äto gau dto tttik מֹנְוֹבְמֹנִי בֹנִי יוִפֹּוֹבּ ימַלִּילִי בוו גלמר בר מכיר בר מנשה بظناحه تابة، لأَحَلَانَه كِٰلَاٰمَانِ

brother unto his daughters. the inheritance of Zelophehad our commanded by the LORD to give children of Israel; and my lord was land for inheritance by lot to the commanded my lord to give the and they said: 'The LORD

houses of the children of Israel;

princes, the heads of the fathers' spoke before Moses, and before the

sons of Joseph, came near, and

of Manasseh, of the families of the

Gilead, the son of Machir, the son

And the heads of the fathers' houses

which I dwell; for I the LORD dwell

which ye inhabit, in the midst of

And thou shalt not defile the land

of the family of the children of

in the midst of the children of

of our inheritance. so will it be taken away from the lot tribe whereunto they shall belong; be added to the inheritance of the inheritance of our fathers, and will inheritance be taken away from the children of Israel, then will their sons of the other tribes of the And if they be married to any of the

fathers.' inheritance of the tribe of our inheritance be taken away from the they shall belong; so will their inheritance of the tribe whereunto their inheritance be added unto the children of Israel shall be, then will And when the jubilee of the

ממאים שכינה (שרויה) ביניהם: (48) אשר אני שכן בחוכה. שלא משכינו אומי בעומאה: כי אני ה' שוכן בחוך בני ישראל. אף זומן שהס

(3) ונוסף על נחלת המטה. שסרי ננס יירשס וסגן מתיחם על שנע אניי:

נחלם המעה אשר מהיינה להם: כלומר אין זו מכירה שחזורת ביובל שהירושה אינה חזורת. ואפילו אם יהים היובל לא תחזור הנחלה לשבעו ונמלא שנוספה על (+) ואם יהיה היובל. מכלן סיס רפי יסודס לומר עמיד סיופל שיפמוק (מ"כויקרל פרשמל יג, ל): ואם יהיה היובל.

ΙΛΧΧΧ

יוסף דבְרִים: פְּי יְהְנְהְ לֵאִמְרְ בֵּן מַמָּה בְּנֵי־ עֵל מִימָרָא דִּייִ לְמִימִר נְאִיּה וַנְצָּן מֹשֶׁה אָת־בְּנֵוּ יִשְׁרְאֶל עַלְ־ וּפַּקּיד מֹשֶׁה יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

شِحْمُم يَحْدُرُ بِنِصْلِ شِمْخُرِيا:

tribe of the sons of Joseph speaketh word of the Lorp, saying: 'The children of Israel according to the And Moses commanded the

كْمْمُوَّلَى مُوْلِ لِأَحْدِيْكُ فَلَائِدُمْ فَيُدْرِيُكُ فَيْلُمْرُهُ جَعِيدين مِبرِيرِد خَلِهِره لاَهِ جَعِيدِيمَا بَهِرِيا خَنِهَا جَدَه ٥ לְבְנְוֹת צְּלְפְּׁחָד לֵאמֶר לַמָּוֹב צִּלְפָּחָד לְמִימַר

نئنا خنها: שְׁבְּטְא דַאֲבוּהוֹן גַנְה הַבְּבֶּר אֲשֶׁרְצְנְנְה יְהֹנְה בֵּין פּהְנָטְא דְפַפֵּיד יִיָּ לְבְנָה

married. the tribe of their father shall they be think best; only into the family of Let them be married to whom they daughters of Zelophehad, saying: hath commanded concerning the This is the thing which the LORD

i為L以公: בְּנָהַלְעִ מִּמָּה אָבִילְיִוּ וִדְבְּקוּ בְּנֵוּ ַ מִּמְּטֵּּה אֶלְ־מַּמָּה בַּר אָנִשׁ יִשְׂרָאֵל מִשְּׁבְּטָא לְשִׁבְּטָא لْزٰج ـ שَفِد تَلَاذُكِ ذِكْدٌ لَشِكَةٍ لِذِٰج يَفْنِد جَنَفْتُه ۚ ذِكْ رَ

نظֶבُ؉ٚڂ: 下没口口に行い نكخطيا ינבר באַוסְנַת שָבַטָּא

an inheritance in any tribe of the And every daughter, that possesseth

inheritance of the tribe of his

So shall no inheritance of the

to tribe; for the children of Israel children of Israel remove from tribe

shall cleave every one to the

fathers.

※口口に: النَّالِمِينِ خُدْلَ نَصُلَهُم هُنِمَ بَلَاكُلِهِ מַמָּה אָבֶּיהַ הַּהְיֶנָה לְאִשָּׁה לְמַעַּן » جِدِر بَهْدِيْ جَهْبُه طِوْمُوَيَهِ וְכֶּלְ־בַּּת יְבֵישֶׁת נַחֲלֶּד מִמַּמוּת וָכָל בָּרַמָּא יָרָתַת אָּחָסָּנָא

المُكَلَّلُ اللَّلِينَ الْمُعَالِّينَ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ المُعَالِمُ المُعَلِمُ المُعَالِمُ المُعَالِمُ المُعَالِمُ المُعَالِمُ المُعَالِمُ المُعَلِمُ المُعَالِمُ المُعالِمُ المُعَلِمُ المُعَلِمُ المُعَلِمُ المُعَلِمُ المُعالِمُ المُعَلِمُ المُعَلِمُ المُعَلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعَلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمِي المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِمِلِمُ المُعِمِلِمُ ال בּנוּ וֹמִּבְאֵלְ יַּבַר אַּטַּסְנִע שבו לאטו לבול דיירותון מִוֹנְתִית מִבְּמָא בַאָּבוּנְאַ מַּמִּבְׁמִּנֹא בַבְנֵי וֹמִּבָאָן לְטַב

inheritance of his fathers. may possess every man the father, that the children of Israel one of the family of the tribe of her children of Israel, shall be wife unto

מֹמּוִנוּ בַּנָּוֹ וֹמִּבְאֵבִי אַבוֹר בִּי־אִישׁ בְּנָהַלְּלְיוֹ יִדְבְּלְוּ וְלְאַ-תְּסְּׁבְ נַּוֹבְלְיִבְ תְּמֵּמֵּב לְתַּמֵּב וְלְאֵ תַסְּתַר אַחְסְנָא תְּשֶּׁבְּמָא

يحرد نهٰل אָל: באַטַסְנְמִיה וְדְבְּקוּן שִּבְעַיִּנִי לַמִּבֹמֹא אַנוֹוֹנֹא אָנוֹ נֹבוּ

inheritance.' cleave each one to its own tribes of the children of Israel shall one tribe to another tribe; for the So shall no inheritance remove from

אַ אָלְפַּטְר: בּאַמֶּר צְּנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה בֵּן בִּמָא דִפְּקִיד יָיָ יָת מֹשֶׁה בַּן

מַבֹּבֹא בֹנִע גַּלְפַּעַר:

For Mahlah, Tirzah, and Hoglah, Zelophehad. Moses, so did the daughters of Even as the Lord commanded

and Milcah, and Noah, the

خختر بترثا خنمره: برماخ في النهاب جوزام لا خِرْجَابِ الْمَاجَ فِي الْأَجْوَارِ الْأَرْجَابِ الْمُرْجَابِ الْمُرْجَابِ

לְבֶנֵר אֲבֵוּ אֲבִוּבוּוִן לְנְהָּוּוֹ: נִמִּהְלֶּיֶר מִּוְקְּרֵׁר מִנְּשְּׂר וְהְגְּלֶדְ וַהְנִאָּר מַהְלֶּר מִהְלֶּר מִנְּשְׁר וְהְגְּלִי

of the sons of Manasseh the son of They were married into the families married unto their father's brothers' daughters of Zelophehad, were

מַמֶּר מִשְּׁפַּחַת אֲבִיהֶן: لتراد خَرْضُ، ◘ تَطْنَر تَلَاخُرْنًا هَذِ _ لَتَرَجُن خِرْضَا تِلَاثِهِ هَنَاهُرَنَابِا מְמִּשְׁפְּחָת בְּנֵי־מְנַשֶּׁת בֶּן־יוֹסֶף מִיּרְשֵּׁיָת בְּנִי מִנְשֶּׁת בַר יוֹסֵף

מל שובט זרטית אבוהון:

of their father. remained in the tribe of the family Joseph, and their inheritance

- (8) וכל בת ירשת נחלה. שלא סיס בן לאביס:
- ששקולות זו כזו (ב"ב קכ): (II) מחלה חדצה וגוי. כאן מנאן לפי גדולמן זו מזו בשניס ונשאו כסדר מולדומן וצכל המקרא מנאן לפי אכמאן ומגיד

אַלָּה הַמִּצְיֹּה וְהַמִּשְׁפְּטִּים אֲשָׁר אִלֵּין פִּקּוֹדִיָּא וְדִּינִיָּא דְּפַקִּיד יִיִּ פּמּיִקיּס צְּנְה יְהְנָה בְּיַד מֹשְׁה אֶל־בְּנֵי בִּידָא דְּמֹשֶׁה לְוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָאֵל בְּעַרְבָה מוֹאָב עַל יַרְדֵּךְ בְּמִישְׁרִיְּא דְּמֹאָב עַל יַרְדְּנְא יְהְיִרוּוֹ:

Jericho. plains of Moab by the Jordan at unto the children of Israel in the commanded by the hand of Moses the ordinances, which the LORD These are the commandments and

חזק חזק ונתחזק

read, on page 143. 4:1- 4:2. Read this Hafrara even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Mafrir, Numbers 28:9-15 is still The Haftaru is Jeremiah 2:4-2:58 & 82:4-2.458 & Sepharadim read Jeremiah 2:4-2:28

THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-rahab.

It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the Lord pad given him in commandment unto them;

after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtatoth, at Edrei;

beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

The Lord our God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places night thereunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore; the land of the Canaanites, and Lebanon, as far as the great river, the river Euphrates.

Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.

And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone;

the LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.—

The Lord, the God of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you!

אַלֶּה תַדְּבָיִים אֲשֶׁר דִּבָּר מִשֶׁה אָלִ-בְּל ישִׁרְאֵל בְּעֵּבֶר תַיַּרְדֵּן בִּמִּדְבָּר בְּעִּבְר מֹוֹל סֿוּף בֵּין־פְּאָרֲן וּבֵין־תָּפֶל וְלְבֶּן יְחַצֵּהְת וְדֵי

جَيْن عِنْد نَاط מֵחَגُٰد چَגֶף תַר־שָׁמָיִר עַּד קְּגֵשׁ בַּרְגֵעַ:

ניִהִי جَאַרְבָּעֵים שָׁנָה جִּעִּשְׁהִיִּעְשָׁר חָדֵשׁ جְאֶּתָד לַתִּדָשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁהֹ אֵלִ־בָּגֵי יִשְׁרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר צִנְיַה יְהְנָה אִהָּוֹ אֲלַהֶם:

יושֶׁב בְּעַשְׁתְּרֵי אֲמֵר סִיחֹן מֵלֵךְ הֵאֵמִרְי אֲשֶׁר יושֶׁב בְּהַשְׁבְּוֹן וְאֵה עִּוֹ מֵלֶךְ הַבְּשֶׁן אֲשֶׁר־ אַחָבֵי הַכּהֹוֹ אֲמִר סִיחֹן מֵלֶךְ הַבְּשֶׁן אֲשֶׁר

בָּאֶר אָת־הַתּוֹרֶה הַוָּאָת לֵאִלָּר: בָּאֶר אָת־הַתּוֹרֶה הַוָּאָת לֵאִלָּר:

י 'יוֹנְה אֵלְתַּינוּ צַבֶּר אֵלְנוּ בִּּחָרֵב לֵאמָר ב־לְכֶם אֶבֶּה בְּתָר הַנְּה:

פְנָנּוּ וּסְעַנּ לְבֶׁם וּבֵאנּ תַר הֵאֵמֹרִי ׁ וָאֵלִ− קל־שָׁבֵנִיוֹ בְּעַרְבָּה בְתָר וּבַשָּׁפֵלָה וּבַנָּגָב וּבְתַוֹף תַנְּחַ אֶבֶץ תַּבְנַעָּנִי וְתַלְבָנֹוֹן עַד־ תַנְּתֵר תַּגְּדִיל נְתַר־פְּרֶת:

ראָה נִתָּהִי לִפְּנִיכֶם אָת־הָאָהֶץ בָּאִי וּרְשָׁי אָת־הָאָהֶץ אֵשֶׁר נִשְׁבָּע יְהִנְּה לַאֲבֹתִיכֶם לְאַבְרָהָם לִיִּצְחֻק וְּלְיַעֵּלִב לָתַת לָהָם ילְזַרְעָם אַחַרִיהֶם:

לְבֹּגַׁגְ מִּאָטַ אָּטַׁכֶּם: י נאָמָּר אַלְכְּם בּׁמַּט טַנִּיא לָאמָר לָאִ-אִּנַכַּלָ

בְּכוּלְבֵּי תַּמְּמִּוֹם לְלָבִי: ' נְתְּיֵׁם מִּלְבִּי:

לְכֶּם: אָלְּלֵּשׁ אֵּלְנִינִ אַּלִינִיכָּם יָפָּׁשׁ אַּאָמֶׁר גַּבָּּר בְּבֶּם:

הפטרות

הפטרת במדבר

The Haftara is Hosea 2:1 - 2:22. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 210.

- Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that, instead of that which was said unto them: 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God.'
- And the children of Judah and the children of Israel shall be gathered together, and they shall appoint themselves one head, and shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel.
- Say ye unto your brethren: 'Ammi'; and to your sisters, 'Ruhamah.'
- Plead with your mother, plead; For she is not My wife, neither am I her husband; And let her put away her harlotries from her face, And her adulteries from between her breasts;
- Lest I strip her naked, And set her as in the day that she was born, And make her as a wilderness, And set her like a dry land, And slay her with thirst.
- And I will not have compassion upon her children; For they are children of harlotty.
- For their mother hath played the harlot, She that conceived them hath done shamefully; For she said: 'I will go after my lovers, That give me my bread and my water, My wool and my flax, mine oil and my drink.'
- Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, And I will make a wall against her, That she shall not find her paths.
- And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them, And she shall seek them, but shall not find them; Then shall she say: 'I will go and return to my first husband; For then was it better with me than now.'
- For she did not know that it was I that gave her The corn, and the wine, and the oil, And multiplied unto her silver and gold, Which they used for Baal.

- ٱڽڹۧٮ מספָר בָּנֵי־ִישִׂרָאֵל בָּחָוֹל חַיָּם אַשֶּׁר־ יאַמֶר לְהָם לֹא־עַפֵּר וְחָיָּה בִּמְלֹוִם אַשֶּר־ אֵל־חֵי:
- ئكبر نبם نئلة هنك نظر، ماليغيا خر ئظف خيت لهم هنك نظر، ماليغيا جر ئين بنت نئلة هند
- אִמְרָוּ לַאֲחֵיכֶם עַמֵּי וְלַאֲחוֹתֵיכֶם דֶחֲמֶה:
- ְּ רֵיבוּ בְאִמְּכֵם דִּיבוּ כִּי־הִיאׁ לֵא אִשְׁהִּי וְאָנֹכִי לַא אִישְׁה וְתַּסֵר וְנִינָּיהָ מִפְּנִָיהַ בְּיִבוּ בְּאִמְּיִבְיּ מִבְּיִיהָ
- چן אַפָּשִׁימֵנָּה עַרֻמָּה וָהִצּגִּמִּיהָ כְּיָוֹם הְּגְלְדָה וְשִׁמָתֵּיהָ כִּמִּרְבָּׁר וְשִׁמִּתִׁ כְּצֵבֵץ צִיְּה וַהַמְתִּיהָ בַּצְּמֵא:
- וֹאָת־בְּנֵיהַ לֹא אַרַחֵם בִּי־בְנֵי זְנוּנִים הַמְּה:
- چ، ؠۣۧڎ۪ؠٙڶۼۉ۫ڡ הڿۥٷ٦ הוֹרָתָם چֵּי אָמָרֶׁה אֵלְכְּה אַתַרֵי מָאַתַּבִּי נִתְּנֵי לֹחָמִי וּמֵימֵי צַמְרֵי וּפִשְׁמִּי שַׁמְנִי וְשִׁפְּוּיֵי:
- טְמְאֵא: װְגַרְהָיִּ אָת־נְּדֵלְה װְתִיבוִטָּיהָ לָא בְבֵן הְנִי־שֶׂף אָת־דַּרְבָּף בָּסִּירִים
- וְרִיְיְפָּּה אָתִּ־מְאַהֲבֶּיִהָׁ וְלֹאִ־תַּשָּׁיג אֹהָם וּבְקִשֶּׁתַם וְלַאׁ הִמְּצָא וְאָמְרָה אֵלְבֶּה מְעְּמְּה:
- ن ئندې ځې تلځد څر څټخر ټټند ځد تنډلا ندندليم ندخځند نڅه د خدر ټټند ځد تنډلا

- Therefore will I take back My corn in the time thereof, And Will snatch away My wine in the season thereof, And will snatch away My wool and My flax Given to cover her nakedness.
- And now will I uncover her shame in the sight of her lovers, And none shall deliver her out of My hand.
- I will also cause all her mirth to cease, Her feasts, her new moons, and her sabbaths, And all her appointed seasons.
- And I will lay waste her vines and her fig-trees, Whereof she hath said: 'These are my hire That my lovers have given me'; And I will make them a forest, And the beasts of the field shall eat them.
- And I will visit upon her the days of the Baalim, Wherein she offered unto them, And decked herself with her eat-rings and her jewels, And went after her lovers, And forgot Me, saith the LORD.
- Therefore, behold, I will allure her, And bring her into the wilderness, And speak tenderly unto her.
- And I will give her her vineyards from thence, And the valley of Achor for a door of hope; And she shall respond there, as in the days of her youth, And as in the day when she came up out of the land of Egypt.
- And it shall be at that day, saith the Lord. That thou shalt call Me Ishi, And shalt call Me no more Baali.
- For I will take away the names of the Baalim out of her mouth, And they shall no more be mentioned by their
- And in that day will I make a covenant for them With the beasts of the field, and with the fowls of heaven, And with the creeping things of the ground, And I will break the bow and the sword and the battle out of the land, And will make them to lie down safely.
- And I will betroth thee unto Me for ever; Yea, I will betroth thee unto Me in righteousness, and in justice, And in lovingkindness, and in compassion.
- And I will betroth thee unto Me in faithfulness; And thou shalt know the LORD.

- אָטַ מְּבְוֹטְׁטֵּי בְּמִוּמְצִׁיִ וֹנִיבּלְטִּיְ גַּמְבֵּי וּפִּמִּטְיִ לְכַסִּוָע אָנַרַ מְּשְׁיִּבְ וֹלְכַלִּטִּיְ גַּמְבֵּי וִפִּמִּטְיִּ לְכַסִּוָע
- וֹאִּיִּהִ לְאַ־וֹגִּילְנִּׁנִי מִינְדֵּי: ' וֹמִשָּׁנִי אַנִּבְּנִבְׁלִּטִּי לְמִינֵּי מִאַנִבִּינִי
- ַ וִהְשְׁבִּמִּי ְבֶּלְ מְשִׁיִּשְׁה חַנֵּה חָדְשָׁה וִשְּבִּמִּה בְּלְ מוֹעֲבֶה:
- ب رַהַשִׁמֹּלִי גַּפְּנָהֹ וּהָאֲנָהָה אֲשֶׁר אָמָרָה אָהָנָה המָה לִּי אֲשֶׁר נָהְנּרּלִי מִאַהָּבָי וְשִׂמְהַּים לְיַּעַר נַאֲבְלְתַם הַיָּת הַשְּׁדֶה:
- ְּנִילְנִי: (ס) מְּטִׁבֵּי, מְאָנִדְּיִנִי נִאָּנִי, מָּכְּטִוּע נָאָם מַפְׁמָּיִר לְטָׁם נַמַּעָּר נִוְּמָה נָמָלְנִּי מְפְּקִרָּיִי (ס)
- ְּלְמִּינְיִנְ וּכְּיִנְם הַּבְוְעָהַ מִּאֵּבֶּאְ_מִּגִּבְּיִם: הַּכִּוְרַ לְפָּנִם עַלֵּוֹנִי וְהָּלִּטִּי הָּמָּם נְנִינִינִּי לֵבִי אָנַרַ כִּרָנִי, מִאָּם וֹאָנַרַ הַמָּלִי
- וְלֵאַ־תִּקְרָאִי־לֵי עַּוֹד בַּעְּלֵי: 12 נְקְאַ־תְּקְרָאִי־לֵי עַּוֹד בַּעְּלֵי:
- ַּנְּבְּׁבְנֵי מְּנֵבְ בַּמִּמְׁם: װְ נְעַבְיָנִי אָּטַ מִּמְנִים עַבְּמְּלֵים מִפָּיִהָ וְלָאָ_
- וְכָרַהִּי לָהָם בְּרִיתִ בַּיֵּוֹם הַהִּוּאִ מִם־חַיָּתִּ הַשְּׁהֵת וְמִם־עַּוֹף תַשְּׁמִּים וָהָמָשׁ הָאֵּדְמָה וְהָשְׁבַּבְתִּים לְבֶּטִה:
- نخطھٰڂ۪ۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤڎڬڷڞؙڹڬ ۡ لَمُدَهُفُنَكُ كُر خُمْنِكُو لَمُدَهُفُنَكَ خِر خَجُٓتُكُ
- ְּהְנְּה: (פּ) נְאַרַשְׁמַיִּרְ: (פּ)

REALF (WX

The Haftara is Judges 13:2 - 13:25.

And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and bear a

Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing.

For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall begin Aazirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.'

Then the woman came and told her husband, saying: A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel of God, very terrible; and I asked him not whence he was, neither told he me his name;

but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Azzirite unto God from the womb to the day of his death.'

Then Manoah entreated the Lord, and said: 'Oh, Lord, I pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.'

And God hearkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

And the woman made haste, and ran, and rold her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.'

יוווא ויִהִי אִישׁ אָחָד מִּצְּרְעָה מִמִּשִׁפָּחַת חַדָּנִי יִּשְׁמַוֹ מְנִיֹחַ וְאִשְׁתִּי עַבְּרָתוּ יִלְאׁ יָלֵבְה:
יִּינְאַ מַלְאַדְּיִחְנָה אָל־הָאִשְׁה וַיֵּאִמֶּר יַיּנְאַמֶּר אַנִירְנָאַ אָק־עַכּרְה וֹלְאַ יִלְּדָה יִּלְיַה אַנִּרְה הַנְה וְגֹא אַק־עַכּרְה וֹלְאַ יִלְּדָה

וֹאַלְ-הַאִּלְלְּי בְּלְ-מְמֵּא: → וֹמַמַּׁעְ נִאָּמִׁלְנִי לְּא וֹאַלְ-הַאָּמִיׁ זָוֹן וֹמִבָּיִׁנִ

جْدُ بَهْ بَهْ بَارِّدَ بَارِّدٍ هُا بَعْنَدِمَ كَهُ-رَقِرَا עַלְ־רֹאִשׁׁוֹ چִּי-נְזֵנִר אֱלֹהֵים יָהְנֵּח תַנָּעַר מִן-תַבְּשֶׁן וְהִוּא יָחֵל לְחוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּר פְּלְשְׁהְים:

ַ וַמְּבָאׁ הַאִּשָּׁה וַתַּאִמֶּר לְאִישָּׁה לֵאִמֹר אֵישׁ הַאֵּלֹהִים נּיְהָא מִאָּר וְלָאׁ שָׁאִלְּהִיהוּ אֵי־ הָאֵלֹהִים נּיְהָא מְאָר וְלָאׁ שָׁאִלְהִיהוּ אֵי־ מְזָּה הֿוּא וְאָת־שְׁמָוֹ לֹאֹ־הִנִּיד לֶי:

ַ יַנִּאִמֶר לִי הַנָּף הָרֶה וִיִּלְהַהְ בֵּן וִשִּמָּר אַלְהִשְׁתֵּיו יֵוֹן וְשִׁכְּר וְאַלִּהְאִכְּלִי בְּלִ הַבְּשֶׁן עַּר־וְיִם מוֹהְוֹ: (פּ)

, וַנִּשְׁמַר מְנֶוֹת אֵל־יְתְוֹה וַיּאִמָר בָּי אֲדוֹנִי אֵישׁ הְאֵלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַהְתָּ יָבוֹא־נָא עּוֹד אֵלְינוּ וְיוֹבְוּוּ מְה־נַּשְּׁשֵׁה לַנָּעַר הַיּּוּלְד:

ر ישְׁמָע הָאֵלֹהִים בְּקִּיֹל מְנִיֹחַ וַיָּבָאׁ מַלְאַדִּ הָאֵלֹהִים עֹּוֹד אָל־הָאִשָּׁה וְהִיאׁ יוֹשָׁבָּת בַּשְּׂבֶה וּמְנִיחַ אִישֶׁה צֵין עִמֶּה:

נְהַאִּמֶּר אֵלֶיוּ הַנָּה נְהָאָר אֵלִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נְהַאִּמֶר אֵלֶיוּ הַנָּה נְרְאָר אֵלִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בְּא בַּיּוֹם אֵלֶי:

- And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spokest unto the woman?' And he said: 'I am.'
- And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?'
- And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her beware.
- She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, not eat any unclean thing; all that I commanded her let her observe.'
- And Manoah said unto the angel of the LORD: 'I pray thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee.'
- And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the LORD.' For Manoah knew not that he was the angel of the LORD.
- And Manoah said unto the angel of the Lord: 'What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honour?'
- And the angel of the Lord said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'
- So Manoah took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the LORD; and [the angel] did wondrously, and Manoah and his wife looked on.
- For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the Lord wife looked on; and they fell on their faces to the ground.
- But the angel of the Lord did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the Lord.
- And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.'

- בּבּׂבְׁטַ אָּבְ_טַאַּמֶּב וּנְּאָמֶב אָּנִּי: בַּאָנְתִּ וּנְאָמֶב בְוָ בַאַּמֶּב בַאָּנִת אַמֶּב נּנִּבְּׁם נִיבְּבְׁ מִּנְיִם אַנִּבִי אָמֶטַּוִ וּנִּבאָ אָבְ
- ַ וַנְאָמֶר מְנְוֹחַ עַּמָּה יָבָאׁ דְבָּהֶיִף עַּה־יִּהְיָה מְשְׁפַּטְ תַּנְּיִם עַּמָּה יָבָאׁ דְבָהֶיִף עַּה־יִּהְיָה
- אַמָּבְיהַ אָבְ_הַאִּאָּה הַאָּמָר מַלְּצִּרְ יְהַאָּאָר הַלְּצִּרְ יְהַאָּאָר הַלָּצִּרְ אַנְּרָ אַנְּרָ בּי הַנְּאָמֶר הַלְצִּרְ יִרְאָּאָר הַאָּמָר הַיִּ
- خْرِ كَمَّدَـ خَنْرَنْكُ فَهُمُّدِ: (O) ئَمَّدُر كَمْ بِهُمُّكُ لَخُرٍ مُثَمَّكُ كَمْ بِعَجْر مُخْرِ كَمَّدَ يَتَمَا لَكُمْ لَهُمَّا لَهُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ ل
- ײ ײַאָּמֶר מָּנִיִּחַ אָּלְ־מַּלְאַּף יְחִוְּהַ נִּעְּצְרִר־נָּאִ אִילְּף וְנַעֲּשֶׂה לְפָּנֵיף גָּדִי עִּזִּים:
- ניאטר ַ מּלְאַר יִהוָה אָל־מָנוֹחַ אָם־ , מַמְּצְּבִיֹּנִי לֹא־אַכַל בְּלַחָטֶּר וָאִם־תַּעֵּטָׁה מלְה לִיהוָה תַּעַּלְנָּה בִּי לֹא־יָבַע מָנֹוֹתַ בִּי־
- ֶּבְאָ (כְּ, בְּבְרֵינְבְ)[לַ, בְּבְּרֶנְנְּבַּ וְבְיָּבְיִּבְּיִּנְנְיִבְּיִּ בּי נַנְּאָמֶר מִּנְיָנוֹ אָבְ-מַלְאָּבַ יְבִּיְנְיִם מָּ, מִּמֶּוֹב בָּיִרַ
- 81 נִיֹאִמֶּר לוֹ מַלְאַןּדִּיְחִנְּה לְמָּה זָּה מִשְׁצַּלְ לְשְׁמֵי וְהוּא־פֶּלְאִי: (פּ)
- י ַנִּלֵּח מְנוֹחַ אָת־גָּדִי הָעִּיִּים וְאָת־הַמִּנְחָה נַיַעַל עַל־הַצִּיּר לִיהֹוָה וּמַפְּלָא לַעֲשׁוֹת וּמְנְוֹחַ וְאִשְׁקוֹ רֹאָים:
- וּיָהִי בַעַלוֹת הַלַּחַב מִעָּל הִמִּיָבִה הַשְּׁמַיְמָה וּיָעַל מַלְאַּף־יְחְוָה בְּלָחַב הַמִּיְבֵּח יִמְנִיח וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלִיּ עַל־ פְּנֵיהֶם אֶרְצְה:
- ָּ רְלֹא־יָסֵף עֹוֹר שְׁקִאָּף יְהִוֹּה לְחֵרָאָׁה אֶלִ מְנְוֹח וְאֶלְ־אִשְׁתִּוֹ אֲז יָדֵע מְנְוֹח בְּי־מַלְאַף יְהְנְה הְוּא:
- אָּבְטַׁנִם בֹאָננו: נּגָאָמָב מִּנְּנִט אָבְאָאָטִּוּ מָנִט נָמָנִט בָּנ

הפטרת בהעלתך

- But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.'
- And the woman bore a son, and called his name Samson, and the child grew, and the Lord blessed him.
- And the spirit of the Lord began to move him in Mahanch-dan, between Zorah and Eshtaol.
- וַהַאִּמִר לַוֹ אִשְׁהֹוֹ לֹי חָפֵּץ יְחִוָּח לַחֲמִיתֵנוּ לְאַ־לַקַּח מִיְּדֵנוּ מִלְּח וִמִּנְחָׁה וְלָא חֶרְאָנוּ אָת־כְּל־אֵּלֶח וְכְמֵּת לָא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזְאִת:
- ™ נַמַּלֶב חֲאָשֶׁר בֶּן נִטִּקְרָא אָת־שְׁטָוֹ שִׁמְשָׁוֹן נְיִּגְתַּלְ חַנְּשָּׁר בְּן נִטִּקְרָא אָת־שְׁטָוֹ שִׁמְשָׁוֹן
- : נִמְטָל ְרֵיחַ יְהַנְּה לְפַּמְּמִוּ בְּמִחֲנִה דְּוֹן בֵּין בְּרְמְּה יבֵין אֵשְׁהְאָל: (פ)

הפטרת בהעלתך

The Haftara is Zechariah 2:14 - 4:7.

Sing and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord.

- And many nations shall join themselves to the LORD in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee'; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto thee.
- And the Lord shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.
- Be silent, all flesh, before the LORD; for He is aroused out of His holy habitation.
- And he showed me Joshua the high priest standing at before the angel of the LORD, and Satan standing at his right hand to accuse him.
- And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?'
- Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel.

- בְּתִּכֵּרְ נְאֶם־יְתְּנֶה: בְתִּיכֵּרְ נְאֶם־יְתְּנֶה:
- , וָנְלְוּוּ גּוֹיִם רַבֶּים אָל־יְחֹנָתׁ בַּיֵּוֹם תַהֹוּא וְתֵיוּ לֵי לְעָם וִשְׁכַנְתֵּי בְתּוֹבֶׁךְ וְיָדַעַהְ כִּי־ יְחְנָה צְבְאָוֹת שְׁלְתַנִי צֵלֵיךְ:
- ظلهٰנ: (ב) خ لفر: (ב)
- الله ريْدِن هِنَا بِمَنْمِ مَصَيَا مَهْدِر مُنْ اِمَانِي مَضَالًا مَهْدِر مُنْ اِمَانِي مَضَالًا مَهْدِر مُنْ مُضِورِن مِنْهِكَ بُمَنِيَا اِمَضِورَا مَقِياً مَرْدَانِ مُضَوَّدُن هُنَا اِمَانِيَا اِمَضُونَا مَنْهُمُ
- ַנ^גֹאמֶר יְהוָֹה אֶל־הַשִּׂטָּן יִגִּעַּר יְהוָֹה בְּדִּ הַשִּּטְּן וִיִּגְעַר יְהוָהׁ בְּּלִּ הַבּּחָר בִּירְוּשְׁלְם הַלְּוֹא זֶה אִּיּד מְצְֵל מֵאֵשׁ:
- ַ ניהוֹשֶׁעַ הְנָה לְבֶּשׁ בְּנָבֵים צוֹאָים וִעֹמָר לְפְּנֵי הַפּּלְאֶּךְ:

הפטרת בהעלתך

And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.'

And I said: 'Let them set a fair mitre upon his head.' So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the LORD stood by.

And the angel of the Lord forewarned Joshua, saying:

"Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My courts, then I will give thee free access among these that stand by.

Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee, for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot.

For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the Lord of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day.

In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.

And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep.

And he said unto me: 'What seest thou?' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof;

and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof."

And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?'

נימן ניאמר אָל־הִעִּעָים קפָּנִיוֹ לֵאמָר אַלְיוּ רְאָה הַעָּבְרָהִי הַצָּאָים הַעָּלְיָוּ וְהַלְבָּשִׁ אָהָוּ הַבְּנְרִים הַצּאָים הַעָּלְיָוּ וְיֵאָמֶר אָהָף מַהְּאָתֶר

ָנִאִמָּר יָשֶׁימוּ צְּנָיִף שָׁהָוֹר עַל־רֹאִשָּׁוֹ וַיְשְּׁימוּ הַצְּנִיף הַשְּׁהוֹר עַל־רֹאִשָּׁוֹ וַיַּלְבָּשְּׁהוּ בְּגְדִּים וּמַלְאַךְ יְהְזָה עַמֶּד:

ग्रंति सदेश्वः । प्रांप द्राप्तेत दश्याः

פּר־אָמַר יָהוָה צְבְאִת אִם־בִּדְרָכִי מֵלֵךּ אָת־בִּיהִי וָגָם מִשְׁמָר אָת־חַצֵּרָי וָנְתַמָּי לְדִּ מַה־בִּיהִי וַגָּם מִשְׁמָר אָת־חַצֵּרָי וָנְתַמָּי לְדִּ

שֶׁמֶמִּלְּמִּ יְהוֹשֶׁעַּוּ הַפְּהֵוֹ הַנְּדוֹלְ צַּמְּהֹ וְהַעֶּיֹךְ הַיִּשְׁבָּים לְפְּנֶּיךְ בִּי־צַּנְשָׁי מוֹפֵּת הַמְּה בִּי־הַנְנִי מִבָּיֹא צָת־עַּבְּרִי צֵּטְה:

בֵּיו הַגַּה הָאָבֶן אַשָּׁר נָתִהִּי לִפְּנֵי יְהוֹשִׁעַ פַּתְּהָה נְאָם יְהְנָה צְבְאִנֹת יִּעִשְׁתֵּי אָת־עֵּוֹן הְאָבֶץ־תַהִיא בְּוֹה אֶחֲר:

י בּוִים הַהֹוּא נָאָם ִיהְוָה צָּבְּאִוֹה הִקְּרָאָוּ אֵיִשׁ לְרֵעֵהוּ אֶלְ־תַּחַת נָּפָּן וְאֶלְ־תַּחַת הָאֵנֶה:

אַמְּבְינְמֹנְב מִמְּלֹשִׁי: אַ נְּמֶּׁב טַפּּלְאֵּב טַבִּבָּב בָּי נִוֹמִּנְנִי בַּאָּנִמִּ יאוּ

ַנִּאִמֶּר אֵלֵי מָָה אַחָָה רֹאָה (כִּי וּאִמִר)[קּי אַמַּׁר] רְאַיִּהִי וּ וְהִבָּה מָנוֹרַתְּ זָּהָׁב בָּלְּה וְגָּלְּה עַל־רֹאִשְׁה וְשִׁבְעָה נֵרֹהֶיהָ עַלְּיךָ שְׁבְעָה וְשִׁבְעָה מְוּצְּלִוֹת לַנָּרָוֹת אֲשֶׁר עַל־ רֹאִשְׁה:

نَّمُتُكَ مَرْضُمُمُجُّكِ: ﴿ يَمْثَرُتُ مَنْكُمُ مَنْكُمُ مِنْكُمُ لَا يَعْضُلُمُ الْعَالَمُ مِنْكُمُ لَا يَعْضُ

ַ מְּחַ־אֵּכֶּׂחַ אֲּדְנֵי: זְאַמֶּוֹ אֲלָחַ אֵּלְ-חַמֵּלְאָּוֹּ תַּדְּבֶּר בָּי לֵאמָר יִּיִּ

- Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.'
- Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the Lord unto Zerubbabel, saying: Not by might, nor by power, but by My spirit, saith the Lord of hosts.
- Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it.'
- ֵנֵיפֵּן הַפַּלְאֶדְ הַדְּבֶר בִּי נֵיִאִמֶר אֵלִי הַלִּוֹא יָדַשְּׁהְ מָה־הֵפֶּה אֵלֶה וָאִמָּר לֹא אֲדֹנִי:
- رَوْمِ رَوْمِ يَالِ خُرِي جَمَرِد عُمَادٍ عَلَى لِهِ حَدِيدَ الْمَامِ عِرْدِ الْمُعَ حَدَيَا چَرْ אِם حَدَدَبُرْ هِٰكِرَا كُمْ جَابُرُكُ اِكِمُ جَدَٰا جَرْ هِا جَدَدَبُرْ هِٰكِرَا إِنَّالِ لِإِنْهَا يَالَمُ
- ַ מְי־אַמָּה הַר־הַגְּדָיֹל לִפְּנֵי זְרָבְבֶּל לְמִישָׁר יְהוֹצִיאׁ אֶת־הָאֵבֶן הָרֹאִשָּׁהֿ הְשָׁאֹנִת תֵן חֵן לֵה: (פ)

הפטרת שלח לך

.42:2 – 1:2 nudsol si nnnthH ədT

- And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two spies secretly, saying: 'Go view the land, and Jericho.' And they went, and came into the house of a harlot whose name was Rahab, and lay there.
- And it was told the king of Jericho, saying: 'Behold, there came men in hither to-night of the children of Israel to search out the land.'
- And the king of Jericho sent unto Rahab, saying:

 Bring forth the men that are come to thee, that are entered into thy house; for they are come to search out all the land.)
- And the woman took the two men, and hid them not she said: 'Yea, the men came unto me, but I knew not
- and it came to pass about the time of the shutting of the gate, when it was dark, that the men went out; whither the men went I know not; pursue after them quickly; for ye shall overtake them.
- But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had spread out upon the roof.
- And the men pursued after them the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, the gate was shut.

- ייו אַנְשָׁים מְרַגְּלִים חֲרֵשׁ לֵאמֹר לְכָּוּ רָאִוּ אָת־הָאָרֶץ וְאָת־יְרִיחָוֹ וַנִּלְלְנִּ וְיָבֹאוּ בִּית־ אָשֶׁה זֹנְה וּשְׁמֶה רֶחָב וַיִּשְׁפְּבוּ־שֶׁמְּה:
- מָבְיִבְאָבֶעְ: פָּאִנְּ תַּנְּרִ תַּלְּוֹלְנִי מִפְּנֵּוּ יִשְּׂרָאֵלְ לַחָפָּׁר אָבְיַבְאָבֶעְ:
- ְּלְבִּימִׁׁ בֵּי לְטַׁפָּׁר אָת בָּלְ הַאָּנֵּן בָּאנִי הוֹאָיאִי הְאַנְשִׁים הַבָּאִים אֵלְיִּךְ אֲשֶׁר בָּאִי יִיִּשְׁלְחַיְׁ בְּאִיּי
- מָאָנוֹ עֵמְּעֵי נְהַאָּמֶרוּ כָּוֹ בָּאִנִּ אֵלְיִ עַאָּנְּמְּיִם נְלָאִ יָּדִעְּמִּי נְהַאָּמֶרוּ כָּוֹ בָּאִנִּ אֵלִי עַאָּנְשִׁים נְלָאִ יָּדִעְּמִּי
- נִיְהִי הַשָּׁמַר לִסְּנִּיר בַּחִשֶּׁךְ וְהָאֵנְשָׁים רִדְפִּי מַהֵּר לַא יַדְעִּמִי אָנְה הַלְלָה הָאֵנְשִׁים רִדְפִּי מַהֵּר אַחַרִיהָם כָּי הַשִּׁינִּים:
- م إبراه مِيْجِلُمَه مَهِدِيْد يَمَهُمِيْهُ فِعَنَهُمِرَ مِيْعُهُ مِيْدِيْدِ:
- גאא בירךפים אַחַריהָם: אַל הַפּּעְּבְרִוֹת וְתַשְּׁעַרֵ סְּנְרוּ אַחַרֵּי כַּאָשֶׁר הְקְבְּיִם רְרָפִּי אַחַרִיהָם הָבָרִ הַצִּיּ

- And before they were laid down, she came up unto them upon the roof;
- and she said unto the men: 'I know that the LORD hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you.
- For we have heard how the LORD dried up the water of the Red Sea before you, when ye came out of Egypt; and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were beyond the Jordan, unto Sihon and to Og, whom ye utterly destroyed.
- And as soon as we had heard it, our hearts did melt, neither did there remain any more spirit in any man, because of you; for the LORD your God, He is God in heaven above, and on earth beneath.
- Now therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have dealt kindly with you, that ye also will deal kindly with my father's house—and give me a true token—
- and save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.'
- And the men said unto her: 'Our life for yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the LORD giveth us the land, that we will deal kindly and truly with thee.'
- Then she let them down by a cord through the wall, window; for het house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall.
- And she said unto them: 'Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may ye go your way.'
- And the men said unto her: 'We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to swear.

- על־הַגָּג: יהשָה שָרֶם ישְׁבְּבִּוּן וְהֵיאִ עָּלְתָּה עַבִּיהָם
- مْ رَبِي نَحْدَ نِهِدَ جَرِيهُدَ، نَهُدُ مَعْدَا نَحَادُ مُحُوَّ هُمَا نَهُدًا اِجْدَ نَعْدًا مُعْدَانِهُم و تَمْهُمُدَ هُمَا نِهُدُا اِجْدَانِهُمُ مِنْ خِدَانِهَا يَعَانِهُمُ
- בּר שְׁלַמְנִי אֵנִי אֲשֶׁר הוֹלִישׁ יְחִוֹּה אָנִים: אַשֶּׁר בְּעָבֶר הַיַּרְבֵּן לְסִיחָן יִלְמָנִ אַשֶּׁר הַ יִם־סִּיּךְ מִפְּנִילֶּם לְשְׁנֵּי מַלְבָּי הָאֵמִּרִי הַ הַם־סִּיּךְ מִפְּנִילֶּם בְּצֵאִהְכָם מִמִּצְרָיִם הַ הַם־סִּיּרִלְיִם:
- נגִּשְׁמַעֹּעַ וַיִּמָּס לְבָּבֵנִי וְלֹאֵ־לְמָּהִה עָּוֹד הוא אֵלהִים בִּשְּׁמָוִם מִמַּעַל וְעַלְ־הָאָרֶץ הוא אֵלהִים בַּשְּׁמָוִם מִמַּעַל וְעַלְ־הָאָרֶץ
- ְּעַמְּׁה הִשְּׁבְעּוּ־נָא לִ' בִּיחִנְׁה בִּי־עַשָּׁיִהִי עִּמְבֶּם חָסֶד וַעֲשִׁיהָם נַם־אַמָּם עִם־בֵּית אָבִי הֶסֶד וּנְתַהֵּם לִי אָוֹת אֵמֶה:
- וְהַחֲיִהֵׁם אָת־אָבָי וָאָת־אִּמִּי וָאָת־אַחָּי וָאָת־(כ' אחותי)[ק' אַהִיוֹתַּי] וָאָת כְּלִ אַשֶּׁר לְהָם וְהִצֵּלְהֶם אָת־נַפְשׁׁהֵינִי הָהְהֵיכָם יַּאָּמָרִי לְה הְאֲנָשִׁים נַפְּשָׁנִי תַּחְהֵיכָם לְמִית אָם לְא תַּגִּירִי אָת־דְּאָבֶץ וְשְׁעִינִי עִּמֶּךּ בְּתַת־יְהֹנְת לְנִי אֶת־הָאַבֶּץ וְשְׁעִינִי עְמֶּךְ
- ַ נַתּוֹרְדֵם בַּמָבֶל בְּעַּר תַחַלְּוֹן כָּי בֵיתָהֹ בְּקֵיר תַחוֹמָה וּבְחוֹמָה תָיא יוֹשֶׁבֶת:

TOL INCL:

- וּקִאׁמֶר לְחָם הָתָרָה לֵּכוּ פֵּן־יִפִּגְעִּי בָבֶם הָרֹדְפִּים וְנַחְבֵּמָם שְׁמֶּה שְׁלָשֶׁת יָמִּים עַּר שָּׁוֹב הָרְדְפִּים וְאַהַר מֵלְכָּוּ לְדַרְכְּבֶם:

Δī

brethren, and all thy father's household. into the house thy father, and thy mother, and thy didst let us down by; and thou shalt gather unto thee this line of scarlet thread in the window which thou Behold, when we come into the land, thou shalt bind

our head, if any hand be upon him. shall be with thee in the house, his blood shall be on upon his head, and we will be guiltless; and whosoever doors of thy house into the street, his blood shall be And it shall be, that whosoever shall go out of the

swear. guiltless of thine oath which thou hast made us to But if thou utter this our business, then we will be

bound the scarlet line in the window. And she sent them away, and they departed; and she And she said: 'According unto your words, so be it.'

all the way, but found them not. returned; and the pursuers sought them throughout abode there three days, until the pursuers were And they went, and came unto the mountain, and

them. son of Nun; and they told him all that had befallen mountain, and passed over, and came to Joshua the Then the two men returned, and descended from the

the inhabitants of the land do melt away before us. delivered into our hands all the land; and moreover all And they said unto Joshua: 'Truly the LORD hath

> בּלַ בַּנִע אַבְּנִבְ עַאַּסְבָּנִ אָלָנִבְ עַבְּנִנִי אַבְנִבַ עַבְּנִנִי ci jan yer jan yar jan yar jan ar مَשِٰذِ مَنْ مِجَשِّٰتِ جِمَحًا لِهِٰ يُورِ مَنْ رَبِيرِهِ הַנָּה צְּנָהְנִי בָּאִים בְּצְּבֶין אָת־הַקְנַת הוּשׂ

<u>וֹג טֹבוֹנִר בְּוּי</u> אַשֶּׁר וְהָוֶה אִמְּךְ בַּבַּוֹת דְּמָוֹ בְרֹאשׁנוּ אָם־ ההניצה דְּמִוֹ בְרֹאִשִׁוֹ נַאֲנָהְנִי נְקִיָּם וְכֹּל וֹבֹיבֶב בַּּכְ אֵּמָב בֹגֹאַ מִבּלִנְיוּ בֹנִינַבּ וּ

نشخمتك لاشد بشحمتان 07 וֹאִם_טַּנְּגִוּ, אָט_גַּבְּבַנֵוּ זְצַ וֹבַנֵּנוּ וֹלַנָם

נَّذَكُ لَا نَفَكُمُ لِـ \$ שَالِفَكُ لَا لَا مُثَارًا لَا مُثَارًا لَا الْمُثَارِ لَا الْمُثَارِلُةِ נתאמר פְּדְבְרֵיכָם בֶּן הוֹא וַהְשַׁלְחָם

בַּלַקַעַיבַבַבַ וֹלָאַ מָּלֵּאנּ: וְמָנִם מַּגַ_אָּבוּ עַוֹּבְלַפָּנִם וַנְבַּלַאָּנִּ עַבְּלָבָּנִם נַגַּלְכוּ נַיָּבָאוּ הַהְרָה נַיָּשָׁבוּ שָׁם שְּׁלַשֶּׁת

בָּלְ־תַמִּצְאָוֹת אִוֹמֶם: וּנֹבְאנּ אָּלְ_נִעוּמָתֹּ בֹּוֹ_נִנוֹ וָנִסַפֹּׁבנּיַבְוָ אָעַ נַיָּאָבוּ שְׁנֵי, בַּאַנְשִׁים נַיֵּרְרַוּ מֵהְהָר נַיִּעַּבְרוּ

ڠٮڂڔڽڴڎ؇ڹڗڡڗؿڗڐڂڔؠۿڐ؞ڽڰڎ؇ ניאַמְרוּ אָל־יָרוּישָׁעַ בִּיבְנָתַן יָרוֹנָה בְּיָבֶנוּ

הפטרת קורה

The Haftara is I Samuel 11:14 - 12:22. On Rodes Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page 143 and Haftara on page 208.

to Gilgal, and renew the kingdom there.' Then said Samuel to the people: 'Come and let us go

and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly. sacrificed sacrifices of peace-offerings before the LORD; Saul king before the LORD in Gilgal; and there they And all the people went to Gilgal; and there they made

ַנַיּלְכָנִ כְּלְ_חָעָּׁם תַּנִּלְנָּלְ נַיַּמְלָכִנְ שָּׁם אָתַ עַגּּלְגָּלְ יִנְחַבֵּשׁ שָּׁם תַמָּלִיכֶּת: ₽1:IX

אָּגּיִלְ וְכְּלִרְאַנְאָנִי וֹשְׁבְאָלִ מַּדְרַמְאָר: (פּ) זְבְחָים שְּׁלְמָים לְפְּנֵי יְחְנְהְ נִישְׁמָח שָׁם שְׁאִּיל לְפְּנֵי יְהֹוָהֹ בַּגִּלְגָּל וַיִּיִבְּחִי־שָׁם

וּנֹאָמֶׁר הַּמוּאָל אָלְבוֹלְּם לָכוּ וֹנֹלְכָּנִי

I:IIX

And Samuel said unto all Israel: 'Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.

And now, behold, the king walketh before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you; and I have walked before you from my youth unto this day.

Here I am; witness against me before the LORD, and before His anointed: whose ox have I taken? or whom have I defrauded? or whom have I defrauded? or whom ransom to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.

And they said: 'Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand.'

And he said unto them: 'The LORD is witness against you, and His anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand.' And they said: 'He is witness.'

And Samuel said unto the people: 'It is the LORD that made Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.

Now therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which He did to you and to your fathers.

When Jacob was come into Egypt, then your fathers cried unto the Lord, and the Lord sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and they were made to dwell in this place.

But they forgot the Lord their God, and He gave them over into the hand of Sisera, caprain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the Moab, and they fought against them.

And they cried unto the LORD, and said: We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served the Baalim and the Ashtaroth; but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve Thee.

ْ بْهْدْرْ بْرَادِمْ: رَضْدِمَ: اجْدِرْ بَهُو هُوَدِرَةُهُ الْهُدْرْ بْرَادِمْ: رَضْدِمَ: اجْدِرْ بَهُهُ هُوَدِه بَهُدْرْ بَرَادِمُونِهِ: ﴿جَوْدِرَهُهُ مِنْهِيْنِ لِالْعَالَةِ فَيُورِهِ بَهُدْرُ بَرَهُ بَالْمُونِةِ فَيْ فَيْهِ فَيْ فَيْهُ فَيْ فَيْهُ فَيْ فَيْ فَيْهُ فَيْ فَيْ فَيْ فَيْ فَيْ فَيْ بَايُاتٍ:

בְפֶּׁר וְאַהְּלְיִם הִּנֵּי בְּי וְאָהָּיִר לְכֶּם: מִּירְ וּ מָּי לְלְטְׁטִיּ וַחֲמָּוִר מָּי לְלְטִׁטִּי וֹאָם-בְפֶּׁר וְאַהְלִים: נְחֲמָּיִר מָי לְלְטִׁטִּי וֹאָם-בְפֶּׁר וְאַהְּלִים הִינִּי בִּי וְאָהִיר מָהִי לְכָּם:

לְלַנוֹשׁ מִנְּגַ אֵּ הַּהְּלֵּטְׁנִי וְלָאִ נַבּוִּטְׂנִי וְלָאִ * נַנְּאָמִׁרְוּ לָאִ הַּהְּלַטְׁנִי וְלָאִ נַבּוִּטְׂנִי וְלָאִ

ְוֹיֹאִמֶר אֲלֵיהָם עֵּדִי יְהֹוָה בָּבָם וְעֵּד מְשִׁיחוֹ הַיִּוֹם הַנְּה בֵּי לְא מִצְאמָם בְּיָדִי מְאִימָה וַיִּאְמֶר עֵד: (פ)

וּלִּאמֶר שִׁמוּאֵל אָל־הָעָם יְהֹוָה אַשֶּׁר עִשְּׁהֹ אָת־מֹשֶׁה וָאֵה־אַהַרְן וַאֲשָׁר הָשֶּׁלֶה אָת־ אֲבֹהַיכֶם מַאֶּרֶץ מִצְּרֶוֹם:

ְּאֶת בְּלִבְיִנִיכֶּם: אֶת בְּלִבְגִּרְקִוּת יְחִנְּת אֲשֶׁרִבְּמָשָׁרְאָהָכֶם הְאָת־אֲבוִנִיכֶם:

פַאַשָּׁר־בָּא יַעַקֹב מִצְרָיִם יַיִּיְעַקִּי אֲבְוֹתִיכֶם אָל־יְחֹוְה יַיִּשְׁלָח יְחִוְּה אָת־מִשָּׁה וָאֵת־ אַתַרֹן יַיּיּצִיאִי אָת־אַבְתִיכֶם מִמִּצְרַיִם יַיּשְׁבְּוּם פַמְּקִוֹם תַזְּה:

וֵיִשְׁבְּחִוּ אָת־יְֶחְנָה אֵלֹהִיהָם וַיִּמְבָּר אֹהָם בְּיֵד סֵיסְרָא שַׁר־צְּבָא חָצִּוֹר וּבְיַד־ פְּלְשָּׁהִים וּבְיֵד מֵלֶךְ מוֹאָב וַיְּלְּחַמִּוּ בֶּם:

ניִיְעָקְרָּ אָל־יְחֹנְתֹ (כִי יִיאִמִר)[קִי נִיּאִמְרָיּ] חִשְּׁאנִיּ בִּי עְּנַׁבְנִיּ אָת־יְחִנְּׁת וַנַּעֲבָׁד אָת־ הַבְּעָלִים וְאָת־הַעַּשְׁמְרָוֹת וְעַּמְּׁה הַצִּילֵנִיּ מִיֵּד אְיְבֶינִיּ וְנַעַּבְדֶּךְ:

- And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelt in safery
- And when ye saw that Nahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me: Nay, but a king shall reign over us; when the LORD your God was your king.
- Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have asked for; and, behold, the Lord harb set a king over you.
- If ye will fear the Lord, and serve Him, and hearken unto His voice, and not rebel against the commandment of the Lord, and both ye and also the king that reigneth over you be followers of the Lord your God—;
- but if ye will not heatken unto the voice of the Lord, then shall the hand of the Lord be against you, and against your fathers.
- Now therefore stand still and see this great thing, which the Lord will do before your eyes.
- Ls it not wheat harvest to-day? I will call unto the LORD, that He may send thunder and rain; and ye shall know and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the LORD, in asking you a king.
- So Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain that day; and all the people greatly feared the LORD and Samuel.
- And all the people said unto Samuel: 'Pray for thy servants unto the LORD thy God, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.'
- And Samuel said unto the people: 'Fear not; ye have indeed done all this evil; yet turn not aside from following the Lord, but serve the Lord with all your heart;

- וּיִשְׁלֵח יְחִוֹּח אָת־יָרְבָּעַל וָאָת־בְּּדָוֹן וָאָת־ יִפְּמָח וְאָת־שְׁמוּאֵל וּוּצֵּל אָהָכֶם מִיַּר אְיְבֵיכֶם מִּפְּבְיב וַמַּשְׁבִּי בְּּמַח:
- ַ נִּתְּרְאִּי בְּי־נִחְשׁׁ מָלֵרְ בְּנִי־עַמּוֹן בָּאִ עַלִיכָם נַתַּאִמְרוּי לִי לֹא כִּי־מָלֶרְ יִמְלָרְ עָלִינִי נִיהְוָׁה אֵלֹהַיבֶם עַלְּבְּבֶם:
- וְעַמְּׁה הַנֵּה תַמֶּלֶךְ צִּשֶׁר בְּחַרְחֵּם צִּשֶּׁר שְׁאֶלְחֻם וְהַנָּה נְתַּן יְהֹנֶה צֵּלִיכֶם מֶלֶךְ: אַס־פּיראַ: אַס־יִהְיָה נְעֶרְבְּפָּח צִּמִּי
- אִם־מִירְאָנּ אָתִּיִּחִנְּה נַעֲבַרְמָּם אֹתִּי וּשִׁמַּנְּמָם בְּקוֹלֹזֹ וְלָא תַמָּרָוּ אָתִּבָּי יְהֹזָּה וְהִימֵם גַּם־אַמָּם וְנַם־תַמֶּלֶּוּ אֲשֶׁר מְלַךְּ עֲלִיכֶּם אַתָר יְהֹזֶה אֶלְהֵיבֶם:
- וְאָם־לְאָ הִשְּׁמְעִּוֹ בְּקֵוֹל יִחְוָה נִּשְׁרִימָם אָת־פָּי יְחְוָה וְהִיְמָה יַד־יְּחְנָה בָּכֶם וּבְאֲבֹתִיכֶם:
- ה בּם־עַּמָּד הָתְיַצְּבָּוּ וּרְאָּוּ אָת־תַדְּבָר תַנְּדִּוֹל הַנְּהְ אֲשֶׁר יְהְנְה עַשֶּׁה לְעֵינִיכֶם:
- הַלִּוֹא קִצִּיר הִמִּים הַיּּוֹם אָקָרָאׁ אָל־יִּחֹזְּה רִבְּּהׁ אֲשֶׁר עֲשִׁיתָם בְּעֵינֵי יְחִזְּה לִשְׁאָוֹל לְבֶם מֶלְךְּ: (ס)
- ניקָרֶא שִׁמוּאֵל אָל־יָחֹנָח נִיִּהַן יְחַנָָּח לִלִּת וּטְטֶר בַּנִּוֹם חַחָוּא נִיִּרְא כְּלִ־חָעָם מָאָר אָת־יָחַנֶׁה וְאָת־שְׁמוּאֵל:
- ַנּ־אִמְרֹנּ כְּלִ־הַטְּׁם אָל־שִׁמנּאֵל הִהְפַּצֵּלִ בְּעַד־עַבְּהֵיף אָל־יְהֹוֶה אָלֹהָיף וְאַל־נְּמִנּת בְּי־יָסְפְנִּנִּ עַל־בְּל[ַ]הַטּאָתִינִּנִּ רָשְׁה לִשְּאָל לְנִנּ מֶלֶה:
- ניאטר שְמוּאָל אָל־הִעָּם אַל־תִּיבָׁאוּ אַחָם עַשִּׁיהָם אַת בְּלִ־הָרָעָה תַּגָּאָת אַּךְ אַל־ מְסִּוּרוּ מֵאַהַרֵי יְהֹדְה נַעֲבַרְחָם אָת־יְהֹנֶה בְּכְל־לְבַבְבֶם:

and turn ye not aside; for then should ye go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are

For the Lord will not forsake His people for His great you a people unto Himself.

וְלֵא מְסִוּרוּ בֵּיו אַחֲרֵי חַמִּהוּ אֲשֶׁר לְאִ־ יוּעֶילוּ וְלְאַ יַצֶּילוּ בִּי־תָּהוּ חֲמָה:

בּי לְאַ־יִּשִּׂשׁ יְהֹנְהֹ אָת־עַמֹּוֹ בַּעֲבָוּר שְׁמָּוֹ הַנְּדִּוֹל בִּי הוֹאַיל יְהֹנְה לַעֲשָׂוֹת אֶהְבֶם לִּוֹ בֹּמֵה.

הפטרת חקת

The Haftara is Judges 11:1 – 11:33. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 – 15 on page 143 and Haftara on page 208.

Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valout, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.

And Gilead's wife bore him sons, and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of another woman.'

Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob; and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.

And it came to pass after a while, that the children of Ammon made war against Israel.

And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob.

And they said unto Jephthah: 'Come and be our chief, that we may fight with the children of Ammon.'

And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'Did not ye hate me, and drive me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?'

And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'Therefore are we returned to thee now, that thou mayest go with us, and fight with the children of Ammon, and thou shalt be our head over all the inhabitants of Gilead.'

A וִיפְּמָּח הַגּּלְעָּדִי הָנִת גִּבָּוֹר הַנִל וְהָוּא בָּן־ אָשְׁר זּוֹנְת וַיִּוֹלְר גִּלְעָד אָת־יִפְּמָח:

וַהַּלֶּר אֵשֶׁת־גּלְעָּר לוֹ בָּגִים וַיִּגְּדְלֹי בָּנִי הָאִשְּׁה וַיְגָרְשִׁי אָת־יִפְּהָּח וַיָּאִמְרִי לוֹ לֹא־ הְנְתַל בְּבֵית־אָבְינִי בָּי בָּן־אִשֶּׁה אַהָרֶת אֵהְה:

מְּמֵּוְ: (פּ) װֵּטְלְפְּׁמֵּוּ אֶלְ וִפְּׁמַּׁנִ אֲלָמֵּוִם נִיּלְּאֵנִ נִּיְבְׁלַח יִפְּׁמַּוּ אֶלְ וִפְּׁמַנוּ אֲלָמִּוּ

نۿؙ۪ڶ؉ٚڔ: ڗڹؙڬ؞ ڟڹ۫ڟٚ؞ڡ ڗۥٚۮؚ۪۠ڶٵڟ؞ ڂڗ؞ۦۿڟؠڶۦۿڡ_

מְנְכֵי בֹּאַמֶּב יַלְלַחַת אָּעַ-וֹפִּמֵּּט מִאָּב\ וֹגְלְכִּי וַלִּדְּוֹ יִלְמְּב לְלַחַת אָעַ-וֹפִּמֵּט מִאָּב\ - מְנְכֵי

בַּאטָם אַלְי, מְּטַּׁע כַּאָּמֶּר צָּר לְכֶם: מְּנָאטָם אִיְטְי, וַשַּׁלֶּרְמִּנִּוּ, מִבֵּּיִּת אָבָי, וּמַבְּוּמִ וּיְאַמָּר יִפְּּהְיִי

מּמִּגְוּ וְתִינְיתִ לְּנִיּ לְרָאָה לְלִלְ יִשְׁבֵּי יִלְמָּגִי הַּבְנִי אִלְּיִּ וְתַלְכְהָ מִּמְנִי וְנִלְתַמִּהָ בִּבְנִי מַּבְנִי אִלְיִּדִּ וְתִּלְכִּהָ מִּמְנִי וְנִלְתַמִּהָ בִּבְוֹ

- And Jephrhah said unto the elders of Gilead: 'If ye bring me back home to fight with the children of Ammon, and the LORD deliver them before me, I will be your head.'
- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'The Lord shall be witness between us; surely according to thy word so will we do.'
- Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before the LORD in Mizpah.
- And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying: 'What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land?'
- And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah: 'Because Israel took away my land, when he came up out of Egypt, from the Arnon even unto the Jabbok, and unto the Jordan; now therefore restore those cities peaceably.'
- And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon;
- and he said unto him: 'Thus saith Jephthah: Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon.
- But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh;
- then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying: Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom hearkened not. And in like manner he sent unto the king of Moab; but he would not; and Israel abode in Kadesh.
- Then he walked through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and came by the east side of the land of Moab, and they pitched on the other side of the Arnon; but they was the border of Moab, for the Arnon was the border of Moab.
- And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him: Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place.

- يەش «بندر ئرنئرتات خۇت خەلئى ئىت تات خۇن گىرى ئىدى ئىتى خۇت ئۇنى ئىتى سىلات ئۇنى ئىدى ئىتى ئىتى ئىتى
- ניאטרי זקני־גלער אַל־יִפְּתָּח יְחֹנָה יִהָּה שׁמֵעַ בֵּינוֹהְינוּ אִם־לָא כִרְבְרָךְ בֵּן נַעֲשֶׂה: נילה יפּפּת עח־זהני נלעה נישׁימי העח
- אָת־בְּלִ־דְּבְרֶנִיוּ לְפְּנֵי יְתְּלֶּבְיִ יִּפְּמָּיתּ הָעָּב אִיתִּי עֲלִיהֶם לְרַאִּשׁ יִלְקָצִין יַיִּשְׁכִּי יִפְּתָּ אָת-בְּלְ־דְּבְרֵיוּ לְפְּנֵי יְתְּנְהִי הַלְּקָצִי
- בּאּבׁגֵּי: קאמָר מִּעַ־בָּי, וֹלְבַ בִּיִּבְדָּאִטִּ אָלָ, לְּיַלְּיֵם הַהְּאַלָּט הַפְּטִׁע מִּלְאַּכְּהִם אָּלִ_מָּלְצַ בִּּנִי־עַּמְוּוּ
- ر «אמר מָלֶר בִּנִי־עַמּוֹן אָל־עַלְאָבֵי יִפְּהָׁח בִּי־לָלַח יִשְׁרָאַל אָת־אַרְצִי בַּעֲלוֹתַוּ המִּצְרַיִם מֵאַרְנִוֹן וְעַר־תַיַּבָּק וְעַר־תַיַּרְתֵּוְ וְעַהְּח הָשָׁיבְה אָהָהוֹ בְּשְׁלְוֹם:
- # נּיִנְטָּב אַנְג מַמְּנְן: בּיִנְ מַלְּיִב בְּנָג מַמְּנְן:
- וַ יַּאִמֶּר לֹוֹ כָּה אָמָר יִפְּּתָּח לִאֹ־לָקַח יִשְׁרָאֵל אָת־אֵרֶץ מוֹאָב וָאָת־אֵרֶץ בְּנֵי עַמְּוֹן:
- בָּמֶרְבָּרְעַרְיַם מִמָּצְרָיִם וַיָּלֶּךְ יִשְׂרָצֵּלִ בְּמֶרְבָּרְעַרְיַם מִמָּצְרָיִם וַיָּלֶּךְ יִשְׂרָצֵּל
- אָבְה וַיֵּמֶּב וֹמִּבְאֵלְ פַּלִּבְה: װְבְאִנְּר אָהְנִּם אָּלְ־מֵּלְּךְ מִּיִאָּב שָּׁלְּח וְלָא וּ בְאִנְּר אָהְפַׁרְנִם אָלְ־מֵּלְּךְ מִיִּאָּב שָּׁלְח וְלָא וּ בְאִלְּר אָהְבִּיׁ
- בּלְבַּוּלְ מִוּאְב בֵּּי אַרְנִוּן נְּבָוּלְ מִוּאָב: מִוּאָב וֹיַבְוּוּ בְּעֵּבָׁר אַרְנִּוּן וְלְאָ_בָּאוּ מִיּאָב וֹיִבְאִ מִּמִּוּר אַרְנִּוּן וֹלְאָ_בָאוּ וּנֵלֵּוּ בַּמִּרְבָּר וֹיְסִב אָנר אָבִרּאִ אָבִר וֹאָב:
- ֡ נַּמְּבְּׁבְׁעִבְּיֵּׁא בְאַבְּגְּנֵ מַּבְאָבְיִם אָבְ_סִּיְנְיִּוּ מָבְּּגְ בְּאָמְבִׁי מָבְּׁצְּ בְּאַבְּגָּן נַּאָמָר כְוָ יִמְּבִאָּר נִיּמְּכְּׁט יִמְּבִׁאַבְ מַלְאָּבְיִם אָבְ_סִּיְנִוּן מִבְּבִּ

- But Sihon trusted not Israel to pass through his border; but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.
- And the LORD, the God of Israel, delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smore them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.
- And they possessed all the border of the Amorites, from the Arnon even unto the Jabbok, and from the wilderness even unto the Jordan.
- So now the LORD, the God of Israel, hath dispossessed the Amorites from before His people Israel, and shouldest thou possess them?
- Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the Lord our God hath dispossessed from before us, them will we
- And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them?
- While Israel dwelt in Heshbon and its towns, and in Aroer and its towns, and in all the cities that are along by the side of the Arnon, three hundred years, wherefore did ye not recover them within that time?
- I therefore have not sinned against thee, but thou doest me wrong to wat against me; the Lord, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.'
- Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.
- Then the spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.
- And Jephthah vowed a vow unto the LORD, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,

- ڂڒڽۼڽ ڗ؞ڔۧڽڡ ڡؚٵڹٷڎۼڎۦ؈ڎڽڔ ڿڋڿڐڎؿۼۣ؋؋؈ڹۺٳۼڡؙڿڂٷڎڎڔؿڽ ٳڂڰۦڽۼۣ؋ٵ؈ڡڡٳٷڎۼڂ
- וְמָּגְינִילְ יִמְּלְ יַמְּלְבְּילְ יִמְאֶמְגִיִּ מֵאָּלְנִוּלְ נּוּלְמְיִּ אָט בְּלְ-וּּבָּוּלְ תַּאֶמְגִיִּ מֵאָּלִנִוּלְ
- د إلاهُنا بِمَثِرًا هُكُلَرٍ، بَשْٰدِهُكُ مَانَاتُنَا هُرَاً بِهِنَانُا مَجِدٍ، لِاقِارُا بِهُرَادٍ، بَשْٰدِهُكُ مَانَاتِنَا هُرَا
- ה הַלֵּא אַת אַשָּׁר יוֹרִישְׁרָ בְּמִוֹשׁ אֵלֹהָיף אוֹתַוֹ הִירָשׁ וְאֵתְ בְּלֹ־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהֹזְה אֵלֹהָינוּ מְפְּנֵינוּ אוֹתְוֹ נִירֶשׁ:
- נְלְחָם נִלְחַם בֶּם: מָלֶךְ מוֹאָב חֲרִוֹב רֶבׁ עִם־וִשְׂרָאֵל אָם־ נְלְחָם נְלְחַם בֶּם:
- جْאַרִיצֵּלְטֵּם בָּמָת תַּאָנִת אָּנְת נִבְּרָנִימָיִה מַּלְ-יְבֵרִ אַרְנִוּן שִׁלְשׁ מֵאָנִת שָׁנְּת וּמָרָנִת לְאִרִיבַּיִּ אַרְנִוּן שִׁלְשׁ מֵאָנִת שָׁנְּת וּמִרָּנִּת לְאִרִיבִּּיִלְטֵּם בָּמָת תַּרָיִא:
- בון בְּנֵי יִשְׁבְאֶבְ יְבֵּין בְּנֵי מַמָּון: בְּמָה לְהַלְּחָם בֵּי יִשְׁפָּס יְהְנָׁה תַּשָּׁפַס הַיְּוֹם בְּין בְּנֵי יִשְׂבְאֶבְ יְבֵּין בְּנִי עַמָּּוֹן:
- אַּהָּׁר הָּלְּט אַלְּנִי: (פּ) ** נְלָא הִּקֹת מִצְיִנִי בּׁדָּנ תַּמִּנִן אָּלְ_גַּבִּנִי נִפִּשְׁט
- در נקהי על־יפְּמָח רָנִה יִחֹנָה נַיַּעֲבָר אָח־מִּצְפָּח הַגְּלְעֶד וְאֶח־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אָת־מִּצְפָּח גַלְעָד וּמִמִּצְפָּח גַּלְעָד עָבָר בְּנֵי עַמְּוֹן:
- ַ װְּבְּׁרֵ וְפְּׁמֵּׁׁׁׁ דְּבֵּׁרִ הַּמְּּוֹן בְּּנְדֵׁרִ: מּ נְּבְּׁרֵ וְפְּׁמֵּׁׁׁׁ דָּבֵּר לַנְרַנְיִׁ נִּאָמָׁר אִם ַנְעָוּן

הפטרת בלק

- then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD's, and I will offer it up for a burnt-offering.'
- So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the LORD delivered them into his hand.
- And he smore them from Aroer until thou come to Minnith, even twenty cities, and unto Abel-cheramim, with a very great slaughter. So the children of Ammon were subdued before the children of Israel.
- ַלְּהָנְה הַיּוֹצָא אֲשֶׁר יֵצָא מִדַּלְתֵּי בֵּיתִי לְקְרָאִהִי בְּשִּׁרָי בִשְׁלְוֹם מִבָּנֵי עַּמָּוֹן וְהַיָּתִ בְּיהנְה וְהַעַּלִיהִי עַלְה: (פ)
- ניְּהְבֶּׁי יִפְּהָּוֹ אָלְ־בְּנֵי עַּמְּוֹן לְחִבְּּוֹחִם בָּחִ בּ ניַעְבְי יִבְּהָי אָלְ־בְּנֵי עַמְּוֹן לְחִבְּוֹחִם בָּחַ
- ינַבֶּם מֹמְרוֹמֵר וְעַּרִ־בֹּאֵלְ מִנִּיח מִשְׁרֵים יִּנִיר וְעַּרִ אָבֵל בְּרָמִּים מִבֶּּה נְּדִילְה מִאָּר נִּבְּנְעִי בְּנֵרְ עַמְּוֹן מִפְּנֵי בְּצָרִ יִשְׂרָאֵלְ: (פ)

הפטרת בלק

The Haftara is Micah 5:6 – 6:8.

And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, As dew from the Lord, as showers upon the grass, That are not looked for from man, Nor awaited at the hands of the sons of men.

- And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples, As a lion among the beasts of the forest, As a young lion among the flocks of sheep, Who, if he go through, treadeth down and teareth in pieces, And there is none to deliver.
- Let Thy hand be lifted up above Thine adversaries, And let all Thine enemies be cut off.
- And it shall come to pass in that day, saith the Lord. That I will cut off thy horses out of the midst of thee, And will destroy thy chariots,
- And I will cut off the cities of thy land, And will throw down all thy strongholds;
- And I will cut off witchcrafts out of thy hand; And thou shalt have no more soothsayets;
- And I will cut off thy graven images and thy pillars out of the midst of thee; And thou shalt no more worship the work of thy hands.
- And I will pluck up thy Asherim out of the midst of thee; And I will destroy thine enemies.

- אָבֶׁם: (פּ) אָמֶּב לְאַ-וֹפֹנִע לְאָנִמִּ וֹלְאַ וֹנִוֹץ לְדָׁנָּנ נְחָלְ מִאָּנ וֹעוֹנְע כָּבְרָבִּיבִּים הַּלְּיַבְּהָמָּבִ וֹטִנִים: (פּ)
- ְנְאָרְוֹ מְאֵרְיִת יַעֲּלְב בַּגּוּיִם בְּקָבָר עַמָּרִם בְּבְּיִם בְּאַרְיֵתְ בְּבָחֲמָוֹת יַּעַר כִּבְפָּיר הְנְים בְאַרְיֵתְ בְּבַחֲמָוֹת יַּעַר כִּבְפָּיר הְנְיִם בְּאַרְיִתְ
- סיטֶיף מִקּרְבֶּף וְהַצְּבָרְהָיִי עַרְבְּבָהֵיף: הְהָיֵה בַיּוֹם־הַהִּאֹ נָצָם־יְהֹנְה וְהָבְרָתִיי
- מְבְּבְּבֵינְנְיִּ □ נְיַבְבְנֵיִּנְ מְּנֵוֹ אַּבְּאֲנִיִּ נְיַנַבְסְמֵּיִ בָּבְ
- בְּלֵב: " נְהַבְּנַהַ בְּאָפִּים מִּיִּבָּדִ וְּהָשִּׁהִים לְאִּ יִבְיִּנִּ
- رَكُمْ مَשְׁמַּחַנֶּה עָּנֹד לְעַעֲשָׂה יָהֶיף מִקּרָבָּף יִּהְיִּבִּיהִי בְּסִילֶּיף יִמִּיִּהִי יָהִיף.
- ײַ װְנָתַאָּטָּר אֲשֵׁירֶיוִּ מִקּרְבָּוִּ וְהִשְׁטֵּרָהָּ פּי וְנְתַשְׁמָרָ אֲשֵׁירֶיוִּ מִקּרְבָּוֹי

- And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, Because they hearkened not.
- Hear ye now what the Lord saith: Arise, contend thou before the mountains, And let the hills hear thy voice.
- Hear, O ye mountains, the LORD's controversy, And ye enduring rocks, the foundations of the earth; For the LORD hath a controversy with His people, And He will plead with Israel.
- O My people, what have I done unto thee? And wherein have I wearied thee? Testify against Me.
- For I brought thee up out of the land of Egypt, And I redeemed thee out of the house of bondage, And I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.
- O My people, remember now what Balak king of Moab devised, And what Balaam the son of Beor answered him; From Shirtim unto Gilgal, That ye may know the righteous acts of the LORD.
- Wherewith shall I come before the Lord. And bow myself before God on high? Shall I come before Him with burnt-offerings, With calves of a year old?
- Will the LORD be pleased with thousands of rams, With ten thousands of tivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, The fruit of my body for the sin of my soul?
- It hath been told thee, O man, what is good, And what the Lord doth require of thee: Only to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

- לְאִ מִּמִתוּ: (פּ) ' נֹמַמֵּנִינִ בֹּאָב וּבִּטִמָּנִי נֹטִם אָטַ טַינִנִים אָמָב
- אָמ־הָהְלִים וְתִּשְׁמִעִּנְהִ תַּגְּבְּעִיה קּוֹם הַיב אָמ־הֶהְרִים וְתִשְׁמִעִנְיְה תַּגְּבְעִיה קּוֹבֶּןר:
- שׁמְעִּיּ חָרִיםׁ אָתּ־רָיב יָחֹנָה וְחָאֵחָנִים מֵוֹסְבִי אֲבֶץ בֵּי רֵיב לִיחֹנָה עִם־עַּמֹּוֹ וְעִם־ יִשְׁרָאֵל יִהְנַבְּח:
- ، עמִי מָה־עָּשִׂיתִּי לְּךָּ יִּמָה הֶלְאֵתִיף עַּנָה קי:
- چ، קעֵלִתֹּדְ מִאָּהֵץ מִצְּרִים וּמִבֵּית עַבָּדִים פְּדִיתִיף נִאָּשְׁלַח לְפָּנִיף אָת־מֹשֶׁה אַהַרָן וּמִרְיָם:
- עַמִּי וְבְרַ־נָאׁ מַתַ־יָּעַׂיִּן בְּלָל מָלֵּךְ מוֹאָׁב יְמָת־עָּנָת אָתִּוֹ בִּלְעָּם בָּן־בָּעָוֹר מִן־ הַשִּׁמִיםׁ עַד־הַנִּלְנְּל לְמַעַן הַעַת צִּדְקִוֹת יְתְּוְת:
- אַפּגּע אַפּגַם וְחִנָּה אָפָּךְ לֵאלֹהֵי מָרָוֹם בְּעָי שָׁנָה: הַאָּקּדְּמֶנִּי בְּעִילְוֹה בָּעַּלְיִם בְּנֵי שָׁנֶה:
- הַמָּאָט נַפְּמֶּנ: הַבְּיִרִישְׁמֶּן הַאָּמֵּן בְּכִיְרִי פִּשְּׁמָּי פְּרֵי בִמְנָי הַנְּרְצָּה יְהְנָה בְּאָלְפָּי אִילִיִם בְּרֶבְּלִיִּת
- ַ הִגִּיד לְןךָּ אָדֶם מַה־שָוֹב וּמֶה־יְהִוֹֹה דּוֹרֵשׁ מִּמְּוֹּ בֵּי אִם־צֵּשִׂוֹת מִשִּׁפְּשׁ וָאַהַבַּת הֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶבֶת מִם־אֵלֹהֵיף: (ס)

הפטרת פינהס

The Haftara is I Kings 18:46 - 19:21. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftara on page 203 instead.

And the hand of the LORD was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

انا الله المار المار المار المار المار المارة الم

I:XIX

And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.'

And he lay down and slept under a broom-tree, and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water. And he did eat and drink, and laid him down again.

And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said: 'Arise and eat; because the journey is too great for thee.'

And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the Lord came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts, for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left, and they seek my life, to take it away.'

עַּנְּבְיּאָים בֶּחְרֶב: אַלְיְּחִוּ וְאָת בְּלִ־אַּשֶׁר תָרֵג אָת־בְּלִ-נַיֵּגְר אַחְאָב לְאִינֶבָל

رِ הִשְׁלָח אִיזֶבֶל עֵלְאַׁךְ אָל־אֵלִיָּהוּ לֵאמָר בְּחִ־יַּעֲשָׁוּן אֱלֹהִים וְכָה יְוֹסִפֿוּן בִּי־כָעָה מְחָר אָשָׁים אֵת־נַפְּשָׁוּ ְּבָנֶפָשׁ אַתַר מֵהֶם:

د يَزْدُم يَزْطُمُ يَيْرُا هُذَاتِهِمُ يَهُدُ שُجِعِد שُجِعِد عِنْ لَا يَزْطُمُ يَيْرُا هُذَاتِهِمُ يَهُدُ سُجِعِد سُجِعِد عِبِدَ سُجِعِد سُجِعِد سُجِعِد سُجِعِد سُجِعِد سُ

וְהָוּאִ־הָלֵךְ בַּמִּדְבָּר צָנֵרֶךְ יִּוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב הַחָת רַהָם (כ' אחת)[ק' אֶחָד] וַיִּשְׁצָל אָת־ נְפְשׁוֹ לְמִוּת וַיַּאמֶרוּ רַב עַּתָּה יְהֹנְתֹ קֵח נְפְשׁׁי בִּי־לֹא־מָוֹב אָנְכֶי מֵאֲבֹתֶי:

נישְׁכַּבֹ נִיִשְׁן מַחַת רָמָם אָתָד וְתִּנִּד־זָּדִ מַלְאָדְּ נִגַּעַ בֹּוֹ נִיְאָמֶר לִוֹ קִּוּם אֶבְוֹל:

מִנֹם נֹגִאָבֹלְ נַנְּמִשׁ נֹגְמֹב נֹנִמֶּבֵּים נֹגַפַּּםנַ
 נַנְבֶּס נִבְיִנְּי מְנַאֹמַלֵּנִנְ מִלְנֵי נַנְמִּבְּים נֹגַפַּםנַ

كِيْنَ هُرِّمْ فِي رِبَ طِهِكِ يَيْرُبُ وَيَّالًا الْهُرَبِ وَيُولِاً الْهُمُلِاءِ مِنْ هُرِّمْ فِي فِي الْمُرْبِ الْهُرُبِ وَيُولِاً الْهُرُبِ الْهُرُبِ وَيُولِاً الْهُرُبِ الْهُرُبِ الْهُرُب

« رَبْظِت رَبْخُول رَبْשُهِم رَبْطُ لِعُلَّةِ جُوْلَا لِهُجَدِيْت تَبَنَّهُ هُرِّجُورِت نَصْ لِهَرَجُورِت كَٰبْرَٰہ مِن يَرَّد بَهُمْ يَنْ مَا يَرِّحَ:

ַ ַנִּבֹא־שָׁם אָל־חַמִּעָּרָה נַיָּלֵן שָׁטִּ וְהַנָּה דְבָר־יְהֹנְהֹ אֵלְיוּ נַיַּאִמֶּר לֹוֹ מַה־קְּוְּ פָּה אַלְּיהוּ

ו ْאִמֶר ׁ קּנֹא קנָאָהִי לִיהֹוָהו אֱלֹהֵי צְּבְאָנִה בְּי־עָּוְבָּי בְרֵיהָף ׁ בָּנֵי יִשְׁרָאֵׁל אָת־מִּוְבְּחֹמֵיף הָלְסִּי וְאָת־נְבִיאֵיף הָרְנַּיּ בְקַהָבְיִּהְיּ אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשָׁי אָת־נַפְשָׁי לְקַהְמְּה:

And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the Lord.' And, behold, the Lord passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Lord; but the Lord was not in the wind; and after the wind an earthquake;

and after the earthquake a fre; but the LORD was not in the fire; and after the fire a still small voice.

And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the Lord, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

and Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy toom.

And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay; and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Yet will I leave seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.'

So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing, with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth; and Elijah passed over unto him, and cast his mantle upon him.

ניאטר צַא וִשְטֵרְתֵּ בְּחָר ׁלִפְּנֵי יְחֹנָחׁ וְחִנֵּח יְחִנְׁח עֹבֶׁר וְרָוּחַ גְּדוֹלֶּח וְחָזֶׁק מִפְּרֵל הָרִים וּמִשַבֶּר סְלִשִּים לִפְּנֵי יְחֹנְח לִא בְרִוּחַ יְחֹנְְח וְאַחַר הְרֹוּחַ רַּעַשׁ לְאַ בְּרָעַשׁ יְחֹנְח:

ַ ןַאַּחָר הְרַעַּשׁ אֵשׁ לָא בָאָשׁ יְהוֹוָה וְאַחַר הְאֵשׁ קוֹל דְּמְמֶח רַבְּּח:

رיְתֵיו בִּשְׁמָעַ אֵלִּיָּהוּ וַיְּלֶט פְּנָיוֹ בְּאַרַרְּהֹוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעַּלִׁר פָּתַח תַּמְּעָרָה וְתַנָּה אֵלְיוֹ לִוֹל וַיְּאַמֶּר מַה־קְּדְּ פָּה אֵלְיֵּהוּ:

וּ^{גׁ}אִמֶּר ׁ קּנֹא קנֵּאִמִּי לִיחֹוָחו אֵלֹחַיִּ אַר־מִּוְּבְּחֹמֵיף חָלָסִי וְאָת־נָבִּאָּיף חָרְגַּי בְחַתָּב נְאִנְתַּר אֲנִי לְבַּדִּי וִיְבַקְשִׁי אֶת־נַפְשֶׁי לְקַחְהֵּה: (ס)

לְמֶלְנֵּ מַּלְאַנֶּם: מִּגְבָּנִר וַמְּמָּל וּלָאָט וּמָמָּטִׁשָּׁ אָּטַ חַזִּאָּלְ זי נּיִּאָמָר יְחִוָּתְ אֵלְיוּ בִּיָּנִ מִּמָּטִׁשָּׁ אָטַר בִּוֹדְרְבָּוֹרָ

מְטִוּלְטִ שֹׁמְׁהָּט לְּלָבֵּׁיא שַּטְּמֵּיִּה: הְהָבִאָּלְ וֹאִטַ־אָּלְיִהְּה פַּּוֹ-הָּפָּׁסִ מִאִּבָּרְ היִהְבָּׁאַלְ יִהָּאַ בַּוֹבִּמְהָה שַּׁמָהָטִי לְמָלְנִּי הַּלְבַ

ניֵלְּךְ מִׁשֶּׁם נִיִּמְצָּׁא אָת־אֶלִיִּשָׁע פָּן־שִׁפָּמ ְּהְנִּתְ הַבְּשְׁׁהְ נִיַּעְּלָּר אָלִיָּרוּ אָלְיִר נִיִּשְׁלָךְ אַרְיִּא חֹבָשׁ שְׁנִים־עְּשָׁׁר צָּלִיְרוּ אָלְיִר נִיִּשְׁלָךְ אַרְיִּא הִיְּשְׁם נִיּמְצָּא אָת־אֶלִיִּהִיּ

And he left the oxen, and ran after Elijah, and said: 'Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee.' And he said unto him: 'Go back; for what have I done to thee?'

And he returned from following him, and took the yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

ניעַנִר אָת־הַבְּקָר נִיָּרְץׁ אַחָרֵי אֵלִּיָּהִי ניּאִמֶּר אָשְׁקָּה־נָּאִ לְאָבָּי וּלְאָמָּי וְאֵלְבֶּה לַף:

וִיּשְׁב מֵאַחַלְיוּ וַיּקַח אָת־צָּמָד תַבְּקֵר וַיּיִּבְּהַתְהִּ וּבִּכְלִי תַבְּקֵר בִּשְּׁלָם תַבְּשֶׁר וַיִּתֵּו לְעָם וַיּאַבֻלִּי וַיִּקְם וַיֵּלֶךְ אַחֲבֵי אֵלְיָהִיּ וַיְשְׁרְתַהוּ: (פ)

הפטרת מטות

The Haftara is Jeremiah 1:1 - 2:3. This Haftara is always read the first Shabbat after the 17th of Tammuz.

THE WORDS of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin,

to whom the word of the Lord came in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.

It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, unto the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month.

And the word of the Lord came unto me, saying:

Before I formed thee in the belly I knew thee, And before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; I have appointed thee a prophet unto the nations.

Then said I: 'Ah, Lord GoD! behold, I cannot speak; for I am a child.'

But the LORD said unto me: Say not: I am a child; For to whomsoever I shall send thee thou shalt go, And whatsoever I shall command thee thou shalt speak.

Be not afraid of them, For I am with thee to deliver thee, Saith the $\ensuremath{\text{LORD}}.$

אָהֶּׁר בּגִּנְטְוִט בַּאָּבֵּא בּנִימֶּו: י בּבִּבֵי, וַבְּמִּנְטִוּ בָּאָבֵא בִּנְמָּנְטִוּ מִּוְ חַבְּּחַנִּתִם

אַשָּׁר הָנֶה דְּבַר־יְהֹוָה אֵשָׁלִי בִּימֵי יאִשִּׁיָה בֶּן־אְמִּוֹן מֵלֶךּ יְהִיּדְה בִּשְׁלִשׁ־עִּשְׁרֵה שָׁנֶה לְמָלְכְוּ:

ַנְיָהִׁי בִּימֵׁי יְהוֹיָקֵים בָּן־יֹאִשִּׁיָּהוֹ מֵלֵּךְ יְהוּדְה עַּדְ־הֹם עַשְׁתֵּי עָשְׁרֵה שָּׁנְּה לְצִּדְקְיָהוּ בֶּן־יֹאִשִּיָּהוּ מֵלֶלְּדִּ יְהוּדְּה עַּדִּ גְּלְוֹת יְרוּשְׁלִם בַּחָהֶשׁ הַחֲמִישִׁי: (פ)

ְלְבֵּיא לְצְּיִנְם וְּטַטֵּׁינְב: 'נְבַמְּטְׁנֵב יִבְּמָנֵם טַבָּא מָנֵטָם טַלַּגַּאָטָּיִּנְב ' בְּמָנֵם (כִּי אִבִּינִב)[לִי אָבִּּלִנִּם בַּלָּמָן

נאַפֿר אַַרָה אַרְנֵי וֶהוֹה הַנָּה לְאַ־יָּדַעְּהִיּ דַּבֶּר כִּי־נַעַר אָנְכִי: (ס)

אַמָּר אַצִּוּוּ מִּדַבֵּר: בְּי מַּלְ-בְּלְ-אַמֶּר אֵמְלְחַוּיִ מַלְּוּ וֹאָט בָּלְ-נֵיִּאִמָּר יְחִנְּעִ אֵלָי אַלְ-תַאִמָּר נַמָּר אָנָכִי

נֹאַם.וֹבְיָנֵב: * אַּבְשִׁיבֵּא מִפּׁוֹנִנֵים כַּּיִאִטִּׁיִּ אָּוֹנִ לְעַבִּּבְּיִּ

- Then the Lord put forth His hand, and touched my mouth; and the Lord said unto me: Behold, I have put My words in thy mouth;
- See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, To root out and to pull down, And to destroy and to overthrow; To build, and to plant.
- Moreover the word of the LORD came unto me, saying: 'Jeremiah, what seest thous' And I said: 'I see a rod of an almond-tree.'
- Then said the LORD unto me: 'Thou hast well seen; for I watch over My word to perform it.'
- And the word of the LORD came unto me the second time, saying: 'What seest thou?' And I said: 'I see a seething pot; and the face thereof is from the north.'
- Then the LORD said unto me: 'Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the bad
- For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the Lord; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.
- And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands.
- Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee; be not dismayed at them, lest I dismay thee before them.
- For, behold, I have made thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the kings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the people of the land.
- And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; For I am with thee, saith the LORD, to deliver thee.'
- And the word of the LORD came to me, saying:

- ָּ וַיִּשְׁלְח יְחְנְתֹ אָת־נְדֹוֹ נַיַגָּע עַל־פָּי וַיָּאִמֶר יְהְנְתֹ אֵלֵי הְנֶה נְתָהִי דְבָרֶי בְּפִּיף:
- ر רְאֵׁת הִפְּקַרְתֵּיףוּ הַיָּוֹם תַּנָּה עַל־תַּגּוֹיִם וְעַל־תַּמַּמְלְכֹוֹת לְנְתָּוֹשׁ וְלִנְתִּיׁץ וּלְתַאֲבָיִר וְלַהֵרְוֹס לְבְנִוֹת וְלְנְמִיׁעַ: (ב)
- .. ניָהַי דְבָר־יָהנָהֹ אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַמָּה האָה יִרְמִיָהִיּ נָאִמַּר מַמֵּל שָׁמָד אָנִי רֹאֵה:
- ראָה יִרְמְיָהִי נְאִמַּר מַמֵּל שְׁקֵּד אֲנָי רֹאֵה: , ייאַמר יהוֹה אלי היטבת לראות פּי־שׁקד
- אָנָג מַּלְ בְּבְרֵג לְמַמְטִי: (ס) " נְאָמָר יְּהִיָּה אָלִ, הַיִּמְּבָּטֹּ לְרָאִיִּה בִּּרַמְּצֵּר
- د ניִהִי דְבַר־יְהְנָה ו אֵלֵי שֵׁנָית לֵאמֹר מָה אַמָּה רֹאֶה נִאִׁמַר סִיר נִפֹּנִת אֲנָי רֹאֶה וּפָּנֵיוּ מְפְּנֵי צְפְּוֹנְה:
- ן ניִאָּמֶר יְהְזֶה אֵלֶי מִצְּפּוֹן הִפְּתַח הָרָטָּׁה עַּלְ בְּיִּשְׁבֵּי הַאֶּרֶן: בְּלְ־יִשְׁבֵּי הַאֶּרֶן:
- جِرَّا הَبِيْرٍ مَلَّهُ לְבֶל ִ מִשְׁפְּחָוֹת מַמְלְכָוֹת * עְפִּוֹנָח נְאָם־יְחֹנְֻׁת יּבְּאִּ וֶנְחָנֵי אִָישׁ כִּסְאִׁוּ ਛੁਹੁח। שַׁצְּרֵי יְרוּשְׁלָם וְעָל בְּל־חוֹמֹמִיׁהִ סְבְּיב וְעַל בְּל־עָּרֵי יְחוּדֶח:
- " וְיִשְׁטַּחַוּנִי לְמַתְּשָׁ, יְדִיהָם אַשָּׁר עַּזְבִינִי וְיְקַשָּׁרִי לֵאִלְהָים אַשָּׁר עִּזְבִינִי וְיְקַשָּׁרִי לֵאִלְהָים
- , נאַסִּה סָאָזָר טְּהָנֶּיף וָסִמִּסִּ וִדִּבַּרָהָ אַלִּהֹם אָת בְּלְ־אַשֶּׁר אָנֹכֶי אַצֵּנֶדְ אַלִּהַחַת טְפְּנֵיהֶם פֵּן־אַחְפְּךְ
- וּאֵגִּי הִנָּה נִתַּתַּיִּךְ הַיּוֹם לִשָּׁיר מִבְּצִּׁר "" יִלְשַמִּיּר בַּרְזֶלְ יִלְחֹמָוֹת נָחִשָׁת שַל־כְּלִ הָאָגֵיץ לְשַלְבֵּי יְהִיּדְתֹ לְשָׂבֶׁיהַ לְכֹהַנֵּיִה יּלְשָּם הָאֶבֶץ:
- ָּנְאֶׁם ְנְעִנְּיִע לְנִהֵּגִּלְנְּי: (פּ) וֹנְלְטְׁמִנְּ אֵלְנִבְּ נִקְא ַנִּנְּלִנְּ לִוֹנִ כִּּנִ-אִטִּׁנִּ אֵנִּנִּ
- הוו ניְהָי דְּבַר־יְּהֹוָה אֵלַי לֵאמִר:

Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the LORD: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals; how thou wentest after Me in the wilderness, in a land that was not sown.

Israel is the LORD's hallowed portion, His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them, saith the LORD.

הלף וִקְרָאִתְּ בְּאָוֹנִי יָרִישִׁלִם לֵאמֹר בָּה אָמַר יְהוֹה זְכָרְתִּי לָךְ חֵסֶר נְעִּירִיִּף אַהַבָּת קא זְרִימָה:

קָבְשׁ יִשְׂרָאֵלְ לַיִּהְוָֹה רֵאָשִׁית הָבִּיאָתִׁה בְּלִ־אִבְּלֵיו יֵאְשְׁמוּ רָעָה הָבָא אַלִּיהָם יְאָם־יְּהְוָה: (פּ)

הפטרה מסעי

The Haftara is Jeremiah 2:4 - 2:28 & 3:4 - 3:4. Read this Haftara even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir, Numbers 28:9 - 15 is still read, on page 143.

4:II

Hear ye the word of the LORD, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel;

Thus saith the LORD: What unrighteousness have your fathers found in Me, that they are gone far from Me, and have walked after things of nought, and are become nought?

Meither said they: 'Where is the Lord that brought us up Out of the land of Egypt; that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pits, through a land of drought and of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt?'

And I brought you into a land of fruitful fields, to eat the fruit thereof and the good thereof; but when ye entered, ye defiled My land, and made My heritage an abomination.

The priests said not: 'Where is the Lord?' And they that handle the law knew Me not, and the rulers transgressed against Me; the prophets also prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.

Wherefore I will yet plead with you, saith the Lord, and with your children's children will I plead.

For pass over to the isles of the Kittites, and see, and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there hath been such a thing.

מִשְּׁפְּחִוּת בֵּית יִשְּׂרָאֵל: מִשְּׁפְּחִוּת בֵּית יִשְּׂרָאֵל:

בָּרוּ אָמָר יְהוָה מִה־מָּצְאָּ אֲבוֹהַיבֶם בִּי מְּנֵל בֵּי רְחַקִּי מִמְּלְיִ וַיֵּלְכָּי אַחֲרֵי תַחָבֶל בּיִהְבֶּלוּ:

ركة אַמָרוּ צַיֵּר יְחִיָּר חַמַּצֵלֵּר אֹתָנִי מִאָּרֶץ מִּצְרָיִם חַמּוּלִּיף אֹתָנִי בַּמִּרְבָּׁר בְּאָׁרֶץ עַרְבָּר וְשִׁיחַת בְּאָרֶץ צִיֵּח וְצִלְמָנִת בְּאָרֶץ לֹא־עָבַר בְּהֹ אִישׁ וְלֹא־יָשָׁב אָרֶם שֶׁם:

וֹנְטַבְטָּג מָּמִטֵּם לְטִוּמִּבֶּט: פּׁבְנֵט וֹמִּבְצִּי וֹטִּקָאיָ וֹטִׁמִּטָּאִּי אָטַ-אַבְּגָּי זֹאַבָּגא אָטַבָּם אָלִ-אָּנִג טִבּּבַמָּל לָאָבָל

הַפְהַנִּים לֵאׁ אֵמְרוּ אַיֵּה יָהוָה וִתֹפִּשָׂי הַתּוּרָה לָא יִדְעִּינִי וְהַרִּעִּים פָּשְׁעִּיּ בִּי הַלְכוּ:

לְנִגְיֵם אַבְּגִבְי לְכֵּן מָּב אַנִגִּב אַטַּכֵּם נִאָּם ַנְּגָּנִי נָאָטַ בָּנָגִּי

בֵּי עִּבְרֹי אִיֵּי כִתִּיִם וּרְאָׁוּ וְקַדֶּר שִׁלְחָוּ וְהַהְבּוֹנְנִיּ מְאָׁד וּרְאׁُי הֵוֹ הְיָמָה כְּוְאָת:

- Hath a nation changed its gods, which yet are no gods? But My people hath changed its glory For that which doth not profit.
- Be asronished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye exceeding amazed, saith the ${\tt LORD}.$
- For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no
- Is Israel a servant? Is he a home-born slave? Why is he
- The young lions have roared upon him, and let their voice resound; and they have made his land desolate, his cities are laid waste, without inhabitant.
- The children also of Noph and Tahpanhes feed upon the crown of thy head.
- Is it not this that doth cause it unto thee, that thou hast forsaken the Lord thy God, when He led thee by the way?
- And now what hast thou to do in the way to Egypt, to drink the waters of Shihot? Or what hast thou to do in the way to Assyria, to drink the waters of the River?
- Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, that thou hast forsaken the Lord God of, neither is My fear in thee, Saith the Lord God of hosts.
- For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands, and thou saidst: 'I will not transgress'; upon every high hill And under every leafy tree Thou didst recline, playing the harlot.
- Yer I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant Of a strange vine unto Me?
- For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before Me, saith the Lord GoD.

- וֹמֹמֵּי בַמִּיר בְּבוֹרָוֹ בְּלְוָא יוִמִּיל: " בַּבוֹמָיר מִּי אֶלְהָים וְבַמָּר לָא אֶלְהָים
- יו שְׁמִּי שְׁמֵיִם עַל־זָאָת וְשִׁעֲרָי חְרְבִיּ מְאָׂד נְאָם־יְתְּוְה:
- ַ פְּרִשְׁתָּוִם דָעָּוֹת עְּשֶׁר לִאָּ־יָכֶלוּ הַמָּוֹם: בּאִרֹת נִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לִאִּ־יָכֶלוּ הַמֶּוֹם:
- ַ הַעָּבֶר יִשִּׁרְאָׁל אָם־יְלֵיד בַּיִת הַוּא מַהָּוּע הְיָה לְבַּוּ:
- מְּלְגִּן נִאֲּאֵנֵנּ כְפִּוְיִם נְחָנָנִּ מִנְלָם וַנְּאָּנִתּן אַרְצֵּוֹ לְשַׁמְּׁח עַּרָיִוּ (כִי נצתח)[מִי נִּצְּחָנּ] הַיִּים מְלָּיִי יַשְׁבֵּי
- יִרְשְׁרֵי: אַם־בְּנֵי־לָף (כִּי ותחפנס)[קִי וְתַּחָפּנָתֵס]
- ر הַלוֹא־וָאַת הַעֲּשָׂר־לָּוֶך עָּוְבֶּוּל אָת־יְרִוֹּנָר אֶלֹהַיִף בְּעֵה מוֹלְבֶּף בַּּדֶּבֶוּ:
- 42 إلاضِم מַת־לְּךְּ לְגֵבֶרְ מִצְרַיִם לִשְׁתִּוֹת מֵי שָׁתְוֹר וּמַת־לָּךְּ לְגֵבֶרְ צַּשִּׁוּר לִשְׁתִּוֹת מֵי נְהֵר:
- «، וּרְאִי פִּחִדְּתִי אֵלֵיִּדְ נְאָם־אָדְנָי יֶּהֹוָֹה וְלְא פַחִדְּתִי אֵלִיִּךְ נְאָם־אָדְנָי יֶהוָֹה צְּבְאִיה:
- בֵּר מִעוֹלֵׂם שָׁבָּרָחִי עָלֵּדְּ וָתַּקְחִיׂ מּיִסְרוֹתַּיִךְּ וַתּאִמְרָי לָא (כֹּ אִעבוּד)[קי אָטֶבְוֹר] בֵּי עַל־בָּל־נִּבְעָׁה גְּבֹהָה וְתַּחַתֹּ בְּל־עֵץ רַעְּנְן אַחָּ צִעְּה זְּנְה:
- ئېنځر نېښند شېتا چېت پرتو پېښا نېدل تو نېنځر نېښند سېټا چېت پرتو پېښانېدل
- ַ זְּכְׁטֵּׁם הֻּוְדָּבְּ לְפַּׁנְּג זְאֵׁם אֶּבְוָג יִבְיְנִבי בּג אִם טַכּבּסֹ, בּנְּטֵב וַעַּבִּב, לֵבַ בִּצִינִם

- How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the valley, know what thou hast done; thou art a swift young camel traversing her ways;
- A wild ass used to the wilderness, that snuffeth up the wind in her desire; her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves; in her month they shall find her.
- Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but thou saidst: 'There is no hope; Mo, for I have loved strangers, and after them will I go.'
- As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophers;
- Who say to a stock: 'Thou art my father', and to a stone: 'Thou hast brought us forth', for they have turned their back unto Me, and not their face; but in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.'
- But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; for according to the number of thy cities Are thy gods, O Judah.
- Didst thou not just now cry unto Me: 'My father, Thou art the friend of my youth.

- אָרְה האִמְרֵיר קֹאָ נִשְׁמֵאָתִי אַחֲרֵי תַּבְּעָלִים לֵא חַלְלְהָתִּי רְאָי דַרְבֶּרְ בַּנְּוֹא דְּעָי מָר מְשְׁיִתְּיִי בְּאָ נְשְׁמֵאָתִי אַחֲרֵי תַּבְּעָלִים
- פָּרָהוּ לְמֵּר מִיְבְּּׁר בָּאַנָּה (כי נפשוֹ)[קי נְפְשְׁהֹן שְׁאֲפָּה רֹּוּחַ תַּאֲנָהָה מֵי יִשִׁיבֶנָה כְּל־מְבַקְשֶׁיהְ לְאׁ יִיעָּפוּ בְּחְדְשֶׁה יִמְצְאְוּנְהָ:
- בְּלְשֶׁת וּנְּבֹ בָּי יִמְּצֵאׁ בֵּן הֹבֶישׁי בָּיִת יִשְׂרָאֵל הַמְּה מַלְכִיהָם שְׁרִיהָׁם וְכֹהַנִּיהָם יּנְבִיאֵיהֶם:
- אֹמְרִים לִמֵּץ אֲבִּי אַמָּה וָלָאָבֶּן אַהָּ (כּי וְלַא פְּנִים וּבְעָה רָעָּהַן בִּי־פְּנָּ אֵלַ, עָּהֶף וְהוֹשִׁיעֵנִי:
- מְבֵרִ צַּלְּנְּרְ נְעָבֵרִ אָמָה:
 בְּבְרִ צַּלְנְּרְ נְעָבֵרִ אָמָה:

LEOUTH WELL TXW TITW

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15. The Haftarah is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the place that may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the LORD; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproat from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the LORD; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

בועאט בוקלי אי־זֶה בַּיִּתֹ אֲשֶׁר הִּבְנִרּלִּי וְאֵי־זֶה מְקְוֹם מְנִּיחְתִי:

ױְבְּרִיבְּיִהְ וְּחֲרֵא מְּלְבֵּרִי: נְאָם־יְהְנָּת וְאֵלִבְיֵּה אַבְּים אֶלִ-עָּנִי הְבְּרִם־לְּיִּתְ וְאֵלִבְיֵּה אַבְּים אֶלִ-עָּנִי

שׁוֹהֵׁט תַשִּׁוֹר מַבֶּת־אִּישׁ זּוֹבֶת תַשָּׁר עָּבֶרְ בְּלֶב מַעֲלֶה מִנְחָה רַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מְבֶרֵךְ אָנֵן נַם־הַמָּה בְּחַרוּ בְּדַרְבֵיהָם וּבְשְׁקּוּצֵיהֶם נַפְּשָׁם חְפֵּצְה:

לְאַ שִׁמְּמֵת בַּשְׁרוּ: (0) בְּאַ שִּׁמְמֵת נַיְּהְשָׁ שִׁרַתְ בַּתְּנְּי וַבַּאָּמֶּר אַבָּיא לְטְים זֹהו פֿרָאָטִ, נִאָּו הִנְּיִר וַבַּצִּמָּר פּרַאָּנָר אַבְּחַר בִּתַהְּלֵלְנִישָׁם וּמִׁיִּוֹרִיםִם

ַ שְׁמְעֵּלְּ דְּבָר־יְחִנְׁה תַחֲבֵדָים אָל־דְּבְרִוֹ אַמְרוּ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מָנִצִּילָם לְמָעַן שְׁמִּל יְבְבַּר יְהֹנְה וְנְרְאֵה בְשִׁמְחַהְבֶם וְתֵּם יֵבְשׁוּ:

, אָנִל שָּאוֹל מִמָּיר קוֹל מִהִיבָּל קוֹל יָהוֹה קשׁצֵּלְם וְּמִילִ מְצִיבֶּיר:

מִי־שְׁמַעַע בִּזֹאָת מֵי רָאָׁתֹ בָּאֵכָׁה הַוַּיִּחַל אֶבֶץ בְּנִים אָחָׁר אִם־תָּלֵר גִּיִּ פַּעַם אָחָת בִּי־חֲלְה גַּם־יָלְדֶה צִיּוֹן אָת־בָּנֵיהָ:

הַאָּלֵּי אַמֶּבֶּיר וְלָא אִנְלִיד יִאָּעַר אָלַר יְדְיָּדְר
 הַאָּלֵי אַמֶּבֶּיר וְלָא אִנְלִיד יִאָּעַר יְדְיָּדְר

מְּמִנְּ אִּטִׁי ְמִמְנְמִ כִּׁלְ_עַפְּטִׁלְאַבְּלְ,ם מִּלְּינִי: מִּמְעַנִּ אִּטַיִּינִי מִמְנִמִּ כִּלְ_עַפְּטִּעִּי

- That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.
- For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.
- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

- לְמָׁעַּן מְּנְאָבִּי וְהִהְעַעַּנְּהֶם מִאָּר מִּנְחָמֵיהִ לְמָעַן מְמָצִּי וְהִהְעַנְּהָם מִיּיִי כְּבִיֹבֶה: (ס)
- מַל־צַד' הְנְּמֵה יְהַנְה הִנְנִי נִמֶּה־אֵלֵיה בְּנָהָר שְׁלִים וּבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָּוֹד גּוֹיָם וְינַקְמָּם מַלְים וּבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גּוֹיָם וְינַקְמָּם
- נכורישְׁלָם הְנְחֲמֵנּ: בְּאִישׁ אַשָּׁר אִמִּוֹ הְנִחֲמֵנִּנּ כֵּן אָנִכִּי אָנַחַמְבָם
- וְרָאִימָם וְשָּׁשׁ לִבְּבָׁם וִעַּצְמִוֹמִיכֶם כַּדֵּשָׁא הפְּרֵחְנְה וְנוֹדְעָה יַד־יְּהֹזָה אָת־עַּבְדִּיי וְזְעָם אָת־אֹיְבְיוּ: (ס)
- ַ בּי־הַנָּה יְהֹנְהֹ בְּאֵשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפֶּה מַרְפְבֹתְּיוּ לְהַשָּׁיִב בְּחֵמָהׁ אַפּֿוּ וְנַעֲּרָתִּי בְּלְהֲבֵי־אֵשׁ:
- " פָּר בְּאָשׁ יְהְוָה נִשְּׁפָּׁשׁ וּבְחַרְפִּׁיִ אָת־פְּל־בְּשְׁיִר וְרַבְּוּ חַלְלֵלֵי יְהְוָּה:
- ָ הַמִּהְקַדִּשִּׁים וְהַמָּטֵהֵלִים אָלִרהִנּנִּוֹת אָהָר הַהַּזְּיִר וְהַשָּׁקֵץ וְהָעַּבְּבָּר יַהְדֶּוֹ יָסֶפּוּ הְאָם־יְהֹוְה:
- אָט_פְּבוּיְרֵי: אָט_פְּלְ_חַנּוּנִם וְתַּלְּמִּנִּוִט וּבָּאִי וְרָאִי וֹאָנִכְּי מִׁמְּמִּיהָם וְתַּלְמִּנִוִט וּבָּאִי לְפַבָּא
- إשׂקהׁי בָהׁם אֹוֹת וִשִׁלִּחָתִי מִחָם וֹפְּלִיטִׁים אֵל־תַגּוֹיָם תַּרְשִׁישׁ פָּיל וְלָיִּד תִּשְׁבֵי קִשָׁת הָבַל וְיֵוֹן תָאִיֵּים תְרְחֹלִים אֲשֶׁר לְא־שְׁמִּנִי אָת־שְׁבוֹּדְי בַּגּוֹיָם:

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in freets, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lord, so shall your seed and your name remain.

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorting unto all flesh

וְהַבָּיאִּי אָת־כָּל־אָהֵיכָם מִכָּל־הַגּוֹנִםוּ מִנְחָהוּ לַיהוֹה בַּסּוּסִׁים יֶבְּרֶבׁנִה וּבַפְּרָדִׁים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל תַר קְדִשֶׁי יִרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְתָה בִּרְלִי מְהַוֹר בֵּית יְתֹּה:

ַ וְנִם־מֶתֵם אָמָּח לַפֹּהָנִים לַלְוֹיָם אָעָר יְּתְּרֵי:

جِر כַאַשָּׁר הַשְּׁמָיִם הַחַדְשָׁים וְהַאָּהֶץ הַחַדְשְׁה אֲשָׁר אֵנָי עַשָּׁה עַמְדִים לְפָּנִי נְאָם־יְהֹנְה בֵּן יַעְמָר וַרְעֲבֶם וְשִׁמְבֶם:

ָּ נְּטְבָּתְּ מְבֵּי־חֹֹדֵשׁ בְּחָדְשׁׁוֹ וּמִבֵּי שַׁבָּתּ אָמָר יְהְנְה:

וְיִגְאָנִ וְרָאִנִּ בְּפִּנְרֵי הָאָנִשִּׁים הַפּּשִׁעָים בָּי בּי תּוֹלַעְהְשׁׁם לָא תְמִנּת וְאִשָּׁם לָא תִּכְבָּׁת וְהָיָנִּ דֵרְאָוֹן לְכְלִ־בָּשֶׂר: וֹהִיה מֹדִי חִדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

LEULR WER CHE TITU

The Haftarah for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

81:XX

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unro the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the LORD liveth.

زهٰک מוְאָבֶּוּ: נּ×ָאמֶר_לְנִ יְׁבִוּנִינֵלוֹ מִבָּרִ אַבָּהְ וֹנִפֹּלֵגִיםׁ בָּי

ر. אָמֶר וְהָאָבֶן הַאָּזֶר הְאָר וּבָאִל אָל־הַמְּלִים אַשֶּׁר וִּסְתַּרְהַ שָּׁם בְּוִים תַמַּעַשָּׁת וְיָשְׁבְּהָ אָצֶל הַאָּבֶן הַאָּזֶל:

್ ಚೈ. ಇನ್ನೆಇದ ಗಗಳ್ಳದ ಕಕ್ಷಗ ಸೇಕ್ಷಗ ನೆಟ್ನೆಗ್ನೇ ನೆಟ್ಟೆಗಣ

ָּוְהַבֵּּהֹ אָשְׁלֵח אָמִדְהַנַּעַר לֻוְּדִּ מְצָּאָ אָתִדְהַחָאָיִם אָם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הַנָּה הַהְצִּיםׁ מִמְּךְ וָהַנָּה קָהָנִּוּוְבָּאָה כִּי־שְׁלִּים לְךְּ וְאֵין דְּבֶּר חַי־יְהְנְה:

- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee, go thy way; for the Lord hath sent thee
- And as rouching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.'
- So David hid himself in the field; and when the meal to moon was come, the king sat him down to the meal to
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.
- Mevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean;
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David carneatly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.'
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom.

 Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

- ַ וְאִם־כְּה אֹמֵר ֹלְמֶׁלֶם הִנָּה הַהִּצִּים ִמִּמְּךֵּ יְהַלְאָה לֵדְּ בִּי שִׁלְּחַךּ יְהֹנֶה:
- נג וְתַּבְּרְ אֲשֶׁר דִּבָּרְנִי אֲבָר וְאֲחָה הִבָּּה יְהֹוְהָ בֵּינִי וּבֵינְהְ עַּד־עוֹלְם: (ס)
- د يزْپُد تَرَهُكُك مِحْـطْنَهُكُا جِوَعِمَا جَوَعِمَا هُكْـطَنَهُكُ تَهْدَد يَزْهُمُ بُهَنَائِمُا يَرْهُد هَجَيْد ظهِد شِهِدَ يَهْدِدُ يَهْجَابُ ظِهْنَا جَيْدً:
- וְלֹא דְבֶּר שְׁאָנּל מָאָנִמָּה בַּנִּוֹם הַהָּנֹא כָּי אַמַר מִקְרֵה הֹנּא בִּלְתַּי שָהָוֹר הָנּא כִּי־לְא שְׁהְוֹר: (ס)
- ַנְיָהִי מִמְּחֲרָת הַחֹהֶשׁׁ תַשִּׁנִּי נַיִּפְּקָד מָקַוֹם דְּנְדְ (פּ) נַיְּאמֶר שָׁאִּיל אֶל־יָהוֹנְתֵּן בְּנֹי מַדְּיִּעַ לֹאׁ־בֶּאְ בֶּן־יִשֶׁי גַּם־הָּמָוֹל גַּם־הַּיְּוֹם אֶל־הַלְּחֶם:
- מְמְּמֶּבְׁ. מָּגַבְּנִע לְטִׁם: " נוֹמּן יִׁעִּנְטֵׁן אָטַ הָאָצִרָ נִהָּאָכִ נָהָאָכִ בִּיָּגַ
- ַנְּאׁמֶר שַּלְחֵנִי נְאַ בָּי זֶּבַחָ מִשִּׁפְּחָׁר לְנִּנּ בְּעִּיר וְהָנִּא צִּנְּה־לִי אָחָי וְשִּׁהָּ אָם־מָצֵאִהִי חֵן בְּעֵינֶּיךִ אִמֶּלְטָה נָּא וְאֶרְאֵה אָת־אֶחָי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ: (ס)
- בֵּר בְלְרַהַּנְּמִּים אֲשֶׁר בָּןרִישִׁיֹּ תַּרִ עַלְּהְאָּדְמְּה לָא הִפִּוֹן אַמָּה וּמֵלְכּוּהָדְּ הְוּאִ: (ס)
- ַלְמָּׁה יּנִטְתּ מֶּה שְׁאָּרִל אָבִיִּר וַיֵּאִמֶּר אֵלְיִר יַנְשְּׁלְיִינְהְּלְּן אֶת־שְׁאָּרִל אָבְיִר וַיַּאִמֶּר אֵלְיִר

- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in flerce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.
- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.
- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.
- And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

- וַנְּמֶל שְׁאַּוּל אֵח־הַחֲנֵית עָּלֶיו לְהַפֹּתִוֹ וַנֵּדַעֹּ יְהַוֹּנְהָוֹ כִּי־בֶּלְה הָיא מִעָּם אָבָיו לְהַמָּית אֶת־דְּיִר: (ס)
- נְעְּצְׁבְ יֶהְוֹנְמָן מִעָּם תַשִּׁלְחָן בְּחֵבִי־אֵרִּ וְלְאִ־אָּכֵל בְּיוֹם־תַּחָבֶשׁ תַשִּׁנִי לֶחֶם בָּי נְעְצְּבֹ אֶל־דְּוְּדְ בָּי תִכְּלְמָוֹ אֶבְיוּ: (ס)
- ئزير برقر چۇل بىيى ئەنبى تاھىيىد كىلايور. مەربىرى جۇگەر بىيى ئەنبىرى تەھىيىد كىلايور.
- וַיִּאִמֶר לְנַעֲרֹוֹ רֻׁץ מִצֵּא נָאֹ אָת־תַחִצִּים אַשֶּׁר אַנֹכִּי מוֹרֶה חַנַּעַר רְּץ וְחוּא־יָרֶה הַחֵצִי לְחַעֲּבְרוֹ:
- ַנְּבָא תַנַּעַר עַד־מְקָוֹם תַהֵּצִי אֲשֶׁר יָרֶה יְהוֹנְתָּן נִיּקְרָא יְהוֹנְתָּן אַתַּרֵי תַנַּעַר וַיּאמֶר הַלְוֹא תַחָצִי מִמֶּךְ וְהֵלְאָה:
- נִיקְּרֶא יְהִוֹּנְהַלְ אַחֲרֵי הַנַּעָר מְהֵרֶה חִיּשָׁר אֵל־תַּעְּלִי נִיִלְמֶּט נָעָר יְהְוֹנְהָלְ אֵת־(כּי החצי)[קי תַּהִצִּים] נַיָּבְא אֶל־אָדְנֶיוּ:
- נּאָמֶּר לְנִ לְּڬ שַׁבֵּיא שַׁמִּיר: ** - נּיפֹּוֹ יִבְיִנִּשׁׁ אָנַ כַּלְּיִּוּ אָלִרַעַנִּמָּר אָּמָּרַ לִּנִ
- ַהַנַּעַר בָּאֵ וְדִוֹּד קָם מִאַצָּל חַנָּגָב וַיִּפָּל לְאַפָּיו אַרְצָה וַיִּשְׁקַּוּו שָׁלָשׁ פִּעָתִים וְיִשְׁקָוּו אַישׁ אָת־רֵעָהוּ וַיִּרְכּוּ אַישׁ אָת־רֵעָהוּ עַּד־דְּוֶד הַגְּהְיל:
- ַנַּאִמֶר יְחוֹנְתָּן לְדָוָר לֵךְ לִשְׁלִוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבָּׁעָנִי שָׁנְינִי אֲנַחְנִי בְּשֵׁם יְחֹנָר לֵאמֹר יְחִנְּח יִהְיָחו בִּינֵי וּבִּינָף וּבֵּין זַרְעָּי וּבֵין זַרְשָּׁךְּ עַּד־עּוֹלְם: (פּ)